

ODBOR
DOZORU A KONTROLY VEŘEJNÉ SPRÁVY
MINISTERSTVA VNITRA
v roce 2006

ODBOR
DOZORU A KONTROLY VEŘEJNÉ SPRÁVY
MINISTERSTVA VNITRA
v roce 2006

INFORMACE
O ČINNOSTI ODBORU DOZORU A KONTROLY VEŘEJNÉ SPRÁVY
MINISTERSTVA VNITRA NA ÚSEKU DOZORU A KONTROLY
ZA ROK 2006

**INFORMACE O ČINNOSTI ODBORU DOZORU A KONTROLY VEŘEJNÉ SPRÁVY
MINISTERSTVA VNITRA NA ÚSEKU DOZORU A KONTROLY ZA ROK 2006**

Vydává: Ministerstvo vnitra České republiky, odbor dozoru a kontroly veřejné správy, Nám. Hrdinů 3, 140 21, Praha 4

Uspořádal: JUDr. Adam Furek

Kolektiv autorů: Mgr. Petr Baum, JUDr. Miroslav Brůna, JUDr. Adam Furek, JUDr. Zdeněk Jarolím, Ing. Tomáš Pösl, Mgr. Lukáš Rothanzl, Mgr. Vítězslav Šemora, Mgr. Petra Šimková, Ing. Vladimír Oborný

Schválila: Ing. Marie Kostruhová

Grafická úprava: Adam Kepert

Vytiskla: Tiskárna Ministerstva vnitra, p.o., Bartůňková 4, 149 00, Praha 4

Počet stran: 256

Místo a rok vydání: Praha, 2006

Obsah

**ODBOR
DOZORU A KONTROLY VEŘEJNÉ SPRÁVY
MINISTERSTVA VNITRA
v roce 2006**

INFORMACE O ČINNOSTI ODBORU DOZORU
A KONTROLY VEŘEJNÉ SPRÁVY MINISTERSTVA
VNITRA NA ÚSEKU DOZORU A KONTROLY
ZA ROK 2006

I. Část první – Texty:

1) Slovo úvodem	7
2) Přehled působnosti odboru dozoru a kontroly veřejné správy a kontakty na územní oddělení dozoru odboru	8
3) Dozor nad samostatnou a přenesenou působností územních samosprávních celků po novele provedené zákonem č. 234/2006 Sb.....	12
4) Institut kontroly výkonu samostatné působnosti obcí a jeho uplatňování	16
5) Informace o ostatní, nedozorové působnosti Ministerstva vnitra, vykonávané odborem dozoru a kontroly veřejné správy	19
6) Informace o přezkumu právních předpisů hlavního města Prahy, statutárních měst a obcí s rozšířenou působností	24
7) Aktuální informace k projektu analýzy zákonných zmocnění	27
8) Informace o sjednocení právního prostředí v oblasti kontroly ve veřejné správě.....	29
9) Informace k usnesení vlády k novému systému dozoru a kontroly územními samosprávnými celky	30

II. Část druhá –Statistika:

1) Statistické přehledy o činnosti odboru dozoru a kontroly veřejné správy na úseku dozoru za rok 2004–2006	33
2) Statistické přehledy o činnosti odboru dozoru a kontroly veřejné správy při řešení stížností nad samostatnou působností územních samosprávních celků a při výkonu kontroly samostatné působnosti od 1. 7. 2006	36
3) Statistické přehledy o činnosti odboru dozoru a kontroly veřejné správy při vedení správních řízení v roce 2006.....	46
4) Přehledy návrhů podaných Ústavnímu soudu a správ- ním soudům ministrem vnitra na zrušení právních předpisů obcí nebo usnesení, rozhodnutí či jiných opatření orgánů obcí v samostatné působnosti.....	48

-
- | | | | |
|---|----|---|-----|
| 5) Informace o zahájených dozorových řízeních | 57 | 6) Metodická pomůcka pro vyřizování stížností podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád | 104 |
| 6) Návrhy ministra vnitra na zrušení obecně závazných vyhlášek obcí podané k Ústavnímu soudu – statistika | 58 | 7) Metodická pomůcka pro starosty obcí k akcím typu technopárty | 109 |

III. Část třetí – Metodické materiály zpracované odborem dozoru a kontroly veřejné správy:

- | | |
|---|-----|
| 1) Přehledy zákonných zmocnění k vydávání právních předpisů územními samosprávnými celky | 59 |
| 2) Přehled nejdůležitějších rozhodnutí Ústavního soudu k problematice územní samosprávy | 65 |
| 3) Pravidla pro vydávání právních předpisů obcí | 76 |
| 4) Úprava povinností v obecně závazných vyhláškách o čistotě a veřejném pořádku | 83 |
| 5) Úprava povinností v obecně závazných vyhláškách o místním poplatku za užívání veřejného prostranství | 102 |

IV. Část čtvrtá – přílohy

- | | |
|--|-----|
| 1) Vzory obecně závazných vyhlášek obcí | 122 |
| 2) Přehled dosud vydaných stanovisek odboru dozoru a kontroly veřejné správy | 157 |
| 3) Aktualizovaná stanoviska odboru | 160 |
| 4) Usnesení vlády k systému dozoru a kontroly územních samosprávných celků | 234 |
| 5) Obsah webové stránky odboru dozoru a kontroly veřejné správy | 253 |
| 6) Přehled působnosti jednotlivých odborů Ministerstva vnitra pro poskytování metodické pomoci obcím | 255 |

Slovo úvodem

I v letošním roce jsme pro Vás připravili informativní publikaci o činnosti Ministerstva vnitra na úseku dozoru a kontroly územních samosprávných celků v roce 2006. V první řadě nás k vydání předkládané publikace vede velmi kladný ohlas, s nímž se setkalo vydání předcházejícího sborníku v roce 2005. V roce 2006 však současně došlo k významným legislativním změnám, které zásadním způsobem ovlivnily činnost odboru dozoru a kontroly veřejné správy. Od 1. ledna 2006 nabyl účinnosti nový správní řád (zákon č. 500/2004 Sb.) a od 1. července 2006 pak zákon č. 234/2006 Sb., který nejen že zcela změnil koncepci dozoru nad územními samosprávnými celky, ale současně zavedl nový institut kontroly samostatné působnosti obcí a krajů. Tyto změny se pak nutně musely promítnout nejen do činnosti odboru dozoru a kontroly veřejné správy, ale vyžádaly si rovněž potřebu aktualizace většiny metodických materiálů, zpracovaných odborem a uveřejněných ve sborníku v roce 2006.

Stejně jako v loňském roce je naší snahou nejen poskytnout přehled o činnosti odboru dozoru a kontroly veřejné správy, ale – a to hlavně – otištěním celé řady metodických materiálů (jinak dostupných též na webových stránkách odboru) napomoci obcím při výkonu jejich samostatné působnosti, zejména při přípravě obecně závazných vyhlášek.

Publikaci jsme rozdělili do čtyř částí. V první části, vedle přehledu o působnosti odboru dozoru a kontroly veřejné správy a informací o výkonu této působnosti jednotlivými odděleními odboru, předkládáme též přehled o zásadních koncepčních či dlouhodobých aktivitách odboru (analýze zákonných zmocnění k vydávání právních předpisů obcí a krajů, sjednocení právního prostředí v oblasti kontroly a přezkum právních předpisů obcí s rozšířenou působností, statutárních měst a hlavního města Prahy). V části druhé uvádíme některá zajímavá statistická čísla o činnosti odboru. Třetí část je pak věnována metodickým materiálům, které zdejší odbor připravil, a které mají zejména malým obcím napomoci při výkonu jejich působnosti. Konečně ve čtvrté části publikujeme vzory obecně závazných vyhlášek obcí a stanovisek k právním otázkám, připravených našim odborem. Ve čtvrté části uvádíme též materiál Postup ústředních orgánů státní správy, krajských úřadů a magistrátů hlavního města Prahy a územně členěných statutárních měst při realizaci systému dozoru a kontroly územních samosprávných celků, schválený usnesením vlády č. 1181 dne 18. října 2006 a přehled o metodické pomoci obcím poskytované jednotlivými odbory Ministerstva vnitra.

Věříme, že předloženou publikaci přivítáte stejně příznivě, jako vydání v roce 2005.

Praha, prosinec 2006

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru dozoru a kontroly veřejné správy

ODBOR DOZORU A KONTROLY VEŘEJNÉ SPRÁVY MINISTERSTVA VNITRA

Odbor dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra vykonává působnost ministerstva na úseku **dozoru a kontroly nad samostatnou a přenesenou působností obcí, krajů a hlavního města Prahy**, tak, jak ji upravuje zákon o obcích, zákon o krajích a zákon o hlavním městě Praze.

Odbor dozoru a kontroly veřejné správy dále zajišťuje **výkon ostatní působnosti ministerstva vnitra podle zákonů o územních samosprávných celcích** tím, že:

- Připravuje jmenování **správce obce** z řad zaměstnanců zařazených v odboru a metodicky usměrňuje jeho činnost (§ 98 zákona o obcích - nová působnost ministerstva v souvislosti s přijetím zákona č. 234/2006 Sb.).
- V zákonech stanovených případech **svolává ustavující zasedání zastupitelstva** územního samosprávného celku (§ 91 odst. 2 zákona o obcích - nová působnost ministerstva v souvislosti s přijetím zákona č. 234/2006 Sb.; dále § 39 odst. 3 zákona o krajích a § 61 odst. 3 zákona o hlavním městě Praze).
- Plní úkoly související s **rozpuštěním zastupitelstva** územního samosprávného celku (§ 89 zákona o obcích; § 45 odst. 2 zákona o krajích a § 67 odst. 2 a 3 zákona o hlavním městě Praze). S tím souvisí i změna § 47 zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu, který upravuje ohlašovací povinnost vůči Ministerstvu vnitra.
- Plní úkoly související s **určováním obcí městem nebo městysem** (§ 3 zákona o obcích), zejména připravuje související podklady pro jednání vlády (pokud jde o městyse nová působnost v souvislosti s přijetím zákona č. 234/2006 Sb.).
- Navrhuje ministru vnitra **souhlas se jmenováním ředitelů krajských úřadů** a ředitele MHMP (§ 61 odst. 3 písm. b/ zákona o krajích a § 72 odst. 3 písm. b/ zákona o hlavním městě Praze).
- Uděluje **souhlas se smlouvami o spolupráci** obcí, krajů, hlavního města Prahy a městských částí se zahraničními subjekty v zákonem stanovených případech (§ 55 zákona o obcích, § 28 zákona o krajích a § 27 zákona o hlavním městě Praze).
- Určuje **počet členů zastupitelstva obce, dojde-li ke sloučení obcí či k oddělení části obce** (podle § 68 odst. 5 zákona o obcích).

Pozn: Souhlas s novým názvem obce a souhlas ministerstva s uzavřením veřejnoprávní smlouvy podle § 66a a rozhodnutí podle § 66b obecního zřízení náleží do působnosti odboru územní veřejné správy.

Odbor dozoru a kontroly veřejné správy dále vykonává **působnost nadřízeného správního orgánu podle**

§ 178 správního řádu pro orgány krajů a hlavního města Prahy, vykonávajících samostatnou působnost v režimu správního řádu, resp. přezkoumává rozhodnutí krajů vydaná v samostatné působnosti dle § 94 odst. 1 zákona o krajích. V současnosti tento odbor v rámci této své kompetence nyní řeší:

- Odvolání proti rozhodnutím krajských úřadů o odmítnutí žádostí o poskytnutí informací v samostatné působnosti krajů a stížnosti proti postupu krajských úřadů při vyřizování takových žádostí (působnost daná § 16 a § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím).
- Odvolání proti rozhodnutím krajů o uložení odvodů za porušení rozpočtové kázně podle § 22 odst. 2 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů (krajské úřady zde rozhodují v režimu zákona o správě daní a poplatků).
- Odvolání proti rozhodnutím krajských úřadů o žádostech o umístění do ústavů sociální péče (např. do domovů důchodců), neboť krajské úřady zde podle zákona ČNR č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, rozhodují v samostatné působnosti.

(Pozn: odvolání proti rozhodnutím krajů a hlavního města Prahy u uložení pokut podle zákona o krajích či zákona o hlavním městě Praze řeší odbor všeobecné správy)

Odbor se dále podílí na **legislativních a koncepčních úkolech souvisejících s zákony o územních samosprávných celcích** a připravuje novou právní úpravu kontroly ve veřejné správě (nový zákon o kontrole ve veřejné správě). Odbor dále zajišťuje vydávání **Věstníku vlády pro orgány krajů a orgány obcí**.

Vedle výše popsané působnosti odboru vykonává zdejší odbor v rámci **metodické pomoci obcím a krajům** celou řadu **konzultačních a podpůrných činností, jejichž cílem je zajistit pomoc obcím při výkonu jejich samostatné působnosti**.

V rámci této své činnosti Ministerstvo vnitra:

- 1) **Poskytuje výkladová právní stanoviska a výklady k zákonu o obcích, zákonu o krajích a zákonu o hlavním městě Praze.**
- 2) **Odpovídá na dotazy obcí i široké veřejnosti z oblasti veřejné správy.**
- 3) **Na základě žádostí obcí poskytuje konzultace připravovaných právních předpisů obcí.**
- 4) **Vykonává metodickou a koordinační pomoc pro obce na základě jejich žádostí.**

Poznatky ze své činnosti odbor zobecňuje a publikuje je na **svých webových stránkách (www.mvcr.cz/odk)** formou:

- 1) **Výkladových stanovisek v číselné řadě od roku 2004**
<http://www.mvcr.cz/stanoviska/>
- 2) **Vzorových právních předpisů obcí**
http://www.mvcr.cz/2003/vs/mistni/vzory_strukt_vs.html
- 3) **Přehled zákonných zmocnění pro vydávání právních předpisů obcemi a kraji**
http://www.mvcr.cz/2003/vs/mistni/zak_zmoc.doc
- 4) **Pravidla pro vydávání právních předpisů obcí a krajů**
<http://www.mvcr.cz/2003/vs/mistni/pravidla.rtf>
- 5) **Otázky a odpovědi k novému správnímu řádu** (ve spolupráci s odborem legislativy a koordinace předpisů MV)
<http://www.mvcr.cz/spravniрад>
- 6) **Další dokumenty připravené odborem**
http://www.mvcr.cz/2003/vs/mistni/dokumenty_strukt_vs.html

Svou metodickou pomoc obcím poskytuje odbor dozoru a kontroly veřejné správy prostřednictvím **třinácti územních oddělení dozoru** se sídly v každém kraji, a prostřednictvím **centrálního pracoviště v Praze** (nám. Hrdinů 3, 140 21, Praha 4). Pracoviště v Praze se sestává ze čtyř oddělení

- **oddělení metodiky a koordinace dozoru**, které zajišťuje výkon dozoru nad samostatnou působností územních samosprávných celků (vedoucím je Mgr. Vítězslav Šemora)
- **oddělení kontroly**, které zajišťuje kontrolu samostatné působnosti územních samosprávných celků (vedoucím je Ing. Vladimír Oborný)
- **oddělení legislativně-právní**, které zajišťuje výkon ostatních agend odboru (vedoucím je JUDr. Miroslav Brůna)
- **oddělení vnitřní**, které zajišťuje technicko-organizační činnost odboru (v Praze i v jednotlivých územních pracovištích)

Kontakty na jednotlivá dozorová pracoviště uvádíme na konci tohoto textu.

Metodickou pomoc obcím i krajům poskytují též další odbory Ministerstva vnitra. Jejich přehled, včetně popisu oblastí, ve kterých je těmito odbory metodická pomoc poskytována, naleznete v části třetí této publikace.

Kontakty na oddělení dozoru

pracoviště	adresa	telefon	fax	kontaktní e-mail
ODDĚLENÍ DOZORU PRAHA				
Praha	nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4	974 816 415	974 816 817	dozorpha@mvcv.cz
Benešov	Poštovní 2079, 256 01 Benešov	317 721 054	317 711 067	
Kolín	Karlovo nám. 45, 280 00 Kolín	321 712 603	321 712 601	
Mělník	Tyršova 106, 267 01 Mělník	315 602 930	315 602 931	
Rakovník	Na Sekyře 2123, 269 01 Rakovník	313 511 643	313 511 642	
ODDĚLENÍ DOZORU ČESKÉ BUDĚJOVICE				
České Budějovice	Mánesova 3a, 370 01 České Budějovice	387 722 396	387 722 434	dozorcb@mvcv.cz
Písek	Otakara Ševčíka 1943, 397 01 Písek	382 224 895	382 210 498	
Jindřichův Hradec	Na Hradbách 43/1, 377 01 Jindřichův Hradec	384 350 211	384 350 270	
ODDĚLENÍ DOZORU PLZEŇ				
Plzeň	Radobyčická 20, 301 00 Plzeň	377 169 432	377 169 427	dozorpm@mvcv.cz
Domažlice	Paroubkova 228, 334 01 Domažlice	379 768 166	379 720 293	
Tachov	T. G. Masaryka 1326, 347 01 Tachov	374 720 287	374 720 288	
ODDĚLENÍ DOZORU KARLOVY VARY				
Sokolov	K. H. Máchy 1266, 356 01 Sokolov	352 625 199	352 629 645	dozorkv@mvcv.cz
ODDĚLENÍ DOZORU ÚSTÍ NAD LABEM				
Ústí nad Labem	Mírové nám. 36, 400 01 Ústí nad Labem	974 420 719	974 427 060	dozorul@mvcv.cz
Děčín	Lázeňská 1268 405 01 Děčín I	412 510 010	412 510 596	
Chomutov	nám. T.G. Masaryka 1744, 430 24 Chomutov	474 621 464	474 621 459	
ODDĚLENÍ DOZORU HRADEC KRÁLOVÉ				
Hradec Králové	Ulrichovo náměstí 810, 501 01 Hradec Králové	974 520 716	974 520 722	dozorhk@mvcv.cz
Jičín	Revoluční ulice 1076, 506 01, Jičín	493 520 219	493 520 219	
Trutnov	Horská 5, 541 01 Trutnov	974 539 511	974 539 513	
ODDĚLENÍ DOZORU LIBEREC				
Liberec	nám. Dr. E. Beneše 26, 460 01 Liberec	974 460 710	974 460 719	dozorlb@mvcv.cz
ODDĚLENÍ DOZORU PARDUBICE				
Pardubice	nám. republiky 12, 530 02, Pradubice	466 859 733	466 859 735	dozorpu@mvcv.cz
Ústí nad Orlicí	Smetanova 43, 562 01 Ústí nad Orlicí	465 520 379	465 520 265	

ODDĚLENÍ DOZORU JIHLAVA				
Jihlava	Tolstého 15, 586 01 Jihlava	567 300 369	567 300 372	dozorji@mvcv.cz
Havlíčkův Brod	Štáflova 2003, 580 01 Havlíčkův Brod	569 471 147	569 471 148	
Třebíč	Masarykovo nám. 116/6, 674 01 Třebíč	568 805 160	568 805 160	
ODDĚLENÍ DOZORU BRNO				
Brno	Anenská 10, 602 00 Brno 2	974 620 720	974 620 720	dozorbm@mvcv.cz
Znojmo	nám. Armády 8, 669 02 Znojmo	515 218 709	515 218 639	
ODDĚLENÍ DOZORU ZLÍN				
Zlín	třída Tomáše Bati 3792, 760 01 Zlín	577 012 146	577 012 145	dozorzl@mvcv.cz
Kroměříž	Husovo nám. 535/21, 767 01 Kroměříž	573 331 285	573 332 241	
Uherské Hradiště	Svatováclavská 568, 686 66 Uh. Hradiště	572 540 254	572 550 108	
ODDĚLENÍ DOZORU OLOMOUC				
Olomouc	Kosmonautů 10, 772 00 Olomouc	585 510 475	585 510 446	dozorol@mvcv.cz
Šumperk	M. R. Štefánika 20, 787 13 Šumperk	583 210 026	583 210 028	
ODDĚLENÍ DOZORU OSTRAVA				
Ostrava	Ostrčilova 4/2691, 702 17 Ostrava	974 720 720	974 720 729	dozorov@mvcv.cz
Frydek - Místek	PČR, Frydek - Místek Bahno, 738 01 Frydek - Místek	974 720 711	974 720 719	
Opava	Bezručovo nám. 14, 746 01 Opava	553 756 697	553 610 552	

Dozor nad samostatnou a přenesenou působností územních samosprávných celků po novele provedené zákonem č. 234/2006 Sb.

I. Úvod

K 1. červenci 2006 nabyl účinnosti zákon č. 234/2006 Sb., kterým byly novelizovány zákony o územních samosprávných celcích, zákon o Ústavním soudu, zákon o místním referendu a zákon o úřednících územních samosprávných celků.¹ Touto novelou došlo mimo jiné k podstatné změně právní úpravy výkonu dozoru a kontroly nad samostatnou a přenesenou působností obcí, krajů a hlavního města Prahy, respektive dosavadní právní úprava byla v plném rozsahu nahrazena úpravou novou.

¹ Touto novelou došlo mimo jiné k podstatné změně právní úpravy výkonu dozoru a kontroly nad samostatnou a přenesenou působností obcí, krajů a hlavního města Prahy, respektive dosavadní právní úprava byla v plném rozsahu nahrazena úpravou novou.

II. K důvodům přijetí novely zákonů územních samosprávných celků

Zákon č. 234/2006 Sb. byl vládou předložen Parlamentu České republiky s primárním cílem provést změny v právní úpravě dozoru a kontroly. Teprve v průběhu legislativního procesu v Parlamentu byly pozměňovací návrhy přidány k zamýšlené novele též změny dalších právních institutů, kdy za všechny je možné jmenovat např. obnovení statutu městys pro některé obce, rozšíření okruhu statutárních měst, novou právní úpravu oddělování části obce, změny v odměňování uvolněných a neuvolněných členů zastupitelstva obce apod.

Návrh změn v právní úpravě dozoru a kontroly nad samostatnou a přenesenou působností územních samosprávných celků vycházel z praktických zkušeností a poznatků z aplikace předchozí právní úpravy v této oblasti, která byla v řadě případů předmětem kritiky, a to zejména ze strany obcí. Nejčastěji zmiňované nedostatky předchozí právní úpravy a tedy i hlavní důvody pro přijetí úpravy nové byly následující:

- **nerovný přístup k obcím oproti hlavnímu městu Praze a krajům.** Vůči obcím vystupovaly dva dozorové orgány, tj. Ministerstvo vnitra a krajské úřady, zatím-

¹ Celým názvem zákon č. 234/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, a zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 46/2004 Sb.

co vůči krajům a hlavnímu městu Praze toliko jeden orgán;

- **nemožnost okamžitého zásahu orgánu dozoru.** I zjevně nezákonné správní akty obcí byly po relativně dlouhou dobu účinné, neboť orgány dozoru musely vyčkat uplynutí zákonem stanovené lhůty před možností efektivně zasahovat a zjednat nápravu;
- **nemožnost zjednat nápravu obcemi v zákonem stanovené lhůtě.** Ministerstvo vnitra bylo povinno po vydání sistačního rozhodnutí podat návrh příslušnému soudu ve velmi krátké lhůtě 15 dnů, tudíž obce nemohly zjednat nápravu před podáním žaloby, přestože v řadě případů vytýkané porušení zákona uznaly;
- **povinnost obcí zasílat právní předpisy dvěma orgánům vedoucí k nadbytečným nákladům.** Obce zasílaly právní předpisy ze zákona pouze krajskému úřadu. Vyžádat si je však mohlo a muselo rovněž Ministerstvo vnitra, které jako jediné disponovalo sistačními oprávněními a aktivní legitimací k podání žaloby k Ústavnímu soudu, případně soudům správním;
- **neoddělení dozoru a kontroly.** Přestože tyto právní instituty mají odlišnou povahu, a to nejen z hlediska jejich předmětu, způsobu realizace a právních důsledků, byly upraveny společně bez náležitého zohlednění jejich rozdílnosti;
- **absence kontroly dodržování povinností v samostatné působnosti.** Předchozí právní úprava neumožňovala výkon kontroly nad samostatnou působností územních samosprávných celků, přestože aplikační praxe jednoznačně prokázala potřebu implementace takového právního institutu.

III. Hlavní přínosy novely

Zákonem č. 234/2006 Sb., se Ministerstvu vnitra podařilo dosáhnout podstatného zjednodušení, zefektivnění a navýšení transparentnosti dozorového a kontrolního procesu vykonávaného ve vztahu k územním samosprávným celkům, když se zejména podařilo:

- **odstranit duplicitu dozorových orgánů.** Novela svěřila výkon dozoru vždy jedinému orgánu dozoru. V případě dozoru nad samostatnou působností všech územních samosprávných celků je příslušným orgánem vždy Mi-

nisterstvo vnitra, v případě přenesené působnosti obcí potom krajské úřady, a konečně, v případě přenesené působnosti krajů a hlavního města Prahy jsou dozorovými orgány věcně příslušná ministerstva a jiné ústřední správní úřady;

- **zvýšit transparentnost, jednoduchost, položit větší důraz na kontinuitu právních stanovisek a úsporu času a finančních prostředků.** S odstraněním duplicitního pojetí výkonu dozoru úzce souvisí zpřehlednění a zjednodušení dozorového procesu, úspora času i finančních prostředků obcí (podklady budou nadále zasílány jen jedinému orgánu), a v neposlední řadě též kontinuita právních názorů v rámci celého procesu, neboť ve všech stádiích koná jen jeden dozorový orgán;
- **vytvořit podmínky pro vyšší míru specializace personálního aparátu a větší odbornost pracovníků orgánů dozoru.**
- **vytvořit podmínky pro zachování a zefektivnění metodické pomoci obcím.** Ministerstvo vnitra, odbor dozoru a kontroly veřejné správy, v rámci své dosavadní činnosti poskytuje metodickou pomoc obcím, která je z jejich strany vítána a hojně využívána. Vládní návrh novely zákonů o územních samosprávných celcích tuto metodickou pomoc nadále zachovává a vytváří podmínky pro její další rozvoj²;

IV. Základní zásady výkonu dozoru nad samostatnou a přenesenou působností územních samosprávných celků

Dozor nad působností obcí, krajů a hlavního města Prahy se provádí **následně** a zjišťuje se při něm **soulad** obecně závazných vyhlášek územních samosprávných celků se zákony, soulad nařízení územních samosprávných celků a soulad usnesení, rozhodnutí a jiných opatření vydaných orgány územních samosprávných celků v samostatné působnosti se zákony a jinými právními předpisy a konečně soulad usnesení, rozhodnutí a jiných opatření vydaných orgány územních samosprávných celků v přenesené působnosti se zákony, jinými právními předpisy a v jejich mezích též s usneseními vlády, směrnicemi ústředních správních úřadů nebo opatřeními krajského úřadu (v případě obcí) či opatřeními věcně příslušného ministerstva či

² V *podrobnostech k poskytované metodické pomoci viz dále.*

jiného ústředního správního úřadu (v případě krajů a hlavního města Prahy), přijatými při kontrole výkonu přenesené působnosti.

Nedílnou součástí dozorové činnosti orgánů dozoru vůči územním samosprávným celkům je **preventivní působení** na dozorované subjekty s cílem omezovat nutnost uplatňování represivních dozorových zásahů (pozastavení účinnosti právního předpisu obce či výkonu usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření vydaných v samostatné působnosti; zrušení usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření vydaného v přenesené působnosti, případně návrhy na jejich zrušení příslušnému soudu). **Důraz na metodické působení a přecházení potřebě uplatňovat dozorové zázkroky** vystupuje stále více do popředí a přestože již v roce 2006 a letech předcházejících bylo metodické působení **Ministerstva vnitra, odboru dozoru a kontroly veřejné správy**, výrazně akcentováno, **jsou pro rok 2007 připravovány další prostředky a projekty metodického působení, které by měly územním samosprávným celkům, zejména obcím, ještě více napomoci při plnění jejich úkolů v oblasti veřejné správy.**

Při výkonu dozoru nad samostatnou působností obcí, krajů a hlavního města Prahy přistupují dozorové orgány k uplatňování represivních dozorových opatření pouze v případech, **kdy takový zásah zcela nepochybně vyžaduje ochrana zákona a jen způsobem stanoveným zákonem** (s ohledem na zásadu minimalizace zásahů do samosprávy a čl. 101 odst. 4 Ústavy, odpovídající ustanovení zákonů o územních samosprávných celcích a související judikaturu Ústavního soudu). Dozorové zásahy jsou současně omezovány pouze **na míru nezbytně nutnou k odstranění zjištěných nezákonností** (viz zásada proporcionality v oblasti veřejnoprávního působení orgánů dozoru). Při výkonu dozoru nad samostatnou působností přistupují dozorové orgány k uplatňování represivních dozorových opatření pouze v případech, kdy dozorovaný subjekt **odmítne nápravu dobrovolně zjednat nebo v případech, kdy přislíbenou nápravu ve stanovené lhůtě nezjednal.**

Při posuzování souladu dozorovaných aktů se zákony, jinými právními předpisy, případně s usneseními vlády, směrnicemi ústředních správních úřadů nebo opatřeními přijatými při kontrole přenesené působnosti vycházejí dozorové orgány:

a) při posuzování obsahu těchto aktů z právního stavu ke dni tohoto posuzování,

b) při posuzování splnění zákonných podmínek pro přijetí, platnost a účinnost těchto aktů z právního stavu ke dni rozhodnému pro tyto skutečnosti.

Při výkonu dozoru se orgány dozoru řídí nálezy Ústavního soudu a vycházejí též z publikované judikatury ostatních soudů a z dostupných výkladových stanovisek věcně příslušných ústředních správních úřadů. Dozorové orgány rovněž vzájemně spolupracují s cílem sjednotit postup při výkonu dozoru.

V. Role metodiky při výkonu dozoru a kontroly

Při výkonu dozoru a kontroly poskytují dozorové orgány v mezích své působnosti územním samosprávným celkům při výkonu jejich působnosti odbornou metodickou pomoc. Tato pomoc je poskytována jednak na základě žádosti, jednak z vlastní iniciativy orgánu dozoru. **Ministerstvo vnitra, odbor dozoru a kontroly veřejné správy**, ve své činnosti **dlouhodobě klade důraz na poskytování dostupné, efektivní a transparentní metodické pomoci zaměřené především na činnost obcí**, nevyhýbá se však poskytování metodické pomoci též ostatním územním samosprávným celkům.

Hlavními nástroji metodického působení Ministerstva vnitra, odboru dozoru a kontroly veřejné správy, jsou zejména:

- **poskytování odborných konzultací představitelům obcí.** Ministerstvo vnitra má v sídle každého kraje své územní pracoviště, které vedle výkonu dozoru v území poskytuje rovněž odbornou a konzultační pomoc představitelům obcí. Ministerstvo pravidelně pořádá tzv. **konzultační dny**, při kterých zástupci Ministerstva vnitra poskytují metodickou pomoc přímo v území, tedy co nejbližší obcím (plán konzultačních dnů včetně kontaktů na jednotlivá územní pracoviště je zveřejněn na webových stránkách Ministerstva vnitra, odboru dozoru a kontroly veřejné správy: www.mvcr.cz/odk). Ministerstvo vnitra rovněž poskytuje na požádání obcí **písemná stanoviska** případně **osobní konzultace přímo v sídlech obcí**;
- **Poskytování informací na internetu.** Ministerstvo vnitra na webové stránce odboru dozoru a kontroly veřejné správy publikuje a průběžně aktualizuje řadu metodických materiálů pro obce, jejichž smyslem je usnadnit zejména malým obcím orientaci při tvorbě právních předpisů. Zmínit je třeba zejména:

- vzory právních předpisů obcí;
 - pravidla pro vydávání právních předpisů obcí;
 - přehled zákonných zmocnění pro vydávání právních předpisů obcí i krajů;
 - přehled rozhodnutí Ústavního soudu k problematice územní samosprávy;
 - metodika k vyhláškám k úpravě pořádku a čistoty v obci.
- účast zástupců Ministerstva vnitra, odboru dozoru a kontroly veřejné správy, na setkávání se starosty a jinými představiteli obcí, na nichž jsou účastníci se-
- znamováni mj. též s postupy pro tvorbu právních předpisů a jiných správních aktů obcí.
- **Tvorba oficiálních výkladových stanovisek** k aktuálním aplikačním problémům vztahujícím se zejména k výkonu samostatné působnosti obcí a k vydávání právních předpisů obcí. Tato stanoviska jsou rovněž dostupná na webových stránkách ministerstva a jsou opatřena fulltextovým vyhledávačem. Stanoviska vycházejí převážně ze závěrů obsažených v nálezech Ústavního soudu, jež jsou pro výkon dozoru závazné.

Institut kontroly výkonu samostatné působnosti obcí a jeho uplatňování

I. Nová úprava kontroly nad samostatnou působností obcí

Novela zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, nově zavedla tzv. **kontrolu výkonu samostatné působnosti obcemi**, která spočívá v posuzování, zda územní samosprávné celky plní zákonem uložené povinnosti. Kontrolu nad výkonem samostatné působnosti realizuje výlučně Ministerstvo vnitra. Kontrolní orgány, předmět kontroly, proces kontroly, projednání výsledků kontroly a zjednávání nápravy upravuje Hlava VII, § 129 a 129a obecního zřízení.

V této souvislosti je třeba připomenout, že kontrola je obecním zřízením koncipována jako *subsidiární nástroj kontroly plnění povinností územními samosprávnými celky*. Kontrole ze strany Ministerstva vnitra proto podléhá v režimu obecního zřízení plnění pouze těch povinností, u kterých není dán zvláštním zákonem speciální kontrolní režim. Typicky není předmětem kontroly **hospodaření územních samosprávných celků a nakládání se jeho majetkem** (s výjimkami určitých povinností stanovených přímo obecním zřízením), **neboť přezkoumání hospodaření je upraveno zvláštním procesním režimem** (zákonem č. 420/2004 Sb., o přezkoumání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí), **vylučujícím aplikaci obecního kontrolního režimu**. Podobně kontrole nepodléhá např. plnění povinností stanovených **zákonem o veřejných zakázkách** (zákon č. 137/2006 Sb.) či **normami upravujícími tzv. veřejnou podporu**, neboť v obou těchto případech jednotlivé zvláštní právní předpisy stanoví vlastní kontrolní postup. Ze stejného důvodu nebudou kontrole prováděné Ministerstvem vnitra podléhat záležitosti, které jsou předmětem kontroly dle zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole.

Naopak příkladem kontroly výkonu samostatné působnosti může být:

- dodržování lhůt pro vyřizování návrhů, připomínek a podnětů občanů (§ 16 odst. 2 obecního zřízení),
- zveřejňování záměru prodat, směnit, nebo darovat nemovitý majetek na úřední desce (§ 39 odst. 1 zákona),
- plnění povinností daných zákonem v souvislosti se zasedáním zastupitelstva (svolávání, průběh zasedání, zápis, usnesení, atd., - § 92 – 97 obecního zřízení),
- plnění povinností daných zákonem v souvislosti se zasedáním rady (§ 101 obecního zřízení).

K celému systému kontroly je nutno uvést, že Ministerstvo vnitra předpokládá realizaci kontrol výkonu samo-

statné působnosti na základě vnějších podnětů, případně na základě podnětů získaných např. při dozorové činnosti odboru dozoru a kontroly veřejné správy. To však neznamená, že každé podání, které je vyhodnoceno podle svého obsahu jako podnět ke kontrole výkonu samostatné působnosti, ať již bylo pisatelem nazváno jakkoli, např. stížnost, znamená automaticky provedení kontroly. V první fázi je obec požádána, aby zaslala podklady vztahující se k předmětu podání a současně se k obsahu podání vyjádřila. Přitom je obec upozorněna, že na základě vyhodnocení zaslanych podkladů bude rozhodnuto o dalším postupu, včetně možnosti uplatnění dozorových opatření, případně provedení kontroly výkonu samostatné působnosti. Vycházíme totiž z předpokladu, že již formulování vyjádření k podání a kompletování relevantních podkladů k němu se vážících navede obec na to, kde zřejmě chybí a jaká opatření ke zlepšení stavu přijmout urychleně. Bylo by možné uvádět řadu příkladů, kdy součástí vyjádření obce je již informace o přijatých nebo připravovaných opatřeních orgánů obce ke zjednání nápravy. Účinku kontroly je tak v podstatě dosaženo ještě před vlastním provedením kontroly výkonu samostatné působnosti.

II. Obecní samospráva a kontrola výkonu samostatné působnosti

Kontrolu výkonu samostatné působnosti obcí nelze v žádném případě považovat za prolomení ústavně garantovaného práva územních samosprávných celků na samosprávu, zakotveného v čl. 100 odst. 1 a čl. 101 odst. 4 Ústavy České republiky a v § 7 obecního zřízení, podle kterého *obec spravuje své záležitosti samostatně (dále jen „samostatná působnost“)* a *státní orgány a orgány krajů mohou do samostatné působnosti zasahovat, jen vyžadují-li to ochrana zákona, a jen způsobem, který zákon stanoví*. V procesu kontroly výkonu samostatné působnosti se v žádném případě nejedná o omezení nebo o zásah do samostatné působnosti. Ministerstvo vnitra jako kontrolní orgán **pouze formuluje kontrolní zjištění**, zatímco návržení a přijetí konkrétních opatření k odstranění zjištěných nedostatků je již ve výlučné působnosti starosty a zastupitelstva obce. Tento princip je zakotven v § 129a odst. 8 obecního zřízení, podle kterého starosta, popřípadě jím pověřený zástupce, na nejbližším zasedání zastupitelstva obce seznámí zastupitelstvo obce s výsledky uskutečněné kontroly; v případě, že byl kontrolou shledán nezákonný postup orgánů obce, předloží mu návrh opatření k odstranění jeho důsledků a k zamezení jeho opakování, popřípadě jej seznámí se způsobem, jakým se tak již stalo. Informace o jed-

nání zastupitelstva obce v této věci, včetně návrhu opatření podle věty první, popřípadě sdělení o způsobu nápravy nezákonného postupu orgánů obce, obec neprodleně vyvěsí na úřední desce obecního úřadu po dobu nejméně 15 dnů. Tímto principem jsou výsledky kontroly, jeho projednání a řešení zjištěných nedostatků postaveny pod přímou kontrolu občanů, tedy voličů. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že pro Ministerstvo vnitra jako kontrolní orgán kontrola výkonu samostatné působnosti nekončí předáním protokolu o kontrole nebo ukončením námitkového řízení. V případě, že protokol o kontrole obsahuje kontrolní zjištění nedostatků, končí kontrola projednáním závěrů, přijetím konkrétních opatření k jejich odstranění a zveřejněním závěrů kontroly a přijatých opatření na úřední desce. Splnění této povinnosti, kterou zákon ukládá přímo starostovi nebo jeho zástupci, rovněž ověřujeme.

III. Vztah kontrolní orgán – kontrolovaná obec

V zájmu zajištění rovného postavení kontrolujícího a kontrolované obce jsou přesně vymezena jak oprávnění, tak povinnosti kontrolujícího. Těmito oprávněními a povinnostmi je poměrně přesně pokryt celý proces průběhu kontroly, od oznámení zahájení kontroly až po projednání jejího výsledku a předání protokolu o kontrole starostovi nebo jím pověřenému zástupci. Rozsahu těchto oprávnění pak odpovídá zákonem stanovená **povinnost** kontrolované obce poskytnout v souladu s ustanovením § 129a odst. 2 obecního zřízení veškerou součinnost odpovídající **jejím možnostem**. Fyzické osobě, tedy nikoliv kontrolované obci, která zavinila, že obec nesplnila uvedenou povinnost poskytnout součinnost, může kontrolní orgán uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000,- Kč, a to i opakovaně, maximálně však do výše 200 000,- Kč (§ 129c obecního zřízení).

Na druhé straně platná právní úprava zavazuje kontrolní orgán k poskytnutí pomoci kontrolované obci při hledání řešení odstranění zjištěných nedostatků. Tato povinnost je zakotvena v ustanovení § 129a odst. 4 písm. g) obecního zřízení, podle kterého kontrolující **na žádost starosty nebo jím pověřeného zástupce**, uvede do protokolu o kontrole doporučení možného řešení odstranění zjištěných nedostatků.

Současně zákon zakotvuje možnost dvoustupňové ochrany kontrolované obce před případnými nepřesnými nebo chybnými závěry kontrolujícího. Jde o možnost sta-

roty, popřípadě jím pověřeného zástupce, podat námitky proti protokolu o kontrole, a to do 15 dnů ode dne jeho převzetí. Pokud kontrolující rozhodnutím námitkám nevyhoví, může starosta, popřípadě jím pověřený zástupce, podat proti rozhodnutí o námitkách odvolání, a to ve lhůtě do 15 dnů ode dne jeho doručení. Kontrolní orgán je povinen rozhodnout o odvolání do 30 dnů od jeho doručení. Proti tomuto rozhodnutí se již nelze dále odvolat. Při rozhodování o námitkách a o odvolání proti rozhodnutí o námitkách se nepostupuje podle správního řádu, s výjimkou ustanovení o základních zásadách činnosti správních orgánů, doručování a obsahových a formálních náležitostech rozhodnutí.

Kontrola výkonu samostatné působnosti je naprosto novým prvkem v právní úpravě fungování územní samosprávy. I když je v účinnosti teprve od 1. 7. 2006, má již odbor dozoru a kontroly veřejné správy solidní zkušenosti z jejího uskutečňování. Ty potvrzují, že při uvážlivém přístupu kontrolujících i kontrolovaných obcí lze kontroly využít nejen k odкрыtí a vymezení v drtivé většině nechtěných pochybení nebo používání chybných postupů orgánů obce při výkonu samostatné působnosti, ale i ke společnému nalezení řešení k odstranění zjištěných nedostatků. Tím se kontrola výkonu samostatné působnosti může stát významným nástrojem ke zvyšování kvality fungování územní samosprávy.

IV. Kontrola výkonu přenesené působnosti a ostatní změny v oblasti kontroly

Pokud jde o kontrolu výkonu přenesené působnosti, ta je i nadále vykonávána krajskými úřady, případně věcně příslušnými ministerstvy, pokud je jim tato kompetence dána příslušným zvláštním zákonem.

Základní změnou kontroly výkonu přenesené působnosti je přesunutí její úpravy ze zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, (bývalá hlava VIII.) do zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů – nyní součást hlavy VII.

Zákon o obcích tak obsahuje v jedné hlavě jak kontrolu samostatné, tak přenesené působnosti. Rozdělením kontroly na kontrolu samostatné a přenesené působnosti bylo zvládně odlišeno kontrolovaných osob a jejich orgánů u každé z těchto kontrol. V případě kontroly samostatné působnosti jsou kontrolovány orgány obce – zastupitelstvo, rada, starosta, v případě přenesené působnosti je to obecní úřad a tajemník; tam, kde není tato funkce zřízena, je to starosta.

Další změnou u kontroly výkonu přenesené působnosti je adresát pokuty za neposkytnutí podkladů vyžadovaných kontrolním orgánem. Jestliže dříve bylo možné uložit pokutu 20 000,- Kč (opakovaně až 100 000,- Kč) **obci**, podle současné právní úpravy, jak již bylo uvedeno, je adresátem fyzická osoba, která zavinila, že obec nesplnila svoji povinnost v rámci kontroly.

Novela ustanovení upravujících proces kontroly jak výkonu samostatné, tak přenesené působnosti vypustila uvádění konkrétní osoby odpovědné za zjištěné nedostatky. Jistě je tím respektován nesporný princip „jediného odpovědného vedoucího“ (starosty, tajemníka) za určení odpovědnosti za zjištěný stav, včetně vyvození důsledků.

Právo kontrolního orgánu uložit v protokolu o kontrole návrh opatření k odstranění nedostatků a stanovit termín pro jejich odstranění se v případě kontroly výkonu přenesené působnosti **nezměnilo**.

Informace o ostatní, nedozorové působnosti Ministerstva vnitra, vykonávané odborem dozoru a kontroly veřejné správy

Odbor dozoru a kontroly veřejné správy kromě výkonu dozorové a kontrolní působnosti Ministerstva vnitra plní další působnosti Ministerstva vnitra stanovené zákony o územních samosprávných celcích a dále plní úlohu nadřízeného správního orgánu podle § 178 správního řádu ve vztahu k orgánům krajů (a hlavního města Prahy), rozhodujícím v oblasti samostatné působnosti. Tyto činnosti jsou zajišťovány oddělením legislativně-právním.

I. Vedení správních řízení

V souvislosti s účinností nového správního řádu došlo v rámci Ministerstva vnitra k upřesnění organizačního řádu stanovením odboru, který **plní úlohu nadřízeného správního orgánu podle správního řádu ve vztahu k orgánům kraje v samostatné působnosti (hl. m. Prahy), resp. který přezkoumává rozhodnutí vydaná krajskými úřady v samostatné působnosti (§ 94 krajského zřízení)**. Tímto odborem byl určen odbor dozoru a kontroly veřejné správy (odbor všeobecné správy Ministerstva vnitra je i nadále příslušný k řešení odvolání proti rozhodnutím krajů o hl. m. Prahy o pokutách uložených podle zákona o krajích a zákona o hlavním městě Praze).

V současnosti odbor dozoru a kontroly veřejné správy v rámci této své kompetence řeší:

- 1) Odvolání proti rozhodnutím krajských úřadů o odmítnutí žádostí o poskytnutí informací v samostatné působnosti krajů a stížnosti proti postupu krajských úřadů při vyřizování takových žádostí (působnost daná § 16 a § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím).
- 2) Odvolání proti rozhodnutím krajů o uložení odvodů za porušení rozpočtové kázně podle § 22 odst. 2 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů (krajské úřady zde rozhodují v režimu zákona o správě daní a poplatků).
- 3) Odvolání proti rozhodnutím krajských úřadů o žádostech o umístění do ústavů sociální péče (např. do domovů důchodců), neboť krajské úřady zde podle zákona ČNR č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, rozhodují v samostatné působnosti.

V části druhé naleznete podrobný statistický přehled o výkonu této působnosti odborem dozoru a kontroly veřejné správy (statistická čísla pokrývají období od 1. července 2006, kdy došlo ke změně organizačního řádu Ministerstva vnitra).

V praxi odboru se stává, že krajské úřady Ministerstvu vnitra chybně postupují podněty či stížnosti třetích osob,

směřující sice do oblasti samostatné působnosti obce, nicméně se týkají **úkonů obcí podle správního řádu**. Zde je totiž třeba poznamenat, že bez ohledu na to, zda orgán obce jedná v samostatné či přenesené působnosti, jakmile je tato jeho činnost činností podle správního řádu (např. vydává-li rozhodnutí podle části druhé správního řádu, ale i v případech, pokud vykonává činnost podle části čtvrté správního řádu), **je nadřízeným správním orgánem orgánu obce vždy krajský úřad**, neboť krajský úřad rozhoduje podle § 67 odst. 1 písm. a) krajského zřízení o odvoláních proti rozhodnutím orgánů obcí a je tudíž nadřízeným správním orgánem podle § 178 odst. 1 správního řádu (je jím i podle subsidiárního § 178 odst. 2 správního řádu a to výslovně). **Ministerstvo vnitra je v těchto případech nuceno takto chybně postoupená podání usneseními vracet.**

V některých případech krajské úřady Ministerstvu vnitra dále postupují **stížnosti** vyhodnocené jako stížnosti podle správního řádu, **kteří směřují proti postupu obce v samostatné působnosti**. Zde je nutné opět zdůraznit, že i tento postup je dle názoru Ministerstva vnitra chybný, jestliže je podání stížností podle správního řádu. V tomto případě je totiž na místě stížnost postoupit přímo dotčené obci, neboť podle § 175 správního řádu je k řešení stížnosti povolán správní orgán, který „vede řízení“ (tzn. jehož činnosti se stížnost týká). Jestliže se stížnost týká způsobu, jakým obec předchozí stížnost vyřídila, je k řešení takové věci opět příslušný krajský úřad jako nadřízený správní orgán a nikoli Ministerstvo vnitra.

Stejně tak k řešení stížností podle § 175 správního řádu na činnost kraje je v první řadě příslušný opět kraj. Ministerstvo vnitra může věcně řešit **pouze „následná“ podání, v nichž podatel namítá nesprávné vyřízení jeho stížnosti krajem, směřovala-li tato stížnost vůči kraji.**

Konečně považujeme za nutné upozornit, že krajské úřady jsou příslušné nejen k vyřizování odvolání proti rozhodnutím obecních úřadů o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, a to **i v případech, kdy toto rozhodnutí vydal obecní úřad ve své samostatné působnosti. Stejně tak je kraj příslušný k řešení stížností podaných proti postupu obce jako povinného subjektu pro způsob vyřizování žádosti o poskytnutí informace.** Zákon o svobodném přístupu k informacím totiž pro určení příslušnosti aplikuje § 178 správního řádu a platí tedy to, co již bylo uvedeno.

* * *

II. Výkon ostatní přímé působnosti Ministerstva vnitra podle zákonů o územních samosprávných celcích

Odbor dozoru a kontroly veřejné správy dále zajišťuje **výkon ostatní působnosti ministerstva vnitra podle zákonů o územních samosprávných celcích** tím, že

- Připravuje jmenování **správce obce** z řad zaměstnanců zařazených v odboru a metodicky usměrňuje jeho činnost (§ 98 zákona o obcích - nová působnost ministerstva v souvislosti s přijetím zákona č. 234/2006 Sb.).
- V zákonech stanovených případech **svolává ustavující zasedání zastupitelstva** územního samosprávného celku (§ 91 odst. 2 zákona o obcích - nová působnost ministerstva v souvislosti s přijetím zákona č. 234/2006 Sb.; dále § 39 odst. 3 zákona o krajích a § 61 odst. 3 zákona o hlavním městě Praze).
- Plní úkoly související s **rozpuštěním zastupitelstva** územního samosprávného celku (§ 89 zákona o obcích; § 45 odst. 2 zákona o krajích a § 67 odst. 2 a 3 zákona o hlavním městě Praze). S tím souvisí i změna § 47 zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu, který upravuje ohlašovací povinnost vůči Ministerstvu vnitra.
- Plní úkoly související s **určováním obcí městem nebo městysem** (§ 3 zákona o obcích), zejména připravuje související podklady pro jednání vlády (pokud jde o městyse, nová působnost v souvislosti s přijetím zákona č. 234/2006 Sb.).
- Navrhuje ministru vnitra **souhlas se jmenováním ředitelů krajských úřadů** a ředitele MHMP (§ 61 odst. 3 písm. b/ zákona o krajích a § 72 odst. 3 písm. b/ zákona o hlavním městě Praze).
- Uděluje **souhlas se smlouvami o spolupráci** obcí, krajů, hlavního města Prahy a městských částí se zahraničními subjekty v zákonem stanovených případech (§ 55 zákona o obcích, § 28 zákona o krajích a § 27 zákona o hlavním městě Praze).
- Určuje **počet členů zastupitelstva obce, dojde-li ke sloučení obcí či k oddělení části obce** (podle § 68 odst. 5 zákona o obcích).

Pozn: Souhlas s novým názvem obce i souhlas ministerstva s uzavřením veřejnoprávní smlouvy podle § 66a a rozhodnutí podle § 66b náleží do působnosti odboru územní veřejné správy.

K některým pravomocím uvádíme podrobněji:

II.A Výkon funkce správce obce zaměstnancem Ministerstva vnitra

Nový zákon přináší též významnou změnu při výkonu funkce správce obce. Až dosud jmenoval správce obce ředitel krajského úřadu z řad zaměstnanců kraje zařazených do krajského úřadu. Tato pravomoc od 1. července 2006 přešla – jako související důsledek koncepčních změn v oblasti výkonu dozoru a kontroly – na Ministerstvo vnitra.

Správce obce je jmenován v případech, kdy v obci není ustaveno zastupitelstvo obce ať již v důsledku nekonání voleb, pokud bylo zastupitelstvo rozpuštěno či zanikne-li mandát všem členům zastupitelstva. Zvláštními případy pak je nezvolení starosty do 6 měsíců od ustavujícího zasedání či od odvolání nebo vzdání se funkce a případy, kdy dochází ke vzniku nové obce sloučením dosavadních obcí nebo oddělením jejich částí.

Správce obce zabezpečuje výkon přenesené působnosti, jde-li o obec, kde není tajemník obecního úřadu, a dále plní určité úkoly v oblasti samostatné působnosti. Správce obce je v čele obecního úřadu. Jde-li o obec, kde byla zřízena funkce tajemníka obecního úřadu, je tajemník podřízen správci obce.

Ke zvláštnímu případu vzniku nových obcí oddělením od obcí stávajících, o němž bylo krajským úřadem pravomocně rozhodnuto před účinností novely, došlo na základě čl. II. bodu 4 novely již k 1. červenci 2006 (*zákon č. 234/2006 Sb.*). V praxi se toto ustanovení týkalo vzniku obcí **Ladná** (oddělením od města Břeclavi) a **Držovice** (oddělením od města Prostějova). Ministerstvo vnitra proto k 1. červenci 2006 jmenovalo v těchto obcích správce obce. Současně jednotlivé krajské úřady rozhodly podle § 65 obecního zřízení o výkonu přenesené působnosti pro tyto obce městy Prostějov (pro Držovice) a Břeclaví (pro Ladnou).

Druhým případem, kdy již Ministerstvo vnitra jmenovalo **správce obcí, byly obce**, v nichž se ze zákonných důvodů neuskutečnily vyhlášené **komunální volby**.

Podle údajů ČSÚ, které zdejšímu odboru předal odbor všeobecné správy se do komunálních voleb v 19 obcích nepodařilo sestavit kandidátní listiny, a proto se v těchto obcích volby neuskutečnily a byl zde jmenován správce obce. Jde o 6 obcí ve Středočeském kraji (*Malé Kyšice, Sluštice, Herink, Svrkyně, Drahenice, Srbeč*), o 2 obce v Plzeňském kraji (*Všekary a Čečovice*), o 2 obce v Ústeckém kraji (*Želkovice a Vrbno nad Lesy*), 1 obec v Pardubickém kraji

(*Velké Skrovnice*), 4 obce na Vysočině (*Zachotín, Ocmanice, Kadolec, Sviny*), 3 obce v Jihomoravském kraji (*Borovník, Senetářov a Těšetice*) a 1 obec v Olomouckém kraji (*Lazníčky*). Do těchto obcí jmenoval ministr vnitra správce obcí s účinností od 21. října 2006. Správci obcí zde budou obce spravovat do doby svolání ustavujícího zasedání členů obecního zastupitelstva po uskutečnění dodatečných voleb. Dodatečné volby v těchto obcích vyhlásil ministr vnitra na 17. února 2007.

Třetí případ, kdy již Ministerstvo vnitra jmenovalo správce obcí, nastal v obcích *Černěves* a *Rybniště*, kdy po komunálních volbách v době, než bylo svoláno ustavující zasedání členů zastupitelstva obce rezignovali na mandát člena zastupitele všichni členové zastupitelstva včetně náhradníků. Do těchto obcí jmenoval ministr vnitra s účinností od 4. prosince 2006 správce obcí. Ti budou spravovat obce do doby ustavujícího zasedání členů zastupitelstva obce po proběhlých nových volbách. Nové volby v těchto obcích vyhlásil ministr vnitra na 31. března 2007. Obdobná situace nastala v obci *Ohrazenice*, kde správce obce bude vykonávat svou činnost od 2. ledna 2007.

Krajské úřady požádaly Ministerstvo vnitra o sdělení kontaktů na správce dotčených obcí, s uvedením doručovací adresy. Zdejší odbor zpracoval požadovanou informaci, kterou předal krajům. Správci jednotlivých obcí se stali pracovníci zdejšího odboru a to:

1. **Eva Minksová** jako správce obcí **Malé Kyšice** a obce **Srbeč**,
2. **Ing. Zdeněk Šusta** jako správce obcí **Sluštice, Herink** a **Svrkyně**,
3. **Ing. Karel Průša** jako správce obce **Drahenice**,
4. **Jan Murin** jako správce obcí **Všekary** a **Čečovice**,
5. **Věra Serafinová** jako správce obcí **Želkovice** a obce **Vrbno nad Lesy**,
6. **JUDr. Iva Skřepková** jako správce obce **Velká Skrovnice**,
7. **Mgr. Petr Tašár** jako správce obce **Zachotín**,
8. **Mgr. Lubomír Okřina** jako správce obce **Ocmanice**,
9. **Ing. Anežka Slezáková** jako správce obcí **Kadolec** a **Sviny**,
10. **Mgr. Alena Bonczková** jako správce obce **Borovník, Senetářov**,
11. **JUDr. Stanislav Janků** jako správce obce **Těšetice**,
12. **Ing. Pavel Němec** jako správce obce **Lazníčky**,
13. **Bc. Jaroslava Blaschkeová** jako správce obce **Černěves**,
14. **Pavel Pištora** jako správce obce **Rybniště**.
15. **Mgr. Josef Novosad** jako správce obce **Ohrazenice**.

Celkem je ve **22 obcích** (stav k 2. lednu 2007) ustanoven správce obce. Správce obce již vykonává celkem **15 pracovníků odboru dozoru a kontroly veřejné správy**.

II.B Svolaání ustavujícího zasedání zastupitelstva obce

Ministerstvu vnitra přibyla další nová kompetence, a to svolat ustavující zasedání členů obecního zastupitelstva v případech, kdy ustavující zasedání není svoláno v zákonem stanovené lhůtě dosavadním starostou obce. Na základě pravomoci uvedené v § 91 odst. 2 obecního zřízení tak Ministerstvo vnitra svolalo ustavující zasedání zastupitelstev obcí ve 2 obcích, *Měrunice* a *Koštice* (Ústecký kraj).

II.C Úkoly související s rozpouštěním zastupitelstva obce

- a) Rozpuštění zastupitelstva obce podle § 89 odst. 1 zákona o obcích
Nesejde-li se zastupitelstvo obce po dobu delší než 6 měsíců tak, aby bylo schopno se usnášet, Ministerstvo vnitra je rozpustí. Proti tomuto rozhodnutí může obec podat žalobu k soudu.
- b) Rozpuštění zastupitelstva obce podle § 89 odst. 2 zákona o obcích
Nebude-li zastupitelstvo obce nebo jiný orgán obce postupovat v souladu s rozhodnutím soudu o povinnosti vyhlásit místní referendum nebo s rozhodnutím přijatým v místním referendu, vyzve Ministerstvo vnitra zastupitelstvo obce, aby do 2 měsíců zjednálo nápravu. Jestliže tak zastupitelstvo obce v této lhůtě neučiní, Ministerstvo vnitra je rozpustí. Proti tomuto rozhodnutí může obec podat žalobu k soudu.

S výkonem této pravomoci souvisí též změna zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu, ve znění pozdějších předpisů, provedená zákonem č. 234/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Od 1. července 2006, mimo jiné, došlo ke změně působnosti v oblasti dozoru nad postupem obce dle rozhodnutí v místním referendu. Podle § 47 zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu mají starosta, primátor, a primátor hl. m. Prahy ohlašovací povinnost vůči Ministerstvu vnitra, kde oznamují vyhlášení místního referenda, výsledek hlasování v místním referendu a provedení rozhodnutí, přijatého v místním referendu, popř. nemožnost provést rozhodnutí místního referenda pro jeho rozpor s právním předpisem. K výkonu této dozorové kompeten-

ce byl za Ministerstvo vnitra určen odbor dozoru a kontroly veřejné správy.

Do 10 prosince 2006 bylo zdejším odboru oznámeno konání pěti místních referend a to v obci *Moskovice* (okr. Kutná Hora), a ve městě *Čelákovice* (Středočeský kraj), obci *Vrbátky* (Olomoucký kraj), městě *Litvínov* (Ústecký kraj) a obci *Abertamy* (Karlovarský kraj). Zároveň byl zdejším odboru podán podnět na prošetření postupu zastupitelstva obce *Opatovice nad Labem* pro nerespektování rozhodnutí přijatého v místním referendu. K rozpuštění žádného zastupitelstva v této souvislosti dosud nedošlo.

II.D Úkoly související s určováním obcí městy a městysi

Ministerstvo vnitra připravuje vládě návrhy na vyjádření k žádosti obce k určení městem nebo městysem (§ 3 zákona o obcích). V roce **2006** obdrželo Ministerstvo vnitra k 15. listopadu 2006 celkem jednu žádost o stanovení městem (obec *Dobřichovice*, vláda podala kladné vyjádření a předseda Poslanecké sněmovny žádosti vyhověl) a jednu žádost o stanovení městysem (obec *Okříšky*, zatím ve stadiu vyřizování). Pro srovnání v roce **2005** vyřizoval odbor tři žádosti o stanovení městem (*Suchdol nad Lužnicí*, *Hrušovany u Brna* a *Újezd u Brna*).

K obnovení statutu „městys“ v českém právním řádu

S účinností zákona č. 234/2006 od 1. července 2006 došlo také k zásadní změně § 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, upravujícího určování obcí městy a nově též městysi.

Stávající právní úprava umožňovala, aby se obec, která měla alespoň 3000 obyvatel, stala městem, jestliže tak stanovil předseda Poslanecké sněmovny na návrh vlády. Současně neznala statut městyse. **Nová právní úprava** vedle statutu města zavádí též statut městyse, přičemž u obou rozlišuje podle zákonem stanovených podmínek a stanoveného postupu **dva způsoby nabytí statutu města či městyse**.

1) Nabytí statutu města nebo městyse pro obce, které jimi byly před 17. květnem 1954 (tzv. historická města a historické městysi)

Podle nového § 3 odst. 3 obecního zřízení obec, která byla přede dnem 17. května 1954 městem, je městem, po-

kud o to požádá předsedu Poslanecké sněmovny. Předseda Poslanecké sněmovny tak na základě žádosti obce stanoví a zároveň určí den, kdy se obec stává městem. Podobně podle § 3 odst. 4 obecního zřízení platí i pro obce, které byly před uvedeným datem městyši.

Pro tuto novou právní úpravu je charakterické, že:

- 1) **Jedinou podmínkou pro stanovení městem nebo městysem je, že obec měla tento statut před 17. květnem 1954.** Je-li tato podmínka splněna, je na stanovení právní nárok.
- 2) **Ověření splnění zákonné podmínky pro stanovení městem nebo městysem, jakož i samotné stanovení městem nebo městysem je výlučně v kompetenci předsedy Poslanecké sněmovny.** Zákon nepředpokládá a ani neumožňuje jakoukoli ingerenci ze strany vlády (či Ministerstva vnitra).

Případné žádosti o navrácení historického statutu město a historického statutu městyse je třeba adresovat přímo předsedovi Poslanecké sněmovny; zákon o obcích Ministerstvu vnitra ani vládě při navrácení historických statutů žádnou participaci neumožňuje.

2) Nabytí statutu města nebo městyse pro obce v ostatních případech

Pro ostatní obce, tj. obce, jejichž minulost nezakládá důvod pro usilování o “navrácení” historického statutu města či městyse, pokud jde o určení městem, ponechává zákon stávající právní úpravu (*obec, která má alespoň 3000 obyvatel, je městem, pokud tak na návrh obce stanoví předseda Poslanecké sněmovny po vyjádření vlády*). Novela však “obnovuje” statut městyse, přičemž umožňuje i stávajícím obcím požádat o udělení tohoto statutu. K tomu stanoví obdobný postup jako u měst s tím rozdílem, že upouští od určení kritéria počtu obyvatel (*obec je městy-*

sem, pokud tak na návrh obce stanoví předseda Poslanecké sněmovny na návrh vlády).

Pro tuto novou právní úpravu je charakterické, že:

- 1) **Podmínkou pro stanovení městem je nejméně 3 000 obyvatel. Pro stanovení městysem není zákonem žádné kritérium stanoveno.** Na stanovení městem či městysem není právní nárok a vyhovění žádosti proto záleží zcela na vůli předsedy Poslanecké sněmovny.
- 2) **Stanovení městem / městysem náleží i nadále do kompetence předsedy Poslanecké sněmovny. Na tomto procesu se však podílí rovněž vláda,** která předsedovi Poslanecké sněmovny podává k žádosti obce své vyjádření.

Na základě rozhodnutí vlády jsou žádosti o stanovení městem v současnosti nejdříve posuzovány Ministerstvem vnitra, které ověří splnění zákonného kritéria počtu obyvatel a dále kritérií stanovených usnesením vlády ze dne 2. května 2001 č. 418 a připraví vládě návrh jejího vyjádření. Vzhledem k tomu, že pro stanovení městysem není dáno zákonem žádné kritérium, Ministerstvo vnitra pro tento účel zpracuje interní osnovu vyjádření k žádosti, kterou předloží vládě spolu s první žádostí o určení městysem ke schválení (obdobu kritérií pro určení městem). Až do jejího schválení bude Ministerstvo vnitra žádosti posuzovat přiměřeně podle kritérií pro stanovení městem (s výjimkou počtu obyvatel). Předpokládá se, že osnova vyjádření k žádosti obce o stanovení městysem se zaměří spíše na sjednocení charakteristiky dané obce, přičemž jistý prvek hodnocení bude obsažen pouze ve zjišťování, zda i budoucí městyse v době podání žádosti již vykazuje určitý “městský” charakter (charakter městečka), který by jej odlišil od “běžné” obce (vesnického charakteru).

Bližší informace lze nalézt na webových stránkách Ministerstva vnitra, odboru dozoru a kontroly veřejné správy v rubrice „Dokumenty“.

Informace o přezkumu právních předpisů hlavního města Prahy, statutárních měst a ostatních obcí s rozšířenou působností

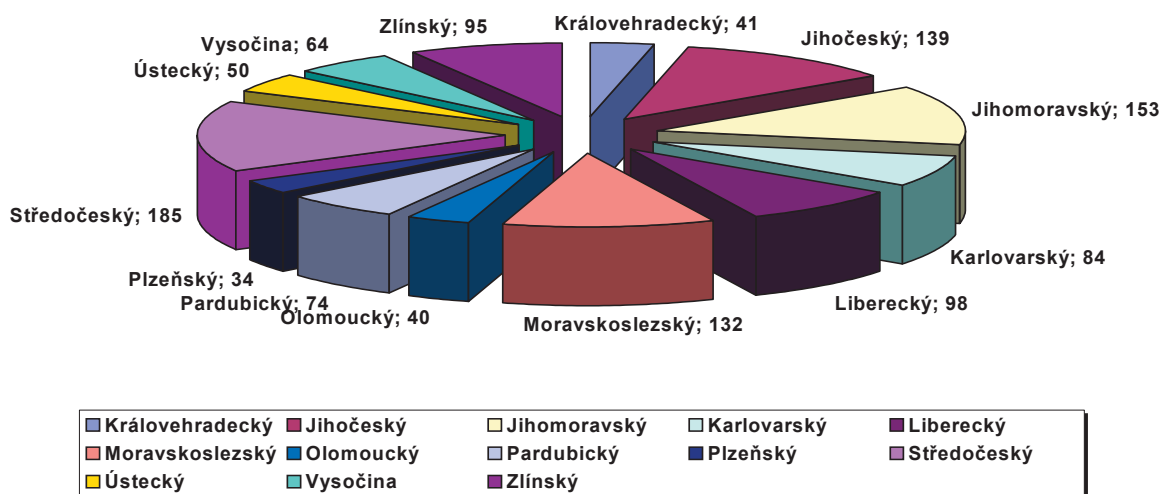
Odbor dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra věnuje od roku 2005 zvýšenou pozornost právním předpisům statutárních měst, obcí s rozšířenou působností a právním předpisům hlavního města Prahy. Důvodem je zejména skutečnost, že právní předpisy těchto územních samosprávných celků se velmi často stávají zdrojem „inspiratione“ pro menší obce, které od nich přejímají jak kvalitně a v souladu se zákonem připravené právní normy, tak normy vykazující nezřídka rozpory se zákonem. Důraz na soulad obecně závazných vyhlášek obcí s rozšířenou působností a hlavního města Prahy se zákonem tak pozitivně prospívá přejímání dobré praxe „good practice“ těchto větších obcí obcemi menšími a výrazným způsobem přispívá ke kultivaci normotvorby územních samosprávných celků. Tomuto účelu slouží též další projekty popsané na stránkách této publikace, např. Analýza zákonných zmocnění pro vydávání právních předpisů obcí a krajů a též Vládou České republiky přijaté usnesení č. 1181 ze dne 18. října 2006, o postupu ústředních orgánů státní správy, krajských úřadů a magistrátu hlavního města Prahy a územně členěných statutárních měst při realizaci systému dozoru a kontroly územních samosprávných celků.

Přehled počtu nezákonných a napravených právních předpisů obcí s rozšířenou působností			
	Stav k 31. 12. 2005	Stav k 1. 7. 2006	Stav k 31. 12. 2006
Nezákonné OZV	1189	331	37
Napravené OZV	-----*	858	294

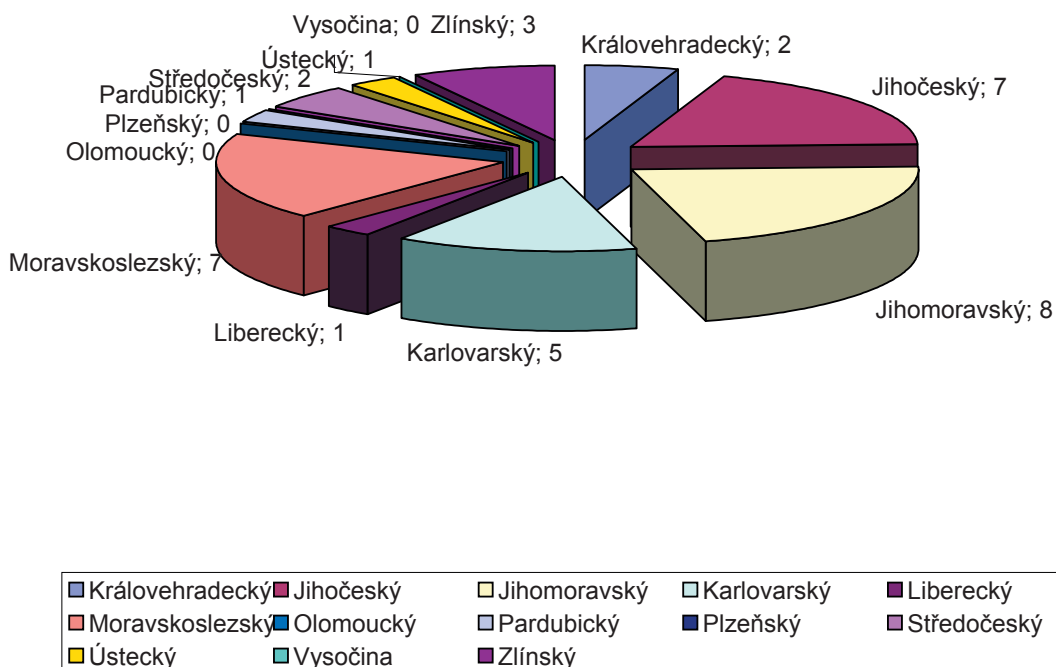
* Počet napravených právních předpisů je dán vždy k relevantnímu posuzovanému časovému období, tj. bylo-li k 31. prosinci 2005 celkem 1189 nezákonných právních předpisů a k 1. červenci 2006 již jen 331, byla v mezidobí zjednána náprava u celkem 858 právních předpisů.

Kraj	Stav k 31. 12. 2005	Stav k 1. 7. 2006	Stav k 31. 12. 2006
Královehradecký	41	3	2
Jihočeský	139	63	7
Jihomoravský	153	30	8
Karlovarský	84	52	5
Liberecký	98	51	1
Moravskoslezský	132	25	7
Olomoucký	40	2	0
Pardubický	74	20	1
Plzeňský	34	15	0
Středočeský	185	46	2
Ústecký	50	8	1
Vysočina	64	0	0
Zlínský	95	16	3
Celkem	1189	331	37

Graf počtu nezákonných právních předpisů obcí s rozšířenou působností v členění dle krajů k 31. prosinci 2005 (celkem 1189 nezákonných právních předpisů).



Graf počtu nezákonných právních předpisů obcí s rozšířenou působností v členění dle krajů k 31. prosinci 2006 (celkem 37 nezákonných obecně závazných vyhlášek).



A. Právní předpisy hlavního města Prahy v roce 2006

Mezi hlavním městem Prahou a Ministerstvem vnitra je nastaven systém vzájemných konzultací, kdy jsou veškeré obecně závazné vyhlášky hlavního města před jejich příje-

tím předkládány Ministerstvu vnitra, které k nim vyjadřuje své stanovisko. Tímto způsobem je efektivním způsobem předcházeno přijímání nezákonných obecně závazných vyhlášek a jak již bylo uvedeno výše umožněno předávání dobré praxe menším obcím, pro něž jsou předpisy hlavního města Prahy určitým vzorem.

Odbor dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra v současné době registruje 4 obecně závazné vyhlášky, u kterých byl zjištěn rozpor se zákonem. Vzhledem ke vstřícnému postoji hlavního města Prahy probíhají v současnosti práce na zjednání jejich nápravy a není nutné přistupovat k represivním dozorovým opatřením.

B. Právní předpisy Brna, Ostravy a Plzně v roce 2006

Statutární města Brno, Ostrava a Plzeň patří mezi největší města v České republice a jejich normotvorba je obdobně jako je tomu u hlavního města Prahy v řadě případů zdrojem inspirace pro menší obce.

Z celkového počtu 36 posuzovaných právních předpisů tří největších statutárních měst bylo v roce 2006 u 5 právních předpisů dospěno k závěru, že vykazují rozpor se zákonem. Ve všech městech proběhla jednání s vedoucími představiteli měst, během kterých byli upozorněni na zjištěné vady a byla nabídnuta metodická pomoc při jejich nápravě.

Statutární město rok 2006	Posuzovaných PP	Počet avizovaných vadných PP	Již napravených PP	Stále neopravených PP
Brno	11	2	2	0
Ostrava	9	0	0	0
Plzeň	16	3	2	1
Celkem	36	5	4	1

C. Právní předpisy ostatních statutárních měst v roce 2006

Právní předpisy ostatních statutárních měst (s výjimkou Brna, Ostravy a Plzně) byly v průběhu roku 2006 prověřeny ve 128 případech. V 7 případech u nich shledal odbor dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra takové nedostatky, že na ně byli upozorněni též představitelé těchto obcí a bylo jim doporučeno zjednání nápravy.

D. Právní předpisy obcí s rozšířenou působností v roce 2006 (bez statutárních měst)

Analýze a následné metodické pomoci Ministerstva vnitra, odboru dozoru a kontroly veřejné správy byly podrobeny

ny též obecně závazné vyhlášky ostatních obcí s rozšířenou působností (bez započtení statutárních měst), u nichž byly rozpory se zákonem identifikovány v cca 1000 případech. Převážná většina (viz tabulka Přehled počtu nezákonných a napravených právních předpisů obcí s rozšířenou působností) obecně závazných vyhlášek byla v průběhu roku 2006 napravena a v současnosti nevykazuje žádných rozporů se zákonem.

E. Vyhodnocení přezkumu právních předpisů statutárních měst a obcí s rozšířenou působností

Záměrem Ministerstva vnitra při přezkumu obecně závazných vyhlášek obcí s rozšířenou působností bylo, jak již bylo uvedeno výše, přispět ke kultivaci právního prostředí v oblasti normotvorby místní samosprávy a vytvořit vhodné podmínky pro přejímání zákonných právních předpisů větších obcí obcemi menšími. Za jednoznačné pozitivum lze považovat, že počet obecně závazných vyhlášek, u nichž byl deklarován rozpor se zákonem, a který na počátku roku 2006 dosahoval téměř hodnoty 1200, se v průběhu roku 2006 podařilo snížit na pouhých 37 „vadných“ právních předpisů. Na tomto místě je proto třeba vyslovit poděkování všem starostům, tajemníkům a ostatním funkcionářům a zaměstnancům obcí s rozšířenou působností, kteří se aktivně podíleli na nápravě identifikovaných nedostatků jejich právních předpisů.

Kromě výkonu dozoru nad obecně závaznými vyhláškami obcí s rozšířenou působností se Ministerstvo vnitra, odbor dozoru a kontroly veřejné správy, zabývalo též přezkumem zákonnosti právních předpisů obcí s pověřeným obecním úřadem a obcí bez přívlasku (tzv. obcí I.), a to jak na základě vnějších podnětů fyzických a právnických osob, tak na základě plnění povinnosti těchto obcí zasílat Ministerstvu vnitra schválené obecně závazné vyhlášky. Je třeba zdůraznit, že před uplatněním dozorových opatření je kladen důraz na preventivní působení odboru dozoru a kontroly veřejné správy a poskytování metodické pomoci, jejímž cílem je předcházení vzniku případných nedostatků v obecně závazných vyhláškách obcí. Frekvencí a obcemi využívanou formou této pomoci je proto připomínkování návrhů obecně závazných vyhlášek Ministerstvem vnitra již ve fázi před jejich předložením do zastupitelstev obcí.

Aktuální informace k projektu analýzy zákonných zmocnění

Předmětem Analýzy zákoných zmocnění pro vydávání právních předpisů obcí a krajů (dále jen „Analýza zákoných zmocnění“) jsou tzv. **výslovná zákonná zmocnění**. Jde o zákonem vymezené oblasti, v jejichž rámci jsou obce a kraje oprávněny prostřednictvím obecně závazných vyhlášek a nařízení ukládat fyzickým a právnickým osobám povinnosti. Východiskem zákoných zmocnění jsou ustanovení Ústavy, na jejichž základě **mohou zastupitelstva obcí a krajů v mezích své samostatné působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky** (čl. 104 Ústavy) a **rady obcí a krajů v přenesené působnosti nařízení, jsou-li k tomu zákonem zmocněny** (čl. 79 odst. 3 Ústavy).

Jednotlivá výslovná zákonná zmocnění jsou obsažena **ve zvláštních zákonech**, např. zákoně o obcích, zákoně o krajích, zákoně o hlavním městě Praze a řadě dalších, odvětvově orientovaných, právních předpisů. K 1. září 2006 existuje 68 těchto zmocnění. Zákonná zmocnění **byla a stále jsou předmětem připomínek, a to zejména ze strany obcí, které je aplikují v praxi**. Tyto připomínky jsou často adresovány orgánům dozoru nad samostatnou a přenesenou působností, tedy krajským úřadům (přenesená působnost) a Ministerstvu vnitra (samostatná působnost). Předmětem připomínek je zejména **nesrozumitelnost, nekonkrétnost a obtížná aplikovatelnost zákoných zmocnění**.

Jen v období **od roku 2004 do první poloviny roku 2006** vydaly obce **cca 30 000** právních předpisů. Tisíce dalších, často dosud platných a účinných právních předpisů, byly přitom přijaty již v předchozím období. Od roku 2004 do současnosti shledalo Ministerstvo vnitra, v řadě případů v úzké součinnosti s krajskými úřady, při prověřování souladu právních předpisů obcí se zákonem porušení zákona **v cca 10 700 případech** (viz tabulka č. 1). V těchto případech bylo s obcemi jednáno o možnostech zjednáni nápravy a tyto v naprosté většině případů akceptovaly připomínky Ministerstva vnitra a **využily jeho metodickou pomoc při odstraňování zjištěných nedostatků**. V důsledku toho bylo k Ústavnímu soudu podáno **jen 61 návrhů na zrušení právních předpisů obcí**.

Při analýze příčin četnosti porušování zákona při vydávání právních předpisů obcí se odbor dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra ve spolupráci s krajskými úřady pokusil identifikovat nedostatky platné právní úpravy zákoných zmocnění k vydávání právních předpisů územních samosprávných celků. K systémové analýze těchto zákoných zmocnění bylo přistoupeno poté, co Ministerstvo vnitra obdrželo od obcí řadu podnětů a kriti-

kých připomínek, týkajících se platné právní úpravy územní normotvorby.

Kvalitní a srozumitelná právní úprava zákonných zmocnění k vydávání právních předpisů územních samosprávných celků má **zásadní význam rovněž pro oblast státního dozoru nad výkonem samostatné a přenesené působnosti obcí a krajů**. Především je třeba mít za to, že odstranění nedostatků platné právní úpravy výslovných zákonných zmocnění by mělo významně přispět ke snížení počtu dozorových zákroků, které jsou často způsobeny tím, že obce nesprávně aplikují právní úpravu, jejíž výklad není jednoznačný a působí interpretační a aplikační potíže i zástupcům odborné veřejnosti.

Pro účely identifikace problémových oblastí v zákonných zmocněních byla zvolena **řada hodnotících kritérií**, zejména vymezení jejich předmětu a účelu, jednoznačnost a srozumitelnost právního textu, vymezení mezi zákonných zmocnění, stanovení působnosti obcí a krajů a posouzení možných kolizí zákonných zmocnění s jinými právními předpisy.

Prvním výstupem z projektu Analýzy zákonných zmocnění byl **seminář pro zástupce krajských a ústředních orgánů státní správy a pro některá statutární města**, který se konal na počátku června 2005. Podněty z tohoto semináře byly projednány s dotčenými ministerstvy a zapracovány do materiálu nazvaného „**Analýza zákonných zmocnění pro vydávání právních předpisů obcí a krajů**“. V první fázi projektu byly nedostatky popsány u celkem 19 zákonných zmocnění, k nimž byl současně zpracován návrh opatření k jejich nápravě, případně připojena zpráva o tom, že náprava již probíhá (např. v případě zmocnění ve stavebním zákoně v souvislosti s přípravou nového stavebního zákona).

Vláda České republiky **usnesením č. 1624 ze dne 14. prosince 2005** vzala na vědomí materiál „Analýza zákonných zmocnění pro vydávání právních předpisů obcí a krajů“, zpracovaný na základě úkolu uloženého usnesením vlády č. 826 ze dne 29. června 2005, kterým byl schválen plán nelegislativních úkolů vlády na 2. pololetí 2005 a výhledu na 1. pololetí 2006. Usnesením č. 1624 vláda současně uložil představitelům ústředních správních úřadů plnit opatření vyplývající z Analýzy a ministru vnitra v termínu do 15. listopadu 2006 předložit vládě souhrnnou zprávu o plnění těchto opatření.

Vedle prací na realizaci vládou schválených opatření k nápravě pokračoval odbor dozoru a kontroly veřejné správy v průběhu roku 2006 v **další identifikaci** nedostat-

ků platné právní úpravy zákonných zmocnění a hledání optimálního řešení jejich nápravy. Na základě podnětů od územních samosprávných celků byl proto ve spolupráci s **Ministerstvem financí** projekt analýzy zákonných zmocnění rozšířen o **zákonné zmocnění k zavedení místních poplatků dle § 14 odst. 2 zákona o místních poplatcích**. Rozbor nedostatků tohoto zmocnění včetně navržených opatření k nápravě je rovněž součástí vládou schválené souhrnné zprávy.

Na základě tohoto usnesení vlády pokračovaly v průběhu roku 2006 práce na projektu za účelem přípravy souhrnné zprávy o plnění uložených opatření. Souhrnná zpráva byla zpracována odborem dozoru a kontroly veřejné správy na základě informací poskytnutých jednotlivými ministerstvy a následně předložena ke schválení vládě ČR. **Vláda usnesením č. 1350 ze dne 30. listopadu 2006 souhrnnou zprávou schválila a současně uložila ministru vnitra a členům vlády konkrétní úkoly pro další fáze projektu**. Projekt je totiž ze své povahy projektem dlouhodobým (zejména s ohledem na dobu trvání přípravy právního předpisu) a jeho dosavadní výstupy je proto třeba považovat za průběžné.

Vzhledem ke skutečnosti, že k 1. červenci 2006 došlo k rozdělení kompetencí v oblasti dozoru nad právními předpisy obcí mezi Ministerstvo vnitra (obecně závazné vyhlášky) a krajské úřady (nařízení) a Ministerstvo vnitra již tedy nedisponuje nejaktuálnějšími poznatky z dozorové praxe nad souladem nařízení se zákonem a jinými právními předpisy, bude na počátku roku 2007 vytvořena **nová pracovní skupina** složená ze zástupců Ministerstva vnitra a krajských úřadů, jejímž cílem bude analyzovat zákonná zmocnění pro vydávání právních předpisů obcí v přenesené působnosti. Za tímto účelem bude osloveno **Grémium ředitelů krajských úřadů** se žádostí o jmenování vhodných členů do pracovní skupiny. Vedle prací na realizaci vládou schválených opatření k nápravě pokračoval odbor dozoru a kontroly veřejné správy v průběhu roku 2006 v **další identifikaci** nedostatků platné právní úpravy zákonných zmocnění a hledání optimálního řešení jejich nápravy. Na základě podnětů od územních samosprávných celků byl proto ve spolupráci s **Ministerstvem financí** projekt analýzy zákonných zmocnění rozšířen o **zákonné zmocnění k zavedení místních poplatků dle § 14 odst. 2 zákona o místních poplatcích**. Rozbor nedostatků tohoto zmocnění včetně navržených opatření k nápravě je rovněž součástí vládou schválené souhrnné zprávy. Výstupy z činnosti pracovní skupiny budou použity při jednáních s příslušnými ministerstvy a při přípravě průběžné zprávy o projektu, která má být předložena k 15. listopadu 2006.

Sjednocení právního prostředí kontroly prováděné orgány veřejné správy

Vzhledem k velkému počtu značně nesourodých a nepřehledných právních předpisů upravujících provádění kontrolní činnosti vykonávané orgány veřejné správy (neodůvodněné rozdílnosti lze nalézt např. pokud jde o způsoby či lhůty vyřizování námitek ke kontrolnímu zjištění, formy výsledných kontrolních materiálů apod.) připravuje Ministerstvo vnitra jeden sjednocující zákon o kontrole, obsahující obecnou úpravu procedurálních pravidel většiny klíčových kontrolních postupů uskutečňovaných ve veřejné správě. Záměrem je zjednodušení, zpřehlednění a sjednocení právního prostředí v této oblasti.

Usnesením vlády č. 852 ze dne 12. července 2006 byl schválen materiál „Výchozí teze pro zpracování věcného záměru zákona o kontrole“ a ministři vnitra bylo uloženo zpracovat do **30. dubna 2007** věcný záměr zákona o kontrole za spolupráce ústředních správních úřadů. Rozeslání věcného záměru do meziresortního připomínkového řízení je předpokládáno na počátek roku 2007.

Připravovaný zákon o kontrole bude upravovat zejména postup a pravidla kontrolní činnosti a nebude obsahovat úpravu otázek, které subjekty jsou oprávněny kontrolovat jaké osoby a co je předmětem a hlediskem kontroly. Tyto otázky kontrolní činnosti budou i nadále upravovány příslušnými zákony upravujícími věcnou problematiku.

Ani v oblasti procesního práva by však nový zákon o kontrole nepředstavoval úpravu zcela univerzální. To vyplývá především z jeho charakteristiky obecné, čili podpůrně (subsidiárně) platné zákonné úpravy (shodně jako je tomu u zákona o státní kontrole). Tato obecná úprava postupu orgánů veřejné správy by se ve vztahu k výše uvedeným oblastem kontrolních činností uplatňovala tehdy, pokud by zvláštními zákonnými úpravami nebylo v jednotlivých otázkách nebo komplexně stanoveno jinak. Výjimka by však měla být co nejméně. Současně s návrhem zákona o kontrole bude předložen i zvláštní zákon, který bude obsahovat změny v souvisejících zvláštních právních předpisech.

Cílem zákona o kontrole bude v co největší míře překonat dosavadní neodůvodněnou rozdílnost úprav jednotlivých kontrolních postupů obsahujících značné množství vzájemných rozdílností a sjednotit postup orgánů veřejné správy při provádění kontrolní činnosti.

Informace k usnesení vlády, jímž vláda schválila materiál upravující postup ústředních orgánů státní správy, krajských úřadů a magistrátů hl. města Prahy a územně členěných statutárních měst při realizaci systému dozoru a kontroly územních samosprávných celků

Usnesením vlády č. 507 ze dne 10. května 2006 byl ministři vnitra uložen úkol zpracovat a do 30. září 2006 vládě předložit aktualizovanou verzi Systému dozoru a kontroly územních samosprávných celků ústředními správními úřady. Tento úkol vyplynul z novely zákonů o územních samosprávných celcích, která s účinností od 1. července 2006 právní úpravu výkonu dozoru a kontroly nad územními samosprávnými celky podstatným způsobem změnila. Výsledný materiál nahradí stávající usnesení vlády ze dne 4. června 2003, č. 554 a na něj navazující směrnici Ministerstva vnitra ze dne 27. října 2003, č. j. MS-1662/4-2003, k postupu krajských úřadů při provádění dozoru a kontroly obcí, publikovanou ve Věstníku vlády pro orgány krajů a orgány obcí, roč. 1, částka 9, které vycházejí z právní úpravy platné do 30. června 2006.

Ministerstvo vnitra proto zpracovalo a do konce září vládě předložilo návrh usnesení, které v příloze obsahuje materiál detailně upravující **postup ústředních orgánů státní správy, krajských úřadů a magistrátů hl. města Prahy a územně členěných statutárních měst při realizaci systému dozoru a kontroly územních samosprávných celků**. Vláda materiál schválila dne 18. října 2006, usnesením č. 1181.

Usnesení vlády bylo spolu s přílohou uveřejněno ve Věstníku vlády pro orgány krajů a orgány obcí č. 6/2006. Jeho text je rovněž uveden v části čtvrté této publikace.

I. Dosavadní úprava

Po ukončení činnosti okresních úřadů k 31. prosinci 2002 byly změnou příslušných zákonů nově upraveny dozor a kontrola vůči obcím, do té doby vykonávané okresními úřady. Návazně na to vláda přijala usnesení č. 554+P ze dne 4. června 2003, o systému dozoru a kontroly územních samosprávných celků ústředními správními úřady.

Součástí tohoto usnesení byla příloha obsahující Systém dozoru a kontroly územních samosprávných celků ústředními správními úřady, členěný na I. - dozor územních samosprávných celků a II. - kontrola územních samosprávných celků. Usnesením vláda uložila věcně příslušným ministrům a vedoucím jiných ústředních správních úřadů postupovat při dozoru a kontrole dle Systému uvedeného v příloze usnesení. Dále stanovila periodicitu kontrol krajů a hlavního města Prahy prováděných v koordinaci a termíny předkládání výsledků těchto kontrol vládě. Ministru vnitra pak vláda uložila zpracovat směrnici pro postup krajských úřadů při provádění dozoru a kontroly obcí.

Zmíněná směrnice Ministerstva vnitra č. j. MS-1662/4-2003 ze dne 27. října 2003 byla publikována dne 12. listopadu 2003 v částce 9 Věstníku vlády pro orgány krajů a orgány obcí. Je členěna na dozor nad právními předpisy obcí (čl. 1), dozor nad usneseními, rozhodnutími a opatřeními orgánů obcí v samostatné působnosti (čl. 2), dozor nad usneseními, rozhodnutími a opatřeními orgánů obcí v přenesené působnosti (čl. 3) a na kontrolu výkonu přenesené působnosti obcí (čl. 4).

II. Obsah nového usnesení vlády

Systém dozoru a kontroly obsažený v příloze výše citovaných usnesení vlády a směrnicí Ministerstva vnitra se v polovině roku 2006 výrazně změnil, a to nikoliv jen v procesních podrobnostech, ale především v systémových aspektech. Důvodem je zákon č. 234/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů a zákon č. 312/2002 Sb., o úřednicích územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 46/2004 Sb. (dále jen "zákon č. 234/2006 Sb."). Tento zákon nabyl účinnosti dnem 1. července 2006.

Základní systémovou změnou (vyplývající přímo ze zákona) je odstranění duplicitního působení krajských úřadů a Ministerstva vnitra při dozoru nad zákonností právních předpisů obcí všech typů a nad usneseními, rozhodnutími a jinými opatřeními obcí v samostatné působnosti. Od 1. července 2006 Ministerstvo vnitra vykonává dozor i kontrolu obcí, krajů a hlavního města Prahy v jejich samostatné působnosti (včetně dozoru nad zákonností obecně závazných vyhlášek), krajské úřady vykonávají dozor i kontrolu obcí v jejich přenesené působnosti (včetně dozoru nad zákonností nařízení) a věcně příslušné ústřední správní úřady vykonávají dozor i kontrolu krajů a hlavního města Prahy v jejich přenesené působnosti (včetně dozoru nad zákonností nařízení). Na tyto nově upravené zásadní systémové principy i na provedené změny v procesu dozoru a kontroly bylo třeba reagovat i v dokumentech, které k dřívějšímu systému dozoru a kontroly vydaly vláda a Ministerstvo vnitra.

Proto byl vládě předložen návrh nového usnesení vlády a jeho přílohy. Příloha usnesení obsahuje Postup ústřed-

ních orgánů státní správy, krajských úřadů a magistrátů hl. města Prahy a územně členěných statutárních měst při realizaci systému dozoru a kontroly územních samosprávných celků, vycházející ze změn provedených zákonem č. 234/2006 Sb. v dosavadním systému. Nový dokument pojednává o dozoru a kontrole, vykonávaných ústředními správními úřady a také krajskými úřady, protože nově založené jasné oddělení (vymezení) kompetencí obou těchto typů dozorových a kontrolních subjektů umožňuje přistupovat k nim jednotným způsobem a v jediném společném dokumentu. Zejména změnou zákona o obcích odpadá nutnost řešit dozorové a kontrolní postupy krajských úřadů vůči obcím odděleně ve formě směrnice Ministerstva vnitra, která se dříve musela vypořádat především s oddělením sféry zejména dozorového působení krajských úřadů a Ministerstva vnitra při počátečních fázích dozoru nad samostatnou působností obcí a nad všemi jejich právními předpisy. Proto bylo novým usnesením nejen nahrazeno původní usnesení vlády, ale je též zrušena směrnice Ministerstva vnitra k postupu krajských úřadů při provádění dozoru a kontroly obcí (č. j. MS-1662/4-2003 ze dne 27. října 2003). Příloha nového usnesení vlády v zásadě soustřeďuje problematiku obsaženou v příloze dosavadního usnesení vlády i ve zmíněné směrnici, což přispěje k zjednodušení orientace v podkladech souvisejících s úpravou procesu dozoru a kontroly.

Ministerstvo vnitra při zpracování návrhu postupovalo v souladu s ustanovením § 12 odst. 3 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy v České republice, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého plní koordinační úlohu v oblasti výkonu veřejné správy svěřené orgánům územní samosprávy. Závaznost usnesení vlády pro výkon přenesené působnosti vyplývá mj. z § 30 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a z § 31 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

Usnesením je ukládáno přímo ředitelům krajských úřadů a řediteli Magistrátu hlavního města Prahy a tajemníkům územně členěných statutárních měst postupovat při výkonu dozoru a kontroly přenesené působnosti obcí dle systému uvedeného v bodě I. tohoto usnesení. Je tomu tak nejen pro závaznost usnesení vlády pro územní samosprávné celky v oblasti přenesené působnosti, ale zejména pro specifickou úlohu jimi řízených krajských úřadů a magistrátů v oblasti kontroly i dozoru. Příslušné zákony svěčují dozorovou a kontrolní působnost výslovně těmto orgánům a tedy tím stanoví pro danou oblast činnosti

funkční příslušnost uvnitř územního samosprávného celku. Zvláštnost postavení samotných ředitelů vyplývá z novelizovaného § 64 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, v němž je založena jejich aktivní legitimace k podávání návrhů na zrušení nařízení obcí tomuto soudu. Zákon č. 234/2006 Sb. založil i specifickou působnost v oblasti dozoru nad městskými částmi nebo obvody územně členěných statutárních měst magistrátům těchto měst; proto se ukládací část usnesení týká i tajemníků těchto magistrátů.

Do samotného usnesení jsou de facto převzaty (s drobnými aktualizacemi) trvalé úkoly z dosavadního usnesení týkající se institucionálně ústředních správních úřadů (vč. Ministerstva vnitra) a věcně periodicity koordinovaných kontrol krajů a hlavního města Prahy a termínů předkládání jejich výsledků vládě. Výše naznačeným postupem se zajistí kontinuita trvale platných úkolů a postupů, přestože se zrušilo stávající usnesení vlády č. 554+P ze 4. června 2003 i související směrnice Ministerstva vnitra.

V této souvislosti bylo třeba respektovat velký rozsah změn v oblasti dozoru a kontroly, které zákon č. 234/2006 Sb. představuje. Vzhledem k tomu, že již tímto zákonem je založen samotný nový systém dozoru a kontroly do takových podrobností, že vládě předkládaný dokument mohl stanovit jen souhrnně postup příslušných orgánů při realizaci systému vyplývajícího ze zákona s případnými drobnými úpravami, je účelem vládou schváleného materiálu zejména poskytnutí přehledného konceptu stručně shrnutého obsáhlou právní úpravou zákonů o územních samosprávných celcích, a popř. tam, kde je to možné, doplně-

ní této úpravy v rámci koordinační činnosti Ministerstva vnitra. Usnesení vlády má tedy sloužit především k rychlé a přehledné orientaci jak dozorujících či kontrolujících orgánů, tak dozorovaných či kontrolovaných subjektů.

III. Postup ministerstva při přípravě nového usnesení vlády

Návrh usnesení vlády s přílohou byl projednán v mezi-rezortním připomínkovém řízení. Návrh byl 8. srpna 2006 rozeslán připomínkovým místům stanoveným v čl. II odst. 1 Jednacího řádu vlády – ministrům, vedoucímu Úřadu vlády, guvernérovi ČNB a hejtmanům krajů a primátorům územně členěných statutárních měst. V určené lhůtě do 23. srpna 2006 uplatnilo své připomínky 12 ministerstev, 13 krajů a 3 územně členěná statutární města (jako včasné byly zohledněny i připomínky doručené po této lhůtě do dne jednání k vypořádání připomínek). Zásadních připomínek bylo uplatněno celkem 19. Jednání k vypořádání došlých připomínek proběhlo dne 29. srpna 2006, přičemž veškeré zásadní připomínky byly akceptovány (tohoto jednání se účastnili pouze zástupci Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva práce a sociálních věcí).

Materiál byl v souladu s akceptovanými připomínkami upraven a dne 6. září 2006 nad rámec povinností ministerstva daných Jednacím řádem vlády neformálně zaslán jednotlivým připomínkovým místům k odsouhlasení způsobu zpracování připomínek. Na základě vyjádření jednotlivých připomínkových míst byl materiál opět upraven do vládou schválené podoby.

Statistické přehledy o činnosti odboru dozoru a kontroly veřejné správy za rok 2006

STATISTICKÁ TABULKA ČINNOSTI ODDĚLENÍ DOZORU za rok 2006, 2005 a 2004			
právní předpisy obcí	2006	2005	2004
počet posouzených OZV (včetně návrhů)	9548	16822	14747
počet posouzených nařízení (včetně návrhů)	449	1380	
počet učiněných podnětů k nápravě OZV/nařízení	1737 / 220	4268 / 310	4849
počet zjednání nápravy OZV / nařízení	1547 / 240	1987 / 176	3155
právní předpisy krajů			
počet posouzených OZV (včetně návrhů)	3	10	45
počet posouzených nařízení (včetně návrhů)	0	5	
počet učiněných podnětů k nápravě OZV/nařízení	0	0 / 0	3
počet zjednání nápravy OZV / nařízení	0	0 / 0	0
usnesení a rozhodnutí obcí v SP			
počet posouzených aktů	17685	36741	48348
počet učiněných podnětů k nápravě	79	665	923
počet zjednání nápravy	75	387	652
usnesení a rozhodnutí kraje v SP			
počet posouzených aktů	15	3257	7122
počet učiněných podnětů k nápravě	0	4	1
počet zjednání nápravy	0	0	1
ostatní			
počet písemných dotazů obcí	5482	3175	1371
počet osobních konzultací na vyžádání obcí	7042	7028	10808
počet písemných dotazů kraje	28	88	173
počet osobních konzultací na vyžádání kraje	213	391	500
počet písemných dotazů jiných osob	91	94	194
počet hromad. akcí na vyžádání obcí a kraje	77	104	196

Počet posouzených právních předpisů obcí podle zmocňovacích ustanovení jednotlivých zákonů za rok 2006, 2005 a 2004							
(Pozn: V této tabulce je statisticky podchycena využitelnost zákonných zmocnění v praxi obcí. Bude-li právní předpis obce vydán na základě více zákonných zmocnění, bude v této tabulce započítán u každého z nich)	rok 2006			rok 2005			rok 2004
	A	B	C	A	B	C	
50/1976 Sb. - § 29/3 (úpd)	621	18	17	985	50	20	377
50/1976 Sb. - § 33/3 (chr.území, uzávěra)	30	2	5	74	13	7	29
50/1976 Sb. - § 71/6 (reklamní zařízení)	12	0	3	21	8	2	9
133/1985 Sb. - § 29/1 (požární řád obce)	320	56	62	508	105	39	338
133/1985 Sb. - § 29/1 (akce s více účastníky)	65	12	12	92	12	2	50
37/1989 Sb. - § 4/3 (alk. nápoje/tabák)	1	1	1	5	3	2	15
84/1990 Sb. - § 4/3 (urč. míst shrom.)	2	0	0	1	1	0	2
202/1990 Sb. - § 50/4 (provoz.vých.přístrojů)	25	0	0	45	4	2	10
202/1990 Sb. - § 17/11 (zák.povol.vých.příst.)	18	1	1	10	0	0	0
565/1990 Sb. - § 14/2 (místní poplatky)	2492	621	490	3695	981	585	4921
265/1991 Sb. - § 4a/1 (maximální ceny)	118	10	7	68	21	11	28
455/1991 Sb. - § 18/1 (tržní řády)	61	12	17	208	74	27	77
553/1991 Sb. - § 1/1 a 27/2 (obecní policie)	86	7	23	226	76	16	49
102/1992 Sb. - § 3/2 (žádost o byt. náhradu)	6	0	0	19	7	2	3
114/1992 Sb. - § 77/1 (rušivá činnost k ochr.)	1	0	0	12	5	0	0
246/1992 Sb. - § 13b/2 (označení psů)	10	0	0	24	2	1	32
246/1992 Sb. - § 24/2 (pohyb psů)	284	57	50	345	80	45	237
338/1992 Sb. - § 6/4 b) a 11/3 a) (koeficienty)	102	2	1	271	21	8	104
338/1992 Sb. - § 17a/1 (osvobození pohromy)	5	0	0	4	0	0	3
111/1994 Sb. - § 41/3 a 21/6 (zkoušky taxi)	0	0	0	9	3	1	8
111/1994 Sb. - § 41/3 a 21/7 (provoz. řád st.)	1	1	0	2	0	0	3
289/1995 Sb. - § 19/3 (vstup do lesa)	4	0	0	4	0	0	11
289/1995 Sb. - § 32 (mimoř. události v lese)	0	0	0	3	1	1	4
289/1995 Sb. - § 25/2 (záměr zprac. LHO)	28	1	1	53	1	1	3
13/1997 Sb. - § 23/1,3 (zák./zpopl. m.k.)	56	13	12	203	71	38	59
13/1997 Sb. - § 27/6 (v zimě neudrž. m.k.)	52	7	9	168	29	14	80
13/1997 Sb. - § 27/7 (odstr. závad schůdnosti)	63	16	12	178	69	19	45
151/1997 Sb. - § 33/2 (ceny poz. v mapách)	11	1	0	18	7	6	7
166/1999 Sb. - § 46/b (mimoř. veter. opatření)	2	2	2	5	1	0	0
128/2000 Sb. - § 130 (statut statutárního m.)	3	0	0	27	0	0	6
240/2000 Sb. (krizová opatření v obci)	4	0	0	1	0	0	0
258/2000 Sb. - § 96 (dezinf. a derat.)	11	3	5	34	8	6	18
361/2000 Sb. - § 39/6 (stání nákl. vozidla)	8	1	2	19	3	4	5
406/2000 Sb. - § 4/3 (úz. energ. koncepce)	0	0	0	9	3	0	1
185/2001 Sb. - § 17/2 (syst.odpadu)	774	211	184	827	273	90	573
185/2001 Sb. - § 17/4 (třídění odpadu)	93	17	22	87	28	7	120
185/2001 Sb. - § 17a/1 (poplatek za odpad)	100	17	11	138	27	15	209
274/2001 Sb. - § 9/11 (náhr. zásob. vodou)	6	1	0	2	1	0	4
274/2001 Sb. - § 20/4 (vodné a stočné)	36	11	10	38	11	11	22
256/2001 Sb. - 4/4 (převoz a ulož. zemědělných)	2	1	1	11	0	0	8
86/2002 Sb. - § 3/5 (spalování rostl. paliv)	22	5	3	25	6	4	37
86/2002 Sb. - § 6/6 (programy sniž. emisí)	5	0	1	2	0	0	3
86/2002 Sb. - § 7/7 (progr. zlepšování ovzd.)	2	0	1	4	2	1	2
86/2002 Sb. - § 50/3 (zakaz promít. reklam)	0	0	0	1	0	0	10
86/2002 Sb. - § 50/1g (zakaz paliv)	46	7	6	46	7	3	1
561/2004 Sb. - § 178/2b,c (školské obvody)	239	14	16	479	54	29	23
OZV vydané bez zákonného zmocnění	592	121	106	1734	530	173	321
Celkem	6419	1249	1093	10740	2598	1192	7997

Vysvětlivky:

A – celkový počet vydaných právních předpisů na danou právní problematiku

B – počet právních předpisů, ve kterých byla zjištěna vada

C – počet právních předpisů, ve kterých byla tato vada odstraněna

	celkem			
	Právních předpisů celkem		Výlučná právní úprava	
	2006	2005	2006	2005
Počet OZV podle § 10 zákona o obcích				
počet posouzených OZV (včetně návrhů)	925	2258	590	931
počet učiněných podnětů k nápravě OZV	270	794	122	263
počet zjednáání nápravy OZV	233	446	106	133
Počet právních úprav obsažených v OZV vydaných podle § 10 zákona o obcích				
zákaz (omezení) prostituce	12	35	2	16
zákaz (omezení) požívání alkoholu	8	24	2	6
zákaz (omezení) žebrání	6	4	0	1
zákaz (omezení) zábavní pyrotechniky	17	54	6	6
sportovní a kulturní akce	166	186	93	70
regulace chovu zvířat	138	331	58	103
čistota obce a ochrana životního prostředí	276	616	99	169
regulace akcí typu technopárty	12		12	
regulace ostatních záležitostí	375	850	227	406

*) Vzhledem k tomu, že právní úprava podle § 10 zákona o obcích umožňuje regulovat celou řadu činností, které mohou být v rozporu s veřejným pořádkem či čistotou v obci, evidujeme obecně závazné vyhlášky vydané na základě tohoto ustanovení zvlášť a to podle regulované problematiky.

***) Údaje za rok 2004 nejsou statisticky podchyceny.

Statistické přehledy o činnosti odboru dozoru a kontroly veřejné správy při řešení stížností v oblasti samostatné působnosti územních samosprávných celků a při výkonu kontroly nad samostatnou působností od 1. 7. 2006

A. Obecně k výkonu kontroly nad samostatnou působností Ministerstvem vnitř

Kontrola výkonu samostatné působnosti územních samosprávných celků byla do zákonů o obcích, o krajích a o hlavním městě Praze nově zakotvena novelou provedenou zákonem č. 243/2006 Sb., kterým byl novelizován zákon o obcích, s účinností od 1. července 2006. V rámci organizační struktury ministerstva vykonává tuto působnost odbor dozoru a kontroly veřejné správy a organizačně je zajišťována oddělením kontroly tohoto odboru. Toto oddělení kromě výkonu kontroly nad samostatnou působností územních samosprávných celků zajišťuje dále řešení stížností na územní samosprávné celky, se kterými se na Ministerstvo vnitra obracují jednotliví podatelé. Řešení stížností představuje často jakousi „předprocesní“ fázi, na kterou podle získaných poznatků může navázat výkon dozoru nebo kontroly nad samostatnou působností obcí.

Ačkoli je kontrola nad samostatnou působností územních samosprávných celků zatím vykonávána pouze po krátkou dobu, přesto je možno již shrnout některé hlavní poznatky, které z právní úpravy i ze způsobu výkonu kontrolní pravomoci ministerstva vyplývají:

- 1) Především je nutno uvést, že kontroly výkonu samostatné působnosti, které již proběhly, byly provedeny na základě vnějších podnětů. Uskutečnily se jak u obce s 271 obyvateli, tak u města s více než 30 000 obyvatel.
- 2) I když byl předmět kontroly různý, pro všechny dosud realizované kontroly je společné, že se více či méně týkaly **naplňování práva občana zaručeného ustanovením § 16 zákona o obcích**, především jeho práva:
 - vyjadřovat na zasedání zastupitelstva obce v souladu s jednacím řádem svá stanoviska k projednávaným věcem;
 - požadovat projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti radou obce nebo zastupitelstvem obce ve stanovených lhůtách;
 - podávat orgánům obce návrhy, připomínky a podněty.

Mezi hlavní zjištěná pochybení ze strany obcí v souvislosti s realizací práva občana obce náleželo:

- a) *Nedodržování lhůt stanovených § 16 zákona o obcích.* Přesto, že zákon o obcích hovoří v této souvislosti pouze o třech lhůtách a to „bezodkladně“, „nejdéle však do

60 dnů“ a, jde-li o působnost zastupitelstva obce, „nejpozději do 90 dnů“, téměř vždy zjišťujeme případy, kdy tyto lhůty nejsou dodržovány nebo se občané nedočkají projednání záležitosti vůbec.

b) *Omezení práva občana vyjádřit se na zasedání zastupitelstva k projednávaným věcem.* V jednacím řádu obce je osobě řídící zasedání zastupitelstva svěřována pravomoc udělit či neudělit slovo přítomnému občanovi. Samozřejmě, že § 16 odst. 2 písm. c) stanoví, že občan má právo se vyjádřit v souladu s jednacím řádem. Tím však není míněno, že mu může být právo vyjádřit se úplně upřeno, např. neudělením slova. Jednací řád může omezit délku vystoupení, stanovit pořadí vystoupení, režim odejmutí slova atd., nemůže však právo vyjádřit se zcela odepřít.

c) *Projednání a vyřízení návrhů, připomínek a podnětů.* V souvislosti s podněty, návrhy a připomínkami uvádí zákon o obcích povinnost rady nebo zastupitelstva obce tuto záležitost projednat, případně vyřídit. Oběma způsobům je společná povinnost se žádostí, resp. návrhem, připomínkou či podnětem věcně zabývat. Rozdíl mezi „vyřízením“ a „projednáním“ tak spočívá pouze v určení konkrétního způsobu, jakým se bude příslušný orgán obce danou věcí meritorně zabývat, neboť ze vztahu obou uvedených práv vyplývá, že projednání určité záležitosti je třeba považovat za kvalifikovaný způsob jejího vyřízení. Předmětem kontroly výkonu samostatné působnosti však není věcná stránka projednání či vyřízení, tzn., zda orgány obce vyhověly či nikoli, ale jen samotný fakt, zda věc byla kvalifikovaně projednána, resp. vyřízena. Mnozí stěžovatelé si zaměňují pojem projednat či vyřídit s pojmem **vyhovět**. Bohužel s tímto přístupem se setkáváme i u zástupců orgánů obce při kontrole, kdy obec raději věc neprojednává, nevyřídí nebo neodpoví jen proto, že nemůže vyhovět. Ale i negativní vyřízení či projednání je vyřízení.

d) *Dokladování projednání či vyřízení podnětu, návrhu, připomínky občana.* Jestliže zákon hovoří o vyřízení, respektive projednání, je nezbytné trvat především na průkazném způsobu projednání či vyřízení. To souvisí rovněž s důsledným uplatňováním ustanovení zákona o obcích, zejména § 95, který stanoví, že o průběhu zasedání zastupitelstva obce se pořizuje zápis, který podepisuje starosta nebo místostarosta a určení ověřovatelé. V zápise se vždy uvede počet přítomných členů zastupitelstva obce, schválený pořad jednání zastupitelstva obce, průběh a výsledek hlasování a přijatá usnesení. Lze jen těžko přijmout argumentaci starosty, který ve svém stanovisku ke stížnosti nebo podnětu uvádí, že se stěžovatelem „nesčíslněkrát“ o problému jednal, jestli-

že není schopen doložit jediný písemný záznam, písemnou odpověď, nebo zápis z jednání rady nebo zastupitelstva.

3) Zvláštní okruh pochybení, která byla zjištěna při výkonu kontrolní působnosti Ministerstvem vnitra, se týkal **vedení úřední desky, zejména pak zveřejňování informací a dokumentů na úřední desce.**

Velmi častým problémem, který byl zjišťován při kontrolách výkonu samostatné působnosti, je průkaznost zveřejnění dokumentů na úřední desce. Jsou obecní úřady, u nichž neexistuje žádná evidence o dokumentech, které byly na úřední desce vyvěšeny, tím méně pak průkaznost toho, kdy byly vyvěšeny a kdy sejmuty. Je sice možné při kontrole vyjít z principu presumpce správnosti postupu správního orgánu nebo dokumentu, nicméně při napadení průkaznosti zveřejnění a dodržení lhůty vyvěšení v konkrétním případě ji obec nemůže hodnověrným způsobem prokázat.

x x x

B. Statistické přehledy k výkonu kontroly nad samostatnou působností Ministerstvem vnitra

V připojených tabulkách naleznete podrobnější přehled o podáních vyřizovaných odborem dozoru a kontroly veřejné správy jako podněty k výkonu kontroly, resp. jako stížnost (ať již v obecném smyslu tohoto slova nebo jako podání podle § 175 správního řádu).

x

Ke statistickým přehledům obecně

Předkládáme celkem 5 následujících statistických tabulek:

- 1) Stížnosti a podněty k výkonu kontroly samostatné působnosti **podle okruhu záležitostí, ke kterým se podání vztahují** (tabulka č. 1)
- 2) Stížnosti a podněty k výkonu kontroly samostatné působnosti **ve vztahu k otázkám upraveným zákonem o obcích** (tabulka č. 2)
- 3) Stížnosti a podněty k výkonu kontroly samostatné působnosti **podle způsobu vyřízení** (tabulka č. 3)
- 4) Stížnosti a podněty k výkonu kontroly samostatné pů-

sobnosti – srovnání počtu podání v 1. a 2. pololetí roku 2006 (tabulka č. 4)

5) Stížnosti a podněty k výkonu kontroly podle orgánů, k jejichž činnosti se podání vztahuje (tabulka č. 5)

x

K jednotlivým tabulkám konkrétně

tabulka č. 1 - stížnosti a podněty k výkonu kontroly samostatné působnosti podle okruhu záležitostí, ke kterým se podání vztahují

Podání byla podle svého obsahu rozdělena do 6 oblastí:

- 1) podání směřující do oblasti upravené zákonem o obcích,
- 2) podání směřující do oblasti upravené správním řádem,
- 3) podání směřující do zákona o svobodném přístupu k informacím,
- 4) podání směřující k výkonu samostatné působnosti obcí,
- 5) podání směřující k postupu Policie České republiky
- 6) ostatní podání.

Oblasti 1) – 4) jsou dále podrobněji členěny na **okruhy**, které jsou v podáních nejčastěji frekventovány. Součet podání přiřazených k jednotlivým okruhům je vyšší než počet podání doručených od jednotlivých pisatelů, neboť některá podání poukazovala nejen na více okruhů problémů u téhož správního orgánu, ale často byla směřována do oblastí v působnosti více správních orgánů. Např. podání napadající kvalitu zásobování vodou v obci se dotýká jak působnosti obce, tak např. působnosti vodoprávních orgánů a orgánů životního prostředí. Obdobně bylo nutné postupovat v případě, že část podání byla shledána důvodnou, část neoprávněnou a část nevyhodnotitelnou. Takové podání, pokud bylo vyřizováno odborem dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra, se pak může v příloze č. 2 objevit jak v položce oprávněná a částečně oprávněná, tak v položce neoprávněná.

tabulka č. 2 - stížnosti a podněty k výkonu kontroly samostatné působnosti ve vztahu k otázkám upraveným zákonem o obcích

Podání upozorňující na nedostatky při výkonu samostatné působnosti obcí (**tabulka č. 2**) lze podle jejich obsahu přiřadit do 4 skupin, z nichž 3 se na počtu okruhu frekventovaných v podáních podílí přibližně stejně (každá kolem 30%). Těmito skupinami jsou:

- podání upozorňující na nedostatky ve vytváření podmínek pro uplatňování práv občanů podílet se na výkonu

samosprávy – podíl 27,5%,

- podání upozorňující na nedostatky v hospodaření obcí – podíl 33,7%,
- podání upozorňující na nedostatky v přípravě, organizaci a průběhu zasedání zastupitelstva obce – podíl 23,2%,
- zbývající problémy (nedostatky) pak tvoří skupinu ostatní – podíl 15,6%.

K jednotlivým oblastem, které jsou předmětem stížností a podnětů k výkonu kontrol uvádíme nejčastější problémy, které jsou podatelé zmiňovány:

a) právo občana vyjadřovat se na zasedání zastupitelstva (1.1)

- omezování tohoto práva tím, že o tom zda, komu a kdy v průběhu zasedání zastupitelstva obce bude právo vyjádřit se přiznáno, rozhoduje předsedající, ačkoliv jde o právo občana zaručené zákonem o obcích,
- zařazení diskuse mezi poslední body programu zasedání zastupitelstva, často již po přijetí usnesení k jednotlivým projednávaným věcem,

b) právo občanů nahlížet do rozpočtu obce a do závěrečného účtu, do zápisů a usnesení zastupitelstva, usnesení rady, výborů a komisí (1.2)

- nezveřejňování podrobností ze zprávy o přezkoumání hospodaření krajským úřadem nebo auditorem při schvalování závěrečného účtu,
- odmítání poskytnutí podrobnějších informací o čerpání rozpočtu (financování konkrétních akcí, čerpání v konkrétních položkách rozpočtu),
- odmítání poskytnutí zápisů, případně usnesení orgánů,

c) právo občanů požadovat projednání určité záležitosti (1.3)

- neprojednání záležitosti,
- nedodržování lhůt pro projednání,
- prosazování soukromých zájmů před obecným zájmem při projednávání záležitostí,
- nespokojenost s vyřízením, nekompetentnost,

d) právo občanů podávat orgánům obce návrhy, připomínky a podněty (1.4)

- nevyřízení návrhů, připomínek, podnětů,
- nekomplexní řešení,
- nedodržování lhůt,

e) hospodaření obce (1.5)

- nízká úroveň přezkoumání hospodaření,
- nehospodárné vynakládání prostředků obce,

- používání prostředků obce bez stanovených priorit,
 - využívání veřejných prostředků ve prospěch soukromých osob,
 - prodej majetku obce za nevýhodných podmínek,
- f) zveřejnění záměru obce prodat, směniti nebo darovat nemovitý majetek, pronajmout jej nebo poskytnout jako výpůjčku na úřední desce (§ 39) (1.6)
- nezveřejňování záměru obce,
 - změny podmínek dispozice s nemovitým majetkem po zveřejnění záměru,
- g) kompetence orgánů obce (zejm. § 84, § 85, § 102) (1.7)
- schvalování (rozhodování) věcí vyhrazených jinému orgánu obce,
 - nekompetentní vyhodnocení a posouzení podkladů před schválením (rozhodnutím) ve věci,
- h) informování o zasedání zastupitelstva obce na úřední desce (§ 93 odst. 1) (1.8)
- neinformování o zasedání zastupitelstva min. 7 dnů před termínem,
 - nezveřejňování, případně nedodržování programu zasedání zastupitelstva,
- i) pořizování zápisu o průběhu zasedání zastupitelstva obce (§ 95) (1.9)
- nezaznamenávání připomínek občanů přednesených na zasedání zastupitelstva v zápisu ze zasedání,
 - nízká úroveň (obsah) zápisů,
 - neuvádění průběhu hlasování o jednotlivých schvalovaných nebo rozhodovaných bodech programu,
 - rozpory mezi prezenční listinou přítomných členů zastupitelstva a výsledky hlasování,
 - rozpory mezi formulací usnesení obsažených v zápisu a v samotném dokumentu „usnesení ze zasedání zastupitelstva“,
 - uvádění v písemném vyhotovení usnesení záležitostí, které nebyly projednávány nebo o nichž není v zápise ze zasedání zmínka,
 - velké množství formálních i věcných rozporů,
- j) jednání zastupitelstva obce, popř. rady obce, jednací řád zastupitelstva, popř. rady obce (§ 96, § 101) (1.10)
- jednací řády obsahují ustanovení, která omezují práva občanů spojená s účastí na zasedání zastupitelstva,
 - zasedání zastupitelstva se neřídí schváleným jednacím řádem,
 - jednací řád zastupitelstva nebyl zpracován a schválen,

k) ostatní (1.11)

- nevhodné chování starosty,
- možný střet zájmů v jednání konkrétních zastupitelů,
- prosazování soukromých zájmů třetích osob a rodinných příslušníků,
- zneužívání majetku obce pro soukromé účely (služební automobily, telefony, atd.).

Oblast **hospodaření obcí a nakládání s majetkem** představuje nejvyšší podíl z celkového počtu podnětů občanů požadujících kontrolu výkonu samostatné působnosti obcí. Jde však o oblast, kde kontrola je upravena zvláštními právními předpisy, tj. zákonem č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí, ve znění pozdějších předpisů, a zákonem č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů. Kontrolu podle těchto zákonů vykonává Ministerstvo financí, resp. krajské úřady v přenesené působnosti. Ministerstvu vnitra přísluší kontrolovat pouze plnění některých vybraných povinností vyplývajících pro obce ze zákona o obcích.

Jak vyplývá z kontrol provedených u obecních (městských) úřadů a z vyhodnocení vyžádaných podkladů k podáním vyřizovaným odborem dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra, je řada nedostatků, na něž je poukazováno, odstranitelných bez mimořádných opatření ze strany obce. Jde o okruhy samostatné působnosti uvedené pod písm. **1.1–1.4** a **1.8–1.11**, které představují téměř 51 % podání celé hodnocené oblasti výkonu samostatné působnosti.

tabulka č. 3 - stížnosti a podněty k výkonu kontroly samostatné působnosti podle způsobu vyřízení

Do skupiny **podání vyřizovaných** přímo jsou zařazena i podání, u kterých vzhledem k věcné příslušnosti došlo k rozdělení podání a jeho vyřizování i dalšími správními orgány.

Do kategorie **nevyhodnocená** jsou zařazena ta podání, kde v jednání orgánů obce bylo možné shledat případná pochybení, která však neměla charakter nezákonnosti, např. formální nepřesnosti v zaslaných dokumentech, případně nekonkrétní upozornění typu „*starosta neehospodárně využívá majetek obce*“, „*starosta se chová k občanům arogantně*“, apod.

Vysoký podíl – téměř polovina – neoprávněných podnětů k provedení kontroly výkonu samostatné působnos-

ti, případně stížností je ovlivněn dvěma nespornými faktory:

- občané ne vždy akceptují systém fungování územní samosprávy postavené na výlučné působnosti zastupitelských sborů v některých oblastech. Rozhodnutí nebo opatření se může jevit neefektivním, míjející se s obecným zájmem občanů obce apod., avšak pokud postupovaly orgány obce v souladu s platnými zákony, nelze než považovat podnět ke kontrole, stížnost směřující k tomuto opatření nebo rozhodnutí za neoprávněné;
- řada podnětů a stížností je ovlivněna úrovní vztahu pisatele a obce (starosty). Takto motivovaná podání pak poukazují na širokou paletu nedostatků v práci orgánů obce postihujících jak výkon samostatné, tak přenesené působnosti, které jsou však postaveny na dohaděch, nedorozuměních nebo i nepravdivých informacích. I takovými podáními se však musíme kvalifikovaně zabývat.

tabulka č. 4 - stížnosti a podněty k výkonu kontroly samostatné působnosti – srovnání počtu podání v 1. a 2. pololetí roku 2006

Příloha č. 4 dokumentuje důsledek legislativních změn, ke kterým došlo na úseku vyřizování stížností (proti roku 2005) a na úseku dozoru a kontroly územních samosprávných celků po přijetí novely zákonů č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (v polovině roku 2006 – zákon č. 234/2006 Sb.).

a) Změna ve vyřizování stížností

Počet stížností v 1. a 2. pololetí je téměř shodný (43 a 47, tj. 90 celkem za rok 2006) a svědčí o stabilizaci

nového systému vyřizování stížností podle příslušných ustanovení správního řádu (§ 175 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů). Proti roku 2005 však došlo vlivem legislativní změny (zrušení vyhlášky č. 150/1958 Ú. 1. o vyřizování stížností, oznámení a podnětů pracujících) k výrazném poklesu – ze 182 na 90. Úbytek přijatých stížností je dán novou právní úpravou, podle které stížnost vyřizuje ten orgán, který vede řízení.

b) Kontrola nad výkonem samostatné působnosti obcí

Nový institut v oblasti dozoru a kontroly, který se projevil od 2. pololetí 2006 spolu s poklesem ostatních podání, reprezentuje téměř celý nárůst podání v 2. pololetí 2006.

tabulka č. 5 – stížnosti a podněty k výkonu kontroly podle orgánů, k jejichž činnosti se podání vztahuje

Mezi orgány, jejichž činnost byla předmětem podnětů ke kontrole výkonu samostatné působnosti, případně stížností, výrazně převažují obce (města) nad kraji. Je to nesporně dáno těmito objektivními faktory:

- absolutním počtem obcí a tím i jejich vysokým podílem na správních orgánech, které mohou být předmětem podání,
- bezprostředním kontaktem občanů s orgány obce a často přímým a i rychle působícím dopadem kroků obce na úseku veřejné správy,
- kvalitou práce orgánů obcí ovlivněnou personálním vybavením (kvantita, ale častěji i kvalita),
- vžitou představou značného počtu občanů o postavení Ministerstva vnitra jako orgánu nadřízeného obcím (orgánům územní samosprávy),
- kompetencí Ministerstva vnitra kontrolovat výkon samostatné působnosti svěřené orgánům obcí.

tabulka č. 1

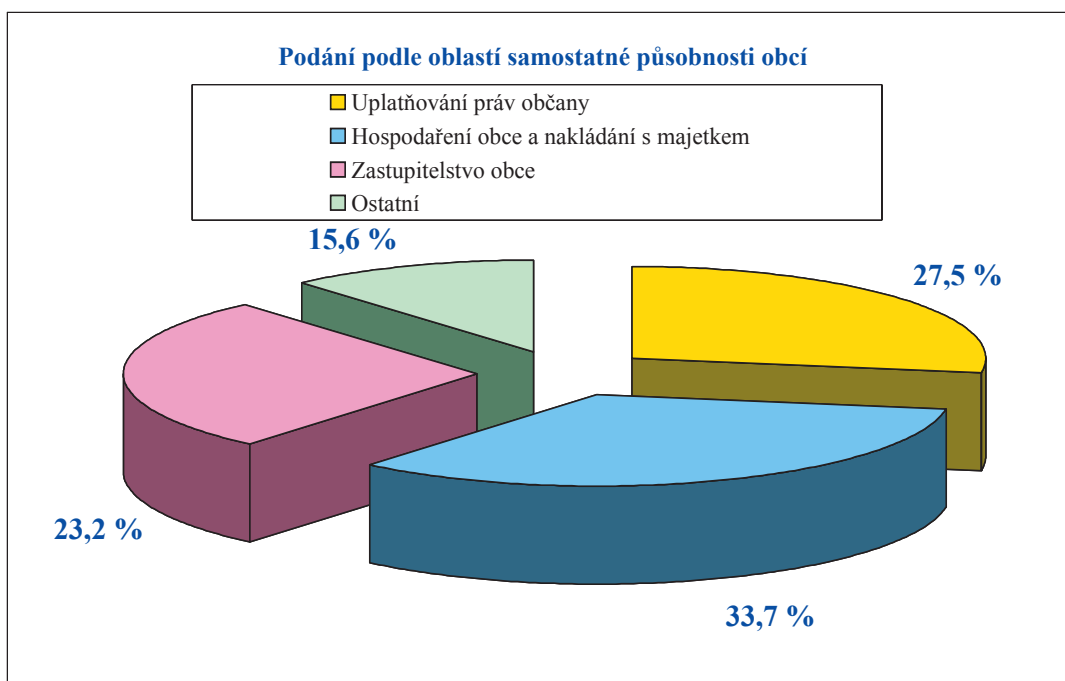
Stížnosti a podněty k výkonu kontroly samostatné působnosti podle okruhu záležitostí, ke kterým se podání vztahují (rok 2006)

Oblast	Přehled nejčastějších oblastí, které jsou předmětem podání občanů	Rok 2006	Podíl v %
1	2	3	4
1	Zákon o obcích	211	63,2
1.1	Právo vyjadřovat na zasedání zastupitelstva obce v souladu s jednacím řádem svá stanoviska k projednávaným věcem (§ 16 odst. 2 písm. c)	15	
1.2	Právo nahlížet do rozpočtu obce a do závěrečného účtu obce za uplynulý kalendářní rok, do usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva obce, do usnesení rady obce, výborů zastupitelstva obce a komisí rady obce a pořizovat si z nich výpisy (§ 16 odst. 2 písm. e)	12	
1.3	Právo požadovat projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti radou obce nebo zastupitelstvem obce (§ 16 odst. 2 písm. f/),	14	
1.4	Právo podávat orgánům obce návrhy, připomínky a podněty (§ 16 odst. 2 písm. g/);	17	
1.5	Hospodaření obce (§ 38 a násl.)	30	
1.6	Zveřejnění záměru obce prodat, směnit nebo darovat nemovitý majetek, pronajmout jej nebo poskytnout jako výpůjčku obec na úřední desce (§ 39)	20	
1.7	Kompetence orgánů obce (zejm. § 84, § 85, § 102)	21	
1.8	Informování o připravovaném zasedání zastupitelstva obce na úřední desce (93 odst. 1)	11	
1.9	Pořizování zápisu o průběhu zasedání zastupitelstva obce (§ 95)	22	
1.10	Jednání zastupitelstva obce, popř. rady obce, jednací řád zastupitelstva popř. rady obce (§ 96, § 101)	16	
1.11	Ostatní	33	
2	Správní řád	14	4,2
2.1	Zveřejňování informací na úřední desce, elektronická úřední deska (§ 93 odst. 1 správního řádu)	5	
2.2	Ostatní	9	
3	Zákon o svobodném přístupu k informacím	13	3,9
3.1	Postup při vyřizování žádosti o poskytnutí informace, vč. žádosti o pořízení kopií dokumentů – zápisy z jednání, usnesení orgánů obce atd.)	7	
3.2	Výše úhrady za poskytnutí informace	1	
3.3	Zveřejňování informací způsobem umožňující dálkový přístup	5	
4	Výkon přenesené působnosti	50	15,0
4.1	Stavební řízení	17	
4.2	Přestupkové řízení	14	
4.3	Ostatní správní řízení, ostatní výkon státní správy	19	
5	Postup Policie ČR	9	2,7
6	Ostatní	37	11,1
	Úhrn	334	100,0

tabulka č. 2

Stížnosti a podněty k výkonu kontroly samostatné působnosti ve vztahu otázkám upraveným zákonem o obcích (rok 2006)

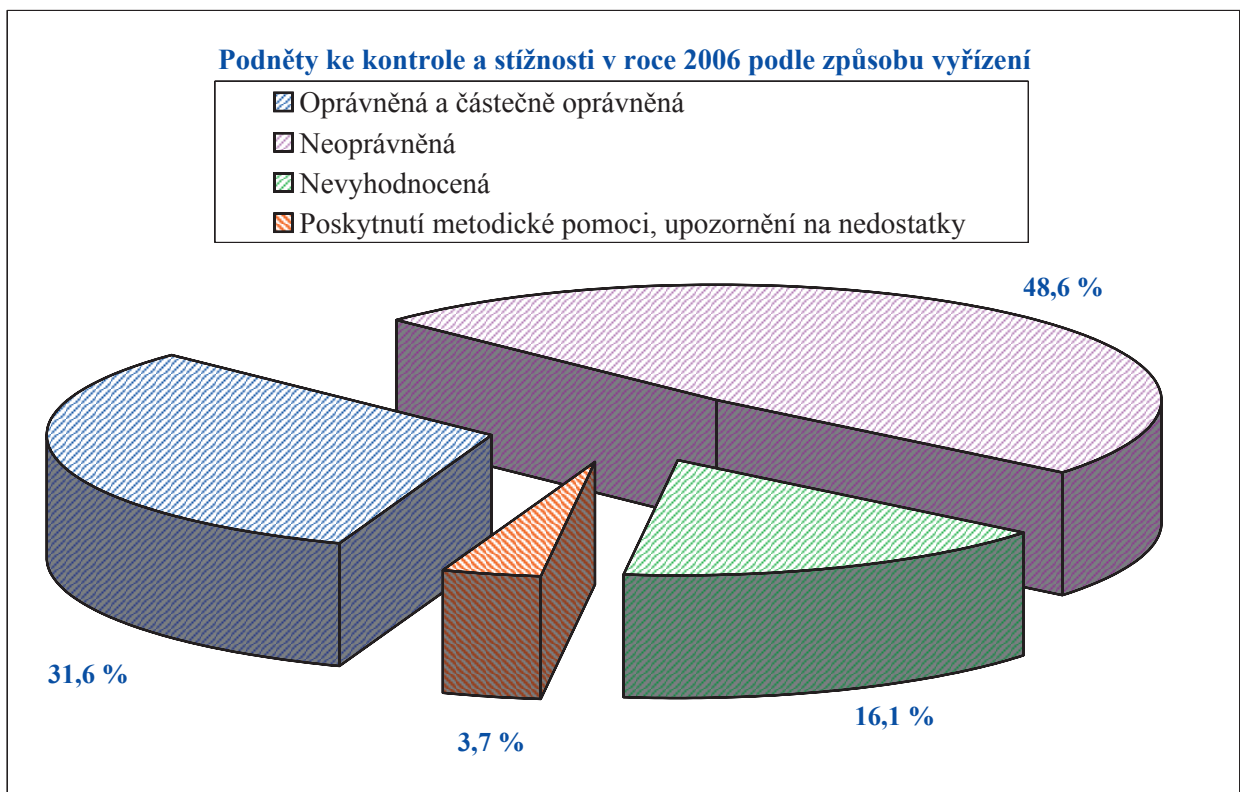
Oblast	Oblast samostatné působnosti	Počet případů	Podíl v %
1	2	3	4
	Zákon o obcích	211	100,00
1.1	Právo občanů vyjadřovat na zasedání zastupitelstva obce v souladu s jednacím řádem svá stanoviska k projednávaným věcem (§ 16 odst. 2 písm. c)	15	7,1
1.2	Právo občanů nahlížet do rozpočtu obce a do závěrečného účtu obce za uplynulý kalendářní rok, do usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva obce, do usnesení rady obce, výborů zastupitelstva obce a komisí rady obce a pořizovat si z nich výpisy (§ 16 odst. 2 písm. e)	12	5,7
1.3	Právo občanů požadovat projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti radou obce nebo zastupitelstvem obce (§ 16 odst. 2 písm. f/),	14	6,6
1.4	Právo občanů podávat orgánům obce návrhy, připomínky a podněty (§ 16 odst. 2 písm. g/);	17	8,1
1.5	Hospodaření obce (§ 38 a násl.)	30	14,2
1.6	Zveřejnění záměru obce prodat, směniti nebo darovat nemovitý majetek, pronajmout jej nebo poskytnout jako výpůjčku obec na úřední desce (§ 39)	20	9,5
1.7	Kompetence orgánů obce (zejm. § 84, § 85, § 102)	21	10,0
1.8	Informování o připravovaném zasedání zastupitelstva obce na úřední desce (93 odst. 1)	11	5,2
1.9	Pořizování zápisu o průběhu zasedání zastupitelstva obce (§ 95)	22	10,4
1.10	Jednání zastupitelstva obce, popř. rady obce, jednací řád zastupitelstva popř. rady obce (§ 96, § 101)	16	7,6
1.11	Ostatní	33	15,6



tabulka č. 3

Stížnosti a podněty k výkonu kontroly samostatné působnosti podle způsobu vyřízení (rok 2006)

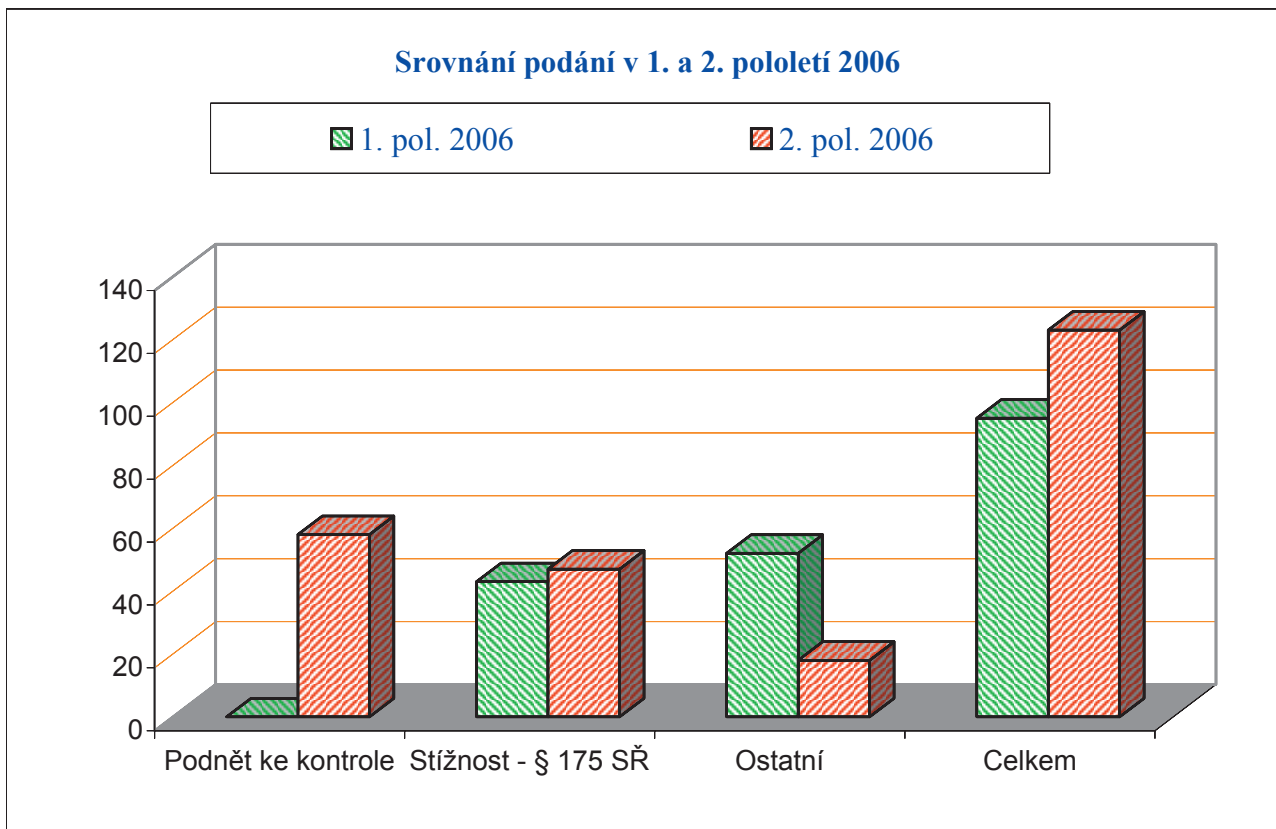
	Počet	Podíl v %
Podání vyřizovaná přímo MV - ODK	218	100,0
Oprávněná a částečně oprávněná	69	31,7
Neoprávněná	106	48,6
Nevyhodnocená	35	16,1
Poskytnutí metodické pomoci, upozornění na nedostatky	8	3,7
Podání postoupená k vyřízení jinému orgánu – celkem	116	100,0
Ústřední orgány státní správy	32	27,6
Krajské úřady	34	29,3
Obecní a městské úřady	23	19,8
Policie ČR	10	8,6
Ostatní	17	14,7



tabulka č. 4

Stížnosti a podněty k výkonu kontroly samostatné působnosti – srovnání počtu podání v 1. a 2. pololetí roku 2006 (rok 2006)

1. 1. 2006 - 30. 6. 2006 (43,6% z 218 celkem za rok)	Počet	Podíl v %
Podnět ke kontrole	0	0,00
Stížnost § 175 SŘ	43	45,26
Ostatní	52	54,74
Celkem	95	100,00
Od 1. 7. 2006 (56,4% z 218 celkem za rok)	Počet	Podíl v %
Podnět ke kontrole	58	47,15
Stížnost podle § 175 SŘ	47	38,22
Ostatní	18	14,63
Celkem	123	100,00

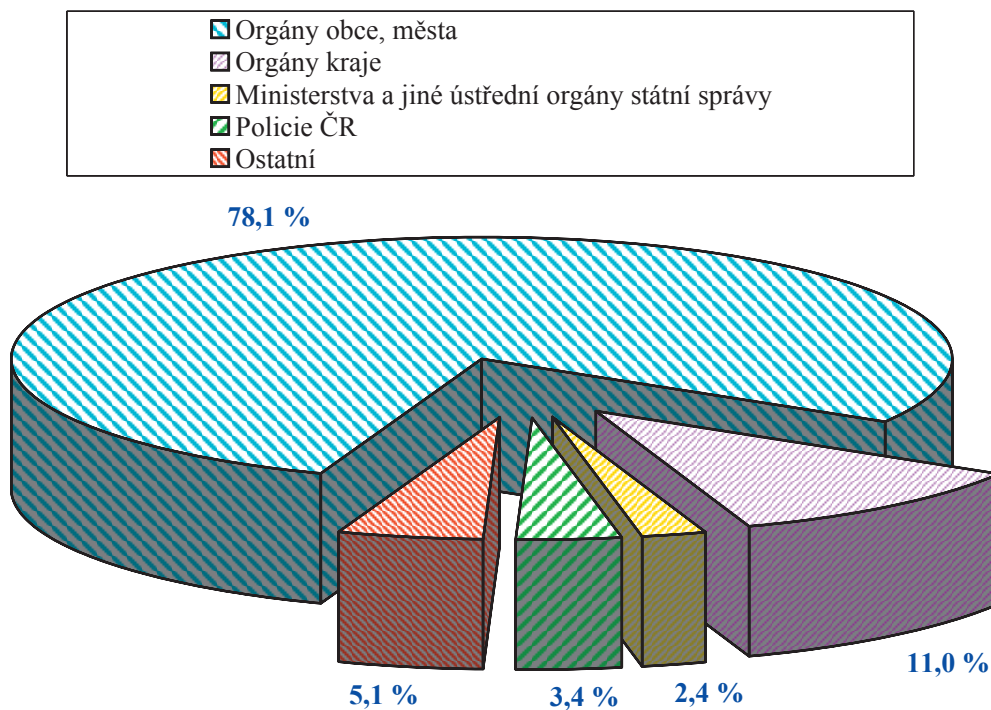


tabulka č. 5

Stížnosti a podněty k výkonu kontroly podle orgánů, k jejichž činnosti se podání vztahuje (rok 2006)

Správní orgány	Počet podání	Podíl v %
Orgány obce, města	228	78,1
Orgány kraje	32	11,0
Ministerstva a jiné ústřední orgány státní správy	7	2,4
Policie ČR	10	3,4
Ostatní	15	5,1
Úrhn	292	100

Správní orgány jejichž činnost byla předmětem podání



PŘEHLED AGENDY SPRÁVNÍCH ŘÍZENÍ¹ VYŘIZOVANÝCH ODDĚLENÍM LEGISLATIVNĚ-PRÁVNÍM ODK K 18. PROSINCI 2006

106/1999 Sb.	celkem	věcně vyřízeno			postoupeno
		celkem	vyhověno	nevyhověno	
Stížnost na KÚ podle § 16a InfZ – „běžné“	5	5	3	2	-
Stížnost na KÚ podle § 16a InfZ – „proti výši úhrady podle § 17 InfZ“	6	6	5	1	-
Odvolání proti rozhodnutím KÚ podle § 16 InfZ	8	6	3	3	2
Stížnost na postup obce podle InfZ /odvolání proti rozhodnutí obce podle InfZ	3	<i>(příslušný je vždy krajský úřad)</i>			3
Přezkumné řízení rozhodnutí kraje o odvolání proti rozhodnutí obecního úřadu	1	<i>(přezkumné řízení dle InfZ není přípustné)</i>			-
Opatření proti nečinnosti dle InfZ	1	1	1	-	-
	1	<i>(věcně nevyřizováno, odpadl důvod)</i>			-
Celkem	25	18	12	6	5

250/2000 Sb.	celkem	věcně vyřízeno			postoupeno
		celkem	vyhověno	nevyhověno	
Odvolání proti rozhodnutím krajů o odvozech za porušení rozpočtové kázně (§ 22 odst. 2)	2 *)	2	-	2	-
Jiná podání	-	-	-	-	-
Celkem	2	2	-	2	-

*) Proti jednomu rozhodnutí byla podána správní žaloba a současně žádost o povolení přezkoumávání rozhodnutí dle § 55b daňového řádu

114/1988 Sb.	celkem	věcně vyřízeno			postoupeno
		celkem	vyhověno	nevyhověno	
Odvolání proti rozhodnutím krajů o umístění do ústavů sociální péče (§ 3 odst. 2 písm. b)	10 (2 v řízení)	8	1	7	-
Jiná podání	-	-	-	-	-
Celkem	10 (2 v řízení)	8	1	7	-

500/2004 Sb.	celkem	věcně vyřízeno			postoupeno
		celkem	celkem	celkem	
Stížnost na postup orgánů krajů v samostatné působnosti	-	<i>náleží do působnosti ODK/4</i>			-
Stížnost na postup orgánů obcí v samostatné působnosti	3	<i>podání byla vyhodnocena jako podněty k výkonu dozoru, jinak náleží ODK/4</i>			-
Stížnost na postup orgánů obcí a krajů v přenesené působnosti	4				4
Stížnost podle § 175 spr.ř. na postup podle InfZ při poskytování informací	2	<i>v obou případech se stížnost týkala postupu krajského úřadu při poskytování informací v přenesené působnosti</i>			2
Podnět k opatření proti nečinnosti obecního úřadu při udělování čísel popisných	1	<i>věc náleží podle § 178 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 67 krajského zřízení do pravomoci krajských úřadů</i>			1
Stížnost na postup orgánů obcí v samostatné působnosti	3	<i>věc náleží podle § 178 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 67 krajského zřízení do pravomoci krajských úřadů</i>			3
Stížnost na obecní úřad a na krajský úřad ve stavebním řízení	2	<i>náleží do působnosti krajských úřadů, resp. do působnosti Ministerstva pro místní rozvoj</i>			2
Podnět k přezkumu dle § 165 odst. 1 správního řádu	1	1	-	1	
Návrh na zahájení sporného řízení dle § 144 správního řádu	2	2	-	2 (odloženo)	
Celkem	18	3	-	3	12

¹ Jedná se o podání vyřizovaná rozhodnutími podle správního řádu, případně podle zákona o správě daní a poplatků (v případě zákona č. 250/2000 Sb.).

Jiná podání	celkem	věcně vyřízeno			postoupeno
		celkem	vyhověno	nevyhověno	
Odvolání proti rozhodnutí krajského úřadu dle zákona č. 123/1998 Sb.	1	<i>(náleží do působnosti Ministerstva životního prostředí)</i>			1
Odvolání proti rozhodnutí krajského úřadu dle nařízení Rady EHS 1191/69	1	-	-	-	1 *)
Odvolání proti usnesení Krajského úřadu Ústeckého kraje, kterým odložil žádost dopravního podniku, aby se Ústecký kraj neprodleně zdržel poskytování finančních kompenzací na dorovnání ztráty z provozu takových spojů	1	-	-	-	1**)
Celkem	3	-	-	-	3

*) Věc byla postoupena Ministerstvu dopravy, které ji vrátilo zpět Ministerstvu vnitra, neboť se svou příslušností nesouhlasilo. Ministerstvo vnitra podalo kompetenční žalobu k Nejvyššímu správnímu soudu.

***) Věc byla Ministerstvu vnitra postoupena Ministerstvem dopravy. Ministerstvo vnitra se svou věcnou příslušností ne-souhlasí, a proto usnesením věc vrátilo zpět Ministerstvu dopravy.

Celkem podání vyřizovaných v režimu správního řádu odborem v roce 2006 (do 18. prosince 2006)	celkem	věcně vyřízeno			postoupeno
		celkem	vyhověno	nevyhověno	
	58	31	13	18	20 *)

*) 7 věci nebylo vyřizováno v režimu správního řádu

Přehledy návrhů podaných Ústavnímu soudu a správním soudům ministrem vnitra na zrušení právních předpisů obcí nebo usnesení, rozhodnutí či jiných opatření orgánů obcí v samostatné působnosti

1. Obec Vražné		Č. j.: MS-1359/2-2003
Právní předpis:	OZV obce č. 2/2001 o místním poplatku za provoz systému shromažďování sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů z 12. prosince 2001	
Věc:	Ukládání povinností nad rámec zákona. Zaměňování pojmu poplatník a plátce, možnost podání čestného prohlášení s účinky pro jiného, postih společného zástupce za nesplnění nepeněžní (ohlašovací) povinnosti, uplatňovaný poplatek vůči osobám, jimž poplatková povinnost zanikne.	
Odesláni žaloby:	5.11.2002	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 39/02 - částečně vyhověl

2. Obec Nezvěstice		Č. j.: MS-615/2-2004
Právní předpis:	OZV obce č. 1/2001 o chovu a držení zvířat na území obce	
Věc:	Úprava otázek, které jsou vyhrazeny pouze zákonné úpravě. Zasahování do výkonu státní správy, neboť OZV upravuje otázky, které jsou již obsahem právních předpisů vyšší právní síly. Např. hygienické a stavební podmínky chovu zvířat (zákon na ochranu zvířat proti týrání a stavební zákon), povinnosti chovatele při znečištění prostor zvířetem (zákon o přestupcích).	
Odesláni žaloby:	11.7.2002	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 17/02 - vyhověl a OZV zrušil

3. Město Litoměřice		Č. j.: MS-1077/2-2003
Právní předpis:	OZV města č. 4/95 o zákazu komunistické, fašistické a nacistické propagandy na území města Litoměřice ze dne 6. dubna 1995	
Věc:	Úprava otázek, které jsou vyhrazeny pouze zákonné úpravě. Zasahování do výkonu státní správy, neboť OZV upravuje otázky, které jsou již obsahem právních předpisů vyšší právní síly. Ukládání povinností bez zmocnění v zákoně.	
Odesláni žaloby:	28.7.2003	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 38/03 - vyhověl a OZV zrušil

4. Město Chodov		Č. j.: MS-1384/2-2003
Právní předpis:	služebzákazu komunistické, fašistické a nacistické propagandy na území města Litoměřice ze dne 6. dubna 1995	
Věc:	Město překročilo oprávnění dané zákonem přijmout opatření k ochraně před neúměrným oběžováním občanů hlukem a vibracemi.	
Odesláni žaloby:	30.7.2003	Rozhodnutí ÚS: Řízení zastaveno - město zjednálo nápravu

5. Město Cheb		Č. j.: MS-1641/2-2003
Právní předpis:	OZV města č. 582/1998 k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, ve znění OZV č. 3/2003	
Věc:	Město vymezilo a regulovalo činnosti na místech určených odlišně od zákona, čímž došlo k neurčitosti vymezení veřejných prostranství. Město zakázalo konzumaci alkoholických nápojů. Tato oblast je upravena speciálním pr. předpisem a městu se nedostává zákonné zmocnění regulovat shodnou činnost v OZV podle zákona o obcích.	
Odesláni žaloby:	10.12.2003	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 50/03 - vyhověl a část OZV zrušil

6. Obec Jindřichovice pod Smrkem		Č. j.: MS-1854/2-2003; Č. j.: MS-509/2-2004; Č. j.: MS-1854-2/2-2003
Právní předpis:	OZV obce č. 3/2003, OZV č. 5/2003 a OZV č. 1/2004, kterou se upravují vztahy mezi úředníky státní správy a místní samosprávou.	
Věc:	Obsahově totožné OZV zakazují vstup úředníkům státní správy na území obce. Obec překročila meze své působnosti, neboť k uložení této povinnosti se jí nedostává zákonného zmocnění. Jelikož povinnosti mohou být ukládány na základě zákona a v jeho mezích, dostávají se tyto OZV do rozporu s Ústavou, Listinou a zák. o obcích.	
Odesláni žalob:	18.11.2003; 27.2.2004; 26.3.2004	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 49/03 - vyhověl a OZV zrušil

7. Město Louny		Č. j.: MS-2307/2-2003
Právní předpis:	OZV města č. 1/2003 o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a stavebního odpadu	
Věc:	Město ukládá v OZV povinnosti nad rámec zákona. Jedná se např. o povinnost uzavřít smlouvu s městem na umístění sběrné nádoby, jejíž stanoviště se nachází na veřejném prostranství ve vlastnictví města, povinnost uzavřít písemnou smlouvu s oprávněnou osobou,...	
Odesláni žaloby:	15.1.2004	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 7/04 - vyhověl a napadená ustanovení OZV zrušil

8. Obec Lipník		Č.j.: MS-1999/2-2003
Právní předpis:	Nařízení obce č. 1/2003 o vyhlášení stavební uzávěry pro část katastrálního území Lipník	
Věc:	Obec vyhlásila nařízením stavební uzávěru, přičemž dotčená část území obce je již upravena v OZV obce o závazných částech územního plánu sídelního útvaru Lipník. Posuzované nařízení není v souladu s uvedenou OZV a není tedy ve smyslu stavebního zákona zajištěn soulad stavební uzávěry s cíli, záměry a dokumentací územního plánování. V rozporu se zákonem je stavební uzávěra prohlášena za trvalou.	
Odesláni žaloby:	11.2.2004	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 9/04 nevyhověl a návrh zamítl

9. Město Planá		Č.j.: MS-600/2-2004
Právní předpis:	OZV města č. 2/2003 o závazných částech územního plánu sídelního útvaru města Planá	
Věc:	V rámci pořizování OZV nebyly dodrženy požadavky vyplývající z ustanovení stavebního zákona týkající se procesu pořizování územně plánovací dokumentace.	
Odesláni žaloby:	1.6.2004	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 27/04-částečně vyhověl

10. Obec Psáry		Č.j.: MS-791/2-2004
Právní předpis:	Nařízení obce o stavební uzávěře	
Věc:	Přijetím dotčeného nařízení došlo ke změně závazné části územního plánu, která je stanovena OZV, přičemž nebyl dodržen zákonem stanovený postup pořizování takové změny. Nařízení je v rozporu se stavebním zákonem, zákonem o obcích, jakož i s OZV obce Psáry č. 3/98 o závazné části územního plánu.	
Odesláni žaloby:	9.7.2004	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 35/04 vyhověl a nařízení zrušil

11. Obec Pavlov		Č.j.: MS-1024/2-2004
Právní předpis:	OZV obce č. 3/2004 upravující vztah mezi úředníky a samosprávou	
Věc:	Obec podmiňuje vstup úředníků státní správy na katastrální území obce předchozím povolením nebo pozvánkou obecního úřadu. Obec překročila meze své působnosti, neboť k uložení této povinnosti se jí nedostává zákonného zmocnění. Jelikož povinnosti mohou být ukládány na základě zákona a v jeho mezích, dostává se tato OZV do rozporu s Ústavou, Listinou a zák. o obcích.	
Odesláni žaloby:	9.7.2004	Rozhodnutí ÚS: Řízení zastaveno - obec zjedнала nápravu

12. Město Ostrov		Č.j.: MS-560/2-2004
Právní předpis:	OZV města č. 2/2001 o opatřeních ochrany zdraví před vznikem a šířením infekčních onemocnění, ve znění OZV č. 4/2004	
Věc:	OZV nařizuje provedení speciální ochranné deratizace v obci preventivně dvakrát ročně, přičemž podle zákona o ochraně veřejného zdraví je možné nařídít provedení plošné deratizace pouze následně na základě průzkumu a objektivně zjištěného zvýšeného výskytu hlodavců. Nařízená deratizace obsahově odpovídá běžné deratizaci, která má být prováděna podle zákona průběžně, celý rok.	
Odesláni žaloby:	29.7.2004	Rozhodnutí ÚS: Řízení zastaveno

13. Město Chomutov		Č.j.: MS-931/2-2004
Právní předpis:	OZV města č. 15/2003 k zabezpečení veřejného pořádku omezením hluku	
Věc:	OZV reguluje oblast omezení hlučnosti. Tato problematika je upravena zákony jako výkon státní správy (jedná se o přenesenou působnost) a předpisem práva soukromého - občanským zákoníkem. K vydání OZV ve shodné oblasti nemá město zákonné zmocnění.	
Odesláni žaloby:	30.7.2004	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

14. Obec Chuchelna		Č.j.: MS-1440/2-2004
Právní předpis:	OZV obce č. 2/2003 o zásadách chovu domácího, drobného, hospodářského zvířectva, chovu nebezpečných a exotických druhů zvířat na území obce	
Věc:	OZV stanoví povinnosti, které jsou upraveny právními předpisy vyšší právní síly, aniž by k vydání OZV byla obec takovým právním předpisem výslovně zmocněna. Rovněž obec překračuje meze samostatné působnosti a zasahuje do působnosti státních orgánů, které v rámci své činnosti vykonávají státní správu. Např. speciální podmínky a povinnosti pro chov zvířat upravuje zákon na ochranu zvířat proti týrání a zákon o veterinární péči, přičemž dozor nad jejich dodržováním je výkonem státní správy. Dále obec zasahuje do výkonu vlastnického práva bez opory v zákoně, chybně příp. nedostatečným způsobem vymezuje veřejné prostranství a ukládá povinnosti v rozporu se zákonem o obcích.	
Odesláni žaloby:	16.11.2004	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 62/04 - vyhověl a zrušil.

15. Město Prostějov		Č.j.: MS-1655/2-2004
Právní předpis:	OZV města č. 8/2003 o náhradách za ekologickou újmu při záboru veřejné zeleně v majetku města Prostějov	
Věc:	OZV stanoví náhradu za ekologickou újmu při záboru veřejné zeleně a za kácení dřevin rostoucích mimo les, které jsou ve vlastnictví města Prostějova. Ekologická újma, jakož i způsoby její náhrady, je předmětem úpravy zákona o životním prostředí, problematika kácení dřevin rostoucích mimo les je upravena zákonem o ochraně přírody a krajiny. Ani jeden z uvedených zákonů nedává obci možnost vydat OZV spadající do této oblasti a ukládat v ní povinnosti. OZV dále upravuje podmínky pro uzavření kupních smluv či smluv o pronájmu, které jsou občanskoprávní záležitostí a nelze je zahrnout do právního předpisu obce.	
Odesláni žaloby:	10.11.2004	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 63/04 - vyhověl a OZV zrušil.

16. Město Ústí nad Labem		Č.j.: MS-1656/1-2004
Právní předpis:	OZV města č. 1/2004 k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku	
Věc:	OZV reguluje omezení hlučnosti a stanoví dobu nočního klidu. Omezení hlučnosti spadá pod občanskoprávní vztahy a rušení nočního klidu je přestupkem. Tyto oblasti nemohou být obsahem OZV, neboť k jejich úpravě se nedostává městu zákonné zmocnění. Vyhláška dále stanoví činnosti, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci, přičemž tyto zakazuje paušálně. Paušální zákaz není možné v OZV zakotvit, omezení se může týkat pouze konkrétně určených veřejných prostranstvích. Vyhláška překračuje meze samostatné působnosti, když pořadatel veřejné hudební produkce ukládá povinnosti, jež vyplývají ze zákona a ke kontrole jejich dodržování jsou příslušné orgány státní správy.	
Odesláni žaloby:	7.12.2004	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

17. Obec Chlum u Třeboně		Č.j.: MS-1715/1-2004
Právní předpis:	OZV obce č. 1/2003 k zajištění veřejného pořádku a zdraví obyvatel	
Věc:	OZV reguluje činnosti, které jsou upraveny zvláštními zákony a k jejichž úpravě v OZV nemá obec zákonné zmocnění. Jedná se o omezení hlučnosti a požívání alkoholických nápojů mimo určené provozovny a prostory. Rušení nočního klidu je přestupkem, přičemž není vyloučena ochrana před imisemi podle občanského zákoníku. Ochrana před alkoholismem je upravena zvláštním zákonem. Obec v OZV zakládá působnost Policie ČR, čímž rovněž dochází k porušení zákona.	
Odesláni žaloby:	5.11.2004	Rozhodnutí ÚS: Řízení zastaveno - obec zjedнала nápravu.

18. Město Jindřichův Hradec		Č.j.: MS-1722/1-2004
Právní předpis:	OZV města č. 4/2003 k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku spočívajících v omezení konzumace alkoholu na veřejném prostranství	
Věc:	OZV ukládá povinnosti nad rámec zákonného zmocnění. Konkrétně zakazuje konzumaci alkoholu, přestože tuto problematiku upravuje speciální zákon, který obcím neumožňuje takový zákaz stanovit v OZV.	
Odesláni žaloby:	7.12.2004	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

19. Město Červený Kostelec		Č.j.: MS-1800/2-2004
Právní předpis:	OZV města č. 9/1995 o zákazu komunistické, nacistické a fašistické propagandy na území města Červeného Kostelce	
Věc:	Úprava otázek, které jsou vyhrazeny pouze zákonné úpravě. Zasahování do výkonu státní správy, neboť OZV upravuje otázky, které jsou již obsahem právních předpisů vyšší právní síly. Ukládání povinností bez zmocnění v zákoně.	
Odesláni žaloby:	30.11.2004	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 68/04 - vyhověl a OZV zrušil

20. Město Ústí nad Labem		Č.j.: MS-1883/1-2004
Právní předpis:	OZV města č. 81/2001 k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranstvích, k ochraně životního prostředí, veřejné zeleně a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti	
Věc:	OZV reguluje činnosti, které jsou upraveny zvláštními zákony a k jejichž úpravě v OZV nemá město zákonné zmocnění. Úprava přestupků je zakotvena v zákoně o přestupcích, zákoně o pozemních komunikacích, zákoně o vodách. Obecná povinnost předcházet škodám je upravena v občanském zákoníku. OZV zasahuje do výkonu státní správy - konkrétně podmínky pro zabránění šíření plevelů jsou upraveny zákonem o rostlinolékařské péči, podmínky pro kácení dřevin jsou v zákoně o ochraně přírody a krajiny. Město rovněž zasahuje do vlastnického práva zaručeného Listinou.	
Odesláni žaloby:	25.1.2005	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

21. Obec Svojšín		Č.j.: MS-1965/1-2004
Právní předpis:	OZV obce č. 5/2003 o místních poplatcích, ve znění obecně závazné vyhlášky obce č. 1/2004	
Věc:	U poplatku za užívání veřejného prostranství je obec ze zákona povinna konkrétně a přesně určit veřejné prostranství, při jehož užívání bude poplatek vybírán. OZV obce Svojšín tuto povinnost nespĺňuje, čímž se dostává do rozporu se zákonem o místních poplatcích. Protože přesně vymezení veřejného prostranství je podmínkou pro aplikaci tohoto druhu místního poplatku, navrhuje zrušení všech ustanovení, která upravují poplatek za užívání veřejného prostranství.	
Odesláni žaloby:	12.1.2005	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 1/05 - částečně vyhověl dne 23. 6. 05

22. Město Staňkov		Č.j.: MS-1627/2-2004
Právní předpis:	OZV města č. 5/2003 o některých povinnostech chovatelů zvířat	
Věc:	OZV reguluje vztahy upravené zvláštními právními předpisy a překračuje meze zmocnění § 10 zákona o obcích. Dotčenými zvláštními právními předpisy jsou zákon na ochranu zvířat proti týrání, zákon o přestupcích, zákon o odpadech a občanský zákoník. OZV nevymezuje veřejné prostranství dostatečným způsobem, tak jak to vyžaduje zákon a zakotvuje odpovědnost osoby odlišně od zákona.	
Odesláni žaloby:	20.1.2005	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 3/05 - vyhověl, OZV zrušil

23. Město Mariánské Lázně		Č.j.: MS-1806/1-2004
Právní předpis:	OZV města č. 6/2003 o povinnostech osob zodpovědných za pohyb zvířat na veřejných prostranstvích	
Věc:	OZV reguluje vztahy upravené zvláštními právními předpisy a překračuje meze zákonného zmocnění. Dotčenými zvláštními právními předpisy jsou zákon na ochranu zvířat proti týrání, zákon o obcích, zákon o veterinární péči, zákon o místních poplatcích a občanský zákoník. OZV nevymezuje veřejné prostranství dostatečným způsobem, tak jak to vyžaduje zákon.	
Odesláni žaloby:	4.3.2005	Rozhodnutí ÚS: řízení zastaveno

24. Město Jablonec nad Nisou		Č.j.: ODK-88/1-2005
Právní předpis:	OZV města č. 12/2003 o čistotě a pořádku ve městě	
Věc:	OZV nedostatečným způsobem vymezuje veřejné prostranství a nespecifikuje pojem "veřejná zeleň", přičemž v souvislosti s ním ukládá povinnosti. Zasahuje do výkonu státní správy, když upravuje problematiku upravenou v zákoně o přestupcích, zákoně o odpadech a zákoně o pozemních komunikacích. Zasahuje do soukromoprávních vztahů upravených občanským zákoníkem.	
Odesláni žaloby:	29.3.2005	Rozhodnutí ÚS: řízení zastaveno

25. Obec Příšovice		Č.j.: MS-2016/1-2004
Právní předpis:	OZV obce č. 2/2004 o používání zábavné pyrotechniky	
Věc:	OZV ukládá povinnosti nad rámec zákonného zmocnění. Konkrétně omezuje používání a odpalování výrobků zábavné pyrotechniky pouze na vymezené dny, přestože tuto problematiku upravuje speciální zákon, který obcím neumožňuje takový zákaz resp. omezení stanovit v OZV.	
Odesláni žaloby:	15.4.2005	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 23/05 - zastavení řízení

26. Město Nová Role		Č.j.: ODK-78/1-2005
Právní předpis:	OZV města č. 6/2003 o místních poplatcích	
Věc:	OZV stanoví povinnosti bez zákonného zmocnění nebo nad jeho rámec. Konkrétně stanoví trvání poplatkové povinnosti v rozporu se zákonem o místních poplatcích, stanoví chybnou sazbu poplatku, váže užívání veřejného prostranství na jeho soulad s povolením stavebního úřadu, neoprávněně požaduje vydání souhlasu správce poplatku s užíváním veřejného prostranství, přičemž k vydání souhlasu je oprávněn vlastník veřejného prostranství.	
Odesláni žaloby:	15.4.2005	Rozhodnutí ÚS: Řízení zastaveno - obec zjedнала nápravu.

27. Město Skalná		Č.j.: MS-2284/1-2004
Právní předpis:	OZV města č. 1/2003 o vzhledu, čistotě, pořádku a ochraně životního prostředí	
Věc:	OZV nedostatečným způsobem vymezuje veřejné prostranství, některé prostory v OZV uvedené povahu veřej. prostranství nesplňují. Zasahuje do výkonu státní správy, když upravuje problematiku upravenou v zákoně o přestupcích, zákoně o odpadech, zákoně o pozemních komunikacích a zákoně o ochraně ovzduší. Zasahuje do soukromoprávních vztahů upravených občanským zákoníkem, když reguluje omezení hlučnosti. OZV ukládá povinnosti nad rámec zákonného zmocnění. Konkrétně reguluje používání pyrotechnických výrobků a zakazuje konzumaci alkoholických nápojů na veřejnosti (vyjma prostor k tomu určených), přestože tuto problematiku upravují speciální zákony, které obcím neumožňují takový zákaz resp. omezení stanovit v OZV.	
Odesláni žaloby:	2.5.2005	Rozhodnutí ÚS: Řízení zastaveno - obec zjedнала nápravu.

28. Město Rakovník		Č.j.: ODK-297/1-2005
Právní předpis:	OZV města č. 57/2001 o omezení používání zábavné pyrotechniky na území města Rakovníka	
Věc:	OZV ukládá povinnosti nad rámec zákonného zmocnění. Konkrétně omezuje používání zábavné pyrotechniky pouze na vymezené dny, přestože tuto problematiku upravuje speciální zákon, který obcím neumožňuje takový zákaz resp. omezení stanovit v OZV. Tato problematika náleží do oblasti státní správy, kterou vykonává Český báňský úřad.	
Odesláni žaloby:	25.5.2005	Rozhodnutí ÚS: řízení zastaveno

28. Město Rakovník		Č.j.: ODK-297/1-2005
Právní předpis:	OZV města č. 57/2001 o omezení používání zábavné pyrotechniky na území města Rakovníka	
Věc:	OZV ukládá povinnosti nad rámec zákonného zmocnění. Konkrétně omezuje používání zábavné pyrotechniky pouze na vymezené dny, přestože tuto problematiku upravuje speciální zákon, který obcím neumožňuje takový zákaz resp. omezení stanovit v OZV. Tato problematika náleží do oblasti státní správy, kterou vykonává Český báňský úřad.	
Odesláni žaloby:	25.5.2005	Rozhodnutí ÚS: řízení zastaveno

29. Město Dobříš		Č.j.: ODK-958/1-2005
Právní předpis:	OZV města č. 5/2004 o zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku omezením konzumace alkoholu a jiných návykových látek na veřejném prostranství	
Věc:	OZV ukládá povinnosti nad rámec zákonného zmocnění. Konkrétně zakazuje požívání alkoholických nápojů a jiných návykových látek na vymezeném veřejném prostranství. Dle nálezů Ústavního soudu je tato problematika upravena zvláštním zákonem, který obcím neumožňuje takový zákaz resp. omezení stanovit v OZV.	
Odesláni žaloby:	10.6.2005	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 32/05 - vyhověl a OZV zrušil

30. Město Krupka		Č.j.: ODK-410/1-2005
Právní předpis:	OZV města č. 12/2004 k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích města Krupka	
Věc:	OZV přejímá či nově upravuje vztahy zakotvené v zákonech týkajících se výkonu státní správy (požívání alkoholických nápojů), čímž zastupitelstvo překračuje svou působnost. Vyhláška narušuje právní jistotu občanů, když používá neurčité a vágní pojmy - konkrétně chybná definice veřejného prostranství, "ovladatelnost psa", veřejné prostranství "u" vodních nádrží,...atd.	
Odesláni žaloby:	20.6.2005	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

31. Město Kopřivnice		Č.j.: MS-2226/1/2004
Právní předpis:	OZV města č. 1/2004 o veřejné zeleni	
Věc:	OZV reglementuje vztahy, které jsou již reglementovány jinými právními předpisy práva veřejného (stavební zákon, zákon o ochraně přírody a krajiny, přestupkový zákon) a práva soukromého (občanský zákoník) a ukládá povinnosti nad rámec zákonného zmocnění.	
Odesláni žaloby:	15.7.2005	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 38/05 - částečně vyhověl dne 19. 9. 06

32. Město Kladno		Č.j.: ODK-537/1-2005
Právní předpis:	OZV města č. 32/01, O zajištění veřejného pořádku při poskytování hostinských činností a pořádání veřejných produkcí na území města Kladna	
Věc:	OZV reglementuje vztahy, které jsou již reglementovány jinými právními předpisy práva veřejného (zákon o ochraně veřejného zdraví, zákon o živnostenském podnikání). Upravuje povinnosti třetích osob bez zákonného zmocnění. Konkrétně upravuje provozní dobu hostinských zařízení, ač dle nové právní úpravy od 1.10.2003 již obce nemohou konec provozní doby hostinských zařízení regulovat, dále ukládá provozovatelům hostinských zařízení povinnost, aby občanné nebyli obtěžováni nadměrným hlukem, atd.	
Odesláni žaloby:	12.9.2005	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

33. Obec Bynovec		Č.j.: ODK-512/1-2005
Právní předpis:	OZV obce č. 3/2004, o povinnostech k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku při provozování dálkově řízených modelů letadel	
Věc:	OZV reglementuje vztahy, které jsou již reglementovány jinými právními předpisy práva veřejného (přestupkový zákon) a práva soukromého (občanský zákoník). Konkrétně stanoví zákaz provozování určitých druhů dálkově řízených modelů letadel nejen na všech veřejných prostranstvích, ale rovněž na soukromých pozemcích a vzdušném prostoru nad nimi.	
Odesláni žaloby:	10.11.2005	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

34. Město Nový Bor		Č.j.: ODK-584/1-2005
Právní předpis:	OZV města č. 14/2004, k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích	
Věc:	OZV reglementuje vztahy, které jsou již reglementovány jinými právními předpisy práva veřejného (zákon o hornické činnosti). Konkrétně město upravuje vylepování plakátů a letáků způsobem překračujícím svou samostatnou působnost a dále upravuje problematiku pyrotechnických efektů a ohňostrojů bez zákonného zmocnění.	
Odesláni žaloby:	23.12.2005	Rozhodnutí ÚS: Nález Pl. ÚS 57/05 - návrh zamítnut

35. Město České Velenice		Č.j.:ODK-1303/1-2005
Právní předpis:	OZV města č. 2/2005, o některých opatřeních k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku	
Věc:	OZV reglementuje vztahy, které jsou již reglementovány jinými právními předpisy práva veřejného (zákon o hornické činnosti, stavební zákon) a ukládá povinnosti bez zákonného zmocnění. Například upravuje problematiku zábavné pyrotechniky bez zákonného zmocnění, zakazuje pořádání hudebních produkcí bez schválení stavebního úřadu, dále veřejná prostranství nejsou dostatečně určité vymezena, atd.	
Odesláni žaloby:	23.12.2005	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

36. Město Plzeň		Č.j.:ODK-179/1-2005
Právní předpis:	OZV č. 17/2004, o vymezení veřejných prostranství, na nichž se zakazuje prostituce.	
Věc:	OZV zakazuje činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku na veřejných prostranstvích, která nejsou dostatečně určité vymezena, čímž obec zneužila samostatnou působnost svěřenou jí zákonem.	
Odesláni žaloby:	20.2.2006	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

37. Město Havířov		Č.j.: ODK-751/1-2005
Právní předpis:	OZV č. 4/2002, o provedení speciální ochranné deratizace.	
Věc:	OZV nařizuje provedení speciální ochranné deratizace v obci preventivně dvakrát ročně, přičemž podle zákona o ochraně veřejného zdraví je možné nařídít provedení plošné deratizace pouze následně na základě průzkumu a objektivně zjištěného zvýšeného výskytu hlodavců. Nařízená deratizace obsahově odpovídá běžné deratizaci, která má být prováděna podle zákona průběžně, celý rok.	
Odesláni žaloby:	10.3.2006	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 15/06 - zrušena celá OZV

38. Obec Boží Dar		Č.j.: ODK-1142/1-2005
Právní předpis:	OZV č. 1/2003, o místních poplatcích.	
Věc:	OZV upravuje problematiku místních poplatků nad rámec zákonného zmocnění, popř. v rozporu se zákonným zmocněním, stanoví sazby poplatků v rozporu se zákonem o místních poplatcích, dále veřejná prostranství nejsou dostatečně určité vymezena, čímž došlo k zneužití samostatné působnosti.	
Odesláni žaloby:	16.3.2006	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

39. Město Mariánské Lázně		Č.j.: ODK-2139/1-2005
Právní předpis:	Nařízení č. 2/2003, o ceně nájmu hrobového místa na veřejném pohřebišti	
Věc:	Překročení zákonem vymezené působnosti	
Odesláni žaloby:	16.3.2006	Rozhodnutí ÚS: Řízení zastaveno - město zjednalo nápravu.

40. Město Vodňany		Č.j.: ODK-987-6/1-2005
Právní předpis:	OZV č. 1/2005, kterou se doplňuje vyhláška č. 3/2004 - OZV o pořádku a všeobecné čistotě města Vodňany a jeho místních částí	
Věc:	OZV reglementuje vztahy, které jsou již reglementovány jinými právními předpisy práva veřejného (zákon o hornické činnosti, stavební zákon) a ukládá povinnosti bez zákonného zmocnění. Například upravuje problematiku zábavné pyrotechniky bez zákonného zmocnění, upravuje záležitosti, které jsou upraveny zákonem a jsou svěřeny správním úřadům jako výkon státní správy.	
Odesláni žaloby:	22.3.2006	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

41. Obec Ostrov		Č.j.: ODK-246-8/1-2005
Právní předpis:	OZV č. 2/2004, o místním poplatku ze vstupného	
Věc:	Čl.5 odst. 2 OZV je v rozporu se zákonem o místních poplatcích, obec upravuje vybírání poplatku paušální částkou ve smyslu § 6 odst. 3 zákona o místních poplatcích, aniž stanovila konkrétně jeho sazbu, čímž obec překročila meze zákonem jí svěřené věcné působnosti.	
Odesláni žaloby:	7.4.2006	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 24/06 - vyhověl dne 10.10.06-zrušen čl. 5 odst. 2 OZV

42. Obec Ostrov		Č.j.: ODK-1094/1-2006
Právní předpis:	OZV č. 7/2004, požární řád	
Věc:	OZV v čl. 6 odst. 5 a 6 ukládá povinnosti třetím osobám, aniž by k tomu měla zákonně zmocnění. Například ukládá povinnosti vlastníkům nebo uživatelům vody, dále vlastníkům příjezdových komunikací, oprávněným osobám, čímž došlo k překročení mezi zákonem vymezené věcné působnosti.	
Odesláni žaloby:	14.4.2006	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 25/06 nevyhověl a návrh zamítl

43. Obec Ostrov		Č.j.: ODK-923/1-2006
Právní předpis:	OZV č.8/2004, o stanovení podmínek k zabezpečení požární ochrany	
Věc:	OZV v část ust. čl. 1 odst. 2, čl. 3 odst. 7 věta třetí a čl. 7 odst. 2 přejímá úpravu, včetně ukládání povinností, obsaženou v nařízení kraje, které je vydáno na základě nařízení vlády, upravuje oblasti, jejichž regulace je vyhrazena zákonu. OZV byla vydána na základě nařízení vlády, resp. kraje, ač obec může přistoupit k vlastní normotvorbě pouze na základě zákonného zmocnění, čímž došlo k překročení mezi zákonem vymezené věcné působnosti.	
Odesláni žaloby:	14.4.2006	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 26/06 - vyhověl dne 19. 9. 06

44. Obec Ostrov		Č.j.: ODK-510/1-2006
Právní předpis:	OZV č. 6/2003, o místním poplatku ze psů	
Věc:	OZV upravuje v čl. 4 odst. 2 a čl. 8 odst. 2 věta druhá problematiku místního poplatku ze psů nad rámec zákonného zmocnění, zároveň, resp. v rozporu se zákonem o místních poplatcích. Konkrétně ukládá OZV ohlašovací povinnost osobám, které ohlašovací povinnost dle zákona o místních poplatcích nepodléhají a zánik poplatkové povinnosti upravuje v rozporu s § 2 zákona o místních poplatcích, čímž došlo k překročení mezi zákonem vymezené věcné působnosti.	
Odesláni žaloby:	21.4.2006	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

45. Obec Ostrov		Č.j.: ODK-245-7/1-2006
Právní předpis:	OZV č. 2/2002, o nakládání s komunálním odpadem	
Věc:	OZV nezhlednila v definici komunálního odpadu novelu § 4 písm. b) zákona o odpadech, která byla provedena zákonem č. 188/2004 Sb., kterým se mění zákon o odpadech, dále ukládá povinnosti nad rámec zákonného zmocnění a upravuje záležitosti, které jsou upraveny zákonem a svěřeny správním úřadům jako výkon státní správy.	
Odesláni žaloby:	25.4.2006	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 36/06 - vyhověl dne 27.11.06

46. Město Plzeň		Č.j.: ODK-725/1-2006
Právní předpis:	OZV č. 24/2004, o některých povinnostech chovatelů zvířat	
Věc:	OZV v čl. 1 a čl. 2 překročila zákonem jí svěřenou samostatnou působnost překročením mezi zákoného zmocnění. Veřejná prostranství v OZV nejsou vymezena dostatečně určitě, povinnosti nejsou upraveny dostatečně konkrétně, obec překročila meze zákonem vymezené věcné působnosti. Konkrétně OZV vytváří, resp. přejímá, skutkovou podstatu přestupku upravenou v zákoně o přestupcích.	
Odesláni žaloby:	21.4.2006	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl

47. Město Mladá Boleslav		Č.j.: ODK-246-8/1-2006
Právní předpis:	OZV č. 25/2005, kterou se mění a doplňuje OZV č. 12/2004, k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku	
Věc:	OZV zakazuje nemírnou konzumaci alkoholických nápojů, při níž by mohly být obtěžovány jiné osoby nebo poškozen majetek, aniž dostatečně konkrétně stanoví místa, na kterých je tato činnost zakázána, čímž došlo k zneužití zákonem svěřené samostatné působnosti.	
Odesláni žaloby:	25.4.2006	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

48. Obec Kořenov		Č.j.: ODK-242-7/1-2006
Právní předpis:	OZV č. 2/2004, o zajištění a udržování čistoty veřejných prostranství a veřejné zeleně atd.	
Věc:	OZV definuje pojem veřejné prostranství v rozporu s principem právní jistoty, neboť není dostatečně určitě vymezen, dále upravuje problematiku, která je již normována zvláštními právními předpisy, čímž došlo k zneužití zákonem svěřené samostatné působnosti.	
Odesláni žaloby:	25.4.2006	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

49. Město Karlovy Vary		Č.j.: ODK-253-12/1-2006
Právní předpis:	OZV č. 20/2006, o podmínkách boje proti přenosným nemocem a škodlivým hlodavcům	
Věc:	OZV v čl. 1 nařizuje provedení speciální ochranné deratizace v obci preventivně dvakrát ročně, přičemž podle zákona o ochraně veřejného zdraví je možné nařídít provedení plošné deratizace pouze následně na základě průzkumu a objektivně zjištěného zvýšeného výskytu hlodavců. Nařízená deratizace obsahově odpovídá běžné deratizaci, která má být prováděna podle zákona průběžně, celý rok.	
Odesláni žaloby:	27.6.2006	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

50. Město Štětí		Č.j.: ODK-250-7/1-2006
Právní předpis:	OZV č. 6/2005, o opatřeních k zajištění ochrany dobrých mravů a veřejného pořádku	
Věc:	Obec překročila meze zákonem vymezené věcné působnosti, když ukládá povinnosti fyzickým osobám nad rámec zákonného zmocnění. Konkrétně uložila zákaz požívání alkoholických nápojů na určených veřejně přístupných místech a dále stanoví povinnosti Policii ČR, ač k tomu nemá zákonné zmocnění.	
Odesláni žaloby:	25.4.2006	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

51. Město Mariánské Lázně		Č.j.: ODK-249-7/1-2006
Právní předpis:	OZV č. 3/2000, kterou se stanoví systém sběru, třídění, využívání a zneškodňování komunálního odpadu	
Věc:	Návrh na zrušení čl. 3 písm. g), čl. 5 písm. d), h), j), čl. 6 písm. b), c), část ustanovení čl. 6 písm. d) znějící, aby sběrné nádoby nezpůsobovaly hygienické závady, neomezovaly ani neohrožovaly bezpečnost silničního provozu ani bezpečnost chodců", čl. 7 písm. a), čl. 8, čl. 9, čl. 10 odst. 4. OZV nezohlednila v definici komunálního odpadu novelu § 4 písm. b) zákona o odpadech, která byla provedena zákonem č. 188/2004 Sb., kterým se mění zákon o odpadech, dále ukládá povinnosti nad rámec zákonného zmocnění a upravuje záležitosti, které jsou upraveny zákonem a svěřeny správním úřadům jako výkon státní správy.	
Odesláni žaloby:	2.5.2006	Rozhodnutí ÚS: Pl. ÚS 39/06 - vyhověl dne 14. 11. 2006

52. Město Kutná Hora		Č.j.: ODK-283/1-2006
Právní předpis:	OZV č. 6/1994, o zachování klidu, zejména nočního	
Věc:	OZV ukládá povinnosti bez zákonného zmocnění, popř. upravuje záležitosti upravené zvláštními zákony, čímž došlo k zneužití zákonem svěřené samostatné působnosti. Konkrétně ukládá občanům povinnost dodržovat klid a nerušit hlukem ostatní občany, zakazuje narušovat noční klid, atd.	
Odesláni žaloby:	25.5.2006	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

53. Město Mariánské Lázně		Č.j.: ODK-852/1-2006
Právní předpis:	OZV č. 7/2001, kterou se stanoví podmínky a povinnosti při ochraně, údržbě a tvorbě veřejné zeleně	
Věc:	Návrh na zrušení čl. 4, 5, 6, neboť OZV upravuje otázky údržby a ochrany veřejné zeleně, přičemž ukládá povinnosti fyzickým osobám a právníckým osobám, ač tato oblast je upravena zvláštními zákony (zákon o ochraně přírody a krajiny, zákon o pozemních komunikacích, zákon o provozu na pozemních komunikacích, atd.), čímž došlo k překročení mezí zákonem svěřené samostatné působnosti.	
Odesláni žaloby:	31.5.2006	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

54. Obec Jirkov		Č.j.: ODK-508/1-2006
Právní předpis:	OZV č. 4/2005, o zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku	
Věc:	Návrh na zrušení čl. 3 OZV. OZV ukládá povinnosti vlastníkům nebo uživatelům veřejné zeleně udržovat zeleň formou pravidelných sečí, včetně povinnosti hrabat trávu ve stanovených termínech, čímž došlo k zneužití zákonem svěřené samostatné působnosti. Daná oblast je upravena speciálními zákony, např. zákonem o rostlinolékařské péči, zákonem o přestupcích, atd.	
Odesláni žaloby:	12.6.2006	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

55. Město Sušice		Č.j.: ODK-868/1-2006
Právní předpis:	OZV č. 4/1998, o vzhledu, čistotě, pořádku a ochraně životního prostředí	
Věc:	Návrh na zrušení čl. 2 odst. 1, odst. 2 písm. a) - f); čl. 2a; čl. 3. OZV ukládá povinnosti vlastníkům nebo průvodcům psů bez zákonného zmocnění, konkrétně povinnost odstranit psí výkaly z veřejného prostranství, dále povinnosti při úklidu veřejného prostranství, ač tyto záležitosti jsou upraveny zvláštními zákony (např. zákon o přestupcích, zákon o pozemních komunikacích, atd.), čímž došlo k překročení zákonem svěřené samostatné působnosti.	
Odesláni žaloby:	12.6.2006	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

56. Obec Těrlícko		Č.j.: ODK-392-6/1-2006
Právní předpis:	OZV č. 3/2003 o ochraně veřejného pořádku na území obce Těrlícko	
Věc:	Návrh na zrušení čl. 2 odst. 2, 4; čl. 3 odst. 2, 3, 4, 5, 6 písm. a) až p); čl. 4; čl. 5 odst. 1-9; čl. 6; čl. 8 odst. 2; čl. 9 a čl. 11. OZV upravuje záležitosti regulované zvláštními zákony (zákon o přestupcích, zákon o pozemních komunikacích, zákon o rostlinolékařské péči), jako např. problematiku pokosu, zákaz konzumace alkoholických nápojů, kouření a požívání jiných návykových látek, odstraňování psích výkalů, atd., čímž došlo k překročení zákonem svěřené samostatné působnosti.	
Odesláni žaloby:	12.6.2006	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

57. Město Mariánské Lázně		Č.j.: ODK-157-9/1-2006
Právní předpis:	OZV č. 12/1993, o veřejném pořádku v lázeňském městě Mariánské Lázně	
Věc:	OZV reglementuje vztahy, které jsou již reglementovány jinými právními předpisy práva veřejného. Konkrétně město upravuje vylepování plakátů a letáků způsobem překračujícím svou samostatnou působnost, dále zakazuje chov domácích zvířat ve vnitřním území města, duplicitně obsahují zákazy činností, které jsou obsahem skutkové podstaty přestupku, popř. jsou upraveny speciálními zákony, čímž došlo k překročení zákonem svěřené samostatné působnosti.	
Odesláni žaloby:	12.6.2006	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

58. Obec Psáry		Č.j.: ODK-ODK-593-8/1-2006
Právní předpis:	OZV č. 16/2004, o systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a o poplatku za komunální odpad, ve znění obecně závazné vyhlášky č. 25/2004	
Věc:	OZV nezohlednila v definici komunálního odpadu novelu § 4 písm. b) zákona o odpadech, která byla provedena zákonem č. 188/2004 Sb., kterým se mění zákon o odpadech, dále ukládá povinnosti nad rámec zákonného zmocnění a upravuje záležitosti, které jsou upraveny zákonem a svěřeny správním úřadům jako výkon státní správy. .	
Odesláni žaloby:	2.10.2006	Rozhodnutí ÚS: Ústavní soud dosud nerozhodl.

Zpracoval: Mgr. Petr Faltus
Zpracováno ke dni 13.12.2006

Odbor dozoru a kontroly veřejné správy
Oddělení metodiky a koordinace dozoru

Přehled návrhů ministra vnitra na zrušení právních předpisů obcí podaných ke správním soudům

PROBÍHAJÍCÍ ŘÍZENÍ

	Právní předpis	Forma rozhodnutí
1.	Lhotka nad Labem, usnesení, kterým byly schváleny základní informace k zákonu č.106/1999 Sb.	v řízení
2.	Rejštejn, usnesení ZO, č. 27/2002 (před schválením ZO nebyl souhlas nadřízeného orgánu ÚP)	v řízení

Zpracoval: Mgr. Petr Faltus
Zpracováno ke dni 1.11.2006

Informace o zahájených dozorových řízeních (ODK/1)

1. Obec Těrlícko		Č. j.: ODK-1114/1-2006
Správní akt	jiné op. obce – organizační směrnice č. 4/2005 o zřizovací listině a volebním řádu školské rady	
Stav dozorového procesu	správní řízení zahájeno 16. října 2006	

2. Obec Píčov		Č. j.: ODK-2037/1-2006
Správní akt	Obecně závazná vyhláška č. 1/2005, o místních poplatcích	
Stav dozorového procesu	správní řízení zahájeno 18. října 2006+C16	

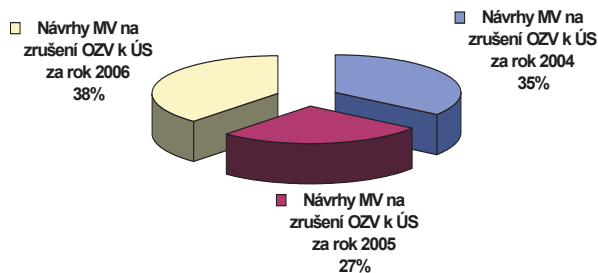
Návrhy ministra vnitra na zrušení obecně závazných vyhlášek obcí podané k Ústavnímu soudu

V případech, kdy poskytnutí metodické pomoci obcí ze strany Ministerstva vnitra, odboru dozoru a kontroly veřejné správy, nevede k žádoucímu cíli, tj. k nápravě zjištěných rozporů obecně závazných vyhlášek obcí se zákonem, přistupuje Ministerstvo vnitra k pozastavení účinnosti nezákonných ustanovení dozorovaných obecně závazných vyhlášek. Nemí-li náprava zjednána ani po vydání rozhodnutí o pozastavení účinnosti, podává ministr vnitra návrh na zrušení dozorované obecně závazné vyhlášky k Ústavnímu soudu.

Podání návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce k Ústavnímu soudu je považováno za svého druhu krajní prostředek, ke kterému Ministerstvo vnitra přistupuje jen v krajních případech, kdy selžou ostatní dozorčí mechanismy směřující k nápravě zjištěného závadného stavu, tj. zejména v situacích, kdy obec nepřislíbí zjednání nápravy, nebo přes podaný příslib nápravu nezjedná. V roce 2006 podal Ministr vnitra podal jen 23 návrhů na zrušení právních předpisů obcí k Ústavnímu soudu. O pěti z nich již Ústavní soud rozhodl, přičemž ve 4 případech Ministerstvu vnitra zcela nebo částečně vyhověl.

	2004	2005	2006	Celkem
Podané návrhy	21	16	23	60
Vyhověno/ částečně vyhověno	15	10	4	29
Nevyhověno	1	1	1	3
Dosud v řízení	3	5	18	26
Úspěšnost (%)	83	91	80	85

Celkový počet podání k Ústavnímu soudu



■ Návrhy MV na zrušení OZV k ÚS za rok 2004 ■ Návrhy MV na zrušení OZV k ÚS za rok 2005
■ Návrhy MV na zrušení OZV k ÚS za rok 2006

PŘEHLED ZÁKONNÝCH ZMOCNĚNÍ PRO VYDÁVÁNÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ

(k 30. 10. 2006)

I. Obce

Obecně závazné vyhlášky:

Číslo	Zákonné zmocnění	Obsah	Forma
1.	zák. č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů - § 29 odst. 3	vyhlášení závazné části územně plánovací dokumentace	obecně závazná vyhláška
2.	zák. č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů - § 71 odst. 6	požadavky pro umístování informačních, reklamních a propagačních zařízení	obecně závazná vyhláška
3.	Zák. č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů - § 178 odst. 2 písm. b) a c)	stanovení školských obvodů	obecně závazná vyhláška
4.	zák. č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů - § 29 odst. 1 písm. o)	požární řád obce	obecně závazná vyhláška
5.	zák. č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů - § 29 odst. 1 písm. o)	podmínky k zabezpečení PO při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob	obecně závazná vyhláška
6.	zák. č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami, ve znění pozdějších předpisů - § 13	omezení nebo zákaz v určitých dnech nebo hodinách nebo na určitých místech prodeje, podávání a konzumace alkoholických nápojů	obecně závazná vyhláška
7.	zák. č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů - § 50 odst. 4	omezení nebo zákaz provozování výherních hracích přístrojů	obecně závazná vyhláška
8.	zák. č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů - § 17 odst. 11	zákaz povolování provozování výherních hracích přístrojů	obecně závazná vyhláška
9.	zák. č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů - § 14 odst. 2	místní poplatky	obecně závazná vyhláška
10.	zák. č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů - § 1 odst. 1 a § 27 odst. 2	zřízení a zrušení obecní policie a stanovení podrobností o stejnokroji a jeho nošení	obecně závazná vyhláška
11.	zák. č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů - § 3 odst. 2	podrobnější kritéria pro určení pořadí žádostí o bytovou náhradu	obecně závazná vyhláška
12.	zák. č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů - § 13b odst. 2	stanovení trvalého označování psů	obecně závazná vyhláška
13.	zák. č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů - § 24 odst. 2	stanovení pravidel pro pohyb psů na veřejném prostranství a vymezení prostor pro volné pobíhání psů	obecně závazná vyhláška

14.	zák. č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů - § 6 odst. 4 písm. b) a § 11 odst. 3 písm. a) a b)	koeficienty daně z pozemků a daně ze staveb	obecně závazná vyhláška
15.	zák. č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů - § 17a odst. 1	osvobození nemovitostí dotčených živelní pohromou od daně z nemovitostí	obecně závazná vyhláška
16.	zák. č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů - § 41 odst. 3 a § 21a odst. 1	zkoušky řidičů taxislužby	obecně závazná vyhláška
17.	zák. č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů - § 41 odst. 3 a § 21a odst. 2	provozní řád stanoviště vozidel taxislužby	obecně závazná vyhláška
18.	zák. č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů - § 33 odst. 2	stanovení cen stavebních pozemků v pozemkových mapách	obecně závazná vyhláška
19.	zák. č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů - § 10 písm. a)	zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku	obecně závazná vyhláška
20.	zák. č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů - § 10 písm. b)	podmínky pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků	obecně závazná vyhláška
21.	zák. č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů - § 10 písm. c)	udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, ochrana životního prostředí a zeleně, užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti	obecně závazná vyhláška
22.	zák. č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů - § 130	statut územně členěného statutárního města	obecně závazná vyhláška
23.	zák. č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů - § 96	ochranná dezinfekce a deratizace	obecně závazná vyhláška
24.	zák. č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií - § 4 odst. 3	uskutečnění územní energetické koncepce	obecně závazná vyhláška
25.	zák. č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů - § 17 odst. 2 a 4	system shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů včetně systému nakládání se stavebním odpadem	obecně závazná vyhláška
26.	zák. č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů - § 17a odst. 1	poplatek za komunální odpad	obecně závazná vyhláška
27.	zák. č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů - § 26 písm. b) a § 9 odst. 11	náhradní zásobování vodou a náhradní odvádění odpadních vod	obecně závazná vyhláška
28.	zák. č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů - § 26 písm. b) a § 20 odst. 4	úhrada vodného a stočného ve dvousložkové formě	obecně závazná vyhláška

29.	zák. č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů - § 4 odst. 4	způsob a podmínky převozu a přechodného uložení zemřelých	obecně závazná vyhláška
30.	zák. č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší) - § 3 odst. 5 a § 50 odst. 3 písm. a)	podmínky pro spalování nebo zákaz spalování rostlinných materiálů	obecně závazná vyhláška
31.	zák. č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů - § 50 odst. 3 písm. b)	zákaz některých druhů paliv pro malé spalovací zdroje znečišťování	obecně závazná vyhláška
32.	zák. č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší) - § 50 odst. 3 písm. c)	regulace promítání světelných reklam a efektů na oblohu	obecně závazná vyhláška
33.	zák. č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů - § 10a	system komunitního kompostování a způsob využití zeleného kompostu k údržbě a obnově veřejné zeleně na území obce	obecně závazná vyhláška

Nařízení:

Číslo	Zákonné zmocnění	Obsah	Forma
1.	zák. č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů - § 33 odst. 3	vyhlášení chráněného území a stavební uzávěry	nařízení
2.	zák. č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů - § 4 odst. 3	určení míst a omezení doby konání shromáždění	nařízení
3.	zák. č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů ČR v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů - § 4a odst. 1	stanovení maximálních cen	nařízení
4.	zák. č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů - § 18 odst. 1 a 3	tržní řád	nařízení
5.	zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů - § 23 odst. 1 a 3	zákaz nebo zpoplatnění používání místní komunikace ke stanoveným účelům	nařízení
6.	zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů - § 27 odst. 6	vymezení úseků v zimě neudržovaných místních komunikací	nařízení
7.	zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů - § 27 odst. 7	rozsah, způsob a lhůty odstraňování závad ve schůdnosti místních komunikací a průjezdných úseků silnic	nařízení
8.	zák. č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů - § 46 písm. b)	mimořádná veterinární opatření na návrh krajské veterinární správy	nařízení
9.	zák. č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů - § 22 odst. 1	zajištění krizových opatření v podmínkách obce	nařízení
10.	zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů - § 39 odst. 6	vymezení místních komunikací nebo jejich úseků v obytné zóně, které nelze užít ke stání nákladního vozidla nebo jízdní soupravy	nařízení
11.	zák. č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší) - § 6 odst. 6	místní program snižování emisí	nařízení

12.	zák. č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší) - § 8 odst. 5	místní regulační řád v oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší	nařízení
13.	zák. č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy - § 2 odst. 1 písm. f) a odst. 6	zákaz reklamy šířené na veřejně přístupných místech mimo provozovnu jiným způsobem než prostřednictvím reklamního nebo propagačního zařízení	nařízení

II. Obce s pověřeným obecním úřadem

Žádný zákon neobsahuje zmocnění k vydání právních předpisů pro obce s pověřeným obecním úřadem

III. Obce s rozšířenou působností

Číslo	Zákonné zmocnění	Obsah	Forma
1..	zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů – 77 odst. 1	omezení nebo zákaz rušivé činnosti při obecné ochraně rostlin a živočichů	nařízení
2.	zák. č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon) - § 19 odst. 3	omezení nebo vyloučení vstupu do lesa	nařízení
3.	zák. č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon) - § 32 odst. 3	uložení stanovených opatření vlastníku lesa v případě mimořádných okolností nepřesahují-li správní obvod obce s rozšířenou působností	nařízení
4.	zák. č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon) - § 25 odst. 2	vyhlášení záměru zadat zpracování lesní hospodářské osnovy	nařízení
5.	zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů - § 27 odst. 6	vymezení úseků v zimě neudržovaných silnic	nařízení

IV. Kraje

Obecně závazné vyhlášky:

Číslo	Zákonné zmocnění	Obsah	Forma
1.	zák. č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů - § 29 odst. 3	závazná část územního plánu velkých územních celků	obecně závazná vyhláška
2.	zák. č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů - § 78 odst. 1 písm. c)	závazná část plánu odpadového hospodářství kraje	obecně závazná vyhláška

Nařízení:

1.	zák. č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů - § 33 odst. 3	vyhlášení chráněného území a stavební uzávěry	nařízení
2.	zák. č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů - § 27 odst. 2 písm. b) bod 1.	podmínky k zabezpečení plošného pokrytí území kraje jednotkami PO	nařízení
3.	zák. č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů - § 27 odst. 2 písm. a)	požární poplachový plán kraje	nařízení
4.	zák. č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů - § 27 odst. 2 písm. b) bod 2.	podmínky k zabezpečení zdrojů vody k hašení požárů a určení těchto zdrojů	nařízení
5.	zák. č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů - § 27 odst. 2 písm. b) bod 3.	podmínky k zabezpečení PO v době zvýšeného nebezpečí vzniku požáru	nařízení
6.	zák. č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů - § 27 odst. 2 písm. b) bod 4.	podmínky k zabezpečení PO v budovách zvláštního významu	nařízení
7.	zák. č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů - § 27 odst. 2 písm. b) bod 5.	podmínky k zabezpečení PO při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob	nařízení
8.	zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů	plán území s archeologickými nálezy v kraji nebo ve vymezené části kraje	nařízení
9.	zák. č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů ČR v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů - § 4 odst. 1	stanovení maximálních cen	nařízení
10.	zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů - § 77a odst. 2	zřízení přírodního parku a omezení využití jeho území	nařízení
11.	zák. č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů - § 32 odst. 3	uložení stanovených opatření vlastníku lesa v případě mimořádných okolností	nařízení
12.	zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů - § 27 odst. 6	vymezení v zimě neudržovaných silnic	nařízení
13.	zák. č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany ČR, ve znění pozdějších předpisů - § 58 odst. 1	sazby a způsob výpočtu náhrad za poskytnutí věcných prostředků	nařízení
14.	zák. č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů - § 6 odst. 6	krajský program snižování emisí	nařízení
15.	zák. č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů - § 8 odst. 5	krajský regulační řád v oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší	nařízení
16.	zák. č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon) - § 25 odst. 5	závazná část plánu oblasti povodí	nařízení

V. Hlavní město Praha*

Obecně závazné vyhlášky:

Číslo	Zákonné zmocnění	Obsah	Forma
1.	zák. č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů - § 17 odst. 3	statut hlavního města Prahy	obecně závazná vyhláška
2.	zák. č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů - § 44 odst. 3 písm. a)	zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku	obecně závazná vyhláška
3.	zák. č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů - § 44 odst. 3 písm. b)	podmínky pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků	obecně závazná vyhláška
4.	zák. č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů - § 44 odst. 3 písm. c)	udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, ochrana životního prostředí a zeleně, užívání zařízení hlavního města Prahy nebo městské části	obecně závazná vyhláška

* V této části přehledu jsou uvedena zákonná zmocnění, vztahující se speciálně na hlavní město Prahu. Jiné obce ani kraje tato zmocnění aplikovat nemohou; naproti tomu hlavní město Praha může využít také ostatní zákonná zmocnění pro obce a kraje

Nařízení:

Číslo	Zákonné zmocnění	Obsah	Forma
1.	zák. č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů - § 143 odst. 3	Obecné technické požadavky na výstavbu v hlavním městě Praze	nařízení

Přehled nejdůležitějších rozhodnutí Ústavního soudu k problematice územní samosprávy (vyhlášených do 31. prosince 2006)

plné texty rozhodnutí jsou dostupné na webových stránkách Ústavního soudu – www.judikatura.cz

ČÁST PRVNÍ - PŘEZKUM PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ OBCÍ A OTÁZKY SOUVISEJÍCÍ

Pl. ÚS 41/04 – vyhlášený 22. prosince 2006

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Chomutova č. 15/2003, k zabezpečení veřejného pořádku omezením hluku

Pl. ÚS 39/06 – vyhlášený 27. listopadu 2006

ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení obecně závazné vyhlášky města Mariánské Lázně č. 3/2000, kterou se stanoví systém sběru, třídění, využívání a zneškodňování komunálního odpadu

Pl. ÚS 36/06 – vyhlášený 27. listopadu 2006

ve věci návrhu na zrušení čl. 3 odst. 2, odst. 3 písm. d) a čl. 3 odst. 4 v oddílu II obecně závazné vyhlášky města Ostrov, č. 2/2002, o nakládání s komunálním odpadem

520/2006 Sb. (Pl. ÚS 38/05) – 19. 9. 2006

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Kopřivnice č.1/2004, o veřejné zeleni

519/2006 Sb. (Pl. ÚS 24/06) – 10. 10. 2006

ve věci návrhu na zrušení čl. 5 odst. 2 obecně závazné vyhlášky města Ostrov, č. 2/2004, o místním poplatku ze vstupného

518/2006 Sb. (Pl. ÚS 26/06) – 19. 9. 2006

ve věci návrhu na zrušení části ustanovení čl. 1 odst. 2 a čl. 7 odst. 2 obecně závazné vyhlášky města Ostrov č. 8/2004, o stanovení podmínek k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob

487/2006 Sb. (Pl. ÚS 25/06) – 19. 9. 2006

ve věci návrhu na zrušení čl. 6 odst. 5, 6 obecně závazné vyhlášky města Ostrova č. 7/2004, Požárního řádu města Ostrova

486/2006 Sb. (Pl. ÚS 57/05) – 13. 9. 2006

ve věci návrhu na zrušení čl. 1 písm. c) a čl. 2 odst. 4 obecně závazné vyhlášky města Nový Bor č. 14/2004, k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích

475/2006 Sb. (Pl. ÚS 16/06) – 1. 8. 2006

ve věci návrhu na zrušení nařízení obce Pozlovice č. 2/2004, o stavební uzávěře

459/2006 Sb. (Pl. ÚS 15/06) – 11. 7. 2006

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky statutárního města Havířova č. 4/2002, o provedení speciální ochranné deratizace.

445/2006 Sb. (Pl. ÚS 3/05) – 6. 6. 2006

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Staňkova č. 5/2003, o některých povinnostech chovatelů zvířat

444/2006 Sb. (Pl. ÚS 68/04) – 6. 6. 2006

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Červený Kostelec č. 9/95, o zákazu komunistické, nacistické a fašistické propagandy na území města Červeného Kostelce

196/2006 Sb. (Pl. ÚS 32/05) – 10. 1. 2006

ve věci návrhu na zrušení vyhlášky města Dobříše č. 5/2004, o zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku omezením konzumace alkoholu a jiných návykových látek na veřejném prostranství

Nález III. ÚS 253/04 – 25. 1. 2006

K právní povaze tržního řádu obce (nařízení obce podle § 18 živnostenského zákona) a k následkům jeho porušení

476/2005 Sb. (Pl. ÚS 27/04) – 1. 11. 2005

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Planá č. 2/2003, o závazných částech územního plánu sídelního útvaru města Planá

470/2005 Sb. (Pl. ÚS 7/04) – 4. 10. 2005

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Louny o komunálním odpadu

302/2005 Sb. (Pl. ÚS 1/05) – 14. 6. 2005

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Svojsín č. 5/2003, o místních poplatcích

301/2005 Sb. (Pl. ÚS 35/04) – 31. 5. 2005

ve věci návrhu na zrušení nařízení obce Psáry ze dne 25. června 2003, o stavební uzávěře

280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04) – 17. 5. 2005

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Chuchelna č. 2/2003, o zásadách chovu domácího, drobného, hospodářského zvířectva. chovu nebezpečných a exotických druhů zvířat na území obce

227/2005 Sb. (Pl. ÚS 49/03) – 28. 4. 2005

ve věci návrhu na zrušení obecně závazných vyhlášek obce Jindřichovice pod Smrkem č. 3/2005, 5/2005 a 1/2004, kterou se upravují vztahy mezi úředníky státní správy a samosprávou

210/2005 Sb. (Pl. ÚS 63/04; ; Svazek č. 36, Nález č. 61, str. 663) – 22. 3. 2005 *)

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Prostějova č. 8/2003, o náhradách za ekologickou újmu při záborech veřejné zeleně v majetku města Prostějova

90/2005 Sb. (Pl. ÚS 9/04; Svazek č. 36, Nález č. 13, str. 139) – 25. 1. 2005 *)

ve věci návrhu na zrušení nařízení obce Lipník č. 1/2003, o vyhlášení stavební uzávěry pro část katastrálního území Lipník

583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; Svazek č. 35, Nález č. 150, str. 95) – 20. 10. 2004

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Nezvěstice č. 1/2001, ze dne 12. března 2001, o chovu a držení zvířat na území obce

567/2004 Sb. (Pl. ÚS 50/03; Svazek č. 34, Nález č. 133, str. 343) – 21. 9. 2004

ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení obecně závazné vyhlášky města Chebu č. 582/1998, k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku, ve znění obecně závazné vyhlášky města Chebu č. 3/2003

57/2004 Sb. (Pl. ÚS 38/03; Svazek č. 32, Nález č. 4, str. 23) – 13. 1. 2004

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Litoměřice č. 4/95, o zákazu komunistické, fašistické a nacistické propagandy na území města Litoměřice

205/2003 Sb. (Pl. ÚS 39/02; Svazek č. 30, Nález č. 97, str. 405) – 24. 6. 2003

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Vražné č. 02/2001, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů z 12. prosince 2001

556/2002 Sb. (Pl. ÚS 16/02; Svazek č. 28, Nález č. 152, str. 367) – 10. 12. 2002

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Vír ze dne 6. 12. 2001 č. 04/2001, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů

Usnesení Pl. ÚS 22/02 (Svazek č. 28, Usnesení č. 40, str. 463) – 18. 11. 2002

ve věci návrhu na zrušení nařízení obce Jirkov ze dne 11. 7. 2001, o stanovení koeficientů pro přepočítání sazeb daně z nemovitostí; Kriteria posuzování hranice mezi samostatnou a přenesenou působností obcí

8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; Svazek č. 24, Nález č. 176, str. 305) – 20. 11. 2001

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Plochov ze dne 28. 2. 2001, o místních poplatcích

270/2001 Sb. (Pl. ÚS 1/01; Svazek č. 23, Nález č. 110, str. 79-86) – 11. 7. 2001

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Stochov ze dne 19. 6. 2000, o zabezpečení veřejného pořádku ve městě

269/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/2000; Svazek č. 23, Nález č. 109, str. 73-78) – 11. 7. 2001

ve věci návrhu na zrušení článku 5 obecně závazné vyhlášky obce Dobřichovice č. 1/97, o místních poplatcích

240/2001 Sb. (Pl. ÚS 2/2000; Svazek č. 22, Nález č. 85, str. 215-219) – 12. 6. 2001

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Biliny č. 23 ze dne 14. listopadu 1996, k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku

Usnesení Pl. ÚS 10/01 (Svazek č. 22, Usnesení č. 19, str. 373) – 17. 5. 2001

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Kravaře č. 37/2000, kterou se stanoví poplatek za sběr, třídění, využívání a zneškodňování komunálního odpadu a způsob jeho výběru

129/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/99; Svazek č. 21, Nález č. 52, str. 445-450) – 27. 3. 2001

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Frýdku-Místku z 29. září 1998 č. 11/98, o omezení pořádání veřejných hudebních produkcí ve městě Frýdek-Místek

Usnesení Pl. ÚS 48/2000 (Svazek č. 21, Usnesení č. 10, str. 511-512) – 13. 3. 2001

Zastavení řízení o návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Prostějova č. 30/1996, o ochraně nočního klidu, ze dne 13. června 1996 (vyhláška byla zrušena dřív, než US rozhodoval)

51/2001 Sb. (Pl. ÚS 4/2000; Svazek č. 20, Nález č. 189, str. 311-317) – 19. 12. 2000 *)

ve věci návrhu na zrušení ustanovení čl. 2 odst. 2 písm. a), čl. 3 odst. 1 písm. a) a odst. 2 a čl. 4 obecně závazné vyhlášky města Písku ze dne 10. listopadu 1998 č. 8/1998, o některých omezujících opatřeních k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku

239/1999 Sb. (Pl. ÚS 14/99; Svazek č. 16, Nález č. 143, str. 69-75) – 19. 10. 1999

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Svinaře z 8. dubna 1999 č. 1/99 o veřejném pořádku, udržování čistoty a ochraně životního prostředí na území obce

Usnesení I. ÚS 454/99 (Svazek č. 16, Usnesení č. 63, str. 349) – 6. 10. 1999

Stížnost fyzických osob na OZV obce Průhonice č. 1/1999, o závazné části územního plánu

216/1999 Sb. (Pl. ÚS 5/99; Svazek č. 15, Nález č. 112, str. 93-98) – 17. 8. 1999

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Šumperku z 15. prosince 1993 č. 22/93, o zákazu používání zábavné pyrotechniky

162/1999 Sb. (Pl. ÚS 42/97; Svazek č. 14, Nález č. 85, str. 213-219) – 8. 6. 1999

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Ostrova č. 6/1996 ze dne 11. července 1996, o některých opatřeních k zajištění veřejného pořádku

126/1999 Sb. (Pl. ÚS 4/98; Svazek č. 14, Nález č. 78, str. 147-153) – 19. 5. 1999

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Kravaře č. 12/1997 ze dne 2. října 1997, o chovu a držení zvířat na území města Kravaře

99/1999 Sb. (Pl. ÚS 32/97; Svazek č. 14, Nález č. 60, str. 47-51) – 27. 4. 1999

ve věci návrhu na zrušení části I - Hrací přístroje obecně závazné vyhlášky města Jablonce nad Nisou k veřejnému pořádku ze dne 26. června 1997

69/1999 Sb. (Pl. ÚS 15/97; Svazek č. 13, Nález č. 24, str. 169-175) – 16. 2. 1999

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Mníšku pod Brdy č. 52/1996, o omezujících opatřeních k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku

28/1999 Sb. (Pl. ÚS 17/98; Svazek č. 13, Nález č. 6, str. 39-44) – 19. 1. 1999

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Jeseníku č. 8/94 ze dne 9. listopadu 1994, o zákazu fašistické, komunistické, nacistické a rasové propagandy na území města Jeseníku

293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; Svazek č. 12, Nález č. 144, str. 331-347) – 24. 11. 1998

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Sokolova o veřejném pořádku a čistotě ve městě

Usnesení III. ÚS 258/98 (Svazek č. 12, Usnesení č. 53, str. 439-441) – 24. 9. 1998

K povaze rozhodnutí obce učiněného v rámci její samostatné působnosti; k povinnosti dodržovat vyhlášku, jejíž účinnost byla pozastavena

216/1998 Sb. (Pl. ÚS 14/98; Svazek č. 11, Nález č. 89, str. 287-292) – 25. 8. 1998

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Víkřovice č. 9/96 ze dne 22. ledna 1996, k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku

128/1998 Sb. (Pl. ÚS 28/97; Svazek č. 11, Nález č. 50, str. 3-8) – 5. 5. 1998

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Šumice č. 1/97 ze dne 2. dubna 1997, o omezujících opatřeních k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku

120/1998 Sb. (Pl. ÚS 22/97; Svazek č. 10, Nález č. 46, str. 309-311) – 21. 4. 1998

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Rtně v Podkrkonoší č. 3/97 ze dne 28. května 1997, o omezujících opatřeních k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku

62/1998 Sb. (Pl. ÚS 21/97; Svazek č. 10, Nález č. 33, str. 217-221) – 10. 3. 1998

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Jimramov č. 13 ze dne 13. března 1997, o opatřeních, která omezují provoz výherních hracích automatů v obci Jimramov

351/1997 Sb. (Pl. ÚS 18/97; Svazek č. 9, Nález č. 134, str. 209-217) – 4. 11. 1997

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Pardubice č. 34/96, o omezení některých činností, které by mohly ohrozit veřejný pořádek, ze dne 17. prosince 1996

350/1997 Sb. (Pl. ÚS 17/97; Svazek č. 9, Nález č. 123, str. 125-138) – 8. 10. 1997

ve věci návrhu na zrušení čl. 10 odst. 2 písm. d) obecně závazné vyhlášky města Slatiňany č. 1/97 ze dne 19. března 1997, o veřejném pořádku a čistotě města

300/1997 Sb. (Pl. ÚS 16/97; Svazek č. 9, Nález č. 116, str. 83-87) – 30. 9. 1997

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Žatce č. 47 ze dne 26. září 1996, o regulaci tržového prodeje ve městě Žatci, ve znění vyhlášky č. 51 ze dne 27. února 1997

Usnesení I. ÚS 304/97 (Svazek č. 9, Usnesení č. 15, str. 443) – 11. 9. 1997

K povinnosti dodržovat pozastavenou obecně závaznou vyhlášku

221/1997 Sb. (Pl. ÚS 9/97; Svazek č. 8, Nález č. 93, str. 357-360) – 8. 7. 1997

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Kladna č. 17 ze dne 17. února 1993, o zajištění veřejného pořádku a bezpečnosti ve městě

136/1997 Sb. (Pl. ÚS 7/97; Svazek č. 8, Nález č. 68, str. 175-181) – 4. 6. 1997

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Šumperka č. 41/96 ze dne 16. prosince 1996, o regulaci digitálních a světelných přístrojů a hracích zařízení na území města Šumperka

119/1997 Sb. (Pl. ÚS 33/95; Svazek č. 6, Nález č. 77, str. 51-56) – 17. 9. 1996

(opravné usnesení k 71/1997 Sb.) ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Znojma č. 35/1995 ze dne 7. února 1995, o jazykovém provedení firemních značení a nápisů na území města Znojma

118/1997 Sb. (Pl. ÚS 42/96; Svazek č. 7, Nález č. 43, str. 291-296) – 22. 4. 1997

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Otnice č. 1/96 ze dne 7. listopadu 1996, k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na území obce Otnice

71/1997 Sb. (Pl. ÚS 37/96; Svazek č. 7, Nález č. 28, str. 185-190) – 18. 3. 1997

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Mladá Boleslav č. 883 ze dne 17. září 1996, k regulaci individuálních zdrojů znečišťování ovzduší na území města

294/1996 Sb. (Pl. ÚS 1/96; Svazek č. 6, Nález č. 120, str. 369-376) – 19. 11. 1996

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Vysokého nad Jizerou č. 5 ze dne 25. července 1994, o zákazu agitace a propagace KSČM a hnutí a stran projevujících sympatie ke komunismu

260/1996 Sb. (Pl. ÚS 33/95; Svazek č. 6, Nález č. 77, str. 51-56) – 17. 9. 1996

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Znojma č. 35/1995 ze dne 7. února 1995, o jazykovém provedení firemních označení a nápisů na území města Znojma

204/1996 Sb. (Pl. ÚS 4/96; Svazek č. 5, Nález č. 65, str. 497-501) – 10. 7. 1996

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Náchod ze dne 19. října 1994, o zákazu komunistické, nacistické a fašistické propagandy na území města Náchoda

203/1996 Sb. (Pl. ÚS 43/95; Svazek č. 5, Nález č. 60, str. 461-465) – 3. 7. 1996

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Hořice v Podkrkonoší ze dne 25. října 1994 č. 7/94, o zákazu fašistické, komunistické, nacistické a rasistické propagandy na území města Hořice

202/1996 Sb. (Pl. ÚS 45/95; Svazek č. 5, Nález č. 46, str. 379-385) – 11. 6. 1996

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Pardubic č. 26/94 ze dne 21. září 1994, o zákazu komunistické, nacistické, fašistické a rasistické propagandy na území města Pardubic

192/1996 Sb. (Pl. ÚS 42/95; Svazek č. 5, Nález č. 47, str. 387-392) – 12. 6. 1996

ve věci návrhu na zrušení vyhlášky města Jičína ze dne 24. ledna 1995, o zákazu komunistické, nacistické a fašistické propagandy na území města Jičína

125/1996 Sb. (Pl. ÚS 41/95; Svazek č. 5, Nález č. 34, str. 277-281) – 24. 4. 1996

ve věci návrhu na zrušení vyhlášky města Brna č. 1/95, o zákazu propagace stran a hnutí širících národnostní, náboženskou, politickou a třídní nenávisť na území města Brna

123/1996 Sb. (Pl. ÚS 40/95; Svazek č. 5, Nález č. 30, str. 249-256) – 17. 4. 1996

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky měst-

ské části Brno-střed č. 1/93, o zvláštním režimu užívání veřejného prostranství náměstí Svobody

109/1996 Sb. (Pl. ÚS 44/95; Svazek č. 5, Nález č. 20, str. 165-169) – 26. 3. 1996

ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení vyhlášky města Nové Paky ze dne 25. října 1994, o zákazu komunistické, nacistické a fašistické propagandy na území města Nové Paky

108/1996 Sb. (Pl. ÚS 31/95; Svazek č. 5, Nález č. 24, str. 203-208) – 2. 4. 1996

ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení vyhlášky obce Staré Město u Uherského Hradiště č. 8/95, o ochraně nočního klidu

14/1996 Sb. (Pl. ÚS 29/95; Svazek č. 4, Nález č. 85, str. 301-305) – 19. 12. 1995

ve věci návrhu na zrušení vyhlášky města Ústí nad Labem č. 40/1995, o zákazu propagace stran a hnutí šířících národnostní, rasovou, náboženskou a třídní nenávisť na území města Ústí nad Labem

280/1995 Sb. (Pl. ÚS 14/95; Svazek č. 4, Nález č. 68, str. 163-169) – 25. 10. 1995

ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení obecně závazných vyhlášek obce Kostice o udržování pořádku v obci a o místních poplatcích

272/1995 Sb. (Pl. ÚS 13/95; Svazek č. 4, Nález č. 75, str. 225-229) – 8. 11. 1995

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Kutná Hora č. 10/1994, o dopravě ve městě Kutná Hora ze dne 1. července 1994

Usnesení Pl. ÚS 20/95 (Svazek č. 4, Usnesení č. 18, str. 341) – 31. 7. 1995

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Suchomasty „O zákazu propagace komunismu, fašismu a rasismu a šíření náboženské a politické třídní nenávisťi na území obce Suchomasty“; k posouzení věci náležejících do samostatné působnosti obcí

80/1995 Sb. (Pl. ÚS 24/94; Svazek č. 3, Nález č. 19, str. 113) – 11. 4. 1995

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Tehov o místních poplatcích

18/1995 Sb. (Pl. ÚS 27/94; Svazek č. 3, Nález č. 4, str. 13-15) – 24. 1. 1995

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Ledenice ze dne 3. listopadu 1993, o poplatku za odvoz a skládkování tuhého domovního odpadu

17/1995 Sb. (Pl. ÚS 19/94; Svazek č. 3, Nález č. 3, str. 9-12) – 24. 1. 1995

ve věci návrhu na částečné zrušení čl. III obecně závazné vyhlášky obce Vráž ze dne 13. června 1994, o místním poplatku za užívání veřejného prostranství

9/1995 Sb. (Pl. ÚS 28/94; Svazek č. 3, Nález č. 2, str. 7-8) – 17. 1. 1995

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Vrábče o poplatku za odvoz a skládkování tuhého domovního odpadu, přijaté dne 22. dubna 1994

Usnesení Pl. ÚS 30/94 – 28. 12. 1994

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města K.n.V., č. 9/94 „O zákazu propagace fašismu a komunismu“; návrh byl odmítnut

Usnesení Pl. ÚS 21/94 – 8. 12. 1994

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky č. 5 města V. n. J. „Zákazu agitace a propagace KSČM a hnutí a stran projevujících sympatie ke komunismu“; návrh byl odmítnut

231/1994 Sb. (Pl. ÚS 18/94; Svazek č. 2, Nález č. 50, str. 93-102) – 8. 11. 1994

ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení obecně závazné vyhlášky města Přerov - Tržní řád ze dne 1. prosince 1993, ve znění změn a doplňků

194/1994 Sb. (Pl. ÚS 17/94; Svazek č. 2, Nález č. 45, str. 51-55) – 4. 10. 1994

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Jívka ze dne 14. března 1994, o financování věcných nákladů dětí, které navštěvují základní školy

179/1994 Sb. (Pl. ÚS 47/93; Svazek č. 2, Nález č. 39, str. 3-6) – 23. 8. 1994

ve věci návrhu na zrušení vyhlášky města Olomouce ze dne 13. března 1991, o úpravě podmínek prodeje, rozšiřování a provozování předmětů pornografického a erotického charakteru ve městě Olomouci

Usnesení I. ÚS 92/94 (Svazek č. 2, Usnesení č. 15, str. 233-234) – 25. 7. 1994

Legislativní činnost není důvodem pro podání ústavní stížnosti (sama o sobě)

141/1994 Sb. (Pl. ÚS 20/93; Svazek č. 1, Nález č. 33, str. 245) – 14. 6. 1994

ve věci návrhu na zrušení bodu e) obecně závazné vyhlášky obce Karlštejn o poplatku ze vstupného na hrad, přijaté dne 19. února 1991

120/1994 Sb. (Pl. ÚS 39/93; Svazek č. 1, Nález č. 21, str. 153-157) – 26. 4. 1994

ve věci návrhu na zrušení části I odst. 4 a částí II, III a IV obecně závazné vyhlášky obce Raškovice o likvidaci tuhého komunálního odpadu a o místním poplatku za jeho odvoz, přijaté dne 14. prosince 1991

119/1994 Sb. (Pl. ÚS 27/93; Svazek č. 1, Nález č. 20, str. 147-151) – 26. 4. 1994

ve věci návrhu na zrušení článku III odst. 6, článku IV odst. 1 a článku V odst. 1 obecně závazné vyhlášky města Duchcov k zajištění pořádku při hospodaření s byty v majetku města, přijaté dne 10. prosince 1992

97/1994 Sb. (Pl. ÚS 49/93; Svazek č. 1, Nález č. 15, str. 107-111) – 5. 4. 1994

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Kuřimi o převodu a pronájmu majetku města Kuřimi

96/1994 Sb. (Pl. ÚS 38/93; Svazek č. 1, Nález č. 14, str. 99-105) – 5. 4. 1994

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Ústí nad Labem k zabezpečení veřejného pořádku a bezpečnosti v Ústí nad Labem

95/1994 Sb. (Pl. ÚS 29/93; Svazek č. 1, Nález č. 13, str. 95-98) – 5. 4. 1994

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Krupky k zajištění pořádku při hospodaření s byty v majetku města

94/1994 Sb. (Pl. ÚS 26/93; Svazek č. 1, Nález č. 12, str. 87-93) – 5. 4. 1994

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Bíliny o ochraně majetku občanů a zabezpečení veřejného pořádku ve městě Bílině

93/1994 Sb. (Pl. ÚS 14/93; Svazek č. 1, Nález č. 11, str. 83-85) – 5. 4. 1994

ve věci návrhu na zrušení ust. článku 7 odst. 2 a článku 8 obecně závazné vyhlášky obce Bludov ze dne 2. září 1992, kterou by přijat „Domovní řád“

92/1994 Sb. (Pl. ÚS 8/93; Svazek č. 1, Nález č. 10, str. 77-82) – 5. 4. 1994

ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Mostu k zabezpečení veřejného pořádku a bezpečnosti ve městě Mostě

35/1994 Sb. (Pl. ÚS 5/93; Svazek č. 1, Nález č. 4, str. 35-40) – 19. 1. 1994 *)

ve věci návrhu na zrušení vyhlášky města Žďár n. Sázavou o zásadách prodejní doby na území města Žďár n. Sázavou

Usnesení Pl. ÚS 48/93 (Svazek č. 2, Usnesení č. 7, str. 209) – 20. 1. 1994

ve věci návrhu přednosta Okresního úřadu v Rakovníku na zrušení čl. 1 obecně závazné vyhlášky města Rakovník č. 8/93, o stanovování místní úpravy silničního provozu (Ústavnímu soudu nepřísluší rozhodovat o zrušení obecně závazné vyhlášky, která není v souladu s obecně závazným předpisem vydaným ústředním orgánem státní správy k provedení zákona)

Usnesení Pl. ÚS 9/93 – 14. 12. 1993

ve věci návrhu přednosta Okresního úřadu v Berouně na zrušení vyhlášky obce Karlštejn; odmítnutí návrhu pro nepříslušnost ÚS

Usnesení Pl. ÚS 31/93 – 24. 1. 1993

ve věci návrhu přednosta Okresního úřadu v Chomutově na zrušení obecně závazné vyhlášky městského zastupitelstva v Jirkově k zabezpečení veřejného pořádku a bezpečnosti ve městě Jirkov

ČÁST DRUHÁ – K OSTATNÍM OTÁZKÁM (VÝBĚR)

Obecné otázky

Pl. ÚS 84/06 (dosud nerozhodnuto)

ve věci návrhu Obvodního soudu pro Prahu 1 na zrušení § 2a zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí

IV. ÚS 548/06 (dosud nerozhodnuto)

ve věci ústavní stížnosti Zlínského kraje proti rozhodnutí Ministerstva vnitra o pozastavení výkonu usnesení zastupitelstva kraje, kterým bylo rozhodnuto o transformaci nemocnic (ve vztahu k § 99a zákona č. 258/2000 Sb.)

483/2006 Sb. (Pl. ÚS 51/06) – 27. 9. 2006

ve věci návrhu na zrušení zákona č. 245/2006 Sb., o ve-

řejných neziskových ústavních zdravotnických zařízeních a o změně některých zákonů.

Nález III. ÚS 361/05 (dosud nepublikovaný) – 24. 11. 2005

ve věci ústavní stížnosti člena zastupitelstva proti usnesení zastupitelstva – zánik mandátu člena zastupitelstva obce podle zákona o střetu zájmů

Nález č. 211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02; Svazek č. 36, Nález č. 59, str. 631) – 22. 3. 2005

ve věci návrhu na zrušení § 34 zákona o obcích (veřejná prostranství)

Usnesení III. ÚS 11/04 (Svazek č. 36, Usnesení č. 4, str. 769) – 17. 2. 2005

Kritika starostky za výkon funkce a ochrana osobnosti

Nález č. 568/2004 Sb. (Pl. ÚS 52/03; Svazek č. 35, Nález č. 152, str. 117) – 20. 10. 2004

Postup podle podzákoného právního předpisu po zrušení zákonného zmocnění; k možnosti zrušení takového podzákoného předpisu v těchto případech

Usnesení II. ÚS 120/03 (nepublikováno) – 5. 10. 2004

Ústavní stížnost Libereckého kraje proti předání zadlužených nemocnic

Usnesení III. ÚS 74/03 (nepublikováno) – 12. 6. 2004

Ústavní stížnost Plzeňského kraje proti předání zadlužených nemocnic

Usnesení II. ÚS 770/02 (Svazek č. 33, Usnesení č. 28, str. 495) – 5. 5. 2004

K (ne)platnosti a (ne)existenci právního předpisu (i podzákoného), který je v rozporu s ústavním pořádkem (případně který je vydán na základě neústavního zákonného zmocnění

Nález č. 299/2004 Sb. (Pl. ÚS 38/02; Svazek č. 32, Nález č. 36, str. 345) – 9. 3. 2004

ve věci návrhu skupiny poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na zrušení části ustanovení § 11 odst. 3 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení)

Nález č. 211/2003 Sb. (Pl. ÚS 5/03; Svazek č. 30, Nález č. 109, str. 499) – 9. 7. 2003

ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení zákona č. 290/2002 Sb., o přechodu některých dalších věcí, práv a závazků České republiky na kraje a obce...

Nález č. 53/2003 Sb. (Pl. ÚS 34/02; Svazek č. 29, Nález č. 18, str. 141) – 5. 2. 2003

ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů

Nález II. ÚS 560/01 (Svazek č. 30, Nález č. 49, str. 25) – 1. 4. 2003

K zastupování starosty místostarostou

Nález IV. ÚS 331/02 (Svazek č. 27, Nález č. 113, str. 245) – 30. 9. 2002

Omezení dozorového zásahu ze strany státu (čl. 101 odst. 4 Ústavy); odvolání místostarostky bez předchozího zveřejnění informace o tomto bodu jednání

Nález č. 404/2002 (Pl. ÚS 1/02; Svazek č. 27, Nález č. 104, str. 167) – 13. 8. 2002

ve věci návrhu na zrušení § 19 odst. 1 zákona o krajích

Usnesení II. ÚS 18/02 (Svazek č. 25, Usnesení č. 5, str. 361) – 1. 2. 2002

K postavení Magistrátu města jako „orgánu státu“; k oprávnění správního orgánu podat ústavní stížnost

Nález III. ÚS 275/01 (Svazek č. 24, Nález č. 196, str. 471) – 13. 12. 2001

K posuzování zákonných zmocnění

Usnesení I. ÚS 339/01 (Svazek č. 23, Usnesení č. 33, str. 383) – 5. 9. 2001

Ústavní stížnost zastupitelstva kraje; k zák. č. 157/2000 Sb.

Nález III. ÚS 429/2000 (Svazek č. 22, Nález č. 64, str. 71) – 19. 4. 2001

Kompetenční spor – rozhodování o odvolání proti rozhodnutí okresního úřadu v souvislosti s krajským zřízením.

Nález č. 241/2001 Sb. (Pl. ÚS 55/2000; Svazek č. 22, Nález č. 62, str. 55) – 18. 4. 2001

ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách...

Usnesení III. ÚS 111/01 (Svazek č. 22, Usnesení č. 12, str. 345) – 5. 4. 2001

K pojmu veřejné prostranství

Usnesení Pl. ÚS 3/99 (Svazek č. 21, Usnesení č. 6, str. 487) – 20. 2. 2001

Souhlas obce k nakládání s komunálním odpadem

Usnesení Pl. ÚS 38/2000 (Svazek č. 20, Usnesení č. 43, str. 369-375) – 7. 12. 2000

ve věci návrhu skupiny senátorů na zrušení některých ustanovení zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), a zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze

Nález II. ÚS 189/2000 (Svazek č. 20, Nález č. 157, str. 115) – 31. 10. 2000

K pojmu „orgán veřejné správy“

Nález I. ÚS 324/99 (Svazek č. 20, Nález č. 156, str. 105) – 31. 10. 2000

Orgán obce jako správní orgán

Nález I. ÚS 471/2000 (Svazek č. 20, Nález č. 140, str. 9) – 4. 10. 2000

Komunální ústavní stížnost; podmínky pro pozastavení výkonu usnesení zastupitelstva

Nález II. ÚS 559/99 (Svazek č. 18, Nález č. 57, str. 39) – 12. 4. 2000

ve věci návrhu na zrušení usnesení Poslanecké sněmovny vydaného podle původního § 62, resp. § 62a zákona č. 367/1990 Sb.

Nález č. 107/2000 Sb. (Pl. ÚS 1/2000; Svazek 18, Nález č. 51, str. 7-13) – 5. 4. 2000

ve věci návrhu na zrušení ustanovení § 62 a § 62a zákona č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Usnesení I. ÚS 422/99 (Svazek č. 16, Usnesení č. 75, str. 393) – 8. 12. 1999

K právní povaze výměru Ministerstva financí o zařazení určitého zboží do seznamu zboží s regulovanými cenami

Nález II. ÚS 485/98 (Svazek č. 16, Nález č. 173, str. 259-265) – 30. 11. 1999

K právní povaze tzv. poznámek pod čarou

Usnesení Pl. ÚS 5/98 (Svazek č. 14, Usnesení č. 32, str. 309) – 22. 4. 1999

Ke kritériím posuzování ústavnosti právních předpisů

Nález IV. ÚS 361/98 (Svazek č. 13, Nález č. 41, str. 295) – 11. 3. 1999

Spor o rozsah kompetencí státních orgánů a orgánů samosprávy

Nález III. ÚS 243/96 (Svazek č. 8, Nález č. 61, str. 113) – 22. 5. 1997

Označení žalovaného - obecní úřad x obec

Nález I. ÚS 107/95 (Svazek 7, Nález č. 23, str. 149-152) – 4. 3. 1997

K povaze normativního aktu; podmínkou platnosti obecně závazných právních předpisů je jejich řádné vyhlášení způsobem stanoveným zákonem

Usnesení III. ÚS 246/96 (Svazek č. 6, Usnesení č. 25, str. 583) – 3. 10. 1996

Ústavní stížností se nelze navrhopvat (pouze) zrušení právního předpisu

Nález č. 271/1995 Sb. (Pl. ÚS 17/95; Svazek č. 4, Nález č. 67, str. 157) – 25. 10. 1995

K porušení procedury při schvalování územního plánu jako důvod pro jeho zrušení

Nález III. ÚS 105/95 (Svazek č. 6, Nález č. 91, str. 171-176) – 3. 10. 1996

K povaze normativního aktu

Nález I. ÚS 11/95 (Svazek č. 4, Nález č. 46, str. 17) – 7. 9. 1995

K postavení obecního úřadu

Nález IV. ÚS 106/95 (Svazek č. 5, Nález č. 54, str. 421-424) – 26. 6. 1996

K povaze normativního aktu

Usnesení IV. ÚS 110/94 (Svazek č. 2, Usnesení č. 21, str. 255) – 16. 11. 1994

K návrhu obce na zrušení usnesení vlády a nařízení vlády o územním plánu

Nález II. ÚS 79/94 (Svazek č. 2, Nález č. 47, str. 75) – 26. 10. 1994

K poučovací povinnosti soudu ve vztahu k označení účastníka řízení „obec x obecní úřad“

Místní poplatky (mimo rozhodnutí uvedených v části první)

Nález č. 43/2001 Sb. (Pl. ÚS 14/2000; Svazek č. 21, Nález č. 4, str. 17) – 10. 1. 2001

K místnímu poplatku za nakládání s komunálním odpadem

Usnesení I. ÚS 249/99 (Svazek č. 15, Usnesení č. 55, str. 309) – 7. 9. 1999

K místnímu poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj

Usnesení IV. ÚS 226/98 (Svazek č. 13, Usnesení č. 23, str. 471) – 15. 3. 1999

K možnosti jednostranného započtení pohledávky místního poplatku na soukromoprávní pohledávku poplatníka, kterou má vůči obci

Nález I. ÚS 229/98 (Svazek č. 12, Nález č. 138, str. 2) – 10. 11. 1998

K možnosti jednostranného započtení pohledávky místního poplatku na soukromoprávní pohledávku poplatníka, kterou má vůči obci

(Obecně k možnosti započtení soukromoprávních a veřejnoprávních pohledávek viz však rovněž nálezy III. ÚS 38/05 ze dne 29. září 2005 a III. ÚS 648/04 ze dne 28. července 2005)

Dispozice s obecním majetkem

III. ÚS 395/06 (dosud nerozhodnuto)

k otázce, zda lze usnesení zastupitelstva o prodeji nemovitého majetku považovat za právní úkon podle občanského práva a k otázce, zda se lze domáhat vyslovení neplatnosti takového usnesení v občanském soudním řízení

Nález II. ÚS 87/04 (dosud nepublikovaný) – 11. 5. 2005

K oprávnění starosty městské části uzavřít dodatek k nájemní smlouvě bez předchozího schválení radou městské části (ústavní stížnost Městské části Praha 9); k neplatnosti tato uzavřeného dodatku

Nález IV. ÚS 290/03 (Svazek č. 32, Nález č. 34, str. 321) – 4. 3. 2004

K souhlasu obecního úřadu s uzavřením nájemní smlouvy podle zákona č. 116/1990 Sb., je-li pronajímatelem obec

Nález III. ÚS 721/2000 (Svazek č. 23, Nález č. 103, str. 39) – 10. 7. 2001

K oprávnění starosty obce uzavřít smlouvu o půjčce bez předchozího rozhodnutí orgánu obce; k neplatnosti takto uzavřené smlouvy

Nález IV. ÚS 576/2000 (Svazek č. 22, Nález č. 61, str. 49) – 12. 4. 2001

Avalování směny starostou bez předchozího rozhodnutí zastupitelstva či jiného orgánu obce; k neplatnosti takto učiněného ručitélského prohlášení

Místní referendum

Usnesení III. ÚS 88/05 (Svazek č. 36, Usnesení č. 6, str. 783) – 15. 3. 2005

Nález IV. ÚS 223/04 (Svazek č. 36, Nález č. 27, str. 319) – 9. 2. 2005

Usnesení III. ÚS 658/02 (Svazek č. 31, Usnesení č. 28, str. 365) – 11. 12. 2003

Usnesení I. ÚS 641/2000 (Svazek č. 22, Usnesení č. 16, str. 361) – 25. 4. 2001

Obec jako opatrovník (např.)

Nález III. ÚS 717/01 (Svazek č. 26, Nález č. 67, str. 199) – 6. 6. 2002

Nález II. ÚS 303/01 (Svazek č. 24, Nález č. 200, str. 505) – 19. 12. 2001

Nález I. ÚS 204/2000 (Svazek č. 24, Nález č. 157, str. 157) – 25. 10. 2001

Nález I. ÚS 322/2000 (Svazek č. 24, Nález č. 150, str. 105) – 16. 10. 2001

Nález II. ÚS 27/2000 (Svazek č. 23, Nález č. 97, str. 3) – 2. 7. 2001

Usnesení III. ÚS 368/2000 (Svazek č. 19, Usnesení č. 36, str. 315) – 27. 9. 2000

Zákon č. 172/1991 Sb.

Nález I. ÚS 84/05 (dosud nepublikovaný) – 1. 2. 2006
ve věci ústavní stížnosti Hlavního města Prahy proti rozhodnutí obecných soudů (práva účastníků soudního řízení, právo vlastnit majetek, nabývání majetku, komunální podniky)

Nález I. ÚS 149/03 (dosud nepublikovaný) – 14. 7. 2005
K tzv. „restitucím“ podle zákona č. 87/1991 Sb.

Usnesení II. ÚS 95/05 (dosud nepublikované) – 16. 6. 2005
Rybník jako stavba podle § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 172/1991 Sb.

Nález I. ÚS 653/99 (Svazek č. 19, Nález č. 123, str. 155) – 29. 8. 2000
K § 4 odst. 2 zákona č. 172/1991 Sb.

Nález II. ÚS 265/99 (Svazek č. 23, Usnesení č. 29, str. 357) – 14. 8. 2001

261/2000 Sb. (Pl. ÚS 7/2000; Svazek č. 19, Nález č. 106, str. 45) – 4. 7. 2000

Ke vztahu zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 126/1992 Sb., o ochra- ně znaku a názvu Červeného kříže a o Československém červeném kříži

Nález II. ÚS 411/99 (Svazek č. 17, Nález č. 23, str. 167) – 9. 2. 2000

K aplikaci zákona č. 172/1991 Sb.; tzv. historické vlast- nictví obce

Nález I. ÚS 101/99 (Svazek č. 16, Nález č. 172, str. 255) – 30. 11. 1999

K okamžiku přechodu vlastnictví ve vztahu k přidělu podle dekretu č. 28/1945 Sb. a vztah k zákonu č. 172/1991 Sb.

Nález IV. ÚS 99/99 (Svazek č. 14, Nález č. 64, str. 69) – 28. 4. 1999

K okamžiku přechodu vlastnictví ve vztahu k přidělu podle dekretu č. 28/1945 Sb. a vztah k zákonu č. 172/1991 Sb.

Nález II. ÚS 423/97 (Svazek č. 12, Nález č. 127, str. 221) – 21. 10. 1998

Nabytí konfiskovaného majetku podle dekretů preziden- ta republiky č. 12/1945, č. 28/1945 Sb. a č. 108/1945 Sb. a vztah k zákonu č. 172/1991 Sb.

Nález IV. ÚS 346/98 (Svazek č. 12, Nález č. 122, str. 187) – 12. 10. 1998

K § 4 odst. 2 zákona č. 172/1991 Sb.

Nález IV. ÚS 87/96 (Svazek č. 8, Nález č. 87, str. 297) – 26. 6. 1997

K § 3 odst. 4 zákona č. 172/1991 Sb.

Nález IV. ÚS 147/96 (Svazek č. 7, Nález č. 38, str. 265) – 7. 4. 1997

K okamžiku přechodu vlastnického práva podle zákona č. 172/1991 Sb.; ke vztahu zákona č. 172/1991 Sb. a privati- zace majetku podle zákona č. 427/1990 Sb.

Nález IV. ÚS 185/96 (Svazek č. 6, Nález č. 131, str. 461) – 29. 11. 1996

Podmínky pro přechod vlastnictví na obce podle zákona č. 172/1991 Sb. (§ 1 odst. 1)

- Nález I. ÚS 177/95** (Svazek č. 6, Nález č. 115, str. 329) - K § 1 a § 2 zákona č. 172/1991 Sb.; k pojmu „zastavěný
5. 11. 1996 pozemek“
K zákonu č. 87/1991 Sb.
- Uspesení III. ÚS 124/96** (Svazek č. 5, Uspesení č. 14, str. 585) - 31. 7. 1996
- Nález IV. ÚS 41/95** (Svazek č. 4, Nález č. 70, str. 179) – 27. 10. 1995
K § 4 zákona č. 172/1991 Sb.

**) Pozn: Nálezy týkající se právních předpisů obcí (část první) jsou ve Sbírce zákonů publikovány zásadně ve zkráceném znění, tzn. bez odůvodnění. Plné texty nálezů jsou publikovány ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu. Nálezy publikované ve Sbírce zákonů v plných textech jsou v seznamu označeny „*)“.*

Vybral a sestavil: JUDr. Adam Furek

Pravidla pro vydávání právních předpisů obcí, hlavního města Prahy a krajů *Metodická pomůcka*

I. část Úvodní ustanovení

Čl. 1 Ústavní a zákonné základy

(1) Obce, hlavní město Praha a kraje mohou při výkonu přenesené působnosti vydávat právní předpisy na základě a v mezích zákona, jsou-li k tomu zákonem zmocněny.^{1/} Tyto právní předpisy se nazývají nařízení.^{2/} Při vydávání nařízení se orgány obce, hlavního města Prahy a kraje řídí zákony a jinými právními předpisy.^{3/}

(2) Obce, hlavní město Praha a kraje mohou při výkonu samostatné působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky.^{4/} Při vydávání obecně závazných vyhlášek se řídí zákonem.^{5/}

(3) Právní předpisy obce, hlavního města Prahy nebo kraje mohou ukládat povinnosti jen na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.^{6/} Povinnostmi se rozumí jak příkaz, tak zákaz určitého jednání.

II. část Legislativní proces

Čl. 2 Návrh právního předpisu

(1) Návrh právního předpisu zpracovává věcně příslušný odbor obecního či krajského úřadu anebo magistrátu, popř. jejich zaměstnanec nebo skupina zaměstnanců (dále jen „zpracovatel“). V případech stanovených zvláštními předpisy^{7/} se na zpracování návrhu podílejí státní orgány. Zpracovatel je povinen seznámit se s platnou právní úpravou a věcnými důvody navrhovaného předpisu. Návrh musí být zpracován v souladu s legislativně technickými pravidly. V návrhu se uvede podle potřeby i variantní řešení jednotlivých otázek.

(2) Součástí návrhu je důvodová zpráva. Důvodová zpráva obsahuje zejména:

- a) výstižné a konkrétní zhodnocení platného stavu po stránce právní a ekonomické spolu s uvedením důvodů nové právní úpravy,
- b) potřebné vysvětlení navrhované právní úpravy, cílů, které sleduje a způsobu jejich provádění,
- c) výhody a nevýhody případně navrhovaných variantních

- řešení a zdůvodnění která varianta se považuje za optimální,
- d) finanční a hospodářský dopad navrhované právní úpravy ve vztahu k rozpočtu obce (kraje) a způsob úhrady potřebných nákladů,
- e) dopad na počet pracovních sil a na občany.

Čl. 3

Připomínkové řízení k návrhu právního předpisu obce, hlavního města Prahy nebo kraje

(1) Připomínkové řízení zajišťuje zpracovatel; je-li zpracovatelem jednotlivec, zajišťuje připomínkové řízení v nezbytném rozsahu podle místních podmínek vedoucí věcně příslušného odboru, tajemník obecního úřadu, starosta obce, ředitel krajského úřadu apod.

(2) Návrh se zasílá k věcnému posouzení a k zaujetí stanoviska útvarům úřadu (jedná-li se o kraj, hlavní město Prahu nebo větší obec), jejichž působností se věcně dotýká a dále orgánům, určeným zvláštními předpisy. Návrh právního předpisu kraje, který se týká samosprávy obcí, se podle možnosti projedná rovněž s těmito obcemi a návrh právního předpisu hlavního města Prahy se projedná vždy se všemi městskými částmi.^{8/} Týká-li se návrh jiných právnických osob, lze návrh zaslat k posouzení a zaujetí stanoviska rovněž některým z nich.

(3) K zaujetí stanoviska se určí zpravidla lhůta 15 dnů. Tuto lhůtu lze prodloužit nebo zkrátit s přihlédnutím ke složitosti a rozsahu navrhované úpravy, aby požadované orgány a osoby měly dostatek času na odpovědné vypracování stanoviska. Konec lhůty se stanoví konkrétním datem.

(4) Dožádaný orgán posuzuje návrh nejen z věcného hlediska ve vztahu k vlastní působnosti, ale i z hlediska obecného souladu s právními předpisy a rovněž z hlediska požadavků kladených na tvorbu právních předpisů (legislativně technických pravidel).

(5) Zaujímají-li požadované orgány k návrhu odchylná stanoviska, je třeba tato stanoviska s nimi projednat. Postup při projednávání je třeba volit podle povahy případu, a to buď individuálně nebo na společné poradě. Přitom je třeba vzít v úvahu, že izolované vyhovění připomínce jednoho orgánu může vyvolat nesouhlas orgánů jiných. Věcně příslušný odbor (příp. osoba zabezpečující připomínkové řízení) je povinen vyvinout potřebné úsilí ke sjednocení stanovisek, aby dořešení sporných otázek nebylo neo-

důvodně přesouváno až do doby předložení návrhu ke schválení radě či zastupitelstvu.

(6) Průběh a výsledky připomínkového řízení uvádí zpracovatel návrhu v předkládací zprávě. V předkládací zprávě se uvádí zejména:

- a) s kým byl návrh projednán a
- b) výsledek tohoto projednání.

Čl. 4

Schválení návrhu

(1) Před předložením návrhu na jednání zastupitelstva se doporučuje jeho předběžné projednání v radě s tím, že rada seznámí zastupitelstvo na začátku projednávání návrhu se svým stanoviskem. K posouzení návrhů právních předpisů (příp. i jiných složitých právních záležitostech) mohou obce, hlavní město Praha a kraje zřídit legislativně právní poradní orgány, které své stanovisko sdělí v předstihu schvalujícímu orgánu obce, hlavního města Prahy nebo kraje.

(2) Nařízení obce, vydává rada obce, hlavního města Prahy nebo kraje ; v obcích, kde pravomoc rady vykonává starosta, vydává nařízení obce zastupitelstvo obce.^{9/}

(3) Obecně závaznou vyhlášku obce, vydává zastupitelstvo obce, hlavního města Prahy nebo kraje.^{10/}

(4) Právní předpis obce, hlavního města Prahy nebo kraje podepisuje starosta obce a místostarosta, primátor a náměstek primátora nebo hejtman spolu s náměstkem hejtmána.^{11/}

Čl. 5

Platnost a účinnost právního předpisu

(1) Právní předpis obce nabývá platnosti vyhlášením, dnem vyhlášení je první den jeho vyvěšení na úřední desce obecního úřadu. Prvním dnem vyvěšení však může být až den schválení právního předpisu příslušným orgánem obce. Právní předpis hlavního města Prahy nabývá platnosti vyhlášením ve Věstníku právních předpisů hlavního města Prahy, dnem vyhlášení je rozeslání příslušné částky Věstníku právních předpisů hlavního města Prahy uvedený v jejím záhlaví. Právní předpis kraje nabývá platnosti dnem vyhlášení ve Věstníku právních předpisů kraje, dnem vyhlášení je den rozeslání příslušné částky Věstníku právních předpisů kraje uvedený v jejím záhlaví.^{12/}

(2) Právní předpis obce, hlavního města Prahy nebo kraje nabývá účinnosti ^{13/}

- a) patnáctým dnem po vyhlášení, nebo
- b) pozdějším v něm výslovně stanoveným dnem, nebo
- c) výjimečně dřívějším v něm výslovně stanoveným dnem, nejdříve však dnem vyhlášení, vyžaduje-li to naléhavý obecný zájem.

Čl. 6

Vyhlášení právního předpisu

(1) Právní předpis obce musí být vyhlášen, vyhlášení se provede vyvěšením na úřední desce obecního úřadu po dobu 15 dnů. Nařízení obce vykonávající rozšířenou působnost se zveřejní též na úřední desce obecních úřadů působících ve správním obvodu obce s rozšířenou působností. ^{14/}

(2) Právní předpis hlavního města Prahy musí být vyhlášen, vyhlášení se provede uveřejněním ve Věstníku právních předpisů hlavního města Prahy; nabývá-li právní předpis hlavního města Prahy účinnosti dříve než patnáctým dnem po vyhlášení, zveřejní se též na úřední desce magistrátu města, na úředních deskách městských částí a v hromadných informačních prostředcích. ^{14a/}

(3) Právní předpis kraje musí být vyhlášen, vyhlášení se provede uveřejněním ve Věstníku právních předpisů kraje; nabývá-li právní předpis kraje účinnosti dříve než patnáctým dnem po vyhlášení, zveřejní se též na úřední desce krajského úřadu, na úředních deskách obcí, kterých se dotýká, a v hromadných informačních prostředcích. ^{15/}

Čl. 7

Změna a zrušení právního předpisu

(1) Změna právního předpisu zpravidla spočívá v doplnění nových ustanovení, zrušení některých ustanovení a náhradě textu některých ustanovení novým zněním. Při změnách je nutno dát přednost novelizacím přímým před nepřímými a dbát co největší přehlednosti a srozumitelnosti, zejména pro dotčené osoby a orgány. Vzhledem k tomu je účelné zejména u rozsáhlejších a zásadních změn a při několikaté novelizaci dát přednost zrušení stávajícího právního předpisu a vydání nového.

(2) Při změně právního předpisu obce, hlavního města Prahy nebo kraje je třeba vždy posoudit dopad na právní vztahy vzniklé na základě původního právního předpisu a tyto dopady v případě potřeby upravit v přechodných ustanoveních.

(3) Změnu a zrušení nařízení lze provést pouze nařízením. Změnu a zrušení obecně závazné vyhlášky lze provést pouze obecně závaznou vyhláškou. Tím není dotčena možnost zrušení právního předpisu obce, hlavního města Prahy nebo kraje Ústavním soudem podle zvláštního zákona. ^{16/}

Čl. 8

Evidence právních předpisů

(1) O vydaných právních předpisech vede obec, která je vydala, evidenci. Evidence obsahuje číslo a název právního předpisu, datum jeho schválení, datum nabytí jeho platnosti, datum nabytí jeho účinnosti, popřípadě datum pozbytí jeho platnosti. Právní předpisy obce se označují pořadovými čísly, číselná řada se uzavírá vždy koncem každého kalendářního roku. ^{17/}

(2) Právní předpisy obce a jejich evidence musí být každému přístupny u obecního úřadu v obci, která je vydala; nařízení vydané obcí vykonávající rozšířenou působnost musí být každému přístupné též u obecních úřadů působících v jejím správním obvodu. ^{18/}

(3) Obecně závaznou vyhlášku obce zašle obec neprodleně po dni jejího vyhlášení Ministerstvu vnitra. Nařízení obce zašle obec neprodleně po dni jeho vyhlášení příslušnému krajskému úřadu. ^{19/}

(4) Za evidenci právních předpisů hlavního města Prahy se pokládá Sbirka právních předpisů hlavního města Prahy. Sbirka právních předpisů hlavního města Prahy musí být každému přístupný na magistrátu hlavního města, na úřadech městských částí a na Ministerstvu vnitra; hlavní město Praha zveřejní stejnopis Věstníku i způsobem umožňujícím dálkový přístup. ^{19a/}

(5) Za evidenci právních předpisů kraje se pokládá Věstník právních předpisů kraje. Věstník právních předpisů kraje musí být každému přístupný na krajském úřadu, na obecních úřadech v kraji a na Ministerstvu vnitra; kraj zveřejní stejnopis Věstníku i způsobem umožňujícím dálkový přístup. ^{20/}

III. část

Legislativně technická pravidla

Čl. 9

Obecná legislativně technická pravidla

(1) Právní předpis musí mít normativní obsah, nemá být mnohomluvný a upravovat věci, které jsou samozřejmé.

(2) Jednotlivá ustanovení je třeba formulovat tak, aby si navzájem neodporovala a neumožňovala různý výklad. Je nutné respektovat obecně vžitý význam slov. Není-li možné se vyhnout použití slova s více významy, musí být z předpisu jasné, v jakém významu je slovo použito.

(3) Právní předpis musí být pojmově přesný a jednotný, jasný a srozumitelný a musí používat stejné pojmy vždy v stejném významu a pro stejný institut.

(4) Je třeba dbát na to, aby použité pojmy byly v souladu s pojmy použitými v navazujících a souvisejících právních předpisech (zejména vyšší právní síly) tak, aby jejich vzájemný vztah nevyvolával pochybnosti. Je-li nutno výjimečně použít pojem, který byl v jiném právním předpise použit v odlišném významu, je třeba takový pojem samostatně definovat.

(5) Nelze přejímat ustanovení jiného právního předpisu, neboť v důsledku takového postupu se převzaté ustanovení stává součástí právního předpisu obce, hlavního města Prahy nebo kraje, do kterého bylo převzato. V nevyhnutelných případech lze uvést přesný obsah převzatého ustanovení a toto ustanovení citovat v poznámce pod čarou.

(6) Při tvorbě právního předpisu se používá sloves v oznamovacího způsobu přítomného času a podstatných jmen zpravidla v jednotném čísle. Zvláště pozorně je třeba formulovat výrazy při použití tvaru, který je totožný v prvním a čtvrtém pádě. Je nežádoucí používat složitá souvětí, zejména obsahují-li současně podmětné a předmětné vedlejší věty.

Čl. 10

Speciální legislativně technická pravidla

(1) Cizí slova lze použít pouze výjimečně, jsou-li součástí vžité právní terminologie, jsou-li běžně užívána v jazyce upravovaného oboru a nelze-li je dostatečně nahradit výrazem českým.

(2) Alternativy se vyjadřují spojkami „nebo“ a „anebo“, při více možnostech se spojka klade mezi poslední dvě.

(3) Legislativní zkratky lze zavádět jen v případech, kdy mají své opodstatnění, zejména tam, kde by výraz zkratkou nahrazovaný měl být v textu vícekrát opakován. Legislativní zkratka se zařazuje na tom místě, kde se poprvé zkracovaný výraz používá, nikoliv však v nadpise. Vyjadřuje se slovy v závorce „(dále jen „...““). Zavedené legislativní zkratky mají být výstižné a je třeba je v dalším textu důsledně používat. Není vhodné vytvářet legislativní zkratky ze začátečních písmen, např. OÚ, KÚ, MV apod.

(4) Právní předpisy vyhlášené ve sbírce zákonů nebo právních předpisů se citují tak, že k označení formy předpisu se připojí zlomek, jehož čitatelem je číslo předpisu, pod kterým byl uveřejněn, a jmenovatelem nezkráceně vypsaný ročník sbírky, k tomu se připojí označení této sbírky, (např. „zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů“). Právní předpisy, u kterých se obecně ustálila slovní citace, lze citovat i tímto slovním označením (např. „trestní zákon“, „trestní řád“, „občanský zákoník“, „občanský soudní řád“, „obchodní zákoník“). Cituje-li se právní předpis novelizovaný, je nutno tuto skutečnost vyjádřit doplňkem, např. „ve znění ...“, u opakovaných novel doplňkem „ve znění pozdějších předpisů“ (např. „zákon č. 128/2000 Sb., o obcích /obecní zřízení/, ve znění pozdějších předpisů“). Cituje-li se právní předpis, který byl republikován, připojí se za citaci tohoto předpisu odkaz na republikaci (např. „úplné znění č. ...“), tento způsob nelze použít, byl-li právní předpis po republikaci znovu novelizován.

(5) Při souborné citaci několika paragrafů právního předpisu se vloží před příslušné číslice jednoduchá paragrafová značka (např. „§ 15 až 20“). Označení „§§“ pro citaci několika paragrafů se nepoužívá.

Čl. 11

Členění právního předpisu obce, hlavního města Prahy nebo kraje

(1) Právní předpisy je třeba přehledně členit a přitom dbát na vnitřní souvislost a sled věcí podstatných a věcí méně důležitých.

(2) Obsahově související úseky rozsáhlejšího právního předpisu je účelné spojovat v části, hlavy, díly, popř.

oddíly. Pořadí částí, hlav, dílů a oddílů se označuje buď slovním vypsáním pořadového čísla nebo číslicí. Nadpisy částí, hlav, dílů a oddílů se uvádějí pod jejich pořadovým číslem.

(3) Právní předpis obce, hlavního města Prahy nebo kraje se zásadně člení na články. Jednotlivé články se označují arabskými číslicemi bez tečky. Vždy je třeba zachovat souvislý sled článků v celém právním předpise. Nadpisů jednotlivých článků se uvádějí pod jejich pořadovým číslem. Označuje-li se několik článků společným nadpisem, uvádí se společný nadpis vždy nad pořadovým číslem prvního článku příslušné skupiny.

(4) Jednotlivé články se člení na odstavce. Odstavce článků se na začátku označují arabskými číslicemi. Není vhodné členění článků odrážkami, zejména s ohledem na obtíže spojené s citací takových ustanovení.

(5) Novelizace se formulují podle svého obsahu, např.

- a) „zrušuje se článek 2“,
- b) „text článku 3 se nahrazuje novým zněním:“,
- c) „za článek 3 se vkládá nový článek 3a, který zní:“,
- d) „dosavadní text článku 4 se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se novým odstavcem 2, který zní:“,
- e) „v článku 5 se zrušuje odstavec 2, zároveň se zrušuje číslování odstavců“.

(6) Má-li právní předpis obce, hlavního města Prahy nebo kraje přílohu, je třeba na její existenci poukázat v textu právního předpisu. Má-li právní předpis více příloh, označují se jednotlivé přílohy arabskými číslicemi.

Čl. 12

Název a úvodní věta právního předpisu obce, hlavního města Prahy nebo kraje

(1) Název obsahuje označení formy právního předpisu (obecně závazná vyhláška, nařízení), název obce (hlavního města Prahy nebo kraje), která jej vydává, číslo a rok vydání a stručné a výstižné označení jeho hlavního obsahu, např.:

- a) obecně závazná vyhláška obce XY č. 1/2003, o místních poplatcích
- b) nařízení obce XY č. 2/2003, kterým se vydává tržní řád
- c) obecně závazná vyhláška obce XY č. 3/2003, kterou se mění obecně závazná vyhláška č. 1/2003, o místních poplatcích.

(2) V úvodní větě se uvádí, který orgán obce, hlavního města Prahy nebo kraje a kdy obecně závaznou vyhlášku (nařízení) vydal, a na základě jakého ustanovení zákona. Pokud zákonné zmocnění obsahuje některé další podmínky, které je nutno při vydání právního předpisu dodržet (např. dohodu s jiným orgánem nebo jeho souhlas), je nutno tuto skutečnost v úvodní větě vyjádřit. Úvodní věta může být formulována např. takto:

- a) Rada obce XY se na svém zasedání dne usnesla vydat na základě § 18 odst. 1 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 11 odst. 1 a 102 odst. 2 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, toto nařízení;
- b) Zastupitelstvo obce XY se na svém zasedání dne usneslo vydat na základě § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 10 písm. d) a 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku.

Čl. 13

Přechodná ustanovení právního předpisu obce, hlavního města Prahy nebo kraje

Právní předpis nemůže upravovat právní vztahy (práva a povinnosti) se zpětnou účinností. Dotýká-li se nový právní předpis obce, hlavního města Prahy nebo kraje práv a povinností vzniklých na základě právního předpisu dřívějšího, je třeba takový dopad upravit v přechodných ustanoveních.

Čl. 14

Sankční ustanovení právního předpisu obce, hlavního města Prahy nebo kraje

V právním předpise obce, hlavního města Prahy nebo kraje nelze zavádět sankce za porušení stanovených povinností, neboť sankce lze zakládat jen zákonem. V sankčních ustanoveních lze uvést pouze odkaz na příslušný zákon, podle kterého lze sankce uložit. Sankční ustanovení lze formulovat např. takto:

- a) porušení povinností stanovených touto obecně závaznou vyhláškou (nařízením) lze postihovat podle zvláštních předpisů (a v poznámce pod čarou uvést tyto zvláštní předpisy), nebo
- b) porušení povinností stanovených touto obecně závaznou vyhláškou (nařízením) lze postihovat jako přestupnou

pek, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních předpisů nebo o trestný čin (a v poznámce pod čarou uvést zákony o přestupcích a o souvisejících jiných správních deliktech).

Čl. 15

Zrušovací ustanovení právního předpisu obce, hlavního města Prahy nebo kraje

Vzájemný soulad právních předpisů obce, hlavního města Prahy nebo kraje je nutno zabezpečit přesnými zrušovacími ustanoveními. Není přípustné spoléhat se na interpretační pravidla, byť obecně uznávaná, o vzájemném poměru právní normy nové k normě dřívější a právní normy obecné k normě speciální. Zrušovací ustanovení musí být proto konkrétní a výslovně uvádět ty právní předpisy obce, hlavního města Prahy nebo kraje, popř. jejich jednotlivá ustanovení, která se novým právním předpisem právního předpisu obce, hlavního města Prahy nebo kraje zrušují, popř. jsou jím dotčena a v jakém směru.

- ^{1/} čl. 79 odst. 3 Ústavy České republiky, § 11 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů
§ 44 odst. 2 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů
§ 7 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů
- ^{2/} § 11 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů
§ 44 odst. 2 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů § 7 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
- ^{3/} § 61 odst. 2 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů
§ 31 odst. 3 písm. a) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů
§ 30 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů
- ^{4/} čl. 104 odst. 3 Ústavy České republiky.
- ^{5/} § 35 odst. 3 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů
§ 16 odst. 4 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů
§ 16 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů
- ^{6/} čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod,

- § 10 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů,
§ 6 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
- ^{7/} Např. § 26 odst. 2 písm. i) zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů,
§ 2 odst. 1 nařízení vlády č. 397/1992 Sb., kterým se stanoví podrobnější úprava vztahů Policie České republiky k orgánům obcí a obecní policii.
- ^{8/} § 13 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů
§ 46 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů
- ^{9/} § 102 odst. 2 písm. d) a odst. 4 a § 84 odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.,
§ 44 odst. 2 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů
§ 59 odst. 1 písm. k) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení).
- ^{10/} § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů
§ 44 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů
§ 35 odst. 2 písm. c) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů
- ^{11/} § 104 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů
§ 72 odst. 3 písm. a) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů
§ 61 odst. 3 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů
- ^{12/} § 12 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů
§ 45 odst. 1 a 2 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů
§ 8 odst. 2 a 3 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů
- ^{13/} § 12 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů
§ 45 odst. 3 a násl. zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů
§ 8 odst. 4 a 5 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů
- ^{14/} § 12 odst. 1 a odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů
- ^{14a/} § 45 odst. 4 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů
- ^{15/} § 8 odst. 2 a 5 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů

^{16/} § 64 a násl. zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů.

^{17/} § 12 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

^{18/} § 12 odst. 5 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

^{19/} § 12 odst. 6 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

^{19a/} § 45 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů

^{20/} § 8 odst. 7 a 8 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Aktuální znění ke dni 31. 10. 2006 zpracoval Odbor dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra

Vyřizuje: JUDr. Jaroslav Budinský, tel. 974 816 420, budinsky@mvcv.cz

Obecně závazné vyhlášky obcí o veřejném pořádku a čistotě

I. Vydávání obecně závazných vyhlášek obcí

Obecně závazné vyhlášky obcí jsou **právními předpisy, jimiž obce upravují záležitosti náležející do jejich samostatné působnosti** (podle čl. 104 odst. 3 Ústavy mohou zastupitelstva v mezích své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky).

Pozitivní vymezení předmětu regulace v obecně závazných vyhláškách

Obec může v obecně závazné vyhlášce regulovat záležitosti náležející do samostatné působnosti, jimiž jsou podle § 35 obecního zřízení:

- 1) **Záležitosti, které jsou v zájmu obce a občanů obce, pokud nejsou zákonem svěřeny krajům nebo pokud nejde o přenesenou působnost orgánů obce nebo o působnost, která je zvláštním zákonem svěřena správním úřadům jako výkon státní správy.**

Do samostatné působnosti obce patří zejména záležitosti uvedené v § 84, 85 a 102, s výjimkou vydávání nařízení obce. Obec v samostatné působnosti ve svém územním obvodu dále pečuje v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů. Jde především o uspokojování potřeby bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku.

- 2) **Záležitosti, které do samostatné působnosti obce svěří zákon.**
- 3) Pro určení, zda určitá pravomoc vykonávaná orgánem obce náleží do samostatné či do přenesené působnosti obce obsahuje obecní zřízení zvláštní ustanovení § 8, podle kterého, *pokud zvláštní zákon upravuje působnost obcí a nestanoví, že jde o přenesenou působnost obce, platí, že jde vždy o samostatnou působnost.*

Negativní vymezení předmětu regulace v obecně závazných vyhláškách

Obecně závazná vyhláška obce nemůže upravovat to, co není samostatnou působností obcí. Jedná se:

- 1) Záležitosti náležející do přenesené působnosti obcí.
- 2) Záležitosti náležející do samostatné či přenesené působnosti krajů.

- 3) Záležitosti regulované předpisy v oblasti soukromého práva.
- 4) Záležitosti svěřené správním úřadům jako výkon státní správy.

Obecně závazná vyhláška obce nemůže upravovat zejména **skutkové podstaty trestných činů či přestupků** (a to ani jejich podrobnou formulací). Je-li určité jednání postižitelné jako trestný čin nebo přestupek (event. jako správní delikt), jedná se o působnost vykonávanou v oblasti státní správy a obec svou vlastní regulací do této oblasti nemůže zasáhnout.

II. Ukládání povinností v obecně závazných vyhláškách obcí

Pokud má obecně závazná vyhláška obce (regulující otázky samostatné působnosti) **ukládat třetím osobám povinnosti**, vyplývá z českého právního řádu další omezení, podle kterého **je k ukládání povinností v obecně závazných vyhláškách třeba výslovného zákonného zmocnění**. Tento požadavek je dovozován z čl. 2 odst. 3 a 4 Ústavy a z čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Jinými slovy i v případě, že obec ve své obecně závazné vyhlášce reguluje určité záležitosti náležející do samostatné působnosti obce (tzn. předmětem právní úpravy nepřekročí meze samostatné působnosti), neznamená to současně, že může třetím osobám ve vztahu k těmto záležitostem ukládat povinnosti. Tyto povinnosti totiž mohou být uloženy jen tehdy, pokud zákon k jejich uložení výslovně opravňuje.

Obec však nemůže ukládat povinnosti, které jsou již upraveny zvláštními právními předpisy (aniž by k tomu měla výslovné zákonné zmocnění), resp. obec nemůže tyto již existující povinnosti svým právním předpisem modifikovat. Taková úprava, byť by se týkala otázek náležejících do samostatné působnosti obce, by byla v rozporu se zákonem (bez výslovného zákonného zmocnění by měnila povinnosti již uložené zákonem).

Při ukládání povinností je obec současně povinna respektovat rozsah své samostatné působnosti, tzn. respektovat omezení této působnosti na záležitosti týkající se obce a jejich občanů. Ukládané povinnosti se proto svým předmětem musí týkat „místních záležitostí“ (nesmí překročit meze samostatné působnosti obce) a jejich rozsah by měl této samostatné působnosti odpovídat.

Ústavní soud se ve více nálezech vyjádřil k postupu obcí, které využívají obecně závazné vyhlášky k „informování“ občanů o jejich povinnostech vyplývajících ze zvláštních právních předpisů. V této souvislosti lze uvést právní větu nálezu Pl.ÚS 62/04 ze dne 17. 5. 2005: *Ústavní soud respektuje místní samosprávu jako výraz práva a způsobilosti místních orgánů spravovat veřejné záležitosti v mezích daných zákonem, v rámci své odpovědnosti a v zájmu místního obyvatelstva. Reakce na společensky nežádoucí jevy v obci však nelze řešit autoritativním určením poměrů jednotlivců cestou své vlastní normotvorby, ke které obec nebyla zákonem zmocněna. Obecně závazné vyhlášky obcí nemohou upravovat věci, které jsou vyhrazeny zákonům. Zákonná úprava má přednost před obecně závaznou vyhláškou, pokud zákonodárce přijme pro vymezenou oblast určitá pravidla, subjekt územní samosprávy je nemůže duplicitně, či v rozporu se zákony, normovat. Namísto přijetí vyhlášky zastupitelstvo obce mohlo využít jiné, ústavně souladné cesty řešící problémy vyvstálé v obci v souvislosti s chovem zvířat, např. tím, že by upozorněním publikovaným na úřední desce obce odkázalo i s přesnou citací na existující ustanovení těch či oněch zákonů, eventuálně i s avízem, že plnění povinností z těchto zákonných regulací vyplývajících bude důsledně sledováno a jejich porušení v souladu se zákonem trestáno, a to s odkazy na třebas i jen příkladmo uvedené sankce. Pro takovéto upozornění by nemohla ovšem obec z hlediska formálního zvolit označení „vyhláška“, neboť vyhláška vydaná v samostatné působnosti obce plní jiné funkce.*

III. Ukládání povinností k zajištění veřejného pořádku a čistoty v obci

Obecné zákonné zmocnění k ukládání povinností k zajištění veřejného pořádku a čistoty v obci vyplývá z ustanovení § 10 písm. a) až c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

Podle tohoto ustanovení může obec ukládat v samostatné působnosti povinnosti OZV:

- a) **k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku**; zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány,

- b) **pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků**, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku,
- c) **k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství**, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti.

V právním řádu lze nalézt též určitá **speciální zákonná zmocnění**, na jejichž základě lze regulovat určité specifické otázky, které se rovněž dotýkají místních záležitostí veřejného pořádku a čistoty v obci. Jedná se zejména o tato zákonná zmocnění:

- a) Ustanovení § 24 odst. 2 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého **obec** může obecně závaznou vyhláškou **upravit pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství a vymezit prostory pro volné pobíhání psů**. Dále pak podle § 13b odst. 1 písm. c) a odst. 2 tohoto zákona může obec obecně závaznou vyhláškou k regulaci populace toulavých a opuštěných zvířat provést **trvalé označování všech psů v obci prostředky, které způsobují při aplikaci jen mírnou nebo přechodnou bolest, zejména tetování nebo identifikace čipem, a evidenci jejich chovatelů**.
- b) Ustanovení § 13 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, podle kterého **obec v samostatné působnosti může v případě konání kulturní, společenské nebo sportovní akce přístupné veřejnosti s důvodným rizikem nárůstu problémů a negativních společenských jevů způsobených jednáním fyzických osob pod vlivem alkoholu obecně závaznou vyhláškou omezit nebo zakázat v určitých dnech nebo hodinách nebo na určitých místech prodej, podávání a konzumaci alkoholických nápojů**.
- c) Ustanovení § 50 odst. 4 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého **obec může stanovit obecně závaznou vyhláškou vydanou v samostatné působnosti, že výherní hrací přístroje mohou být provozovány pouze na místech a v čase vyhláškou určených, nebo stanovit, na kterých veřejně přístupných místech v obci je provozování výherních hracích přístrojů zakázáno**.
- d) Ustanovení § 17 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého obec může ve své samostatné působnosti stanovit obecně závaznou vyhláškou obce **systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů vznikajících na jejím katastrálním území, včetně systému nakládání se stavebním odpadem**.
- e) Ustanovení § 96 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého obec může obecně závaznou vyhláškou **nařídít pro území obce nebo jeho část k ochraně zdraví před vznikem a šířením infekčních onemocnění provedení speciální ochranné dezinfekce a deratizace**.

Pokud jde o vztah obecné a zvláštní právní úpravy pro ukládání povinností v obecně závazné vyhlášce obce platí, že pokud existuje **zvláštní zákonné zmocnění, není možné upravit tu samou otázku též na základě obecního zákonného zmocnění obsaženého v § 10 obecního zřízení**. Povinnost, kterou má obec možnost uložit v rámci věcně vymezené samostatné působnosti ve smyslu § 10 zákona o obcích, je při jeho naplňování nezbytně vykládat tak, aby se ukládaný příkaz či zákaz nedostal do rozporu s kogentními zákonnými normami nebo ústavním pořádkem. Jestliže zákonodárce zvolil pro určitou oblast zákonnou úpravu, příp. zakotvil pro určitou činnost v této oblasti zvláštní zákonné zmocnění a záměrem obce je ve shodné oblasti uložit povinnosti obecně závaznou vyhláškou, musí vycházet nejen ze zjištění, že se jedná o záležitost v její samostatné působnosti, ale ve světle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 57/05 musí obec rovněž posoudit, **co je účelem zákonné úpravy**. Následně vydaná obecně závazná vyhláška pak nemůže sledovat shodný účel, ale musí se zaměřit na jiný okruh záležitostí spadajících do úseku veřejného pořádku. **Zvláštní zákonné zmocnění vylučuje užití obecního zákonného zmocnění, měl-li být předmětem úpravy shodný účel** (srov. např. poslední nálezu Ústavního soudu, sp. zn. Pl. ÚS 32/05).

Poznámka k určování veřejných prostranství v obecně závazné vyhlášce obce

Veřejná prostranství jsou vymezena v § 34 obecního zřízení a jsou jimi všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.

Ústavní soud se ve více svých nálezech zabýval požadavky na jejich vymezení v právních předpisech obcí, přičemž dovodil požadavek jejich zcela jednoznačného a individualizovaného určení v obecně závazných vyhláškách týkajících se místního poplatku za zvláštní užívání veřejného prostranství, ale též ve vyhláškách upravujících místní záležitosti veřejného pořádku podle § 10 písm. a) obecního zřízení, neboť toto zákonné ustanovení omezuje zákazy jen na „některá veřejná prostranství“ (srov. např. nálezy sp. zn. Pl. ÚS 62/04, sp. zn. Pl. ÚS 50/03).

Obec neurčuje, který prostor je veřejným prostranstvím; tím je pouze takový prostor, který splňuje zákonem stanovené znaky. Obec pouze z veřejných prostranství určí ta, na nichž lze určitou činnost vykonávat, nebo naopak, na nichž takovou činnost vykonávat nelze. Obec rovněž nemůže regulovat výkon takové činnosti též na jiných místech, ať již veřejnosti přístupných či nikoli, která však nemají povahu veřejného prostranství.

Poznámka k zákonnému zmocnění podle § 10 písm. a)

Podle tohoto ustanovení lze regulovat **činnosti, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku**. Obec tedy musí vždy zvažovat nejprve zda určitou činnost lze vůbec považovat za činnost, jež by vůbec mohla narušit veřejný pořádek... Pokud se skutečně jedná o činnost, která pojmově může narušit veřejný pořádek..., musí obec dále zkoumat, zda v konkrétních místních podmínkách dané obce dosahuje tato činnost takové intenzity, aby ji bylo možno považovat za potenciální ohrožení místního veřejného pořádku. Není-li tato podmínka splněna, nemůže být daná činnost ve vyhlášce vůbec regulována.

IV. Porušení povinností v obecně závazné vyhlášce

Porušení povinností stanovených v obecně závazné vyhlášce obce může být u fyzické osoby postihováno jako přestupek podle § 46 odst. 2 přestupkového zákona (přestupkem proti pořádku ve věcech územní samosprávy je porušení povinností stanovených v obecně závazných vyhláškách obcí a krajů vydaných na úseku jejich samostatné působnosti), jako přestupek proti veřejnému pořádku podle § 47 nebo § 48 přestupkového zákona, případně jako jiný přestupek (např. porušení povinností uložených v obecně závazné vyhlášce obce, vydané podle zákona na ochranu zvířat proti týrání, je přestupkem podle § 28 odst. 1 písm.

c) tohoto zákona. Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba porušením právního předpisu obce může naplnit některou ze skutkových podstat správních deliktů uvedených v § 58 obecního zřízení.

V. K regulaci jednotlivých činností dotýkajících se místních záležitostí veřejného pořádku nebo čistoty v obci

Regulace hluku (hlučných činností) a regulace rušení nočního klidu

Omezení „hluku“ je upraveno jak právními předpisy v oblasti veřejného práva, zejména zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a prováděcím předpisem – nařízením vlády č. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, tak právními předpisy v oblasti práva soukromého, zde ustanovením § 127 občanského zákoníku („sousedská práva“). Způsobení nadměrného hluku může být postíženo též jako přestupek podle § 47 odst. 1 písm. b) nebo § 29 odst. 1 písm. o) PZ, případně jako správní delikt podle zákona č. 258/2000 Sb. **Vzhledem k tomu, že se jedná o záležitost regulovanou (a postihovanou) právními předpisy v oblasti státní správy, resp. soukromoprávními předpisy, jejichž účelem je ochrana před hlukem, nemůže obec v OZV regulovat omezení hluku (hlučných činností).**

Srov. k tomu např. nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 14/98, Pl. ÚS 22/97 (zákaz používání hlučných nástrojů), Pl. ÚS 17/97, Pl. ÚS 42/96 a stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy č. 34/2004 (www.mvcr.cz/stanoviska).

Obtěžování sousedů

Problematika „sousedských vztahů“ je regulována soukromoprávními předpisy, zejména § 3, § 127 a § 633 občanského zákoníku. **Obci nepřisluší do této oblasti ingerovat svojí normotvorbou.** Obec proto nemůže regulovat např. pravidla pro užívání bytů či obytných domů nebo pozemků, které nejsou veřejným prostranstvím (pokud ano, mohou být regulovány pouze v mezích zákonného zmocnění podle § 10 písm. a/ obecního zřízení). K tomu srov. např. Pl. ÚS 29/93, Pl. ÚS 8/93, Pl. ÚS 14/93 a další. **Obec proto nemůže upravit v OZV ani tzv. domovní řády,** neboť by touto právní úpravou zasáhla do oblasti již regulované soukromoprávními (zpravidla nájemními) vztahy.

Regulace chovu zvířat

Podle nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/98 obec nemůže obecně závaznou vyhláškou stanovit podmínky chovu zvířat a povinnosti chovatele. Obtěžování sousedů chovem, podmiňování chovu souhlasem majitele domu, pronikání zvířat na cizí pozemky, patří k občanskoprávním vztahům. Hygienické a zdravotní zásady chovu zvířat, odchyt toulavých zvířat, patří do výkonu státní správy podle veterinárního zákona, zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání atd. Hygienické a zdravotní zásady chovu zvířat, nenarušování životního prostředí a občanského soužití, chov zvířat ve školách a domech se společným zařízením pro děti, v závodech veřejného stravování a potravinářské výroby, v obchodech s potravinami, ve společných ubytovnách a hygienických zařízeních, odpady vznikající při chovu, asanace, odchyt toulavých zvířat patří k právním vztahům při výkonu státní správy upraveným celou řadou dalších právních předpisů. Z uvedeného vyplývá, že **obec nemůže svou obecně závaznou vyhláškou regulovat chov zvířat na území obce** (V této souvislosti lze odkázat zejména na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 17/02; dále pak na nálezy Pl. ÚS 42/97 a Pl. ÚS 5/99).

Předmětem úpravy obecně závazné vyhlášky nemůže být ani regulace pohybu zvířat na dětských hřištích a pískovištích, jakož i na hřbitovech. Podmínky provozu hrací plochy s pískovištěm, režim údržby a způsob zajištění stanovených hygienických limitů je povinen podle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, upravit v provozním řádu provozovatel venkovní hrací plochy určené pro hry dětí. Povinnosti související s pořádkem na veřejném pohřebišti má právo jeho provozovatel stanovit v řádu veřejného pohřebiště, vydaném na základě zákona č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví (viz též dále).

Pohyb psů na veřejných prostranstvích

Obec může regulovat pohyb psů na veřejných prostranstvích jen v rámci zákonného zmocnění podle § 24 odst. 2 zákona č. 246/1992 Sb., nikoli podle obecného zákonného zmocnění, uvedeného v § 10 obecního zřízení. V podrobnostech k této právní úpravě viz *stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy č. 2/2006* (www.mvcr.cz/stanoviska).

Jízda na skateboardech a kolečkových bruslích

Pro regulaci těchto činností, které nepochybně za určitých podmínek mohou narušit veřejný pořádek, je třeba

ba rozlišovat ta veřejná prostranství, která jsou pozemními komunikacemi ve smyslu zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a ostatní veřejná prostranství.

Užívání pozemních komunikací je upraveno zákonem č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (§ 19 – obecné užívání), zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu) a vyhláškou č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích. Osoba užívající kolečkové brusle (a patrně analogicky též osoba pohybující se na skateboardech) má postavení chodce (§ 2 písm. j/ zákona o silničním provozu) a její pohyb na pozemních komunikacích je proto upraven těmito zvláštními právními předpisy (např. § 53 odst. 8 zákona o silničním provozu). **Z tohoto důvodu nemůže být tato činnost regulována obcí v obecně závazné vyhlášce, pokud jde o veřejná prostranství mající povahu pozemní komunikace.**

Naopak na ostatních veřejných prostranstvích, která nejsou pozemními komunikacemi, by taková úprava **byla možná**, avšak za předpokladu, že tato činnost je v místních podmínkách způsobila narušit veřejný pořádek.

Konání oslav

Ústavní soud se vyjádřil k oprávnění obce stanovit **termín oslav „Svatováclavského posvícení“**, přičemž dovodil, že *místní samospráva má nepochybně právo k vydání omezujících opatření k ochraně veřejného pořádku, nicméně osobením si práva rozhodnout přímo o termínu konání těchto oslav obec vstupuje do vztahů existujících mezi občany a církevními či jinými společenskými subjekty. Tím vystupuje ze své samostatné působnosti, jejímž pojmovým znakem je právě to, že obec spravuje samostatně „své záležitosti“.* Rozhodování o konání oslav Svatováclavského posvícení je tak neadekvátním prostředkem k ochraně veřejného pořádku, neboť přesahuje meze jeho lokální povahy. **Obec tedy není oprávněna termín takových oslav určovat.** (viz nález Pl. ÚS 1/01).

Budou-li splněny podmínky § 10 písm. a) nebo b) obecního zřízení, připadá do úvahy úprava některých „průvodních jevů“ konání oslav v obci, jestliže by tyto mohly být v rozporu s místními záležitostmi veřejného pořádku.

Konsumace alkoholu

Požívání alkoholu na veřejnosti je činností, která je již regulována zvláštním zákonem, v tomto případě zákonem č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů (předchozí právní úprava byla provedena zákonem č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi).

Tento zákon (ani původní zákon) nezmočňuje obec k tomu, aby plošně zakazovala požívání alkoholických nápojů. Zákon umožňuje obci regulovat (§ 13) prodej, podávání či konzumaci alkoholických nápojů jen v určitých specifických případech (srov.: *Obec v samostatné působnosti může v případě konání kulturní, společenské nebo sportovní akce přístupné veřejnosti s důvodným rizikem nárůstu problémů a negativních společenských jevů způsobených jednáním fyzických osob pod vlivem alkoholu obecně závaznou vyhláškou omezit nebo zakázat v určitých dnech nebo hodinách, nebo na určitých místech prodej, podávání a konzumaci alkoholických nápojů.*)

Obec proto nemůže zakazovat požívání alkoholu podle § 10 písm. a) obecního zřízení. Regulaci konzumace alkoholických nápojů může obec učinit pouze podle § 13 zákona č. 379/2005 Sb.

K možnosti regulovat požívání alkoholických nápojů se ve svých nálezech již vícekrát vyjádřil též Ústavní soud. Lze odkázat např. na jeho náleze ze dne 19. května 1999, **sp. zn. Pl. ÚS 42/97** a zejména pak na náleze ze dne 21. září 2004, **sp. zn. Pl. ÚS 50/03**, podle kterého obecně závaznou vyhláškou obce nelze vydat zákaz „konzumovat alkoholické nápoje“ na veřejných prostranstvích. Oprávnění vydat takový zákaz v obecně závazné vyhlášce obce nelze opřít o zmocňovací ustanovení § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, protože obecně závaznými vyhláškami vydanými na základě tohoto zmocňovacího ustanovení nelze regulovat činnosti, které jsou upraveny speciálním právním předpisem. V projednávaném případě je takovým speciálním právním předpisem zákon č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi, ve znění pozdějších předpisů. Ustanovení § 4 odst. 3 posledně jmenovaného zákona zakotvuje oprávnění obce obecně závaznou vyhláškou omezit nebo zakázat na veřejně přístupných místech „prodej a podávání alkoholických nápojů“, nikoliv však jejich konzumaci. Tento svůj názor potvrdil Ústavní soud i po 1. lednu 2006, srov. náleze **sp. zn. Pl. ÚS 32/05**.

Podmínky pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték

Ustanovení § 10 písm. b) obecního zřízení umožňuje obci ukládat povinnosti pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku. Podle § 47 odst. 1 písm. f) přestupkového zákona se přestupku dopustí ten, kdo poruší podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při konání veřejných tělovýchovných, sportovních nebo kulturních podniků, nebo v místech určených k rekreaci nebo turistice.

Podmínkou pro možnost využití tohoto ustanovení je, že tyto akce jsou veřejnosti přístupné. Další podmínkou pro stanovení povinností (resp. jejich rozsahu) je, že tyto povinnosti jsou stanoveny v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku. Tzn. povinnosti (podmínky) musí být stanoveny přiměřeně podle druhu „podniku“ a zejména podle rozsahu, s jakým je způsobilý narušit veřejný pořádek v obci.

Typickými povinnostmi, které mohou být podle tohoto zákonného zmocnění uloženy, je oznamovací povinnost ke konání akce, zajištění pořadatelské služby a případně též povinnost akci ukončit (stanovení doby ukončení akce). Je však třeba vždy dbát, aby stanovená povinnost nepřekročila rámec samostatné působnosti, aby nebyly regulovány činnosti, které obec v samostatné působnosti regulovat nemůže.

Podle tohoto ustanovení může obec stanovit např. některé podmínky pro pořádání akcí typu *technopárty*. K této otázce Ministerstvo vnitra zpracovalo obsáhlý metodický materiál, který je dostupný na webových stránkách odboru dozoru a kontroly veřejné správy (www.mvcr.cz/odk, rubrika dokumenty).

Podle tohoto zákonného zmocnění však již nebude možno regulovat např. **reprodukcí hudby v restauraci**, která má pouze doplňkový a doprovodný účel, neboť se již nebude jednat o akce, k jejichž regulaci je dáno zákonné zmocnění. Pro regulaci některých činností v souvislosti s **tzv. letními zahrádkami, je třeba rozlišit případy, kdy:**

– je letní zahrádka umístěna mimo provozovnu určenou kolaudačním rozhodnutím k přípravě, prodeji pokrmů a nápojů a jedná se o výkon podnikatelské činnosti. V tomto případě může obec regulovat provoz letních zahrádek vydáním **tržního řádu podle ustanovení § 18**

zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

- jde o provozování letních zahrádek /spojené s pořádkem veřejnosti přístupných kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték (např. veřejná produkce hudby)/, jež jsou umístěny mimo provozovny určené kolaudačními rozhodnutími a současně nejsou provozovány v rámci podnikatelské činnosti. Takový provoz letních zahrádek lze regulovat **obecně závaznou vyhláškou podle § 10 písm. b) obecního zřízení**, stanovením závazných podmínek pro pořádání, průběh a ukončení výše uvedených podniků (např. stanovení doby zahájení a ukončení podniku, oznamovací povinnosti organizátora podniku) v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku.
- jde o provoz letních zahrádek, jež jsou umístěny v rámci provozoven určených kolaudačními rozhodnutími. I tento provoz může být regulován prostřednictvím obecně závazné vyhlášky, jak je uvedeno v předchozím bodě.

Provozní doba pohostinských zařízení

Dle nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 7/97, 42/96 a Pl. ÚS 14/98 není úkolem obce ani v pravomoci obce v oblasti její samostatné působnosti upravovat rozsah podnikatelských aktivit a provozní dobu pohostinských zařízení, byť v souvislosti s ochranou veřejného pořádku a nočního klidu. Žádný zákon dle nálezu sp. zn. Pl. ÚS 7/97 neobsahuje zmocnění pro samosprávu k vydávání vyhlášek na rozšiřování kontroly a dozoru živnostenského podnikání. Podle nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 28/97 podmínky a omezení pro výkon určitých povolání nebo činností může stanovit jenom zákon.

Výslovné zákonné zmocnění k regulaci této záležitosti, obsažené v § 96 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, bylo k 1.10.2003 zrušeno. Z tohoto důvodu **obec není oprávněna stanovit provozní dobu pohostinských zařízení ve své obecně závazné vyhlášce**.

Viz též stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy č. 3/2004, publikované na webových stránkách odboru (www.mvcr.cz/stanoviska)

Mytí a údržba vozidel

Obec není oprávněna regulovat v obecně závazné vyhlášce mytí a údržbu vozidel, neboť se jedná o činnosti, které jsou regulovány v jiných předpisech. V tomto případě ustanovení § 19 odst. 2, písm. e) až g) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve kterém je stanoven zá-

kaz znečišťování nebo poškozování komunikací, jejich součástí a příslušenství. Dále tuto problematiku upravuje zákon o přestupcích v § 23 písm. ch), § 34 odst. 1 písm. e) a § 47 odst. 1 písm. d) a g). Ustanovení obecně závazných vyhlášek regulujících tuto činnost jsou Ústavním soudem pravidelně posuzována jako zákonu odporující (srov. nález Pl. ÚS 14/99 a nález Pl. ÚS 38/97).

Narušení vzhledu obce

Neudržování čistoty a pořádku na pozemku vlastníkem nebo uživatelem, kterým je fyzická osoba, která je podnikatelem, nebo právnická osoba, a při němž dojde k narušení vzhledu obce, je správním deliktem dle § 58 obecního zřízení. Fyzická osoba se může tímto jednáním dopustit přestupku podle § 47b odst. 1 písm. c) přestupkového zákona. **Vzhledem k tomu, že narušení vzhledu obce je již postiženo zvláštními právními předpisy a obec nemá zmocnění tuto činnost blíže regulovat, nepřisluší obci ukládat zákazy k narušení vzhledu obce.**

Regulace výherních hracích přístrojů

Pro regulaci „výherních hracích přístrojů“ musí obec využít speciální zákonné zmocnění v § 50 odst. 4 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého *obec může stanovit obecně závaznou vyhláškou vydanou v samostatné působnosti, že výherní hrací přístroje mohou být provozovány pouze na místech a v čase vyhláškou určených, nebo stanovit, na kterých veřejně přístupných místech v obci je provozování výherních hracích přístrojů zakázáno, případně zákonného zmocnění podle § 17 odst. 11 tohoto zákona*, podle kterého *provozování výherních hracích přístrojů nesmí být povoleno ve školách, školských zařízeních, v zařízeních sociální a zdravotní péče, v budovách státních orgánů a církví, jakož i v sousedství uvedených budov. Okruh vzdálenosti do 100m od těchto budov může stanovit obec vyhláškou.*

Vzhledem k existenci tohoto speciálního zákonného zmocnění již nebude obec oprávněna regulovat další aspekty provozování výherních hracích přístrojů s odkazem na § 10 obecního zřízení.

Ochrana životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní zeleně

Dle § 10 písm. c) zákona o obcích **jsou obce oprávněny stanovit v samostatné působnosti obecně závaznou**

vyhláškou povinnosti k zajištění čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní zeleně, pokud tuto oblast neupravuje zvláštní právní předpis. Ochrana životního prostředí je upravena např. zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákonem č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů. Narušení životního prostředí v obci může být postíženo jako správní delikt podle § 58 obecního zřízení, případně jako přeštok podle § 47 nebo § 47b.

Poškození nebo neoprávněný zábor veřejného prostranství

Jednání, v důsledku kterého došlo k poškození nebo neoprávněnému záboru veřejného prostranství, je u fyzické osoby postižitelné jako přeštok podle § 47 odst. 1 písm. d), písm. g) přeštokového zákona. U právnické osoby a podnikající fyzické osoby může být takové jednání postižitelné jako správní delikt podle § 58 obecního zřízení. V úvahu připadá i občanskoprávní odpovědnost osoby neoprávněně užívající veřejné prostranství. **Vzhledem k tomu, že toto jednání je již postiženo zvláštními právními předpisy a obec nemá zmocnění tuto činnost blíže regulovat, nepřisluší obci ukládat zákazy k poškozování či neoprávněnému záboru veřejného prostranství.**

Používání zábavné pyrotechniky (ohňostroje, dělbuchy apod.)

Problematika související s používáním tzv. „zábavné pyrotechniky“ je upravena zákonem č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů a vyhláškou Českého báňského úřadu č. 174/1992 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi. Jak lze dovodit z vymezení předmětu úpravy uvedeného zákona (v § 1) je jeho účelem stanovení podmínek pro provádění v zákoně uvedených činností, jakož i podmínek pro nakládání s výbušninami a jimi podobnými předměty a pomůckami. Rovněž je účelem zákona stanovit podmínky bezpečnosti a ochrany zdraví při těchto činnostech. Podle ustanovení § 21 odst. 9 zákona č. 61/1988 Sb. stanoví podrobnosti o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi Český báňský úřad svým obecně závazným právním předpisem. I stanovené podrobnosti v prováděcím právním předpise naplňují účel shodný se zákonem č. 61/1988 Sb. Pokud chce obec vydat vyhlášku, jíž bude ingerováno do zákonem upravené činnosti, musí vydanou vyhláškou sledovat účel odlišný od

zákona a současně dodržet další podmínky (konkretizace veřejného prostranství) stanovené ust. § 10 písm. a) zákona o obcích.

Uvedený závěr se opírá o **nález Ústavního soudu** ze dne 13. září 2006 sp. zn. Pl. ÚS 57/05.

Zákaz propagace politických stran a hnutí

Ústavní soud se v celé řadě svých nálezů vyslovil k otázce, zda je obec oprávněna svou obecně závaznou vyhláškou regulovat, resp. zakazovat tzv. „propagaci“ politických stran a hnutí (příslušná ustanovení vyhlášek zpravidla zakazovala komunistickou, nacistickou a fašistickou propagandu, kterou rozuměla požadavky na násilnou změnu ústavního pořádku, užívání symbolů těchto zločinných hnutí při jejich propagaci a zpochybňování zločinnosti režimů, které tato hnutí představovala). **Podle názoru Ústavního soudu není obec oprávněna regulovat v obecně závazné vyhlášce politickou propagaci, resp. propagandu, neboť se nejedná o záležitosti náležející do samostatné působnosti obce a negativní následky této činnosti jsou již dostatečně postihovány příslušnými ustanoveními trestního zákona.**

Regulace přílivu nových obyvatel

Problematika „přílivu“ nových obyvatel je záležitostí dotýkající se soukromoprávních, zejména nájemních nebo vlastnických vztahů mezi obyvateli obce. Podle nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 31/93 nelze obecně závaznou vyhláškou regulovat příliv nových obyvatel do obce, a podle nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 26/93 a 38/93 neobsahuje zákon o obcích zákonné zmocnění pro určování práv a povinností vlastníků a uživatelů bytů ve vazbě na hygienické předpisy a ohlašovací povinnosti k pobytu a další předpisy. **Z tohoto důvodu není obec oprávněna uvedenou problematiku ve svých obecně závazných vyhláškách upravovat.**

Obec nemůže obecně závaznou vyhláškou ani omezovat počet osob trvale hlášených v jednom bytě (např. poměrem počtu těchto osob k podlahové ploše bytu). Problematika trvalého pobytu je upravena v zákoně č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů, přičemž tento zákon neobsahuje žádná omezení počtu osob, které mohou být hlášeny k trvalému pobytu v jednom bytě a ani nezmocňuje obec k takové právní regulaci.

Užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti

Dle § 10 písm. c) obecního zřízení jsou obce oprávněny stanovit v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou povinnosti k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti. Přitom obce nemohou zasahovat do vlastnických práv jiných osob. Zasáhnout do vlastnictví lze dle čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod pouze ve veřejném zájmu, na základě zákona a za náhradu. Zákon o přestupcích stanoví, že přestupkem je poškozování nebo ničení veřejně prospěšných zařízení, konkrétně dopravních značek, jízdních řádů, označení zastávek veřejné dopravy, dopravních staveb, vodovodů a kanalizací, poštovních schránek, rozvodů elektřiny, tepla nebo topných plynů, turistických značek nebo orientačního značení, veřejného prostranství, veřejně přístupného objektu nebo veřejně prospěšného zařízení, státního symbolu ČR, tabulek s označením ulic nebo jiného veřejného prostranství.

Z možnosti regulace podle § 10 písm. c) obecního zřízení je vyloučen provoz těch zařízení, na která se vztahují zmocnění k regulaci tzv. „provozními řády“ podle zvláštních právních předpisů. Jedná se např. o:

- a) **regulaci pískovišť v § 13 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví** (Provozovatel venkovní hrací plochy určené pro hry dětí je povinen zajistit, aby písek užívaný ke hrám dětí v pískovištích nebyl mikrobiálně, chemicky a parazitárně znečištěn nad hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem. Podmínky provozu takové hrací plochy s pískovištěm, režim údržby a způsob zajištění stanovených hygienických limitů upraví provozovatel v provozním řádu),
- b) **vydávání tzv. knihovních řádů obecních knihoven podle § 4 odst. 7 zákona č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon)** (Provozovatel knihovny vydá knihovní řád, v němž stanoví podrobnosti poskytování knihovnických a informačních služeb.)
- c) **vydávání řádu veřejného pohřebiště podle zákona č. 256/2001 Sb., o pohřbnictví a o změně některých zákonů.**

Pozn: Vzhledem k tomu, že obec tyto dokumenty vydává v samostatné působnosti, mohou být vydány formou obecně závazné vyhlášky, nicméně vzhledem k neexistenci

tenci zákonného zmocnění v takové obecně závazné vyhlášce nemohou být uloženy povinnosti třetím osobám (jejich uložení nelze „opřít“ o § 10 písm. c/ obecního zřízení).

Pozn: Na základě tohoto zákonného zmocnění nelze regulovat ani tzv. domovní řády, a to jednak z důvodů uvedených výše (rubrika „obtěžování sousedů“) a jednak z toho důvodu, že obytné domy nelze považovat za zařízení obce sloužící potřebám veřejnosti.

Znečištění a schůdnost chodníků (úklid chodníků)

Problematika zajišťování schůdnosti místních komunikací, mezi které náleží též chodníky (jedná se o místní komunikace IV. třídy) je upravena zákonem č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Podle § 27 odst. 4 vlastník nemovitosti, která v zastavěném území obce hraničí se silnicí nebo s místní komunikací, odpovídá za škody, jejichž příčinou byla závada ve schůdnosti na přilehlém chodníku, která vznikla znečištěním, náledím nebo sněhem, pokud neprokáže, že nebylo v mezích jeho možností tuto závadu odstranit; u závady způsobené povětrnostními situacemi a jejich důsledky takovou závadu zmírnit. Podle § 27 odst. 7 prováděcí předpis blíže vymezí rozsah, způsob a časové lhůty pro odstraňování závad ve sjízdnosti dálnice, silnice a místní komunikace. Obec stanoví nařízením rozsah, způsob a lhůty odstraňování závad ve schůdnosti místních komunikací a průjezdných úseků silnic.

Zákon tuto otázku nesvěřuje do samostatné působnosti obce, resp. obec nezmocňuje, aby ve svém právním předpisu (ani v obecně závazné vyhlášce ani v nařízení obce) stanovila povinnost vlastníkovu přilehlé nemovitosti odstraňovat závady v schůdnosti. **Obec proto tuto otázku nemůže regulovat, resp. nemůže uložit vlastníkovu povinnost odstraňovat závady ve schůdnosti přilehlého chodníku.**

Znečištění veřejně prospěšného zařízení nebo veřejně přístupného objektu

V obou případech se jedná o činnost, která je postihována jako přestupek podle § 47 přestupkového zákona. Vzhledem k tomu proto **obci nepřísluší upravovat povinnosti v souvislosti se znečištěním veřejného prostranství** (např. povinnost uklidit toto znečištění); obec by takovou regulací zasáhla do oblasti již regulované na úseku státní správy (přestupky).

Regulace prodeje pornografického tisku

Podmínky výkonu živnostenského oprávnění jsou dány zejména zákonem č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů. **Obec proto není oprávněna tuto činnost regulovat svým právním předpisem v oblasti samostatné působnosti.**

Některé aspekty této činnosti je však možno regulovat nařízením obce – tržním řádem, vydaným v souladu s § 18 živnostenského zákona. K tomu viz náleží Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 253/04 [Stěžovatel však v ústavní stížnosti namítal, že vydáním tržního řádu bylo překročeno zákonné zmocnění, neboť § 18 odst. 3 živnostenského zákona umožňuje obci zakázat „některé druhy prodeje zboží mimo provozovnu“, nikoliv prodej určitého druhu zboží. S touto námitkou se Ústavní soud ztotožnit nemohl, protože citované ustanovení skutečně umožňuje zakázat některé druhy (formy) prodeje zboží, ovšem ustanovení čl. 1a odst. 1 písm. a) tržního řádu nachází zákonnou oporu v § 18 odst. 1 písm. a) živnostenského zákona, dle kterého je obec oprávněna vymezit místa pro prodej zboží a provést jejich rozdělení podle druhu prodávajícího zboží, přičemž obec tak učinila, když pro určitá místa stanovila, jaké zboží co do druhu lze na nich prodávat. To že se tak stalo, jde-li o pornografický a erotický tisk, formou negativního vymezení, na věci nic měnit nemůže. Ústavní soud se tedy plně neztotožnil s názorem Nejvyššího správního soudu, který měl zřejmě za to, že vydání citovaného ustanovení tržního řádu se opírá (zejména) o ustanovení § 18 odst. 3 živnostenského zákona, nicméně jde-li o konečný výsledek, tedy, že posuzované ustanovení tržního řádu bylo vydáno v mezích zákona, se oba názory shodují.]

Spalování suchých rostlinných materiálů

Podle § 50 odst. 3 písm. a) a b) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), může obec obecně závaznou vyhláškou a) stanovit **podmínky spalování suchých rostlinných materiálů podle § 3 odst. 5 nebo toto spalování zakázat**; při stanovení podmínek obec přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, stavu ovzduší ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby nebo b) zakázat některé druhy paliv pro malé spalovací zdroje znečišťování; seznam těchto paliv je uveden v příloze č. 11 k tomuto zákonu. Tuto problematiku, vzhledem k existenci zvláštního zákonného zmocnění, nelze regulovat podle § 10 obecního zřízení.

Vraky

Problematika „autovraků“ je upravena zákonem č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích a nepatří do samostatné působnosti obce. Podle § 19 odst. 2 písm. c) tohoto zákona je na dálnicích, silnicích a místních komunikacích zakázáno odstavovat silniční vozidlo, které je trvale technicky nezpůsobilé k provozu a není opatřeno státní poznávací značkou, nebo které je zjevně trvale technicky nezpůsobilé k provozu. Povinnosti vlastníka autovraku jsou pak rozvedeny v § 19 odst. 3 a 4 tohoto zákona, sankce v § 42a a § 42b.. Nakládání s autovraky je dále upraveno v § 36 a násl. zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, sankce je stanovena v § 69 tohoto zákona. **Jedná se tedy o problematiku komplexně upravenou zvláštními právními předpisy bez zákonného zmocnění pro regulaci nakládání s autovraky v obecně závazné vyhlášce. Z tohoto důvodu obec nakládání s nimi nemůže regulovat podle § 10 obecního zřízení.**

Zakázání odhazování odpadků a úprava nakládání s odpady

Nakládání s odpady je upraveno zákonem č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Ustanovení § 17 odst. 2 tohoto zákona zmocňuje **obec, aby ve své samostatné působnosti stanovila obecně závaznou vyhláškou obce systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů vznikajících na jejím katastrálním území, včetně systému nakládání se stavebním odpadem.** Obec současně podle § 17 odst. 3 zákona o odpadech určuje místa, kam mohou fyzické osoby odkládat komunální odpad, který produkuje, přičemž podle § 17 odst. 4 jsou fyzické osoby povinny odkládat komunální odpad na místech k tomu určených a ode dne, kdy tak obec stanoví OZV, komunální odpad odděleně shromažďovat, třídít a předávat k využití a odstraňování podle systému stanoveného obcí, pokud odpad samy nevyužijí v souladu s tímto zákonem a zvláštními právními předpisy.

Obec v rámci stanoveného systému nemůže ukládat povinnosti, neboť ji k tomu zákon o odpadech výslovně nezmocňuje (jedinou odpovídající povinností je povinnost ukládat odpad na místa určená obcí). **Obec proto nemůže např. ukládat povinnosti k zajištění pořádku u stanoviště sběrných nádob nebo povinnost přistavit sběrné nádoby na určená místa.**

Obec rovněž nemůže v obecně závazné vyhlášce stanovit zákaz neznečišťovat veřejná prostranství, resp. povinnost úklidu veřejných prostranství v případě znečištění, neboť taková povinnost již vyplývá z ustanovení § 47 odst. 1 písm. d), příp. písm. g) přestupkového zákona a z § 58 odst. 3 obecního zřízení, přičemž obec nemůže znovu nebo podrobněji regulovat v obecně závazných vyhláškách skutkové podstaty přestupků (či jiných správních deliktů).

Krmení holubů a jiného ptactva

Obec nemůže v obecně závazné vyhlášce zakázat krmení holubů či jiného ptactva, neboť tato činnost je postižitelná jako **přestupek podle § 47 odst. 1 písm. d) přestupkového zákona** (přestupek znečištění veřejného prostranství).

Regulace reklamy

K regulaci reklamy na území obce nelze využít § 10 obecního zřízení, neboť tuto problematiku upravuje zvláštní zákon – **zákon č. 45/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů**. Tento zákon ve svém § 2 odst. 6 zmocňuje obec k **vydání nařízení**, ve kterém obec podle § 2 odstavce 1 písm. f) [*reklama šířená na veřejně přístupných místech mimo provozovnu jiným způsobem než prostřednictvím reklamního nebo propagačního zařízení zřízeného podle zvláštního právního předpisu, stanoví-li tak obec svým nařízením vydaným v přenesené působnosti, v rozsahu uvedeném v odstavci 6.*] stanoví

a) veřejně přístupná místa, na nichž je reklama podle odstavce 1 písm. f) zakázána, b) dobu, v níž je reklama podle odstavce 1 písm. f) zakázána, c) druhy komunikačních médií, kterými nesmí být reklama podle odstavce 1 písm. f) šířena, popřípadě též d) akce, na něž se zákaz šíření reklamy nevztahuje.

V samostatné působnosti může obec též využít zákonného zmocnění podle stavebního zákona (zákon č.

50/1976 Sb., který však pozbývá účinnosti 31.12.2006) a podle jeho § 71 odst. 6 **obecně závaznou vyhláškou vydanou v samostatné působnosti stanovit své požadavky pro umístění zařízení ve svém územním obvodu z hlediska místních podmínek**. Světelnou reklamu může obec regulovat podle zákonného zmocnění obsaženého v zákoně o ochraně ovzduší (viz dále).

Jiné otázky však obec v samostatné působnosti regulovat nemůže, neboť regulace reklamy nenáleží (s uvedenými výjimkami) do samostatné působnosti obce a je upravena zvláštním zákonem – zákonem o regulaci reklamy.

Vylepování plakátů

Zákaz vylepování plakátů stanovený v OZV lze **akceptovat, pokud jde o objekty na veřejných prostranstvích, ale pouze ve vlastnictví obce nikoliv o soukromé stavby a objekty**. Obec není oprávněna zasahovat do soukromých práv svých občanů a tyto práva omezovat. Je oprávněna v obecně závazných vyhláškách upravovat pouze obecní záležitosti, jak to ostatně vyplývá i z názvu vyhlášek. Toto ustanovení je třeba upravit. Srov. k tomu nálezy Pl. ÚS 14/99, Pl. ÚS 38/97.

Provoz světelných přístrojů („tzv. světelné znečištění“)

Podle § 50 odst. 3 písm. c) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, může **obec obecně závaznou vyhláškou mimo jiné v oblasti opatření proti světelnému znečištění regulovat promítání světelných reklam a efektů na oblohu**. Jedná se o zvláštní zákonné zmocnění, které ohledně svého předmětu vylučuje aplikaci § 10 obecního zřízení.

Zpracoval: Odbor dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra

Praha, 29. května 2006

Příloha:

Přehled rozhodnutí Ústavního soudu k přezkumu právních předpisů obcí podle obsahu

alkohol	kolo	nádoba	povinnost zajistit	tržní řád
automat	kontrola	nabízet (nabízení)	povinnost oznámit	
	konzumace	náboženský	požívat (požívání)	udržování čistoty
brusle	kulturní akce	noční klid	přístroj	úklid
bydliště			prodejní doba	úleva
byty	majetek	obecní policie	produkce	
	městská policie	odpad	prominutí	veřejná produkce
čestné prohlášení	místní poplatky	ohlásit	propagace	hudby
církev	místní poplatek za	ochrana nočního	propaganda	veřejná zeleň
čistota	povolení k vjezdu...	klidu	prostituce	veřejné prostranství
	místní poplatek za	osvobození	prostranství	veřejně přístupné
diskriminace	provoz systému...	ovzduší	pyrotechnika	místo
domovní řád	odpady	oznámit		veřejný pořádek
doprava	místní poplatek		rodné číslo	vodítko
	z ubytovací kapacity	pes	rovnost	výherní hrací
erotický	místní poplatek ze	pítí		přístroj
ekrementy	vstupného	plakát	sběrná nádoba	výkaly
	místní poplatek	pohyb	sexuální	
hospodaření s byty	za výherní hrací	pohyb psů	silniční provoz	zákaz vstupu
hospodaření	přístroj	policie	škola	zavírací doba
s majetkem	místní poplatek	Policie České	skutková podstata	žebrání
hřiště	za zvláštní	republiky	přestupku	zeleň
	užívání veřejného	popelnice	sportovní	znečišťování
chov zvířat	prostranství	poplatky	sportovní akce	zvíře
		pornografický		
koeficient		pořádek	trvalý pobyt	

Pozn:

- údaj uvedený za spisovou značkou udává číslo svazku Sbírký nálezů a usnesení Ústavního soudu, ve kterém byl judikát publikován, a číslo nálezu, pod kterým byl v této sbírce publikován (svazek/nález). Např. 28/152 znamená, že nález byl publikován ve svazku č. 28 a s pořadovým číslem 152. Pokud se jedná o usnesení, je u pořadového čísla judikátu uvedeno písmeno „u“ – např. 28/u12.

A	automat	bydliště
	99/1999 Sb. (Pl. ÚS 32/97; 14/60)	302/2005 Sb. (Pl. ÚS 1/05)
alkohol	69/1999 Sb. (Pl. ÚS 15/97; 13/24)	556/2002 Sb. (Pl. ÚS 16/02; 28/152)
Pl. ÚS 32/05 – <i>judikát nebyl ke dni zpracování tohoto textu oficiálně publikován</i>	128/1998 Sb. (Pl. ÚS 28/97; 11/50)	94/1994 Sb. (Pl. ÚS 26/93; 1/12)
	62/1998 Sb. (Pl. ÚS 21/97; 10/33)	(viz též <i>trvalý pobyt</i>)
	136/1997 Sb. (Pl. ÚS 7/97; 8/68)	
567/2004 Sb. (Pl. ÚS 50/03; 34/133)	(viz též <i>výherní hrací přístroj, přístroj</i>)	byty
51/2001 Sb. (Pl. ÚS 4/2000; 20/189)		476/2005 Sb. (Pl. 27/04)
162/1999 Sb. (Pl. ÚS 42/97; 14/85)	B	470/2005 Sb. (Pl. 7/04)
293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)		280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
80/1995 Sb. (Pl. ÚS 24/94; 3/19)	brusle	583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; 35/150)
(viz též <i>konzumace</i>)	293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)	8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
		43/2001 Sb. (Pl. ÚS 14/2000; 21/4)

126/1999 Sb. (Pl. ÚS 4/98; 14/78)
 351/1997 Sb. (Pl. ÚS 18/97; 9/134)
 221/1997 Sb. (Pl. ÚS 9/97; 8/93)
 120/1994 Sb. (Pl. ÚS 39/93; 1/21)
 119/1994 Sb. (Pl. ÚS 27/93; 1/20)
 97/1994 Sb. (Pl. ÚS 49/93; 1/15)
 96/1994 Sb. (Pl. ÚS 38/93; 1/14)
 95/1994 Sb. (Pl. ÚS 29/93; 1/13)
 94/1994 Sb. (Pl. ÚS 26/93; 1/12)
 93/1994 Sb. (Pl. ÚS 14/93; 1/11)
 92/1994 Sb. (Pl. ÚS 8/93; 1/10)
 Usnesení Pl. ÚS 31/93
 Usnesení Pl. ÚS 9/93
 (viz též **hospodaření s byty**)

C

čestné prohlášení

205/2003 Sb. (Pl. ÚS 39/02; 30/97)

církev

293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
 (viz též **náboženský**)

čistota

470/2005 Sb. (Pl. 7/04)
 280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
 227/2005 Sb. (Pl. ÚS 49/04)
 211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02)
 583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; 35/150)
 43/2001 Sb. (Pl. ÚS 14/2000; 21/4)
 239/1999 Sb. (Pl. ÚS 14/99; 16/143)
 126/1999 Sb. (Pl. ÚS 4/98; 14/78)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
 350/1997 Sb. (Pl. ÚS 17/97; 9/123)
 71/1997 Sb. (Pl. ÚS 37/96; 7/28)
 280/1995 Sb. (Pl. ÚS 14/95; 4/68)
 18/1995 Sb. (Pl. ÚS 27/94; 3/4)
 9/1995 Sb. (Pl. ÚS 28/94; 3/2)
 120/1994 Sb. (Pl. ÚS 39/93; 1/21)
 119/1994 Sb. (Pl. ÚS 27/93; 1/20)
 96/1994 Sb. (Pl. ÚS 38/93; 1/14)
 93/1994 Sb. (Pl. ÚS 14/93; 1/11)
 Usnesení Pl. 3/99 (21/u6)
 (viz též **udržování čistoty, úklid, znečišťování**)

D

diskriminace

583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; 35/150)
 205/2003 Sb. (Pl. ÚS 39/02; 30/97)
 556/2002 Sb. (Pl. ÚS 16/02; 28/152)
 294/1996 Sb. (Pl. ÚS 1/96; 6/120)
 (viz též **rovnost**)

domovní řád

119/1994 Sb. (Pl. ÚS 27/93; 1/20)
 96/1994 Sb. (Pl. ÚS 38/93; 1/14)
 94/1994 Sb. (Pl. ÚS 26/93; 1/12)
 93/1994 Sb. (Pl. ÚS 14/93; 1/11)
 Usnesení Pl. ÚS 31/93

doprava

272/1995 Sb. (Pl. ÚS 13/95; 4/75)
 (viz též **silniční provoz**)

E

erotický

179/1994 Sb. (Pl. ÚS 47/93; 2/39)
 (viz též **sexuální a pornografický**)

exkrementy

280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
 (viz též **výkaly**)

H

hospodaření s byty

119/1994 Sb. (Pl. ÚS 27/93; 1/20)
 95/1994 Sb. (Pl. ÚS 29/93; 1/13)

hospodaření s majetkem

119/1994 Sb. (Pl. ÚS 27/93; 1/20)
 97/1994 Sb. (Pl. ÚS 49/93; 1/15)
 95/1994 Sb. (Pl. ÚS 29/93; 1/13)

hřiště

280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
 583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; 35/150)
 567/2004 Sb. (Pl. ÚS 50/03; 34/133)
 8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
 239/1999 Sb. (Pl. ÚS 14/99; 16/143)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
 216/1998 Sb. (Pl. ÚS 14/98; 11/89)
 280/1995 Sb. (Pl. ÚS 14/95; 4/68)
 80/1995 Sb. (Pl. ÚS 24/94; 3/19)

CH

chov zvířat

280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
 583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; 35/150)
 239/1999 Sb. (Pl. ÚS 14/99; 16/143)
 126/1999 Sb. (Pl. ÚS 4/98; 14/78)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
 (viz též **zvíře, pes**)

K

koeficient

97/1994 Sb. (Pl. ÚS 49/93; 1/15)
 Usnesení Pl. ÚS 22/02 (28/u40)

kolo

211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02)
 210/2005 Sb. (Pl. ÚS 63/04)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)

kontrola

476/2005 Sb. (Pl. 27/04)
 301/2005 Sb. (Pl. ÚS 35/04)
 280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
 227/2005 Sb. (Pl. ÚS 49/04)
 211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02)
 210/2005 Sb. (Pl. ÚS 63/04)
 90/2005 Sb. (Pl. ÚS 9/04)
 8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
 269/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/2000; 23/109)
 129/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/99; 21/52)
 239/1999 Sb. (Pl. ÚS 14/99; 16/143)
 126/1999 Sb. (Pl. ÚS 4/98; 14/78)
 69/1999 Sb. (Pl. ÚS 15/97; 13/24)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
 128/1998 Sb. (Pl. ÚS 28/97; 11/50)
 350/1997 Sb. (Pl. ÚS 17/97; 9/123)
 300/1997 Sb. (Pl. ÚS 16/97; 9/116)
 136/1997 Sb. (Pl. ÚS 7/97; 8/68)
 123/1996 Sb. (Pl. ÚS 40/95; 5/30)
 272/1995 Sb. (Pl. ÚS 13/95; 4/75)
 119/1994 Sb. (Pl. ÚS 27/93; 1/20)
 96/1994 Sb. (Pl. ÚS 38/93; 1/14)
 94/1994 Sb. (Pl. ÚS 26/93; 1/12)

konzumace, konzumovat

Pl. ÚS 32/05 – *judikát nebyl ke dni zpracování tohoto textu oficiálně publikován*

567/2004 Sb. (Pl. ÚS 50/03; 34/133)
51/2001 Sb. (Pl. ÚS 4/2000; 20/189)
162/1999 Sb. (Pl. ÚS 42/97; 14/85)
(viz též *alkohol, pití, požívání*).

kulturní akce

8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
123/1996 Sb. (Pl. ÚS 40/95; 5/30)
280/1995 Sb. (Pl. ÚS 14/95; 4/68)
80/1995 Sb. (Pl. ÚS 24/94; 3/19)
17/1995 Sb. (Pl. ÚS 19/94; 3/3)
141/1994 Sb. (Pl. ÚS 20/93; 1/33)

M

majetek

280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
227/2005 Sb. (Pl. ÚS 49/04)
211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02)
210/2005 Sb. (Pl. ÚS 63/04)
583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; 35/150)
567/2004 Sb. (Pl. ÚS 50/03; 34/133)
556/2002 Sb. (Pl. ÚS 16/02; 28/152)
8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
270/2001 Sb. (Pl. ÚS 1/01; 23/110)
240/2001 Sb. (Pl. ÚS 2/2000; 22/85)

městská policie

(viz *obecní policie*)

místní poplatky

470/2005 Sb. (Pl. 7/04)
302/2005 Sb. (Pl. ÚS 1/05)
211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02)
210/2005 Sb. (Pl. ÚS 63/04)
583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; 35/150)
205/2003 Sb. (Pl. ÚS 39/02; 30/97)
556/2002 Sb. (Pl. ÚS 16/02; 28/152)
8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
269/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/2000; 23/109)
43/2001 Sb. (Pl. ÚS 14/2000; 21/4)
239/1999 Sb. (Pl. ÚS 14/99; 16/143)
293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
280/1995 Sb. (Pl. ÚS 14/95; 4/68)
272/1995 Sb. (Pl. ÚS 13/95; 4/75)
80/1995 Sb. (Pl. ÚS 24/94; 3/19)
18/1995 Sb. (Pl. ÚS 27/94; 3/4)
17/1995 Sb. (Pl. ÚS 19/94; 3/3)
9/1995 Sb. (Pl. ÚS 28/94; 3/2)

231/1994 Sb. (Pl. ÚS 18/94; 2/50)
141/1994 Sb. (Pl. ÚS 20/93; 1/33)
120/1994 Sb. (Pl. ÚS 39/93; 1/21)

místní poplatek za povolení k vjezdu...

269/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/2000; 23/109)
272/1995 Sb. (Pl. ÚS 13/95; 4/75)
80/1995 Sb. (Pl. ÚS 24/94; 3/19)

místní poplatek za provoz systému... odpady

470/2005 Sb. (Pl. 7/04)
205/2003 Sb. (Pl. ÚS 39/02; 30/97)
556/2002 Sb. (Pl. ÚS 16/02; 28/152)
43/2001 Sb. (Pl. ÚS 14/2000; 21/4)

místní poplatek z ubytovací kapacity

302/2005 Sb. (Pl. ÚS 1/05)
80/1995 Sb. (Pl. ÚS 24/94; 3/19)

místní poplatek ze vstupného

8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
80/1995 Sb. (Pl. ÚS 24/94; 3/19)
141/1994 Sb. (Pl. ÚS 20/93; 1/33)

místní poplatek za výherní hrací přístroj

302/2005 Sb. (Pl. ÚS 1/05)

místní poplatek za zvláštní užívání veřejného prostranství

302/2005 Sb. (Pl. ÚS 1/05)
211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02)
8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
269/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/2000; 23/109)
293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
280/1995 Sb. (Pl. ÚS 14/95; 4/68)
17/1995 Sb. (Pl. ÚS 19/94; 3/3)

N

nabízet (nabízení)

123/1996 Sb. (Pl. ÚS 40/95; 5/30)
(viz též *prostituce*)

náboženský

270/2001 Sb. (Pl. ÚS 1/01; 23/110)
125/1996 Sb. (Pl. ÚS 41/95; 5/34)
14/1996 Sb. (Pl. ÚS 29/95; 4/85)
Usnesení Pl. ÚS 20/95 (4/u18)
(viz též *církev*)

nádoba

470/2005 Sb. (Pl. 7/04)
280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
556/2002 Sb. (Pl. ÚS 16/02; 28/152)
Usnesení Pl. ÚS 10/01 (22/u19)
162/1999 Sb. (Pl. ÚS 42/97; 14/85)
293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
18/1995 Sb. (Pl. ÚS 27/94; 3/4)

noční klid

129/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/99; 21/52)
51/2001 Sb. (Pl. ÚS 4/2000; 20/189)
239/1999 Sb. (Pl. ÚS 14/99; 16/143)
126/1999 Sb. (Pl. ÚS 4/98; 14/78)
216/1998 Sb. (Pl. ÚS 14/98; 11/89)
120/1998 Sb. (Pl. ÚS 22/97; 10/46)
351/1997 Sb. (Pl. ÚS 18/97; 9/134)
350/1997 Sb. (Pl. ÚS 17/97; 9/123)
118/1997 Sb. (Pl. ÚS 42/96; 7/43)
123/1996 Sb. (Pl. ÚS 40/95; 5/30)
108/1996 Sb. (Pl. ÚS 31/95; 5/24)
119/1994 Sb. (Pl. ÚS 27/93; 1/20)
Usnesení Pl. ÚS 48/2000 (21/u10)
(viz též *zavírací doba a ochrana nočního klidu*)

O

obecní policie

280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
270/2001 Sb. (Pl. ÚS 1/01; 23/110)
240/2001 Sb. (Pl. ÚS 2/2000; 22/85)
129/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/99; 21/52)
51/2001 Sb. (Pl. ÚS 4/2000; 20/189)
239/1999 Sb. (Pl. ÚS 14/99; 16/143)
216/1999 Sb. (Pl. ÚS 5/99; 15/112)
126/1999 Sb. (Pl. ÚS 4/98; 14/78)
350/1997 Sb. (Pl. ÚS 17/97; 9/123)
300/1997 Sb. (Pl. ÚS 16/97; 9/116)
136/1997 Sb. (Pl. ÚS 7/97; 8/68)
123/1996 Sb. (Pl. ÚS 40/95; 5/30)
119/1994 Sb. (Pl. ÚS 27/93; 1/20)
96/1994 Sb. (Pl. ÚS 38/93; 1/14)

94/1994 Sb. (Pl. ÚS 26/93; 1/12)

odpad

470/2005 Sb. (Pl. 7/04)
 280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
 211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02)
 205/2003 Sb. (Pl. ÚS 39/02; 30/97)
 556/2002 Sb. (Pl. ÚS 16/02; 28/152)
 8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
 43/2001 Sb. (Pl. ÚS 14/2000; 21/4)
 239/1999 Sb. (Pl. ÚS 14/99; 16/143)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
 126/1999 Sb. (Pl. ÚS 4/98; 14/78)
 71/1997 Sb. (Pl. ÚS 37/96; 7/28)
 271/1995 Sb. (Pl. ÚS 17/95; 4/67)
 18/1995 Sb. (Pl. ÚS 27/94; 3/4)
 9/1995 Sb. (Pl. ÚS 28/94; 3/2)
 120/1994 Sb. (Pl. ÚS 39/93; 1/21)
 Usnesení Pl. 3/99 (21/u6)
 Usnesení Pl. ÚS 10/01 (22/u19)

ohlásit

556/2002 Sb. (Pl. ÚS 16/02; 28/152)
 123/1996 Sb. (Pl. ÚS 40/95; 5/30)
 17/1995 Sb. (Pl. ÚS 19/94; 3/3)
 120/1994 Sb. (Pl. ÚS 39/93; 1/21)
(viz též povinnost ohlásit)

ochrana nočního klidu

108/1996 Sb. (Pl. ÚS 31/95; 5/24)
 Usnesení Pl. ÚS 48/2000 (21/u10)
(viz též noční klid)

osvobození

302/2005 Sb. (Pl. ÚS 1/05)
 211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02)
 205/2003 Sb. (Pl. ÚS 39/02; 30/97)
 556/2002 Sb. (Pl. ÚS 16/02; 28/152)
 8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
 269/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/2000; 23/109)
 43/2001 Sb. (Pl. ÚS 14/2000; 21/4)
 80/1995 Sb. (Pl. ÚS 24/94; 3/19)
 18/1995 Sb. (Pl. ÚS 27/94; 3/4)
 120/1994 Sb. (Pl. ÚS 39/93; 1/21)
 Usnesení Pl. ÚS 22/02 (28/u40)

ovzduší

211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02)
 71/1997 Sb. (Pl. ÚS 37/96; 7/28)

272/1995 Sb. (Pl. ÚS 13/95; 4/75)
 231/1994 Sb. (Pl. ÚS 18/94; 2/50)

oznámit

476/2005 Sb. (Pl. 27/04)
 470/2005 Sb. (Pl. 7/04)
 302/2005 Sb. (Pl. ÚS 1/05)
 205/2003 Sb. (Pl. ÚS 39/02; 30/97)
 556/2002 Sb. (Pl. ÚS 16/02; 28/152)
 8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
 216/1998 Sb. (Pl. ÚS 14/98; 11/89)
 108/1996 Sb. (Pl. ÚS 31/95; 5/24)
 80/1995 Sb. (Pl. ÚS 24/94; 3/19)
 18/1995 Sb. (Pl. ÚS 27/94; 3/4)
 96/1994 Sb. (Pl. ÚS 38/93; 1/14)
 94/1994 Sb. (Pl. ÚS 26/93; 1/12)
 35/1994 Sb. (Pl. ÚS 5/93; 1/4)
 Usnesení Pl. ÚS 9/93
(viz též povinnost ohlásit a ohlásit)

P

pes

302/2005 Sb. (Pl. ÚS 1/05)
 280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
 583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; 35/150)
 8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
 239/1999 Sb. (Pl. ÚS 14/99; 16/143)
 126/1999 Sb. (Pl. ÚS 4/98; 14/78)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
 80/1995 Sb. (Pl. ÚS 24/94; 3/19)
(viz též chov zvířat, zvíře)

pítí

Pl. ÚS 32/05 – *judikát nebyl ke dni zpracování tohoto textu oficiálně publikován*
 567/2004 Sb. (Pl. ÚS 50/03; 34/133)
 51/2001 Sb. (Pl. ÚS 4/2000; 20/189)
 162/1999 Sb. (Pl. ÚS 42/97; 14/85)
(viz též konzumovat, požívat)

plakát

239/1999 Sb. (Pl. ÚS 14/99; 16/143)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)

pohyb

301/2005 Sb. (Pl. ÚS 35/04)
 280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
 227/2005 Sb. (Pl. ÚS 49/04)

583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; 35/150)
 567/2004 Sb. (Pl. ÚS 50/03; 34/133)
 221/1997 Sb. (Pl. ÚS 9/97; 8/93)
 123/1996 Sb. (Pl. ÚS 40/95; 5/30)
 92/1994 Sb. (Pl. ÚS 8/93; 1/10)
 Usnesení Pl. ÚS 31/93

pohyb psů

280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
 583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; 35/150)

policie

280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
 227/2005 Sb. (Pl. ÚS 49/04)
 270/2001 Sb. (Pl. ÚS 1/01; 23/110)
 240/2001 Sb. (Pl. ÚS 2/2000; 22/85)
 129/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/99; 21/52)
 51/2001 Sb. (Pl. ÚS 4/2000; 20/189)
 239/1999 Sb. (Pl. ÚS 14/99; 16/143)
 216/1999 Sb. (Pl. ÚS 5/99; 15/112)
 126/1999 Sb. (Pl. ÚS 4/98; 14/78)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
 350/1997 Sb. (Pl. ÚS 17/97; 9/123)
 300/1997 Sb. (Pl. ÚS 16/97; 9/116)
 136/1997 Sb. (Pl. ÚS 7/97; 8/68)
 123/1996 Sb. (Pl. ÚS 40/95; 5/30)
 272/1995 Sb. (Pl. ÚS 13/95; 4/75)
 119/1994 Sb. (Pl. ÚS 27/93; 1/20)
 96/1994 Sb. (Pl. ÚS 38/93; 1/14)
 94/1994 Sb. (Pl. ÚS 26/93; 1/12)
 92/1994 Sb. (Pl. ÚS 8/93; 1/10)
 Usnesení Pl. ÚS 9/93
(viz též obecní policie a Policie České republiky)

Policie České republiky

269/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/2000; 23/109)
 272/1995 Sb. (Pl. ÚS 13/95; 4/75)
 92/1994 Sb. (Pl. ÚS 8/93; 1/10)

popelnice

556/2002 Sb. (Pl. ÚS 16/02; 28/152)

poplatky

viz místní poplatky

pornografický

179/1994 Sb. (Pl. ÚS 47/93; 2/39)
(viz též sexuální a erotický)

pořádek

viz *veřejný pořádek*

povinnost zajistit

470/2005 Sb. (Pl. 7/04)
301/2005 Sb. (Pl. ÚS 35/04)
90/2005 Sb. (Pl. ÚS 9/04)
51/2001 Sb. (Pl. ÚS 4/2000; 20/189)

povinnost oznámit

8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
Usnesení Pl. ÚS 9/93
(viz též *oznámit a ohlásit*)

požívat (požívání)

Pl. ÚS 32/05 – *judikát nebyl ke dni zpracování tohoto textu oficiálně publikován*
567/2004 Sb. (Pl. ÚS 50/03; 34/133)
51/2001 Sb. (Pl. ÚS 4/2000; 20/189)
162/1999 Sb. (Pl. ÚS 42/97; 14/85)
62/1998 Sb. (Pl. ÚS 21/97; 10/33)
96/1994 Sb. (Pl. ÚS 38/93; 1/14)
94/1994 Sb. (Pl. ÚS 26/93; 1/12)

přístroj

302/2005 Sb. (Pl. ÚS 1/05)
99/1999 Sb. (Pl. ÚS 32/97; 14/60)
69/1999 Sb. (Pl. ÚS 15/97; 13/24)
128/1998 Sb. (Pl. ÚS 28/97; 11/ 50)
62/1998 Sb. (Pl. ÚS 21/97; 10/33)
136/1997 Sb. (Pl. ÚS 7/97; 8/68)

prodejní doba

350/1997 Sb. (Pl. ÚS 17/97; 9/123)
35/1994 Sb. (Pl. ÚS 5/93; 1/4)
Usnesení Pl. ÚS 9/93

produkce

129/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/99; 21/52)
51/2001 Sb. (Pl. ÚS 4/2000; 20/189)
216/1998 Sb. (Pl. ÚS 14/98; 11/89)
120/1998 Sb. (Pl. ÚS 22/97; 10/46)
351/1997 Sb. (Pl. ÚS 18/97; 9/134)
350/1997 Sb. (Pl. ÚS 17/97; 9/123)
123/1996 Sb. (Pl. ÚS 40/95; 5/30)
141/1994 Sb. (Pl. ÚS 20/93; 1/33)
Usnesení Pl. ÚS 48/2000 (21/u10)

prominutí

205/2003 Sb. (Pl. ÚS 39/02; 30/97)
269/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/2000; 23/109)
43/2001 Sb. (Pl. ÚS 14/2000; 21/4)
120/1994 Sb. (Pl. ÚS 39/93; 1/21)

propagace

57/2004 Sb. (Pl. ÚS 38/03; 32/4)
28/1999 Sb. (Pl. ÚS 17/98; 13/6)
294/1996 Sb. (Pl. ÚS 1/96; 6/120)
204/1996 Sb. (Pl. ÚS 4/96; 5/65)
203/1996 Sb. (Pl. ÚS 43/95; 5/60)
202/1996 Sb. (Pl. ÚS 45/95; 5/46)
192/1996 Sb. (Pl. ÚS 42/95; 5/47)
125/1996 Sb. (Pl. ÚS 41/95; 5/34)
109/1996 Sb. (Pl. ÚS 44/95; 5/20)
14/1996 Sb. (Pl. ÚS 29/95; 4/85)
Usnesení Pl. ÚS 20/95 (4/u18)
Usnesení Pl. ÚS 21/94
Usnesení Pl. ÚS 30/94
(viz též *propagace*)

propaganda

57/2004 Sb. (Pl. ÚS 38/03; 32/4)
28/1999 Sb. (Pl. ÚS 17/98; 13/6)
204/1996 Sb. (Pl. ÚS 4/96; 5/65)
203/1996 Sb. (Pl. ÚS 43/95; 5/60)
202/1996 Sb. (Pl. ÚS 45/95; 5/46)
192/1996 Sb. (Pl. ÚS 42/95; 5/47)
109/1996 Sb. (Pl. ÚS 44/95; 5/20)
Usnesení Pl. ÚS 20/95 (4/u18)
(viz též *propagace*)

prostitute

162/1999 Sb. (Pl. ÚS 42/97; 14/85)
293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
216/1998 Sb. (Pl. ÚS 14/98; 11/89)
62/1998 Sb. (Pl. ÚS 21/97; 10/33)
136/1997 Sb. (Pl. ÚS 7/97; 8/68)
118/1997 Sb. (Pl. ÚS 42/96; 7/43)
123/1996 Sb. (Pl. ÚS 40/95; 5/30)
94/1994 Sb. (Pl. ÚS 26/93; 1/12)

prostranství

viz *veřejné prostranství*

pyrotechnika

240/2001 Sb. (Pl. ÚS 2/2000; 22/85)
216/1999 Sb. (Pl. ÚS 5/99; 15/112)

R

rodné číslo

302/2005 Sb. (Pl. ÚS 1/05)
205/2003 Sb. (Pl. ÚS 39/02; 30/97)

rovnost

211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02)
Usnesení Pl. ÚS 21/94
(viz též *diskriminace*)

S

sběrná nádoba

470/2005 Sb. (Pl. 7/04)
43/2001 Sb. (Pl. ÚS 14/2000; 21/4)
18/1995 Sb. (Pl. ÚS 27/94; 3/4)
Usnesení Pl. ÚS 10/01 (22/u19)

sexuální

293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
(viz též *pornografie, erotický*)

silniční provoz

270/2001 Sb. (Pl. ÚS 1/01; 23/110)
269/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/2000; 23/109)
293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
351/1997 Sb. (Pl. ÚS 18/97; 9/134)
272/1995 Sb. (Pl. ÚS 13/95; 4/75)
Usnesení Pl. ÚS 48/93 (2/7)
(viz též *doprava*)

škola

216/1999 Sb. (Pl. ÚS 5/99; 15/112)
162/1999 Sb. (Pl. ÚS 42/97; 14/85)
126/1999 Sb. (Pl. ÚS 4/98; 14/78)
128/1998 Sb. (Pl. ÚS 28/97; 11/ 50)
204/1996 Sb. (Pl. ÚS 4/96; 5/65)
123/1996 Sb. (Pl. ÚS 40/95; 5/30)
80/1995 Sb. (Pl. ÚS 24/94; 3/19)
194/1994 Sb. (Pl. ÚS 17/94; 2/45)
94/1994 Sb. (Pl. ÚS 26/93; 1/12)

skutková podstata přestupku

583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; 35/150)
293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
216/1998 Sb. (Pl. ÚS 14/98; 11/89)
351/1997 Sb. (Pl. ÚS 18/97; 9/134)
350/1997 Sb. (Pl. ÚS 17/97; 9/123)

221/1997 Sb. (Pl. ÚS 9/97; 8/93)
 118/1997 Sb. (Pl. ÚS 42/96; 7/43)
 96/1994 Sb. (Pl. ÚS 38/93; 1/14)
 94/1994 Sb. (Pl. ÚS 26/93; 1/12)
 92/1994 Sb. (Pl. ÚS 8/93; 1/10)

sportovní

302/2005 Sb. (Pl. ÚS 1/05)
 280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
 227/2005 Sb. (Pl. ÚS 49/04)
 211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02)
 8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
 270/2001 Sb. (Pl. ÚS 1/01; 23/110)
 240/2001 Sb. (Pl. ÚS 2/2000; 22/85)
 129/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/99; 21/52)
 51/2001 Sb. (Pl. ÚS 4/2000; 20/189)
 216/1999 Sb. (Pl. ÚS 5/99; 15/112)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
 280/1995 Sb. (Pl. ÚS 14/95; 4/68)
 80/1995 Sb. (Pl. ÚS 24/94; 3/19)
 17/1995 Sb. (Pl. ÚS 19/94; 3/3)
 141/1994 Sb. (Pl. ÚS 20/93; 1/33)
 96/1994 Sb. (Pl. ÚS 38/93; 1/14)
 94/1994 Sb. (Pl. ÚS 26/93; 1/12)
 Usnesení Pl. ÚS 9/93

sportovní akce

8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
 216/1999 Sb. (Pl. ÚS 5/99; 15/112)
 280/1995 Sb. (Pl. ÚS 14/95; 4/68)
 80/1995 Sb. (Pl. ÚS 24/94; 3/19)
 17/1995 Sb. (Pl. ÚS 19/94; 3/3)
 141/1994 Sb. (Pl. ÚS 20/93; 1/33)

T**trvalý pobyt**

205/2003 Sb. (Pl. ÚS 39/02; 30/97)
 556/2002 Sb. (Pl. ÚS 16/02; 28/152)
 8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
 269/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/2000; 23/109)
 80/1995 Sb. (Pl. ÚS 24/94; 3/19)
 194/1994 Sb. (Pl. ÚS 17/94; 2/45)

tržní řád

231/1994 Sb. (Pl. ÚS 18/94; 2/50)

U**udržování čistoty**

470/2005 Sb. (Pl. 7/04)
 280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
 227/2005 Sb. (Pl. ÚS 49/04)
 211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02)
 239/1999 Sb. (Pl. ÚS 14/99; 16/143)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
 96/1994 Sb. (Pl. ÚS 38/93; 1/14)
(viz též čistota, úklid a znečišťování)

úklid

293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
 351/1997 Sb. (Pl. ÚS 18/97; 9/134)
 119/1994 Sb. (Pl. ÚS 27/93; 1/20)
 93/1994 Sb. (Pl. ÚS 14/93; 1/11)
(viz též čistota, udržování čistoty a znečišťování)

úleva

302/2005 Sb. (Pl. ÚS 1/05)
 211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02)
 556/2002 Sb. (Pl. ÚS 16/02; 28/152)
 8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
 43/2001 Sb. (Pl. ÚS 14/2000; 21/4)

V**veřejná produkce hudby**

129/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/99; 21/52)
 51/2001 Sb. (Pl. ÚS 4/2000; 20/189)

veřejná zeleň

470/2005 Sb. (Pl. 7/04)
 302/2005 Sb. (Pl. ÚS 1/05)
 280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
 227/2005 Sb. (Pl. ÚS 49/04)
 211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02)
 210/2005 Sb. (Pl. ÚS 63/04)
 567/2004 Sb. (Pl. ÚS 50/03; 34/133)
 239/1999 Sb. (Pl. ÚS 14/99; 16/143)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
 280/1995 Sb. (Pl. ÚS 14/95; 4/68)
 80/1995 Sb. (Pl. ÚS 24/94; 3/19)
 17/1995 Sb. (Pl. ÚS 19/94; 3/3)

veřejné prostranství

476/2005 Sb. (Pl. 27/04)
 470/2005 Sb. (Pl. 7/04)

302/2005 Sb. (Pl. ÚS 1/05)
 280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
 227/2005 Sb. (Pl. ÚS 49/04)
 211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02)
 583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; 35/150)
 567/2004 Sb. (Pl. ÚS 50/03; 34/133)
 8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
 239/1999 Sb. (Pl. ÚS 14/99; 16/143)
 126/1999 Sb. (Pl. ÚS 4/98; 14/78)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
 351/1997 Sb. (Pl. ÚS 18/97; 9/134)
 350/1997 Sb. (Pl. ÚS 17/97; 9/123)
 118/1997 Sb. (Pl. ÚS 42/96; 7/43)
 123/1996 Sb. (Pl. ÚS 40/95; 5/30)
 280/1995 Sb. (Pl. ÚS 14/95; 4/68)
 80/1995 Sb. (Pl. ÚS 24/94; 3/19)
 17/1995 Sb. (Pl. ÚS 19/94; 3/3)
 231/1994 Sb. (Pl. ÚS 18/94; 2/50)
 179/1994 Sb. (Pl. ÚS 47/93; 2/39)

veřejně přístupné místo

583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; 35/150)
 567/2004 Sb. (Pl. ÚS 50/03; 34/133)
 8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
 270/2001 Sb. (Pl. ÚS 1/01; 23/110)
 129/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/99; 21/52)
 51/2001 Sb. (Pl. ÚS 4/2000; 20/189)
 162/1999 Sb. (Pl. ÚS 42/97; 14/85)
 99/1999 Sb. (Pl. ÚS 32/97; 14/60)
 69/1999 Sb. (Pl. ÚS 15/97; 13/24)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
 120/1998 Sb. (Pl. ÚS 22/97; 10/46)
 62/1998 Sb. (Pl. ÚS 21/97; 10/33)
 350/1997 Sb. (Pl. ÚS 17/97; 9/123)
 300/1997 Sb. (Pl. ÚS 16/97; 9/116)
 118/1997 Sb. (Pl. ÚS 42/96; 7/43)
 136/1997 Sb. (Pl. ÚS 7/97; 8/68)
 203/1996 Sb. (Pl. ÚS 43/95; 5/60)
 202/1996 Sb. (Pl. ÚS 45/95; 5/46)
 192/1996 Sb. (Pl. ÚS 42/95; 5/47)
 123/1996 Sb. (Pl. ÚS 40/95; 5/30)
 109/1996 Sb. (Pl. ÚS 44/95; 5/20)
 108/1996 Sb. (Pl. ÚS 31/95; 5/24)

veřejný pořádek

280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
 227/2005 Sb. (Pl. ÚS 49/04)
 211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02)
 567/2004 Sb. (Pl. ÚS 50/03; 34/133)
 270/2001 Sb. (Pl. ÚS 1/01; 23/110)

269/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/2000; 23/109)
 129/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/99; 21/52)
 51/2001 Sb. (Pl. ÚS 4/2000; 20/189)
 239/1999 Sb. (Pl. ÚS 14/99; 16/143)
 216/1999 Sb. (Pl. ÚS 5/99; 15/112)
 162/1999 Sb. (Pl. ÚS 42/97; 14/85)
 99/1999 Sb. (Pl. ÚS 32/97; 14/60)
 69/1999 Sb. (Pl. ÚS 15/97; 13/24)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
 216/1998 Sb. (Pl. ÚS 14/98; 11/89)
 128/1998 Sb. (Pl. ÚS 28/97; 11/50)
 120/1998 Sb. (Pl. ÚS 22/97; 10/46)
 62/1998 Sb. (Pl. ÚS 21/97; 10/33)
 351/1997 Sb. (Pl. ÚS 18/97; 9/134)
 350/1997 Sb. (Pl. ÚS 17/97; 9/123)
 300/1997 Sb. (Pl. ÚS 16/97; 9/116)
 221/1997 Sb. (Pl. ÚS 9/97; 8/93)
 136/1997 Sb. (Pl. ÚS 7/97; 8/68)
 118/1997 Sb. (Pl. ÚS 42/96; 7/43)
 294/1996 Sb. (Pl. ÚS 1/96; 6/120)
 203/1996 Sb. (Pl. ÚS 43/95; 5/60)
 202/1996 Sb. (Pl. ÚS 45/95; 5/46)
 192/1996 Sb. (Pl. ÚS 42/95; 5/47)
 125/1996 Sb. (Pl. ÚS 41/95; 5/34)
 123/1996 Sb. (Pl. ÚS 40/95; 5/30)
 109/1996 Sb. (Pl. ÚS 44/95; 5/20)
 108/1996 Sb. (Pl. ÚS 31/95; 5/24)
 280/1995 Sb. (Pl. ÚS 14/95; 4/68)
 231/1994 Sb. (Pl. ÚS 18/94; 2/50)

96/1994 Sb. (Pl. ÚS 38/93; 1/14)
 94/1994 Sb. (Pl. ÚS 26/93; 1/12)
 92/1994 Sb. (Pl. ÚS 8/93; 1/10)
 Usnesení Pl. ÚS 21/94
 Usnesení Pl. ÚS 30/94
 Usnesení Pl. ÚS 31/93

vodítko

280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
 583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; 35/150)
 239/1999 Sb. (Pl. ÚS 14/99; 16/143)
 126/1999 Sb. (Pl. ÚS 4/98; 14/78)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)

výherní hrací přístroj

302/2005 Sb. (Pl. ÚS 1/05)
 99/1999 Sb. (Pl. ÚS 32/97; 14/60)
 69/1999 Sb. (Pl. ÚS 15/97; 13/24)
 128/1998 Sb. (Pl. ÚS 28/97; 11/50)
*(viz též **automat a přístroj**)*

výkaly

583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; 35/150)
*(viz též **exkrementy**)*

Z

zákaz vstupu

227/2005 Sb. (Pl. ÚS 49/04)
 69/1999 Sb. (Pl. ÚS 15/97; 13/24)

136/1997 Sb. (Pl. ÚS 7/97; 8/68)

zavírací doba

108/1996 Sb. (Pl. ÚS 31/95; 5/24)
*(viz též **noční klid**)*.

žebření

567/2004 Sb. (Pl. ÚS 50/03; 34/133)

zeleň

*viz heslo **veřejná zeleň***

znečišťování

211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
 350/1997 Sb. (Pl. ÚS 17/97; 9/123)
 71/1997 Sb. (Pl. ÚS 37/96; 7/28)
*(viz též **čistota a udržování čistoty**)*.

zvíře

280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
 583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; 35/150)
 567/2004 Sb. (Pl. ÚS 50/03; 34/133)
 239/1999 Sb. (Pl. ÚS 14/99; 16/143)
 126/1999 Sb. (Pl. ÚS 4/98; 14/78)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)
*(viz též **chov zvířat, pes**)*

Přehled rozhodnutí Ústavního soudu

k přezkumu právních předpisů obcí vztahujících se k jednotlivým zákonům

(s výjimkou zákonných zmocnění podle obecního zřízení pokud jde o právní předpis vydaný na základě zákonného zmocnění v příslušném zákoně, je v textu tučně)

§ 10 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích

Pl. ÚS 32/05 – *judikát nebyl ke dni zpracování tohoto textu oficiálně publikován*
 470/2005 Sb. (Pl. 7/04)
 302/2005 Sb. (Pl. ÚS 1/05)
 280/2005 Sb. (Pl. ÚS 62/04)
 227/2005 Sb. (Pl. ÚS 49/04)
 210/2005 Sb. (Pl. ÚS 63/04)
 583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; 35/150)
 567/2004 Sb. (Pl. ÚS 50/03; 34/133)

57/2004 Sb. (Pl. ÚS 38/03; 32/4)
 270/2001 Sb. (Pl. ÚS 1/01; 23/110)
 129/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/99; 21/52)
 51/2001 Sb. (Pl. ÚS 4/2000; 20/189)

§ 10 písm. a) zákona č. 128/2000

Sb., o obcích

Pl. ÚS 32/05 – *judikát nebyl ke dni zpracování tohoto textu oficiálně publikován*
 583/2004 Sb. (Pl. ÚS 17/02; 35/150)
 567/2004 Sb. (Pl. ÚS 50/03; 34/133)

§ 10 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích

210/2005 Sb. (Pl. ÚS 63/04)
 129/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/99; 21/52)
 51/2001 Sb. (Pl. ÚS 4/2000; 20/189)

§ 17 zákona č. 367/1990 Sb.

270/2001 Sb. (Pl. ÚS 1/01; 23/110)
 51/2001 Sb. (Pl. ÚS 4/2000; 20/189)
 69/1999 Sb. (Pl. ÚS 15/97; 13/24)
 28/1999 Sb. (Pl. ÚS 17/98; 13/6)
 293/1998 Sb. (Pl. ÚS 38/97; 12/144)

128/1998 Sb. (Pl. ÚS 28/97; 11/ 50)
 216/1998 Sb. (Pl. ÚS 14/98; 11/89)
 120/1998 Sb. (Pl. ÚS 22/97; 10/46)
 62/1998 Sb. (Pl. ÚS 21/97; 10/33)
 351/1997 Sb. (Pl. ÚS 18/97; 9/134)
 350/1997 Sb. (Pl. ÚS 17/97; 9/123)
 300/1997 Sb. (Pl. ÚS 16/97; 9/116)
 136/1997 Sb. (Pl. ÚS 7/97; 8/68)
 118/1997 Sb. (Pl. ÚS 42/96; 7/43)
 203/1996 Sb. (Pl. ÚS 43/95; 5/60)
 202/1996 Sb. (Pl. ÚS 45/95; 5/46)
 192/1996 Sb. (Pl. ÚS 42/95; 5/47)
 125/1996 Sb. (Pl. ÚS 41/95; 5/34)
 123/1996 Sb. (Pl. ÚS 40/95; 5/30)
 109/1996 Sb. (Pl. ÚS 44/95; 5/20)

zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích

302/2005 Sb. (Pl. ÚS 1/05)
 211/2005 Sb. (Pl. ÚS 21/02)
205/2003 Sb. (Pl. ÚS 39/02; 30/97)
556/2002 Sb. (Pl. ÚS 16/02; 28/152)
8/2002 Sb. (Pl. ÚS 20/01; 24/176)
269/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/2000; 23/109)
280/1995 Sb. (Pl. ÚS 14/95; 4/68)
80/1995 Sb. (Pl. ÚS 24/94; 3/19)
 18/1995 Sb. (Pl. ÚS 27/94; 3/4)
17/1995 Sb. (Pl. ÚS 19/94; 3/3)
 9/1995 Sb. (Pl. ÚS 28/94; 3/2)

141/1994 Sb. (Pl. ÚS 20/93; 1/33)
120/1994 Sb. (Pl. ÚS 39/93; 1/21)

zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“)

476/2005 Sb. (Pl. 27/04)
301/2005 Sb. (Pl. ÚS 35/04)
90/2005 Sb. (Pl. ÚS 9/04)
 271/1995 Sb. (Pl. ÚS 17/95; 4/67)

zákon č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikománie

Pl. ÚS 32/05 – *judikát nebyl ke dni zpracování tohoto textu oficiálně publikován*

567/2004 Sb. (Pl. ÚS 50/03; 34/133)
 162/1999 Sb. (Pl. ÚS 42/97; 14/85)

zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromáždovacím

123/1996 Sb. (Pl. ÚS 40/95; 5/30)

zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách

99/1999 Sb. (Pl. ÚS 32/97; 14/60)
69/1999 Sb. (Pl. ÚS 15/97; 13/24)
128/1998 Sb. (Pl. ÚS 28/97; 11/ 50)

zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání

128/1998 Sb. (Pl. ÚS 28/97; 11/ 50)
 136/1997 Sb. (Pl. ÚS 7/97; 8/68)
 260/1996 Sb. (Pl. ÚS 33/95; 6/77)
 – I/167
 Usnesení Pl. ÚS 9/93

zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí

Usnesení Pl. ÚS 22/02 (28/u40)

zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích

269/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/2000; 23/109)

zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví

129/2001 Sb. (Pl. ÚS 23/99; 21/52)

zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů

470/2005 Sb. (Pl. 7/04)
 556/2002 Sb. (Pl. ÚS 16/02; 28/152)
 18/1995 Sb. (Pl. ÚS 27/94; 3/4)
 9/1995 Sb. (Pl. ÚS 28/94; 3/2)

Pozn:

– údaj uvedený za spisovou značkou udává číslo svazku Sbírký nálezů a usnesení Ústavního soudu, ve kterém byl judikát publikován, a číslo nálezu, pod kterým byl v této sbírce publikován. Např. 28/152 znamená, že náleze byl publikován ve svazku č. 28 a s pořadovým číslem 152. Pokud se jedná o usnesení, je u pořadového čísla judikátu uvedeno písmeno „u“ – např. 28/u12.

– čísla stránek jsou uvedeny ve formátu díl sborníku/stránka, např. II/25 znamená, že judikát byl publikován na str. 25 ve druhém dílu sborníku.

Aktualizovaný seznam vydávaných judikátů vztahujících se k působnosti územních samosprávných celků (nejen k vydávání právních předpisů obcí) je k dispozici na webových stránkách odboru dozoru a kontroly veřejné správy www.mvcr.cz/odk v rubrice „Dokumenty“.

Metodika k problematice OZV o místním poplatku za užívání veřejného prostranství (s důrazem na otázky vymezení veřejného prostranství)

Na základě § 4 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích může obec zavést a vybírat místní poplatek za užívání veřejného prostranství.

(1) Poplatek za užívání veřejného prostranství se vybírá za zvláštní užívání veřejného prostranství, kterým se rozumí provádění výkopových prací, umístění dočasných staveb a zařízení sloužících pro poskytování prodeje a služeb, pro umístění stavebních nebo reklamních zařízení, zařízení cirkusů, lunaparků a jiných obdobných atrakcí, umístění skládek, vyhrazení trvalého parkovacího místa a užívání tohoto prostranství pro kulturní, sportovní a reklamní akce nebo potřeby tvorby filmových a televizních děl. Z akcí pořádaných na veřejném prostranství, jejichž výtěžek je určen na charitativní a veřejně prospěšné účely, se poplatek neplatí.

(2) Poplatek za užívání veřejného prostranství platí fyzické i právnické osoby, které užívají veřejné prostranství způsobem uvedeným v odstavci 1.

(3) Poplatku za užívání veřejného prostranství spočívajícího ve vyhrazení trvalého parkovacího místa nepodléhá osoby zdravotně postižené.

(4) Sazba poplatku za užívání veřejného prostranství činí až 10 Kč za každý i započatý m² užívaného veřejného prostranství a každý i započatý den. Za užívání veřejného prostranství k umístění prodejních nebo reklamních zařízení, lunaparků a jiných atrakcí může obec zvýšit sazbu až na její desetinásobek. Obec může stanovit poplatek týdenní, měsíční nebo roční paušální částkou.

Předmětem poplatku jsou zde zvláštní způsoby užívání veřejného prostranství, které jsou zákonem stanoveny taxativním výčtem. Důvodem zpoplatnění je omezení užívání daných prostor veřejností ve prospěch určitého subjektu; poplatek má vedle funkce rozpočtové též úlohu regulační (obec jím může ovlivňovat dobu i rozsah záboru veřejného prostranství).

Místa, která jsou obcí považována za veřejné prostranství, musejí být v obecně závazné vyhlášce vymezena. Charakter veřejného prostranství je vyjádřen obecným užíváním, přičemž meze jeho užívání jsou dány pouze nutností respektovat stejná oprávnění ostatních uživatelů. Platba za využívání určitého obecně přístupného místa v obci, zejména pro podnikatelské aktivity, patří k tradičním obecním platbám. Základní věc, kterou musí místní vyhláška vymezit co nejpřesněji, je veřejné prostranství (určení míst, které v obci podléhají poplatku - § 14 odst. 2 zákona o místních poplatcích).

Poplatek hradí fyzická i právnická osoba, která užívá veřejné prostranství způsobem, jenž ostatní uživatele v užívání tohoto veřejného prostranství omezuje.

Veřejné prostranství

Veřejným prostranstvím jsou obecně podle § 34 zákona o obcích všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.

Ústavní soud ve svém nálezu Pl.ÚS 14/95 konstatoval, že účelem veřejného prostranství, jak vyplývá ze zákona o místních poplatcích, je obecné a zvláštní užívání. **Obecné** užívání veřejného prostranství (např. užívání náměstí a místních komunikací chodci, vozidly) je v zásadě bezplatné. Naopak **zvláštní** užívání veřejného prostranství je definováno v ustanovení § 4 odst. 1 zákona o místních poplatcích a je úplatné. Pouze takto zákonem vymezené zvláštní užívání veřejného prostranství může být zpoplatněno místním poplatkem.

Zpoplatnění se však nemusí týkat všech veřejných prostranství v obci. Proto je nutné ve vyhlášce provést přesnou specifikaci **veřejných prostranství pro zvláštní užívání**, aby byla vyloučena jejich záměna s jiným veřejným prostranstvím a nebyla tak narušena právní jistota občanů.

Základní věc, kterou tak musí vyhláška o místním poplatku za užívání veřejného prostranství stanovit, je co nejpresnější vymezení veřejného prostranství, které je určeno ke zvláštnímu užívání.

Stanovování veřejného prostranství pro zvláštní užívání

Veřejné prostranství určené pro zvláštní (placené) užívání musí být za prvé obecně závaznou vyhláškou, vydanou podle zákona o místních poplatcích, za veřejné prostranství určeno; za druhé, musí být svým charakterem určeno k veřejnému užívání; za třetí, musí jít o místo, které je skutečně přístupné každému bez omezení.

Je proto nutné provést specifikaci veřejných prostranství pro zvláštní užívání uvedením názvu místa (pokud jej mají - např. náměstí, ulice, průchody apod.) nebo vypsáním pozemků čísla parcel podle katastru nemovitostí, anebo je blíže charakterizovat umístěním v obci natolik, aby nebyla narušena právní jistota občanů.

Podmínka přístupnosti bez omezení pak znamená, že přístup není omezen časově a není podmíněn splněním konkrétních podmínek (např. zaplacením vstupného).

Zákon o místních poplatcích nestanoví, že by veřejným prostranstvím mohly být jen pozemky ve vlastnictví státu

nebo obce. Veřejným prostranstvím mohou být i pozemky ve vlastnictví jiných subjektů, než jsou stát nebo obec (může jít i o vlastnictví soukromé). Podmínkou je však jejich veřejná přístupnost bez omezení a jejich stanovení za veřejné prostranství. Místní poplatek za užívání veřejného prostranství zde však nenahrazuje dohodu s vlastníkem a případnou další soukromoprávní platbu. Bude-li tedy veřejné prostranství ve vlastnictví jiného než obce, musí tak uživatel uzavřít dohodu s vlastníkem a případně mu zaplatit nájem a obci místní poplatek.

Místním poplatkem za užívání veřejného prostranství jsou nejčastěji zatěžována tržiště. Zpoplatnit užívání veřejného prostranství lze i v prostorách v zastřešených pasážích budov, jsou-li veřejně přístupné.

Místním poplatkem však nelze zatížit např. užívání veřejných komunikací pro konání demonstrací a průvodů, i když i toto užívání není běžným užíváním komunikací nebo např. užívání „lesoparků“. Ústavní soud zde totiž došel k závěru, že i když je lesopark pojmem obecně užívaným, tak pro poplatkovou úpravu je rozhodné jaké je zařazení pozemků k příslušné kultuře v katastru nemovitostí. Za užívání lesů pak místní poplatek vybírat nelze. Obdobně je tomu i v případě užívání zemědělské půdy.

Závěr

Pokud tedy chtějí obce stanovit a vybírat poplatek za užívání veřejného prostranství, musí v obecně závazné vyhlášce jmenovitě stanovit (vybraná) veřejná prostranství určená pro zvláštní užívání (užívání za úplatu).

Zvláštním užíváním podle zákona o místních poplatcích se pak rozumí:

1. provádění výkopových prací,
2. umístění dočasných staveb a zařízení sloužících pro poskytování prodeje a služeb,
3. umístění stavebních nebo reklamních zařízení,
4. umístění zařízení cirkusů, lunaparků a jiných obdobných atrakcí,
5. umístění skládek,
6. vyhrazení trvalého parkovacího místa,
7. užívání tohoto prostranství pro kulturní, sportovní a reklamní akce,
8. užívání tohoto prostranství potřeby tvorby filmových a televizních děl.

V Praze dne 9. 11. 2006

Zpracoval: ODK/1

Metodická pomůcka k VYŘIZOVÁNÍ STÍŽNOSTÍ PODLE ZÁKONA č. 500/2004 Sb., SPRÁVNÍ ŘÁD, VE ZNĚNÍ ZÁKONA č. 413/2005 Sb.

z 19. června 2006

Úvod

Na základě praktických zkušeností s vyřizováním stížností po 1. lednu 2006 a závěrů poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu byla doplněna metodická pomůcka „Vyřizování stížností podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (č. j.: ODK-1880/-2005 ze dne 11. listopadu 2005, která má poskytnout návod pro vyřizování stížností podle § 175 a souvisejících ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., (dále jen „SŘ“), který nabyl účinnosti dne 1. ledna 2006. Tato metodická pomůcka není právně závazná.

Předpokladem pro uplatnění § 175 a souvisejících ustanovení SŘ o vyřizování stížností je skutečnost, že je dána působnost podle § 1 SŘ, tedy, že se jedná o postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků a jiných orgánů, právnických a fyzických osob vykonávajících působnost v oblasti veřejné správy. Veřejnou správou se ve smyslu SŘ rozumí veškerá veřejnoprávní činnost správních orgánů směřující navenek vůči dotčeným osobám (adresáti veřejné správy – fyzické a právnické osoby). Jedná se tedy o tzv. výsostnou či vrchnostenskou veřejnou správu, tj. o autoritativní postup vůči adresátům veřejné správy (výkon veřejné moci). Institut stížnosti podle § 175 SŘ je proto možné použít nejen ve vztahu k § 9 a násl. SŘ (správní řízení), ale také vůči postupům podle části čtvrté (vyjádření, osvědčení a sdělení), páté (veřejnoprávní smlouvy) a šesté (opatření obecné povahy) tohoto zákona.

Mimo oblast působnosti § 175 zůstávají podněty související výlučně s občansko-právními, obchodněprávními a pracovněprávními úkony prováděnými správními orgány nebo se vztahy mezi orgány téhož územního samosprávného celku při výkonu samostatné působnosti (negativní vymezení působnosti SŘ v § 1 odst. 3). Dle § 175 SŘ se rovněž neřeší stížnosti, jejichž postup vyřízení je v celém rozsahu stanoven zvláštními právními předpisy (§ 1 odst. 2 SŘ).

Podání, které upozorňuje výhradně na rozpor právního předpisu územního samosprávného celku (obce, kraje, hl. m. Prahy), usnesení jeho zastupitelstva nebo rady, případně jiného opatření jeho orgánů se zákony, se vyřizuje dle zvláštních zákonů (hlava VI. zákona č. 128/2000 Sb. a zákona č. 129/2000 Sb. a hlava X. zákona č. 131/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

Vyřizování stížnosti ve smyslu § 175 SŘ je postupem dle § 154 a násl. SŘ, na jehož základě je možné přímo, ob-

dobně nebo přiměřeně aplikovat rovněž další ustanovení SŘ (§ 154 odst. 1 SŘ). Podrobněji viz dále.

Základní pojmy

Pro účely této metodické pomůcky se rozumí:

- a) **správním orgánem** orgány moci výkonné, orgány územních samosprávních celků a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy;
- b) **stížností** podání, které poukazuje na nevhodné chování úředních osob nebo na nesprávný postup správního orgánu;
- c) **důvodnou nebo částečně důvodnou stížností** taková stížnost, jejímž prošetřením bylo prokázáno, že správní orgán, kterého se stížnost týká, použil nesprávný postup, nebo jehož úředníci se chovali nevhodně;
- d) **příjemcem stížnosti** správní orgán, kterému byla stížnost zaslána nebo předána stěžovatelem, případně sdělena ústně, popř. postoupena jako správnímu orgánu věcně nebo místně příslušnému k jejímu vyřízení;
- e) **stěžovatelem** fyzická osoba, právnická osoba nebo více těchto osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká.

Podání stížnosti

(1) Stěžovatelé jsou oprávněni obracet se na správní orgány se stížnostmi proti nevhodnému chování úředních osob nebo postupu správního orgánu, neposkytuje-li SŘ jiný prostředek ochrany (§ 175 odst. 1 SŘ). V případě stížnosti podané skupinou osob je možné podle § 154 SŘ využít ustanovení § 35 SŘ, jsou-li splněny podmínky tohoto paragrafu (společný zmocněnec a společný zástupce). Stížností lze napadnout jednak chování pracovníka správního orgánu (osobnostní projevy pracovníka, především takové chování, kterým porušuje § 4 odst. 1 SŘ, tj. nechová se zdvořile, nevychází vstříc, porušuje obecné zásady slušného vystupování, apod.), které je v přímé souvislosti s výkonem jeho pravomocí a které souvisí s výkonem veřejné správy, jednak nesprávný úřední postup, pokud SŘ k jeho napadnutí nestanoví jiný prostředek ochrany.

(2) Podá-li stížnost za stěžovatele osoba, která nebyla předmětem stížnosti sama dotčena, a nejedná se o zástupce ve smyslu § 31 a 33 až § 35 SŘ, je možné takové podání v individuálním případě pojmout jako podnět k výkonu dohledu či dozoru nebo kontroly nebo jako podnět ke zlepšení činnosti, k odstranění nedostatků, apod. Při vyřízení takového podání nepostupuje správní orgán dle § 175 SŘ, ale přiměřeně dle jeho charakteru a např. části čtvrté SŘ. Obdobným způsobem se postupuje v případě přijetí anonymního podání.

(3) Ze stížnosti by mělo být patrné, kdo ji podává, které věci se týká a co se navrhuje (§ 37 odst. 2 SŘ). Stížnost by měla obsahovat především ty náležitosti, které jsou třeba pro její vyřízení. Obdobně se užije § 37 SŘ upravující náležitosti podání. Pokud stížnost nemá všechny náležitosti kvalifikovaného podání je možno použít § 37 odst. 3 SŘ, tj. postup k odstranění nedostatků podání. U stížnosti, která postrádá náležitosti, jejichž absence brání jejímu úspěšnému vyřízení, vyzve vyřizující útvar stěžovatele k jejich doplnění v přiměřené lhůtě. Současně správní orgán stěžovatele poučí, že pokud nejasnosti, které by bránily dalšímu postupu neodstraní, stížností se dále nebude zabývat.

(4) Stížnost lze podat písemně, ústně, prostřednictvím technických prostředků (např. fax, dálkopis apod.) nebo elektronicky. U stížnosti podané elektronicky se nepožaduje její podepsání zaručeným elektronickým podpisem. Stížnost se podává v českém jazyce nebo jazyce slovenském. Písemnosti vyhotovené v cizím jazyce musí stěžovatel předložit v originálním znění a současně v úředně ověřeném překladu do jazyka českého, pokud správní orgán nesdělí stěžovateli, že takový překlad nevyžaduje (§ 16 SŘ).

(5) Pokud stěžovatel zašle podání bez podpisu či s podpisem, ale bez uvedení adresy pro doručování a z podání nelze stěžovatele ani jiným způsobem identifikovat (e-mailová adresa se považuje za dostačující), považuje se stížnost za anonymní podání. Takové podání se dle jeho obsahu v individuálním případě posuzuje jako podnět k výkonu dohledu či dozoru nebo kontroly nebo jako podnět ke zlepšení činnosti, k odstranění nedostatků v činnosti správního orgánu apod.

Příjem stížnosti

(1) Stížnost přijímá správní orgán, který vede řízení. Všechny stížnosti je vhodné vést v centrální evidenci stížností.

(2) Pokud nelze ústní stížnost vyřídit ihned, sepíše o ní správní orgán písemný záznam. Jestliže stížnost nelze v plném rozsahu vyřídit do 15 dnů ode dne jejího doručení správnímu orgánu, je vhodné písemně potvrdit stěžovateli její přijetí. To se netýká stížnosti, která byla podána ústně nebo doručena stěžovatelem osobně.

(3) O stížnostech se vede spis. Vedení spisu je upraveno mimo SŘ rovněž v zákoně č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, ve znění pozdějších předpisů, a jeho prováděcích vyhláškách. Povinnost vykonávat spisovou službu je stanovena v § 63 odst. 2 zákona o archivnictví a spisové službě.

(4) Považuje-li to příjemce stížnosti zasláné na vědomí za vhodné, nebo je-li nadřízeným správním orgánem orgánu, který obdržel originál stížnosti, vyžádá si kopii přípisu s vyřízením stížnosti.

(5) Podání stížnosti nesmí být stěžovateli na újmu; odpovědnost stěžovatele za trestný čin nebo správní delikt není tímto ustanovením dotčena (§ 175 odst. 2 SŘ).

Vyřizování stížnosti

(1) Vyřizování stížnosti ve smyslu § 175 SŘ je postupem dle § 154 a násl. SŘ, na jehož základě je možné přímo, obdobně nebo přiměřeně aplikovat rovněž další ustanovení SŘ (§ 154 odst. 1 SŘ). Jde např. o § 12 SŘ – postoupení pro nepříslušnost, § 18 SŘ – protokol (ústní jednání), § 19 SŘ a následující o doručování, § 37 SŘ – podání, atd. (za obdobně se považuje takové použití, které není v rozporu s účelem zákona nebo záměrem zákonodárce, který právní úpravu daných institutů upravil odlišně, je vyloučeno však takové použití, které by smysl dané právní úpravy extenzivně rozšiřovalo či obcházel; přiměřené použití ustanovení je volnější forma aplikace než použití obdobné, které se více blíží přímé aplikaci konkrétní normy na daný právní vztah). Při vyřizování je třeba dbát základních zásad činnosti správních orgánů (§ 2 až § 8 SŘ).

(2) Stížnost se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označena (§ 37 odst. 1 SŘ). Jestliže příjemce stížnosti není příslušný k vyřízení stížnosti, postoupí ji bez zbytečného odkladu usnesením příslušnému správnímu orgánu, a to postupem dle § 12 SŘ. Usnesení o postoupení stížnosti se pouze poznamenává do spisu. O postoupení stížnosti současně informuje správní orgán stěžovatele. Pokud se stížnost dotýká působnosti několi-

ka správních orgánů nebo více věcí, postupuje příjemce stížnosti obdobným způsobem. (Orgány územního samosprávného celku i orgány městské části, resp. městského obvodu územně členěného statutárního města jsou podle SŘ samostatnými správními orgány. Při postoupení podání (i např. stížnosti) mezi správními orgány téhož územního samosprávného celku nebo mezi orgánem statutárního města a orgánem jeho městské části, resp. městského obvodu, se proto postupuje podle § 12 SŘ.)

(3) Příjemce stížnosti řádně prošetří všechny skutečnosti ve stížnosti uvedené. Považuje-li to za vhodné, provede místní šetření, vyžádá si dokumenty, které bezprostředně s obsahem stížnosti souvisejí, případně stanoviska správních orgánů, kterých se věc týká (§ 8 odst. 2 SŘ), vyslechne osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě další osoby, které mohou přispět k objasnění věci (§ 175 odst. 4 SŘ). Pokud bude obsah stížnosti nasvědčovat tomu, že lze na jejím základě zahájit řízení z moci úřední, může správní orgán postupovat podle ustanovení § 137 SŘ.

(4) Stížnost se vyřizuje bez zbytečných průtahů tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a dotčené osoby byly co nejméně zatěžovány (§ 6 odst. 1 a 2 SŘ), a to nejpozději do 60 dnů ode dne jejího doručení správnímu orgánu příslušnému k jejímu vyřízení. O vyřízení stížnosti musí být stěžovatel v této lhůtě vyrozuměn (§ 175 odst. 5 SŘ). Stanovenou lhůtu lze překročit jen tehdy, nelze-li v jejím průběhu zajistit podklady potřebné pro vyřízení. O překročení lhůty je vhodné stěžovatele informovat. Lhůta stanovená v § 175 odst. 5 SŘ pro vyřízení se počítá ode dne doručení podání správnímu orgánu, v jehož působnosti bude stížnost vyřízena. Při nedodržení lhůt by bylo možné podle § 6 odst. 1 uplatnit ochranu proti nečinnosti (§ 80 SŘ).

(5) Při vyrozumění stěžovatele o vyřízení stížnosti postupuje příjemce stížnosti dle § 175 odst. 5. K vyrozumění se doporučuje použít písemný přípis. Z vyrozumění o vyřízení stížnosti by mělo být zřejmé, zda podaná stížnost byla shledána důvodnou, částečně důvodnou či nedůvodnou. Správní orgán se v přípisu o vyřízení vypořádá se všemi body stížnosti a námitkami stěžovatele; sdělí jaká šetření provedl a jakými úvahami se při posuzování stížnosti řídil. V odůvodnění vyřízení správní orgán rovněž uvede, o jaké skutečnosti a právní předpisy se opírá. Stížnost se považuje za vyřízenou dnem, kdy je vyrozumění o vyřízení stížnosti vypraveno či předáno k poštovní přepravě, bez nutnosti zajistit doručování do vlastních rukou adresáta.

(6) Při vyřizování stížností se obdobně použijí ustanovení o vyloučení z projednávání a vyřizování věci dle § 14 SŘ (§ 154 SŘ).

(7) Stěžovatel je oprávněn nahlížet do spisu stížnosti. Žádosti o umožnění nahlédnutí do stížnostního spisu je třeba vyhovět vždy s výjimkou těch částí spisu, které obsahují utajované skutečnosti nebo skutečnosti, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti. Je tedy nutné dbát na to, aby nedošlo ke kolizi s ochranou osobních a citlivých údajů nebo nebyla ohrožena stanovená povinnost mlčenlivosti (zejména zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů). Pro zvolení správného postupu je vždy nezbytné vycházet z posouzení konkrétní situace.

Opatření k nápravě

(1) Byla-li stížnost shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, příjemce stížnosti bezodkladně učiní nezbytná opatření k nápravě. O výsledku šetření a opatřeních přijatých k nápravě učiní záznam do spisu a současně o nich informuje stěžovatele.

(2) Pokud jsou učiněna opatření k nápravě a stěžovatel požaduje, aby byl o nich vyrozuměn, je nezbytné mu vyhovět. Obsahem tohoto vyrozumění může být například sdělení o přijetí interního aktu řízení, odstranění nesprávné praxe, o opatřeních v personální rovině apod. Přestože se dle § 175 SŘ stěžovatel vyrozumívá o přijatých opatřeních k nápravě jen na základě žádosti, v zájmu dobré správy je vhodné jej informovat o přijatých opatřeních vždy i bez vyžádání.

Přešetření způsobu vyřízení stížnosti

(1) Má-li stěžovatel za to, že stížnost, kterou podal u příslušného správního orgánu, nebyla řádně vyřízena, může požádat nadřízený správní orgán, aby přešetřil způsob vyřízení stížnosti (§ 175 odst. 7 SŘ).

(2) Je-li správnímu orgánu, který vyřizoval stížnost, doručen nesouhlas stěžovatele se způsobem jejího vyřízení, posoudí obsah jak po věcné a formální stránce, tak i z hlediska nových skutečností. Shledá-li důvod ke změně závěrů, vyrozumí o tom stěžovatele. V opačném případě oznámí stěžovateli, že neshledal důvody ke změně již učiněných závěrů a předá jej k přešetření způsobu vyřízení

stížnosti nadřízenému správnímu orgánu, včetně stížnosti a kopie spisu stížnosti.

(3) Pokud je nesouhlas stěžovatele s vyřízením stížnosti doručen jak tomu, kdo vyřizoval stížnost, tak i jeho nadřízenému, postupuje se jako by stěžovatel požádal nadřízeného o přešetření způsobu vyřízení stížnosti.

(4) Pro určení nadřízeného orgánu se použije ustanovení § 178 odst. 1 SŘ. Nadřízeným správním orgánem je ten, o kterém to stanoví zákon, popř. ten, kdo rozhoduje o odvolání nebo vykonává dozor. Pokud není možné určit příslušnost na základě těchto kritérií, platí podle § 178 odst. 2 SŘ, že nadřízeným správním orgánem orgánu obce je krajský úřad, orgánu kraje ve věcech samostatné působnosti Ministerstvo vnitra, orgánu kraje v přenesené působnosti věcně příslušný ústřední správní úřad. Nadřízeným správním orgánem jiné veřejnoprávní korporace se rozumí správní orgán pověřený výkonem dozoru a nadřízeným správním orgánem právnické nebo fyzické osoby pověřené výkonem veřejné správy se rozumí orgán, který podle zvláštního zákona rozhoduje o odvolání; není-li takový orgán stanoven, je tímto orgánem orgán, který tyto osoby výkonem veřejné správy na základě zákona pověřil. Nadřízeným správním orgánem ústředního správního úřadu se rozumí státní tajemník ministerstva, nevyhradil-li si konkrétní pravomoc ministr, nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu. Nadřízeným správním orgánem státního tajemníka, ministra nebo vedoucího jiného ústředního správního úřadu se rozumí vedoucí příslušného ústředního správního úřadu.

(5) Přestože právní řád České republiky nepředpokládá obecně nadřízenost a podřízenost samospráv, je třeba nadřízený správní orgán z hlediska uplatnění opravných prostředků, popř. dalších postupů podle SŘ, posuzovat podle těchto pravidel. V této souvislosti je však potřeba upozornit na skutečnost, že v zájmu ochrany práva na samosprávu zaručeného Ústavou ČR (čl. 8, čl. 100 odst. 1, čl. 101 odst. 4) nelze využít některé instituty SŘ (atrakce a delegace podle § 131 odst. 3 a v případě ochrany před nečinností podle § 80 odst. 5 SŘ) vůči orgánům územních samosprávních celků.

(6) V rámci prošetření stížnosti je nařízený správní orgán oprávněn opatřit si nezbytné podklady a vyslechnout příslušné osoby. O vyslechnutí stěžovatele, případně jiných osob, se pořizuje protokol, jehož stejnopis či kopie se vydává rovněž vyslechnuté osobě. Pokud se stěžovatel na předvolání nedostaví, nelze jej předvádět a jeho stížnost

může být založena bez dalšího šetření pro nedostatek součinnosti.

(7) Nadřízený správní orgán prošetří řádně všechny skutečnosti uvedené ve stížnosti. V případě potřeby provede místní šetření, vyžádá si potřebné podklady a stanoviska.

(8) Nadřízený správní orgán přešetří způsob vyřízení stížnosti bez zbytečného odkladu (§ 6 odst. 1), neuplatní se tedy 60-ti denní lhůta dle § 175. Nečiní-li správní orgán úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednáání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností (§ 80 SŘ).

(9) Způsob vyřízení stížnosti nadřízeným správním orgánem je odvislý od obsahu stížnosti v jednotlivém případě. Zpravidla půjde o pokyn nadřízeného správního orgánu orgánu podřízenému.

(10) V případě, že stěžovatel poté, co stížnost byla nadřízeným orgánem prošetřena a tento orgán výsledky předchozího šetření potvrdil, podá znovu stížnost shodného obsahu, lze stížnost založit bez šetření. Stěžovatele je vhodné o tom informovat. Stížnost se založí, nebyly-li shledány důvody ke změně výsledků předchozího vyřízení.

Ochrana osobnosti a osobních údajů

(1) Při vyřizování stížnosti se postupuje v souladu se zákonem č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zejména § 11 - § 16.

(2) Nakládání s osobními údaji stěžovatelů i dalších osob, kterých se stížnost týká, upravuje zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zejména jeho ustanovení § 5 a § 11.

Evidence stížností

(1) Je vhodné, aby správní orgán vedl evidenci přijatých stížností v písemné, případně i v elektronické podobě.

(2) Evidence obsahuje zejména:

- a) číslo jednací, spisovou značku,
- b) datum přijetí stížnosti,

- c) jméno, případně jména, příjmení nebo název a adresu místa trvalého pobytu nebo sídlo stěžovatele anebo adresu pro doručování,
- d) označení orgánu, který stížnost postoupil,
- e) předmět stížnosti,
- f) údaj o tom, kdy a komu byla stížnost, případně její část, postoupena k vyřízení,
- g) vyhodnocení důvodnosti stížnosti,
- h) datum vyrozumění stěžovatele o způsobu vyřízení.

Poznámka:

Rady obcí, krajů a hlavního města Prahy, resp. rady městských částí a městských obvodů, v pravidlech pro vyřizování petic a stížností vydávaných podle příslušných ustanovení zákona o obcích, zákona o krajích a zákona o hl. m. Praze mohou upravit i vyřizování stížností týkajících se záležitostí nespádajících do působnosti SŘ.

V případě získání dalších praktických zkušeností z řešení stížností nebo závěrů poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu bude tato metodická pomůcka aktualizována.

Usnesení vlády ČR č. 1002 přijaté 17. srpna 2005 zavázalo členy vlády a vedoucí ostatních ústředních orgánů státní správy k provedení analýzy vyřizování stížností za období od 1.1. do 31.12.2006. Ministru vnitra uložilo zpracovat a do 30. 7. 2007 vládě předložit souhrnnou zprávu o účinnosti právní úpravy vyřizování stížností.

Dopisem ze dne 28. 12. 2005, č.j.: KM-1386/OPO-DR-2005, distribuovaném výše uvedeným subjektům upřesnilo Ministerstvo vnitra základní strukturu analýzy vyřizování stížnosti požádalo ministerstva a ostatní správní úřady o první poznatky z průběžné analýzy do 31. 7. 2006. Následně lze tedy očekávat (**v září 2006**), že bude případně možné do této metodické pomůcky zapracovat poznatky získané ze souhrnné analýzy, tedy za výrazně větší počet vyřízených stížností (podání). Upravenou verzi pak opět umístit na webových stránkách Ministerstva vnitra.

V Praze, červen 2006

Zpracoval: odbor dozoru a kontroly veřejné správy

Schválila:

*Ing. Marie Kostřuhová
ředitelka odboru dozoru a kontroly veřejné správy
Ministerstvo vnitra ČR*

Informace k metodické pomůcce pro starosty obcí k postupu při konání akcí typu technopárty a ke vzorové obecně závazné vyhlášce k úpravě pořádání těchto akcí

(úvodní informace z internetové stránky odboru)

Předkládáme Vám **metodické materiály pro starosty obcí k akcím typu technopárty**, vypracované Ministerstvem vnitra - **metodickou pomůcku** určenou starostům obcí k jejich postupu v případě, že se na území jejich obce akce typu technopárty koná či má konat, **vzorovou obecně závaznou vyhlášku k úpravě pořádání akcí typu technopárty a přehled právní úpravy** vztahující se k pořádání těchto akcí. Všechny tyto materiály jsou nyní publikovány na webových stránkách Ministerstva vnitra (<http://www.mvcr.cz/odk>).

Vzhledem k tomu, že problematika pořádání akcí typu technopárty se dotýká celé řady právních předpisů jak veřejného, tak soukromého práva, bylo prvním krokem při přípravě metodické pomůcky vypracování orientačního **přehledu právní úpravy vztahující se k pořádání akcí typu technopárty**. V tomto přehledu, který Vám spolu s návrhem obecně závazné vyhlášky předkládáme, jsme kladli důraz na popis povinností organizátorů i účastníků akcí typu technopárty a to podle jednotlivých oblastí veřejné správy. Dále jsme se zaměřili na popis oprávnění orgánů veřejné správy v případě, že v souvislosti s pořádáním akcí typu technopárty dochází k porušení právních předpisů a na problematiku součinnosti těchto orgánů s obcemi. Na základě této analýzy jsme připravili text zmíněné **vzorové obecně závazné vyhlášky** a stručnou, orientační **metodickou pomůcku**.

Při zpracování metodické pomůcky jsme vedle připomínek a podkladů od jednotlivých resortů vycházeli též z připomínek, které nám ke zveřejněným materiálům jednotlivé obce i další subjekty zaslaly. Na základě těchto připomínek jsme rovněž aktualizovali již dříve zveřejněnou vzorovou obecně závaznou vyhlášku i přehled právní úpravy tak, aby tyto texty lépe vyhovovaly praktickým potřebám a požadavkům obcí.

Považujeme však za nutné zdůraznit, že ani na základě předložené **metodické pomůcky**, ani na základě připravené **obecně závazné vyhlášky** není možné konáním akcí typu technopárty zabránit. **Obecně závazná vyhláška** nezabrání ani existenci všech problémů, které se v souvislosti s těmito akcemi mohou vyskytnout. Smyslem předložených materiálů je proto poskytnutí jednak určitého „návodu“ pro starosty obcí ve formě modelového postupu obce při konání akcí typu technopárty (**metodická pomůcka, přehled právní úpravy**), a jednak dalšího „nástroje“ alespoň částečně regulujícího některé organizační důsledky pořádání akcí typu technopárty (**vzorová obecně závazná vyhláška**). V žádném případě však na tyto materiály nelze pohlízet

jako na „všelék“ řešící veškeré problémy a eliminující veškeré negativní důsledky související s akcemi typu technopárty (zejména v případech, kdy organizátoři akce nebudou s orgány státu spolupracovat dobrovolně).

V této souvislosti je nezbytné zdůraznit, že český právní řád neobsahuje komplexní úpravu práv a povinností pro konání akcí typu technopárty. Jednotlivá práva a povinnosti organizátorů a účastníků těchto akcí, jakož i kompetence „dotčených“ orgánů veřejné správy vyplývají z celé řady právních předpisů, jejichž základní nástin poskytuje již zmíněný *přehled právní úpravy k pořádání akcí typu technopárty*. Z tohoto důvodu je **nezbytné všechny tři materiály používat v jejich vzájemné provázanosti**, zejména pokud jde o metodickou pomůcku, které se zcela záměrně co nejstručnějším a co nejnázornějším způsobem koncentruje na doporučení vhodného postupu obcí v případech konání této akce. V metodické pomůcce proto není uveden vyčerpávající přehled o právech a povinnostech účastníků a zejména o nástrojích orgánů veřejné správy, na jejichž základě mohou do průběhu konání akce zasáhnout; tyto podrobnosti jsou pak obsaženy ve zmíněném *přehledu právní úpravy*.

Metodickou pomůcku, ale též všechny další materiály, jsme koncipovali se záměrem napomoci zejména těm nejmenším obcím, které nedisponují potřebným odborným

zázemím. Střední a velké obce necht' tuto skutečnost při čtení pomůcky laskavě zohlednit.

Věříme, že výše uvedená vzorová obecně závazná vyhláška, přehled právní úpravy, jakož i následně vypracovaná metodická pomůcka pomůže všem zainteresovaným subjektům k orientaci v právech a povinnostech při konání akcí typu technopárty.

Závěrem bychom rádi poděkovali za součinnost poskytnutou ze strany všech dotčených resortů, jakož i za připomínky, které nám jednotlivé obce, města i městské části zaslaly. Všechny obdržené připomínky jsme pečlivě vyhodnotili a při zpracovávání a dopracování všech materiálů jsme se je snažili v co nejširší míře zohlednit.

Součástí zpracovaných materiálů je:

- 1) Vzorová obecně závazná vyhláška o stanovení podmínek pro pořádání a průběh akcí typu technopárty a o zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku v souvislosti s jejich konáním
- 2) Metodická pomůcka k postupu starosty obce v případě konání akce typu technopárty na území obce
- 3) Přehled právní úpravy vztahující se k pořádání akcí typu technopárty
(ten je k dispozici na www.mvcr.cz/odk v rubrice „dokumenty“)

METODICKÁ POMŮCKA

k postupu starosty obce v případě konání akce typu technopárty na území obce

Praha, duben 2006

Slovo úvodem

Předkládáme Vám **metodickou pomůcku** určenou starostům obcí k postupu v případě, že se na území jejich obce koná akce typu technopárty.

Metodická pomůcka vychází z **přehledu právní úpravy vztahující se k pořádání akcí typu technopárty**, který zpracovalo Ministerstvo vnitra ve spolupráci s dalšími resorty a který je od března letošního roku uveřejněn na webových stránkách Ministerstva vnitra. Spolu s tímto přehledem jsme připravili **vzorovou obecně závaznou vyhláškou o stanovení podmínek pro pořádání a průběh akcí typu technopárty a o zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku v souvislosti s jejich konáním**, jejíž text byl rovněž uveřejněn na našich webových stránkách. Při zpracování tohoto materiálu jsme dále vycházeli z připomínek, které nám ke zveřejněným materiálům jednotlivé obce i další subjekty zaslaly. Na základě těchto připomínek jsme rovněž aktualizovali vzorovou obecně závaznou vyhlášku tak, aby ještě lépe vyhovovala praktickým potřebám a požadavkům obcí.

Považujeme však za nutné zdůraznit, že ani na základě předložené *metodické pomůcky*, ani na základě připravené *obecně závazné vyhlášky* není možné konáním akcí typu technopárty zabránit. *Obecně závazná vyhláška* rovněž nezabrání existenci všech problémů, které se v souvislosti s těmito akcemi mohou vyskytnout. Smyslem předložených materiálů je proto jednak poskytnutí určitého „návodu“ pro starosty obcí ve formě modelového postupu obce při konání akcí typu technopárty (*metodická pomůcka, přehled právní úpravy*), a jednak poskytnutí dalšího „nástroje“ alespoň částečně regulujícího některé organizační důsledky pořádání akcí typu technopárty (*vzorová obecně závazná vyhláška*). V žádném případě však na tyto materiály nelze pohlížet jako na „všelék“ řešící veškeré problémy a eliminující veškeré negativní důsledky související s akcemi typu technopárty (zejména v případech, kdy organizátoři akce nebudou s orgány státu spolupracovat dobrovolně).

Pro účely následujícího textu bude pojmem „**akce typu technopárty**“ chápána *akce s předpokládanou účastí nejméně 250 osob, které od svého zahájení do svého ukončení, včetně přestávek a přerušení, přesáhne dobu jednoho dne, a při kterém může docházet k obtěžování jiných osob nad míru přiměřenou poměrům, zejména hlukem, prachem, světlem nebo vibracemi, pokud není upravena zvláštními právními předpisy* (např. zákonem č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím).

Předkládanou *metodickou pomůcku* jsme koncipovali z „chronologického“ hlediska a rozdělili jsme ji do tří částí – **postup obce před konáním akcí typu technopárty**, **postup obce v průběhu konání akce typu technopárty** a konečně **postup obce po skončení akce typu technopárty**.

V této souvislosti je však nezbytné zdůraznit, že český právní řád neobsahuje komplexní úpravu práv a povinností pro konání akcí typu technopárty. Jednotlivá práva a povinnosti organizátorů a účastníků těchto akcí, jakož i kompetence „dotčených“ orgánů veřejné správy vyplývají z celé řady právních předpisů, jejichž základní nástín poskytuje již zmíněný *přehled právní úpravy k pořádání akcí typu technopárty*. Z tohoto důvodu se tato metodická pomůcka koncentruje pouze na **doporučení vhodného postupu obcí** v případech konání této akce; v metodické pomůcce není uveden vyčerpávající přehled o právech a povinnostech účastníků a zejména o nástrojích orgánů veřejné správy, na jejichž základě mohou do průběhu konání akce zasáhnout. Tyto jsou pak popsány v již publikovaném materiálu.

Metodickou pomůcku, ale též všechny další materiály, jsme koncipovali se záměrem napomoci zejména nejmenším obcím, které nedisponují potřebným odborným zájmům. Střední a velké obce necht' tuto skutečnost při čtení pomůcky laskavě zohlední.

Jak již bylo uvedeno výše, *metodická pomůcka* vychází a ve svém textu též odkazuje na jednotlivé části *přehledu právní úpravy*. Z tohoto důvodu považujeme za nezbytné používat oba materiály společně, ve vzájemné provázanosti.

Věříme, že Vám tento materiál Vaši úlohu v souvislosti s konáním akcí typu technopárty usnadní.

Praha, 13. dubna 2006

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru dozoru a kontroly
veřejné správy

Část první

Postup obce před konáním akce typu technopárty

Jednotlivá doporučení pro obce, jakým způsobem se mohou chovat před konáním akce typu technopárty, jsme rozlišili podle toho, zda je již známo konkrétní místo a datum konání akce či nikoli.

I.1 Činnost „preventivní“

(není-li známo místo a datum konání akce)

1. Vytipování lokalit „vhodných“ pro pořádání akce typu technopárty, nacházejících se na území obce

Bez ohledu na to, zda se na území Vaší obce již akce typu technopárty konala či nikoli, doporučujeme nejprve **vypracovat přehled vytipovaných lokalit** (pozemků, areálů apod.), na nichž by se akce typu technopárty mohla konat.

Za tímto účelem doporučujeme využít ustanovení § 13 odst. 4 obecního zřízení, podle kterého jsou *obce při výkonu své působnosti* (samostatné i přenesené) *oprávněny využívat bezplatně údajů z katastru nemovitostí*.

V případě, že ze zpracovaného přehledu vyplyne, že se na území obce nachází lokality vhodné pro pořádání těchto akcí, lze dále *doporučit*:

2. Vydání obecně závazné vyhlášky k „akcím typu technopárty“ podle § 10 obecního zřízení

Pokud jde o vymezení počtu osob v definici technopárty tak, jak ji uvádí vzorová obecně závazná vyhláška, lze využít následujícího přepočtu, vycházejícího z odborných posouzení maximálního možného počtu osob na 1 m². Podle tohoto přepočtu může být na ploše 10 000 m² maximálně 1 000 osob.

Pro účely vymezení veřejných prostranství si obec může v případě, že se na jejím území vyskytují lokality, na nichž by se technopárty mohla konat, může nechat odborníkem vypracovat **hlukovou studii**, která by měla sloužit k orientaci a předběžnému posouzení, zda při hudební produkci v dané lokalitě budou či nebudou dodrženy hygienické limity pro chráněné prostory dle nařízení vlády č. 502/2000 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací (od 1. 6. 2006 dle nařízení vlády č. 148/2006 Sb.). Výsledky této studie může pak uplatnit při tvorbě obecně závazné vyhlášky k akcím typu technopárty.

3. Případně též vydání obecně závazné vyhlášky podle § 29 odst. 1 písm. o) bod 2 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů

Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit pod-

mínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastní větší počet osob. Před jejím vydáním doporučujeme konzultovat s příslušným Hasičským záchranným sborem kraje.

4. Požadání o součinnost vlastníky nemovitostí, které jsou vhodné pro pořádání akcí typu technopárty

Vzhledem k tomu, že vlastník nemovitosti v případě, že tuto nemovitost poskytne organizátorům akce typu technopárty nemá povinnost o uzavřené smlouvě informovat obec, lze rovněž doporučit – podle místních podmínek – tyto vlastníky (některé z nich) požádat o *informování v případech, kdy poskytují své nemovitosti k pořádání akcí typu technopárty*. Je však třeba zdůraznit, že poskytnutí takové informace je zcela na dobré vůli vlastníků jednotlivých nemovitostí a nelze ji nijak vynutit.

5. Vypracování „přehledu“ orgánů veřejné správy, jejichž součinnost bude v případě konání akce typu technopárty nezbytná

Jak vyplývá z *přehledu právní úpravy vztahující se k pořádání akcí typu technopárty*, jednotlivá práva a povinnosti organizátorů a účastníků těchto akcí jsou upraveny celou řadou právních předpisů z různých odvětví veřejné správy. Povinnosti účastníků těchto akcí, jakož i okruh správních orgánů oprávněných v případě jejich porušení konat, se proto budou lišit v závislosti na místě konání akce.

Z tohoto důvodu doporučujeme v rámci „preventivní“ činnosti vypracování seznamu všech orgánů, jejichž působnosti se může konání akce typu technopárty dotýkat, včetně konkrétních odborů a kontaktních osob odpovídajících za výkon veřejné správy na tom kterém úseku.

Pravidelně se akce typu technopárty dotýkají působnosti **Policie České republiky**, dále pak **Krajských hygienických stanic, obcí s rozšířenou působností a krajských úřadů**. Kontaktovat dále doporučujeme příslušný **Hasičský záchranný sbor kraje a zdravotnickou záchrannou službu**.

Zde je třeba upozornit na ustanovení § 13 odst. 2 obecního zřízení, podle kterého *státní orgány a orgány kraje poskytují obci na požádání bezplatně údaje a informace pro výkon její působnosti*. Uvedené orgány jsou proto povinny s obcí spolupracovat.

Podrobnější úprava *součinnosti Policie České republiky s orgány obcí (a obecní policií)* je obsažena v **nařízení č. 397/1992 Sb.** Policie má s orgány obcí povinnost spolupracovat, přičemž podle § 6 tohoto nařízení mohou policejní útvary a orgány obcí dohodnout podrobnosti o spolupráci při zabezpečování veřejného pořádku.

Zapojit je vhodné též **obecní policii**, je-li zřízena.

Podle povahy **pozemků, na nichž se může akce typu technopárty konat**, připadá do úvahy zainteresování jednotlivých odvětvových správních úřadů, jejichž určení naleznete v *přehledu právní úpravy k pořádáním akcí typu technopárty* (např. Česká inspekce životního prostředí).

Přehled o příslušnosti jednotlivých správních orgánů k projednávání přestupků je uveden v příloze tohoto materiálu.

Doporučujeme tyto „dotčené“ správní orgány předem kontaktovat a požádat je o určení konkrétní osoby, na kterou je možné se v případě konání akce typu technopárty (zejména v případech naléhavé nutnosti) obrátit s dotazy a žádostmi o součinnost.

* * *

L2 Postup obce, je-li již známo místo a datum konání akce

Jakmile je znám údaj o konání akce na území obce, případně též údaj o datu a místě konání, je třeba reagovat velmi operativně a bez zbytečných odkladů:

1. Bezodkladně kontaktovat jednotlivé „dotčené“ orgány za účelem poskytnutí vzájemných informací a součinnosti

Podle okolností doporučujeme, aby se jednotliví zástupci těchto orgánů sešli na pracovním jednání a **dohodli bližší postup a vzájemnou koordinaci těchto „dotčených“ orgánů**. Starosta by v tomto případě mohl plnit úlohu jakéhosi „koordinátora“ všech zúčastněných orgánů a „prostředníka“ pro případný kontakt s organizátory celé akce.

Již v této fázi doporučujeme poskytnout jednotlivým zainteresovaným orgánům potřebnou součinnost, např. i poskytnutím prostoru v budově obecního úřadu pro koordináční setkání.

2. Kontaktovat vlastníka nemovitostí, na nichž se má akce typu technopárty konat a jednotlivé správní úřady, zda jsou v konkrétním případě splněny všechny podmínky z hlediska tohoto kterého zákona

V této fázi se bude zejména jednat o předběžné zjištění, zda organizátor akce disponuje oprávněním k **užívání nemovitostí určených k pořádání akce**. Účelem je dále předběžné zjištění, zda **konání akce na určitém místě nebrání povinnosti stanovené zvláštními zákony k ochraně těchto míst** (např. povinnosti k ochraně lesa, zemědělského půdního fondu, ochrany přírody a krajiny, ochrany veřejného zdraví apod.).

3. Jsou-li známi, pokusit se kontaktovat též organizátory akce

Zkušenosti z minulých let z pořádání některých akcí typu technopárty ukázaly, že v případě fungující spolupráce mezi organizátory akce, obcí a dalšími orgány lze konání těchto akcí bez narušení veřejného pořádku a bez nutnosti zásahu ze strany orgánů veřejné moci. Z tohoto důvodu doporučujeme **kontaktovat organizátory akce a v případě jejich vstřícnosti pořádání akce s nimi koordinovat**. Vycházíme z názoru, že kooperace je v této souvislosti lepším řešením než represe.

Kontaktovat organizátory akce doporučujeme zejména pro zjištění, zda budou splněny limity stanovené nařízením vlády č. 502/2000 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, resp. za účelem dohody s organizátory k omezení hluku či dalších nepříznivých jevů plynoucích z těchto akcí.

4. Informovat obyvatele obce o konání akce i o opatřeních, která obec k zajištění veřejného pořádku ve spolupráci s dotčenými orgány hodlá realizovat

V této souvislosti považujeme za nutné již na tomto místě upozornit, že v případě, kdy organizátoři akce nesplní oznamovací povinnost vyplývající z obecně závazné vyhlášky „k akcím typu technopárty“, **neznamená tato skutečnost nemožnost akci konat („zákaz konání akce“)**. Organizátor se v tomto případě „pouze“ **dopouští přestupku, přičemž míra jeho závažnosti může ve svém důsledku oprávnit příslušné orgány ke konkrétnímu zásahu**.

Část druhá

Postup obce v průběhu konání akce typu technopárty

II.1 Součinnost a spolupráce

1. Součinnost a koordinace „dotčených“ orgánů

Doporučujeme **požádat všechny „dotčené“ orgány o dohled nad konáním akce** z hlediska působnosti těchto orgánů, tedy, zda na místě nedochází ze strany organizátora či účastníků k porušování jednotlivých povinností.

Zejména doporučujeme poskytnout určité **materiální zázemí těmto orgánům**, např. prostory pro konání operativních schůzek zástupců těchto orgánů, dále např. prostory pro přistavení vozidel Policie České republiky, Hasičského záchranného sboru apod.

2. Součinnost s organizátory akce

I když akce není oznámená podle obecně závazné vyhlášky, doporučujeme pokusit se **kontaktovat organizátory** a dohodnout s nimi určitý komunikační režim a spolupráci.

3. Součinnost s vlastníkem nemovitostí, na nichž se akce koná

Opět se jedná o nutnost zjistit, zda se akce koná na daném místě oprávněně, tzn., **zda dal vlastník, případně i nájemce nemovitosti souhlas k jejímu využití**.

* * *

II.2 Možnost požádat o zásah jednotlivé orgány veřejné moci

1. Podněty k řešení přestupků a jiných správních deliktů

Obec může jednotlivé příslušné správní orgány požádat o prověření, zda konkrétní činností konkrétních osob nedochází ke spáchání přestupku či jiného správního deliktu. V souvislosti s pořádáním akcí typu technopárty se může jednat o následující **přestupky** nebo **jiné správní delikty**

a) proti pořádku ve státní správě a samosprávě (§ 46) - Přestupkem je porušení i jiných povinností, než které

jsou uvedeny v § 21 až 45, jestliže jsou stanoveny zvláštními právními předpisy včetně nařízení obcí, okresních úřadů a krajů. Přestupkem proti pořádku ve věcech územní samosprávy je porušení povinností stanovených v obecně závazných vyhláškách obcí a krajů vydaných na úseku jejich samostatné působnosti. K jejich projednávání jsou příslušné **obce – obecní úřady**, jde-li o přestupky proti pořádku ve státní správě ve věcech, které jsou jim svěřeny, přestupky proti pořádku v územní samosprávě.

b) proti veřejnému pořádku (§ 47, § 47b a § 48) - 1)

*Přestupku se dopustí ten, kdo a) neuposlechne výzvy veřejného činitele při výkonu jeho pravomoci, b) poruší noční klid, c) vzbudí veřejné pohoršení, d) znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství, f) poruší podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při konání veřejných tělovýchovných, sportovních nebo kulturních podniků anebo v místech určených k rekreaci nebo turistice, g) poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení, h) neoprávněně založí skládku nebo odkládá odpadky nebo odpady mimo vyhrazená místa. 2) Přestupku se dopustí ten, kdo neudržuje čistotu a pořádek na svém nebo jím užívaném pozemku tak, že naruší vzhled obce. 3) Přestupkem proti veřejnému pořádku je porušení i jiných povinností, než které jsou uvedeny v § 47, jestliže jsou stanoveny zvláštními právními předpisy. K jejich projednávání jsou příslušné **obce – obecní úřady**.*

c) proti majetku (§ 50) – 1) *Přestupku se dopustí ten, kdo ... b) úmyslně neoprávněně užívá cizí majetek nebo si přisvojí cizí věc nálezem nebo jinak bez přivolení oprávněné osoby. K jejich projednávání jsou příslušné **obce – obecní úřady**.*

d) správní delikty podle zákona o obcích (§ 58 a 59)

e) další skutkové podstaty vyplývající z jednotlivých oblastí veřejné správy. V podrobnostech odkazujeme na jednotlivé kapitoly *přehledu právní úpravy k pořádání akcí typu technopárty* – ochrana autorského práva, ochrana přírody a krajiny, ochrana veřejného zdraví, ochrana vod, ochrana zemědělského půdního fondu, ochrana lesa, nakládání s odpady, požární ochrana, provoz na pozemních komunikacích, ochrana ovzduší aj. **Povinnostem vyplývajícím z jednotlivých speciálních úprav odpovídají i skutkové podstaty přestupků (event. správních deliktů) v případě jejich porušení.**

2. Podnět k zásahu ze strany Policie České republiky

Za podmínek stanovených zákonem o Policii a přestupkovým zákonem se **Policie podílí na odhalování přestupků**, přičemž disponuje jednotlivými oprávněními uvedenými v zákoně o Policii. Jedná se zejména o (blíže viz *přehled právní úpravy*) **oprávnění požadovat vysvětlení** (§ 12); **oprávnění požadovat prokázání totožnosti** (§ 13); **oprávnění zajistit osobu** (§ 14 a 15); **oprávnění k omezení pohybu agresivních osob** (§ 16); **oprávnění odebrat zbraň** (§ 17); **oprávnění k prohlídce dopravních prostředků** (§ 18); **oprávnění zakázat vstup na určitá místa** (§ 20); **oprávnění k úkonům v souvislosti s řízením o přestupcích** (§ 24 a 25).

Upozornit je nutné zejména na oprávnění policie **požadovat prokázání totožnosti**, neboť je využitelné zejména v případech, kdy není znám organizátor akce, resp. když dochází k páchání přestupků jednotlivými účastníky akce.

3. Využití obecní policie

Za splnění podmínek stanovených zákonem o obecní policii mohou některé záležitosti veřejného pořádku v souvislosti s konáním akce typu technopárty zajišťovat též strážníci obecní policie (blíže viz *přehled právní úpravy*).

4. Podnět k zásahu ze strany Krajské hygienické stanice^{*)}

Dodržení hygienických limitů hluku může orgán ochrany veřejného zdraví (dále „OOVZ“) na základě požadavku orgánů místní samosprávy **zjistit** měřením hluku prostřednictvím příslušného zdravotního ústavu. V případě zjištění, že nejsou dodrženy hygienické limity hluku v chráněném venkovním prostoru staveb a chráněném venkovním prostoru, může OOVZ uplatnit příslušná represivní opatření.

OOVZ může při výkonu státního zdravotního dozoru podle zákona o ochraně veřejného zdraví **pozastavit výkon činnosti**, pokud při ní byly porušeny povinnosti o ochraně veřejného zdraví (§ 84 odst.1 písm. b), nebo může pozastavit provoz nebo používání zdroje hluku, je-li to nezbytné k ochraně veřejného zdraví (§ 84 odst. 1 písm. l), a to do doby odstranění závad.

5. Podnět k zásahu ze strany jiných správních orgánů (příkladný výčet, v podrobnostech viz jednotlivé kapitoly přehledu)

a) **Oprávnění orgánů ochrany přírody omezit či zakázat určité činnosti** podle § 64 a § 66 zákona o ochraně přírody a krajiny. Tato opatření vydávají **obecní úřady obcí s rozšířenou působností, krajské úřady nebo Česká inspekce životního prostředí.**

b) **Oprávnění orgánů ochrany zemědělského půdního fondu ukládat opatření k odstranění zjištěných závad.**

c) **Oprávnění orgánů státní správy lesů ukládat opatření k odstranění zjištěných nedostatků, popřípadě i opatření ke zlepšení stavu lesů a plnění jejich funkcí.** V případě hrozící škody jsou **oprávněny rozhodnout o omezení nebo zastavení výroby nebo jiné činnosti.** Tuto působnost vykonává **obecní úřad obce s rozšířenou působností a krajský úřad.**

Část třetí

Postup obce po skončení akce typu technopárty

1. **Podat oznámení o spáchání přestupku, případně trestného činu, vzniklo-li podezření z jejich spáchání.**

2. **Není-li na základě dohody s organizátory zajištěn nebo proveden úklid místa konání akce typu technopárty, tento úklid zajistit a jedná-li se o pozemek ve vlastnictví obce, následně vymáhat na organizátorech této akce náhradu nákladů s tímto úklidem spojených.**

3. **Uplatňovat náhradu škody, vznikla-li na majetku obce.**

^{*)} **K této části metodické pomůcky se odbor ochrany veřejného zdraví Ministerstva zdravotnictví, do jehož působnosti náleží činnost Krajských hygienických stanic podle zákona č. 258/2000 Sb., vyjádřil následovně (text uvádíme zkrácený dle dopisu z 24.4.2006, č.j. OVZ-30.0-24.4.06/18783):** *a) Ve skutečnosti je téměř nemožné v okamžiku zjištění, že uvedená akce typu technopárty přesahuje zákonem a nařízením vlády stanovené limity, bezprostředně pozastavit výkon činnosti, a to především z těchto důvodů: - v uvedených (krátkodobých) případech nelze mluvit o bezprostředním ohrožení zdraví; - v době získání naměřených dat, nemůže akreditovaná laboratoř či autorizovaná osoba protokol ihned poskytnout (je třeba zpracování a vyhodnocení zjištěných hlukových expozic v rámci postprocesingu). Z uvedeného vyplývá, že Krajská hygienická stanice v takovýchto případech uplatňuje pouze represivní opatření (sankční řízení).*

K odstavci druhému pak uvádí: *b) Skutečnost, že OOVZ postupuje dle správního řádu tedy není důvodně zvláště deklarovat - nicméně je třeba vzít ji v úvahu při posuzování textu odst. 2 na str. 8, kde se uvádí, že „OOVZ může... pozastavit výkon činnosti „Při postupu podle správního řádu lze sice použít zkrácené postupy řízení (§ 143 a 150 zákona č.500/2004 Sb.), ovšem tyto zkrácené postupy řízení předpokládají přítomnost, resp. součinnost účastníka vedeného řízení. Pokud naznačené předpoklady splněny nejsou, je třeba účastníku nejprve oznámit zahájení řízení (§ 46) a vyzvat jej, aby se k podkladům řízení vyjádřil (§ 36); teprve poté může být vydáno rozhodnutí, jehož doručení, zejména v případě nedostatku součinnosti účastníka (§ 24 odst. 1) vykonatelnost dále pozdrží. Pokud v průběhu řízení důvody jeho vedení pomínou, tj. např. hudební produkce budou ukončeny, bude takové řízení nutno zastavit, neboť odpadne důvod k jeho pokračování (§ 66 odst. 2). c) Podnět k zásahu ze strany KHS, kde je uvedeno, že OOVZ může pozastavit výkon činnosti, při níž byly porušeny povinnosti v ochraně veřejného zdraví, a to do doby odstranění závad - není zcela jasný způsob zajištění tohoto úkonu; dále pokud bude technopárty krátkodobá — než budou výsledky měření, nebude komu co pozastavovat; pozastavení činnosti při zjištění nadměrného hluku se jeví jako technicky nerealizovatelné.*

Ministerstvo zdravotnictví své vyjádření uzavírá: *Metodická pomůcka v navržené podobě může v představitelích samosprávy vzbudit falešný dojem, že hygienická služba je vybavena právními nástroji k řešení jejich problémů s technopárty, ačkoli ve skutečnosti narážíme spíše na otázky, nežli na jasná řešení.*

Příloha

Přehled působnosti správních orgánů při projednávání přestupků/správních deliktů

Přestupek/správní delikt	Správní orgán příslušný k jeho projednání
přestupky proti pořádku ve státní správě a samosprávě (§ 46 PZ)	obec (obecní úřad) , jde-li o přestupky proti pořádku ve státní správě ve věcech, které jsou jim svěřeny, přestupky proti pořádku v územní samosprávě. Jinak obecní úřad obce s rozšířenou působností
přestupky proti veřejnému pořádku (§ 47, § 47b a § 48 PZ)	obec (obecní úřad); Policie ČR v blokovém řízení přestupky podle § 47 písm. b) až d) a § 48 PZ
přestupky proti majetku (§ 50 PZ)	obec (obecní úřad); v blokovém řízení též Policie ČR
přestupky na úseku kultury (§ 32 odst. 1 písm. a/ PZ)	obecní úřad obce s rozšířenou působností
správní delikty podle § 58 a 59 obecního zřízení	rada obce (může svěřit odboru obecního úřadu)
přestupky podle § 87 zákona o ochraně krajiny a správní delikty podle § 88 zákona o ochraně krajiny	obecní úřad obce s rozšířenou působností, krajský úřad, případně též Česká inspekce životního prostředí
přestupky na úseku ochrany životního prostředí podle § 45 PZ	obecní úřad obce s rozšířenou působností
přestupek na úseku zdravotnictví podle § 29 odst. 1 písm. o) PZ	Krajské hygienické stanice
správní delikt podle § 92 zákona o ochraně veřejného zdraví	Krajské hygienické stanice
přestupek na úseku vodního hospodářství podle § 34 PZ nebo správní delikt podle § 116 vodního zákona	obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo Česká inspekce životního prostředí
správní delikt podle § 20 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu nebo přestupek na úseku zemědělství, myslivosti a rybářství podle § 35 odst. 1 písm. e) PZ	orgány ochrany zemědělského půdního fondu
přestupek podle § 53 lesního zákona, nebo správní delikt podle § 54 a násl. lesního zákona	obecní úřad obce s rozšířenou působností (event. krajský úřad , jde-li o nesplnění povinností uložených orgánem kraje)
správní delikt podle § 66 zákona o odpadech	obecní úřad, Česká inspekce životního prostředí nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností
správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob (§ 76) a přestupky fyzických osob (§ 78) podle zákona o požární ochraně	Hasičský záchranný sbor kraje
přestupek na úseku dopravy a silničního hospodářství podle ustanovení § 23 odst. 1 písm. l) PZ nebo správní delikt podle § 42 zákona o pozemních komunikacích	obecní úřad obce s rozšířenou působností , jde-li o přestupky na dálnicích a na silnicích, a obec , jde-li o přestupky ve věcech místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací
správní delikt podle § 35 zákona o památkové péči nebo přestupek podle § 39 téhož zákona	obecní úřad obce s rozšířenou působností
správní delikt podle § 27 zákona na ochranu zvířat proti týrání nebo přestupek podle § 28 zákona na ochranu zvířat	obecní úřad obce s rozšířenou působností
přestupek podle § 63 odst. 1 písm. a) zákona o myslivosti nebo správní delikt podle § 64 zákona o myslivosti	pověřený obecní úřad

Pozn: Ustanovení § 86 písm. d) PZ opravňuje **obecní policii** (jako zvláštní orgán obce) k **projednávání některých přestupků v blokovém řízení:**

- a) **přestupky na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi** podle § 30 odst. 1 písm. a), c), g) až i), k) až o),
- b) **přestupky, jejichž projednávání je v působnosti obce** a
- c) **přestupky proti pořádku ve státní správě** spáchané v oblasti dopravy a užívání pozemních komunikací (viz PZ).

Zpracoval: Odbor dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra

Zpracováno na základě podkladů: Odboru dozoru a kontroly veřejné správy MV, odboru legislativy a koordinace předpisů MV, odboru všeobecné správy MV, odboru bezpečnostní politiky MV, Policejního prezidia, Generálního ředitelství hasičského záchranného sboru, Ministerstva dopravy, Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva životního prostředí, Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva kultury, Ministerstva zemědělství a s využitím stanovisek a závěrečných zpráv ze šetření Veřejného ochránce práv.

Vzorová obecně závazná vyhláška k úpravě pořádání akcí typu technopárty

Obec

Obecně závazná vyhláška č. ... / 200. ,

o stanovení podmínek pro pořádání a průběh akcí typu technopárty a o zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku v souvislosti s jejich konáním

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat podle § 10 písm. a) a b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a § 84 odst. 2 písm. i) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku (dále jen „vyhláška“):

Čl. 1

Účel vyhlášky

Účelem této vyhlášky je stanovit v souladu s § 10 písm. a) a písm. b) obecního zřízení povinnosti pro pořádání, průběh a ukončení akcí typu technopárty v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku, zejména s cílem umožnit součinnost orgánů veřejné správy při zajišťování veřejného pořádku v souvislosti s pořádáním těchto akcí.

varianta č. 1 – širší vymezení

Čl. 2

Akce typu technopárty

(1) Akcí typu technopárty se pro účely této vyhlášky rozumí akce s předpokládanou účastí nejméně osob (*konkrétní počet osob doplní obec s přihlédnutím k místním podmínkám; lze využít přepočtu vycházejícího z odborných posouzení maximálního možného reálného počtu osob na 1 m², podle kterého může být na ploše 10 000 m² maximálně 1 000 osob*), které od svého zahájení do svého ukončení, včetně přestávek a přerušení, přesáhne dobu jednoho dne, a při kterém může docházet k obtěžování jiných osob nad míru přiměřenou poměrům zejména hlukem, prachem, světlem nebo vibracemi, pokud se na takovou akci nevztahují zvláštní právní předpisy¹⁾.

(2) Za akce typu technopárty se nepovažuje

a) (*konkrétní činnosti určí obec s přihlédnutím k místním podmínkám, např. konkrétní vícedenní sportovní soustředění, dětské dny, karnevaly, masopust apod.*).

b)

(3) Organizátorem akce typu technopárty je osoba, která podala oznámení podle článku 4, jinak osoba, která zajistila právo užívat pozemek nebo stavbu, kde se má akce typu technopárty konat (článek 4 odstavec 2 písm. a/).

(4) Vzhledem ke svému rozsahu se akce typu technopárty považuje za činnost, jež může narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.

¹⁾ Např. zákonem č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů.

varianta č. 2 - užší vymezení

Čl. 2

Akce typu technopárty

(1) Akcí typu technopárty se pro účely této vyhlášky rozumí veřejnosti přístupná hudební produkce vyznačující se hlasitou hudbou, včetně hudby reprodukované, jejímž účelem je zejména poslech této hudby a tanec, s předpokládanou účastí nejméně osob (*konkrétní počet osob doplní obec s přihlédnutím k místním podmínkám; lze využít přepočtu vycházejícího z odborných posouzení maximálního možného reálného počtu osob na 1 m², podle kterého může být na ploše 10 000 m² maximálně 1 000 osob*), která od svého zahájení do svého ukončení, včetně přestávek a přerušení, přesáhne dobu jednoho dne. Tímto ustanovením nejsou dotčeny akce upravené zvláštními právními předpisy¹⁾.

(2) Organizátorem akce typu technopárty je osoba, která podala oznámení podle článku 4, jinak osoba, která zajistila právo užívat pozemek nebo stavbu, kde se má akce typu technopárty konat (článek 4 odstavec 2 písm. a/).

(3) Vzhledem ke svému rozsahu se akce typu technopárty považuje za činnost, jež může narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.

¹⁾ Např. zákonem č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů.

varianta 1 – pozitivní vymezení

Čl. 3

Vymezení veřejných prostranství a času pro konání akcí typu technopárty

(1) Akce typu technopárty je možné konat pouze na těchto veřejných prostranstvích²⁾

a) (*konkrétní veřejná prostranství určí obec s ohledem na místní okolnosti; lze je vymezit též v příloze*),

b) (*konkrétní veřejná prostranství určí*

obec s ohledem na místní okolnosti; lze je vymezit též v příloze).

(2) Organizátor je povinen akci typu technopárty přerušit na dobu od do hodin.

(3) Veřejná prostranství uvedená v odstavci 1, na kterých je možné konat akci typu technopárty, jsou graficky znázorněna v příloze této vyhlášky.

²⁾ § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (*Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.*)

varianta č. 2 - negativní vymezení

Pozn: užití této alternativy vyžaduje přesnou specifikaci veřejných prostranství, na nichž je pořádání akcí typu technopárty zakázáno.

Čl. 3

Vymezení veřejných prostranství a času pro konání akcí typu technopárty

(1) Akce typu technopárty je zakázáno konat na těchto veřejných prostranstvích²⁾ v zastavěném území obce

a) (*např. na plochách veřejné zeleně v parku v ul. a v parku v ul.*),

b) (*např. na ploše náměstí, náměstí*),

c) (*např. na prostranství u kostela, které je ohraničeno zdmi domů č.p. ..., č.p. a č.p. v ulici a*).

(2) Akce typu technopárty je zakázáno konat na těchto veřejných prostranstvích mimo zastavěné území obce

a)

b)

(3) Organizátor je povinen akci typu technopárty přerušit na dobu od do hodin.

(4) Veřejná prostranství uvedená v odstavci 1 a 2, na kterých je zakázáno konat akce typu technopárty, jsou graficky znázorněna v příloze této vyhlášky.

²⁾ § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (*Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná ze-*

leň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.)

Čl. 4

Oznamovací povinnost organizátora akce typu technopárty

(1) Organizátor akce typu technopárty je povinen nejméně 30 dnů před jejím konáním oznámit Obecnímu úřadu

a) jméno, příjmení, datum narození, adresu trvalého pobytu a adresu skutečného bydliště organizátora, je-li odlišná od místa jeho trvalého pobytu a je-li organizátorem právnická osoba, svůj název či obchodní firmu, adresu svého sídla a jméno, příjmení, datum narození, adresu trvalého pobytu a adresu skutečného bydliště, je-li odlišná od místa trvalého pobytu, fyzické osoby, která za tuto právnickou osobu jedná,

b) dobu a místo konání akce typu technopárty, včetně údaje o jejím počátku a ukončení a včetně údaje o případných přestávkách a přerušeních,

c) předpokládaný počet účastníků této akce,

d) počet osob zajišťujících pořadatelskou službu a způsob jejich označení,

e) jméno, příjmení, datum narození, adresu trvalého pobytu a adresu skutečného bydliště, je-li odlišná od místa trvalého pobytu, osoby pověřené organizátorem akce k osobní spolupráci s orgány veřejné správy (článek 5 odstavec 4), pokud organizátor akce tuto osobu určí,

f) jméno, příjmení, datum narození, adresu trvalého pobytu a adresu skutečného bydliště, je-li odlišná od místa trvalého pobytu, fyzické osoby, která poskytla k užívání pozemek nebo stavbu, kde se má akce typu technopárty konat (odstavec 2 písm. a/) nebo název či obchodní firmu a adresu sídla právnické osoby, která poskytla k užívání pozemek nebo stavbu, kde se má akce typu technopárty konat (odstavec 2 písm. a/), a jméno, příjmení, datum narození, adresu trvalého pobytu a adresu skutečného bydliště, je-li odlišná od místa trvalého pobytu, fyzické osoby, která za tuto právnickou osobu jedná,

g) jméno, příjmení, datum narození, adresu trvalého pobytu a adresu skutečného bydliště, je-li odlišná od místa trvalého pobytu, fyzické osoby, která bude plnit povinnosti pořadatele veřejné produkce hudby podle zvláštního právního předpisu³⁾, nebo název či obchodní firmu a adresu sídla právnické osoby, která bude plnit povinnosti pořadatele veřejné produkce hudby podle zvláštního právního předpisu³⁾, a jméno, příjmení, datum narození, adresu trvalého pobytu a adresu skutečného bydliště, je-li odlišná od místa trvalého pobytu, fyzické osoby, která za tuto právnickou osobu jedná,

h) lhůtu, ve které zajistí úklid místa konání akce typu technopárty a způsob tohoto úklidu,

i) způsob zajištění sanitárních zařízení a zásobování pitnou vodou,

j) způsob zajištění obecných povinností při nakládání s odpady vzniklými při konání akce typu technopárty⁴⁾,

k) způsob zajištění podmínek stanovených zvláštními právními předpisy v oblasti požární ochrany⁵⁾,

l) způsob vymezení prostoru, ve kterém se bude akce typu technopárty konat (článek 5 odstavec 3).

(2) Organizátor akce typu technopárty je v oznámení podle odstavce 1 povinen dále prokázat

a) právní důvod užívání pozemku nebo stavby, kde se má tato akce konat,

b) zajištění přístupu k tomuto pozemku či stavbě, včetně právního důvodu opravňujícího organizátora a účastníky akce k tomuto přístupu,

c) zajištění míst pro odstavení vozidel účastníků akce, včetně právního důvodu k užívání nemovitosti určené k odstavení těchto vozidel,

d) rozhodnutí příslušného silničního správního úřadu o povolení ke zvláštnímu užívání pozemních komunikací, koná-li se akce typu technopárty na pozemní komunikaci, k jejímuž užívání je takového rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu⁶⁾ třeba.

(3) Je-li organizátorů více, podává oznámení podle předchozích odstavců jimi určená osoba. V takovém případě se v části oznámení podle odstavce 1 písm. a) uvedou údaje o všech organizátorech.

(4) Výjimku z povinnosti uvedené v odstavci 1 a 2 může svým usnesením povolit Rada obce Rada obce může svým usnesením též zkrátit lhůtu uvedenou v odstavci 1. (*V obcích, kde se rada nevolí, se uvede starosta obce*).

³⁾ § 32 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 12 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů; obecně závazná vyhláška obce vydaná na základě § 29 odst. 1 písm. o) bod 2. zákona o požární ochraně; nařízení kraje vydané na základě § 27 odst. 2 písm. b) bod 5. zákona o požární ochraně.

⁶⁾ § 25 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. 5

Povinnosti při konání akce typu technopárty

(1) Organizátor akce typu technopárty je povinen zajistit, aby počet osob zajišťujících pořadatelskou službu byl nejméně osob na každých předpokládaných účastníků akce (*např. nejméně 5 osob na každých 100 předpokládaných účastníků akce*). Organizátor je povinen zajistit, aby po celou dobu konání akce typu technopárty byl v místě jejího konání přítomen počet osob zajišťujících pořadatelskou službu podle skutečného počtu účastníků akce v počtu podle věty první.

(2) Organizátor akce typu technopárty je povinen zajistit, aby osoby zajišťující pořadatelskou službu byly v průběhu konání akce označeny viditelným nápisem „Pořadatelská služba“ (článek 4 odstavec 1 písm. d/).

(3) Organizátor akce typu technopárty je povinen na místě, na kterém se bude akce typu technopárty konat

a) viditelným způsobem vyznačit pozemky, na kterých se bude akce typu technopárty konat,

b) viditelným způsobem vymežit místa, na kterých budou účastníci akce typu technopárty odstavovat svá vozidla,

c) viditelným způsobem označit přístup do míst, kde se bude akce typu technopárty konat.

(4) Osoba pověřená podle článku 4 odstavce 1 písm. e) a fyzická osoba podle článku 4 odstavce 1 písm. g) nebo fyzická osoba jednající za právnickou osobu podle článku 4 odst. 1 písm. g), je povinna být po celou dobu konání akce typu technopárty přítomna na místě konání této akce nebo v jejím bezprostředním okolí za účelem komunikace s orgány veřejné správy. Je povinna poskytovat orgánům veřejné správy potřebnou součinnost a spolupráci k zajišťování veřejného pořádku při konání akce typu technopárty.

(5) V případě narušení pokojného průběhu akce typu technopárty, pokud přes veškerá učiněná opatření nedojde k obnovení jejího pokojného průběhu prostřednictvím osob, které zajišťují pořadatelskou službu, je organizátor akce povinen bez zbytečného odkladu tuto skutečnost oznámit a požádat o spolupráci obec, na jejímž území tato akce probíhá, nebo Policii České republiky.

Čl. 6

Společná ustanovení k povinnostem

Povinnosti uvedené v článku 4 a 5 se vztahují pouze na pořádání veřejnosti přístupných akcí typu technopárty, bez ohledu na to, zda se taková akce koná na veřejném prostranství.

Čl. 7

Sankce za porušení vyhlášky a kontrola plnění povinností

(1) Porušení povinností stanovených touto vyhláškou se postihuje podle zvláštních právních předpisů⁷⁾.

(2) Dodržování povinností stanovených touto vyhláškou jsou v mezích své pravomoci stanovené zvláštními právními předpisy oprávněny kontrolovat Policie České republiky⁸⁾, Obecní policie⁹⁾ a pověření zaměstnanci obce zařazení do Obecního úřadu¹⁰⁾.

⁷⁾ § 46 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (*Přestupkem proti pořádku ve věcech územní samosprávy je porušení povinností stanovených v obecně závazných vyhláškách obcí a krajů vydaných na úseku jejich samostatné působnosti. Za přestupek podle odstavců 1 a 2 lze uložit pokutu do 30 000 Kč.*). § 57 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (*Obec může uložit pokutu až do výše 200 000 Kč osobě, která porušila povinnost stanovenou právním předpisem obce.*).

⁸⁾ § 2 odst. 2 písm. j) zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ § 2 odst. písm. d) zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ § 53 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. 8

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 200. .

Podpis	Podpis
.....
Jméno Příjmení místostarosta	Jméno Příjmení starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:
Sejmuto z úřední desky dne:

Příloha:

Grafické znázornění veřejných prostranství podle čl. 3 vyhlášky

Vzory obecně závazných vyhlášek obcí

<http://www.mvcr.cz/sprava/mistni/vzory.html>

V souvislosti s novelou zákona o obcích č. 234/2006 Sb. Ministerstvo vnitra připravuje a nadále aktualizuje vzory obecně závazných vyhlášek obcí jako právních předpisů vydaných v samostatné působnosti, nad nimiž vykonává dozor. Ze stejného důvodu Ministerstvo vnitra z webových stránek stáhlo vzory nařízení obcí. Jejich vydávání je proto třeba konzultovat s příslušným krajským úřadem.

Současně upozorňujeme, že účinností zákona č. 186/2006 Sb. došlo k novelizaci ustanovení § 84 odst. 2 zrušením písm. b) /schvalování územních plánů zastupitelství obcí/ a k přečíslování navazujících písmen. Od 1. ledna 2006 tak vyhrazená pravomoc zastupitelstva obce vydávat obecně závazné vyhlášky není pod dosavadním písm. i), ale nově pod písm. h).

- Vzor č. 1: Obecně závazná vyhláška
- Vzor č. 2: Změna obecně závazné vyhlášky
- Vzor č. 3: Zrušení obecně závazné vyhlášky
- Vzor č. 4: Obecně závazná vyhláška o poskytování bytových náhrad
- Vzor č. 5: Obecně závazná vyhláška, kterou se vydává cenová mapa stavebních pozemků
- Vzor č. 6: Obecně závazná vyhláška, kterou se nařizuje provedení speciální ochranné dezinfekce/deratizace
- Vzor č. 7: Obecně závazná vyhláška o podmínkách k výkonu práce řidiče taxislužby
- Vzor č. 21: Obecně závazná vyhláška o místním poplatku ze psů
- Vzor č. 22: Obecně závazná vyhláška o místním poplatku za lázeňský nebo rekreační pobyt
- Vzor č. 23: Obecně závazná vyhláška o místním poplatku za užívání veřejného prostranství
- Vzor č. 24: Obecně závazná vyhláška o místním poplatku ze vstupného
- Vzor č. 25: Obecně závazná vyhláška o místním poplatku z ubytovací kapacity
- Vzor č. 26: Obecně závazná vyhláška o místním poplatku za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst a částí měst
- Vzor č. 27: Obecně závazná vyhláška o místním poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj
- Vzor č. 28: Obecně závazná vyhláška o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů
- Vzor č. 29: Obecně závazná vyhláška o místním poplatku za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace
- Vzor č. 30: Obecně závazná vyhláška o stanovení veřej-

- ně přístupných míst, na kterých je provozování výherních hracích přístrojů zakázáno
- Vzor č. 31: Obecně závazná vyhláška o stanovení míst a času, ve kterém mohou být provozovány výherní hrací přístroje
 - Vzor č. 32: Obecně závazná vyhláška o stanovení okruhu vzdáleností, v němž nesmí být provozování výherních hracích přístrojů povoleno
 - Vzor č. 33: Obecně závazná vyhláška o zřízení obecní policie
 - Vzor č. 34: Obecně závazná vyhláška o zrušení obecní policie
 - Vzor č. 35: Obecně závazná vyhláška o podrobnostech stejnokroje strážníků obecní policie a o jeho nošení
 - Vzor č. 36: Obecně závazná vyhláška o provozním řádu stanoviště taxislužby
 - Vzor č. 37: Obecně závazná vyhláška k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích
 - Vzor č. 38: Obecně závazná vyhláška o stanovení podmínek pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných tanečních zábav, diskoték a jiných kulturních podniků k zajištění veřejného pořádku
 - Vzor č. 39: Obecně závazná vyhláška o stanovení podmínek pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních podniků k zajištění veřejného pořádku
 - Vzor č. 40: Obecně závazná vyhláška o užívání plakátovacích ploch v majetku obce
 - Vzor č. 41: Obecně závazná vyhláška, kterou se zrušuje obecně závazná vyhláška, o příspěvku na částečnou úhradu neinvestičních nákladů mateřské školy, školní družiny a školního klubu
 - Vzor č. 42: Obecně závazná vyhláška, kterou se stanoví školské obvody základních škol zřízených obcí
 - Vzor č. 43: Obecně závazná vyhláška, kterou se stanoví školské obvody základních škol zřízených obcí a část školského obvodu základní školy zřízené obcí
 - Vzor č. 44: Obecně závazná vyhláška, kterou se stanoví část společného školského obvodu základní školy
 - Vzor č. 45: Obecně závazná vyhláška, kterou se stanoví částí společných školských obvodů základních škol
 - Vzor č. 46: Obecně závazná vyhláška, kterou se stanoví část školského obvodu základní školy zřízené svazkem obcí
 - Vzor č. 47: Obecně závazná vyhláška, kterou se stanoví částí školských obvodů základních škol zřízených svazkem obcí
 - Vzor č. 48: Obecně závazná vyhláška, o stanovení koeficientu pro výpočet daně z nemovitostí
 - Vzor č. 49: Obecně závazná vyhláška, o stanovení koeficientu pro výpočet daně z nemovitostí u pozemků
 - Vzor č. 50: Obecně závazná vyhláška, o stanovení koeficientu pro výpočet daně z nemovitostí u staveb
 - Vzor č. 51: Obecně závazná vyhláška, o osvobození nemovitostí postižených živelní pohromou od daně z nemovitostí
 - Vzor č. 52: Obecně závazná vyhláška, o osvobození a částečném osvobození nemovitostí postižených živelní pohromou od daně z nemovitostí
 - Vzor č. 53: Obecně závazná vyhláška, o zákazu promítání světelných reklam a efektů na oblohu
 - Vzor č. 54: Obecně závazná vyhláška, o zákazu používání laserové techniky při kulturních akcích
 - Vzor č. 55: Obecně závazná vyhláška, o zákazu promítání světelných reklam a efektů na oblohu a zákazu používání laserové techniky při kulturních akcích
 - Vzor č. 56: Obecně závazná vyhláška, o způsobu náhradního zásobování vodou a náhradního odvádění odpadních vod
 - Vzor č. 57: Obecně závazná vyhláška, o stanovení úhrady vodného a stočného ve dvousložkové formě
 - Vzor č. 62: Obecně závazná vyhláška k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku při nabízení, poskytnutí a využití sexuálních služeb na veřejných prostranstvích
 - Vzor č. 63: Obecně závazná vyhláška k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku při nabízení, poskytnutí a využití sexuálních služeb na veřejných prostranstvích

VZOR č. 1

Obec.....
Obecně závazná vyhláška č./200,
o

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. usneslo vydat na základě § odst. zákona č. Sb., o a v souladu s § 10 zákona č. 128/2000 Sb., ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a § 84 odst. 2 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

(1)

- a)
- b)
- c)

(2)

Čl. 2

(1)

(2)

Čl. 3

Závěrečná ustanovení

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem

Podpis

.....
 Jméno Příjmení
 místostarosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

Podpis

.....
 Jméno Příjmení
 starosta

VZOR č. 2

Obec.....
Obecně závazná vyhláška č./200,
kteou se mění a doplňuje vyhláška č./....., o

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. usneslo vydat na základě § odst. zákona č. Sb., o a v souladu s § 10 zákona č. 128/2000 Sb., ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. I

Obecně závazná vyhláška č./....., o, se mění a doplňuje takto:

1. Čl. se včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. zrušuje.
2. Čl. a čl. až se včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. zrušují.
3. Čl. včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. zní:
4. Čl. až čl. včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. znějí:
5. Za čl. se vkládá nový čl., který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. zní:
6. Příloha č. zní:
7. Dosavadní příloha se označuje jako příloha č. 1 a doplňuje se příloha č., která zní:

Čl. II

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem

Podpis

.....
 Jméno Příjmení
 místostarosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

Podpis

.....
 Jméno Příjmení
 starosta

VZOR č. 3

Obec

**Obecně závazná vyhláška č. .../200.,
kterou se zrušuje obecně závazná vyhláška č. .../200.
... (uvěďte se přesný název zrušované obecně závazné vyhlášky) ...**

Zastupitelstvo obce ... se na svém zasedání dne, usnesením č. ... usneslo
vydat na základě § 84 odst. 2 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení),
tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Zrušuje se obecně závazná vyhláška č. .../200. ... (uvěďte se přesný název zrušované obecně
závazné vyhlášky)

Čl. 2
Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem ... 200. .

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 4

Obec.....

Obecně závazná vyhláška č./200.,
o poskytování bytových náhrad

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. usneslo vydat na základě § 3 odst. 1 zákona č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník, a v souladu s § 10 zákona č. 128/2000 Sb., ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1
Zajištění bytových náhrad(1) Obec zajišťuje bytovou náhradu¹⁾ na žádost:

- pronajímatele, který vypověděl nájem bytu s přivolením soudu, nemůže-li sám zajistit bytovou náhradu,
- toho, v jehož prospěch byla rozhodnutím soudu stanovena jiným osobám povinnost vyklídit byt, nemůže-li sám zajistit bytovou náhradu,
- pronajímatele, jestliže stavební úřad povolil odstranění stavby,
- kteréhokoliv z rozvedených manželů pro toho z rozvedených manželů, který podle rozhodnutí soudu nebo podle dohody rozvedených manželů má povinnost se po zrušení společného nájmu z bytu vystěhovat.

(2) Obec zajišťuje bytovou náhradu tím, že:²⁾

- navrhne nájemci uzavření smlouvy o nájmu bytu, popřípadě místnosti v domě, který je v jejím vlastnictví,
- uzavře smlouvu o nájmu bytu v domě jiné právnické nebo fyzické osoby ve prospěch osoby, která je povinna byt vyklídit.

Čl. 2

Pořadí pro zajištění bytové náhrady

(1) Při zajišťování bytové náhrady se postupuje podle pořádku schvalovaného radou obce na každý kalendářní rok.

¹⁾ § 1 zákona č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník
²⁾ § 2 zákona č. 102/1992 Sb.

(2) Pro určení pořadí se postupuje podle kritérií uvedených v příloze této obecně závazné vyhlášky.

Čl. 3
Závěrečná ustanovení

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem

Podpis
.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis
.....
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 5

Obecně závazná vyhláška č. .../200.,
kterou se vydává cenová mapa stavebních pozemků

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat na základě § 33 odst. 2 zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku) a v souladu s § 10 písmeno d), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

K ocenění stavebních pozemků se vydává pro území obce cenová mapa stavebních pozemků¹⁾ (dále jen „cenová mapa“).

Čl. 2

Pro aktualizaci této cenové mapy jsou pověřující při prodeji povinni zaslat Obecnímu úřadu ... informace o sjednané ceně v Kč/m², o parcelním čísle a názvu katastrálního území, v němž se prodány stavební pozemek nachází.

Čl. 3

Cenová mapa v rozsahu ... mapových listů grafické části, zpracovaných na digitalizované katastrální mapě (něsť pouzřijí druh mapy) v měřítku 1: 000 a ... stran textové části je přílohou této obecně závazné vyhlášky.

Čl. 4

Cenová mapa je k nahlédnutí v úředních hodinách na obecním úřadu.

Čl. 5

Zrušuje se obecně závazná vyhláška č. .../200. ... (uvěď se přesný název zrušované obecně závazné vyhlášky) ...

Čl. 6

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 200. .

Podpis

Jméno Příjemce
místostarosta

Podpis

Jméno Příjemce
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

Tato OZV byla zaslána MF k uveřejnění v Cenovém věstníku dne:

¹⁾ Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů

VZOR č. 6

Obecně závazná vyhláška č. .../200.,
kterou se nařizuje provedení speciální ochranné dezinfekce/deratizace

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat na základě § 96 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 274/2003 Sb., a v souladu s § 10 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb. a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení) tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

(1) Na základě zvýšeného výskytu ... (uvěď druh členovce nebo hlodavce) se k ochraně zdraví před vznikem a šířením infekčních onemocnění nařizuje na území obce ... (na území části obce) provedení speciální ochranné dezinfekce/deratizace.¹⁾

(2) Speciální ochranná dezinfekce/deratizace se provede na území obce v částech obce v době od 200. do 200. .

Čl. 2

Speciální ochrannou dezinfekci/deratizaci podle čl. 1 zajistí a provedou osoby stanovené v lástním právním předpisem.²⁾

Čl. 3

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška obce nabývá účinnosti dnem a pozbývá platnosti dne

Podpis

Jméno Příjemce
místostarosta

Podpis

Jméno Příjemce
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

¹⁾ § 55 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 274/2003 Sb.

²⁾ § 57 odst. 2 a § 58 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

(1) Písemný test obsahuje otázek z místopisu a otázek z právních předpisů. Na vypracování testu z obou předmětů má uchazeč minut.

(2) Praktickou část zkoušky může konat pouze uchazeč, který prospěl v písemném testu.

(3) V praktické části zkoušky se ověřuje znalost obsluhy taxamtru.

(4) O průběhu zkoušky je vyhotoven protokol podepsaný Protokol obsahuje datum a místo konání zkoušky, jméno a příjmení uchazeče, číslo písemného testu včetně jejich bodového ohodnocení a popis průběhu praktické části zkoušky a výsledků zkoušky. Odevzdaný test je nedílnou součástí protokolu, na žádost uchazeče mu umožní pověřená osoba nahlédnout do vyhodnoceného testu.

Čl. 4

Hodnocení zkoušky

(1) Hodnocení písemného testu se provádí bodovým ohodnocením zkušebních otázek jednotlivých předmětů.

(2) Uchazeč v písemném testu prospěl, jestliže dosáhl nejméně dosažitelného bodového hodnocení z místopisu a nejméně dosažitelného bodového hodnocení z právních předpisů (tedy v první části nejméně bodů, v druhé části nejméně bodů). Uchazeč u zkoušky prospěl, jestliže prospěl v písemném testu a v praktické části zkoušky. Uchazeči, který prospěl, bude vydáno osvědčení.

(3) Námitky proti výsledku zkoušky může uchazeč uplatnit u písemnou formou ve lhůtě nejdéle do pracovních dnů po termínu vykonání zkoušky. Lhůta je zachována, pokud alespoň v její poslední den je zásilka předána k poštovní přepravě nebo pokud alespoň v její poslední den byly námitky osobně doručeny. Obecní úřad sdělí uchazeči, který uplatnil námitky, výsledek písemnou formou nejpozději ve lhůtě dnů ode dne, kdy se o nich dozvěděl.

(4) O námitkách rozhoduje

Čl. 5

Opravné zkoušky

V případě, že uchazeč u zkoušky neprospěl, může podat přihlášku k opravné zkoušce. Uchazeč bude zaražen ke zkoušce podle pořadí podání přihlášky.

Čl. 6

Přechodné ustanovení

VZOR Č. 7

Obec.....

**Obecně závazná vyhláška č. .../200.,
o podmínkách k výkonu práce řidiče taxislužby na území obce.....**

Zastupitelstvo obcese na svém zasedání dneusnesením č. ... usneslo vydat podle § 21 odst. 6 zákona č. 111/1985 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 84 odst. 2 písmeno b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Podmínky k výkonu práce řidiče taxislužby

(1) Podmínkou k výkonu práce řidiče taxislužby je prokázání znalosti místopisu, právních předpisů upravujících taxislužbu a ochranu spotřebitele a obsluhu taxamtru.

(2) Znalosti podle odstavce 1 se ověřují zkouškou.

(3) Rozsah zkoušky je uveden v příloze.

Čl. 2

Organizace zkoušek

(1) Přihláška se podává písemně V přihlášce uvede žadatel jméno a příjmení, adresu trvalého pobytu, kontaktní adresu, pokud se zdržuje mimo místo trvalého pobytu a přihlášku podepíše.

(2) Termíny zkoušek se vyhláší na úřední desce obecního úřadu. Žadatel je k zkoušce pozván písemně.

Čl. 3

Způsob provádění zkoušky

(1) Žadatel před zahájením zkoušky prokáže svoji totožnost (dále jen „uchazeč“).

(2) Zkouška se skládá formou písemného testu a ověření praktických znalostí obsluhy taxamtru. Zkouška je veřejná.

(3) Uchazeči mohou (nemohou) používat plán obce. Otázky jsou připraveny ze souboru zveřejněných otázek. Každá otázka má odpovědi, z nichž je správná.

Řidič taxisu je povinen prokázat znalost dle této obecně závazné vyhlášky do ...
... od účinnosti této obecně závazné vyhlášky.

Čl. 7
Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem.....

Podpis
.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis
.....
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

d) za druhého a každého dalšího psa téhož držitele, poživatele invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmu, anebo poživatele sirotčího důchodu ... Kč.

Čl. 4
Splatnost poplatku

Poplatek je splatný do

Obec

VZOR č. 21

**Obecně závazná vyhláška č. .../200.,
o místním poplatku ze psů**

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usneslo vydat na základě § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 10 písm. d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1
Úvodní ustanovení

Obec touto obecně závaznou vyhláškou zavádí místní poplatek ze psů (dále jen „poplatek“).¹⁾

Čl. 2
Ohlašovací povinnost

(1) Poplatník je povinen správci poplatku ohlásit vznik poplatkové povinnosti do dnů ode dne, kdy poplatková povinnost vznikla.

(2) Při plnění ohlašovací povinnosti je poplatník povinen sdělit správci poplatku příjmení, jméno a adresu trvalého pobytu, jde-li o fyzickou osobu, nebo název, sídlo a IČ, jde-li o právnickou osobu. Fyzická nebo právnická osoba, která je podnikatelským subjektem, uvede rovněž čísla účtů u peněžních ústavů, na nichž jsou soustředěny peněžní prostředky z její podnikatelské činnosti.

(3) Poplatník je rovněž povinen ohlásit správcí poplatku jakékoliv změny v ohlášených skutečnostech dodnů ode dne jejich vzniku.

Čl. 3
Sazba poplatku

Sazba poplatku činí ročně:

- a) za prvního psa Kč,
- b) za druhého a každého dalšího psa téhož držitele Kč,
- c) za psa, jehož držitelem je poživatel invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmu, anebo poživatel sirotčího důchodu ... Kč,

¹⁾ § 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona č. 229/2003 Sb.

č. 229/2003 Sb. (§11 platební výměr, sankce zvýšení poplatků nebo jejich části až na trojnásobek, § 12 prekluze, § 16 prominutí poplatku nebo jeho části).
Pokud zákon o místních poplatcích nestanoví jinak, platí o řízení ve věcech poplatků zvláštní předpisy, tj. (dle poznámky pod čarou v zákoně o místních poplatcích) zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků ve znění pozdějších předpisů (např. § 37 odst. 1 pokuty, § 37a odst. 1 blokové řízení, §59 způsob placení poplatků,...)

Čl. 6
Zrušovací ustanovení

Zrušuje se obecně závazná vyhláška č. .../200. (uvádě se přesný název zrušované obecně závazné vyhlášky)

Čl. 7
Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška obce nabývá účinnosti dnem

.....
Podpis
Jméno Příjmení
místostarosta
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

(Pozn. M): Imotně právní úprava místního poplatku ze psů je obsažena v § 2 zákona č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích ve znění zákona č. 229/2003 Sb., procesně právní úprava pak zejména v § 11, 12 a 16 zákona o místních poplatcích ve znění zákona

VZOR č. 22

Obec

**Obecně závazná vyhláška č. .../200.,
o místním poplatku za lázeňský nebo rekreační pobyt**

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat na základě § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., a v souladu s § 10 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a § 84 odst. 2 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

**Čl. 1
Úvodní ustanovení**

Obec touto obecně závaznou vyhláškou zavádí místní poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt (dále jen „poplatek“).¹⁾

**Čl. 2
Ohlašovací povinnost**

(1) Ubytovatel je povinen správci poplatku ohlásit písemně nebo ústně do protokolu zahájení činnosti spočívající v poskytování přechodného ubytování ve lhůtě do dnů od zahájení této činnosti.

(2) Při plnění ohlašovací povinnosti je ubytovatel povinen sdělit správci poplatku příjmení, jméno a adresu trvalého pobytu, jde-li o fyzickou osobu, nebo název, sídlo a IČ, jde-li o právnickou osobu. Fyzická nebo právnická osoba, která je podnikatelským subjektem, uvede rovněž čísla účtů u peněžních ústavů, na nichž jsou soustředěny peněžní prostředky z její podnikatelské činnosti.

(3) Ubytovatel je rovněž povinen ohlásit správci poplatku do dnů jakékoli změny v ohlášených skutečnostech.

**Čl. 3
Sazba poplatku**

(1) Sazba poplatku činí za osobu a každý i započatý den pobytu, není-li tento dnem příchodu Kč.

(2) Pausální částka činí:

- a) týdenní paušální částka Kč,
- b) měsíční paušální částka Kč,
- c) roční paušální částka Kč.

¹⁾ § 3 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

**Čl. 4
Splatnost poplatku**

- (1) Poplatník poplatek uhradí ubytovatel.
- (2) Ubytovatel vybrané poplatky odvede do

**Čl. 5
Osvobození a úlevy**

(1) Od poplatku se osvobozují:

- a)
- b)
- c)

- (2) Úleva se poskytuje:
 - a) ve výšiKč,
 - b) ve výšiKč.

**Čl. 6
Zrušovací ustanovení**

Zrušuje se obecně závazná vyhláška č. .../2001. (uvede se přesný název zrušované obecně závazné vyhlášky)

**Čl. 7
Účinnost**

Tato obecně závazná vyhláška obce nabývá účinnosti dnem

.....
Podpis
Jméno Příjmení
místostarosta

.....
Podpis
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 23

Obec

**Obecně závazná vyhláška č. .../200.,
o místním poplatku za užívání veřejného prostranství**

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. usneslo vydat na základě § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., a v souladu s § 10 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a § 84 odst. 2 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Úvodní ustanovení

Obec touto obecně závaznou vyhláškou (dále jen „vyhláška“) zavádí místní poplatek za užívání veřejného prostranství (dále jen „poplatek“):

Čl. 2

Veřejné prostranství

Pro účely této vyhlášky se za veřejné prostranství považují prostranství konkrétně uvedená v příloze č. 1 a znázorněná na mapě v příloze č. 2.

Čl. 3

Ohlašovací povinnost

(1) Poplatník je povinen správci poplatku předem ohlásit předpokládanou dobu, místo a výměnu užívání veřejného prostranství.

(2) Při plnění ohlašovací povinnosti je poplatník povinen sdělit správci poplatku příjmení, jméno a adresu trvalého pobytu, jde-li o fyzickou osobu, nebo název, sídlo a IČ, jde-li o právnickou osobu. Fyzická nebo právnická osoba, která je podnikatelským subjektem, uvede rovněž čísla účtů u peněžních ústavů, na nichž jsou soustředěny peněžní prostředky z její podnikatelské činnosti.

¹⁾ § 4 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. 4

Sazba poplatku

- (1) Sazba poplatku činí za každý i započatý m² a každý i započatý den:
- a) za umístění dočasných staveb a zařízení sloužících pro poskytování služeb ...Kč,
 - b) za umístění dočasných staveb a zařízení sloužících pro poskytování služeb ...Kč,
 - c) za provádění výkopových prací ...Kč,
 - d) za umístění stavebního zařízení ...Kč,
 - e) za umístění reklamního zařízení ...Kč,
 - f) za umístění zařízení lunaparků, cirkusů a jiných obdobných atrakcí ...Kč,
 - g) za umístění skládek ...Kč,
 - h) za vyhrazení trvalého parkovacího místa ...Kč,
 - i) za užívání veřejného prostranství pro kulturní akce ...Kč,
 - j) za užívání veřejného prostranství pro sportovní akce ...Kč,
 - k) za užívání veřejného prostranství pro reklamní akce ...Kč,
 - l) za užívání veřejného prostranství pro potřeby tvorby filmových a televizních děl ...Kč.

(2) Obec stanovuje poplatek paušální částkou následovně:

- a) za vyhrazení trvalého parkovacího místa pro osobní automobil ...Kč/rok,
- b) za vyhrazení trvalého parkovacího místa pro nákladní automobil ...Kč/rok,
- c) za umístění prodejního zařízení ...Kč/rok,
- d) za umístění prodejního zařízení ...Kč/rok,
- e)Kč/rok,

(3) V případě souběhu více zvláštních užívání jednoho veřejného prostranství ve stejném období se platí poplatek stanovený nejvyšší sazbou.

Čl. 5

Splatnost poplatku

- (1) Poplatek podle čl. 4 odst. 1 je splatný do
- (2) Poplatek podle čl. 4 odst. 2 je splatný do

Čl. 6

Osvobození a úlevy

(1) Od poplatku se osvobozují:

- a)
- b)
- c)

(2) Úleva se poskytuje:

- a) ve výši ...Kč,
- b) ve výši ...Kč.

Příloha č. 1 k obecně závazné vyhlášce č.
 Přehled veřejných prostranství, za jejichž užívání se vybírá místní poplatek za užívání veřejného prostranství

Příloha č. 2 k obecně závazné vyhlášce č.
 Mapa veřejných prostranství, za jejichž užívání se vybírá místní poplatek za užívání veřejných prostranství

Čl. 7
 Znašovací ustanovení
 Znašuje se vyhláška č. .../200. ... (vede se přesný název znašované vyhlášky) ...

Čl. 8
 Účinnost
 Tato vyhláška obce nabývá účinnosti dnem

Podpis
 Jméno Příjmení
 místostarosta

Podpis
 Jméno Příjmení
 starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:
 Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 24

**Obecně závazná vyhláška č. .../200,,
o místním poplatku ze vstupného**

Obec.....

Zastupitelstvo obcese na svém zasedání dneusnesením č.usneslo vydat na základě § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., a v souladu s § 10 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1
Úvodní ustanovení

Obec touto obecně závaznou vyhláškou zavádí místní poplatek ze vstupného (dále jen „poplatek“).¹⁾

Čl. 2
Ohlašovací povinnost

(1) Poplatník je povinen nejpozději dni před konáním akce ohlásit správci poplatku její pořádání a předložit vstupenky označené cenou, datem, hodinou konání akce a jménem fyzické nebo právnické osoby, která akci pořádá.

(2) Při plnění ohlašovací povinnosti je poplatník povinen sdělit správci poplatku příjmení, jméno a adresu trvalého pobytu, jde-li o fyzickou osobu, nebo název, sídlo a IČ, jde-li o právnickou osobu. Fyzická nebo právnická osoba, která je podnikatelským subjektem, uvede též čísla účtů u peněžních ústavů, na nichž jsou soustředěny peněžní prostředky z její podnikatelské činnosti.

(3) Do dnů po skončení akce je poplatník povinen ohlásit správci poplatku celkovou výši vybraného vstupného sníženou o daň z přidané hodnoty, jestliže byla v ceně vstupného obsažena. Zároveň poplatník předloží správci poplatku neprodané vstupenky.

Čl. 3
Sazba poplatku

- (1) Sazba poplatku činí z vybraného vstupného na:
- a) kulturní akce %
 - b) sportovní akce %
 - c) prodejní akce %
 - d) reklamní akce %

¹⁾ § 6 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Pausální částka činí:

- a) kulturní akce Kč za ... (období)
- b) sportovní akce Kč za ... (období)
- c) prodejní akce Kč za ... (období)
- d) reklamní akce Kč za ... (období)

(3) V případě, že se na jednu akci bude vztahovat více poplatkových sazeb, platí se poplatek s nejvyšší sazbou.

Čl. 4
Splatnost poplatku

- (1) Poplatek je splatný do dnů ode dne skončení akce.
- (2) Poplatek placený paušální částkou podle čl. 3 odst. 2 je splatný

Čl. 5
Osvobození a úlevy

- (1) Od poplatku se osvobozují:
 - a)
 - b)
 - c)
- (2) Úleva se poskytuje:
 - a) ve výši %
 - b) ve výši %

Čl. 6
Zrušovací ustanovení

Zrušuje se obecně závazná vyhláška č. .../200, ... (uvede se přesný název zrušované obecně závazné vyhlášky)

Čl. 7
Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška obce nabývá účinnosti dnem

Podpis
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:
Sejmutu z úřední desky dne:

VZOR č. 25

Obec

**Obecně závazná vyhláška č. .../200.,
o místním poplatku z ubytovací kapacity**

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usneslo vydat na základě § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., a v souladu s § 10 písm. d) a § 84 odst. 2 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

**Čl. 1
Úvodní ustanovení**

Obec touto obecně závaznou vyhláškou zavádí místní poplatek z ubytovací kapacity (dále jen „poplatek“).¹⁾

**Čl. 2
Ohlašovací povinnost**

(1) Ubytovatel je povinen správci poplatku ohlásit zahájení činnosti spočívající v poskytování přechodného ubytování za útlatu ve lhůtě do dnů od zahájení této činnosti.

(2) Při plnění ohlašovací povinnosti je ubytovatel povinen sdělit správci poplatku příjmení, jméno a adresu trvalého pobytu, jde-li o fyzickou osobu, nebo název, sídlo a IČ, jde-li o právnickou osobu. Fyzická nebo právnická osoba, která je podnikatelským subjektem, uvede rovněž čísla účtů u peněžních ústavů, na nichž jsou soustředěny peněžní prostředky z její podnikatelské činnosti.

(3) Ubytovatel je rovněž povinen ohlásit správci poplatku jakékoliv změny v ohlášených skutečnostech do dnů ode dne jejich vzniku.

**Čl. 3
Sazba poplatku**

(1) Sazba poplatku činí za každé využití lůžko a den Kč.

(2) Pausální částka činí za ... (rok) Kč.

¹⁾ § 7 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona č. 229/2003 Sb.

**Čl. 4
Splatnost poplatku**

- (1) Poplatek je splatný do
- (2) Poplatek placený paušálně částkou podle čl. 3 odst. 2 je splatný do.....

**Čl. 5
Osvození a úlevy**

- (1) Od poplatku se osvobozují:
- a)
b)
- (2) Úleva se poskytuje:
- a) ve výši Kč,
b) ve výši Kč.

**Čl. 6
Zrušovací ustanovení**

Zrušuje se obecně závazná vyhláška č. .../200. ... (uveďte se přesný název zrušované obecně závazné vyhlášky)

**Čl. 7
Účinnost**

Tato obecně závazná vyhláška obce nabývá účinnosti dnem

Podpis
Jméno Příjemce
místostarosta

Podpis
Jméno Příjemce
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

(Pozn. MČ: Hmotné právní úprava místního poplatku z ubytovací kapacity je obsažena v § 7 zákona č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích ve znění zákona č. 229/2003 Sb., procesně právní úprava pak změněna v § 11, 12 a 16 zákona o místních poplatcích ve znění zákona č. 229/2003 Sb. (§11 platební výměr, sankce zvýšení poplatků nebo jejich části až na trojnásobek, § 12 prekluze, § 16 promítnutí poplatku nebo jeho části).
Pokud zákon o místních poplatcích nestanoví jinak, platí o řízení ve věcech poplatků zvláštní předpisy, tj. (dle poznámky pod čarou v zákoně o místních poplatcích) zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků ve znění pozdějších předpisů (např. § 37 odst. 1 pokuty, § 37a odst. 1 blokové řízení, §59 způsob placení poplatků,...)

VZOR č. 26

Obec.....

**Obecně závazná vyhláška č. .../200.,
o místním poplatku za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem
do vybraných míst a částí měst**

Zastupitelstvo obcese na svém zasedání dneusnesením č.usneslo vydat na základě § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., a v souladu s § 10 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a § 84 odst. 2 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

**Čl. 1
Úvodní ustanovení**

Obec (tuto obecně závaznou vyhláškou (dále jen „vyhláška“) zavádí místní poplatek za povolení k vjezdu s motorovým vozidlem do vybraných míst a částí měst (dále jen „poplatek“).¹⁾

**Čl. 2
Ohlašovací povinnost**

Poplatník je povinen sdělit správci poplatku příjmení, jméno a adresu trvalého pobytu, jde-li o fyzickou osobu, nebo název, sídlo a IČ, jde-li o právnickou osobu. Fyzická nebo právnická osoba, která je podnikatelským subjektem, uvede rovněž čísla účtů u peněžních ústavů, na nichž jsou soustředěny peněžní prostředky z její podnikatelské činnosti.

**Čl. 3
Sazba poplatku**

Sazba poplatku činí :

a) za kalendářní den Kč,
b) paušální částka za ...(období)... .. Kč.

**Čl. 4
Splatnost poplatku**

- (1) Poplatek podle čl. 3 písm. a) této vyhlášky je splatný současně s vydáním povolení.
- (2) Poplatek placený paušální částkou podle čl. 3 písm. b) je splatný

¹⁾ § 10 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

**Čl. 5
Osvobození a úlevy**

- (1) Od poplatku se osvobozují:
 - a)
 - b)
- (2) Úleva se poskytuje:
 - a)
ve výši Kč,
ve výši Kč.
 - b)

**Čl. 6
Zrušovací ustanovení**

Zrušuje se vyhláška č. .../200. ... (uvěde se přesný název zrušované obecně závazné vyhlášky)

**Čl. 7
Účinnost**

Tato vyhláška obce nabývá účinnosti dnem

.....
Podpis
Jméno Příjmení
místostarosta

.....
Podpis
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:
Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 27

Obec.....

**Obecně závazná vyhláška č. .../200.,
o místním poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj**

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usneslo vydat na základě § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 10 písm. d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

**Čl. 1
Úvodní ustanovení**

Obec touto obecně závaznou vyhláškou zavádí místní poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj (dále jen „poplatek“).¹⁾

**Čl. 2
Ohlašovací povinnost**

(1) Poplatník je povinen ohlásit uvedení výherního hracího přístroje do provozu, a to ve lhůtě dodnů od uvedení do provozu.

(2) Při plnění ohlašovací povinnosti je poplatník povinen sdělit správcí poplatku název právnické osoby, sídlo, IČ a uvést čísla účtů v peněžních ústavů, na nichž jsou soustředěny peněžní prostředky z její podnikatelské činnosti.

(3) Poplatník je rovněž povinen ohlásit správcí poplatku jakékoliv změny v ohlášených skutečnostech dodnů ode dne jejich vzniku.

**Čl. 3
Vznik a zánik poplatkové povinnosti**

1) Poplatek se platí ode dne uvedení povoleného výherního hracího přístroje do provozu
2) Poplatková povinnost zaniká dnem, ve kterém byl provoz výherního hracího přístroje ukončen.

Čl. 4Sazba poplatku

(1) Sazba poplatku za každý provozovaný výherní hrací přístroj činíKč na 3 měsíce.

¹⁾ § 10a zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona č. 149/1998 Sb. .

(2) V případě, že výherní hrací přístroj je provozován po dobu kratší než 3 měsíce, platí se poplatek v poměrné výši.

**Čl. 5
Splatnost poplatku**

Poplatek je splatný do dnů
(Pozn. MČ: Splatnost poplatku může být určena i jiným způsobem.)

Čl. 6Zrušovací ustanovení

Zrušuje se obecně závazná vyhláška č. .../200. (uveďte se přesný název zrušované obecně závazné vyhlášky)

Čl. 7Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška obce nabývá účinnosti dnem

.....
Podpis
Jméno Příjmení
místostarosta

.....
Podpis
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:
(Pozn. MČ: Hmotné právní úprava místního poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj je obsažena v § 10a zákona č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích ve znění zákona č. 149/1998 Sb., procesně právní úprava pak zejména v § 11, 12 a 16 zákona o místních poplatcích ve znění zákona č. 229/2003 Sb. (§11 platební výměr, sankce zvýšení poplatků nebo jejich částí až na trojnásobek § 12 prekluze, § 16 promítnutí poplatku nebo jeho částí)

Pokud zákon o místních poplatcích nestanovi jinak, platí o řízení ve věcech poplatků zvláštní předpis, tj. (dle poznámky pod čarou v zákoně o místních poplatcích) zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků ve znění pozdějších předpisů (např. § 37 odst. 1 pokuty, § 37a odst. 1 blokové řízení, §59 způsob placení poplatků,...)

VZOR č. 28

Obec.....

**Obecně závazná vyhláška č. .../200.,
o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění,
využívání a odstraňování komunálních odpadů**

Zastupitelstvo obcese na svém zasedání dneusnesením č.usneslo vydat na základě § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., a v souladu s § 10 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a § 84 odst. 2 písm. i) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

**Čl. 1
Úvodní ustanovení**

Obec touto obecně závaznou vyhláškou zavádí místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů (dále jen „poplatek“).¹⁾

**Čl. 2
Ohlašovací povinnost**

(1) Poplatník ohlásí správci poplatku vznik nebo zánik poplatkové povinnosti do dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala.

(2) V rámci ohlašovací povinnosti poplatník uvede své jméno, příjmení, rok narození a trvalý pobyt. Poplatník, který je vlastníkem stavby na území obce, která slouží nebo je určena k individuální rekreaci, v níž není k trvalému pobytu hlášena žádná fyzická osoba, uvede rovněž číslo popisné nebo evidenční této stavby; pokud stavba není takto označena, uvede parcelní číslo pozemku, na němž je stavba umístěna.

**Čl. 3
Sazba poplatku**

- (1) Sazba poplatku činíKč a tvoří ji:
- a) částka ... (až 250 Kč) ... za poplatníka a kalendářní rok, a
 - b) částka ... (až 250 Kč) ... stanovená na základě skutečných nákladů obce předchozího roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu za poplatníka a kalendářní rok
- (2) Rozúčtování nákladů předchozího roku za sběr a svoz netříděného komunálního odpadu za osobu je obsaženo v příloze této obecně závazné vyhlášky.

¹⁾ § 10b zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

**Čl. 4
Splatnost poplatku**

Poplatek je splatný do

**Čl. 5
Osвобоzení a úlevy**

(1) Od poplatku se osvobodují:

- a)
- b)

(2) Úleva se poskytuje:

- a) ve výši Kč,
- b) ve výši Kč.

**Čl. 6
Zkušební ustanovení**

Touto vyhláškou se zrušuje vyhláška č./200. (uvěde se přesný název zrušované obecně závazné vyhlášky)

**Čl. 7
Účinnost**

Tato obecně závazná vyhláška obce nabývá účinnosti dnem

.....
Podpis
Jméno Příjmení
místostarosta
.....
Podpis
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

Příloha k obecně závazné vyhlášce č.

Rozúčtování nákladů na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu na osobu a rok

VZOR č. 29

Obec.....

**Obecně závazná vyhláška č. .../200.,
o místním poplatku za zhodnocení stavebního pozemku
možností jeho připojení
na stavbu vodovodu nebo kanalizace**

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usneslo vydat na základě § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 10 písm. d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

**Čl. 1
Úvodní ustanovení**

Obec touto obecně závaznou vyhláškou (dále jen „vyhláška“) zavádí místní poplatek za zhodnocení stavebního pozemku¹⁾ možnostmi jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace (dále jen „poplatek“).²⁾

Čl. 2

Vznik poplatkové povinnosti

Poplatková povinnost vzniká až po nabytí právní moci kolaudačního rozhodnutí na stavbu vodovodu nebo kanalizace.

(Pozn. MČ: Ke vzniku této poplatkové povinnosti je nutné splnění dvou podmínek jednak nabytí účinnosti obecně závazné vyhlášky o místním poplatku za zhodnocení stavebního pozemku... a jednak nabytí právní moci kolaudačního rozhodnutí.)

Čl. 3

Sazba poplatku

Sazba poplatku činí Kč za m².

Čl. 4

Splatnost poplatku

Poplatek je splatný do

¹⁾ §9 odst. 1 písm. a) zákona č. 151/1997 Sb. o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku)
²⁾ § 10c zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona č. 274/2001 Sb.

**Čl. 5
Osвобоzení a úlevy**

(1) Od poplatku se osvobodují:

- a)
- b)

(1) Úleva se poskytuje:

- a) ve výši ... Kč,
- b) ve výši ... Kč.

**Čl. 6
Zkušovací ustanovení**

Zrůsňuje se obecně závazná vyhláška č. .../200. *(uveďte se přesný název zrušované obecně závazné vyhlášky) ...*

**Čl. 7
Účinnost**

Tato vyhláška obce nabývá účinnosti dnem

Podpis
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:
*(Pozn. MČ: Hmotně právní úprava místního poplatku za zhodnocení stavebního pozemku
možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace je obsázena v § 10c zákona
č. 565/1990 Sb. o místních poplatcích ve znění zákona č. 274/2001 Sb., procesně právní
úprava pak zejména v § 11, 12 a 16 zákona o místních poplatcích ve znění zákona
č. 229/2003 Sb. (§11 platební výměr, sankce zvýšení poplatků nebo jejich části až
na trojnásobek, § 12 prekluze, § 16 promítnutí poplatku nebo jeho části).
Pokud zákon o místních poplatcích nestanoví jinak, platí o řízení ve věcech poplatků zvláštní
předpisy, tj. (dle poznámky pod čarou v zákoně o místních poplatcích) zákon č. 337/1992 Sb.,
o správné daní a poplatků ve znění pozdějších předpisů (např. § 37 odst. 1 pokuty, § 37a
odst. 1 blokové řízení, §59 způsob placení poplatků,...).*

VZOR č. 31

Obec.....
Obecně závazná vyhláška č. .../ 200.,
o stanovení míst a času, ve kterém mohou být provozovány výherní hrací přístroje
 Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat na základě § 50 odst. 4 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění zákona č. 149/1998 Sb., a v souladu s § 10 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a s § 84 odst. 2 písmeno h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1
 Určení míst
 (1) Výherní hrací přístroje lze provozovat pouze na těchto místech:
 a) v části obce
 b) na území obce ohraničeném ulicemi, včetně,
 c)

(2) Mapa s vyznačením míst uvedených v odst. 1 je přílohou této obecně závazné vyhlášky.

Čl. 2
 Určení času
 Na místech uvedených v čl. 1 lze provozovat výherní hrací přístroje pouze v čase od ... do ... hodin.

Čl. 3
 Účinnost
 Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti prvním dnem dvanáctého měsíce následujícího po dni jejího vyhlášení.

.....
Podpis
 Jméno Příjemce
 místostarosta

Podpis
 Jméno Příjemce
 starosta
 Vyvěšeno na úřední desce dne:
 Sejmuto z úřední desky dne:

.....
 Příloha k obecně závazné vyhlášce č.
 Mapa s vyznačením míst pro provozování výherních hracích přístrojů

VZOR č. 30

Obec.....
Obecně závazná vyhláška č. .../ 200.,
o stanovení veřejně přístupných míst, na kterých je provozování výherních hracích přístrojů zakázáno
 Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat na základě § 50 odst. 4 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění zákona č. 149/1998 Sb., a v souladu s § 10 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a s § 84 odst. 2 písmeno h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1
 Určení míst
 Výherní hrací přístroje je zakázáno provozovat na těchto veřejně přístupných místech:
 a) ... (např. v restauracích, hernách, barech na náměstí ...);
 b) ... (např. v restauracích, hernách, barech v ulicích ...);
 c)

Čl. 2
 Ústanovení přechodné
 Výherní hrací přístroj, jehož provozování bylo povoleno přede dnem nabytí účinnosti této obecně závazné vyhlášky, lze provozovat na místech uvedených v čl. 1 nejdéle do doby stanovené vydaným povolením.¹⁾

Čl. 3
 Účinnost
 Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem

.....
Podpis
 Jméno Příjemce
 místostarosta

Podpis
 Jméno Příjemce
 starosta
 Vyvěšeno na úřední desce dne:
 Sejmuto z úřední desky dne:

¹⁾ § 18 odst. 3 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění zákona č. 149/1998 Sb.

VZOR č. 33

Obec.....

Obecně závazná vyhláška č./200.,
o zřízení obecní policie

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. usneslo vydat na základě § 1 odst. 1 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění zákona č. 311/2002 Sb., a v souladu s § 84 odst. 2 písmeno h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

V obci se ke dni zřizuje obecní policie.

Čl. 2
Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 200..

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

VZOR č. 34

Obec.....

Obecně závazná vyhláška č./200.,
o zrušení obecní policie

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. usneslo vydat na základě § 1 odst. 1 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění zákona č. 311/2002 Sb., a v souladu s § 84 odst. 2 písmeno h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

V obci se ke dni zrušuje obecní policie.

Čl. 2
Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Obecně závazná vyhláška č./....., o zřízení obecní policie,
2. Obecně závazná vyhláška č./....., o podrobnostech stejnojmenných strážníků obecní policie a o jeho nošení.

Čl. 3
Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 200..

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 36

Obec
Obecně závazná vyhláška č./200.,
o provozním řádu stanoviště taxislužby

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. usneslo vydat na základě § 21 odst. 7 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 10 písmeno d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a § 84 odst. 2 písmeno h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

- Čl. 1**
 Pravidla provozu na stanovišti taxislužby
- (1) Na stanovišti vozidel taxislužby¹⁾ v obci je řídit vozidla taxislužby povinen:
- a) ... (např. vypnout motor vozidla bezprostředně po příjezdu na stanoviště) ...;
 - b) ... (např. umožnit vjezd ostatním vozidlům taxislužby na volná místa stanoviště) ...;
 - c) ... (např. nebránit řídicím ostatním vozidlům taxislužby v užívaní stanoviště vozidel taxislužby) ...;
 - d) ... (např. neprovádět opravy a údržbu vozidla taxislužby) ...;
 - e)

(2) Stanoviště taxislužby nelze užívat k stání vozidel taxislužby mimo provozní dobu vozidla taxislužby.

Čl. 2
 Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 200..

.....
 Podpis
 Jméno Příjmení
 místostarosta

.....
 Podpis
 Jméno Příjmení
 starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:
 Sejmuto z úřední desky dne:

¹⁾ § 21 odst. 7 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

VZOR č. 35

Obec
Obecně závazná vyhláška č./200.,
o podrobnostech stejnokroje strážníků obecní policie a o jeho nošení

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. usneslo vydat na základě § 27 odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění zákona č. 153/1995 Sb., a v souladu s § 84 odst. 2 písmeno h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

- Čl. 1**
 Podrobnosti o stejnokroji
- Stejnokroj strážníka obecní policie tvoří:
- a) (např. košile s krátkým rukávem bílé/oděrné barvy)
 - b) (např. kalhoty barvy)
 - c) (např. sako černé barvy)
 - d)
 - e)
 - f)

Čl. 2
 Podrobnosti o nošení stejnokroje

(1) Součástí stejnokroje nelze nahrazovat částmi jiného oděvu.

(2)

Čl. 3
 Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 200..

.....
 Podpis
 Jméno Příjmení
 místostarosta

.....
 Podpis
 Jméno Příjmení
 starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:
 Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 37

Obec

**Obecně závazná vyhláška č. .../200.,
k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku na veřejných prostranstvích**

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat na základě § 10 písmeno a) a c) a v souladu s § 84 odst. 2, písmeno b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Vymezení činností, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mraví, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku

Činností, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mraví, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, je:

- a)
- b)
- c)
- d)
- e)

Čl. 2

Vymezení veřejných prostranství a času pro konání určených činností

(1) Činnosti uvedené v čl. 1 písmeno ...) je možno vykonávat pouze(přesné označení místa), a to v době od ... do ... hodin.

Čl. 3

Zákaz činností na vymezeném veřejném prostranství

- (1) Činnosti uvedené v čl. 1 písmeno b) je zakázáno provádět:
- a) (např. na plochách veřejně zeleně v parku v ul. a v parku v ul.),
 - b) (např. na prostranství u kostela, které je ohraničeno zámi domů č.p., č.p. a č.p. v ulici a),
 - c) (např.).

Čl. 4
Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 200. .

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 38

Obec

Obecně závazná vyhláška č. .../200..,
o stanovení podmínek pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných
tanečních zábav, diskotek a jiných kulturních podniků k zajištění veřejného pořádku

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo
 vydat podle § 10 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona
 č. 313/2002 Sb., a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení),
 ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Podmínky pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných tanečních zábav,
 diskotek a jiných kulturních podniků

(1) Taneční zábavy a diskoteky a jiné kulturní podniky (dále jen „akce“) lze
 provozovat pouze v době od do hodin, v období(od 1. 7. do 31. 8.) každého
 roku oddo..... hodin.

(2) Akce(konkrétní druh akce) lze provozovat v době od do hodin.

(3) Akce(konkrétní druh akce) pořádané v období lze provozovat od do
 hodin.

(4) Akce, které se pravidelně opakují, lze provozovat od ... dohodin.

Čl. 2

Pořadatel akce je povinen oznámit Obecnímu úřadu dnů před jejím
 konáním:

- a) jméno a příjmení nebo název, trvalý pobyt nebo sídlo pořadatele akce, IČ,
- b) označení druhu akce nebo opakujících se akcí, datum konání, počátek, konec a místo
konání,
- c) předpokládaný počet osob, které se akce zúčastní,
- d) počet členů pořadatelské služby,
- e)

Čl. 3

Pořadatel je povinen zajistit, aby člen pořadatelské služby byl přítomen v průběhu
 konání celé akce a označen viditelným nápisem „Pořadatelská služba“.

Čl. 4

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se obecně závazná vyhláška č. .../200.. (uvěďte se přesný název zrušované
 obecně závazné vyhlášky)

Čl. 4

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 200.. .

Podpis

Jméno Příjemce
 místostarosta

Podpis

Jméno Příjemce
 starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 40

Obec

**Obecně závazná vyhláška č. ... / 200.,
o užívání plakátovacích ploch v majetku obce**

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat podle § 10 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Vymezení plakátovacích ploch v majetku obce

(1) Plakátovací plochy v majetku obce jsou umístěny:

- a) ... (např. před budovou obecního úřadu) ...;
- b) ... (např. na rohu ulice ... a ulice ...);
- c) ... (např. na stěně domu čp. ... v ulici ...).

(2) Přehled umístění plakátovacích ploch je znázorněn v příloze této obecně závazné vyhlášky (dále jen „vyhláška“).

Čl. 2

Povinnosti k užívání plakátovacích ploch

- (1) Plakátování zajišťuje pouze obec.
- (2) Požadavky na zajištění plakátování předkládá žadatel obecnímu úřadu.
- (3) Žadatel může požádat pouze o zveřejnění ... (např. informace a pozvánky o konání sportovních, kulturních, společenských, prodávacích a politických akcí).....
- (4) Plakátování zajišťované jinými osobami a zveřejňování jiných informací než je uvedeno ve vyhlášce, je zakázáno.

Čl. 3

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem ... 200. .

Podpis

Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

Příloha k obecně závazné vyhlášce č.

Přehled umístění plakátovacích ploch

VZOR č. 39

Obec

**Obecně závazná vyhláška č. ... / 200.,
o stanovení podmínek pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných
sportovních podniků k zajištění veřejného pořádku**

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat podle § 10 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Podmínky pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních podniků

(1) Požadatel ... (např. název druhu sportovního podniku)...je povinen oznámit Obecnímu úřadu dnů před jeho konáním:

- a) jméno a příjmení nebo název, trvalý pobyt nebo sídlo pořadatele a provozovatele nebo majitele sportovního zařízení, IČ,
- b) označení druhu akce resp. opakujících se akcí, datum konání, počátek, konec a místo konání,
- c) předpokládaný počet osob, které se akce zúčastní,
- d) počet členů pořadatelské služby,
- e)

(2) Požadatel je povinen zajistit, aby člen pořadatelské služby byl přítomen v průběhu konání celé akce a označen viditelným nápisem „Pořadatelská služba“.

Čl. 2

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se obecně závazná vyhláška č. .../200. ... (uvěde se přesný název zrušované obecně závazné vyhlášky)

Čl. 3

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem ... 200. .

Podpis

Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 42

Obec
Obecně závazná vyhláška č. .../200.,
kteřou se stanoví školské obvody základních škol zřízených obcí

Zastupitelstvo obce ... se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat na základě ustanovení § 178 odst. 2 písm. b) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Školské obvody základních škol zřízených obcí se stanovují takto:

- a) školský obvod Základní školy ... (uvést oficiální název s adresou)... tvoří ... (konkrétně označit, které části obce, ulice, č.p. apod. dle místních podmínek spadají do školského obvodu)....
- b) školský obvod Základní školy ... (uvést oficiální název s adresou)... tvoří ... (konkrétně označit, které části obce, ulice, č.p. apod. dle místních podmínek spadají do školského obvodu)....
- c)

Čl. 2

Závěrečná ustanovení

- (1) Zrušuje se obecně závazná vyhláška č. .../200. ... (uvést se přesný název zrušované obecně závazné vyhlášky)
- (2) Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2005. (nejdříve)

Podpis
 Jméno Příjemce
 místostarosta

Podpis
 Jméno Příjemce
 starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 41

Obec
Obecně závazná vyhláška č. .../200.,
kteřou se zrušuje obecně závazná vyhláška č. .../200., o příspěvku na částečnou úhradu neinvestičních nákladů mateřské školy, školní družiny a školního klubu (uvést se přesný název zrušované obecně závazné vyhlášky)

Zastupitelstvo obce ... se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat na základě § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Na základě ustanovení § 123 odst. 4 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), se zrušuje obecně závazná vyhláška č. .../200., o příspěvku na částečnou úhradu neinvestičních nákladů mateřské školy a školní družiny (uvést se přesný název zrušované obecně závazné vyhlášky).

Čl. 2

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2005.

Podpis
 Jméno Příjemce
 místostarosta

Podpis
 Jméno Příjemce
 starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 43

Obec

Obecně závazná vyhláška č. .../200.,

kterou se stanoví školské obvody základních škol zřízených obcí a část školského obvodu základní školy zřízené obcí

Zastupitelstvo obce ... se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat na základě ustanovení § 178 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

(1) Školský obvod Základní školy ... (návesti oficiální název s adresou)... tvoří (konkrétně označit, které části obce, ulice, č.p. apod. dle místních podmínek spadají do školského obvodu)....

(2) Na základě dohody obcí a o vytvoření školského obvodu se stanovuje část společného školského obvodu Základní školy ... (návesti oficiální název s adresou), kterou tvoří ... (konkrétně označit, které části obce, ulice, č.p. apod. dle místních podmínek spadají do školského obvodu).

Čl. 2

Závěrečná ustanovení

(1) Zrušuje se obecně závazná vyhláška č. .../200. ... (náveste se přesný název zrušované obecně závazné vyhlášky) ...

(2) Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2005. (nejdříve)

Podpis

Jméno Příjemce
místostarosta

Podpis

Jméno Příjemce
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 44

Obec

Obecně závazná vyhláška č. .../200.,

kterou se stanoví část společného školského obvodu základní školy

Zastupitelstvo obce ... se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat na základě ustanovení § 178 odst. 2 písm. c) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Na základě uzavřené dohody obcí a o vytvoření společných školských obvodů je území obce částí školského obvodu Základní školy ... (návesti oficiální název s adresou)... Zřízené obcí

Čl. 2

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2005. (nejdříve)

Podpis

Jméno Příjemce
místostarosta

Podpis

Jméno Příjemce
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 46

Obec

Obecně závazná vyhláška č. .../200.,

kteřou se stanoví část školského obvodu základní školy zřízené svazkem obcí

Zastupitelstvo obce ... se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat na základě ustanovení § 178 odst. 2 písm. c) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) a § 84 odst. 2 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Část školského obvodu Základní školy ... (uvést oficiální název s adresou) ... zřízené svazkem obcí tvoří ... (konkrétně označit, které části obce, ulice, č.p. apod. dle místních podmínek spadají do školského obvodu) ...

Čl. 2

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2005. (nejdříve)

Podpis

.....
Jméno Příjemce
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjemce
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 45

Obec

Obecně závazná vyhláška č. .../200.,

kteřou se stanoví části společných školských obvodů základních škol

Zastupitelstvo obce ... se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat na základě ustanovení § 178 odst. 2 písm. c) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) a § 84 odst. 2 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Na základě uzavřené dohody obcí a o vytvoření společných školských obvodů se stanovuje rozdělení území obce na části společných školských obvodů těchto základních škol:

- a) část společného školského obvodu Základní školy ... (uvést oficiální název s adresou) ... tvoří ... (konkrétně označit, které části obce, ulice, č.p. apod. dle místních podmínek spadají do školského obvodu) ...
- b) část společného školského obvodu Základní školy ... (uvést oficiální název s adresou) ... tvoří ... (konkrétně označit, které části obce, ulice, č.p. apod. dle místních podmínek spadají do školského obvodu) ...
- c)

Čl. 2

Závěrečná ustanovení

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2005. (nejdříve)

Podpis

.....
Jméno Příjemce
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjemce
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 47

Obec
Obecně závazná vyhláška č./200.,
kteřou se stanoví části školských obvodů základních škol zřízených svazkem obcí

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. usneslo vydat na základě ustanovení § 178 odst. 2 písm. c) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Části školských obvodů základních škol zřízených svazkem obcí se stanovují takto:

- a) část školského obvodu Základní školy ... (iněštr oficiální název s adresou)... tvoří ... (konkrétně označit, které části obce, ulice, č.p. apod. dle místních podmínek spadají do školského obvodu) ...;
- b) část školského obvodu Základní školy ... (iněštr oficiální název s adresou)... tvoří ... (konkrétně označit, které části obce, ulice, č.p. apod. dle místních podmínek spadají do školského obvodu) ...;
- c)

Čl. 2

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2005. (nejdříve)

Podpis

 Jméno Příjmení
 místostarosta

Podpis

 Jméno Příjmení
 starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 48

Obec
Obecně závazná vyhláška č./200.,
o stanovení koeficientu pro výpočet daně z nemovitostí

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. usneslo vydat na základě § 6 odst. 4 písm. b), § 11 odst. 3 písm. a) a b) zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Pozemky

U stavebních pozemků v části obce ... se stanovuje koeficient, kterým se násobí základní sazba daně, ve výši

Čl. 2

Stavby

(1) U staveb ... (např. staveb uvedených v § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 338/1992 Sb.) ... se stanovuje koeficient, kterým se násobí základní sazba daně, ve výši ...

(2) U staveb ... (např. u staveb uvedených v § 11 odst. 1 písm. b) až d)) ... se stanovuje koeficient, kterým se násobí základní sazba daně, případně sazba daně zvýšená podle § 11 odst. 2 zákona č. 338/1992 Sb., koeficientem ve výši 1,5.

Čl. 3

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. 1. 200. .

Podpis

 Jméno Příjmení
 místostarosta

Podpis

 Jméno Příjmení
 starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 49

Obec.....

Obecně závazná vyhláška č./200.,

o stanovení koeficientu pro výpočet daně z nemovitostí u pozemků

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. usneslo vydat na základě § 6 odst. 4 písm. b) zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Stanovení koeficientu pro jednotlivé části obce

U pozemků ... (např. u pozemků uvedených v § 6 odst. 2 písm. b)) ... se stanovuje koeficient, kterým se násobí základní sazba daně, v následující výši:

- a) část obce koeficient ...
- b) část obce koeficient ...
- c) část obce koeficient ...

Čl. 2

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. 1. 200. .

Podpis

Jméno Příjemní
místostarosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

Podpis

Jméno Příjemní
starosta

VZOR č. 50

Obec.....

Obecně závazná vyhláška č./200.,

o stanovení koeficientu pro výpočet daně z nemovitostí u staveb

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. usneslo vydat na základě § 11 odst. 3 písm. a) a b) zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Stanovení koeficientu pro jednotlivé části obce

(1) U staveb ... (např. uvedených v § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 338/1992 Sb.) ... se stanovuje koeficient, kterým se násobí základní sazba daně, v následující výši:

- a) část obce koeficient ...
- b) část obce koeficient ...
- c) část obce koeficient ...

(2) U staveb ... (např. u staveb uvedených v § 11 odst. 1 písm. b) až d) zákona č. 338/1992 Sb.) ... se stanovuje koeficient, kterým se násobí základní sazba daně, případně sazba daně zvýšená podle § 11 odst. 2 zákona č. 338/1992 Sb., koeficientem ve výši 1,5.

Čl. 2

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. 1. 200. .

Podpis

Jméno Příjemní
místostarosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

Podpis

Jméno Příjemní
starosta

VZOR č. 51

Obec.....

**Obecně závazná vyhláška č./200..
o osvobození nemovitostí posízených živelní pohromou od daně z nemovitostí**

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. usneslo vydat na základě § 17a odst. 1 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, v souladu s § 10, písm. d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Osvobození od daně z nemovitostí

Pro řešení důsledků živelní pohromy (vypsat) ... se zcela osvobozují od daně z nemovitostí nemovitosti dotčené živelní pohromou na těchto územích:

- nemovitosti v části obce
- nemovitosti v ulici
- nemovitosti v ulici čísla popisná
-

Čl. 2

Způsob osvobození a jeho časový rozsah

Zcela se osvobozují od daně z nemovitostí, počínaje rokem nabytí účinnosti této obecně závazné vyhlášky, následující nemovitosti:

- nemovitosti v části obce ... po dobu ... až 5 ... let,
- nemovitosti v ulici ... po dobu ... až 5 ... let,
- nemovitosti v ulici ... čísla popisná ... po dobu ... až 5 ... let,
- po dobu ... až 5 ... let.

Čl. 3
Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem... (musí být vydána tak, aby nabyla účinnosti do 31. března roku následujícího po zdaňovacím období, v němž k živelní pohromě došlo).

Podpis
.....

jméno, příjmení, místostarosta

Podpis

.....
jméno, příjmení, starostaVyvěšeno na úřední desce dne:
Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 52

Obecně závazná vyhláška č. .../200.,

o osvobození a částečném osvobození nemovitostí postížených živelní pohromou od daně z nemovitostí

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat na základě § 17a odst. 1 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s § 10 písm. d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Osvobození od daně z nemovitostí

Pro řešení následků živelní pohromy ... (vypsat) ... se osvobozují od daně z nemovitostí nemovitosti postížené živelní pohromou:

- a) nemovitosti v části obce
- b) nemovitosti v ulici, nemovitosti v ulici číslo popisné,
- c)

Čl. 1

Osvobození od daně z nemovitostí

Touto obecně závaznou vyhláškou se v rámci řešení následků živelní pohromy ... (vypsat) ...:

- 1. Zešla se osvobozují od daně z nemovitostí, počínaje rokem nabytí účinnosti této obecně závazné vyhlášky, následující nemovitosti:

- a) nemovitosti v části obce po dobu ...až 5...let,
- b) nemovitosti v ulici po dobu...až 5...let,
- c) nemovitosti v ulici čísla popisná, po dobu ...až 5...let
- d) po dobu ...až 5...let

- 2. Částečně se osvobozují od daně z nemovitostí, počínaje rokem nabytí účinnosti této obecně závazné vyhlášky, následující nemovitosti:

- a) nemovitosti v části obce ve výši ...% po dobu ...až 5...let,
- b) nemovitosti v ulici ve výši ...% po dobu...až 5...let,
- c) nemovitosti v ulici čísla popisná, ve výši ...% po dobu...až 5...let
- d) ve výši ...% po dobu...až 5...let

Čl. 2

Rozsah osvobození

- (1) Od daně z nemovitostí se osvobozují v tomto rozsahu:

- a) nemovitosti uvedené v čl. 1 písm. a) zcela,

- b) nemovitosti uvedené v čl. 1 písm. b) ve výši ... %,
- c) nemovitosti uvedené v čl. 1 písm. c) ve výši ... %.

(2) Od daně z nemovitostí se nemovitosti osvobozují:

- a) nemovitosti uvedené v čl. 1 písm. a) po dobu ... let, počínaje rokem nabytí účinnosti této obecně závazné vyhlášky,
- b) nemovitosti uvedené v čl. 1 písm. b) a c) po dobu ... let, počínaje rokem nabytí účinnosti této obecně závazné vyhlášky.

Čl. 3
Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem ... (musí nabytí účinnosti do 31. března roku následujícího po zadanovacím období, v němž k živelní pohromě došlo).

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 53

Obec.....

Obecně závazná vyhláška č. .../200.,

o zákazu promítání světelných reklam a efektů na oblohu

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat na základě § 50 odst. 3 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění zákona č. 92/2004 Sb., a v souladu s § 10 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Na území obce se zakazuje promítání světelných reklam a efektů na oblohu.

Čl. 2
Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem

Podpis
.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis
.....
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:
Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 54

Obec.....

Obecně závazná vyhláška č. .../200.,

o zákazu používání laserové techniky při kulturních akcích

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat na základě § 50 odst. 3 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění zákona č. 92/2004 Sb., a v souladu s § 10 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Na území obce se zakazuje při kulturních akcích používání laserové techniky.

Čl. 2
Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem

Podpis
.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis
.....
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:
Sejmuto z úřední desky dne:

VZOR č. 55

Obec

Obecně závazná vyhláška č. .../200.,

o **zákazu promítání světelných reklam a efektů na oblohu a zákazu používání laserové techniky při kulturních akcích**

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. usneslo vydat na základě § 50 odst. 3 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění zákona č. 92/2004 Sb., a v souladu s § 10 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

- (1) Na území obce se zakazuje promítání světelných reklam a efektů na oblohu.
 (2) Na území obce se zakazuje používání laserové techniky při kulturních akcích.

Čl. 2
Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem

Podpis

 Jméno Přijetí
 místostarosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

Podpis

 Jméno Přijetí
 starosta

VZOR č. 56

Obec

Obecně závazná vyhláška č. .../200.,

o **způsobu náhradního zásobování vodou a náhradního odvádění odpadních vod**

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. usneslo vydat na základě § 26 písm. b), § 9 odst. 11 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích, a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Způsob náhradního zásobování vodou

Způsob náhradního zásobování vodou se na území obce upravuje takto:

- a) v částech obce a (např. *cisternami s pitnou vodou*),
 b) v části obce (např. *dodávkami balené vody do domácností*),
 c) v části obce (např. *vybudováním náhradního zařízení ...*).

Čl. 2

Způsob náhradního odvádění odpadních vod

Způsob náhradního odvádění odpadních vod se na území obce upravuje takto:

- a) v částech obce a (např. *odčerpáním odpadních vod sacími vozy*),
 b) v části obce (např. *vybudováním náhradního zařízení ...*),
 c)

Čl. 3

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem

Podpis

 Jméno Přijetí
 místostarosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

Podpis

 Jméno Přijetí
 starosta

VZOR č. 62

Obec

**Obecně závazná vyhláška č. .../200.,
k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku při nabízení, poskytnutí
a využití sexuálních služeb na veřejných prostranstvích**

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat na základě § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a v souladu s § 84 odst. 2 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Vymezení činnosti, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku

Činnosti, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, je:

- a) nabízení sexuální služby spočívající v podání úsnutí, zvukové, písemné, obrazové informace nebo nabízení této služby různými posunky a pohyby těla, jakož i odhalování intimních částí těla,
- b) poskytnutí a využití sexuálních služeb.

Čl. 2

Zákaz činnosti na některých veřejných prostranstvích

Činnosti uvedené v čl. 1 je zakázáno provádět na veřejných prostranstvích uvedených v příloze této obecně závazné vyhlášky.

Čl. 3

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 200. .

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

Příloha k obecně závazné vyhlášce č.

Přehled veřejných prostranství, na kterých jsou zakázány činnosti, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci

VZOR č. 57

Obec

Obecně závazná vyhláška č. .../200.,**o stanovení úhrady vodného a stočného ve dvousložkové formě**

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. ... usneslo vydat na základě § 26 písmeno b), § 20 odst. 4 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích, a § 84 odst. 2 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Stanovení úhrady vodného a stočného ve dvousložkové formě

Ke dni účinnosti této obecně závazné vyhlášky se ne území obce stanoví úhrada vodného a stočného ve dvousložkové formě.¹⁾

Čl. 2

Stanovení druhu pevné složky

Pevná složka vodného a stočného se stanoví podle ... (např. kapacity vodoměrné podle § 32 odst. 1 vyhlášky č. 428/2001 Sb., nebo podle profítu vodovodní přípojky podle § 32 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 428/2001 Sb., nebo podle množství odebrané vody podle § 32 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 428/2001 Sb.)....

Čl. 3

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem

Podpis

.....
Jméno Příjmení
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjmení
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

¹⁾ § 20 odst. 3 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích.

VZOR č. 63

Obec

Příloha k obecně závazné vyhlášce č.

Veřejná prostranství a doba povoleného výkonu činností podle této obecně závazné vyhlášky

**Obecně závazná vyhláška č. .../ 200. ,
k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku při nabízení poskytnutí
a využití sexuálních služeb na veřejných prostranstvích**

Zastupitelstvo obce se na svém zasedání dne usnesením č. usneslo vydat na základě § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., a v souladu s § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Vymezení činností, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdravotí a majetku

Činností, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdravotí a majetku, je:

- a) nabízení sexuální služby spočívající v podání ústní, zvukové, písemné, obrazové informace nebo nabízení této služby různými posunky a pohyby těla, jakož i odhalováním intimních částí těla,
- b) poskytnutí a využití sexuálních služeb.

Čl. 2

Místa a čas pro konání vymezených činností

Činnosti uvedené v čl. 1 je možno vykonávat pouze na veřejných prostranstvích určených a v době uvedené v příloze této obecně závazné vyhlášky.

Čl. 3

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 200. .

Podpis

.....
Jméno Příjemce
místostarosta

Podpis

.....
Jméno Příjemce
starosta

Vyvěšeno na úřední desce dne:

Sejmuto z úřední desky dne:

- a) ulice v době od ... do
- b) náměstí ... v době od ... do
- c) pozemek parc. č. v době od ... do
- d)
- e)

Přehled stanovisek odboru dozoru a kontroly veřejné správy (<http://www.mvcr.cz/stanoviska/>)

rok 2004

- 1/2004 – **zrušeno stanoviskem číslo 32/2005**
- 2/2004 – **zrušeno**
- 3/2004 – Regulace činností narušujících veřejný pořádek v obci
- 4/2004 – Rozhodnutí o nabytí a převodu nemovitosti ve vlastnictví obce
- 5/2004 – **zrušeno stanoviskem číslo 23/2004**
- 6/2004 – Ohlašovací povinnost ve vyhlášce o místních poplatcích
- 7/2004 – Zvýšení místního poplatku
- 8/2004 – Vztah ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, k § 2 písm. a) zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů
- 9/2004 – Místo soustředěného turistického ruchu
- 10/2004 – **zrušeno**
- 11/2004 – Poskytování informací v oblasti správy místních poplatků
- 12/2004 – Stání silničních motorových vozidel na vymezených místních komunikacích stanovení ceny
- 13/2004 – Registrace, zánik a transformace zájmových sdružení právnických osob a dobrovolných svazků obcí
- 14/2004 – **zrušeno**
- 15/2004 – Zápis z jednání zastupitelstva a rady obce ochrana osobních údajů
- 16/2004 – Veřejné prostranství – parkoviště
- 17/2004 – Podnikání obcí
- 18/2004 – Rozhodnutí o povolení zřízení vyhrazeného parkování
- 19/2004 – **zrušeno stanoviskem číslo 36/2004**
- 20/2004 – Stanovení paušální částky v obecně závazné vyhlášce o místních poplatcích
- 21/2004 – Různá výše místního poplatku pro právnické a fyzické osoby
- 22/2004 – **zrušeno stanoviskem číslo 2/2005**
- 23/2004 – Stanovení platu vedoucím odborů
- 24/2004 – **zrušeno stanoviskem číslo 3/2005**
- 25/2004 – **Staženo z důvodu přijetí zákona č. 411/2005 Sb., který řeší danou problematiku**
- 26/2004 – **Staženo z důvodu přijetí zákona č. 411/2005 Sb., který řeší danou problematiku**
- 27/2004 – Formy svěřené pravomoci orgánům městských obvodů nebo městských částí statutárního města
- 28/2004 – Poskytování mimořádných odměn starostům a místostarostům obcí

- 29/2004 – Silniční ochranné pásmo a veřejné prostranství
- 30/2004 – Stanovení sazby místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů
- 31/2004 – Povinnost opatřit psa evidenční známkou stanovenou v obecně závazné vyhlášce o místních poplatcích
- 32/2004 – Oznamovací povinnost při správě místních poplatků
- 33/2004 – Místní poplatek z ubytovací kapacity
- 34/2004 – Rušení nočního klidu, používání hlučných strojů a zařízení
- 35/2004 – Regulativ „procesní povahy“ v obecně závazné vyhlášce, kterou se vyhláší závazné části územního plánu obce
- 36/2004 – **zrušeno stanoviskem číslo 6/2005**
- 37/2004 – Plnění úkolů statutárního orgánu zaměstnavatele u obcí
- 38/2004 – **zrušeno**
- 39/2004 – Nároky členů zastupitelstev krajů při skončení funkčního období
- 40/2004 – Pronájem podniku dle obchodního zákoníku
- 41/2004 – Rozpočtová opatření obce
- 42/2004 – Udělování slova na zasedání zastupitelstva kraje
- 43/2004 – Čestné občanství obce
- 44/2004 – **zrušeno**
- 45/2004 – **vzhledem k existenci dvou právních výkladů k dané problematice bude stanovisko zveřejněno až po konečném sjednocení výkladů**
- 46/2004 – Vyhlášení stavební uzávěry pro území řešené územním plánem
- 47/2004 – Systém nakládání se stavebním odpadem a úhrada za jeho provoz
- 48/2004 – Placení ceny za stání na vyhrazeném parkovišti
- 49/2004 – Pořizování zvukového záznamu ze zasedání zastupitelstva obce
- 50/2004 – Úhrada zdravotního pojištění z odměny při skončení výkonu funkce uvolněného člena zastupitelstva kraje
- 51/2004 – **zrušeno**
- 52/2004 – Obsah a forma tzv. domovních řádů (K právní povaze tzv. domovních řádů)
- 53/2004 – **zrušeno**
- 54/2004 – Poskytování příspěvku na úhradu zvýšených nákladů na úpravu zevnějšku (ošatné)
- 55/2004 – **zrušeno stanoviskem číslo 35/2005**
- 56/2004 – Místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů
- 57/2004 – **zrušeno a nahrazeno stanoviskem číslo 10/2006**
- 58/2004 – Sjednání podmínek pro prodej nemovitosti radou obce
- 59/2004 – **zrušeno**
- 60/2004 – **zrušeno stanoviskem číslo 9/2006.**
- 61/2004 – Ukládání povinností v obecně závazných vyhláškách obcí

rok 2005

- 1/2005 – Oprávnění kontrolního výboru zastupitelstva obce (kraje) kontrolovat průběh zadávání veřejných zakázek, je-li zadavatelem obec (kraj)
- 2/2005 – Rodná čísla, řízení ve věcech místních poplatků a ohlašovací povinnost v obecně závazných vyhláškách o místních poplatcích
- 3/2005 – **Staženo z důvodu přijetí zákona č. 411/2005 Sb., který řeší danou problematiku**
- 4/2005 – **Staženo z důvodu přijetí zákona č. 411/2005 Sb., který řeší danou problematiku**
- 5/2005 – Oprávnění finančního výboru zastupitelstva obce (kraje) seznamovat se s osobními údaji zaměstnanců obce (kraje)
- 6/2005 – Osвобоzení územních samosprávných celků od správních poplatků
- 7/2005 – Zákaz ponechání kočárku s dítětem bez dozoru na veřejném prostranství podle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 17/02
- 8/2005 – Zákaz hazardních her, poskytování sexuálních služeb a žebrání podle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 17/02 a Pl. ÚS 50/03
- 9/2005 – Určení veřejných prostranství v obecně závazné vyhlášce podle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 50/03
- 10/2005 – Veřejně přístupná místa, veřejná prostranství a s tím spojené ukládání povinností podle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 50/03
- 11/2005 – Stanovení sazby, úlevy a osvobození u místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů
- 12/2005 – K možnosti rady obce zčásti svěřit ukládání pokut ve věcech samostatné působnosti obce příslušnému odboru obecního úřadu
- 13/2005 – Účel a funkce vydávání obecně závazných vyhlášek podle nálezů Ústavního soudu Pl. ÚS 20/01, Pl. ÚS 16/97, Pl. ÚS 17/02, Pl. ÚS 15/97, Pl. ÚS 14/2000
- 14/2005 – **zrušeno a nahrazeno stanoviskem číslo 10/2006**
- 15/2005 – **zrušeno s ohledem na nález Pl. ÚS 25/06 (Ostrov)**

- 16/2005 – **zrušeno**
- 17/2005 – Ke vztahu práva občana obce podle § 16 odst. 2 písm. f) a g)
- 18/2005 – Projednání určité záležitosti v samostatné působnosti zastupitelstvem obce nebo radou obce a vyřízení podnětu, návrhu nebo připomínky orgánem obce
- 19/2005 – Nestanovení splatnosti vybírání místních poplatků podle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 331/02
- 20/2005 – Dodatečné schválení právního úkonu (smlouvy) učiněného starostou obce bez předchozího schválení radou nebo zastupitelstvem obce a jeho právní důsledky (pro výkon dozoru)
- 21/2005 – Orgán obce oprávněný rozhodnout o záměru obce prodat, směnit nebo darovat nemovitý majetek, pronajmout jej nebo poskytnout jako výpůjčku
- 22/2005 – Náležitosti záměru obce prodat, směnit nebo darovat nemovitý majetek, pronajmout jej nebo poskytnout jako výpůjčku a následky zveřejnění vadného záměru
- 23/2005 – K charakteru „místa“ v obecně závazných vyhláškách o místních záležitostech veřejného pořádku podle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 42/96
- 24/2005 – Stanovení koeficientů daně z nemovitosti podle nálezu ÚS Pl. ÚS 22/02
- 25/2005 – K subdelegaci stanovení míst a času a vymezení veřejného pořádku v obecně závazných vyhláškách podle § 10 písmeno a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), podle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 1/01
- 26/2005 – Určení místa, kam mohou fyzické osoby odkládat komunální odpad, který produkují, s ohledem na nález ÚS Pl. ÚS 16/02
- 27/2005 – **zrušeno stanoviskem číslo 2/2006**
- 28/2005 – Lázeňské statuty
- 29/2005 – Jakým způsobem může krajský úřad a Ministerstvo vnitra realizovat dozor nad výkonem působnosti obce, která porušila práva občana obce podle § 16 zákona o obcích
- 30/2005 – **Zrušeno stanoviskem číslo 1/2006**
- 31/2005 – Právo občana obce vyjádřit na zasedání zastupitelstva obce svá stanoviska k projednávaným věcem
- 32/2005 – Zákonost rozhodnutí obce o dispozicích s obecním majetkem
- 33/2005 – **zrušeno**
- 34/2005 – Povinnost zveřejnit záměr obce i v případě úmyslu uzavřít dodatek ke smlouvě
- 35/2005 – Sjednání nižší ceny, než je cena obvyklá, v případě úplatného převodu majetku
- rok 2006**
- 1/2006 – Právo občana obce požadovat kopie usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva obce, usnesení rady obce, výborů zastupitelstva obce a komisi rady obce a zápisů ze schůzí rady obce. (Ke vztahu zákona o obcích a zákona o svobodném přístupu k informacím.)
- 2/2006 – Pravidla pohybu psů na veřejném prostranství a vymezení prostor pro volné pobíhání psů (dne 7. 2. 2006 provedena tisková oprava stanoviska)
- 3/2006 – Procesní režim rozhodování obecního úřadu o označení budov čísly popisnými, orientačními či evidenčními
- 4/2006 – Obecní symboly
- 5/2006 – Důsledky zrušení zákonného zmocnění nebo změny zákonného zmocnění jeho převedením ze samostatné do přenesené působnosti (nebo naopak) na platnost, aplikovatelnost a zákonost právního předpisu obce
- 6/2006 – Orgán obce příslušný k promíjení místních poplatků
- 7/2006 – Povolování výjimek z povinností stanovených obecně závaznými vyhláškami obcí
- 8/2006 – K možnosti zastupitelstva či rady obce promíjet či postupovat pohledávky vzniklé z výkonu přenesené působnosti na základě § 85 a § 102 odst. 3 zákona o obcích
- 9/2006 – Nařízení speciální ochranné deratizace v obecně závazné vyhlášce
- 10/2006 – Regulace používání zábavné pyrotechniky v obecně závazné vyhlášce
- 11/2006 – K posuzování obecně závazných vyhlášek, kterými se vyhláší tzv. závazné části územního plánu
- 12/2006 – Stanovení povinností v požárním řádu obce dle nálezu Ústavního soudu č. Pl. ÚS 25/06
- 13/2006 – Postup Ministerstva vnitra při hodnocení souladu obecně závazných vyhlášek obcí se zákonem
- 14/2006 – Povinnosti k ochraně veřejné zeleně v obecně závazné vyhlášce obce

Pozn: Stanoviska byla aktualizována podle právní úpravy platné k 1. prosinci 2006

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 1/2005

Označení stanoviska:

Oprávnění kontrolního výboru zastupitelstva obce (kraje) kontrolovat průběh zadávání veřejných zakázek, je-li zadavatelem obec (kraj)

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)

zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení)

Ustanovení: § 117 a § 119 obecního zřízení, § 76 a 78 krajského zřízení

Související práv. předpisy:

zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách

zákon č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách

zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek

Klíčová slova: kontrolní výbor, zadávání veřejných zakázek, vnitřní a vnější kontrola zadávání veřejných zakázek

Datum zpracování:

3. ledna 2005 (aktualizace 10. listopadu 2006)

Zpracoval: JUDr. Adam Furek, v. r.

Spolupráce: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže
JUDr. Miroslav Šumbera, vrchní ředitel úseku dohledu nad zadáváním veřejných zakázek

Schválil: JUDr. Lubomír Šimek, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Je kontrolní výbor zastupitelstva obce (kraje) oprávněn kontrolovat průběh zadávání veřejné zakázky, je-li zadavatelem obec (kraj), případně za jakých podmínek?*

Stanovisko:

Podle § 117 odst. 1 obecního zřízení zřizuje zastupitelstvo obce jako své *poradní a kontrolní orgány výbory*. Podle § 117 odst. 2 obecního zřízení *zřizuje zastupitelstvo*

obce vždy finanční a kontrolní výbor. Podle § 119 odst. 3 písm. c) obecního zřízení *plní kontrolní výbor další kontrolní úkoly, jimiž jej pověřilo zastupitelstvo obce*.

Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 137/2006 Sb. *je veřejným zadavatelem územní samosprávný celek*. Při zadávání veřejných zakázek je proto územní samosprávný celek povinen postupovat v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb.

Podle § 112 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb. **vykonává dohled nad dodržováním tohoto zákona Úřad pro ochranu hospodářské soutěže** (dále jen "Úřad"). Úřadu je tedy jako jedinému státnímu orgánu svěřena výhradní pravomoc zasahovat do průběhu probíhajícího procesu zadávání veřejných zakázek, konat správní řízení podle zákona č. 137/2006 Sb. a případně ukládat sankce či realizovat jiná opatření podle tohoto zákona. Tím není dotčena působnost jiných orgánů vykonávajících takovou kontrolu podle zvláštních právních předpisů (srov. § 112 odst. 2 písm. e/ zákona č. 137/2006 Sb.; např. Nejvyšší kontrolní úřad).

Uvedeným ustanovením, které zakládá působnost Úřadu v oblasti zadávání veřejných zakázek, **není vyloučena možnost fungování vnitřních kontrolních mechanismů zadavatele. V rámci vnitřní kontroly (vnitřního auditu) může každý zadavatel pověřit své vlastní kontrolní orgány, aby prověřily i zadávání veřejných zakázek, stejně tak, jako např. hospodaření s majetkem zadavatele či dodržování předpisů o účetnictví**. Vnitřní kontrola procesu zadávání veřejných zakázek, tj. určení konkrétních vnitřních kontrolních mechanismů, závisí výlučně na vůli zadavatele, neboť jen on je plně odpovědný za zákonnost procesu zadávání veřejné zakázky.

Zuvedeného vyplývá, že **zastupitelstvo obce je oprávněno pověřit kontrolní výbor provedením kontroly zadávání veřejných zakázek, aniž by jednalo v rozporu se zákonem č. 137/2006 Sb.** (lze doporučit, aby taková možnost byla uvedena již v zadávacích podmínkách). Kontrolní výbor může vykonávat kontrolu zadávání veřejných zakázek jak v průběhu procesu zadávání konkrétní veřejné zakázky, tak po jeho skončení. V obou případech však **kontrolní výbor nemůže realizovat žádná sankční opatření a nemůže žádným způsobem zasahovat do probíhajícího procesu zadávání veřejných zakázek. Tyto úkony lze provádět podle zákona č. 137/2006 Sb. pouze ve správním řízení, což je výhradně v kompetenci Úřadu.**

Vzhledem k tomu, že za celý proces zadávání veřejné zakázky je odpovědný výhradně zadavatel, je pouze na něm, zda a v jakém rozsahu umožní kontrolnímu výboru tento proces kontrolovat. **Činnost kontrolního výboru při kontrole veřejné zakázky se omezuje pouze na činnost monitorovací, přičemž jediným výsledkem této činnosti může být zápis s konstatováním případných nedostatků, který je určen zastupitelstvu obce. Kontrolní výbor tak není oprávněn jakýmkoli způsobem do procesu zadávání veřejných zakázek zasahovat ani jej jakýmkoli způsobem ovlivňovat, přičemž takové jeho jednání by znamenalo porušení povinností zadavatele a mohlo být předmětem dohledu ze strany Úřadu.**

Kontrolní výbor v rámci provádění vnitřní kontroly procesu zadávání veřejných zakázek **musí dodržovat i další povinnosti vyplývající z obecně závazných právních předpisů**, neboť za jejich porušení nese odpovědnost přímo zadavatel. Jedná se zejména o povinnost stanovenou v § 152 zákona č. 137/2006 Sb., podle kterého *je zadavatel povinen zachovávat mlčenlivost o všech informacích či dokladech poskytnutých dodavatelem, pokud byly při jejich poskytnutí označeny za důvěrné; tím není dotčena ochrana údajů podle jiných právních předpisů. Zadavatel je oprávněn jakékoliv informace či doklady poskytnuté dodavatelem použít, je-li to nezbytné pro postup podle tohoto zákona či pokud to vyplývá z účelu tohoto zákona nebo pokud si možnost použití určitých informací či dokladů vyhradil v zadávacích podmínkách. Při jakémkoli nakládání s informacemi či doklady dodavatele je zadavatel vždy povinen respektovat práva dodavatele.* V této souvislosti lze upozornit na povinnost ochrany utajovaných skutečností podle zákona č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, a na povinnost ochrany osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

Pověření kontrolního výboru provedením kontroly veřejné zakázky, jakož i **konkrétní podmínky této kontroly** (tj. co se bude kontrolovat a jakým způsobem) musí stanovit zastupitelstvo. V zájmu ochrany výše uvedených práv třetích osob je vhodné, aby zastupitelstvo v rámci tohoto pověření **současně stanovilo pro členy kontrolního výboru povinnost mlčenlivosti a pravidlo o nepodjatosti analogicky jako platí podle § 74 odst. 7 a 8 a § 75 odst. 6 zákona č. 137/2006 Sb. pro členy hodnotící komise.**

Podle § 119 odst. 4 a 5 obecního zřízení **vypracovává výbor o provedené kontrole zápis**, který předloží zastupitelstvu obce. Svá zjištění z kontrolní činnosti a navrhovaná opatření uvádí kontrolní výbor právě v tomto zápisu. Vzhledem k tomu, že zasedání zastupitelstva obce je veřej-

né, je třeba **údaje v tomto zápisu uvádět tak, aby nedošlo k porušení výše uvedených povinností.**

Na výkon kontroly procesu zadávání veřejných zakázek lze pohlížet jako na specifický vnitřní kontrolní systém podle zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, k jehož zavedení je územní samosprávný celek tímto zákonem zavázán.

Výše uvedené závěry jsou obdobně využitelné i pro kontrolní výbor zastupitelstva kraje a jsou aplikovatelné i v případě veřejných zakázek zadávaných podle dřívější úpravy dnes již zrušených zákonů č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů a č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.

Závěr:

- 1) Kontrolní výbor je na základě pověření zastupitelstvem obce oprávněn kontrolovat proces zadávání veřejné zakázky, je-li jejím zadavatelem tato obec. Kontrolu může provádět jak v průběhu zadávání veřejné zakázky, tak i po jejím skončení. Tato kontrola má povahu vnitřní kontroly procesu zadávání veřejných zakázek ze strany zadavatele.
- 2) Kontrolní výbor je oprávněn průběh veřejné zakázky pouze monitorovat a informovat zastupitelstvo obce o svých závěrech s případnými návrhy k nápravě. Kontrolní výbor není oprávněn jakýmkoli způsobem zasahovat do průběhu zadávání veřejné zakázky. Kontrolní výbor není oprávněn realizovat žádná opatření podle zákona č. 137/2006 Sb.
- 3) Kontrolní výbor je povinen zachovávat určité povinnosti, zejména je povinen chránit osobní údaje, obchodní tajemství a duševní vlastnictví, neboť za porušení těchto povinností je odpovědný přímo zadavatel. Kontrolní výbor je dále povinen chránit utajované skutečnosti, které se při své kontrolní činnosti dozví. Vzhledem k těmto povinnostem je vhodné, aby jeho členové byli při pověření provést kontrolu zastupitelstvem vázáni povinností mlčenlivosti. Za tímto účelem lze doporučit, aby zastupitelstvo předem stanovilo **konkrétní podmínky pro výkon prováděné vnitřní kontroly** (tj. co se bude kontrolovat a jakým způsobem, včetně povinnosti zachovávat mlčenlivost).

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni aktualizace
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 2/2005

Označení stanoviska:

Rodná čísla, řízení ve věcech místních poplatků a ohlašovací povinnost v obecně závazných vyhláškách o místních poplatcích

Právní předpis: zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Ustanovení: § 14 a § 15

Související práv. předpisy:

zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů,
zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů

Klíčová slova: rodná čísla, ohlašovací povinnost, oznamovací povinnost

Datum zpracování:

3. ledna 2005 (aktualizace 10. listopadu 2006)

Zpracoval:

JUDr. Adam Furek, v. r.
na základě stanoviska odboru legislativy a koordinace předpisů z 15. listopadu 2004, č. j. LG-1746/2004 a stanoviska Úřadu pro ochranu osobních údajů z 20. prosince 2004, č. j. 4633/04/1547/OLP (Mgr. Vladimír Procházka)

Schválil:

JUDr. Lubomír Šimek, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz:

Je obecní úřad oprávněn využívat rodná čísla v řízeních podle zákona o místních poplatcích? Je obec oprávněna uložit poplatníkům v obecně závazné vyhlášce o místních poplatcích povinnost sdělit své rodné číslo jako součást ohlašovací povinnosti podle § 14 odst. 2 zákona o místních poplatcích?

Stanovisko:

Stanovení místních poplatků patří podle § 14 odst. 1 zákona o místních poplatcích do samostatné působnosti obce.

Podle § 14 odst. 2 cit. zákona zavede obec místní poplatky obecně závaznou vyhláškou, ve které upraví podrobnosti jejich vybírání, zejména stanoví konkrétní sazbu poplatku, **ohlašovací povinnost** ke vzniku a zániku poplatkové povinnosti, splatnost poplatku a případné osvobození od poplatků.

Podle § 14 odst. 3 ve spojení s § 15 zákona o místních poplatcích vykonává řízení o poplatcích obecní úřad, přičemž tato působnost obecního úřadu je výkonem přenesené působnosti. Podle § 13 zákona o místních poplatcích se na řízení ve věcech poplatků užití zvláštní právní předpisy, pokud zákon o místních poplatcích nestanoví jinak. Poznámka k tomuto ustanovení odkazuje na zákon o správě daní a poplatků.

Zákon o správě daní a poplatků podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. b) upravuje správu daní, poplatků, odvodů, záloh na tyto příjmy a odvodů za porušení rozpočtové kázně, které jsou příjmem rozpočtů územních samosprávných celků. Pro tyto příjmy používá zákon legislativně-technickou zkratku "daň". Správou daní (poplatků) se podle § 1 odst. 2 cit. zákona rozumí právo činit opatření potřebná ke správnému a úplnému zjištění, stanovení a splnění daňových povinností, zejména právo vyhledávat daňové subjekty, daně vyměřit, vybrat, vyúčtovat, vymáhat nebo kontrolovat podle tohoto zákona jejich splnění ve stanovené výši a době. Podle zákona o správě daní a poplatků postupují, v souladu s § 1 odst. 3 tohoto zákona, mj. též orgány obcí, které jsou věcně příslušné podle zvláštních právních předpisů ke správě daní (poplatků). Tímto zvláštním právním předpisem je právě zákon o místních poplatcích, resp. jeho § 14 odst. 3 ve spojení s § 14 zákona. **Obecní úřad tedy v řízeních ve věcech místních poplatků postupuje podle zákona o správě daní a poplatků a disponuje zásadně všemi oprávněními a povinnostmi správce daně.**

Podle ustanovení § 13c odst. 1 písm. b) zákona o evidenci obyvatel lze rodná čísla využívat jen stanoví-li tak zvláštní zákon.

Daňové subjekty, jimiž jsou podle § 6 odst. 1 zákona o správě daní a poplatků též poplatníci místního poplatku, mají na základě § 33 zákona o správě daní a poplatků uloženu registrační a oznamovací povinnost. Konkrétní náplň **oznamovací povinnosti** daňového subjektu (tedy i poplatníka místního poplatku) pak upravuje § 33 odst. 6 zákona o správě daní a poplatků, který je v řízeních o místních poplatcích – v souladu s § 13 zákona o míst-

ních poplatcích - aplikovatelný bez výjimky. Součástí oznamovací povinnosti podle cit. ustanovení je též povinnost daňového subjektu sdělit správci daně své rodné číslo. **Ustanovení § 33 odst. 6 zákona o správě daní a poplatků je třeba považovat za ustanovení “zvláštního zákona” podle § 13c odst. 1 písm. b) zákona o evidenci obyvatel. Obecní úřad je proto v řízení ve věcech místních poplatků na základě stanovené oznamovací povinnosti oprávněn využívat rodná čísla poplatníků místních poplatků.**

Pokud obec uloží na základě **ohlašovací povinnosti** podle § 14 odst. 2 zákona o místních poplatcích v obecně závazné vyhlášce poplatníkům místního poplatku povinnost sdělit své rodné číslo, jedná se o uvedení stejné povinnosti, kterou již stanoví zákon, konkrétně ustanovení § 33 odst. 6 zákona o správě daní a poplatků v rámci **oznamovací povinnosti. Obec tedy v tomto ustanovení obecně závazné vyhlášky pouze deklaruje povinnost stanovenou zákonem o správě daní a poplatků.**

Taková právní úprava je sice nadbytečná, nicméně ji nelze – s ohledem na ustálenou judikaturu Ústavního soudu – považovat za nezákonnou. Deklarace této povinnosti v obecně závazné vyhlášce o místním poplatku představuje *superfluum* (nadbytečnost), která však bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost obecně závazné vyhlášky (uplatní se zásada *superfluum non nocet*). Lze odkázat na právní názor Ústavního soudu, obsažený v nálezu ze dne 16. února 1999, sp. zn. Pl. ÚS 15/97, publikovaném pod č. 69/1999 Sb. a pod č. 24 ve sv. č. 13 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu, str. 169 a násl. Podle tohoto rozhodnutí pokud obecně závazná vyhláška stanoví povinnosti, které jsou uloženy zákonem, považuje Ústavní soud takové ustanovení za *superfluum* k zákonné úpravě, jež samo o sobě nemá normativní ob-

sah, přičemž v pouhé redundanci nelze spatřovat dostatečný důvod pro konstatování protiústavnosti, resp. rozpornosti se zákonem. **Ustanovení obecně závazné vyhlášky o místním poplatku, které upravuje povinnost poplatníků oznámit svá rodná čísla, nelze bez dalšího považovat za odporující zákonu, neboť jde *de iure* pouze o zopakování povinnosti plynoucí ze zvláštního zákona.**

Toto stanovisko ruší předcházející stanovisko odboru pro místní správu č. 22/2004.

Závěr:

- 1) Obecní úřad v řízení ve věcech místních poplatků postupuje podle zákona o správě daní a poplatků, ze kterého lze dovodit povinnost poplatníků oznámit obecnímu úřadu své rodné číslo. Oprávnění obecního úřadu využívat při správě místních poplatků rodná čísla poplatníků vyplývá ze zákona o evidenci obyvatel ve spojení se zákonem o správě daní a poplatků.
- 2) Jestliže obec uloží v obecně závazné vyhlášce o místních poplatcích poplatníkům v rámci plnění ohlašovací povinnosti povinnost oznamovat svá rodná čísla, je takové ustanovení *de iure* úpravou oznamovací povinnosti plynoucí ze zákona o správě daní a poplatků a jako takové je třeba jej hodnotit jako *superfluum*. Takové ustanovení nelze bez dalšího považovat za nezákonné, neboť pouze deklaruje povinnosti upravené přímo zákonem.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni aktualizace
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 5/2005

Označení stanoviska:

Oprávnění finančního výboru zastupitelstva obce (kraje) seznamovat se s osobními údaji zaměstnanců obce (kraje)

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)

zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení)

Ustanovení: § 117 a § 119 obecního zřízení, § 76 a 78 krajského zřízení

Související práv. předpisy:

zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (§ 5 odst. 2 písm. e/, § 15)

Klíčová slova: finanční výbor, osobní údaje, zaměstnanec obce

Datum zpracování:

24. ledna 2005 (aktualizace 10. listopadu 2006)

Zpracoval:

JUDr. Adam Furek, v. r.
ve spolupráci s Mgr. Ladislavem Hejlíkem z odboru legislativního a právního Úřadu pro ochranu osobních údajů a na základě stanoviska tohoto úřadu ze dne 5. května 2006, č. j. CJ05004/06UOOU (JUDr. Mgr. Eva Janečková).

Schválili:

JUDr. Miroslav Brůna, v. r., vedoucí odd. metodiky a koordinace dozoru
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz:

Je finanční výbor zastupitelstva obce (kraje) v rámci své kontrolní činnosti vykonávané podle obecního (krajského) zřízení oprávněn seznamovat se s osobními údaji zaměstnanců obce (kraje)?

Stanovisko:

Podle § 117 odst. 1 obecního zřízení zřizuje zastupitelstvo obce jako své *poradní a kontrolní orgány výbor*. Podle § 117 odst. 2 obecního zřízení *zřizuje zastupitelstvo obce vždy finanční a kontrolní výbor*. Podle § 119 odst. 2 písm. a) obecního zřízení *provádí finanční výbor kontrolu hospo-*

daření s majetkem a finančními prostředky obce. Finanční výbor je tedy zvláštním orgánem zastupitelstva obce, který má ze zákona uloženou povinnost provádět kontrolu hospodaření s majetkem a finančními prostředky obce.

Podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů *správce může zpracovávat* (tj. i zpřístupňovat – viz § 4 písm. e/ cit. zákona) *osobní údaje i bez souhlasu subjektů údajů, jestliže je to nutné pro plnění povinností stanovených zvláštním zákonem. Finanční výbor má podle obecního zřízení uloženou povinnost kontrolovat hospodaření obce, lze obecní zřízení považovat za zvláštní zákon ve smyslu § 5 odst. 2 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů. Finanční výbor je proto oprávněn seznamovat se s relevantními osobními údaji i bez souhlasu subjektů za účelem provádění této kontroly* (za zvláštní zákon lze v této souvislosti považovat i zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle jehož § 1 odst. 1 tento zákon vymezuje uspořádání a rozsah finanční kontroly vykonávané mezi orgány veřejné správy, mezi orgány veřejné správy a žadateli nebo příjemci veřejné finanční podpory a uvnitř orgánů veřejné správy, tedy vztahuje se i na kontrolu hospodaření s majetkem a finančními prostředky obce, kterou provádí finanční výbor obce).

Součástí kontroly hospodaření s majetkem a finančními prostředky obce je bezpochyby též kontrola odměňování zaměstnanců obce. Vzhledem k tomu **má finanční výbor oprávnění seznamovat se s těmi osobními údaji zaměstnanců obce i bez jejich souhlasu, které se přímo váží ke kontrole hospodaření s majetkem a finančními prostředky obce.** Je-li předloženo např. mzdových listin nebo dalších dokumentů s osobními údaji zaměstnanců obce nezbytné pro provedení kontroly finančním výborem, lze osobní údaje uvedené v těchto dokumentech zpřístupnit členům finančního výboru i bez jejich souhlasu.

Členové finančního výboru mají podle § 15 odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů postavení osob, které v rámci plnění zákonem stanovených oprávnění a povinností přicházejí do styku s osobními údaji. Z tohoto důvodu jsou **povinni zachovávat mlčenlivost o osobních údajích a bezpečnostních opatřeních, jejichž zveřejnění by ohrozilo zabezpečení osobních údajů. Povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení členství ve finančním výboru.**

Podle § 13 zákona o ochraně osobních údajů je *správce i zpracovatel osobních údajů povinen přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů. Tato povinnost platí i po ukončení zpracování osobních údajů.* Vzhledem k této povinnosti obce jako správce osobních údajů je třeba, aby finanční výbor v rámci provádění kontroly **zajistil příslušnou ochranu osobních údajů zaměstnanců obce, o nichž se v rámci své kontrolní činnosti dozví.**

Podle § 119 odst. 4 a 5 obecního zřízení pořizuje finanční výbor o provedené kontrole zápis, který předloží zastupitelstvu obce. Vzhledem k povinnosti mlčenlivosti členů

finančního výboru, jakož i vzhledem k povinnostem správce a zpracovatele osobních údajů k jejich ochraně, **nesmí zápis z provedené kontroly obsahovat osobní údaje jednotlivých zaměstnanců obce.** K možnostem informování zastupitelstva obce, resp. jeho jednotlivých členů, viz stanovisko odboru pro místní správu Ministerstva vnitra č. 38/2004.

Výše uvedené platí rovněž pro oprávnění finančního výboru zastupitelstva kraje podle příslušných ustanovení krajského zřízení.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni aktualizace
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 6/2005

Označení stanoviska:

Osvobození územních samosprávných celků od správních poplatků

Právní předpis: zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích

zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích

Ustanovení: § 9 odst. 1 písm. c) zákona č. 368/1992 Sb.

§ 8 odst. 1 písm. c) a § 8 odst. 2 písm. c) zákona č. 634/2004 Sb.

Související práv. předpisy:

Klíčová slova: správní poplatky, osvobození od správních poplatků

Datum zpracování:

24. ledna 2005

Zpracoval:

Mgr. Adam Furek, v. r.
na základě sdělení Ministerstva financí č. j. 534/137 326/2002 ze dne 20. ledna 2003, publikovaného ve Finančním zpravodaji č. 2/2003; dopisu MF č. j. 534/64 281/2003 ze dne 24. července 2003; dopisu MF č. j. 534/99 731/2003 ze dne 30. ledna 2004 a sdělení MF č. j. 53/14 856/2005-534 z 20. ledna 2005

Schválili:

JUDr. Miroslav Brůna, v. r., vedoucí odd. metodiky a koordinace dozoru
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz:

Jak jsou osvobozeny územní samosprávné celky od placení správních poplatků podle nového zákona č. 634/2004 Sb. ve srovnání se zákonem č. 368/1992 Sb.?

Stanovisko:

S účinností od 16. ledna 2005 byl stávající zákon o správních poplatcích č. 368/1992 Sb. nahrazen novou právní úpravou obsaženou v **zákoně č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích**. Osvobození od správních poplatků, vztahující se k územním samosprávným celkům, je upraveno v **ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) a v ustanovení § 8 odst. 2 písm. c) tohoto zákona**.

Podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona jsou **od poplatků osvobozeny územní samosprávné celky a jejich orgány, požadují-li provedení úkonů souvisejících s výkonem státní správy, kterým jsou pověřeny**. Podle § 8 odst. 2 písm. c) zákona jsou **od poplatků osvobozeny úkony pro orgány územního samosprávného celku, prováděné úřadem téhož územního samosprávného celku**.

S ohledem na sdělení Ministerstva financí č. j. 53/14 856/2005-534 ze dne 20. ledna 2005 je třeba uvedené ustanovení vykládat následujícím způsobem:

- 1) Osvobození se vztahuje na všechny územní samosprávné celky (obce, kraje, hl. m. Prahu), a to včetně jejich orgánů.
- 2) Osvobození se vztahuje na správní poplatek, který by jinak byl územní samosprávný celek povinen platit, pokud se požadovaný úkon týká výkonu státní správy, kterým je tento žádající samosprávný celek ze zákona pověřen (žádost tedy podává jako orgán vykonávající státní správu). V tomto případě je pro osvobození od poplatku lhostejné, zda požadovaný úkon má vykonat orgán jiného územního samosprávného celku či orgán státní správy.
- 3) Osvobození se nevztahuje na správní poplatek, jestliže územní samosprávný celek nežádá o provedení určitého správního úkonu v souvislosti se svěřeným výkonem státní správy, ale v souvislosti se svou samostatnou působností. Skutečnost, že úkon má provést jiný orgán územního samosprávného celku, který v tomto případě vykonává přenesenou působnost (svěřenou státní správu), je irelevantní.
- 4) Jestliže územní samosprávný celek žádá o provedení správního úkonu svůj vlastní úřad, pak je tento úkon od správního poplatku osvobozen vždy, lhostejno, zda je požadován úkon v souvislosti s výkonem samostatné nebo přenesené působnosti.

Shrneme-li, pak **územní samosprávný celek je osvobozen od správního poplatku tehdy, jestliže žádá v souvislosti s výkonem své přenesené působnosti, nebo tehdy, jestliže žádá o provedení úkonu svůj vlastní úřad (pak je lhostejné, zda tak činí v souvislosti s výkonem své přenesené či samostatné působnosti)**. Souvislost s výkonem státní správy tedy nadále musí být dána u žádajícího územního samosprávného celku (nejde-li o případ podle § 8 odst. 2 písm. c/). Naopak **poplatku budou podléhat ty úkony vykonávané orgánem jiného územního**

samosprávného celku, jestliže žadatelem o provedení tohoto úkonu je územní samosprávný celek jednající v rámci své samostatné působnosti.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. c) zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění do 15. ledna 2005, byly od správního poplatku osvobozeny **územní samosprávné celky za úkony, týkající se výkonu státní správy, kterým jsou pověřeny.**

Toto ustanovení bylo třeba vykládat v souladu se sdělením Ministerstva financí č. j. 534/137 326/2002 ze dne 20. ledna 2003, publikovaným ve Finančním zpravodaji č. 2/2003, v souladu s dopisem Ministerstva financí č. j. 534/64 281/2003 ze dne 24. července 2003 a v souladu s dopisem Ministerstva financí č. j. 534/99 731/2003 ze dne 30. ledna 2004, takto:

- 1) Osvobození se vztahovalo na všechny územní samosprávné celky (obce, kraje, hl. m. Prahu), a to včetně jejich orgánů.
- 2) Osvobození se vztahovalo na správní poplatky, který by jinak byl územní samosprávný celek povinen platit, pokud se požadovaný úkon týkal výkonu státní správy, kterým byl tento žádající samosprávný celek ze zákona pověřen. V tomto případě bylo pro osvobození od poplatku lhostejné, zda požadovaný úkon vykonával orgán tohoto územního samosprávného celku, jiného územního samosprávného celku či orgán státní správy; souvislost s výkonem státní správy zde musela být dána u žádajícího územního samosprávného celku.
- 3) Osvobození se vztahovalo na správní poplatky, který by jinak byl územní samosprávný celek povinen platit, pokud se požadovaný úkon týkal výkonu samostatné působnosti tohoto žádajícího územního samosprávného celku, jestliže měl tento požadovaný úkon provést jiný územní samosprávný celek. Souvislost s výkonem státní správy zde byla dána u územního samosprávného celku, který měl pro žádající územní samosprávný celek daný úkon vykonat.
- 4) Územní samosprávný celek proto nebyl osvobozen od správních poplatků v případě, že se požadovaný úkon týkal výkonu samostatné působnosti tohoto územního samosprávného celku a současně jestliže měl úkon provést orgán státní správy (nikoli orgán územního samosprávného celku, na který byl výkon státní správy delegován).
- 5) Jestliže územní samosprávný celek (např. obec, resp. její orgán) žádal provedení úkonu po svém vlastním

orgánu (např. po svém obecním úřadu), pak byl tento úkon osvobozen od správního poplatku vždy, neboť orgán územního samosprávného celku, který měl úkon provést, vykonával státní správu (přenesenou působnost). Pro toto osvobození bylo irelevantní, zda žádající územní samosprávný celek požadoval provedení úkonu v souvislosti s výkonem státní správy či v souvislosti s výkonem samosprávy (jedná se o specifický případ osvobození popsaného v bodě 3).

Vzhledem k tomu, že poplatky podle zákona o správních poplatcích vybírají orgány územních samosprávných celků tehdy, pokud vykonávají státní správu, lze shrnutím dospět k závěru, že podle původní právní úpravy **byl územní samosprávný celek osvobozen od správního poplatku ve všech případech** (lhostejno, zda o provedení úkonu žádá v rámci své přenesené či samostatné působnosti), **pokud žádal o provedení určitého úkonu jiný územní samosprávný celek, neboť územní samosprávný celek, který měl úkon podléhající správnímu poplatku provést, jednal vždy v rámci pověřeného výkonu státní správy (přenesené působnosti).** Pokud žádal o provedení úkonu orgán státní správy, byl tento úkon osvobozen od správního poplatku jen, pokud se jednalo o úkon související s výkonem jeho přenesené působnosti.

Srovnáním obou právních úprav dospějeme k závěru, že **poplatku od účinnosti nového zákona o správních poplatcích podléhají i úkony vykonávané orgánem jiného územního samosprávného celku, jestliže žadatelem o provedení tohoto úkonu je územní samosprávný celek jednající v rámci své samostatné působnosti.** Bude-li tedy např. obec žádat o vydání stavebního povolení stavební úřad jiné obce, pak tento úkon od 16. 1. 2005 podléhá příslušnému správnímu poplatku, neboť žádající obec nežádá o stavební povolení v rámci jí svěřeného výkonu státní správy.

Vzhledem k tomu, že toto stanovisko podrobně popisuje uvedenou problematiku jak z hlediska stávající právní úpravy, tak z hlediska předchozí právní úpravy, **ruší se z formálních důvodů předchozí stanovisko č. 36/2004.**

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 7/2005

Označení stanoviska:

Zákaz ponechání kočárku s dítětem bez dozoru na veřejném prostranství podle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 17/02

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Ustanovení: § 10 písmeno a)

Související práv. předpisy:

zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů

Klíčová slova: veřejný pořádek, veřejné prostranství, nezletilé dítě bez dozoru

Datum zpracování:

7. ledna 2005 (aktualizováno 10. listopadu 2006)

Zpracovaly: PhDr. Dana Janečková, JUDr. Eva Šromová

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, vedoucí oddělení legislativně-právního

v z. JUDr. Eva Šromová, v. r.

Ing. Marie Kostruhová, v. z., ředitelka odboru

Dotaz: *Může obec v obecně závazné vyhlášce o veřejném pořádku zakázat ponechání kočárku s dítětem na veřejném prostranství mimo vyhrazená místa se zajištěným hlídáním dětí?*

Stanovisko:

Dle čl. 2 odst. 4 Ústavy platí, že každý občan může činit vše, co není zákonem zakázáno a nikdo nesmí být nucen činit to, co zákon neukládá. Dle čl. 79 odst. 3 Ústavy ČR mohou orgány územních samosprávních celků na základě a v mezích zákona vydávat právní předpisy, jsou-li k tomu zmocněny. Dle čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod mohou být povinnosti ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích.

Ústavní soud v nálezu č. j. Pl. ÚS 17/02 uvádí, že na postup obce při vydávání obecně závazných vyhlášek v samostatné působnosti nelze vztáhnout ustanovení čl. 2 odst. 4 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svo-

bod, která zaručují svobodu jednání osob soukromého práva. Na jednání obce jako veřejnoprávní korporace se vztahují v případě jednostranného stanovení příkazů a zákazů čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle kterých lze státní moc uplatňovat jen v případech, mezích a způsoby, které stanoví zákon.

Dle ustanovení § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), obec může v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku zejména stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány. Dle § 35 odst. 1 zákona o obcích může obec v samostatné působnosti upravovat záležitosti obce a jejích občanů, ale nemůže v samostatné působnosti upravovat to, co zákon svěřil krajům, ani to, co patří do přenesené působnosti orgánů obce, ani to, co patří do výkonu státní správy jiných správních úřadů.

Ponechání kočárku s dítětem bez dozoru není činností, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci. Tato činnost není ani místní záležitostí obce a jejích občanů, která by mohla být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, kterou by mohla regulovat obec.

Povinnosti rodičů jsou totiž dány zákonem č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů. V § 31 odst. 1 citovaného zákona je definována rodičovská zodpovědnost jako souhrn práv a povinností při péči o nezletilé dítě, zahrnující zejména péči o jeho zdraví. Dle § 31 odst. 2 cit. zákona jsou rodiče povinni důsledně chránit zájmy dítěte, řídit jeho jednání a vykonávat nad ním dohled odpovídající stupni jeho vývoje.

Ponechání nezletilého dítěte bez dozoru je upraveno v § 212 zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož bude potrestán odnětím svobody ten, kdo opustí dítě, o které má povinnost pečovat a které si samo nemůže opatřit pomoc, a vystaví je tím nebezpečí smrti nebo ublížení na zdraví.

Z předchozího vyplývá, že jak povinnosti rodičů vůči dítěti, tak sankce za jejich neplnění stanoví zvláštní zákon a tudíž tuto oblast nelze regulovat obecně závaznou vyhláškou obce v samostatné působnosti.

Dle ustanovení § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, je obecní úřad povinen působit na rodiče, aby plnili povinnosti vyplývající z rodičovské zodpovědnosti. Dle ustanovení § 58a téhož zákona je tato působnost výkonem přenesené působnosti. Nejedná se tedy o samostatnou působnost obce, kterou by mohlo vykonávat zastupitelstvo obce formou obecně závazné vyhlášky.

Z uvedeného lze učinit závěr, že zákaz ponechání kočárku s dítětem bez dozoru na veřejném prostranství v obecně

závazné vyhlášce obce je v rozporu s čl. 104 odst. 3 Ústavy ČR, podle kterého mohou zastupitelstva územních samosprávných celků vydávat obecně závazné vyhlášky jen v mezích své působnosti. Regulace dozoru nad dítětem však nepatří do samostatné působnosti obce.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni aktualizace
- stanovisko je závazné pro výkon dozoru

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 8/2005

Označení stanoviska:

Zákaz hazardních her, poskytování sexuálních služeb a žebření podle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 17/02 a Pl. ÚS 50/03

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů

Ustanovení: § 10 písmeno a), b), c), d), § 35 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb.

Související práv. předpisy:

Ústava, Listina základních práv a svobod

Klíčová slova: veřejný pořádek

Datum zpracování:

24. ledna 2005

Zpracovala: JUDr. Eva Šromová

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, vedoucí oddělení legislativně-právního
v z. JUDr. Eva Šromová, v. r.
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Je možno v obecně závazné vyhlášce obce zakázat žebření, provozování hazardních her, nabízení nebo poskytování sexuálních služeb?*

Stanovisko:

V nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 17/02 se uvádí, že na postup obce při vydávání obecně závazných vyhlášek v samostatné působnosti nelze ustanovení čl. 2 odst. 4 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod vztáhnout, protože se na jednání obce jako veřejnoprávní korporace vztahují v případě jednostranného stanovení příkazů a zákazů čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Obec může ukládat povinnosti v obecně závazné vyhlášce pouze v případě, že je ke stanovení povinností výslovně zákonem zmocněna, že zákon stanoví způsob, jakým obec povinnosti stanoví (formu právního předpisu obce) a že zákon vymezí hranice pro ukládání povinností alespoň v souladu s § 8 a § 35 zákona o obcích. Stanovení povinností v obecně závazných vyhláškách bez respektování čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR je v roz-

poru se zákonem. Pro vydání obecně závazné vyhlášky v samostatné působnosti podle čl. 104 odst. 3 Ústavy ČR potřebuje obec zákonné zmocnění, musí dodržet meze své samostatné působnosti vymezené zákonem, nemůže upravovat otázky, které jsou vyhrazeny pouze zákonem úpravě nebo jsou upraveny právními předpisy práva veřejného nebo soukromého.

Žebření, hazardní hry, prostituce nejsou zákonem definovány. Dle Ústavy ČR, čl. 2 odst. 4, každý občan může činit, co není zákonem zakázáno. Dle nálezu ÚS Pl. ÚS 50/03, který se týká zákazu konzumace alkoholu, lze dojít k obecnému názoru, že činnosti, které by svou intenzitou mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, by vyžadovaly preciznější definici v právním předpise, protože některé formy a stupně činností jsou společensky tolerovány i na veřejných prostranstvích. Definice činností, které by mohly narušit veřejný pořádek vzhledem k jejich společenské nebezpečnosti, je také v souladu s principem právní jistoty, jehož smyslem je, aby nebyly ukládány sankce za porušení povinností protiprávně neurčitě stanovených v obecně závazné vyhlášce nebo aby nebyly plněny protiprávní povinnosti a tím docházelo ke vzniku morálních či jiných škod.

Žebření, provozování hazardních her a nabízení nebo poskytování sexuálních služeb mohou být činnosti budící veřejné pohoršení a tedy přestupkem proti veřejnému pořádku na všech veřejných prostranstvích. Činnosti, které jsou přestupkem podle přestupkového zákona v rámci výkonu státní správy na celém území ČR, nepřísluší regulovat formou obecně závazné vyhlášky v samostatné působnosti obce na některých veřejných prostranstvích. Obecně závaznými vyhláškami vydanými podle § 10 písm. a) zákona o obcích nelze upravovat činnosti, které jsou předmětem speciální právní úpravy. Proto by měly být v obecně závazné vyhlášce obce vydané v samostatné působnosti regulovány jako činnosti narušující veřejný pořádek v obci z jiných důvodů než je ten, že budí veřejné pohoršení.

V případě hazardních her na veřejném prostranství stanovených obcí máme za to, že se nejedná o činnost, kterou by obec měla bez jejich specifikace regulovat. Hazardní hrou podle slovníku je každá hra, jejíž výsledek nezávisí na hráčských schopnostech, ale na náhodě. Hazardní hrou je rovněž hra na výherních hracích přístrojích, sázka, lote-

rie a podobné činnosti, ktoré jsou upraveny zvláštním zákonem, občanským právem a trestním právem.

V případě zjevení a poskytování sexuálních služeb se jedná o činnosti, které mohou mít na určitých místech společenskou, zdravotní a mravní nebezpečnost, aniž by budily veřejné pohoršení. Zastupitelstvo obce je může regulovat na veřejných prostranstvích konkrétně určených

v obecně závazné vyhlášce vydané podle § 10 písm. a) zákona o obcích.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko je právně závazné pro výkon dozoru

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 9/2005

Označení stanoviska: Určení veřejných prostranství v obecně závazné vyhlášce podle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 50/03

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Ustanovení: § 10 písmeno a)

Související práv. předpisy:

Klíčová slova: veřejné prostranství

Datum zpracování:

24. ledna 2005

Zpracovala: JUDr. Eva Šromová

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, vedoucí oddělení legislativně-právního v z. JUDr. Eva Šromová, v. r.
Ing. Marie Kostruhová, v. z., ředitelka odboru

Stanovisko:

Obec může stanovit k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku obecně závaznou vyhláškou v samostatné působnosti podle § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů:

a) které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou

bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech k tomu určených, nebo
b) stanovit, že na některých veřejných prostranstvích jsou takové činnosti zakázány.

V nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 50/03 je uvedeno, že zákonné zmocnění k tomu, aby obec obecně závaznou vyhláškou zakázala uvedené činnosti, je limitováno tím, že takový zákaz se musí vztahovat na některá veřejná prostranství v obci. Imperativ určitosti právního příkazu či zákazu vyžaduje, aby takové prostranství bylo určeno v obecně závazné vyhlášce co možná nejpřesněji tak, aby jeho lokalizace byla dostatečně konkrétní a nevyvolávala žádné interpretací pochybnosti.

Tyto pochybnosti vyplývají z § 34 zákona o obcích, který obsahuje ve výčtu veřejných prostranství kromě náměstí, ulic, tržišť, chodníků, veřejné zeleně a parků rovněž další prostory, které jsou přístupné každému bez omezení a slouží obecnému užívání.

Z důvodu právní jistoty je nutno stanovit v obecně závazné vyhlášce veřejná prostranství konkrétně, např. v příloze obecně závazné vyhlášky, a to tak, aby byly stanovené činnosti zakázány pouze na vybraných veřejných prostranstvích.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko je právně závazné pro výkon dozoru

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 10/2005

Označení stanoviska:

Veřejně přístupná místa, veřejná prostranství a s tím spojené ukládání povinností podle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 50/03

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Ustanovení: § 10 písmeno a)

Související práv. předpisy:

- - -

Klíčová slova: veřejné prostranství, veřejně přístupná místa

Datum zpracování:

24. ledna 2005

Zpracovaly: Mgr. Arnoštka Aubrechtová, JUDr. Eva Šromová

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, vedoucí oddělení legislativně-právního
v z. JUDr. Eva Šromová, v. r.
Ing. Marie Kostruhová, v. z., ředitelka odboru

Stanovisko:

Obec může stanovit k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku obecně závaznou vyhláškou v samostatné působnosti podle § 10 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů:

- a) které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech k tomu určených, nebo
- b) stanovit, že na některých veřejných prostranstvích jsou takové činnosti zakázány.

Obec mohla stanovit k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku obecně závaznou vyhláškou v samostatné působnosti podle § 17 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 279/1995 Sb.:

a) které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo

b) stanovit, že na některých veřejně přístupných místech v obci jsou takové činnosti zakázány.

Přestože je současný § 10 písmeno a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., v mnohém shodný s § 17 předchozího zákona, došlo ke změně ve vymezení míst, na nichž mohou být některé činnosti v obci zakázány.

Zatímco § 17 předchozího zákona o obcích umožňoval zakázat některé činnosti na některých veřejně přístupných místech, podle současné platné právní úpravy je to možné pouze na některých veřejných prostranstvích v obci.

Pojem veřejně přístupné místo je širší než pojem veřejné prostranství. Všechna místa, která jsou veřejně přístupná, nenaplňují znaky veřejného prostranství a nemusí mít nutně povahu veřejného prostranství, jak je uvedeno i v nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 50/03. Proto je nutné i k dříve vydaným obecně závazným vyhláškám měst a obcí přistupovat z hlediska toho, zda se vztahují ve vyhlášce uvedené zákazy činností opravdu pouze na veřejná prostranství ve smyslu § 34 zákona o obcích, či i na jiná místa. Pokud tomu tak není, dostávají se obecně závazné vyhlášky do rozporu s § 10 písmeno a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb.

Z uvedeného důvodu je nezbytné stanovit v obecně závazné vyhlášce, že činnosti, které mohou narušit veřejný pořádek v obci, jsou zakázány na veřejných prostranstvích uvedených v příloze obecně závazné vyhlášky a vyloučit z obecně závazné vyhlášky pojmy místa, další místa, místa veřejně přístupná a podobné formulace, které neodpovídají pojmu veřejné prostranství podle § 34 zákona o obcích.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko je právně závazné pro výkon dozoru

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 11/2005

Označení stanoviska:

Stanovení sazby, úlevy a osvobození u místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů

Právní předpis: zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích

Ustanovení: § 10b a § 14 zákona o místních poplatcích

Související nálezy ÚS:

č. j. Pl. ÚS 16/02 (publikováno pod č. 556/2002 Sb.)

Klíčová slova: místní poplatky, úleva, osvobození, diskriminace

Datum zpracování:

31. ledna 2005 (aktualizováno 10. listopadu 2006)

Zpracovali: Mgr. Martin Pech, JUDr. Eva Šromová, v. r.

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz:

Lze u místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle zákona o místních poplatcích stanovit rozdílnou sazbu pro poplatníky podle § 10b odst. 1 písm. a) a b), popř. stanovit úlevu či osvobození od takového poplatku, přičemž jedinou či prvotní (a neopominutelnou) podmínkou bude příslušnost ke skupině poplatníků podle § 10b odst. 1 písm. a) nebo b)?

Stanovisko:

Podle zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, mohou obce vybírat taxativně vyjmenované místní poplatky. Jedním z nich je podle § 10b zákona o místních poplatcích místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění,

využívání a odstraňování komunálních odpadů. Podle § 14 tohoto zákona obec stanoví v obecně závazné vyhlášce mimo jiné sazbu poplatku, úlevy a případné osvobození od poplatku.

Meze úlevy a osvobození stanoví Listina základních práv a svobod, podle jejíhož čl. 1 jsou lidé svobodní a rovní v důstojnosti i v právech.

Ústavní soud konstatoval v nálezu č. j. Pl. ÚS 16/02, že obec sice podle zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, má právo zakotvit v obecně závazné vyhlášce o místních poplatcích osvobození či úlevu od poplatku, avšak co se týče místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, lze zakotvit osvobození či úlevu pouze na rovném základě, tj. pro obě skupiny poplatníků upravených v § 10b odst. 1 zákona o místních poplatcích. V nálezu je uvedeno, že rovnováhu mezi kategoriemi poplatníků narušuje, když jednu z nich daným osvobozením vyhláška zvýhodňuje před druhou, a to za situace, kdy tento postup s ohledem na příslušnou právní úpravu nelze ospravedlnit věcnými důvody. Podle názoru Ústavního soudu je obec oprávněna podle zákona o místních poplatcích stanovit úlevy a osvobození, avšak pro přiznání osvobození od poplatku nemůže být prvotním a neopominutelným kritériem trvalé bydliště fyzické osoby.

V nálezu č. j. Pl. ÚS 15/02 se Ústavní soud rovněž zabýval porušením principu rovnosti, tj. diskriminací. Je v něm uvedeno, že k tomu, aby k porušení principu rovnosti došlo, musí být splněno několik podmínek: s různými subjekty, které se nacházejí ve stejné nebo srovnatelné situaci, se zachází rozdílným způsobem, aniž by existovaly objektivní a rozumné důvody pro uplatnění rozdílný přístup. Zvýhodněný přístup musí být založen na objektivních a rozumných důvodech a mezi tímto cílem a prostředky k jeho dosažení musí existovat vztah přiměřenosti.

Úlevy a osvobození osob, které mají trvalý pobyt, a osob, které mají v obci ve vlastnictví objekt určený nebo sloužící k individuální rekreaci, musí tedy vycházet z objektivních a rozumných důvodů vždy pro danou skupinu poplatníků nacházejících se ve stejné nebo srovnatelné situaci. Nelze tedy stanovit úlevy či osvobození, jejichž jedinou nebo prvotní a neopominutelnou podmínkou pro udělení by byla příslušnost k jedné ze dvou skupin poplatníků uvedených v § 10b odst. 1 zákona o místních poplatcích.

Opačným postupem dochází k diskriminaci, kdy jedna skupina poplatníků je protiprávně znevýhodněna před druhou.

Za použití argumentu a minori ad maius (popř. per analogiam) lze toto pravidlo vztáhnout i na stanovení sazeb tohoto místního poplatku. Některé obecně závazné vyhlášky o místních poplatcích obsahující osvobození nebo úlevu stanoví jako prvotní podmínku příslušnost (např. ke skupině poplatníků s trvalým pobytem) a teprve poté rozlišuje další důvody osvobození nebo úlevy (např. dlouhodobá nepřítomnost). Výsledná sazba místního poplatku podle § 10b zákona o místních poplatcích ale musí být vždy shodná pro poplatníky nacházející se ve stejné nebo srovnatelné skupině uvedené v § 10b odst. 1 zákona o místních poplatcích (obdobně viz také stanovisko OMS č. 21/2004 ohledně stanovení rozdílných sazeb pro fyzické a právnické osoby). Protože obec může obecně závaznou vyhláškou

stanovit systém sběru, svozu, třídění, využívání a zneškodňování odpadů a stanovit místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, může být odchylná sazba poplatku za provoz systému resp. její první část dle § 10b odst. 3 písm. a) zákona o místních poplatcích, zdůvodněna odlišným systémem v různých částech obce. Pro stanovení druhé složky tohoto místního poplatku musí obec zohlednit celkové skutečné náklady na sběr a svoz netříděného odpadu předchozího roku a tyto náklady rozúčtovat na každého poplatníka bez rozlišení, zda se jedná o fyzickou osobu s trvalým pobytem nebo vlastníka rekreační chaty.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni aktualizace
- stanovisko je závazné pro výkon dozoru

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 12/2005

Označení stanoviska:

K možnosti rady obce zčásti svěřit ukládání pokut ve věcech samostatné působnosti obce příslušnému odboru obecního úřadu

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)

Ustanovení: § 58 a § 102 odst. 2 písm. k) zákona o obcích

Související práv. předpisy:

zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád)

zákon č. 500/2004 Sb., správní řád

Klíčová slova: pokuty podle § 58 zákona o obcích, správní řízení

Datum zpracování:

8. února 2005

Zpracovali: Mgr. Adam Furek, v. r., ve spolupráci s odborem legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra, Mgr. Jan Břeň (č. j. LG 90/2005),

JUDr. Eva Šromová, v. r.

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního

Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz:

Jakým způsobem může rada obce zčásti svěřit ukládání pokut podle § 58 příslušnému odboru obecního úřadu?

Stanovisko:

Obec může uložit pokutu za správní delikt týkající se neoznačení budovy, ulice nebo veřejného prostranství, neudržování čistoty a pořádku či narušení životního prostředí obce podle § 58 zákona o obcích. Podle § 102 odst. 2 písm. k) zákona o obcích je vyhrazeno ukládat pokuty ve věcech samostatné působnosti obce radě obce. Tuto působnost může rada obce svěřit příslušnému odboru obecního úřadu zcela nebo zčásti. Podle § 147 odst. 1 písm. a) zákona o obcích se na rozhodování obce o pokutách podle § 58 a 59 vztahuje zákon o správním řízení. Ukládáním pokut

podle § 102 odst. 2 písm. k) zákona o obcích je proto třeba rozumět provádění správního řízení ve smyslu zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, od 1. 1. 2006 podle zákona č. 500/2004 Sb. Ve správním řízení rozhoduje jeden k tomu příslušný správní orgán, který sám činí jednotlivé úkony ve správním řízení (vyjma dožadání), a to od zahájení řízení přes dokazování po vydání rozhodnutí. Správní orgán příslušný k vedení řízení je rovněž příslušný k vydání rozhodnutí. Není možné, aby určité části řízení vedly odlišné orgány (s výjimkou dožadání), neboť by jeden ze zúčastněných správních orgánů byl orgánem nepřislušným.

Z uvedeného vyplývá, že rada obce může svěřit podle ustanovení § 102 odst. 2 písm. k) zákona o obcích určitému odboru obecního úřadu provedení celého správního řízení o konkrétním správním deliktu podle § 58 zákona o obcích nebo rozhodování o všech správních deliktech nebo jen o některých. Podstatou je, že celé správní řízení o konkrétním deliktu provádí buď rada obce, nebo odbor úřadu, nikoli tyto orgány současně nebo postupně. Je to rovněž v souladu s § 102 odst. 2 písm. f) zákona o obcích, podle něhož rada stanovuje rozdělení pravomocí v obecním úřadu.

Svěření působnosti nelze provést tak, že rada obce svěří provedení jednotlivých úkonů konkrétního správního řízení, ale sama na základě zjištěných skutečností rozhodne ve věci. To by odporovalo § 46 správního řádu, podle něhož musí být rozhodnutí vydáno orgánem k tomu příslušným a vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu, § 32 správního řádu, podle něhož správní orgán je povinen zjistit skutečný stav věci, a § 47 odst. 5 správního řádu, podle něhož se v písemném vyhotovení rozhodnutí uvede orgán, který rozhodnutí vydal.

Pro uvedený rozpor se správním řádem není možno svěřit odboru obecního úřadu provedení celého konkrétního správního řízení a vydání meritorního rozhodnutí s tím, že by před vydáním rozhodnutí rada rozhodla o výši sankce a odbor obecního úřadu by byl tímto usnesením rady vázán.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 13/2005

Označení stanoviska:

Účel a funkce vydávání obecně závazných vyhlášek podle nálezů Ústavního soudu Pl. ÚS 20/01, Pl. ÚS 16/97, Pl. ÚS 17/02, Pl. ÚS 15/97, Pl. ÚS 14/2000

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích

Ustanovení: § 10

Související práv. předpisy:

Klíčová slova: obec, obecní úřad, samostatná působnost obce, přenesená působnost obce, vyhláška, povinnost, subsidiární působnost zákona o správě daní a poplatků

Datum zpracování:

28. února 2005 (formální úprava 10. listopadu 2006)

Zpracovala: JUDr. Eva Šromová, v. r.

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Lze v obecně závazné vyhlášce stanovit povinnosti již stanovené zákonem?*

Stanovisko:

Dle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 20/01 může obec vydávat vyhlášky, jejichž obsahem jsou právní povinnosti, pouze v případě výslovného zákonného zmocnění. Pokud obec ke stanovení povinnosti žádný zákon nezmocňuje, zastupitelstvo obce není oprávněno stanovit povinnost obecně závaznou vyhláškou.

Dle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 17/02 obec potřebuje pro vydání obecně závazné vyhlášky v samostatné působnosti zákonné zmocnění, musí dodržovat meze své působnosti vymezené zákonem, nemůže upravovat otázky, které jsou vyhrazeny pouze zákonné úpravě nebo jsou

již upraveny právními předpisy práva veřejného nebo soukromého. To, co stanoví zvláštní zákon, nemůže stanovit zastupitelstvo obce proto, že mu nepřísluší vyklad zákonů Parlamentu ČR z oblasti státní správy nebo soukromého práva.

Podle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 16/97 účel a funkce vydávání obecně závazných vyhlášek směřují jen do oblasti samostatné působnosti, v níž obec spravuje své záležitosti samostatně. Nelze proto spatřovat účel a funkci vydávání obecně závazných vyhlášek v pouhé reprodukci zákonů, týkajících se úkolů státní správy, či dokonce v normování této oblasti.

Dle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 15/97 nelze v pouhé redundanci spatřovat dostatečný důvod pro konstatování protiústavnosti, resp. rozpornosti se zákonem. Obsahuje-li obecně závazná vyhláška ustanovení, jež stanoví povinnost uloženou zákonem, považuje Ústavní soud takové ustanovení za superfluum k zákonné úpravě, které samo o sobě nemá normativní obsah. Jestliže ale obec stanoví na základě zákonného zmocnění povinnost, má normativní obsah a nemůže překračovat zákonné meze samostatné působnosti obce.

Obci nepřísluší vykládat, upravovat a konkretizovat povinnosti již stanovené zákonem, jehož výklad přísluší soudu, a parafrázovat sankce za porušení zákona, které ukládá orgán k tomu příslušný podle zákona. Obci přísluší stanovovat pouze nové povinnosti v rámci působnosti obce, za jejichž porušení budou ukládány sankce podle § 58 zákona o obcích, resp. § 46 zákona o přestupcích. To, co obec stanoví jako povinnost, aniž by k tomu byla zákonem zmocněna, je v rozporu s příslušným zákonným zmocněním a v rozporu s § 35, resp. § 61 zákona o obcích. Konkrétní rozhodnutí ve věci přísluší Ústavnímu soudu.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko je závazné pro výkon dozoru

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 17/2005

Označení stanoviska:

Ke vztahu práva občana obce podle § 16 odst. 2 písm. f) a g)

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)

Ustanovení: § 16 odst. 2 písm. f) a g)

Související práv. předpisy:

ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky (čl. 8 a čl. 100 odst. 1); Listina základních práv a svobod (čl. 21 odst. 1)

Klíčová slova: občan obce, práva občana obce, projednání záležitosti v oblasti samostatné působnosti obce, vyřízení návrhu, připomínky, podnětu

Datum zpracování:

11. dubna 2005

Zpracoval: Mgr. Adam Furek

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz:

Jaký je vztah mezi právem občana obce požadovat projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti radou obce nebo zastupitelstvem obce a právem občana obce podávat orgánům obce návrhy, připomínky a podněty?

Stanovisko:

Podle čl. 100 odst. 1 Ústavy jsou územní samosprávné celky územními společenstvími občanů, která mají právo na samosprávu. Ustanovení čl. 8 Ústavy pak výslovně zaručuje samosprávu územních samosprávných celků. Účast občanů obce na samosprávě je garantována čl. 21 odst. 1 Listiny, která zaručuje právo každého občana podílet se na správě veřejných věcí přímo nebo volbou svých zástupců.

Ústavním pořádkem zaručené právo podílu občanů na správě věcí veřejných je v oblasti územní samosprávy realizováno mj. vymezením práv občanů obce podle § 16 zákona o obcích, která umožňují občanům obce, aby se stanoveným způsobem mohli podílet na výkonu působnosti územního samosprávného celku. Při interpretaci jednotlivých

vých ustanovení § 16 zákona o obcích je proto třeba respektovat jejich ústavněprávní rovinu a tato ustanovení zásadně nevykládat restriktivním způsobem.

Podle § 16 odst. 2 písm. f) má občan obce **právo požadovat projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti radou obce nebo zastupitelstvem obce**; *je-li žádost podepsána nejméně 0,5% občanů obce, musí být projednána na jejich zasedání nejpozději do 60 dnů; jde-li o působnost zastupitelstva obce, nejpozději do 90 dnů.* Podle § 16 odst. 2 písm. g) má občan obce **právo podávat orgánům obce návrhy, připomínky a podněty**; *orgány obce je vyřizují bezodkladně, nejdéle však do 60 dnů, a jde-li o působnost zastupitelstva obce, nejpozději do 90 dnů.*

Zatímco **právo občana obce požadovat projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti radou obce nebo zastupitelstvem obce** je charakteristické relativně **konkrétním určením svého obsahu** (je určen konkrétní orgán obce, vůči kterému realizace tohoto práva směřuje - *rada, zastupitelstvo*; je určen okruh záležitostí, jichž se může toto právo dotýkat - *záležitost obce v samostatné působnosti*; je určeno konkrétní oprávnění občana obce - *právo požadovat projednání* a konečně je určen i způsob, jakým má být právo občana obce realizováno - *projednání určité záležitosti orgánem obce*), je **právo podávat orgánům obce návrhy, připomínky a podněty** charakteristické svou **obecností** (vztahuje se na všechny orgány obce; vztahuje na předem neomezený okruh záležitostí - *na záležitosti samostatné i přenesené působnosti*; oprávnění občana obce není blíže vymezeno - *podání návrhu, připomínky a podnětu* a konečně i způsob, jakým má být právo občana realizováno, je určen relativně obecně - *podnět má být „vyřízen“*).

Vzájemný vztah těchto práv je proto dán vztahem mezi **obecným a zvláštním. Právo občana obce požadovat projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti obce** je ve vztahu k **právu občana obce podávat orgánům obce návrhy, podněty a připomínky právem speciálním**, přičemž z tohoto vzájemného vztahu vyplývá, že občan obce může požadovat projednání určité záležitosti v samostatné působnosti obce jen za podmínek stanovených v § 16 odst. 2 písm. f), a dále, že rada obce či zastupitelstvo obce je povinno určitou záležitost **projednat** na návrh občana obce jen tehdy, jestliže jsou splněny podmínky tohoto ustanovení. Pokud tyto podmínky splněny nebudou, může občan obce podávat podněty, návrhy a při-

pomínky podle obecného § 16 odst. 2 písm. g) a příslušný orgán je má povinnost **vyřídít**.

Vzájemný vztah těchto práv občana obce ovlivňuje určení **povinností, které obci (jejím orgánům) z tohoto práva občana vyplývají** (*způsob, jakým je orgán obce povinen určitou záležitostí projednat a jakým je povinen podnět, návrh nebo připomínku vyřídít; lhůta pro projednání*

záležitosti a konečně povinnost zařadit určitou záležitost na pořad jednání zastupitelstva či rady obce).

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 18/2005

Označení stanoviska:

Projednáni určité záležitosti v samostatné působnosti zastupitelstvem obce nebo radou obce a vyřízení podnětu, návrhu nebo připomínky orgánem obce

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)

Ustanovení: § 16 odst. 2 písm. f) a g)

Související práv. předpisy:

ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky (čl. 8 a čl. 100 odst. 1); Listina základních práv a svobod (čl. 21 odst. 1)

Klíčová slova: občan obce, práva občana obce, projednání záležitosti, vyřízení návrhu, připomínky, podnětu

Datum zpracování:

11. dubna 2005 (aktualizace 10. listopadu 2006)

Zpracoval: JUDr. Adam Furek

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Jakým způsobem je orgán obce povinen projednat určitou záležitost v oblasti samostatné působnosti a jakým je povinen vyřídit podnět, návrh nebo připomínku?*

Stanovisko:

Podle čl. 100 odst. 1 Ústavy jsou územní samosprávné celky územními společenstvími občanů, která mají právo na samosprávu. Ustanovení čl. 8 Ústavy pak výslovně zaručuje samosprávu územních samosprávných celků. Účast občanů obce na samosprávě je garantována čl. 21 odst. 1 Listiny, která zaručuje právo každého občana podílet se na správě veřejných věcí přímo nebo volbou svých zástupců.

Ústavním pořádkem zaručené právo podílu občanů na správě věcí veřejných je v oblasti územní samosprávy realizováno mj. vymezením práv občanů obce podle § 16 obecního zřízení, která umožňují občanům obce, aby se stanoveným způsobem mohli podílet na výkonu působnosti územního samosprávného celku. Při interpretaci jed-

notlivých ustanovení § 16 obecního zřízení je proto třeba respektovat jejich ústavněprávní rovinu a tato ustanovení zásadně nevykládat restriktivním způsobem.

Podle § 16 odst. 2 písm. f) může občan obce požadovat projednání určité záležitosti, přičemž z obsahu tohoto ustanovení a z jeho vztahu k právu podle § 16 odst. 2 písm. g) je třeba dovodit **povinnost rady nebo zastupitelstva obce tuto záležitost projednat**. Podle § 16 odst. 2 písm. g) může občan podávat návrhy, podněty a připomínky, přičemž tomuto právu odpovídá zákonem výslovně zakotvená **povinnost příslušného orgánu obce návrh, podnět či připomínku ve stanovené lhůtě vyřídit**.

Oběma způsobům je společná povinnost se žádat, resp. návrhem, připomínkou či podnětem věcně zabývat (tj. nemůže se věci odmítnout meritorně zabývat, neboť by porušil výše uvedená práva občana obce, resp. ústavním pořádkem garantované právo občana obce podílet se na správě věcí veřejných). **Rozdíl mezi „vyřízením“ a „projednáním“** tak spočívá pouze v určení **konkrétního způsobu, jakým se bude příslušný orgán obce danou věcí meritorně zabývat**, neboť ze vztahu obou uvedených práv vyplývá, že **projednání** určité záležitosti je třeba považovat za **kvalifikovaný způsob jejího vyřízení** (právo podle písm. f/ směřuje vždy vůči kolektivnímu orgánu obce – zastupitelstvu či radě; právo podle písm. g/ může být uplatněno vůči jakémukoli orgánu obce, a tím je dán též možný způsob věci se zabývat).

Z povinnosti orgánu obce určitou záležitost podle § 16 odst. 2 písm. f) vždy věcně projednat lze z platného právního řádu dovodit dvě výjimky:

1) První výjimku lze dovodit z obecné právní zásady, podle níž **není výkonem práva jeho zneužívání či jeho realizace v rozporu se zákonem nebo s dobrými mravy** (dále jen „zneužití práva“). Při zneužití práva dochází při jeho výkonu k neodůvodněné újmě někomu jiného nebo k újmě společnosti (srov. KNAPP, V.: *Teorie práva*. Praha: C. H. Beck, marg. bod 443 an.). Specifickým případem zneužití práva pak bude tzv. **šikanózní výkon práva**, které spočívá v tom, že někdo vykoná své právo se záměrem způsobit jinému nepřiměřenou újmu (srov. tamtéž).

Z obecné právní zásady, podle níž **zneužití práva** (příp. jeho výkon šikanózním způsobem) **nepožívá právní ochrany**, pak vyplývá přípustnost, aby **rada obce nebo zastupitelstvo obce žádost podle § 16 odst. 2 písm. f) věcně neprojednalo**, avšak pouze za **podmínky, že tato žádost**

bude zcela zjevným zneužitím tohoto práva občana obce (bude mít zcela zjevně šikanózní povahu). O šikanózní výkon práva podle § 16 odst. 2 písm. f) může jít zejména v případě **zcela zjevně obstrukčních žádostí o projednání určitých záležitostí v samostatné působnosti obce, jejichž smyslem je pouze paralyzovat jednání příslušného orgánu obce.**

2) Druhá výjimka pak vyplývá z již **předcházející realizace práva na projednání dané záležitosti občanem obce.** Jde o případy *opakování obsahově shodných žádostí*, které již byly příslušným orgánem věcně projednány, aniž by byly opřeny o nové skutečnosti. V těchto případech již bylo právo občana obce realizováno prvním projednáním a opakováním žádosti o projednání občan obce nerealizuje své právo podle § 16 odst. 2 písm. f), které již bylo „konzumováno“ (Srov. k tomu dnes již zrušenou úpravu v ustanovení § 6 odst. 7 vládní vyhlášky č. 150/1958 Ú.l., o vyřizování stížností, oznámení a podnětů pracujících, podle něhož *opakuje-li stěžovatel stížnost, je nutné přezkoumat, zda původní stížnost byla správně vyřízena a o výsledku podat stěžovateli zprávu. Neobsahují-li jeho další stížnosti v téže věci nové skutečnosti, není nutno potvrzovat jejich přijem ani je prošetřovat.*). Typickým příkladem může být **opakování žádostí totožných občanů obce o projednání určité záležitosti, ačkoli tato věc již byla na základě jejich žádostí věcně projednána, a v žádostech nejsou uvedeny žádné další nové skutečnosti.**

V uvedených případech je příslušný orgán obce oprávněn **určitou záležitostí věcně neprojednávat, a to s poukazem buď na zneužití práva podle § 16 odst. 2 písm. f) občanem obce, nebo s poukazem na to, že tato záležitost byla věcně projednána a tudíž právo občana obce požadovat projednání určité záležitosti již bylo konzumováno.**

Je však třeba vždy **pečlivě zvažovat**, zda jsou v konkrétním případě podmínky pro rozhodnutí rady obce či zastupitelstva obce o tom, že určitou záležitostí v samostatné působnosti obce nebude věcně projednávat, splněny. Ve všech těchto případech je třeba v pochybnostech upřednostnit právo občana obce na věcné projednání a k možnosti záležitosti věcně neprojednat přistoupit pouze tehdy,

je-li tato možnost zcela zřejmá. Je současně třeba doporučit, aby této možnosti bylo využíváno co možná nejméně, neboť za případné porušení práva občana obce ponese odpovědnost vždy příslušný orgán obce.

Jestliže se příslušný orgán obce rozhodne určitou záležitostí v samostatné působnosti obce na žádost občana obce věcně neprojednávat, musí toto své rozhodnutí náležitě **odůvodnit**, aby v případě pozdějších sporů nevznikla o projevené vůli orgánu obce žádná pochybnost. Vždy je však třeba, aby se příslušný orgán nejprve s návrhem na projednání určité záležitosti pečlivě seznámil (např. přečtením žádosti občana obce) a až poté vyjádřil svým usnesením vůli věc neprojednávat, včetně odůvodnění takového rozhodnutí.

Obdobné platí i v případě realizace práva podle § 16 odst. 2 písm. g) obecního zřízení.

Závěr:

- 1) Příslušný orgán obce **je povinen se předloženou záležitostí, případně návrhem, podnětem nebo připomínkou věcně zabývat** (zásadně ji nemůže odmítnout, aniž by se jí meritorně zabýval).
- 2) Z této zásady existují dvě výjimky: orgán obce nemusí předloženou záležitost meritorně projednat tehdy, jestliže **jde o opakování téhož návrhu stejnými osobami, aniž by obsahoval nové skutečnosti**, nebo tehdy, jestliže **jde o zneužití práva** (příp. tzv. **šikanózní výkon práva**), tj. výkon práva v rozporu se zákonem či dobrými mravy (zejména v případě obstrukčních a zjevně bezobsažných podání).
- 3) **Výjimky je třeba aplikovat restriktivně** a pouze v případech, kdy nebude pochybnost o splnění podmínek. Rozhodnutí příslušného orgánu o **odmítnutí návrhu** současně **musí být náležitě odůvodněno**, aby v budoucnu nevznikly pochybnosti o jeho postupu.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni aktualizace
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 19/2005

Označení stanoviska:

Nestanovení splatnosti vybírání místních poplatků podle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 331/02

Právní předpis: zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Ustanovení: § 14 odst. 2

Související práv. předpisy:

zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 10, § 35

Klíčová slova: splatnost, místní poplatky

Datum zpracování:

29. dubna 2005

Zpracovala: JUDr. Eva Šromová

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Musí obec v obecně závazné vyhlášce stanovit splatnost místního poplatku?*

Stanovisko:

Podle ustanovení § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, obec zavede poplatky obecně závaznou vyhláškou a v ní upraví podrobnosti jejich vybírání. Zejména stanoví ohlašovací povinnost ke vzniku a zániku poplatkové povinnosti, splatnost a další podrobnosti vybírání uvedené v tomto ustanovení. Jedná se o výkon samostatné působnosti obce, tj. o samostatnou správu záležitostí obce ve smyslu ustanovení § 14 odst. 1 zákona o místních poplatcích a § 7 a § 35

zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

Dle ustanovení § 10 zákona o obcích obec povinnosti ukládat může, ale není k tomu povinná. Může tak činit pouze v případech stanovených zákonem. Zastupitelstvo obce o stanovení podrobností vybírání místních poplatků rozhoduje v samostatné působnosti podle podmínek v obci. Obec tedy může nebo nemusí v obecně závazné vyhlášce zavést místní poplatky, stanovit jejich splatnost, ohlašovací povinnost, úlevy či osvobození úplně stejně jako stanovit jiné podrobnosti vybírání místních poplatků.

Vyplývá to z práva obce na samosprávu. Podle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 331/02 je pro ochranu tohoto práva určující čl. 101 odst. 4 Ústavy, dle něhož stát může zasahovat do činnosti územních samosprávných celků, jen vyžaduje-li to ochrana zákona, a jen způsobem stanoveným zákonem.

To, zda obec vybere poplatky, které si sama zavedla, a zda k jejich vybírání podle místních podmínek potřebuje stanovit splatnost, ohlašovací povinnost a další podrobnosti vybírání, je záležitostí obce, nikoliv státu. Obec, která nechce místní poplatek vybírat, může obecně závaznou vyhláškou o místních poplatcích kdykoliv zrušit. Obecně závazná vyhláška, která tedy nestanoví ohlašovací povinnost nebo splatnost poplatku nebo jiné podrobnosti vybírání, nevyžaduje pozastavení účinnosti obecně závazné vyhlášky pro rozpor se zákonem, protože nestanoví povinnosti v rozporu se zákonem a v rozporu s mezemi, které zákon o místních poplatcích stanoví.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko je právně závazné pro výkon dozoru

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 20/2005

Označení stanoviska:

Dodatečné schválení právního úkonu (smlouvy) učiněného starostou obce bez předchozího schválení radou nebo zastupitelstvem obce a jeho právní důsledky (pro výkon dozoru)

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)

Ustanovení: § 41 odst. 2

Související práv. předpisy:

zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník

Klíčová slova: právní úkony obce, neplatnost právního úkonu, absolutní a relativní neplatnost, konvalidace, ratihabice, dodatečné schválení právního úkonu, suspenzivní podmínka platnosti právního úkonu

Datum zpracování:

13. května 2005 (aktualizace 10. listopadu 2006)

Zpracoval(a): JUDr. Adam Furek

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz:

Lze právní úkon (např. smlouvu), který starosta obce učinil bez předchozího schválení radou nebo zastupitelstvem obce, považovat za platný, jestliže příslušný orgán obce tento právní úkon dodatečně schválí? Jakým způsobem lze v tomto případě uplatnit dozorová opatření?

Stanovisko:

Podle § 41 odst. 2 obecního zřízení jsou právní úkony, které vyžadují schválení zastupitelstva obce, případně rady obce, bez tohoto schválení **od počátku neplatné**. Obecní zřízení tedy při nesplnění podmínky předchozího schválení právního úkonu stanoví jako sankci **absolutní neplatnost učiněného právního úkonu**.

Absolutní neplatnost právního úkonu nastává přímo ze zákona (ex lege); právní úkon není za neplatný prohlašován, nýbrž se na něj hledí tak, jako by nebyl učiněn (pří-

padné soudní rozhodnutí má pouze deklaratorní povahu). Tento právní úkon není způsobilý vyvolat žádné zamýšlené právní následky. Plnění z neplatného právního úkonu je bezdůvodným obohacením (§ 451 odst. 2 obč. zák.) a dojde-li pro neplatnost právního úkonu ke vzniku škody, odpovídá se za ni jako odpovědnost za škodu podle ustanovení občanského nebo obchodního zákoníku (srov. § 42 obč. zák.). K absolutní neplatnosti přihlíží soud, případně jiný správní orgán, i bez návrhu. **Absolutní neplatnost nemůže být zhojena dodatečným schválením (ratihabicí) a právní úkon nemůže ani konvalidovat dodatečným odpadnutím důvodu neplatnosti** (zhojení neplatnosti právního úkonu připadá v úvahu pouze u tzv. *relativní neplatnosti právního úkonu*, která však musí být zákonem výslovně stanovena, což v ustanovení § 41 odst. 2 obecního zřízení není).

Z dikce ustanovení § 41 odst. 2 obecního zřízení (slovy „od počátku neplatný“) vyplývá, že k platnosti právního úkonu je třeba jeho **předchozího schválení**. Jestliže starosta obce učiní jménem obce právní úkon (např. uzavře smlouvu), aniž by tento právní úkon byl předem schválen příslušným orgánem obce, je nedostatek předchozího schválení sankcionován **absolutní neplatností skutečného právního úkonu** (uzavřené smlouvy), která nastává **od počátku**, tj. od okamžiku, ve kterém se právní úkon stává perfektním (v případě smlouvy od okamžiku, kdy dojde ke střetu shodné vůle stran uzavřít smlouvu, v případě jednostranného právního úkonu okamžikem, kdy se tento úkon stává perfektním). **Tato absolutní neplatnost učiněného právního úkonu nemůže být zhojena jeho následným schválením příslušným orgánem obce**. Toto dodatečné schválení nezpůsobuje „zplatnění“ učiněného právního úkonu (vada v podobě neexistence předchozího schválení neodpadá) a ve vztahu k tomuto právnímu úkonu je takové dodatečné schválení neúčinné.

Aplikace dozorových opatření podle obecního zřízení však ve výše popsaném případě **nebude zásadně přicházet do úvahy**, neboť:

a) učiněný právní úkon (např. uzavřená smlouva) nepodléhá dozoru, neboť soukromoprávní úkon nelze považovat za „usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření orgánu obce v samostatné působnosti podle § 124 obecního zřízení. Kromě toho podle § 124 odst. 6 obecního zřízení se ustanovení o dozoru nepoužijí v případě porušení právních předpisů občanského, obchodního a

pracovního práva, neboť „neplatnost právního úkonu“ je institutem práva občanského (byť je v případě § 41 odst. 2 stanoven obecním zřízením). K vyřešení případného sporu o tom, zda je dán důvod neplatnosti právního úkonu podle § 41 odst. 2 obecního zřízení, bude příslušný obecní soud.

b) usnesení příslušného orgánu obce, kterým byl vysloven dodatečný souhlas s již realizovaným (a podle § 41 odst. 2 obecního zřízení absolutně neplatným) právním úkonem pojmově doзору podle § 124 obecního zřízení **podléhá**, avšak **skutečnost, že usnesení vyslovuje (neúčinný) souhlas s učiněným neplatným právním**

úkonem, sama o sobě v rozporu s právními předpisy není, a nebude-li dán jiný důvod rozporu takového usnesení se zákonem nebo jiným právním předpisem, **nebude na místě uplatnění příslušných dozorových opatření** (pouhá neúčinnost tohoto souhlasu ve vztahu k realizovanému právnímu úkonu nezpůsobuje též nezákonnost takového souhlasu).

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni aktualizace
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 21/2005

Označení stanoviska:

Orgán obce oprávněný rozhodnout o záměru obce prodat, směniti nebo darovat nemovitý majetek, pronajmout jej nebo poskytnout jako výpůjčku

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)

Ustanovení: § 39 odst. 1, § 102 odst. 3, § 99 odst. 2

Související práv. předpisy:

Klíčová slova: záměr obce, právní úkony obce, dispozice s majetkem obce, nemovitosti

Datum zpracování:

20. května 2005

Zpracoval(a): Mgr. Adam Furek

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního

Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Který orgán obce je oprávněn rozhodnout o záměru obce prodat, směniti nebo darovat nemovitý majetek, pronajmout jej nebo poskytnout jako výpůjčku?*

Stanovisko:

Podle § 39 odst. 1 zákona o obcích je obec povinna *svůj záměr prodat, směniti nebo darovat nemovitý majetek, pronajmout jej nebo poskytnout jako výpůjčku, zveřejnit po dobu nejméně 15 dnů před rozhodnutím v příslušném orgánu obce, vyvěšením na úřední desce obecního úřadu* (dále jen „záměr“). Pro určení orgánu obce, který je oprávněn rozhodnout o záměru, je třeba odlišovat mezi samotným **záměrem** (jako utvořenou vůlí obce disponovat se svým majetkem) a **majetkoprávním úkonem (smlouvou), kterým obec s majetkem disponuje** (§ 39 odst. 1 tedy předpokládá, že obec v případě zde uvedených dispozic s majetkem učiní dva právní úkony: rozhodne o záměru a následně rozhodne o majetkoprávním úkonu a tento majetkoprávní úkon následně učiní).

Mezi těmito právními úkony existuje pouze jediný vztah, spočívající v tom, že předchozí zveřejnění záměru je nezbytnou podmínkou pro platnost následně uzavřené smlouvy (srov. § 39 odst. 1 věta třetí zákona o obcích),

příčemž z této vazby vyplývá, že obsah záměru je určující pro předmět následně uzavřené smlouvy (předmět záměru i smlouvy si musí odpovídat). **Na druhou stranu však přijetí záměru neznamená povinnost obce smlouvu uzavřít;** orgán, který rozhoduje o příslušném majetkoprávním úkonu, je ve své vůli tento úkon schválit či nikoli zcela autonomní. Přijetí a zveřejnění záměru nezakládá povinnost příslušného orgánu obce smlouvu schválit (uzavřít) a nevyplývá z něj ani právní nárok třetích osob na uzavření smlouvy v případě, že vyhoví podmínkám uvedeným v záměru. **Z tohoto důvodu je proto třeba oprávnění příslušného orgánu obce posuzovat odděleně pro rozhodnutí o uzavření smlouvy a pro rozhodnutí o přijetí záměru smlouvu uzavřít, neboť jde o právní úkony na sobě relativně nezávislé.**

Rozhodnutí o prodeji, směně nebo darování nemovitého majetku náleží podle § 85 písm. a) zákona o obcích do **vyhrazené působnosti zastupitelstva obce. Rozhodnutí o uzavírání nájemních smluv a smluv o výpůjčce** náleží podle § 102 odst. 2 písm. m) zákona o obcích do **vyhrazené působnosti rady obce**, která však může toto rozhodování zcela nebo zčásti svěřit příslušnému odboru obecního úřadu nebo příspěvkové organizaci obce (tuto působnost může s ohledem na § 102 odst. 3 svěřit též **starostovi**). V obcích, kde se rada obce nevolí, rozhoduje o uzavírání nájemních smluv a smluv o výpůjčce **starosta obce** (§ 102 odst. 4 ve spojení s § 99 odst. 2 zákona o obcích).

Zákon o obcích však **žádnému orgánu výslovně nezakládá oprávnění rozhodovat o záměru podle § 39 odst. 1 zákona o obcích** (toto ustanovení hovoří obecně o „obci“, aniž by konkretizovalo určitý její orgán). Vzhledem k tomu, že dispozice s majetkem obce náleží do samostatné působnosti obce, je třeba pro určení orgánu oprávněného rozhodnout o záměru aplikovat ustanovení § 102 odst. 3 zákona o obcích, podle kterého **rada obce zabezpečuje rozhodování ostatních záležitostí patřících do samostatné působnosti obce, pokud nejsou vyhrazeny zastupitelstvu obce nebo pokud si je zastupitelstvo obce nevyhradilo.**

K rozhodování o přijetí záměru je proto oprávněna **rada obce**, a to i v těch případech, kdy o majetkoprávním úkonu rozhoduje podle § 85 písm. a) zastupitelstvo obce. **Zastupitelstvo obce** si může rozhodování o přijetí záměru vyhradit podle § 102 odst. 3 zákona o obcích (může tak učinit **obecně** pro některé nebo všechny případy určitého druhu, ale může tak učinit i **ad hoc** tím, že samo rozhod-

ne o přijetí konkrétního záměru). Rada obce rovněž může svěřit rozhodování o přijetí záměru **starostovi obce**, a to podle § 102 odst. 3 ve spojení s § 103 odst. 4 písm. g) zákona o obcích. Vzhledem k tomu, že v těch obcích, kde se rada nevolí (§ 99 odst. 3 zákona o obcích) vykonává její pravomoc **starosta** (§ 99 odst. 2 ve spojení s § 102 odst. 4 zákona o obcích; nejde-li o záležitosti náležející podle tohoto ustanovení zastupitelstvu), bude do jeho oprávnění náležet rovněž přijímání záměru podle § 39 odst. 1 zákona o obcích (s tím, že zastupitelstvo obce bude oprávněno si toto rozhodování vyhradit podle § 102 odst. 3 zákona o obcích).

Od samotného **rozhodnutí o záměru** je třeba odlišit faktické **zveřejnění záměru vyvěšením na úřední desce**, které má samo o sobě povahu „technického“ úkonu. Je možné, aby zveřejnění záměru (tj. informace o rozhodnutí o záměru) provedl na základě pověření orgánem, který o záměru rozhodl, jiný orgán obce. **V praxi proto bude možné, aby rada obce (jako orgán, který rozhodl o záměru) uložila starostovi obce nebo obecnímu úřadu (pří-**

padně jeho konkrétnímu odboru) zveřejnění jí přijátého záměru. Zveřejněný záměr musí obsahovat náležitosti předpokládané § 39 zákona o obcích. Je též vhodné, aby obsahoval údaj o tom, který orgán obce o tomto záměru rozhodl s určením data a případně též čísla usnesení; formální nedostatek tohoto údaje však sám o sobě není porušením zákona a není způsobilý být předmětem dozoru, neboť zákon o obcích stanoví, že **záměr zveřejňuje obec**, přičemž **rozhodnutí obce, který její orgán toto faktické zveřejnění provede, již ponechává jako interní záležitost samotné obci** (nebude proto nezákonné takové zveřejnění záměru, které provede např. odbor majetku obecního úřadu; podstatné je, aby tento záměr schválil příslušný orgán a aby tento orgán pověřil daný odbor ke zveřejnění záměru).

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 22/2005

Označení stanoviska:

Náležitosti záměru obce prodat, směnit nebo darovat nemovitý majetek, pronajmout jej nebo poskytnout jako výpůjčku a následky zveřejnění vadného záměru

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)

Ustanovení: § 39 odst. 1

Související práv. předpisy:

§ 118 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník

§ 3 odst. 2 zákona č. 72/1994 Sb. (zákon o vlastnictví bytů)

Klíčová slova: záměr obce, právní úkony obce, dispozice s majetkem obce, nemovitosti, byty a nebytové prostory jako jednotky

Datum zpracování:

13. května 2005

Zpracoval(a): Mgr. Adam Furek

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Jaké jsou náležitosti záměru obce prodat, směnit nebo darovat nemovitý majetek, pronajmout jej nebo poskytnout jako výpůjčku (zejména pokud jde o identifikaci nemovitosti)? Jaké jsou následky zveřejnění vadného záměru?*

Stanovisko:

Podle § 39 odst. 1 zákona o obcích je obec povinna **svůj záměr prodat, směnit nebo darovat nemovitý majetek, pronajmout jej nebo poskytnout jako výpůjčku zveřejnit po dobu nejméně 15 dnů před rozhodnutím v příslušném orgánu obce vyvšením na úřední desce obecního úřadu, aby se k němu mohli zájemci vyjádřit a předložit své nabídky. Pokud obec záměr nezveřejní, je právní úkon od počátku neplatný.** Obec je povinna ve svém záměru **označit nemovitost údajně podle zvláštního zákona**, přičemž poznámka pod čarou odkazuje na ustanovení § 5 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Ustanovení § 39 odst. 1 zákona o obcích je třeba vykládat podle jeho smyslu (účelu), kterým je předem **informovat třetí osoby o zamýšleném majetkoprávním úkonu** (prodej, směna, darování, pronájem nebo výpůjčka), aby se mohly k právnímu úkonu vyjádřit a případně předložit své nabídky. Ze zveřejněného záměru proto musí jednoznačně určitě vyplývat **vůle obce realizovat konkrétní majetkoprávní úkon**. Z tohoto důvodu je nezbytné, aby **záměr dostatečně určitě zamýšlený majetkoprávní úkon vymezil a určil též předmět tohoto majetkoprávního úkonu**.

Dostatečně určité vymezení **právního úkonu** zpravidla v praxi nevyvolává větší obtíže. Lze doporučit, aby ze zveřejněného záměru vyplývaly podstatné náležitosti zamýšleného právního úkonu, které jsou v době přijetí záměru známy. Zákon dále vyžaduje **přesné a nade všechnu pochybnost jednoznačné označení předmětu právního úkonu**, tj. konkrétní nemovitosti. Zákon o obcích v tomto směru usnadňuje situaci, když požaduje označení nemovitosti údaji podle zvláštního zákona, přičemž tímto zákonem je třeba rozumět právě katastrální zákon. Podle našeho názoru by měl zveřejněný záměr obsahovat též **základní podmínky, za nichž má být majetkoprávní úkon realizován, jestliže o nich bylo rozhodnuto již při přijetí záměru**; v tomto případě postačí, pokud zveřejněný záměr na tyto podmínky odkáže obecně spolu s informací, kde je možné se s nimi seznámit. Zda neuvedení těchto předem schválených podmínek ve zveřejněném záměru bude znamenat porušení zákona, by musel vždy v konkrétních souvislostech posoudit příslušný soud.

Nezveřejnění záměru postihuje zákon o obcích absolutní neplatností majetkoprávního úkonu. Problematické jsou ovšem případy, kdy **obec záměr zveřejní, avšak toto zveřejnění neobsahuje všechny předepsané náležitosti, resp. toto zveřejnění neodpovídá všem výše uvedeným náležitostem, a je proto vadné.** V tomto případě je na místě rozlišovat mezi nezveřejněním záměru a jeho vadným zveřejněním. Jestliže obec **záměr vůbec nezveřejní**, je následný právní úkon neplatný vždy. Jestliže však obec **záměr zveřejní, avšak z obsahového hlediska nedostatečně (vadný záměr)**, bude na místě vždy zkoumat, zda tyto vady jsou takové intenzity, aby neurčitost jimi způsobená ve svém důsledku vyvolala situaci, jako by ke zveřejnění záměru vůbec nedošlo. Pouze v takovém případě vadný záměr způsobuje neplatnost následného právního úkonu. Jestliže vady zveřejněného záměru nejsou takové

intenzity, aby ve svém důsledku znamenaly nezveřejnění záměru, bude zveřejnění sice vadné, nicméně nebude způsobovat neplatnost následného právního úkonu.

Při posuzování dostatečné určitosti zveřejněného záměru je třeba přihlídnout též ke skutečnosti, že **obsah následně učiněného právního úkonu** (např. obsah smlouvy) **musí odpovídat zveřejněnému záměru** (odpovídat musí právní úkon i konkrétní nemovitost, která je předmětem právního úkonu). Případy, kdy obec v záměru uvede úmysl nakládat pouze s částí nemovitosti, avšak uzavřená smlouva se týká celé nemovitosti, nebo případy, kdy obec v záměru uvede úmysl nakládat s celou nemovitostí, avšak majetkoprávní úkon se týká pouze části nemovitosti, pak nutně způsobují, že **zveřejněný záměr nelze ve vztahu k uzavřené smlouvě považovat za odpovídající, a vzhledem k tomu, že uzavřená smlouva neodpovídá učiněnému právnímu úkonu, bude tento právní úkon absolutně neplatný** (nedošlo ke zveřejnění záměru ve vztahu k následně uzavřené smlouvě).

Zpravidla nejčastější vadou zveřejňovaných záměrů bývá **neúplné označení nemovitosti podle katastrálního zákona**. Zákon o obcích požaduje, aby označení nemovitosti bylo dostatečně určité, přičemž požadavku „dostatečně určitosti“ vyhovuje označení náležitostmi podle § 5 katastrálního zákona. Je však otázkou, zda ve všech případech, kdy obec nemovitost neoznačí všemi náležitostmi podle § 5 cit. zákona, jde o takovou vadu, která by se svými důsledky rovnala nezveřejnění záměru. Podle našeho názoru nebude mít nedostatečné označení nemovitosti podle katastrálního zákona za následek neplatnost majetkoprávního úkonu tehdy, jestliže je nemovitost dostatečně identifikovatelná s ohledem na konkrétní místní okolnosti (např. uvedení parcelního čísla pozemku, ale opominutí katastrálního území, jestliže je nesporné, o který pozemek se jedná) a jestliže se navazující právní úkon (např. uzavřená kupní smlouva) týká skutečně této konkrétní nemovitosti. Ze samotného odlišného označení nemovitosti v záměru a v následné kupní smlouvě – půjde-li o identickou nemovitost – nelze bez dalšího dovozovat, že právní úkon bude neplatný.

Ve specifickém případě, ve kterém je **úmyslem obce prodat pouze část pozemku**, je podle našeho názoru třeba, aby ze zveřejněného záměru vyplýval nejen úmysl nakládat jen s částí pozemku (tj. označení právního úkonu), ale též přesné označení části, s níž bude disponováno. Nebude nutné, aby obec vždy pořizovala geometrický plán již před zveřejněním záměru; zpravidla postačí, pokud tuto část určí jiným dostatečně určitým způsobem, např. místním názvem či jiným způsobem umožňujícím jasnou identifikaci části pozemku.

Zákon o obcích **nestanoví lhůtu, ve které je třeba od zveřejnění záměru učinit daný majetkoprávní úkon (smlouvu)**, aby bylo možno považovat podmínku předchozího zveřejnění podle § 39 odst. 1 za splněnou (tj. lze-li po uplynutí delšího časového úseku ještě považovat zveřejněný záměr ve vztahu k majetkoprávnímu úkonu za „aktuální“). O svém záměru učinit určitý majetkoprávní úkon rozhoduje obec za konkrétních, předem daných a známých podmínek. Při určení lhůty, která může uplynout mezi zveřejněním záměru a právním úkonem lze proto rozlišovat dva případy: Jestliže **zveřejněný záměr stanoví konkrétní dobu, ve které má být majetkoprávní úkon učiněn**, bude třeba na majetkoprávní úkon učiněný po této lhůtě hledět jako na úkon, jehož realizaci nepředcházelo zveřejnění záměru (obec si sama stanoví omezující podmínku „aktuálnosti“ zveřejněného záměru). Jestliže **záměr konkrétní dobu, ve které je třeba majetkoprávní úkon učinit, nestanoví**, lze mít za to (též s ohledem na obecnou zásadu soukromého práva, podle níž výkon práv a povinností nesmí být v rozporu s dobrými mravy - § 3 obč.zák. a související § 39 obč. zák. [*neplatný je právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází anebo se přiči dobrým mravům*]), že majetkoprávní úkon učiněný při větším časovém odstupu od zveřejnění záměru bude úkonem bez zveřejněného záměru tehdy, jestliže se **podstatným způsobem změnilly podmínky, které byly dány v době zveřejnění záměru, resp. v době rozhodování příslušného orgánu o přijetí záměru**. Vzhledem k neexistenci výslovného ustanovení zákona publikované judikatury je však třeba každý takový případ **posuzovat individuálně** a se zřetelem ke všem konkrétním okolnostem (např. právní složitost majetkoprávního úkonu apod.).

Pro úplnost je třeba dodat, že ustanovení § 39 odst. 1 zákona o obcích je třeba vztáhnout i na dispozice s byty (s výjimkou nájmu těchto bytů podle § 39 odst. 3 zákona o obcích) a nebytovými prostory ve vlastnictví obce, které byly vymezeny jako jednotky podle zákona o vlastnictví bytů. Předmětem občanskoprávních vztahů jsou kromě věcí, práv a jiných majetkových hodnot též byty a nebytové prostory (srov. § 118 občanského zákoníku), jsou-li vymezeny jako jednotky podle zákona o vlastnictví bytů (s vlastnictvím jednotky je pak spojeno spoluvlastnictví společných částí domu, přičemž s převodem nebo přechodem vlastnictví jednotky přechází též spoluvlastnictví společných částí domu; není-li byt nebo nebytový prostor vymezen jako jednotka podle zákona o vlastnictví bytů, není samostatným předmětem právních vztahů a zásadně sleduje právní osud nemovitosti, ve které se nachází).

Podle § 3 odst. 2 zákona o vlastnictví bytů se **právní vztahy k jednotkám řídí, pokud tento zákon nestano-**

ví jinak, ustanoveními občanského zákoníku a dalších právních předpisů, které se týkají nemovitostí. Z tohoto ustanovení tedy vyplývá, že i v případě dispozice s byty nebo nebytovými prostory vymezenými jako jednotky podle zákona o vlastnictví bytů **bude třeba aplikovat § 39 odst. 1 zákona o obcích a záměr zveřejnit** (Nepůjde-li o pronájem takového bytu, kde je nutnost zveřejnění zá-

měru vyloučena výslovným ustanovením § 39 odst. 3 zákona o obcích).

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 23/2005

Označení stanoviska:

K charakteru „místa“ v obecně závazných vyhláškách o místních záležitostech veřejného pořádku podle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 42/96

Právní předpis: zákon č. 128/21000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Ustanovení: § 10 písmeno a)

Související práv. předpisy:

Klíčová slova: veřejně přístupné místo, místo, veřejné prostranství

Datum zpracování:

25. května 2005

Zpracoval(a): JUDr. Eva Šromová

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního

Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Musí mít místa v obecně závazné vyhlášce o veřejném pořádku charakter veřejného prostranství?*

Stanovisko:

Obec může k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku obecně závaznou vyhláškou v samostatné působnosti podle § 10 písmeno a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů:

- a) stanovit místa, na nichž lze vykonávat činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, tj. na všech ostatních místech tyto činnosti zakázat, nebo
- b) stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány, tj. že na všech ostatních veřejných prostranstvích v obci takové činnosti dovolit.

Z jazykového i logického výkladu lze i s ohledem na ústavně zaručenou ochranu vlastnického práva a podnikání vyvodit, že obec může zakázat vybrané činnosti pouze na veřejných prostranstvích. Obec nemůže znemožnit výkon vlastnických a dalších práv, který jinak splňuje veškeré požadavky stanovené zákonem, a to bez náhrady a jen proto, že by mohl, ale ani nemusel narušit veřejný pořádek.

Této problematice se věnoval i Ústavní soud v nálezu PL. ÚS 42/96, v němž stanovil: „Pokud tedy uvedené ustanovení zákona o obcích umožňuje obci obecně závaznou vyhláškou za účelem ochrany veřejného pořádku stanovit „místa“, kde určité činnosti lze provozovat, resp. kde je jejich provozování zakázáno, jedná se vesměs o místa „veřejně přístupná“ ve smyslu veřejných prostranství (tj. zejména ulic, náměstí apod.). Omezení, resp. vymezení podnikatelských aktivit, resp. omezení na místech chráněných právem na nedotknutelnost obydlí, však do rámce uvedeného zákonného zmocnění nespadá.“

V době uvedeného rozhodování Ústavního soudu platil § 17 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 279/1995 Sb., který stanovil, že obec může stanovit,

- a) které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo
- b) že na některých veřejně přístupných místech v obci jsou takové činnosti zakázány.

Přesto lze závěry tohoto nálezu Ústavního soudu vztáhnout i na stanovení „míst“ a času, na nichž lze některé činnosti stanovené obecně závaznou vyhláškou podle § 10 písmeno a) zákona o obcích vykonávat. To znamená, že místa stanovená obcí pro výkon činností musí mít charakter veřejného prostranství.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko je závazné pro výkon dozoru

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 24/2005

Označení stanoviska:

Stanovení koeficientů daně z nemovitosti podle nálezu ÚS Pl. ÚS 22/02

Právní předpis: zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitosti

Ustanovení: § 6 odst. 4 písm. b), § 11 odst. 3 písm. a) a b)

Související práv. předpisy:

Klíčová slova: ---

Datum zpracování:

30. 5. 2005

Zpracoval(a): JUDr. Eva Šromová

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz:

Podle § 6 odst. 4 písm. b) a § 11 odst. 3 písm. a) a b) zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitosti může obec koeficienty, kterými se násobí sazba daně z nemovitosti, upravit, případně stanovit, že u některých staveb se základní sazba daně násobí v celé obci koeficientem 1,5 (dále jen „koeficienty pro přepočtení daně z nemovitosti“). Úprava koeficientů pro přepočtení daně z nemovitosti spadala do přenesené působnosti obce a u řady obcí je provedena obecně závaznou vyhláškou vydanou v přenesené působnosti. Jak takovou úpravu v rámci dozoru posuzovat, když od 1. 1. 2003 spadá úprava koeficientů pro přepočtení daně z nemovitosti do samostatné působnosti obce?

Stanovisko:

Zákon č. 338/1992 Sb. o dani z nemovitosti od 1. 1. 1994 v § 6 odst. 4 písm. b) a v § 11 odst. 3 písm. a) umožnil obcím úpravu zákonem stanovené výše koeficientů, kterými se násobí sazba daně z nemovitosti, tak že obec je oprávněna příslušný koeficient zvýšit o jednu kategorii nebo o jednu až tři kategorie snížit, a podle § 11 odst. 3 písm. b) stanovit, že u některých staveb se základní saz-

ba daně, po případné úpravě, násobí v celé obci koeficientem 1,5.

Za účinnosti zákona o obcích č. 367/1990 Sb. nebylo sporu o tom, že úprava koeficientů pro přepočtení daně z nemovitosti patřila do přenesené působnosti obce. Řada obcí koeficienty upravila obecně závaznou vyhláškou vydanou v přenesené působnosti.

Nový zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, v § 8 stanovil, že jde vždy o samostatnou působnost obce, pokud zvláštní zákon upravuje působnost obcí a nestanoví, že jde o přenesenou působnost obce. Ustanovení § 8 se na zvláštní zákony platné ke dni nabytí účinnosti zákona č. 128/2000Sb. používá od 1. 1. 2003 podle § 152 odst. 1 zákona o obcích. Vzhledem k tomu, že žádná z novel zákona o dani z nemovitosti nestanovila, že úprava koeficientů pro přepočtení daně z nemovitosti patří do přenesené působnosti, došlo od 1. ledna 2003 ke změně působnosti obce na působnost samostatnou. Od účinnosti zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), se pro právní předpisy obcí vydané v přenesené působnosti používá označení nařízení.

Dne 18. 11. 2002 zamítl Ústavní soud návrh přednosty Okresního úřadu v Chomutově na zrušení nařízení obce Jirkov ze dne 11. 7. 2001 o stanovení koeficientu pro přepočtení daně z nemovitosti účinného od 1. 1. 2002 s tím, že za stavu, kdy Ústavní soud návrh projednával, je obec zmocněna zákonem o dani z nemovitosti k výkonu státní správy a vydání právního předpisu se tak děje v přenesené působnosti. Jedná se o nálezu Pl. ÚS 22/02. Dále je v něm uvedeno: „Po 1. 1. 2003 bude tato činnost (stanovení koeficientů daně z nemovitosti) z vůle zákonodárce svěřena samosprávě a právní předpis bude obec vydávat v rámci své samostatné působnosti. Je-li tedy nařízení města Jirkov účinné od 1. 1. 2002, pak návrh navrhovatele na jeho zrušení je předčasný, neboť důvod k zásahu Ústavního soudu, jak je navrhl navrhovatel, bude dán, pokud obec sama nebude reflektovat nový právní stav, až od okamžiku, kdy dojde k převedení výkonu státní správy na samosprávu.“

Obecně závazná vyhláška vydaná jménem státu v přenesené působnosti pro přepočtení koeficientů daně z nemovitosti za účinnosti zákona č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), byla vydána orgánem k tomu příslušným v působnosti stanovené zákonem, který byl platný a účinný v době jejího vydání. Dokud nebude zrušena obcí podle její vůle nebo Ústavním soudem pro nezákonnost, tak platí. K vydání nové obecně závazné vyhlášky o stanovení koeficien-

tů pro výpočet daně z nemovitostí a tím i k novelizaci této obecně závazné vyhlášky je od 1. 1. 2003 zmocněno zastupitelstvo obce. Jestliže zastupitelstvo obce nemá potřebu vyhlášku změnit nebo zrušit, nevyžaduje ochrana zákona její zrušení proto, že došlo ke změně působnosti orgánů obce. Zastupitelstvo má právo na samosprávu, nikoliv povinnost. Když zastupitelstvo své právo na změnu či zruše-

ní vyhlášky nevyužije, nelze mu to nařídit. Koeficienty stanovené pro výpočet daně z nemovitostí obcí nezanikají ze zákona, ale pouze z vůle zastupitelstva obce.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko je závazné pro výkon dozoru

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 25/2005

Označení stanoviska:

K subdelegaci stanovení míst a času a vymezení veřejného pořádku v obecně závazných vyhláškách podle § 10 písmeno a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), podle nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 1/01

Právní předpis: zákon č. 128/21000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Ustanovení: § 10 písmeno a)

Související práv. předpisy:

Klíčová slova: veřejně přístupné místo, místo, veřejně prostranství

Datum zpracování:

25. května 2005

Zpracoval(a): JUDr. Eva Šromová

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Může obec v obecně závazné vyhlášce stanovit, že konkrétní veřejná prostranství, na která se vztahují zákazy a omezení, stanoví rada obce?*

Stanovisko:

Čas a veřejná prostranství, na nichž lze vykonávat některé činnosti, které mohou narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, nebo na nichž jsou tyto činnosti zakázány, a také stanovení těchto činností musí být provedeno

obecně závaznou vyhláškou. K tomuto určení je zmocněno zastupitelstvo obce podle § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 84 odst. 2 písm. i) téhož zákona. Zastupitelstvu obce je vyhrazeno vydání obecně závazné vyhlášky, která stanoví činnosti a místa k jejich výkonu. To, co je zastupitelstvu obce vyhrazeno, nemůže zastupitelstvo svěřit k rozhodnutí jinému orgánu obce usnesením ani nemůže k rozhodnutí o tom zmocnit jiný orgán obce v obecně závazné vyhlášce.

V obdobné věci rozhodoval Ústavní soud v nálezu PL. ÚS 1/01, v němž je stanoveno:

„Podle ustanovení § 17 dnes již zrušeného zákona ČNR č. 367/1990 Sb., jakož i podle stávající úpravy v ustanovení § 10 písmeno b)¹⁾ zákona č. 128/2000 Sb., může obec obecně závaznou vyhláškou stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejně přístupných místech v obci jsou takové činnosti zakázány. Napadená vyhláška tato místa neurčuje a to, že k jejich určení ad hoc zmocňuje městskou radu, není v souladu se zákonnou úpravou. Ústavní soud má za to, že i toto ustanovení vyhlášky je v rozporu s čl. 2 odst. 4 Ústavy a s čl. 2 odst. 3 a čl. 4 odst. 1 Listiny.“

Z ustanovení § 10 zákona o obcích a z toho, co je uvedeno výše, vyplývá, že ke stanovení povinností v obecně závazné vyhlášce je zákonem zmocněno výhradně zastupitelstvo obce.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko je závazné pro výkon dozoru

¹⁾ současný § 10 písmeno a) zákona o obcích (poznámka autora)

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 26/2005

Označení stanoviska:

Určení místa, kam mohou fyzické osoby odkládat komunální odpad, který produkuje, s ohledem na nálezy ÚS Pl. ÚS 16/02

Právní předpis: zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “zákon o odpadech”)

Ustanovení: § 16 a 17

Související práv. předpisy:

zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

Klíčová slova: původce odpadu, komunální odpad

Datum zpracování:

31. května 2005 (aktualizováno 10. listopadu 2006)

Zpracoval(a): JUDr. Eva Šromová

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Může obec uložit majitelům nemovitostí povinnost zajistit místa pro stanoviště nádob určených k odkládání odpadů na jejich pozemku v obecně závazné vyhlášce, kterou se stanoví systém nakládání s komunálním odpadem?*

Stanovisko:

Je třeba vycházet z toho, že obec je podle § 4 písm. p) zákona o odpadech původcem komunálního odpadu v okamžiku, kdy fyzická osoba odpady odloží na místě k tomu určeném, a uvedeným okamžikem se obec také stane vlastníkem těchto odpadů. Proto je obec na rozdíl od ostatních původců komunálních odpadů podle § 17 odst. 3 zákona o odpadech povinna určit v souladu se zvláštními právními předpisy místa, kam mohou fyzické osoby odkládat komunální odpad, který produkuje, a zajistit místa, kam mohou fyzické osoby odkládat nebezpečné složky tohoto odpadu. Obec může tento systém v případě potřeby doplnit pravidelným mobilním svozem oprávněnou osobou. Podle § 17

odst. 4 zákona o odpadech jsou fyzické osoby povinny odkládat komunální odpad na místech k tomu určených a ode dne, kdy tak obec stanoví obecně závaznou vyhláškou, komunální odpad odděleně shromažďovat, třídít a předávat k využití a odstraňování podle systému stanoveného obcí, pokud odpad samy nevyužijí. Všechny povinnosti původce odpadu jsou stanoveny v ustanovení § 16 a 17 zákona o odpadech.

Zároveň lze odkázat nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 12. 2002 sp. zn. Pl. ÚS 16/02. Podle něj: „*Jednou z povinností obce jako původce odpadu je určit místa, kam mohou fyzické osoby odkládat komunální odpad, a zajistit místa, kam mohou fyzické osoby odkládat nebezpečné složky toho odpadu. Vzhledem k určitým specifickým komunálního odpadu bylo na základě § 17 odst. 2 zákona o odpadech umožněno obci v samostatné působnosti stanovit obecně závaznou vyhláškou systém nakládání s komunálním odpadem. Fyzické osoby jsou pak podle § 17 odst. 4 zákona o odpadech povinny ukládat odpad na určená místa; vydá-li obec příslušnou vyhlášku o systému nakládání s komunálním odpadem, jsou fyzické osoby povinny tento systém dodržovat. Zákon o odpadech je založen na principu, že obec je původcem komunálního odpadu, jenž musí plnit povinnosti stanovené uvedeným zákonem. Fyzické osoby produkující komunální odpad mají pouze povinnost ukládat odpad na určeném místě, eventuálně se řídit obecně závaznou vyhláškou o nakládání s komunálním odpadem. Vzhledem ke kogentní a komplexní úpravě dané materie v zákoně o odpadech je třeba vycházet ze zásady, že obec není oprávněna postupovat jinak než zákonem výslovně stanoveným postupem.*”

Z uvedeného vyplývá, že obecně závazná vyhláška nemůže uložit povinnost majitelům nemovitostí zajistit místa pro obecní sběrné nádoby, do nichž mohou fyzické osoby, které užívají nemovitost, odkládat komunální odpad. Jestliže je obec vlastníkem sběrné nádoby a v ní uloženého komunálního odpadu, může být místo pro umístění sběrné nádoby buď v majetku obce, nebo v majetku osob, které k umístění daly souhlas. Místa, kam mohou fyzické osoby odkládat komunální odpad, musí určit obec s ohledem na to, že uložením odpadu na místo stanovené obcí se obec stane vlastníkem odpadu. V důsledku toho, jaké je stanovení míst v obecně závazné vyhlášce, bude obec vlastníkem odpadu uloženého podle vyhlášky buď na místě ve vlastnictví obce, nebo na místě ve vlastnictví jiných osob.

V případě, že obec využije zákonného zmocnění v § 17 odst. 2 zákona o odpadech a obecně závaznou vyhláškou stanoví systém nakládání s komunálním odpadem může v této obecně závazné vyhlášce určit v souladu se zvláštními právními předpisy (stavebním zákonem) místa, kam mohou fyzické osoby odkládat komunální odpad. Místa pro odkládání komunálních odpadů může obec určit i jiným způsobem, než vymezením v obecně závazné vyhlášce. Tento jiný způsob je vhodné preferovat především v případě, kdy je očekáváno, že dojde ke změně místa určeného pro odkládání komunálních odpadů a tato změna by si vyžádala novelizaci obecně závazné vyhlášky. Tato místa nelze určit na pozemku osob, které mají vlastnická nebo jiná práva k pozemkům a stavbám, bez jejich souhlasu a bez splnění dalších podmínek vyplývajících pro jejich určení ze stavebního zákona.

Podle § 17 odst. 3 zákona o odpadech obec může systém nakládání s komunálním odpadem doplnit pravidelným mobilním svozem oprávněnou osobou. V rámci mobilního svozu je možné, aby obec po dohodě s fyzickými osobami nebo vlastníky domů stanovila místa, kam budou fyzické osoby stavět v době sběru komunálního odpadu oprávněnou osobou popelnici nebo pytle na komunální odpad.

Jestliže vlastník domu zajistí pro své nájemníky místo, které je v jeho vlastnictví a v souladu se zvláštními právními předpisy, opět platí, že obec stanovením tohoto místa ve vyhlášce bude podle § 4 písm. p) zákona o odpadech vlastníkem odpadu na místech ve vlastnictví jiných osob.

Podle čl. 104 odst. 3 Ústavy mohou zastupitelstva obcí v mezích své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky. Působnost obce v tomto směru vyplývá z § 35 odst. 3 písm. a) zákona o obcích, podle něhož se obec při výkonu samostatné působnosti při vydávání obecně závazných vyhlášek řídí jen zákony. Ze zákona o odpadech nelze dovést zmocnění pro obec, aby ve vyhlášce ukládala povinnost majitelům nemovitostí zajistit na svém pozemku místo pro umístění nádob obce určené k odkládání odpadů. Proto je vhodné, aby obecně závaznou vyhláškou obec stanovila místa k odkládání komunálního odpadu do určených nádob, která jsou ve vlastnictví obce, na pozemcích, k nimž má obec vlastnická či užívací práva.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni aktualizace
- stanovisko je závazné pro výkon dozoru

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 28/2005

Označení stanoviska:

Lázeňské statuty

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů**Ustanovení:** § 10**Související práv. předpisy:**

zákon č. 164/2001 Sb., lázeňský zákon

Klíčová slova: veřejný pořádek, lázeňský statut**Datum zpracování:**

11. července 2005 (aktualizováno 10. listopadu 2006)

Zpracovala: JUDr. Eva Šromová, Mgr. Arnoštka Aubrechtová**Spolupráce:** Ministerstvo zdravotnictví, stanovisko č. j. 12077/2005 ze dne 22. června 2005 a odbor legislativy stanovisko č. j. LG-202/2005 ze dne 22. února 2005**Schválili:** JUDr. Lubomír Šimek, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru**Dotaz:** *Může obec, která je lázeňským místem, vydat obecně závaznou vyhlášku, kterou omezí určité činnosti?***Stanovisko:**

Podle § 35 odst. 1 zákona o obcích patří do samostatné působnosti obce záležitosti, které jsou v zájmu obce, pokud nejsou zákonem svěřeny krajům nebo pokud nejde o přenesenou působnost obce nebo o působnost, která je zvláštním zákonem svěřena správním úřadům jako výkon státní správy, a dále záležitosti, které do samostatné působnosti obce svěří zákon. Obec může ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku podle § 10 písm. a) zákona o obcích. Obec dále může omezit nebo zakázat některé činnosti podle § 10 písm. d) zákona o obcích na

základě zvláštních zákonů, např. prodej, podávání a konzumaci alkoholu na základě zákona č. 379/2005 Sb., nebo zakázat nebo omezit prodej zboží v tržním řádu podle § 18 živnostenského zákona v přenesené působnosti.

Obec, která je ale lázeňským místem, může využít postup podle § 29 lázeňského zákona. Obec nebo společně více obcí, v jejichž územním obvodu jsou nebo mají být stanoveny přírodní léčebné lázně, podává návrh statutu lázeňského místa Ministerstvu zdravotnictví. Návrh statutu lázeňského místa musí obsahovat náležitosti podle § 28 odst. 3 lázeňského zákona. V § 28 odst. 3 lázeňského zákona je stanoveno, že lázeňský statut vymezí zejména vnitřní a vnější území lázeňského místa a mj. činnosti, které se v lázeňském místě omezují nebo zakazují v zájmu ochrany léčebného režimu a zachování, popřípadě vytvoření lázeňského prostředí.

Z § 35 zákona o obcích vyplývá, že obec v obecně závazné vyhlášce není oprávněna upravovat to, k čemu je zmocněna vláda. Zvláštním zákonem je tedy svěřeno vládě omezení nebo zákaz činností v lázeňském místě. Proto by činnosti v lázeňském místě mohla zakázat vláda v zájmu státní ochrany lázní, nikoliv obec v jejím zájmu na ochraně veřejného pořádku.

Pokud v zájmu veřejného pořádku obec, která je lázeňským místem, dospěje k tomu, že je třeba stanovit omezení činností, která nejsou ve statutu uvedena, může postupovat poté, co využije postup podle § 29 lázeňského zákona, podle ostatních zákonných zmocnění a např. stanovit povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku podle § 10 písm. a) zákona o obcích, zakázat prodej, podávání a konzumaci alkoholu na základě zákona č. 379/2005 Sb., nebo zakázat nebo omezit prodej zboží v tržním řádu podle § 18 živnostenského zákona v přenesené působnosti.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni aktualizace
- stanovisko je závazné pro výkon dozoru

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 29/2005

Označení stanoviska:

Porušení práv občana obce podle § 16 obecního zřízení a realizace dozoru a kontroly nad samostatnou působností obcí ze strany Ministerstva vnitra

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)

Ustanovení: § 16 odst. 2 písm. c) až g), § 123 a násl.

Související práv. předpisy:

- - -

Klíčová slova: práva občana obce

Datum zpracování:

11. července 2005 (aktualizováno 10. listopadu 2006)

Zpracoval: JUDr. Adam Furek, v. r.

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Jakým způsobem může Ministerstvo vnitra realizovat dozor a kontrolu nad výkonem působnosti obce, která porušila práva občana obce podle § 16 obecního zřízení?*

Stanovisko:

Občan obce má podle § 16 obecního zřízení a za podmínky v tomto ustanovení uvedených *právo vyjadřovat svá stanoviska na zasedání zastupitelstva k projednávaným věcem* (§ 16 odst. 2 písm. c/), *právo vyjadřovat se k návrhu rozpočtu a k závěrečnému účtu obce* (§ 16 odst. 2 písm. d/), *právo nahlížet do určitých dokumentů obce a pořizovat si z nich výpisy* (§ 16 odst. 2 písm. e/), *právo požadovat pro-*

jednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti obce radou obce nebo zastupitelstvem obce (§ 16 odst. 2 písm. f/) a *konečně právo podávat orgánům obce návrhy, připomínky a podněty* (§ 16 odst. 2 písm. g/). Těmto **právům občana obce odpovídají podle jejich povahy různé povinnosti obce, resp. jejích orgánů.**

V případě, že obec poruší některé z výše uvedených práv občana obce, **připadá do úvahy uplatnění dozorových opatření jen v omezené míře, a to v závislosti na povaze porušeného práva a v závislosti na způsobu, jakým k porušení práva došlo.**

Realizace dozorových opatření podle části první hlavy šesté obecního zřízení připadá do úvahy **pouze tehdy, jestliže příslušný orgán obce porušil právo občana obce svým usnesením, rozhodnutím nebo jiným opatřením (formální hledisko pro uplatnění dozorových opatření)**. Pokud bylo právo občana obce porušeno *via facti*, nebude tato formální podmínka pro uplatnění dozorových opatření podle cit. ustanovení obecního zřízení (tj. existence usnesení, rozhodnutí či jiného opatření) splněna. Avšak i v případě, kdy právo občana obce bylo porušeno usnesením, rozhodnutím nebo jiným opatřením orgánu obce, bude třeba podle okolností konkrétního případu **vždy zvážit, zda realizaci dozorových opatření v konkrétním případě bude vyžadovat ochrana zákona** (ve smyslu čl. 101 odst. 4 Ústavy; *materiální hledisko pro uplatnění dozorových opatření*). Jestliže dojde k porušení práva občana obce faktickým jednáním (typicky nečinností) orgánu obce, je taková skutečnost důvodem pro **výkon kontroly samostatné působnosti** podle části první hlavy sedmé obecního zřízení.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni aktualizace
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 31/2005

Označení stanoviska:

Právo občana obce vyjádřit na zasedání zastupitelstva obce svá stanoviska k projednávaným věcem

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)

Ustanovení: § 16 odst. 2 písm. c)

Související práv. předpisy:

Klíčová slova: práva občana obce, právo vyjádřit se na zasedání zastupitelstva, jednací řád zastupitelstva obce

Datum zpracování:

11. července 2005

Zpracoval: JUDr. Adam Furek

Schválili: JUDr. Lubomír Šimek, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Za jakých podmínek může občan obce realizovat své právo vyjádřit na zasedání zastupitelstva obce v souladu s jednacím řádem svá stanoviska k projednávaným věcem?*

Stanovisko:

Podle čl. 100 odst. 1 Ústavy jsou územní samosprávné celky územními společenstvími občanů, která mají právo na samosprávu. Ustanovení čl. 8 Ústavy pak výslovně zaručuje samosprávu územních samosprávných celků. Účast občanů obce na samosprávě je garantována čl. 21 odst. 1 Listiny, která zaručuje právo každého občana podílet se na správě veřejných věcí přímo nebo volbou svých zástupců.

Ústavním pořádkem zaručené právo podílu občanů na správě věcí veřejných je v oblasti územní samosprávy realizováno mj. vymezením práv občanů obce podle § 16 zákona o obcích, která umožňují občanům obce, aby se stanoveným způsobem mohli podílet na výkonu působnosti územního samosprávného celku. Při interpretaci jednotlivých ustanovení § 16 zákona o obcích je proto třeba respektovat jejich ústavněprávní rovinu a tato ustanovení zásadně nevykládat restriktivním způsobem.

Podle § 16 odst. 2 písm. c) zákona o obcích má občan obce právo vyjadřovat na zasedání zastupitelstva obce v souladu s jednacím řádem svá stanoviska k projednávaným věcem. Vzhledem k uvedené ústavně-právní rovině práv občanů obce je třeba toto ustanovení vykládat tak, že právo občana obce vyjadřovat se na zasedání zastupitelstva obce vyplývá přímo ze zákona (zákon toto právo zakládá), přičemž jednací řád stanoví pouze bližší podmínky jeho konkrétního provedení. Výklad, který by možnost realizace tohoto práva podmínil výslovným ustanovením jednacího řádu, by byl zcela zřejmě v rozporu s ústavním základem práv občana obce.

Právu občana obce vyjádřit se odpovídá povinnost povinného subjektu (tj. obce, resp. jejích orgánů) poskytnout občanovi obce možnost, aby své právo mohl účinně (adekvátně) realizovat (pravidlo účinné realizace práv občana obce).

Zákon o obcích podrobně neupravuje způsob, jakým má být právo podle § 16 odst. 2 písm. c) realizováno a přenechává podrobnou úpravu jednacímu řádu. Z tohoto důvodu je třeba ze zákona interpretací dovodit určité minimální požadavky, které musí zastupitelstvo obce respektovat, aby uvedené právo občana obce neporušil.

Z dikce ustanovení § 16 odst. 2 písm. c) lze dovodit, že občanovi obce musí být dána možnost vyjádřit se k projednávané věci, tj. dříve, než je přijato příslušné usnesení, resp. dříve, než je věc definitivně vyřízena (zákon hovoří o „projednávané věci“ a nikoli o „věci projednané“), což je podmínkou účinné realizace tohoto práva občanem obce. Je proto nerozhodné, zda jednací řád umožňuje občanům obce vyjádřit se na začátku projednávání každé věci, během projednávání věci (bezprostředně před ukončením tohoto projednávání) nebo „souhrnně“ ke všem projednávaným věcem na závěr zasedání zastupitelstva (je-li o projednávaných věcech rozhodováno až na závěr zasedání zastupitelstva). Podstatné je, aby se občan obce mohl k projednávané věci vyjádřit dříve, než je o takové věci rozhodnuto.

Jednací řád, který vydává zastupitelstvo obce na základě § 96 zákona o obcích, stanoví podrobnosti o jednání zastupitelstva obce. S ohledem na § 16 odst. 2 písm. c) zákona o obcích lze konstatovat, že náležitostí takového jednacího řádu by měl být způsob realizace uvedeného práva, neboť zastupitelstvo obce je povinno umožnit občanovi obce, aby se na zasedání zastupitelstva mohl vyjádřit.

Absence takového ustanovení v jednacím řádu však neznamena neexistenci tohoto práva. V takovém případě je zastupitelstvo obce povinno umožnit občanovi obce vyjádřit se k projednávaným věcem, např. v rámci diskuse před konečným hlasováním. Zastupitelstvo obce nemůže toto právo občanovi obce odepřít s poukazem na neexistenci úpravy v jednacím řádu (v takovém případě může stanovit *ad hoc* pravidla pro vyjadřování na konkrétním zasedání zastupitelstva obce, např. přiměřeným omezením doby pro přednesení vyjádření).

Vzhledem k tomu, že zákon pro realizaci tohoto práva nestanoví bližší podmínky, neodporuje zákonu o obcích postup zastupitelstva obce, které ve svém schváleném programu zasedání zastupitelstva vyhradí možnost občanů vyjadřovat se k projednávaným věcem do zvláštního bodu jednání (tj. koncentruje právo občana obce do jedno-

ho bodu), za předpokladu, že tento bod předchází konečnému rozhodování o projednávaných věcech (a to ani tehdy, pokud jednací řád zastupitelstva obce upravuje právo občana vyjádřit se individuálně ke každému bodu).

Výše uvedené závěry lze přiměřeně aplikovat i na případy realizace práva občana obce podle § 16 odst. 2 písm. d) zákona o obcích (*právo vyjadřovat se k návrhu rozpočtu obce a k závěrečnému účtu obce za uplynulý kalendářní rok, a to buď písemně ve stanovené lhůtě, nebo ústně na zasedání obce*).

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 32/2005

Označení stanoviska:

Zákonnost rozhodnutí obce o dispozicích s obecním majetkem

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích

Ustanovení: § 124a, § 41 odst. 2, § 85 písm. a)

Související práv. předpisy:

zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník

Klíčová slova: zákonnost usnesení, zastupitelstvo obce, nabytí a převod nemovitých věcí

Datum zpracování:

21. července 2005

Zpracoval: Mgr. Lukáš Rothanzl, v. r.

Schválili: Mgr. Vítězslav Šemora, v. r., pověřen vedením oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz:

Je usnesení zastupitelstva obce o prodeji obecních nemovitostí, které neobsahuje některou z podstatných náležitostí kupní smlouvy, v rozporu se zákonem?

Stanovisko:

Podle § 85 písm. a) zákona o obcích je zastupitelstvu obce vyhrazeno mj. rozhodování o nabytí a převodu nemovitých věcí. Ustanovení § 41 odst. 2 zákona o obcích stanoví, že právní úkony, které vyžadují schválení zastupitelstva obce, popřípadě rady obce, jsou bez tohoto schválení od počátku neplatné.

Z výše uvedeného vyplývá, že teprve po rozhodnutí zastupitelstva obce může starosta obce, který obec podle § 103 odst. 1 zastupuje navenek (případně jiná pověřená osoba), uzavřít příslušnou smlouvu, resp. učinit jiný dispoziční úkon. Není-li úkon předem schválen zastupitelstvem, je podle § 41 odst. 2 zákona o obcích absolutně neplatný. V daném případě je tímto dispozičním úkonem smlouva o prodeji obecních nemovitostí. Zastupitelstvo obce musí při rozhodování o prodeji nemovitostí rozhodnout o podstatných náležitostech následně uzavřené smlouvy. Tato skutečnost je však podmiňující ve vztahu k platnosti dispozičního úkonu, v daném případě smlouvy, a nikoliv ve vztahu k zákonnosti předmětného rozhodnutí (usnesení) zastupitelstva. Zákon o obcích nestanoví obsahové náležitosti rozhodnutí o prodeji nemovitosti, nýbrž toliko podmínky, jež musí zastupitelstvo ve vlastním zájmu dodržet, má-li být obcí uzavřená smlouva platná. Z tohoto důvodu není usnesení o prodeji obecních nemovitostí, které neobsahuje některou z podstatných náležitostí kupní smlouvy, v rozporu se zákonem ve smyslu § 124a odst. 1 zákona o obcích. Sama skutečnost „neúplnosti“ usnesení zastupitelstva ve výše uvedeném smyslu nezpůsobuje nezákonnost usnesení a není důvodem pro zásah orgánu dozoru.

Tímto stanoviskem **se ruší stanovisko č. 1/2004.**

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 34/2005

Označení stanoviska:

Povinnost zveřejnit záměr obce i v případě úmyslu uzavřít dodatek ke smlouvě

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)

Ustanovení: § 39 odst. 1

Související práv. předpisy:

Klíčová slova: záměr obce, právní úkony obce, dispozice s majetkem obce, nemovitosti

Datum zpracování:

29. listopadu 2005

Zpracoval: JUDr. Adam Furek, v. r.

Schválili: Mgr. Vítězslav Šemora, pověřen vedením oddělení legislativně-právního, v z. Mgr. Lukáš Rothanzl, v. r.
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Je obec povinna zveřejnit záměr podle § 39 odst. 1 obecního zřízení i v případě úmyslu uzavřít dodatek (změnu) k již učiněnému majetkoprávnímu úkonu (uzavřené smlouvě), na který se tato povinnost vztahovala?*

Stanovisko:

Ustanovení § 39 odst. 1 obecního zřízení ukládá obci povinnost zveřejnit svůj **záměr prodat, směniti nebo darovat nemovitý majetek, pronajmout jej nebo poskytnout jako výpůjčku**, po dobu nejméně 15 dnů před rozhodnutím v příslušném orgánu obce, vyvěšením na úřední desce obecního úřadu. Toto ustanovení však obci výslovně neukládá povinnost zveřejnit záměr i v případě jejího úmyslu směřujícího ke sjednání dodatku k uvedeným majetkoprávními úkonům (smlouvám). Vzniká proto otázka, zda lze tuto povinnost vztáhnout i na uzavírání dodatků.

Pro zodpovězení této otázky je třeba vycházet ze smyslu (účelu) zveřejňování záměru, který spočívá jednak v **poskytnutí informace** třetím osobám o úmyslu obce určitým způsobem disponovat se svým majetkem, a jednak v **poskytnutí možnosti** těmto osobám se ke zveřejněnému zá-

měru obce vyjádřit a případně předložit své vlastní nabídky.

Z tohoto důvodu nelze výrazy *záměr obce prodat, směniti, darovat, pronajmout nebo vypůjčit nemovitý majetek* redukovat pouze na případy úmyslu obce uzavřít konkrétní smlouvu (tj. konstituovat mezi obcí a třetí osobou určitý právní vztah). **Tuto povinnost je třeba vztáhnout též na veškeré případy změn v již konstituovaných právních vztazích** (*de facto* změn uzavřených smluv), které se týkají další existence těchto právních vztahů (samozřejmě s výjimkou jejich zániku), případně které se týkají podstatných náležitostí existujícího právního vztahu (např. v případě kupní smlouvy, pokud by mělo dojít ke změně kupní ceny; v tomto případě je třeba dát třetím osobám možnost vyjádřit se k této změně, přičemž je zřejmé, že podávání vlastních nabídek by nepřipadalo do úvahy). Jde-li o **změnu jiných prvků právního vztahu**, které se trvání a základního obsahu právního vztahu bezprostředně nedotknou (např. v případě změny ve způsobu placení kupní ceny), nebude třeba záměr zveřejnit. Vždy však záleží na konkrétním obsahu zamýšlené změny existujícího závazku, přičemž zveřejnění záměru bude na místě **u všech změn již existující smlouvy, které se dotknou jejího obsahu zásadním způsobem** (typickým příkladem je povinnost zveřejnit záměr uzavřít dodatek k nájemní smlouvě, kterým dojde k prodloužení trvání nájmu, neboť se jedná o takovou změnu právního vztahu, která se dotýká samotné existence tohoto právního vztahu).

V případě pochybností o tom, zda určitý majetkoprávní úkon podléhá povinnosti zveřejnění podle § 39 odst. 1 obecního zřízení, lze doporučit – vzhledem k neexistenci relevantní judikatury a vzhledem k posílení právní jistoty obcí konstituovaných právních vztahů –, aby záměr zveřejněn byl. Lze tak předejít případným budoucím pochybnostem o platnosti uzavřených smluv i riziku náhrady škody v případě, že uzavřené smlouvy budou z důvodu nezveřejnění záměru neplatné.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 35/2005

Označení stanoviska:

Sjednání nižší ceny, než je cena obvyklá, v případě úplatného převodu majetku

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)

Ustanovení: § 39 odst. 2

Související práv. předpisy:

zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku)

Klíčová slova: dispozice s majetkem obce, obvyklá cena, ochrana obecního majetku

Datum zpracování:

29. listopadu 2005

Zpracoval: JUDr. Adam Furek, v. r.

Schválili: Mgr. Vítězslav Šemora, pověřen vedením oddělení legislativně-právního, v z. Mgr. Lukáš Rothanzl, v. r.
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Ze jakých podmínek může obec při úplatném převodu majetku sjednat cenu nižší, než která je v daném místě a čase obvyklá?*

Stanovisko:

Obec je jako základní územní samosprávný celek veřejnoprávní korporací, která má vlastní majetek, vystupuje v právních vztazích svým jménem a která nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývajících (§ 2 odst. 1 obecního zřízení). Mezi základní povinnosti této veřejnoprávní korporace náleží péče o všestranný rozvoj jejího území a péče o potřeby svých občanů (§ 2 odst. 2 obecního zřízení). Veřejnoprávní fundament obce se projevuje mj. též v oblasti dispozic s obecním majetkem, pro které obecní zřízení obcím stanoví oproti ostatním („soukromoprávním“) vlastníkům určité specifické povinnosti a určitá omezení, jejichž společným cílem je ochrana majetku obce a transparentnost hospodaření s ním.

Základní pravidla pro hospodaření s majetkem obce vyplývají z ustanovení § 38 obecního zřízení, zejména pak z jeho odstavce prvního (*Majetek obce musí být využíván účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úko-*

ly vyplývajících ze zákonem vymezené působnosti. Obec je povinna pečovat o zachování a rozvoj svého majetku) a odstavce druhého (Majetek obce musí být chráněn před zničením, poškozením, odcizením nebo zneužitím).

Významné omezení obce v oblasti dispozic s obecním majetkem pak stanoví obecní zřízení ve svém § 39 odst. 2, které **omezuje smluvní volnost obce při určení ceny převáděného majetku**. Podle tohoto ustanovení se *při úplatném převodu majetku cena sjednává zpravidla ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá, nejde-li o cenu regulovanou státem. Odchylna od ceny obvyklé musí být zdůvodněna.*

Ve spojení s obecnými povinnostmi pro hospodaření s majetkem obce podle § 38 obecního zřízení lze konstatovat, že smyslem citovaného ustanovení je zabránit poškozování majetkové podstaty obce prodejem jejího majetku s neodůvodněně nízkými cenami, resp. chránit majetek obce, který je svou povahou určen k uspokojování veřejných potřeb, před možným zneužitím. Z ustanovení § 39 odst. 2 obecního zřízení proto vyplývá jednak obecná **povinnost obce zásadně nepřevádět obecní majetek za cenu nižší, než je cena obvyklá**, a jednak **oprávnění obce převést obecní majetek za cenu nižší, než je cena obvyklá, pouze tehdy, jestliže je tato odchylna v konkrétním případě založena na objektivních a relevantních důvodech** (tj. musí být „zdůvodněna“). Z účelu tohoto ustanovení lze současně dovodit, že povinnost zdůvodnit odchylku od obvyklé ceny se nevztahuje na případy, kdy je sjednána cena vyšší, než je cena obvyklá, neboť převod majetku za cenu vyšší pojmově obec poškodit nemůže, resp. nemůže být k tíži jejího majetku (oprávněnost takové odchylky *implicitně* vyplývá již ze samotné skutečnosti, že obci se dostane vyššího příjmu než při prodeji za cenu obvyklou - relevantním důvodem je tedy sám o sobě vyšší příjem obce).

Z citovaného ustanovení proto vyplývá, že **stanovení nižší než obvyklé ceny nemůže být založeno na „libovůli“ příslušného orgánu obce, ale musí být vždy objektivně odůvodnitelné, tzn. odchylku od obvyklé ceny musí být vždy možné „ospravedlnit“ relevantními a objektivními důvody**. Existenci i relevanci těchto důvodů pak příslušný orgán obce ve svém rozhodnutí o ceně zohlední (pro stanovení nižší ceny ve svém rozhodnutí akceptuje).

Tyto relevantní důvody budou obecně dány buď tehdy, *jestliže prodej majetku za cenu obvyklou v konkrétním pří-*

padě není možný, nebo tehdy, jestliže s ohledem na povinnost obce pečovat o všestranný rozvoj a o potřeby svých občanů a s ohledem na její povinnost pečovat o rozvoj a zachování obecního majetku nebude obec převodem za nižší cenu poškozena, resp. jestliže prodej za nižší než obvyklou cenu přinese obci jiné výhody. Skutečností odůvodňující stanovení nižší ceny může být např. nemožnost prodeje za obvyklou cenu pro nedostatek zájemců nebo nutnost „urychleného“ prodeje majetku apod.

V této souvislosti je třeba konstatovat, že „technický stav nemovitosti“ nelze bez dalšího považovat sám o sobě za „relevantní důvod“ pro sjednání nižší ceny, neboť tato skutečnost se již projeví ve výši určené „obvyklé ceny“ – srov. k tomu zákon o oceňování majetku. Technický stav nemovitosti lze považovat za důvod pro sjednání nižší než obvyklé ceny pouze podpůrně, tj. jsou-li pro tuto odchylku současně dány i další důvody, např. nemožnost prodat nemovitost za obvyklou cenu apod. (v opačném případě by se totiž technický stav nemovitosti v ceně odrazil dvakrát – poprvé by „snížil“ obvyklou cenu a podruhé by byl důvodem pro další „snížení“ obvyklé ceny, což jistě není smyslem § 39 odst. 2 obecního zřízení a bylo by i v rozporu s § 38 obecního zřízení).

O **odchylce od ceny obvyklé**, tj. o tom, zda jsou dány objektivní důvody pro sjednání nižší než obvyklé ceny, **rozhodne příslušný orgán obce při rozhodování o majetkoprávním úkonu.** Důvody pro tuto sjednání nižší ceny by proto měly být uvedeny v rozhodnutí tohoto orgánu (např. v usnesení zastupitelstva obce), event. by měly vyplynout ze souvisejících dokumentů (např. akceptací na-

bídky na nižší cenu s jejím odůvodněním). **Podstatné však je, že objektivní důvody pro nižší cenu zde byly v době rozhodování dány a že příslušný orgán obce k nim při stanovení nižší ceny přihlédl** (nižší cenu stanovil právě z těchto důvodů).

V souvislosti s povinností podle § 39 odst. 2 obecního zřízení je třeba zabývat se rovněž otázkou, **zda porušení povinnosti vyplývající z tohoto ustanovení (a tím i obecného § 38) vyvolává neplatnost uzavřené smlouvy.** Podle § 39 občanského zákoníku je *neplatný právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází anebo se přičí dobrým mravům.* S ohledem na toto ustanovení lze konstatovat, že v případě porušení povinnosti podle § 39 odst. 2 obecního zřízení, tj. v případě sjednání ceny nižší, než je cena obvyklá, aniž by toto rozhodnutí bylo založeno na objektivních důvodech (resp. aniž by obec toto své rozhodnutí o nižší ceně těmito objektivními důvody odůvodnila), bude možno uvažovat o **neplatnosti uzavřené smlouvy pro rozpor s § 39 občanského zákoníku, případně pro rozpor s § 589 ve spojení s § 40a občanského zákoníku** (relevantní judikatura, která by tento závěr definitivně potvrdila, však nebyla publikována).

Z důvodu obsahového překrytí se ruší stanovisko č. **55/2004.**

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 1/2006

Označení stanoviska:

Právo občana obce požadovat kopie usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva obce, usnesení rady obce, výborů zastupitelstva obce a komisí rady obce a zápisů ze schůzí rady obce. (Ke vztahu zákona o obcích a zákona o svobodném přístupu k informacím.)

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)

Ustanovení: § 16 odst. 2 písm. e)

Související práv. předpisy:

zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Klíčová slova: právo na informace, pořizování výpisů a kopií

Datum zpracování:

5. ledna 2006 (aktualizace 10. listopadu 2006)

Zpracoval: JUDr. Adam Furek, v. r.

Schválili: Mgr. Vítězslav Šemora, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Za jakých podmínek může občan obce požadovat po obci kopie usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva obce, usnesení rady obce, výborů zastupitelstva obce a komisí rady obce, případně zápisů ze schůzí rady obce?*

Stanovisko:

Podle ustanovení § 16 odst. 2 písm. e) obecního zřízení má **občan obce** (event. další osoby podle § 16 odst. 3 a § 17 obecního zřízení – dále jen „občan obce“) *právo nahlížet do rozpočtu obce a do závěrečného účtu obce za uplynulý kalendářní rok, do usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva obce, do usnesení rady obce, výborů zastupitelstva obce a komisí rady obce a právo pořizovat si z těchto dokumentů výpisy.* Toto ustanovení obecního zřízení **občanovi obce nezakládá právní nárok na poskytnutí kopií dokumentů obce.**

Na poskytování informací o činnosti obce se však vztahuje rovněž zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), neboť povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou podle jeho § 2 odst. 1 též **územní samosprávné celky a jejich orgány.** Ustanovení § 16 odst. 2 písm. e) obecního zřízení představuje ve vztahu k InfZ speciální, („privilegovaný“) režim přístupu k určitým informacím, stanovený **pro určité subjekty a pro určitý způsob tohoto přístupu.**

Z uvedeného vyplývají následující dílčí závěry:

- 1) Ustanovení § 16 odst. 2 písm. e) obecního zřízení se uplatní ve vztahu k InfZ jako speciální úprava za splnění tří kumulativních podmínek: Jestliže žádost uplatní občan obce, jestliže se tato žádost týká dokumentů vyjmenovaných v § 16 odst. 2 písm. e) obecního zřízení a jestliže občan obce žádá o nahlédnutí či o možnost pořídit si z těchto dokumentů výpis.
- 2) Ve všech ostatních případech je třeba aplikovat obecný režim InfZ. Může se jednat o žádost o informaci uplatněnou jiným subjektem než občanem obce (bez ohledu na obsah žádosti) nebo o žádost o poskytnutí informace uplatněnou občanem obce, pokud žádá přístup k jiným dokumentům než uvedeným v § 16 odst. 2 písm. e) obecního zřízení (typicky právě zápis z jednání rady obce), resp. jestliže sice žádá o přístup k těmto dokumentům, avšak jejich poskytnutí požaduje jiným způsobem než nahlédnutím či možností pořídit si výpis (k výslovné možnosti žádat v režimu InfZ o poskytnutí kopií dokumentů viz rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. října 2001, č. j. 10 Ca 232/2001-40, publikované pod č. 916 v časopise Soudní judikatura č. 1/2002, str. 41).

Z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. srpna 2006, č. j. 6 As 40/2004-62, publikovaného pod č. 711 ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 12/2005, dále pro jednotlivé případy uvedené pod bodem 2 lze ve vztahu k žádosti občana obce dovodit následující závěry:

- 1) **Jestliže občan obce žádá o poskytnutí kopií dokumentů uvedených v § 16 odst. 2 písm. e) obecního zřízení,** do nichž by mohl na základě svého práva občana obce nahlížet či si z nich pořizovat výpisy, je třeba tuto jeho žádost posoudit jako žádost podanou podle

InfZ, tedy včetně možnosti povinného subjektu požadovat úhradu podle § 17 InfZ. Při poskytování těchto kopií však Nejvyšší správní soud ze vztahu § 16 odst. 2 písm. e) obecního zřízení a InfZ dovodil, že omezení práva na informace, jak vyplývá z § 12 InfZ, se v případě poskytnutí kopie těchto dokumentů neuplatní, neboť citované ustanovení obecního zřízení občanovi obce k chráněným informacím přístup umožňuje, čímž právní řád předpokládá, že se občan obce s těmito informacemi může seznámit. Není proto třeba např. „začernovat“ osobní údaje uvedené v usnesení rady obce.

- 2) Jiná situace však nastane tehdy, **jestliže občan obce žádá o poskytnutí kopie jiných dokumentů než těch, o kterých hovoří § 16 odst. 2 písm. e) obecního zřízení** (např. jestliže žádost směřuje k poskytnutí kopie ze zápisu ze schůze rady). V tomto případě je postavení občana obce totožné s „ostatními“ žadateli. Povinný subjekt je v tomto případě povinen zajistit ochranu podle § 12 InfZ (jak ostatně vyplývá i z publikované právní

věty k rozhodnutí SJS 711/2005): *Povinný subjekt poskytující informace ze zápisu ze schůze rady obce jiné osobě než členu zastupitelstva obce je povinen zajistit zákonem stanovenou ochranu práv a svobod jiných osob způsobů předvídanými v § 12 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím; to ovšem neplatí, pokud občan požaduje informace z usnesení rady, k nimž má podle § 16 odst. 2 písm. e) zákona č. 128/2000 Sb., obecního zřízení, zaručen přímý přístup formou nahlédnutí a pořízení výpisů.*

S ohledem na právní názor Nejvyššího správního soudu vyslovený v jeho rozhodnutí SJS 711/2005 se tímto stanoviskem **ruší stanovisko č. 30/2005.**

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni aktualizace
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 2/2006

Označení stanoviska:

Pravidla pohybu psů na veřejném prostranství a vymezení prostor pro volné pobíhání psů

Právní předpis: zákon č. 246/1992 Sb., o ochraně zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů

Ustanovení: § 24 odst. 2

Související práv. předpisy:

zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 10 písmeno d)

Klíčová slova: volný pohyb psů, veřejné prostranství, veřejně přístupná místa

Datum zpracování:

9. ledna 2006

Zpracovali: Mgr. Vítězslav Šemora, Mgr. Olga Dvorská, v. r.

Schválili: Mgr. Vítězslav Šemora, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Stanovisko:

Na základě ustanovení § 24 odst. 2 zákona č. 246/1992 Sb., o ochraně zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně zvířat“), může obec obecně závaznou vyhláškou upravit pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství a vymežit prostory pro jejich volné pobíhání.

A) Pravidla pohybu psů na veřejném prostranství

Na rozdíl od § 10 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, není v ustanovení § 24 odst. 2 zákona o ochraně zvířat vztahena možnost regulace pohybu psů jen na některá veřejná prostranství. Je proto možné stanovit pravidla pohybu psů na **všech veřejných prostranstvích v obci**. Z důvodu právní jistoty adresátů povinností je zejména v případech, kdy jsou pravidla pohybu psů vztahena jen na některá veřejná prostranství, třeba, aby byla tato veřejná prostranství **do-statečně konkretizována a jejich vymezení nepůsobilo aplikační problémy**.

Přestože zákonné zmocnění výslovně nehovoří o možnosti ukládat adresátům povinnosti, máme za to, že obsah

použitého sousloví „pravidla pohybu psů“ je obdobný. Při stanovení pravidel pohybu psů je třeba vycházet ze skutečnosti, že zákon o ochraně zvířat tato pravidla blíže nekonkretizuje a je třeba jej interpretovat v souladu s jinými právy, povinnostmi a právem chráněnými zájmy vyplývajícími z jiných právních předpisů, zejména Ústavy, Listiny základních práv a svobod a zákona o ochraně zvířat, veterinárního zákona a dalších. Příslušné zmocnění je třeba interpretovat rovněž s přihlédnutím k institutu obecného užívání veřejných prostranství. Obec by tedy neměla stanovit nebo konkretizovat povinnosti uložené jinými zákony, např. zákonem na ochranu zvířat, povinnosti k obecné odpovědnosti za škodu podle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), nebo vymezovat nové skutkové podstaty přestupků, které jsou již upraveny v zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“).

Pravidelnou součástí pravidel pohybu psů, která je v souladu se zákonem, je zákaz nebo **omezení jejich volného pobíhání na některých, případně všech veřejných prostranstvích**. Volným pobíháním psa je v této souvislosti třeba rozumět **pohyb psa bez vodítka na veřejném prostranství, a to pod kontrolou nebo dohledem fyzické osoby či chovatele**. Lze dále stanovit povinnost, aby byl pes vybaven náhubkem, pokud to nebude nevhodné pro některé druhy psů a uložit nošení identifikační známky, jestliže je obec bezplatně vydá majitelům psa oproti zaplacenému místnímu poplatku ze psa. Užitím náhubku, vodítka nebo známky však není dotčena odpovědnost majitele psa, případně jeho průvodce, za škodu na zdraví nebo majetku psem způsobenou.

V rozporu se zákonem oproti tomu bude **stanovení povinnosti odstraňovat psí exkrementy**, neboť tato otázka je již předmětem úpravy v občanském zákoníku, v § 415, § 420 a § 442, a dále se může jednat o přestupek proti veřejnému pořádku v § 47 přestupkového zákona. Speciální právní úpravou je § 28 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, ve vztahu k odstranění znečištění, které způsobí nebo může způsobit závady ve sjízdnosti nebo schůdnosti dálnice, silnice nebo místní komunikace včetně chodníků.

B) Vymezení prostor pro volné pobíhání psů

Jestliže obec v rámci stanovení pravidel pro pohyb psů omezí, popř. zakáže volné pobíhání psů na veřejných pro-

stranstvích, měla by rovněž konkrétně určit prostory, na něž se tato omezení (zákazy) nevztahují. Mohou nastat následující situace:

- 1) zakáže-li obec volný pohyb psů na všech veřejných prostranstvích, pak **má povinnost určit prostory pro volné pobíhání psů;**
- 2) v případě, že obec omezí či zakáže volný pohyb psů pouze na některých konkrétně vymezených veřejných prostranstvích, nemusí být vždy z povahy věci nutné určit současně prostory pro volné pobíhání psů. Argumentem *a contrario* lze totiž dospět k závěru, že takovými prostory jsou všechna ostatní veřejná prostranství, na něž se stanovená omezení či zákazy volného pobíhání psů nevztahují.

Pokud obec v rámci stanovení pravidel pro pohyb psů na veřejném prostranství volné pobíhání psů neomezuje, resp. nereguluje, nemá povinnost vymezit prostory k tomuto účelu sloužící.

Pod pojmem „prostory pro volné pobíhání psů“ v § 24 odst. 2 zákona o ochraně zvířat lze rozumět:

- 1) **místa, která nemají charakter veřejného prostranství**, bez ohledu na jejich vlastníka. Hodlá-li obec vymezit prostory pro volné pobíhání psů na těchto místech, které však nejsou v jejím vlastnictví, **je k tomu třeba vždy souhlasu nebo obdobného úkonu vlastníka** (např. nájemní smlouva apod.).
- 2) **místa, která mají charakter veřejného prostranství**. K určení těchto míst jako prostor pro volné pobíhání psů obec souhlas vlastníka pozemku mít nemusí, neboť pohyb psů na veřejném prostranství lze považovat za obecné užívání. **Obec však nesmí nepřiměřeným**

způsobem zasahovat do vlastnických práv, obecného užívání ostatních osob, případně jiných právních vztahů regulovaných zvláštními právními předpisy.

Při vymezování prostor pro volné pobíhání psů bez ohledu na to, zda jsou tyto prostory veřejným prostranstvím, musí obec **postupovat s ohledem na požadavky vhodnosti a rozumnosti a v souladu s právním řádem**. Je tedy třeba respektovat nejen zákon o obcích a zákon o ochraně zvířat, ale též Listinu základních práv a svobod a ostatní právní předpisy (veřejnoprávní i soukromoprávní). Obec zejména musí zohlednit požadavky stanovené zvláštními zákony, např. v oblasti ochrany přírody a krajiny, vod, hygieny a stavebních předpisů, a nesmí nepřiměřeným způsobem omezovat další způsoby obecného užívání prostor vymezených pro volné pobíhání psů. **Vymezení prostor pro volné pobíhání psů by mělo být v obecně závazné vyhlášce dostatečně určité**. Účelným se jeví označení prostranství stanovených ve vyhlášce piktogramem či jiným způsobem, který současně upozorní ostatní občany obce a další osoby, že je daný prostor určen pro volné pobíhání psů a průchod jím může být pro ně spojen s určitým rizikem.

S ohledem na stanovisko Ústřední komise pro ochranu zvířat a v souvislosti s upřesněním výkladu dané problematiky se tímto stanoviskem **ruší stanovisko č. 27/2005**.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 3/2006

Označení stanoviska:

Procesní režim rozhodování obecního úřadu o označení budov čísly popisnými, orientačními či evidenčními

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

Ustanovení: § 31 odst. 5 obecního zřízení; § 130 odst. 1 správního řádu; § 102 odst. 3 obecního zřízení

Související práv. předpisy:

Klíčová slova: označování budov číslem popisným, evidenčním nebo orientačním

Datum zpracování:

4. září 2006

Zpracoval: JUDr. Adam Furek, v. r.

S využitím: Stanoviska odboru legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra (Mgr. Jan Břeň); č. j. LG-798/2006, ze dne 4. července 2006 a stanoviska odboru rozvoje územní veřejné správy Ministerstva vnitra (Mgr. Aleš Šmíd); č. j. RVS-850/2006, ze dne 21. srpna 2006

Schválili: JUDr. Miroslav Brůna, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz:

V jakém procesním režimu rozhoduje obecní úřad o označení budovy číslem popisným, evidenčním nebo orientačním? Jestliže je obecní úřad nečinný, lze realizovat opatření proti nečinnosti? Podléhá „rozhodnutí“ obecního úřadu dozoru podle § 124 obecního zřízení?

Stanovisko:

Podle § 31 odst. 5 obecního zřízení rozhoduje obecní úřad o tom, jakým popisným, orientačním nebo evidenčním číslem bude budova označena. Každé popisné nebo evidenční číslo budovy musí být v rámci části obce jedi-

nečné. Na rozhodování o označování budov čísly se nepoužije správní řád.

„Rozhodování“ obecního úřadu o označení budovy číslem popisným, orientačním nebo evidenčním je nepochybně výkon působnosti orgánu územního samosprávného celku v oblasti veřejné správy ve smyslu § 1 odst. 1 správního řádu. Dle výše uvedených stanovisek odboru legislativy a koordinace předpisů a odboru rozvoje územní veřejné správy Ministerstva vnitra však nelze „rozhodování“ obecního úřadu podle § 31 odst. 5 obecního zřízení považovat za rozhodování, kterým se ve smyslu § 9 správního řádu *zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva anebo povinnosti má anebo nemá*. Vzhledem k tomu, že postup obecního úřadu při označení budovy popisnými, orientačními nebo evidenčními čísly není obecním zřízením upraven („rozhodnutí“ obecního úřadu má povahu technicko-evidenčního aktu, nikoli správního rozhodnutí ve smyslu § 9 správního řádu), bude obecní úřad s ohledem na § 180 odst. 2 správního řádu postupovat při tomto rozhodování podle části čtvrté správního řádu (nikoli podle části druhé správního řádu), a to bez ohledu na výslovné vyloučení správního řádu v § 31 odst. 5 obecního zřízení*).

S aplikací části čtvrté správního řádu je pak spojena též možnost ochrany proti nečinnosti obecního úřadu při „rozhodování“ o tom, jakým číslem popisným, evidenčním či orientačním bude určitá budova označena. Podle § 154 správního řádu se totiž při postupu podle části čtvrté tohoto zákona aplikují mj. ustanovení části první. Podle § 6 odst. 2 správního řádu *vyřizují správní orgány věci bez zbytečných průtahů. Nečiní-li správní orgán úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednáni nápravy ustanovení o ochraně před nečinností (§ 80)*. Jestliže je obecní úřad při „rozhodování“ o označení budovy podle § 31 odst. 5 obecního zřízení nečinný, může nadřízený správní orgán vůči němu uplatnit opatření proti nečinnosti, předpokládané v § 80 správního řádu. Pro určení nadřízeného správního orgánu je třeba aplikovat ustanovení § 178 správního řádu. Podle odstavce 1 tohoto ustanovení je *nadřízeným správním orgánem ten správní orgán, o kterém to stanoví zvláštní zákon. Neurčuje-li jej zvláštní zákon, je jím správní orgán, který podle zákona rozhoduje o odvolání, popřípadě vykonává dozor*. Nelze-li nadřízený správní orgán určit

podle odst. 1 tohoto ustanovení, počítá zákon se subsidiární aplikací odstavce 2 § 178 správního řádu**), podle kterého se *nadřízeným správním orgánem orgánu obce se rozumí krajský úřad*. Podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumává krajský úřad v přenesené působnosti rozhodnutí vydaná orgány obcí v řízení podle zvláštních zákonů. Uvedené ustanovení proto určuje, že krajský úřad rozhoduje o odvoláních proti rozhodnutím orgánů obcí (bez ohledu na druh působnosti). Krajský úřad je proto nadřízeným správním orgánem podle § 178 odst. 1 správního řádu k realizaci opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu vůči nečinnému obecnímu úřadu při postupu podle § 31 odst. 5 obecního zřízení (nadřízeným správním orgánem by byl krajský úřad v případě aplikace ustanovení § 178 odst. 2 správního řádu).

Pro úplnost je třeba zmínit, že úkon obecního úřadu, jímž „rozhoduje“ o označení budovy, nepodléhá doзору ze strany Ministerstva vnitra, neboť ačkoliv je působnost stanovena v § 31 odst. 5 obecního zřízení obecnímu úřadu, s ohledem na § 8 tohoto zákona, výkonem samostatné působnosti obce, je aplikace § 124 obecního zřízení vyloučena na základě výslovného ustanovení § 128 odst. 7 obecního zřízení, podle kterého se ustanovení o výkonu dozoru nad usneseními, rozhodnutími či jinými opatřeními orgánů obce v samostatné působnosti *nevztahují na rozhodnutí a jiné úkony orgánů obce, městského obvodu nebo městské části územně členěného statutárního města učiněné podle správního řádu nebo podle zákona o správě daní a poplatků*.

*) K aplikaci správního řádu v případech, kdy je zvláštním zákonem, který nabyt účinnosti před účinností nového správního řádu, jeho užití vyloučeno, viz závěr č. 10 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 12. 9. 2005 (ke vztahu ustanovení § 1 odst. 2, § 180 odst. 1 a § 177 odst. 1 správního řádu): *Správní řád se podle § 180 odst. 1 správního řádu použije subsidiárně, a to i v případech, kdy zvláštní zákon použití správního řádu vylučuje. Ustanovení § 180 odst. 1 správního řádu se vztahuje pouze na správní řízení ve smyslu § 9 správního řádu a vztahuje se pouze na právní předpisy, které nabyly účinnosti před 1. 1. 2006, neboť je zařazeno v hlavě označené jako „Přechodná a závěrečná ustanovení“.* Ustanovení § 177 odst. 1 správního řádu, které je součástí společných ustanovení, se vztahuje na veškeré postupy správních orgánů v oblasti veřejné správy (§ 1 odst. 1) a vztahuje se na veškeré právní předpisy upravující výkon působnosti správních orgánů v oblasti veřejné správy bez ohledu na to, kdy nabyly účinnosti. Ačkoliv se citovaný závěr vyjadřuje výslovně pouze k § 180 odst. 1 správního řádu, lze jej bez dalšího aplikovat i na případy podle § 180 odst. 2 správního řádu.

**) Ohledně vztahu § 178 odst. 1 a odst. 2 správního řádu vycházíme ze stanoviska odboru legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra ze dne 14. srpna 2006, č. j. LG-999/2006.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 4/2006

Označení stanoviska:

Obecní symboly

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., přestupkový zákon, ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách)

Ustanovení: § 34a, § 142 obecního zřízení; § 42 přestupkového zákona

Související práv. předpisy:

Klíčová slova: užívání symbolů obce, podmínky užívání symbolů obce, znak obce, vlajka obce, přestupková ochrana obecních symbolů, autorskoprávní ochrana obecních symbolů

Datum zpracování:

4. září 2006 (aktualizace 10. listopadu 2006)

Zpracoval: JUDr. Adam Furek, v. r.

Spolupráce: Úřad průmyslového vlastnictví – stanovisko z října 2005, č. j. 30/2217/2005; Odbor všeobecné správy Ministerstva vnitra – stanovisko ze dne 27. října 2005, č. j. VS-1053/3-2005; Odbor legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra (Mgr. Jan Břeň) – stanovisko č. j. LG-798/2006, ze dne 4. července 2006

Schválili: JUDr. Miroslav Brůna, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz:

Co lze považovat ze symboly obce? Mohou být symboly obce stanoveny obecně závaznou vyhláškou? Může obec sta-

novit podmínky (povinnosti) pro užívání obecních symbolů v obecně závazné vyhlášce? Jaké právní předpisy upravují „ochranu“ obecních symbolů (autorskoprávní a přestupková ochrana)? Za jakých podmínek lze obecní symboly považovat za ochranné známky?

Stanovisko:

Zákon o obcích pojmu „obecní symboly“ ani „symboly obce“ neužívá a ani taxativním způsobem nestanoví, které symboly lze považovat za „symboly obecní“. Předmětem úpravy zákona o obcích je pouze znak a vlajka **obce** (§ 34a a § 142). Podle § 34a odst. 2 zákona o obcích může předseda Poslanecké sněmovny obci, která nemá znak nebo vlajku obce, na její žádost **znak** nebo **vlajku** obce udělit. Předseda Poslanecké sněmovny může znak nebo vlajku obce na žádost této obce rovněž změnit. Podle § 34a odst. 3 zákona o obcích mohou znak a vlajku obce užívat *ex lege* tato obec, jí zřízené nebo založené organizační složky a právnické osoby. Jiné subjekty mohou užívat znak obce jen s jejím souhlasem. K užívání vlajky obce není její souhlas nutný.

a) oprávnění obce stanovit jiné obecní symboly

Vzhledem k tomu, že problematika „obecních symbolů“ náleží do samostatné působnosti obce, jakož i vzhledem k tomu, že pojem „obecní symboly“ není komplexně pozitivně-právně upraven, je třeba připustit, aby **obec stanovila a používala i „jiné obecní symboly“, než je znak a vlajka obce**. V této své působnosti je obec zcela svobodná a je zcela na její vůli, které symboly jako obecní symboly určí.

b) forma vymezení obecních symbolů

Pokud jde o **způsob, jakým obec vymeze své obecní symboly**, je třeba rozlišovat:

1) znak a vlajku stanoví svým rozhodnutím předseda Poslanecké sněmovny (pokud je obec dosud „nemají“). Případné vymezení znaku a vlajky v obecně závazné vyhlášce je přípustné, nicméně musí odpovídat vymezení obsaženému v rozhodnutí předsedy Poslanecké sněmovny, a bude proto mít pouze povahu *deklaratorní*.

2) Pokud jde o jiné obecní symboly, vzhledem k tomu, že jde o samostatnou působnost obce, která není výslovně svěřena žádnému obecnímu orgánu, náleží jejich stanovení do působnosti rady obce jako její zbytková pravomoc (se

všemi konsekvencemi), která tak může učinit svým usnesením. *Jiné obecní symboly* mohou být vymezeny i obecně závaznou vyhláškou a to s ohledem na samostatnou působnost obce a vzhledem k obecnosti ústavního zmocnění podle čl. 104 odst. 3 Ústavy (v této vyhlášce ale nemohou být ukládány povinnosti fyzickým či právnickým osobám při užívání těchto symbolů – k tomu viz dále).

e) podmínky pro užívání obecních symbolů

Při určení podmínek pro užívání obecních symbolů lze rozlišovat:

1) Oprávnění užívat **znak obce** vzniká buď přímo ze zákona nebo na základě souhlasu obce. Vzhledem k tomu, že na vydání souhlasu není právní nárok, domníváme se, že jeho udělení lze podmínit stanovením bližších podmínek. Tyto podmínky, tedy vlastně povinnosti pro užívání znaku, nelze stanovit v obecně závazné vyhlášce, neboť k uložení těchto povinností nemá obec zákonné zmocnění. (Obsahem obecně závazné vyhlášky upravující symboly obce mohou být pouze ustanovení deklaratorního, informativního charakteru. Taková obecně závazná vyhláška nemůže ukládat třetím osobám povinnosti). **Podmínky pro užívání znaku obce lze proto stanovit pouze v rámci uděleného souhlasu** (případně odkazem na vnitřní pravidla upravující užívání těchto symbolů a stanovená např. usnesením rady obce – jejich závaznost totiž vyplývá z uděleného souhlasu a nikoli *eo ipso* z jejich přijetí. Jejich porušením současně nedojde k naplnění skutkové podstaty přestupku). V rozporu s tím nejsou ustanovení obecně závazné vyhlášky, která pouze deklarují, že bližší podmínky stanoví rada při udělení souhlasu (v tomto případě jde pouze o deklaraci, nikoli o uložení povinnosti).

2) Užívání **vlajky obce** nelze podmínit souhlasem obce či jiným jejím aktem, neboť zákon takovou možnost nestanoví, naopak její užívání bez souhlasu obce zákon o obcích výslovně umožňuje. Jelikož užívání vlajky nelze podmínit souhlasem obce, nelze ani stanovit bližší podmínky jejího užívání (včetně případného zpoplatnění).

3) Pro **ostatní** obcí vymezené **obecní symboly** neobsahuje obecní zřízení výslovné ustanovení o bližších podmínkách pro jejich stanovení, vymezení či užívání a tyto obecní symboly rovněž nepodléhají autorskoprávní ochraně (viz dále). Proto **jejich užívání nelze podmínit ani souhlasem obce, která dané symboly jako obecní symboly stanovila, ani splněním obcí stanovených podmínek.**

d) ochrana obecních symbolů podle autorského a přestupkového práva

1) **Ochrana obecních symbolů** není založena předpisy práva autorského, neboť obecní symboly jsou podle § 3

písm. a) autorského zákona z důvodu veřejného zájmu vyňaty jako tzv. „úřední díla“ z autorskoprávní ochrany (tzv. „symboly jednotky územní samosprávy“).

2) O ochraně obecních symbolů tak může být uvažováno **pouze v režimu přestupkového zákona**, který ve svém § 42 odst. 1 písm. a) stanoví, že *přestupku na úseku všeobecní vnitřní správy se dopustí ten, kdo úmyslně poškodí, zneužije nebo hrubě zneváží státní symbol České republiky nebo jiný symbol chráněný zvláštním právním předpisem. Za jiný symbol chráněný zvláštním právním předpisem lze však považovat pouze znak obce*, který je chráněn nutným souhlasem obce s jeho užíváním v ust. § 34a odst. 3 obecního zřízení. Současně však vzhledem k uvedenému platí, že zneužití nebo znevážení znaku obce může za určitých okolností spočívat už i v jeho pouhém užívání bez souhlasu obce. Otázka zneužití či znevážení znaku obce bude záviset na konkrétním skutku, v němž bude spatřován přestupek s tím, že posouzení této otázky přísluší správnímu orgánu, který přestupek bude projednávat. O přestupkové jednání se bude jednat v případě, pokud s odkazem na ust. § 42 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích bude pachatelé prokázán úmysl naplnění uvedené skutkové podstaty přestupku.

e) Pojímání obecních symbolů jako ochranných známek

Další otázkou je, **za jakých podmínek je možné pojímat obecní symboly (případně jiné symboly obce) jako ochranné známky ve smyslu zákona o ochranných známkách**. Podle § 1 zákona o ochranných známkách *může být ochrannou známkou za podmínek stanovených tímto zákonem jakékoliv označení schopné grafického znázornění, zejména slova, včetně osobních jmen, barvy, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho obal, pokud je toto označení způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby*.

Z technického hlediska mají „obecní symboly“ a ochranné známky shodné znaky v tom smyslu, že tato označení jsou vizuálně rozlišitelná (to se však netýká znělek, které by obecním symbolem být mohly, ale ve smyslu platného známkového práva jsou v České republice ze zápisu do rejstříku ochranných známek vyloučeny).

Druhou podmínkou pro chápání symbolů jako ochranných známek je možnost jejich „komerčního využití“, tedy jejich způsobilost odlišit výrobky či služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby. Z tohoto pohledu je pak nezbytné rozlišovat na jedné straně **znak a vlajku obce** jako symboly vymezené přímo obecním zřízením a dále **ostatní „obecní symboly“** či „**jiné symboly obce**“.

Zatímco ochranná známka je označením umístěným na výrobcích nebo spojeným se službami, které je používáno k vymezení výrobce či poskytovatele služby, jež zboží na trh uvedl, v případě obecních symbolů – **znaku a vlajky obce** – tento požadavek komerčního využití nebude splněn. Zákon o ochranných známkách předpokládá, že ochranná známka bude v rejstříku zapsána pro konkrétní zboží a pro toto zboží bude rovněž užívána; nebude-li totiž známka užívána v rozsahu zapsaných výrobků a služeb, může být v rozsahu neužívání zrušena. Působnost obce jako veřejnoprávní korporace je stanovena zákonem – zpravidla vykonává státní správu, popřípadě samosprávu na vymezeném území. I když není vyloučeno, že by obec podnikala prostřednictvím svých organizačních složek, popřípadě prostřednictvím sebou založených právnických osob, tyto osoby mohou obecní symboly užívat přímo ze zákona o obcích (§ 34a odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., v platném znění). **Lze proto konstatovat, že obecní symboly**

– **znak a vlajka obce bez dalšího nemohou být zapsány jako ochranné známky.**

Jestliže se obec rozhodne pro **jiné své symboly**, resp. pro **jiné „obecní symboly“** než **vlajku a znak**, není vyloučena jejich ochrana formou zápisu do rejstříku ochranných známek – veřejnoprávní korporace nejsou z vlastnictví ochranných známek vyloučeny. V těchto případech pak ovšem bude nezbytné, aby obec při podávání přihlášky ochranné známky pečlivě zvážila výběr výrobků a služeb, pro které by ochranná známka měla být zapsána, tj. stanovila takový rozsah, který pokryje vlastní produkci, popřípadě produkci těch, jimž k užití ochranné známky udělí licenci.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni aktualizace
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 5/2006

Označení stanoviska:

Důsledky zrušení zákonného zmocnění nebo změny zákonného zmocnění jeho převedením ze samostatné do přenesené působnosti (nebo naopak) na platnost, aplikovatelnost a zákonnost právního předpisu obce.

zrušit? Za jakých podmínek bude v těchto případech dán prostor pro uplatnění represivních dozorových opatření?

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů; Ústava a Listina základních práv a svobod

Ustanovení: čl. 79 odst. 3 a čl. 104 odst. 3 Ústavy a čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod

Související práv. předpisy:

Klíčová slova: zrušení zákonného zmocnění; změna zákonného zmocnění; platnost, aplikovatelnost a zákonnost právního předpisu obce

Datum zpracování:

4. září 2006

Zpracoval: JUDr. Adam Furek, v. r.

Schválili: Mgr. Vítězslav Šemora, v. r., vedoucí oddělení metodiky a koordinace dozoru
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz:

Jaké důsledky má zrušení zákonného zmocnění na platnost, aplikovatelnost a zákonnost právního předpisu obce vydaného na jeho základě? Jaké důsledky na platnost, aplikovatelnost a zákonnost právního předpisu obce má skutečnost, že dojde k „převedení“ zákonného zmocnění ze samostatné do přenesené působnosti obce nebo naopak? Jaké důsledky na platnost, aplikovatelnost a zákonnost právního předpisu obce má skutečnost, že dojde ke změně subjektu (orgánu) oprávněného tento předpis vydat, avšak při zachování působnosti, ve které je předpis vydáván? Který orgán obce je v těchto případech oprávněn právní předpis obce

Stanovisko:

Český právní řád umožňuje orgánům obcí vydávat typově dva druhy právních předpisů – *obecně závazné vyhlášky* jako právní předpisy upravující záležitosti, které náležejí do samostatné působnosti obcí, a *nařízení* upravující záležitosti, které náležejí do přenesené působnosti obcí. Zatímco k regulaci záležitostí svěřených obci do její přenesené působnosti může obec svými nařízeními přistoupit pouze tehdy, existuje-li v právním řádu k takové úpravě výslovné zákonné zmocnění (srov. čl. 79 odst. 3 Ústavy), k regulaci záležitostí náležejících do samostatné působnosti obce může obec přistoupit zásadně vždy, neboť oprávnění k takové úpravě obsahuje přímo Ústava ve svém čl. 104 odst. 3 Ústavy. Nicméně v obou případech se pro ukládání povinností třetím osobám těmito právními předpisy uplatní ústavní omezení, které se primárně dovozuje z čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, a podle něhož *mohou být povinnosti ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod*. **Mají-li tedy být právním předpisem obce, lhotejno zda nařízením či obecně závaznou vyhláškou, uloženy třetím osobám povinnosti, může se tak stát pouze na základě výslovného zákonného zmocnění** (k tomu viz konstantní a četná judikatura Ústavního soudu – za všechny např. nález ze dne 19. ledna 1994, **sp. zn. Pl. ÚS 5/93**, publikovaný pod č. 4 ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu [dále jen „Sb. n. a u. ÚS“], sv. 1; nález ze dne 5. dubna 1994, **sp. zn. Pl. ÚS 38/93**, publikovaný pod č. 14 ve Sb. n. a u. ÚS, sv. 1).

V právním řádu však **obecně není upraven „právní“ osud právních předpisů obcí, jestliže dojde ke zrušení zákonného zmocnění, na jehož základě byly tyto předpisy vydány, resp. jestliže dojde k převedení zákonného zmocnění ze samostatné do přenesené působnosti obce či naopak^{*)}**. V těchto případech je nezbytné zabývat se dopady takových změn na platnost, další aplikovatelnost a zákonnost existujících právních předpisů obcí a rovněž související otázkou, za jakých podmínek je možné v těchto případech přistupovat k uplatňování represivních dozorových opatření (aktuálně se tato otázka projeví např. v souvislosti s účinností nového stavebního zákona, podle kte-

rého obce ztratí své zákonné zmocnění nyní upravené v § 71 odst. 6 dosavadního stavebního zákona a nebudou již nadále oprávněny obecně závaznou vyhláškou stanovit své požadavky pro umístění informačních, reklamních a propagačních zařízení ve svém územním obvodu z hlediska místních podmínek).

K problematice **existence a aplikovatelnosti podzákonného právního předpisu po zrušení zákonného zmocnění, na jehož základě byl tento právní předpis vydán**, se ve své judikatuře v několika publikovaných nálezech již vyjádřil Ústavní soud. V nálezu ze dne 21. června 2000, **sp. zn. Pl. ÚS 3/2000**, publikovaném pod č. 231/2000 Sb. a pod č. 93 ve Sb. n. a u. ÚS, sv. 18, Ústavní soud konstatoval, že *vypuštěním zmocňujícího zákonného ustanovení nemůže dojít k automatickému zrušení vyhlášky vydané na základě tohoto zmocnění, není-li tak v zákoně výslovně uvedeno, takže napadená vyhláška zůstává platnou součástí českého právního řádu*. Dále pak v nálezu ze dne 20. října 2004, **sp. zn. Pl. ÚS 52/03**, publikovaném pod č. 568/2004 Sb. a pod č. 133 ve Sb. n. a u. ÚS, sv. 34, konstatoval, že *pokud zákonodárce zruší příslušné zmocňovací ustanovení zákona, nelze totiž sice hovořit o tom, že taková derogace rovněž bez dalšího vyvolává formální derogaci prováděcích právních předpisů, je však třeba v takové situaci vždy zkoumat materiální předpoklady existence a působení (účinnosti) takového odvozeného právního předpisu. Takový právní předpis - dokud nebude formálněprávně zrušen jiným normativním právním aktem - sice zůstává platným právním předpisem, při jeho aplikaci je však třeba přihlížet ke skutečnosti, že zde chybí materiální předpoklad působení takového předpisu, tedy konkrétní zákonné zmocnění*. Ačkoli se závěry Ústavního soudu v obou případech týkaly právních předpisů vydaných v oblasti státní správy, lze je bez dalšího vztáhnout též na právní osud obecně závazných vyhlášek, neboť vztah zákonného zmocnění k ustanovením ukládajícím povinnosti třetím osobám v obecně závazných vyhláškách bude v těchto případech obdobný jako u zákonných zmocnění pro vydávání norem v oblasti státní správy. Lze proto shrnout, že **zrušením zákonného zmocnění k ukládání povinností v právním předpisu obce bez náhrady nedochází k zániku platnosti tohoto právního předpisu, nicméně tento předpis nebude nadále aplikovatelný, a to v případě nařízení obcí jako celek, v případě obecně závazných vyhlášek přinejmenším v těch částech, ve kterých jsou uloženy povinnosti třetím osobám**.

Ke zrušení právního předpisu obce bude i po zrušení zákonného zmocnění, o který se tento předpis opírá, oprávněn vždy ten orgán obce, který tento předpis vydal, tzn. za platného právního stavu zastupitelstvo obce,

jde-li o obecně závaznou vyhlášku, nebo rada obce, jde-li o nařízení obce. Tento závěr lze rovněž opřít o judikaturu Ústavního soudu, konkrétně o již citovaný nálezn **sp. zn. Pl. ÚS 52/03: podle Ústavního soudu je nutné trvat na rozlišování pravomoci a kompetence. Pravomocí státního orgánu je třeba chápat samotnou realizaci státní moci v příslušné formě (tj. ve formě normotvorné nebo individuálně rozhodovací), zatímco kompetence jsou již zcela konkrétním věcným vymezením otázek realizovaných v procesu výkonu pravomoci. Pod tímto úhlem pohledu je třeba vykládat čl. 79 odst. 3 Ústavy ČR, a to tak, že pravomoc ministerstev a jiných správních úřadů, popřípadě orgánů územní samosprávy, vydávat odvozené sekundární právní předpisy je založena právě již čl. 79 odst. 3 Ústavy ČR. Jedná se o právní normu, která v obecné rovině zakládá pravomoc orgánů exekutivy k tvorbě sekundárních právních norem za podmínky, že realizace této pravomoci je konkretizována v zákoně ve vztahu k určité kompetenci (k určité zákonem vymezené části výkonu státní moci). Jinými slovy, pravomoc exekutivy vydávat podzákonné právní normy je založena přímo v Ústavě ČR, nikoliv v úpravě zákonné. Zákonné zmocnění, které odpovídá požadavkům uvedeným v čl. 79 odst. 3 Ústavy ČR, je pak naplněním této pravomoci co do rozsahu a obsahu (kompetence). Zrušení příslušných zmocňovacích ustanovení (...) nemělo za následek automatickou derogaci vyhlášky (...), která tak i (...) nadále tvořila platnou, z druhé strany však ztěžila bez dalšího aplikovatelnou, tj. účinnou, součást právního řádu. (...) Pokud jde o otázku pravomoci k jejímu [vyhlášky] zrušení, je třeba vyjít ze skutečností konstatovaných shora, a to zejména z působení principu dělby moci. Ze shora uvedeného vyplývá, že ministerstvo, do jehož kompetence spadá také úprava obsažená ve zrušené vyhlášce (podle kompetenčního zákona), pravomocí ke zrušení původní vyhlášky (...) disponovalo, aniž by k takovému aktu bylo třeba výslovného zákonného zmocnění. Pravomoc vydávat právní předpisy totiž nebyla založena zrušeným zmocňovacím ustanovením (...), nýbrž již samotným čl. 79 odst. 3 Ústavy ČR (...). **Po zrušení zákonného zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu příslušný exekutivní orgán disponuje normotvornou pravomocí, nicméně pouze pravomocí takovou upravu derogovat, a protože šlo o zrušující akt - tj. akt bez věcného obsahu, nepotřeboval zákoně - tj. kompetenční vymezení, jež se dotýká, jak uvedeno shora, toliko rozsahu a obsahu takového aktu. Ve skutečnosti zákonodárce nemůže vydat zmocnění k zrušení podzákonného předpisu, protože jde o svébytnou mocenskou sféru exekutivy, která není v takovém případě vázána na zákonodárce, neboť vydává na základě čl. 79 odst. 3 Ústavy ČR akt bez věcného obsahu, který by mohl ovliv-****

nít zákonodárce prostým zákonem. Z textu citovaného judikátu lze dokonce dovodit **povinnost příslušného orgánu právní předpis, který se již nemůže opřít o existující zákonné zmocnění, zrušit.**

Všechny výše uvedené závěry Ústavního soudu pak bude možné **obdobně aplikovat i v těch případech, kdy dochází k převedení zákonného zmocnění ze samostatné do přenesené působnosti, případně naopak.** Ačkoli v tomto případě dochází k vynětí určitých otázek z jedné působnosti obce a k jejich svěřeni do působnosti druhé (a to ve formálně totožném rozsahu), důležité je, že i toto převedení bude charakterizováno zrušením a tedy zánikem původního zákonného zmocnění. Současně platí, že neustanoví-li přechodné ustanovení zákona měnícího zákonné zmocnění jinak, nemá toto převedení vliv ani na další existenci právních předpisů vydaných na jeho základě, ani na jejich právní povahu (jako předpisu vydaného v samostatné/přenesené působnosti), tj. převedení zákonného zmocnění např. ze samostatné do přenesené působnosti neznámá, že i právní předpisy vydané na jeho základě v samostatné působnosti se „automaticky“ mění v právní předpisy vydané v přenesené působnosti. Naopak, tyto předpisy zůstanou i nadále předpisy vydanými v samostatné působnosti. Z uvedeného pak na prvním místě vyplývá, že **převedení zákonného zmocnění z jedné působnosti do druhé neznámá zánik platnosti právního předpisu vydaného na jeho základě, avšak tento právní předpis nebude nadále aplikovatelný jako celek a v tomto případě bez rozdílu, zda půjde o nařízení či o obecně závaznou vyhlášku** (odnětím určité záležitosti ze samostatné působnosti obce nebude již možno aplikovat ani „obecně“ ústavní zmocnění uvedené v čl. 104 odst. 3 Ústavy). Dále pak z uvedeného vyplývá, že **ke zrušení právního předpisu obce vydaného před převedením příslušného zákonného zmocnění bude i nadále oprávněn ten orgán obce, který tento právní předpis vydal,** neboť touto změnou zákonného zmocnění nejenže nedojde ke změně právní povahy předpisů na jeho základě vydaných, ale nedochází ani k převodu oprávnění tyto právní předpisy rušit z orgánu, který je vydal, na jiný orgán obce.

Pokud jde o posuzování zákonnosti právních předpisů obcí v těchto případech, lze z formálního hlediska nepochybně konstatovat, že **zánikem zákonného zmocnění či jeho převedením do jiné působnosti obce se dosavadní právní předpisy obcí vydané na jeho základě principiálně dostávají do rozporu se zákonem** (stanou se normami existujícími bez zákonného zmocnění, a to v rozsahu, v jakém nebudou v praxi aplikovatelné – viz výše). Při posuzování toho, zda jsou dány důvody pro dozorový zásah ze strany orgánů dozoru, je však třeba uplatnit též ma-

teriální hledisko charakterizovatelné jako *princip minimalizace zásahů do činnosti územních samosprávných celků* a vyplývající z čl. 8 a čl. 101 odst. 4 Ústavy. **K uplatnění dozorových zásahů bude v těchto případech možno přistupovat pouze a výlučně tehdy, jestliže to ochrana zákona zcela nepochybně vyžaduje** (srov. k tomu náleží Ústavního soudu ze dne 30. září 2002, **sp. zn. IV. ÚS 331/02**, publikovaný pod č. 113 ve Sb. n. a u. ÚS, sv. 27). Tento požadavek zpravidla nebude splněn v těch případech, kdy obec podle takového právního předpisu již delší dobu nepostupuje či pokud zřetelně deklaruje, že podle tohoto právního předpisu již do budoucna nebude postupováno (předpis se stane obsoletní), či pokud od zrušení či „převedení“ zákonného zmocnění dosud neuplynula přiměřená doba nutná pro jeho zrušení v příslušném orgánu obce nebo konečně v případech převedení zákonného zmocnění, jestliže obec již vydala nový právní předpis podle nového zákonného zmocnění a dosavadní právní předpis pouze formálně nezrušila. Ve všech těchto případech je třeba **oproti realizaci represivních dozorových zásahů upřednostnit metodickou pomoc obcím a v jejím rámci obce seznámit s důsledky změny či zrušení zákonného zmocnění a přimět příslušné orgány obcí, aby stávající právní předpisy zrušily.** K uplatnění represivních dozorových opatření proto bude zásadně prostor pouze tehdy, jestliže obec i přes poskytnutou metodickou pomoc právní předpis nezruší a i nadále jej bude v praxi uplatňovat, resp. požadovat plnění povinností v tomto předpisu uvedených, čímž ve svém důsledku nastane totožná situace jako v případech právních předpisů vydaných obcemi bez zákonného zmocnění a uvedená podmínka pro realizaci dozorového zásahu (zásah bude ochrana zákona zcela nepochybně vyžadovat) bude splněna.

Zcela odlišná situace nastává v případech, kdy **nový zákon změnil subjekt (orgán), který je oprávněn určitý právní předpis vydat, aniž by však změnil obsah příslušného zákonného zmocnění a aniž by změnil působnost, ve které je tento předpis vydáván.** Příkladem může být změna subjektu oprávněného vydávat právní předpisy v přenesené působnosti (v oblasti státní správy) podle § 77 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého do 31. prosince 2002 vydávat vyhlášky (později nařízení) k omezení nebo zákazu rušivé činnosti podle § 5 odst. 1 cit. zákona byly zmocněny okresní úřady, přičemž od 1. ledna 2003 byla tato pravomoc v nezměněné podobě svěřena obcím s rozšířenou působností pro jejich správní obvod (vydáváním nařízení těchto obcí). Podobná situace by mohla nastat např. v případě převedení zákonného zmocnění k regulaci určitých činností obecně závaznou vyhláškou z obce na kraj

nebo naopak. Vzhledem k tomu, že v tomto případě dochází pouze ke změně subjektu oprávněného určitou činností regulovat, aniž by došlo ke změně zmocnění či ke změně působnosti, ve které je právní předpis vydáván, **bude ke zrušení, ale též ke změně původního právního předpisu** (např. vyhlášky okresního úřadu) **oprávněn ten subjekt, na který oprávnění k dané regulaci přešlo** (v uvedeném případě např. obec s rozšířenou působností svým nařízením^{*)}). Je však třeba upozornit, že „**nástupnický**“ **subjekt bude oprávněn měnit či rušit daný právní předpis pouze pro svůj správní obvod či pro své území**. Může tak dojít k situaci, kdy např. vyhláška okresního úřadu bude pro území jedné obce s rozšířenou působností zrušena nebo změněna a na území jiné obce s rozšířenou působností bude aplikovatelná v nezměněné podobě.

Závěrem je třeba upozornit, že zákon, jímž se ruší nebo mění příslušné zákonné zmocnění, případně jímž dochází ke změně subjektu oprávněného právní předpis vydat, může osud právních předpisů vydaných na jeho základě upravit odlišně. V takovém případě je třeba postupovat podle těchto přechodných ustanovení.

^{*)} Odlišovat je třeba pochopitelně „pouhé“ **převedení zákonného zmocnění z jednoho do jiného zákona, aniž by docházelo k zásadní změně zákonného zmocnění či jeho převedení z jedné působnosti do druhé**. V tomto případě lze podpůrně odkázat na relativně hojnou judikaturu Ústavního soudu, který v souvislosti s přezkumem zákonnosti obecně závazných vyhlášek „vyhledává“ v právním řádu adekvátní zákonné zmocnění, aniž by se cítil být vázán odkazem na konkrétní zákonné zmocnění uvedené v posuzovaném právním předpise, přičemž soulad těchto předpisů zkoumá podle právního stavu platného a účinného v době svého rozhodování, nikoli v době přijetí posuzované normy (Ústavní soud zde vychází z § 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu). Z judikatury správních soudů lze odkázat na právní větu rozsudku Nejvyššího správní-

ho soudu ze dne 30. října 2003, č. j. **5 A 75/2002-53** (publikovaného pod č. 116 ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 2/2004, str. 176): *Přenesení zákonného zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu z jednoho zákona do zákona jiného nepůsobuje, že prováděcí právní předpis se stane samotným zrušením původní delegační klauzule neplatným. Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České republiky a ministerstva financí Slovenské republiky č. 580/1990 Sb., kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, se proto nestala neplatnou tím, že zákon č. 135/1994 Sb. zrušil § 20 zákona o cenách a obsahově totožnou normu vložil do § 2 zákona ČNR č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen.*

^{**) Pouze pro úplnost je třeba v souvislosti s okresními úřady doplnit, že **pokud došlo k zániku zákonného zmocnění k vydání vyhlášky (nařízení) okresního úřadu (tato pravomoc nebyla převedena na jiný subjekt)**, vzniká otázka, který subjekt bude nyní oprávněn takový právní předpis **zrušit** (změna pojmově nepřipadá do úvahy). Bylo by možno uvažovat o nařízení vlády podle čl. 78 Ústavy (s ohledem na „podřízenost“ okresních úřadů přímo vládě) nebo o vyhlášce resortně příslušného ministerstva podle čl. 79 odst. 3 Ústavy, do jehož působnosti problematika upravená nařízením okresního úřadu náleží, či dokonce o nařízení kraje či obce rovněž s přímým odkazem na čl. 79 odst. 3 Ústavy, jestliže krajský úřad či obecní úřad vykonává všeobecnou působnost v oblasti státní správy, v níž byla vyhláška či nařízení okresního úřadu vydáno. Podpůrně lze vyjít z výše citovaného nálezu Ústavního soudu č. 568/2004 Sb. Lze se domnívat, že všechna řešení budou principiálně připadat do úvahy.}

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 6/2006

Označení stanoviska:

Orgán obce příslušný k promíjení místních poplatků

Právní předpis: zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Ustanovení: § 16

Související práv. předpisy:

zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů

Klíčová slova: promíjení místních poplatků; řízení o poplatcích; správa poplatků

Datum zpracování:

21. srpna 2006

Zpracoval: Mgr. Lukáš Rothanzl, v. r., Mgr. Vítězslav Šemora, v. r.

Spolupráce: Ministerstvo financí

Schválili: JUDr. Miroslav Brůna, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Který orgán obce je příslušný rozhodnout o prominutí místního poplatku dle § 16 zákona o místních poplatcích?*

Stanovisko:

Podle ustanovení § 16 zákona o místních poplatcích *obec, která poplatky spravuje, může na žádost poplatníka z důvodu odstranění tvrdosti poplatků nebo jeho příslušnosti zcela nebo částečně prominout*. Vychází tak otázka, který orgán obce je příslušný k rozhodnutí o prominutí místního poplatku, zda zastupitelstvo či rada (při akceptaci východiska, že obec zavádí poplatky v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou), nebo obecní úřad v rámci řízení o poplatcích dle § 14 odst. 3 zákona o místních poplatcích. Zákon o místních poplatcích tuto otázku výslovně neřeší, přičemž odpověď nevyplývá jednoznačně ani ze souvisejících ustanovení zákona.

Dle § 14 odst. 1 zákona o místních poplatcích *patří stanovení poplatků do samostatné působnosti obce, která je ve svém území zavedla*. Ustanovení § 14 odst. 3 pak stanoví, že *řízení o poplatcích vykonává obecní úřad*. Podle § 15 zákona o místních poplatcích *je působnost stanovená obecnímu úřadu podle tohoto zákona výkonem přenesené působnosti*. V souladu s § 11 zákona o místních poplatcích platí, že *nebudou-li poplatky zaplacený (odvedeny) včas nebo ve správné výši, vyměří obec poplatek platebním výměrem*.

Z díky výše citovaného ustanovení § 16 zákona o místních poplatcích vyplývá, že prominutí poplatku je v kontextu zákona o místních poplatcích třeba chápat jako součást správy poplatku; tento pojem má pak dle názoru Ministerstva vnitra stejný obsah jako řízení o poplatcích, k němuž je příslušný obecní úřad v přenesené působnosti (§ 14 odst. 3 ve spojení s § 15 zákona o místních poplatcích) a které je upraveno v zákoně o správě daní a poplatků. Vzhledem k tomu je třeba dospět k závěru, že o promíjení místních poplatků rozhoduje v přenesené působnosti obecní úřad, který je správcem místního poplatku a vykonává též poplatkové řízení. Toto rozhodování nenáleží do samostatné působnosti zastupitelstva či rady obce. Na druhou stranu - s ohledem na nejednoznačnost citovaných ustanovení zákona o místních poplatcích - samotný fakt, že zastupitelstvo či rada obce přijme usnesení s cílem prominout místní poplatky, nelze považovat za dostatečný důvod pro zásah Ministerstva vnitra v rámci výkonu dozoru nad samostatnou působností obce. Takové usnesení je třeba chápat jako projev politické vůle zastupitelstva (rady), které nemůže vyvolat účinky prominutí poplatku (to se může stát jen rozhodnutím obecního úřadu podle zákona o správě daní a poplatků) a kterým příslušný orgán, tj. obecní úřad, není při rozhodování o prominutí poplatku vázán.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 7/2006

Označení stanoviska:

Povolování výjimek z povinností stanovených obecně závaznými vyhláškami obcí

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

Ustanovení: § 9 a § 130 odst. 1 správního řádu; § 102 odst. 3 obecního zřízení

Související práv. předpisy:

Klíčová slova: výjimky z obecně závazných vyhlášek, rozhodování ve správním řízení, zbytková působnost obce

Datum zpracování:

4. září 2006

Zpracoval: JUDr. Adam Furek, v. r.

Spolupráce: Odbor legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra (Mgr. Jan Břeň) – stanovisko č. j. LG-798/2006, ze dne 4. července 2006

Schválili: JUDr. Miroslav Brůna, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz:

Je rozhodování obce o povolení výjimky z povinností uložené obecně závaznou vyhláškou rozhodováním podle části druhé správního řádu? Který orgán obce bude příslušný k rozhodnutí o povolení výjimky, jestliže není výslovně určen v textu obecně závazné vyhlášky?

Stanovisko:

Obce ve svých obecně závazných vyhláškách v některých případech umožňují povolování výjimek z povinností v těchto vyhláškách stanovených. V některých případech taková ustanovení obsahují bližší kritéria pro udělení těchto výjimek, v jiných ponechávají jejich udělení zcela na volném uvážení orgánu obce. Ve většině případů tato ustanovení rovněž přímo stanoví konkrétní orgán, který je o výjimce oprávněn rozhodnout (rada obce, starosta obce

nebo obecní úřad), nicméně lze nalézt i obecně závazné vyhlášky bez výslovného určení takového orgánu.

K přípustnosti takových ustanovení v obecně závazných vyhláškách obcí se Ústavní soud vyjádřil v nálezu ze dne 2. dubna 1996, sp. zn. Pl. ÚS 31/95, ve kterém konstatoval: *Pokud jde o čl. 1 odst. 3, napadený návrhem přednosty okresního úřadu, Ústavní soud se domnívá, že toto ustanovení není v rozporu s čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod ani s ust. čl. 2 odst. 4 Ústavy ČR. Podle názoru Ústavního soudu se tímto ustanovením nezakládá žádná nová působnost rady obce nad rámec zákona, jak se namítá v návrhu přednosty okresního úřadu, pouze se konkretizuje pravomoc obecní rady vyplývající z ust. § 45 písmeno p) zákona č. 367/1990 Sb., o obcích, v platném znění. K tomu je třeba podotknout, že obecní rada tím, že udělí výjimku z uplatňování obecně závazné vyhlášky obce č. 8/95, neuděluje výjimku z uplatňování obecně závazných právních předpisů vyšší právní síly, zejména zákonů, upravujících problematiku nočního klidu (zejména již zmíněného zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích). Aplikace těchto právních předpisů zůstává ustanoveními čl. 1 odst. 3 napadené obecně závazné vyhlášky nedotčena.* Přípustnost takových ustanovení v obecně závazných vyhláškách lze nepřímo dovodit též z některých dalších nálezů Ústavního soudu - srov. např. nález ze dne 27. března 2001, sp. zn. Pl. ÚS 23/99 nebo nález ze dne 4. října 2005, sp. zn. Pl. ÚS 7/04.

V souvislosti s těmito ustanoveními vzniká na prvním místě otázka, zda se na povolování individuálních výjimek^{*)} (tj. výjimek *ad hoc* pro určitou osobu) z obecně závazných vyhlášek vztahují ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a pokud ano, v jakém rozsahu.

Podle našeho názoru je třeba rozhodování o výjimkách z obecně závazných vyhlášek považovat za *postup*, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší právo anebo povinnosti jmenovitě určené osoby ve smyslu § 9 správního řádu, a na tento postup obce je proto nutno vztáhnout příslušná ustanovení části druhé správního řádu. V důsledku toho příslušný orgán obce (správní orgán) o povolení výjimky rozhoduje rozhodnutím podle správního řádu, nikoli „pouhým“ usnesením podle obecního zřízení či jiným mimoprocesním způsobem (např. neformálním přípisem starosty). Rozhodnutí o výjimce rovněž podléhá přezkumu na základě podaného odvolání či přezkumu v přezkumném řízení.

Jelikož se na rozhodování o povolení výjimek vztahují uvedená ustanovení správního řádu, bude k tomuto rozhodnutí **věcně příslušný ten orgán obce, o kterém to příslušné ustanovení obecně závazné vyhlášky** (případně usnesení rady nebo zastupitelstva obce, vydané podle § 102 odst. 3 obecního zřízení), **stanoví** (§ 10 správního řádu), přičemž takové ustanovení obecně závazné vyhlášky lze považovat za ustanovení vylučující aplikaci § 130 odst. 1 správního řádu i § 102 odst. 3 obecního zřízení. **Jestliže však takové určení obecně závazná vyhláška (usnesení) neobsahuje**, vzniká otázka, zda bude tento orgán určen podle § 130 odst. 1 správního řádu nebo podle § 102 odst. 3 obecního zřízení (tedy v obecné rovině zda lze ustanovení § 102 odst. 3 obecního zřízení považovat za ustanovení vylučující aplikaci obecního ustanovení § 130 odst. 1 správního řádu).

Podle § 130 odst. 1 správního řádu, *stanoví-li zákon, že řízení provádí územní samosprávný celek, aniž by určoval, který jeho orgán je k úkonům příslušný, je tímto orgánem v případě kraje krajský úřad a v případě obce obecní úřad*. Naopak obecní zřízení v § 102 odst. 3 upravující „zbytkovou“ pravomoc rady obce stanoví, že *rada obce zabezpečuje rozhodování ostatních záležitostí patřících do samostatné působnosti obce, pokud nejsou vyhrazeny zastupitelstvu*

obce nebo pokud si je zastupitelstvo obce nevyhradilo. Z porovnání obou ustanovení správního řádu a obecního zřízení je třeba dovodit, že ustanovení § 102 odst. 3 obecního zřízení je ve vztahu k § 130 odst. 1 správního řádu *lex specialis* (v případech, kdy obec rozhoduje v samostatné působnosti v režimu správního řádu). Vzhledem k tomu, že rozhodování o výjimkách z obecně závazných vyhlášek spadá do samostatné působnosti obce, je k tomuto rozhodnutí příslušná – není-li v obecně závazné vyhlášce stanoveno jinak – rada obce na základě § 102 odst. 3 obecního zřízení jakožto výkonný orgán obce v oblasti samostatné působnosti (§ 99 odst. 1 obecního zřízení).

*) Pro úplnost uvádíme, že obec může výjimky stanovit též „obecně“, aniž by toto své rozhodnutí vztáhla vůči konkrétním subjektům. V tomto případě rozhoduje „pouhým“ usnesením podle § 102 odst. 3 obecního zřízení rada obce a tento postup nelze považovat za postup podle § 9 správního řádu.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 8/2006

Označení stanoviska:

K možnosti zastupitelstva či rady obce promíjet či postupovat pohledávky vzniklé z výkonu přenesené působnosti na základě § 85 a § 102 odst. 3 zákona o obcích

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)

Ustanovení: § 85 zákona o obcích

Související práv. předpisy:

zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků

zákon č. 565/1992 Sb., o místních poplatcích

Klíčová slova: prominutí pohledávky, přenesená působnost

Datum zpracování:

10. května 2006

Zpracoval: Mgr. Lukáš Rothanzl, v.r., Mgr. Vítězslav Šemora, v. r.

Spolupráce: Ministerstvo financí

Schválili: JUDr. Miroslav Brůna, v. r., vedoucí oddělení legislativně-právního

Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Může zastupitelstvo obce (popřípadě dle výše pohledávky rada obce) v návaznosti na ustanovení § 85 zákona o obcích promíjet či postupovat pohledávky vzniklé z výkonu přenesené působnosti?*

Stanovisko:

Ustanovení § 85 písm. f) zákona o obcích vymezuje pravomoc zastupitelstva obce rozhodovat o majetkoprávním úkonu vzdání se práva a prominutí pohledávky vyšší než 20 000 Kč. Ustanovení § 85 písm. i) zákona o obcích vymezuje pravomoc zastupitelstva obce rozhodovat o postoupení pohledávky vyšší než 20 000 Kč. Dle ustanovení § 102 odst. 3 zákona o obcích rada obce zabezpečuje rozhodování ostatních záležitostí patřících do samostatné působnosti obce, pokud nejsou vyhrazeny zastupitelstvu obce nebo pokud si je zastupitelstvo obce nevyhradilo.

Zastupitelstvo obce rozhoduje ve věcech patřících do samostatné působnosti obce. Ustanovení § 35 odst. 2 zákona o obcích stanoví, že do samostatné působnosti obce patří mimo jiné také záležitosti uvedené v § 85 zákona o obcích. Výkonným orgánem obce v oblasti samostatné působnosti je rada obce, přičemž v oblasti přenesené působnosti přísluší radě rozhodovat jen stanoví-li tak zákon. Přenesenou působnost podle § 61 odst. 1 písm. a) zákona o obcích vykonává s výjimkou věcí, které patří do působnosti jiného orgánu obce, obecní úřad.

Pohledávky vzniklé z výkonu přenesené působnosti jsou vymáhány v režimu zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o správě daní a poplatků) na který odkazuje § 106 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Správcem daně jsou dle § 1 odst. 3 zákona o správě daní a poplatků také orgány obcí v České republice věcně příslušné podle zvláštních zákonů ke správě daní. U pohledávek vzniklých z výkonu přenesené působnosti obce bude správcem daně obecní úřad. Promíjení pohledávek je součástí procesního postupu upraveného zákonem o správě daní a poplatků a není možné, aby do tohoto procesu vstoupil jiný orgán obce, a to z důvodu porušení základních zásad daňového řízení, kterými jsou zásada mlčenlivosti a neveřejnosti. Na základě těchto zásad má pracovník obecního úřadu povinnost zachovávat mlčenlivost o všem, co se při daňovém řízení nebo v souvislosti s ním dozvěděl. V praxi to znamená, že tento pracovník nemůže předat k posouzení nebo k rozhodnutí spisový materiál jednotlivých daňových dlužníků zastupitelstvu obce nebo radě obce.

Zastupitelstvo obce, a stejně tak i rada obce, rozhodují ve věcech patřících do přenesené působnosti, jen stanoví-li tak zákon. Jelikož rozhodování o promíjení pohledávek vzniklých z výkonu přenesené působnosti je stále rozhodováním v režimu přenesené působnosti (a to dle zákona o správě daní a poplatků), nelze zde uplatňovat postup dle § 85 zákona o obcích, protože ten je výkonem samostatné působnosti. Stejně tak nelze z důvodu směřování přenesené a samostatné působnosti pohledávky vzniklé z výkonu přenesené působnosti ani postupovat.

Pro výše uvedené svědčí i skutečnost, že o majetkoprávních úkonech obce, včetně vzdání se práva a prominutí pohledávky, rozhoduje zastupitelstvo obce formou usnesení. Při výkonu přenesené působnosti se orgán

obce řídí dle § 61 zákona o obcích zákony, jinými právními předpisy, usneseními vlády, směrnicemi ústředních správních úřadů a návrhy opatření, popřípadě rozhodnutím krajského úřadu, učiněnými podle zákona o krajích. Usnesení zastupitelstva v uvedeném výčtu nejsou uvedena a tedy nejsou pro orgán obce při výkonu přenesené působnosti závazná.

Z výše uvedených důvodů se ustanovení § 85 písm. f) a i) zákona o obcích nemůže vztahovat na pohledávky vzniklé v přenesené působnosti.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazný výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 9/2006

Označení stanoviska:

Nařízení speciální ochranné deratizace
v obecně závazné vyhlášce

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích

Ustanovení: § 10, § 35

Související práv. předpisy:

zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, § 96

Klíčová slova: deratizace

Datum zpracování:

17. října 2006

Zpracoval: Mgr. Lenka Štanderová, v. r., Mgr. Vítězslav Šemora, v. r.

Spolupráce: Ministerstvo zdravotnictví, stanovisko HEM 381-19.3.04/8355

Schválili: JUDr. Miroslav Brůna, vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Může obec nařídit deratizaci?*

Stanovisko:

Obec je oprávněna dle § 10 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, ukládat povinnosti v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou v případě, že tak stanoví zvláštní zákon. Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v § 96 obsahuje zmocnění, podle kterého obec může obecně závaznou vyhláškou nařídit pro území obce nebo jeho část k ochraně zdraví před vznikem a šířením infekčních onemocnění provedení speciální ochranné dezinfekce a deratizace. Na základě zákona tak obec zabezpečuje své záležitosti v samostatné působnosti obce podle § 35 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, jež jsou spojeny také s otázkou ochrany a rozvoje zdraví. Při vydání tohoto předpisu v samostatné působnosti je pak obec povinna řídit se § 35 odst. 3 písm. a) zákona o obcích. Je-li uvedená problematika upravována v příslušném zákoně, nemůže již obec tuto problematiku upravovat odchylně, popř. stanovit další po-

vinnosti nebo zákazy (viz nálezy Ústavního soudu Pl. ÚS 15/06).

Z povahy speciální ochranné deratizace vyplývá, že ji obec může nařídit pouze tehdy, je-li v obci objektivně zjištěna existence zvýšeného počtu původců a přenašečů infekčních onemocnění a škodlivých a epidemiologicky významných hlodavců a tento zvýšený výskyt je spojen s rizikem ohrožení zdraví lidí. Jak konstatoval rovněž Ústavní soud v nálezu Pl. ÚS 15/06, představuje zmocňovací ustanovení § 96 zákona o ochraně veřejného zdraví pro obec nástroj pro aktuální reakci na zvýšený výskyt hlodavců, když z povahy věci vyplývá, že k zásahu má dojít v co nejkratším termínu od takového zjištění. Naproti tomu nemá význam nařizovat provedení speciální deratizace s půlročním či ročním předstihem, tedy zcela bez závislosti na zjištění alespoň částečného výskytu hlodavců.

Obec nemůže obecně závaznou vyhláškou uložit nebo změnit povinnosti, které již vyplývají ze zákona nebo stanov povinnosti, které nesouvisí se zajištěním provedení speciální ochranné deratizace. Nelze např. stanovit nebo změnit povinnost zajistit provedení speciální ochranné deratizace podle potřeby (ihned) při zvýšeném výskytu hlodavců a podobných živočichů, povinnost provádět deratizaci jako součást čištění a běžných technologických postupů, tj. běžnou deratizaci, povinnost udržovat objekty v čistotě, co nejlépe zajistit objekty proti vnikání hlodavců, či povinnost zamezit přístupu nepovolaným osobám a zvířatům k položeným nástrahám.

Obce mohou tedy nařídit provedení plošné speciální deratizace podle § 96 zákona o ochraně veřejného zdraví pouze následně na základě průzkumu a objektivně zjištěného zvýšeného výskytu hlodavců s rizikem ohrožení zdraví lidí. Vyhláškou obce lze nařídit provedení plošné deratizace teprve poté, kdy výskyt hlodavců nelze zvládnout deratizačními zásahy prováděnými v jednotlivých objektech. Bezdůvodné preventivní a opakované používání deratizačních prostředků, určených k provádění speciální ochranné deratizace, může vytvořit rezistenci škodlivých živočichů a negativně ovlivnit zdraví lidí. Nařízení neodůvodněného použití deratizačních přípravků na území obydleném lidmi je v rozporu se zákonem a může tím být ohrožováno i životní prostředí.

Tímto stanoviskem se ruší stanovisko Ministerstva vnitra č. 60/2004.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 10/2006

Označení stanoviska:

Regulace používání zábavné pyrotechniky v obecně závazné vyhlášce

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Ustanovení: § 10, § 35

Související práv. předpisy:

zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů
vyhláška č. 174/1992 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi

Klíčová slova: zábavná pyrotechnika, veřejný pořádek

Datum zpracování:

17. října 2006

Zpracoval: Mgr. Lukáš Rothanzl, v. r., Mgr. Vítězslav Šemora, v. r.

Schválili: JUDr. Miroslav Brůna, vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Je možné regulovat používání zábavné pyrotechniky v obecně závazné vyhlášce obce o veřejném pořádku?*

Stanovisko:

Na základě ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích je obec oprávněna ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku a tím eliminovat činnosti, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku. V rámci aplikace tohoto zákonného zmocnění však obec v souladu s ustálenou judikaturou Ústavního soudu musí dodržet meze své působnosti vymezené zákonem a nemůže upravovat otázky, které jsou vyhrazeny pouze zákonně úpravě nebo jsou již upraveny právními předpisy práva veřejného nebo soukromého (srov. nálezy Ústavního soudu Pl. ÚS 16/97, Pl. ÚS 20/01, Pl. ÚS 17/02). V souladu s těmito závěry pak v souvislosti s regulací zábavné pyrotechniky v obecně závazných vyhláškách obcí Ústavní soud v minulosti judikoval v tom smyslu, že problematika prodeje a používání pyro-

technických předmětů je již dostatečně regulována zákonem č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláškou Českého báňského úřadu č. 174/1992 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi, a obec proto nemůže přikročit k absolutnímu zákazu používání zábavné pyrotechniky na svém území (Pl. ÚS 5/99, Pl. ÚS 2/2000).

Uvedené závěry neznamenaají nicméně absenci oprávnění obce regulovat za určitých podmínek používání pyrotechnických předmětů v samostatné působnosti formou obecně závazné vyhlášky. Toto oprávnění, jakož i podmínky jeho realizace dovodil Ústavní soud v nálezu Pl. ÚS 57/05. V tomto nálezu se Ústavní soud nevyslovil ke své dřívější judikatuře, z čehož vyplývá s ohledem na požadavek kontinuity vlastní judikatury, formulovaný Ústavním soudem např. v nálezu Pl. ÚS 11/02, skutečnost, že platnost závěrů dle výše uvedených rozhodnutí zůstává nedotčena.

V nálezu Pl. ÚS 57/05 Ústavní soud konstatoval, že „povinnost, kterou má obec možnost uložit v rámci věcně vymezené samostatné působnosti ve smyslu § 10 zákona o obcích, je nutné interpretovat tak, aby se ukládaný zákaz či příkaz nedostal do rozporu s kogentními zákonnými normami nebo ústavním pořádkem“. Jak vyplývá z dalšího obsahu citovaného nálezu, je otázku zákonnosti regulace používání pyrotechnických produktů třeba posoudit na základě interpretace účelu, který vyhláška touto regulací sleduje. Tento účel pak musí být širší než účel sledovaný zákonem č. 61/1988 Sb., tj. zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví. V konkrétním případě to znamená, že je obec oprávněna omezit používání zábavné pyrotechniky pouze za účelem ochrany majetku, zejména pak v jeho kulturně sociální dimenzi dané veřejným zájmem na ochraně kulturních památek. Splněny musí být kromě toho i další podmínky, vyplývající z § 10 písm. a) zákona o obcích, zejména určitost stanoveného zákazu spočívající v dostatečné konkretizaci veřejných prostranství, na nichž se tento zákaz uplatňuje (např. Pl. ÚS 50/03).

Shrňme-li tedy, není obec oprávněna prostřednictvím obecně závazné vyhlášky přistoupit k plošnému paušálnímu zákazu používání pyrotechnických předmětů na svém území. Takový zákaz lze stanovit ve vztahu k určitým veřejným prostranstvím, vyžaduje-

-li to zajištění místních záležitostí veřejného pořádku s ohledem na potřebu ochrany obecního majetku.

Tímto stanoviskem se **ruší stanoviska č. 14/2005 a č. 57/2004.**

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko je závazné pro výkon dozoru

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 11/2006

Označení stanoviska:

K posuzování obecně závazných vyhlášek, kterými se vyhláší tzv. závazné části územního plánu

Právní předpis: Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

Ustanovení: § 29 odst. 3

Související předpisy:

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 84 odst. 2 písm. b)

Klíčová slova: územně plánovací dokumentace, závazná část územního plánu

Datum zpracování:

26. října 2006

Zpracoval: Mgr. Lukáš Rothanzl, v. r., Mgr. Vítězslav Šemora, v. r.

Schválili: JUDr. Miroslav Brůna, vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Podle jakých hledisek je třeba postupovat při výkonu dozoru nad obecně závaznou vyhláškou obce, kterou se vyhláší tzv. závazné části územního plánu?*

Stanovisko:

Podle ustanovení § 12 písm. a) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), je obec orgánem územního plánování. V souladu s ustanovením § 13 stavebního zákona obec v přenesené působnosti pořizuje územní plán obce. Dle § 26 odst. 2 stavebního zákona schvaluje obec územní plány pro svá území. Konečně ustanovení § 29 odst. 3 stavebního zákona stanoví, že závaznou část územně plánovací dokumentace a její změny, které schvaluje kraj nebo obec v samostatné působnosti, vyhláší jejich orgány obecně závaznou vyhláškou.

Z citovaných ustanovení stavebního zákona vyplývá specifikum platné právní úpravy územního plánování, kterým je prolínání působností obce v procesu pořizování a schvalování územně plánovací dokumentace. Zatímco

tzv. pořizování územně plánovací dokumentace, jehož procedura je stavebním zákonem podrobně upravena v ustanoveních oddílu 4 (§ 16 - § 25), je výkonem přenesené působnosti, schvalován je územní plán zastupitelstvem obce v samostatné působnosti (§ 84 odst. 1 ve spojení s § 84 odst. 2 písm. b) zákona o obcích). Tzv. závaznou část územně plánovací dokumentace vyhláší orgány obce (tj. následně po schválení pořizovaného územního plánu) obecně závaznou vyhláškou, tedy právním předpisem vydaným na úseku samostatné působnosti. Vzhledem k popsanému prolínání působností obce v oblasti územního plánování vystává otázka určení orgánů, příslušných k výkonu dozoru nad zákonností postupu obce, jakož i hledisek posuzování zákonnosti obsahu obecně závazné vyhlášky o závazných částech územního plánu ze strany Ministerstva vnitra.

Podle § 14 odst. 2 písm. a) stavebního zákona vykonává krajský úřad působnost tzv. nadřízeného orgánu územního plánování pro obec; krajský úřad je rovněž orgánem příslušným k dozoru nad výkonem přenesené působnosti obce dle § 125 a 126 zákona o obcích. Z pozice nadřízeného orgánu územního plánování přísluší krajskému úřadu mj. posouzení návrhu územně plánovací dokumentace před jejím schválením dle § 25 odst. 1 stavebního zákona, přičemž z odstavce 2 téhož ustanovení vyplývá, že v případě shledaných nedostatků lze územně plánovací dokumentaci schválit teprve na základě potvrzení krajského úřadu o jejich odstranění pořizovatelem, tj. obcí. Souhlasné stanovisko krajského úřadu (byť konkludentní, srov. § 25 odst. 3 stavebního zákona) je tedy nezbytnou podmínkou schválení návrhu územně plánovací dokumentace zastupitelstvem. Pořízený návrh územního plánu posuzuje krajský úřad mj. i z hlediska souladu obsahu návrhu a postupu při jeho projednání se stavebním zákonem a s ostatními právními předpisy (§ 25 odst. 1 stavebního zákona). Tato skutečnost má zásadní význam rovněž pro dozorovou pravomoc Ministerstva vnitra ve vztahu k obecně závazné vyhlášce obce, již se vyhláší závazné části územního plánu.

Výkladem výše citovaných ustanovení stavebního zákona lze dospět k závěru, že v samostatné působnosti má obec, resp. zastupitelstvo obce, právo pořízený návrh územně plánovací dokumentace schválit či neschválit, nemůže však věcně zasahovat do jeho obsahu, neboť ten je výsledkem procesu pořizování, který probíhá v přenesené působnosti obce. Jinými slovy, schválit lze z obsahu

vého hlediska pouze to, co bylo předepsaným způsobem a se souhlasem nadřízeného orgánu územního plánování pořízeno. Tzv. závazné části pořízené a následně schválené územně plánovací dokumentace se poté dle § 29 odst. 3 stavebního zákona vyhláší formou obecně závazné vyhlášky. Z této dikce, jakož i ze skutečnosti, že podkladem pro rozhodovací činnost v území je územně plánovací dokumentace jako celek (srov. § 37 odst. 1 stavebního zákona), vyplývá „pouhý“ publikační charakter obecně závazné vyhlášky, jejímž účelem je sdělit obsah závazné části územního plánu adresátům.

Ministerstvo vnitra proto v rámci výkonu dozoru nad zákonností právních předpisů obcí posuzuje předmětné vyhlášky, vydané na základě § 29 odst. 3 stavebního zákona, primárně z toho hlediska, zda obce v těchto vyhláškách neučinily předmětem regulace skutečnosti a vztahy, které nebyly či nemohly být projednávány v předchozím formalizovaném procesu a nevybočují proto z obsahového rámce pořízeného a schváleného územního plánu. Ministerstvu vnitra naopak nepřísluší hodnotit zákonnost či věcnou správnost vlastních regulativů, vyjadřujících ve smyslu § 29 odst. 1 stavebního zákona základní zásady uspořádání území a limity jeho využití. Tyto otázky přísluší dle § 25 odst. 1 stavebního zákona k posouzení krajskému úřadu, jakožto nadřízenému orgánu územního plánování. Kritériem hodnocení zákonnosti obsahu vyhlášky z pohledu dozorové působnosti Ministerstva vnitra není ze stejného důvodu ani dodržení těch ustanovení stavebního zákona, upravujících procesní postup pořizování územně plánovací dokumentace (konkrétně např. okolnost, zda byly předepsaným způsobem vypořádány námitky vlastníků pozemků a staveb, jež mohou být dotčeny navrhovaným řešením).

Na podporu uvedených závěrů lze odkázat na relevantní judikaturu Ústavního soudu. V nálezu č. 271/1995 Sb. (Pl. ÚS 17/95) se Ústavní soud vyslovil mj. k otázce dodržení stanovené procedury pořizování územně plánovací dokumentace a jejímu vztahu k zákonnosti právního předpisu, kterým se vyhláší závazná část územního plánu, přičemž Ústavní soud v této souvislosti konstatoval následující:

„...Poslední otázkou, kterou se musel Ústavní soud zabývat, bylo to, zda napadený právní předpis byl přijat ústavně předepsaným způsobem. Při řešení této otázky pak musel Ústavní soud nejprve posoudit, zda do tohoto hodno-

cení spadá též přezkoumání postupu správních orgánů při pořizování, schvalování a změnách plánovací dokumentace, v konkrétním případě tedy dodržení všech ustanovení § 21 až 31 stavebního zákona. Odpověď na tuto otázku zní tak, že takto široké zkoumání Ústavnímu soudu nepřísluší. Ústavně předepsaným způsobem přijetí právního předpisu rozumí Ústavní soud postupy při tvorbě právních předpisů obsažené v ústavních zákonech, případně postupy stanovené v ostatních zákonech, jsou-li jimi rozváděny ústavní principy. Projednání právního předpisu uvnitř systému orgánů státní správy však do přezkumné pravomoci Ústavního soudu nespadá, pokud se jím nezasahuje do ústavně garantovaných práv...“

Z právě uvedeného vyplývá, že za řádnou aplikaci příslušných ustanovení právních předpisů v procesu pořizování územně plánovací dokumentace jsou odpovědný příslušné orgány územního plánování. Ministerstvu vnitra nepřísluší posuzovat dodržení těchto ustanovení v rámci posuzování zákonnosti právních předpisů územních samosprávných celků.

Skutečnost, že předmětem dozoru nad obecně závaznými vyhláškami o závazných částech územního plánu má být především posouzení souladu mezi obsahem vyhlášky a schváleným územním plánem, vyplývá dále z již uvedeného publikačního charakteru vyhlášky. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího právního soudu č. j. 1 Ao 1/2006 – 74, kde se mj. uvádí, cit.: *„...mezi obecně závaznou vyhláškou na straně jedné a změnou územního plánu na straně druhé je třeba rozlišovat. Obecně závazná vyhláška v daném případě slouží pouze jako publikační prostředek, jímž se obsah změny územního plánu komunikuje adresátům...“*. Je tedy zřejmé, že případnou nezákonnost územního plánu, jakožto opatření obecné povahy (tento charakter územního plánu dovodil Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku) nelze zhojit cestou dozoru nad obecně závaznou vyhláškou o jeho závazných částech. Uplatnění dozorové pravomoci Ministerstva vnitra je proto na místě tam, kde nápravu nelze v plném rozsahu zjednat jinak, tj. především v případě nezákonné regulace nad rámec platně pořízeného a schváleného územního plánu.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko je závazné pro výkon dozoru

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 12/2006

Označení stanoviska: Stanovení povinností v požárním řádu obce dle nálezu Ústavního soudu č. Pl. ÚS 25/06

Právní předpis: zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů

Ustanovení: § 1, § 5 odst. 1 písm. b, § 17 odst. 1 písm. b), e)

Související práv. předpisy: § 10 písmeno d), § 35 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Klíčová slova: požární řád obce, povinnosti fyzických a právnických osob

Datum zpracování: 24. listopadu 2006

Zpracovali: Mgr. Lukáš Rothanzl, v. r., Mgr. Vítězslav Šemora, v. r. projednáno s odborem legislativy a koordinace předpisů

Schválili: JUDr. Miroslav Brůna, vedoucí oddělení legislativně-právního
Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Může požární řád obce uložit fyzickým osobám povinnost udržovat volné příjezdové komunikace pro požární techniku? K možnostem konkretizace zákonných povinností v požárním řádu.*

Stanovisko:

Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o požární ochraně“) stanoví v § 5 odst. 1 písm. b) **právnickým osobám a podnikajícím fyzickým osobám** povinnost vytvářet podmínky pro hašení požárů a pro záchranné práce, zejména **udržovat volné příjezdové komunikace a nástupní plochy pro požární techniku, únikové cesty a volný přístup k nouzovým východům, k rozvodným zařízením elektrické energie, k uzávěrům vody, plynu, topení a produktovodům, k věcným prostředkům požární ochrany a k ručnímu ovládnutí požárně bezpečnostních zařízení.** Základní **povinnosti fyzických osob** jsou stanoveny v § 17 zákona o požární ochraně. Tímto ustanovením je fyzickým osobám analogicky s citovaným § 5 odst. 1 písm. b) zákona o požární

ochraně výslovně uložena povinnost *zajistit přístup k rozvodným zařízením elektrické energie a k uzávěrům plynu, vody a topení* (písm. b/), resp. povinnost **zajistit přístup k požárně bezpečnostním zařízením a věcným prostředkům požární ochrany za účelem jejich včasného použití a dále udržovat tato zařízení a věcné prostředky v provozuschopném stavu; uvedené povinnosti se vztahují na osoby, které mají uvedená zařízení a věcné prostředky ve vlastnictví či užívání** (písm. e/).

Z citovaných ustanovení zákona o požární ochraně vyplývá, že povinnost udržovat volné příjezdové komunikace pro požární techniku je výslovně stanovena pouze právnickým a podnikajícím fyzickým osobám. Vystává tedy otázka, zda lze uvedenou povinnost vztáhnout rovněž na nepodnikající fyzické osoby, jakožto vlastníky příjezdových komunikací. Za použití metody logického výkladu *argumentum a contrario* by odpověď na tuto otázku byla záporná (stanoví-li právní předpis určitou povinnost právnickým osobám a podnikajícím fyzickým osobám, nevztahuje se tato povinnost na nepodnikající fyzické osoby). Takto argumentovat však v daném případě nelze, jak vyplývá z nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 25/06.

V uvedeném nálezu připustil Ústavní soud v závislosti na místních podmínkách **možnost konkretizace zákonných povinností vlastníků nebo uživatelů zdrojů vody v souvislosti s umožněním použití požární techniky a čerpáním vody pro hašení požárů, resp. udržováním trvalé použitelnosti čerpacích stanovišť pro požární techniku.** Podmínkou takového postupu ovšem je, že se nejedná o stanovení zcela nových, v rozporu se zákonnou úpravou stojících povinností, nýbrž o konkretizaci slučitelnou se zákonnou úpravou.

V návaznosti na uvedené závěry je ustanovení požárního řádu obce, kterým se fyzickým osobám ukládá povinnost zajistit volný příjezd pro požární techniku, třeba považovat toliko za **konkretizaci zákonné povinnosti fyzických osob zajistit přístup k požárně bezpečnostním zařízením a věcným prostředkům požární ochrany** (§ 17 odst. 1 písm. e/ zákona o požární ochraně). Tato konkretizace je plně v souladu se základním účelem zákona o požární ochraně, kterým je *vytvoření podmínek pro účinnou ochranu života a zdraví občanů a majetku před požáry a pro poskytování pomoci při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech* (§ 1 zákona o požární ochraně), a není tedy v rozporu se zákonnou

úpravou (nejedná se zneužití samostatné působnosti obce cestou sledování účelu, který není zákonem aprobován). V souladu se zákonem je za použití totožné argumentace např. i stanovení povinnosti oznámit znemožnění použití zdroje vody pro účely požární ochrany či povinnosti projednat s příslušnými orgány provádění prací omezujících

nebo znemožňujících použití zdroje vody pro účely požární ochrany.

Tímto stanoviskem se ruší stanovisko č. 15/2005.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko je závazné pro výkon dozoru

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 13/2006

Označení stanoviska:

Postup Ministerstva vnitra při hodnocení souladu obecně závazných vyhlášek obcí se zákonem

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Ustanovení: § 10, § 12, § 35, § 123

Související práv. předpisy:

Ústava ČR a Listina základních práv a svobod, zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů

Klíčová slova: test čtyř kroků, pravomoc obce, působnost obce

Datum zpracování:

22. listopadu 2006

Zpracovali:

Mgr. Vítězslav Šemora, v. r., JUDr. Jaroslav Budinský, v. r. Mgr. Petr Faltus, v. r.

projednáno s odborem legislativy a koordinace předpisů

Schválili:

JUDr. Miroslav Brůna, v. r., vedoucí oddělení legislativně právního

Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Jakým způsobem postupuje Ministerstvo vnitra při hodnocení souladu obecně závazných vyhlášek obcí se zákonem*

Stanovisko:

Jak vyplývá z dlouhodobé rozhodovací praxe Ministerstva vnitra při pozastavování účinnosti obecně závazných vyhlášek (dále jen „OZV“) obcí, tak z navazující praxe Ústavního soudu při rozhodování o jejich případném zrušení, je pro posouzení souladu OZV se zákonem rozhodující splnění zákonem stanovených podmínek pro jejich formální a obsahové náležitosti. U formální stránky vydávání OZV je posuzována zejména otázka, zda byla OZV přijata a vydána v mezích Ústavou garantované a zákony konkretizované kompetence obcí a dále, zda se tak stalo Ústavou a zákony předvídaným způsobem. Z hlediska obsahu je potom posuzován soulad ustanovení OZV s ústavními zákony a zákony.

K posouzení formální a obsahové stránky OZV představil Ústavní soud v nálezu Pl. ÚS 63/04 tzv. „test čtyř kroků“, který lze v současnosti považovat za standard a východisko při rozhodování o souladu OZV se zákonem, a který ve své rozhodovací praxi uplatňuje rovněž Ministerstvo vnitra..

Test čtyř kroků sestává z/ze:

- a) přezkumu pravomoci obce vydávat OZV;
- b) zkoumání, zda se obec při vydávání OZV nepohybovala mimo hranice zákonem vymezené věcné působnosti;
- c) zkoumání, zda obec při vydávání OZV nezneužila zákonem jí svěřenou působnost;
- d) a přezkumu obsahu vyhlášky z hlediska „nerozumnosti“.

Ad a) Přezkum pravomoci obce vydávat OZV

Oprávnění obce vydávat OZV vyplývá z čl. 104 odst. 3 Ústavy, dle kterého mohou zastupitelstva v mezích své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky. Vydávání OZV má povahu originární normotvorby a k jeho realizaci není třeba výslovného zákonného zmocnění (k uložení povinnosti v OZV však již výslovného zákonného zmocnění třeba je – viz např. nález Ústavního soudu Pl. ÚS 17/02). Při přezkumu tohoto bodu testu je posuzováno, zda byla OZV vydána orgánem k tomu zmocněným, tj. zastupitelstvem obce a zda se tak stalo zákonem stanoveným způsobem (procedurou), tj. přijetím platného usnesení zastupitelstva obce, k němuž je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech členů zastupitelstva obce, a náležitým vyhlášením OZV, tedy vyvěšením po dobu 15 dnů na úřední desce obecního úřadu.

Dospěje-li Ministerstvo vnitra nebo Ústavní soud k závěru, že obec postupovala v souladu s tímto bodem testu čtyř kroků, přistupuje k posouzení druhého bodu testu.

Ad b) Zkoumání, zda se obec při vydávání OZV nepohybovala mimo hranice zákonem vymezené věcné působnosti

U druhého bodu testu je předmětem posouzení působnost obce při vydávání OZV, respektive posouzení, zda se obec při vydání OZV nepohybovala mimo meze své zákonem vymezené působnosti, tj. *ultra vires*. Působnost, v níž

obec vydává OZV jest působností samostatnou a je vymezena v § 35 zákona o obcích, ze kterého rovněž vyplývá, že se obec při vydávání OZV řídí zákony. Obec však není oprávněna upravovat v OZV otázky, které jsou vyhrazeny toliko zákonně úpravě a rovněž otázky, které jsou již upraveny předpisy práva veřejného či soukromého (viz např. nález Ústavního soudu Pl. ÚS 4/98) a smyslem OZV rovněž není reprodukce zákonů týkajících se úkolů státní správy nebo normování této oblasti, ale samostatná správa vlastních záležitostí (viz např. nález Pl. ÚS 16/97). V neposlední řadě je třeba zmínit rovněž skutečnost, že v případech, kdy obec vystupuje jako subjekt ukládající povinnosti fyzickým a právnickým osobám, je vázána čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, dle kterých je třeba k ukládání povinnosti výslovného zákonného zmocnění (viz např. nález Ústavního soudu Pl. ÚS 17/02).

K využití druhého kroku testu v rozhodovací praxi Ústavního soudu lze odkázat např. na nález Pl. ÚS 3/05, nález Pl. ÚS 32/05, nález Pl. ÚS 27/04 a v nález Pl. ÚS 62/04

Dospěje-li Ministerstvo vnitra nebo Ústavní soud k závěru, že obec postupovala zcela nebo z části v souladu s tímto bodem testu čtyř kroků, přistupuje k posouzení třetího bodu testu.

Ad c) Zkoumání, zda obec při vydávání OZV nezneužila zákonem jí svěřenou působnost

V rámci třetího bodu testu se Ústavní soud zabývá posouzením, zda obec nezneužila svoji zákonem stanovenou působnost, přičemž stanovuje tři základní formy tohoto zneužití. Jde jednak a) o sledování účelu, který není zákonem aprobován, b) o opomíjení relevantních úvah při přijímání rozhodnutí a c) k přihlížení k nerelevantním úvahám. Z dosavadní rozhodovací praxe Ústavního soudu je možné dovodit, že pod tento bod testu bude možné podřadit např. případy neurčitosti právního příkazu, např. nedo-

statečně konkretizovaná veřejná prostranství pro účely zá- kazu či omezení některých činností apod.

Kroku tři využil Ústavní soud např. v nálezu Pl. ÚS 24/06, Pl. ÚS 15/06 a v nálezu Pl. ÚS 1/05.

Posoudí-li Ministerstvo vnitra či Ústavní soud postup obce zčásti nebo zcela v souladu s třetím krokem testu, podrobí celou OZV po obsahové stránce rovněž přezkumu z hlediska nerozumnosti (*unreasonableness*).

Ad d) Přezkum obsahu vyhlášky z hlediska „nerozumnosti“ (*unreasonableness*)

Aplikace principu „nerozumnosti“ ze strany Ministerstva vnitra a Ústavního soudu musí být velmi restriktivní a měla by se omezit jen na případy, kdy se OZV obce jeví jako zjevně absurdní. Za zjevnou absurdnost lze přitom považovat jen případ, kdy provedený přezkum vede jen k jedinému možnému (v protikladu k preferovanému nebo rozumnému) závěru, který je absurdní, a tento rozpoznáný závěr zůstal naopak obcí nerozpoznán. Nerozumnost nesmí být použita jako záminka k zásahu do obcí přijaté OZV jen z důvodu věcného nesouhlasu Ministerstva vnitra či Ústavního soudu.

Aplikace principu nerozumnosti tedy přichází v úvahu jen za extrémních okolností, nesmí být jen možným jiným názorem, aniž by byla zároveň vyvrácena možná rozumnost názoru obce. Posuzování, zda obec jednala rozumně, není jednoduše otázkou, zda jednala v souladu s oprávněním poskytnutým jí zákonem; posouzení nerozumnosti spíše vyžaduje zvážit napadenou vyhlášku z hlediska jejích dopadů měřených obecnou rozumností (viz např. nález Pl. ÚS 57/05).

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 14/2006

Označení stanoviska:

Povinnosti k ochraně veřejné zeleně v obecně závazné vyhlášce obce

Právní předpis: zákon č. 128/2000 Sb., o obcích

Ustanovení: § 10, § 35

Související práv. předpisy:

zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů

Klíčová slova: veřejná zeleň, veřejné prostranství, kácení dřevin, pokos, přestupky

Datum zpracování:

15. listopadu 2006

Zpracovali: Mgr. Lenka Štanderová, v. r., Mgr. Vítězslav Šemora, v. r.

projednáno s odborem legislativy a koordinace předpisů

Schválili: JUDr. Miroslav Brůna, v.r. vedoucí oddělení legislativně-právního

Ing. Marie Kostruhová, v. r., ředitelka odboru

Dotaz: *Může obec upravovat v obecně závazné vyhlášce povinnosti v oblasti veřejné zeleně?*

Stanovisko:

Mezi oblastí, do nichž obec může zasahovat ukládáním povinností obecně závaznou vyhláškou v samostatné působnosti, patří ochrana životního prostředí, zeleně v zastavbě a ostatní veřejné zeleně. Zmocnění, na jehož základě může obec přistoupit k vydání takové obecně závazné vyhlášky, je zakotveno v § 10 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“).

Veřejnou zeleň je s ohledem na znění § 34 zákona o obcích („*Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.*“) třeba chápat jako **veřejné prostranství**. Není-li splněna podmínka přístupnosti zeleně každému bez ome-

zení, nelze takový prostor zahrnout mezi veřejnou zeleň, jak již judikoval Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 38/05 ze dne 19. září 2006. Jednalo se o školní zahrady, zahrady mateřských škol a jeslí, zeleň ve sportovních areálech a kolem kulturních a zdravotnických zařízení. Dalšími prostory, které nelze zahrnout pod pojem veřejná zeleň, jsou např. les, rekreační les, lesopark a silniční ochranné pásmo, neboť se jedná o termíny užívané v rámci výkonu státní správy lesního hospodářství, resp. silniční správy, kdy se uplatňuje postup podle zvláštních zákonů.

Při ukládání povinností v obecně závazné vyhlášce se obec musí pohybovat v mezích své samostatné působnosti a nezasahovat do výkonu státní správy, která je upravena zvláštními zákony. Základní povinnosti fyzických a právnických osob týkající se ochrany rostlin jsou vlastníku pozemku nebo jiné osobě, která pozemek užívá z jiného právního důvodu, uloženy ust. § 3 odst. 1 písm. a) a b) zákona o rostlinolékařské péči. Tyto osoby jsou ze zákona povinny zjišťovat a **omezovat výskyt a šíření škodlivých organismů včetně plevelů tak, aby nevznikla škoda jiným osobám nebo nedošlo k poškození životního prostředí anebo k ohrožení zdraví lidí nebo zvířat**, a dále jsou povinny **používat k ošetřování rostlin, ... proti škodlivým organismům pouze přípravky, další prostředky a mechanizační prostředky povolené k používání podle zákona o rostlinolékařské péči**. V případě výskytu a šíření plevelů, které se šíří z neobdělávané zemědělské půdy a neudržované nezemědělské půdy posoudí příslušné obecní úřady obcí s rozšířenou působností tento přestupek a mohou jej v souladu se zákonem postihnout. Ve vyhláškách často vyskytující se určení počtu pokosů či určení mechanismů, jimiž má být prováděna minimální údržba zeleně, tak zasahuje do oblasti upravené zákonem.

Rovněž nelze ve vyhlášce podrobněji či nově upravovat **povinnosti související s ořezem či kácením dřevin**, neboť i tato skutečnost je předmětem úpravy zákona o ochraně přírody a krajiny. Dřeviny rostoucí mimo les jsou ust. § 7 odst. 1 uvedeného zákona chráněny před poškozováním a ničením, přičemž péče o dřeviny, zejména jejich ošetřování a udržování, je povinností vlastníků. Zákon vymezuje případy, při nichž je nezbytné získat před zásahem do dřeviny povolení orgánu ochrany přírody. V tomto povolení, které má povahu rozhodnutí, může být žadateli uloženo zajistit přiměřenou náhradní výsadbu jako kompenzaci za

způsobilou ekologickou újmu, k níž dojde pokácením dané dřeviny.

Častým pochybením obcí v obecně závazných vyhláškách o veřejné zeleni je zakázání výkonu činností, které jsou již v současnosti zakázány ve zvláštních právních předpisech. Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), jakož i zákon o ochraně přírody a krajiny postihují v dostatečné míře poškozování nejen veřejné zeleně (viz výše), škodu způsobenou na cizím majetku např. krádeží či poškozením věci z cizího majetku, ale i poškození či pokácení dřeviny bez povolení a neprovedení uložené náhradní výsadby dřevin. Jako příklad jednání, která bývají ve vyhláškách zakázána a přitom jsou postižitelná podle jiných předpisů, lze uvést zákaz poškozování stromů a keřů, zákaz trhání květin, zákaz vstupu na záhony, zákaz lámání

větvi, zákaz vjíždění vozidel do ploch veřejné zeleně, zákaz vyvěšování plakátů či reklam na dřeviny.

Chce-li obec zakázat ve veřejné zeleni, resp. na veřejném prostranství určité **činnosti způsobilé narušit veřejný pořádek v obci**, musí se řídit podmínkami uvedenými v ust. § 10 písm. a) zákona o obcích, tzn. nejprve musí posoudit, zda daná činnost již není upravena jiným zákonem (případně jaký účel taková zákonná úprava sleduje), následně ji musí přesně vymezit a stanovit, na kterých veřejných prostranstvích je zakázána.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
- stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

USNESENÍ VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY ze dne 18. října 2006 č. 1181

o Postupu ústředních orgánů státní správy, krajských úřadů a magistrátů hlavního města Prahy a územně členěných statutárních měst při realizaci systému dozoru a kontroly územních samosprávných celků

V l á d a

I. s c h v a l u j e

Postup ústředních orgánů státní správy, krajských úřadů a magistrátů hlavního města Prahy a územně členěných statutárních měst při realizaci systému dozoru a kontroly územních samosprávných celků, uvedený v příloze tohoto usnesení;

II. z r u š u j e

1. usnesení vlády ze dne 4. června 2003 č. 554, o Systému dozoru a kontroly územních samosprávných celků ústředními správními úřady,
2. usnesení vlády ze dne 12. května 2004 č. 459, ke Zprávě o vyhodnocení výsledků kontrol výkonu přenesené působnosti orgány krajů a hlavního města Prahy v letech 2002 a 2003;

III. u k l á d á

1. ministrům a vedoucím ostatních ústředních správních úřadů, jejichž jimi řízená ministerstva a jiné ústřední správní úřady jsou podle zvláštních zákonů příslušné k dozoru a kontrole územních samosprávných celků
 - a) postupovat při výkonu dozoru a výkonu kontroly podle bodu I tohoto usnesení,
 - b) provádět kontroly krajů a hlavního města Prahy na základě Plánu kontrol krajů a hlavního města Prahy na příslušné kontrolní období,
 - c) zaslat ministru vnitra a informatiky vždy do 15. února každého kalendářního roku následujícího po příslušném kontrolním období informaci obsahující výsledky kontrol provedených ve vlastní působnosti,
2. ministru vnitra a informatiky
 - a) zpracovávat počínaje 15. prosincem 2007 Plán kontrol krajů a hlavního města Prahy pro rok 2008 a 2009 a každé následující dvouleté období, a to vždy ke dni 15. prosince před zahájením příslušného dvouletého období,
 - b) předkládat vládě vyhodnocení výsledků kontrol krajů a hlavního města Prahy vždy do 30. dubna kalendářního roku následujícího po období, na které byl zpracován Plán kontrol krajů a hlavního města

Prahy,

c) zajistit zveřejnění tohoto usnesení ve Věstníku vlády pro orgány krajů a orgány obcí,

3. ředitelům krajských úřadů, řediteli Magistrátu hlavního města Prahy a tajemníkům územně členěných statutárních měst postupovat při výkonu dozoru a výkonu kontroly přenesené působnosti obcí podle bodu I tohoto usnesení.

Provedou:

ministři,

vedoucí ostatních ústředních

správních úřadů,

ředitelé krajských úřadů a

Magistrátu hlavního města Prahy,

tajemníci statutárních měst

Na vědomí:

hejtmani,

primátor hlavního města Prahy,

primátoři statutárních měst

Předseda vlády

Ing. Mirek Topolánek, v. r.

Příloha k usnesení vlády ze dne 18. října 2006 č. 1181

*(materiál byl rovněž publikován
ve Věstníku vlády pro orgány obcí
a orgány krajů č. 6/2006)*

Postup ústředních orgánů státní správy, krajských úřadů a magistrátů hl. města Prahy a územně členěných statutárních měst při realizaci systému dozoru a kontroly územních samosprávných celků

Tento dokument upravuje postup ústředních orgánů státní správy, krajských úřadů a magistrátů hl. města Prahy a územně členěných statutárních měst při realizaci systému dozoru nad samostatnou a přenesenou působností územních samosprávných celků (část první), systému kontroly nad samostatnou a přenesenou působností územních samosprávných celků (část druhá) a koordinační úlohu Ministerstva vnitra v této oblasti (část třetí).

ČÁST PRVNÍ

DOZOR

Díl 1

ZÁKLADNÍ ZÁSADY DOZOROVÉ ČINNOSTI

Čl. 1

(1) Dozor nad působností obcí, krajů a hlavního města Prahy se provádí následně a zjišťuje se při něm soulad obecně závazných vyhlášek územních samosprávných celků se zákony a soulad nařízení územních samosprávných celků a soulad usnesení, rozhodnutí a jiných opatření vydaných orgány územních samosprávných celků v samostatné působnosti se zákony a jinými právními předpisy a soulad usnesení, rozhodnutí a jiných opatření vydaných orgány územních samosprávných celků v přenesené působnosti se zákony, jinými právními předpisy a v jejich mezích též s usneseními vlády, směrnicemi ústředních správních úřadů nebo opatřeními krajského úřadu (v případě obcí) či opatřeními věcně příslušného ministerstva či jiného ústředního správního úřadu (v případě krajů a hlavního města Prahy), přijatými při kontrole výkonu přenesené působnosti.

(2) Nedílnou součástí dozorové činnosti vůči územním samosprávným celkům je preventivní působení na dozорованé subjekty s cílem omezovat nutnost uplatňování represivních dozorových zásahů (pozastavení účinnosti právního předpisu obce či výkonu usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření vydaných v samostatné působnosti; zrušení usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření vydaného v přenesené působnosti, případně návrhy na jejich zrušení příslušnému soudu).

(3) Při výkonu dozoru nad samostatnou působností obcí, krajů a hl. m. Prahy přistupují dozorové orgány k uplatňo-

vání represivních dozorových opatření pouze v případech, kdy takový zásah zcela nepochybně vyžaduje ochrana zákona a jen způsobem stanoveným zákonem (čl. 101 odst. 4 Ústavy, odpovídající ustanovení zákonů o územních samosprávných celcích a příslušná judikatura Ústavního soudu). Dozorové zásahy se v těchto případech současně omezují pouze na míru nezbytně nutnou k odstranění zjištěných nezákonností (princip minimalizace zásahů do výkonu samostatné působnosti územních samosprávných celků). Při výkonu dozoru nad samostatnou působností přistupují dozorové orgány k uplatňování represivních dozorových opatření pouze v případech, kdy dozorovaný subjekt odmítne nápravu dobrovolně zjednat nebo v případech, kdy přislíbenou nápravu ve stanovené lhůtě nezjednal.

(4) Dozorové orgány při výkonu své působnosti respektují též základní principy dobré správy, zejména vyřizují věc v přiměřené lhůtě i v případech, kdy tato není zákonem výslovně stanovena, dodržují základní zásady slušného chování ve styku s dozorovanými subjekty, popř. jejich zástupci, a dalšími osobami, a poskytují metodickou pomoc dozorovaným subjektům (odst. 2 a 8), a to nejen na žádost těchto subjektů, nýbrž též z vlastní iniciativy.

(5) Při posuzování souladu dozorovaných aktů se zákony, jinými právními předpisy, případně s usneseními vlády, směrnicemi ústředních správních úřadů nebo opatřeními ústředních správních úřadů přijatými při kontrole přenesené působnosti vycházejí dozorové orgány:

- a) při posuzování obsahu těchto aktů z právního stavu ke dni tohoto posuzování,
- b) při posuzování splnění zákonných podmínek pro přijetí, platnost a účinnost těchto aktů z právního stavu ke dni rozhodnému pro tyto skutečnosti.

(6) Při výkonu dozoru jsou dozorové orgány vázány nálezy Ústavního soudu. Dozorové orgány dále vycházejí z publikované judikatury ostatních soudů a z dostupných výkladových stanovisek věcně příslušných ústředních správních úřadů.

(7) Dozorové orgány vzájemně spolupracují s cílem sjednotit postup při výkonu dozoru.

(8) Při výkonu dozoru a kontroly poskytují dozorové orgány v mezích své působnosti územním samosprávným celkům při výkonu jejich působnosti odbornou metodickou pomoc, a to na základě žádosti nebo z vlastní iniciativy. Na písemnou žádost příslušného orgánu územního samosprávného celku jsou povinny ji písemně poskytnout do 30 dnů od obdržení žádosti; v odůvodněných případech, zejména je-li nutná konzultace s jinými správními úřady, lze tuto lhůtu přiměřeně prodloužit a o jejím prodloužení příslušný orgán územního samosprávného celku bezodkladně informovat.

Díl 2

POSTUP MINISTERSTVA VNITRA

při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem obecně závazných vyhlášek, usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů obcí, krajů a hlavního města Prahy vydaných v samostatné působnosti

Čl. 2

(1) Postup pro výkon dozoru nad vydáváním a obsahem obecně závazných vyhlášek, usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů obcí v samostatné působnosti je upraven v hlavě VI, dílu 1 (§ 123 a 124) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“).

(2) Postup pro výkon dozoru nad vydáváním a obsahem obecně závazných vyhlášek, usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů krajů v samostatné působnosti je upraven v hlavě VI, dílu 1 (§ 81 a 82) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krajích“).

(3) Postup pro výkon dozoru nad vydáváním a obsahem obecně závazných vyhlášek, usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů hlavního města Prahy je upraven v hlavě X, dílu 1 (§ 106 a 107) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Praze“).

(4) Výkon tohoto dozoru je, dle uvedených zákonů, svěřen Ministerstvu vnitra.

Čl. 3

Postup Ministerstva vnitra při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem obecně závazných vyhlášek obcí, krajů a hlavního města Prahy vydaných v samostatné působnosti

(1) Při výkonu dozoru posuzuje Ministerstvo vnitra následně soulad obecně závazných vyhlášek obcí, krajů a hlavního města Prahy (dále jen „obecně závazná vyhláška“) se zákonem, s lidskými právy a základními svobodami, přičemž postupuje dle § 123 zákona o obcích, § 81 zákona o krajích a § 106 zákona o Praze. Ministerstvo vnitra vykonává dozor nad obecně závaznými vyhláškami na základě vlastních zjištění nebo na základě vnějších podnětů.

(2) Jestliže Ministerstvo vnitra obdrží vnější podnět k výkonu dozoru nad obecně závaznou vyhláškou:

- a) má-li k dispozici text dozorované obecně závazné vyhlášky oficiálně zasláný obcí nebo publikovaný ve Věstníku právních předpisů kraje (dále jen „Věstník“) nebo ve Sbírce právních předpisů hlavního města Pra-

hy (dále jen „Sbírka hl. m. Prahy“), posoudí její zákonost a podle výsledků posouzení ve lhůtě stanovené § 42 správního řádu

1. písemně sdělí podateli, že dosud neshledal skutečnosti odůvodňující dozorový zákrok (např. je-li k posouzení věci nutná součinnost dalších správních úřadů), nicméně že se věci dále zabývá a o výsledku jej bude neprodleně informovat,
 2. písemně sdělí podateli, že neshledal důvody pro uplatnění dozorových opatření; ve sdělení svůj právní názor odůvodní,
 3. písemně sdělí podateli, že posuzovanou obecně závaznou vyhlášku nebo její jednotlivá ustanovení shledal v rozporu se zákonem a informuje jej o dalším postupu ve věci; ve sdělení svůj právní názor odůvodní.
V tomto případě současně požádá územní samosprávný celek o zaslání kopií všech dalších dokumentů nezbytných k provedení dozoru. Postupuje při tom obdobně podle písm. c).
- b) pokud má text dozorované obecně závazné vyhlášky z jiných zdrojů (např. z internetu), posoudí její zákonost a podle výsledků posouzení ve lhůtě stanovené § 42 správního řádu
1. písemně sdělí podateli, že dosud neshledal skutečnosti odůvodňující dozorový zákrok (např. je-li k posouzení věci nutná součinnost dalších správních úřadů), nicméně že se věci dále zabývá a o výsledku jej bude neprodleně informovat,
 2. písemně sdělí podateli, že neshledal důvody pro uplatnění dozorových opatření; ve sdělení svůj právní názor odůvodní,
 3. písemně sdělí podateli, že posuzovanou obecně závaznou vyhlášku nebo její jednotlivá ustanovení shledal v rozporu se zákonem a informuje jej o dalším postupu ve věci; ve sdělení svůj právní názor odůvodní.
V tomto případě současně požádá územní samosprávný celek o zaslání kopií všech dokumentů nezbytných k provedení dozoru. Postupuje při tom obdobně podle písm. c).
- c) pokud text dozorované obecně závazné vyhlášky k dispozici nemá, neprodleně požádá obec (§ 128 odst. 3 zákona o obcích), kraj (§ 85 odst. 3 zákona o krajích) nebo hlavní město Prahu (§ 112 odst. 4 zákona o Praze), aby v určené lhůtě zaslal
1. kopii obecně závazné vyhlášky, včetně všech obecně závazných vyhlášek dotčenou vyhlášku měnících,
 2. kopii usnesení zastupitelstva, kterým byla obecně závazná vyhláška schválena, a všech usnesení zastupi-

telstva, jimiž byly schváleny obecně závazné vyhlášky dozorovanou obecně závaznou vyhlášku měnící,

3. kopii zápisu z jednání zastupitelstva, na kterém byla obecně závazná vyhláška schválena, a všech zápisů z jednání zastupitelstva, na nichž byly schváleny obecně závazné vyhlášky dozorovanou obecně závaznou vyhlášku měnící,
4. sdělení údaje o skutečném počtu členů zastupitelstva v době rozhodování o přijetí obecně závazné vyhlášky, není-li tento údaj uveden v zápise z jednání zastupitelstva; dále sdělení údaje o počtu členů zastupitelstva přítomných na zasedání zastupitelstva, na němž byla dozorovaná obecně závazná vyhláška schválena, a údaje o počtu členů zastupitelstva hlasujících pro přijetí obecně závazné vyhlášky, nejsou-li tyto údaje uvedeny v zápise ze zasedání zastupitelstva,
5. kopii dokladu o vyhlášení obecně závazné vyhlášky, z něhož je patrné, kdy byla obecně závazná vyhláška obce vyvěšena na úřední desce obecního úřadu a z ní sejmuta nebo kdy byla obecně závazná vyhláška kraje či hlavního města Prahy vyhlášena ve Věstníku či Sbírce hl. m. Prahy.
6. vyjádření k vnějšímu podnětu, který obci, kraji nebo hlavnímu městu Praze současně zašle v kopii (pokud o to podatel požádá, bude podnět zaslán v anonymizované podobě).
Po obdržení těchto dokumentů postupuje podle pís. a).
Pozn: Úředně ověřené kopie dokumentů se vyžadují pouze v odůvodněných případech, např. jestliže je pochybnost o správnosti zasláných dokumentů. Má se za to, že územní samosprávný celek zasláním kopií k žádosti dozorového orgánu jejich obsah současně implicitně verifikuje.

(3) Jestliže Ministerstvo vnitřní věci dospěje z vlastní činnosti k závěru, že obecně závazná vyhláška může být v rozporu se zákonem, postupuje podle odstavce 4 a 5. Jestliže nedisponuje jednotlivými dokumenty nutnými pro výkon dozoru, postupuje přiměřeně podle odstavce 2 písm. c).

(4) Má-li Ministerstvo vnitřní věci na základě vlastního či vnějšího podnětu za to, že obecně závazná vyhláška je v rozporu se zákonem, postupuje podle odstavce 5. Považuje-li to za účelné, zejména jestliže lze ze strany územního samosprávného celku očekávat dobrovolné zjednání nápravy, a nevyžadují-li okolnosti věci okamžité uplatnění dozorových opatření může před uplatněním postupu podle odstavce 5 celou záležitost s obcí, krajem či hlavním městem Prahou neformálně projednat.

(5) Má-li Ministerstvo vnitřní věci za to, že obecně závazná vyhláška je v rozporu se zákonem, postupuje následujícím způsobem:

- **vyzve** obec, kraj či hlavní město Prahu **ke zjednání nápravy**, výzvy není třeba v případě zřejmého rozporu obecně závazné vyhlášky s lidskými právy a základními svobodami;
 - nezjedná-li obec, kraj či hlavní město Praha nápravu **do 60 dnů** od doručení výzvy ke zjednání nápravy, vydá Ministerstvo vnitra **rozhodnutí o pozastavení účinnosti** obecně závazné vyhlášky, v němž stanoví obci, kraji či hlavnímu městu Praze další přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy. Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad;
 - účinnost obecně závazné vyhlášky je doručením rozhodnutí pozastavena;
 - nezjedná-li obec, kraj či hlavní město Praha nápravu, podá Ministerstvo vnitra **do 30 dnů** od uplynutí lhůty pro podání rozkladu nebo, byl-li podán rozklad, ode dne právní moci rozhodnutí o rozkladu, **Ústavnímu soudu návrh na zrušení** dozorované obecně závazné vyhlášky;
 - Ministerstvo vnitra **rozhodnutí o pozastavení účinnosti** obecně závazné vyhlášky **zruší**:
 - **neprodleně**, zjedná-li obec, kraj či hlavní město Praha nápravu ve stanovené lhůtě;
 - **do 15 dnů** od doručení sdělení obce, kraje či hlavního města Prahy o zjednání nápravy v případě, že obec, kraj či hlavní město Praha nápravu zjedná až po uplynutí stanovené lhůty, avšak před vydáním rozhodnutí Ústavního soudu;
 - **rozhodnutí o pozastavení účinnosti** obecně závazné vyhlášky **pozbyvá platnosti** dnem právní moci rozhodnutí Ústavního soudu o odmítnutí, zamítnutí nebo zastavení řízení o návrhu na zrušení dozorované obecně závazné vyhlášky.
- (6) Ministerstvo vnitra ve **výzvě ke zjednání nápravy**
- a) označí obecně závaznou vyhlášku, u které shledalo rozpor se zákonem,
 - b) odůvodní, v čem shledalo porušení zákona nebo jiného právního předpisu, včetně uvedení konkrétního ustanovení příslušného zákona či jiného právního předpisu, s nimiž je obecně závazná vyhláška v rozporu, a současně odkáže na relevantní soudní judikaturu k věci se vztahující,
 - c) uvede, u kterých ustanovení obecně závazné vyhlášky shledalo rozpor se zákonem a označení konkrétních ustanovení příslušného zákona, s nimiž jsou ustanovení obecně závazné vyhlášky v rozporu,
 - d) doporučí způsob zjednání nápravy,
 - e) poučí o právních důsledcích nezjednání nápravy,
 - f) požádá obec, kraj nebo hlavní město Prahu, aby výzvu projednaly ve svých orgánech na jejich nejbližším zasedání a aby k tomu příslušné orgány obce, kraje a hlav-

ního města Prahy rozhodly o zjednání nápravy, popř. výslovně rozhodly o tom, že se s výzvou neztotožňují, a tuto svou vůli vyjádřily ve svém rozhodnutí.

(7) Jestliže se důvod nezákonnosti vztahuje pouze k některým ustanovením obecně závazné vyhlášky a tyto lze od ostatních ustanovení obecně závazné vyhlášky oddělit, **rozhodne se o pozastavení účinnosti pouze těchto ustanovení dozorované obecně závazné vyhlášky**.

(8) Odůvodnění **rozhodnutí o pozastavení účinnosti obecně závazné vyhlášky** musí obsahovat podrobný rozbor zjištěných nezákonností, včetně upozornění na možnost dobrovolného zjednání nápravy ze strany územního samosprávného celku až do okamžiku rozhodnutí Ústavního soudu o návrhu na zrušení tohoto právního předpisu.

(9) V **návrhu Ústavnímu soudu na zrušení obecně závazné vyhlášky** se kromě podrobného odůvodnění zjištěných nezákonností uvede též dosavadní postup Ministerstva vnitra při výkonu dozoru, včetně reakcí obce, kraje nebo hlavního města Prahy na výzvu ke zjednání nápravy a včetně výsledku případného neformálního projednání s obcí, krajem nebo hlavním městem Prahou podle odstavce 4.

(10) Ministerstvo vnitra způsobem umožňujícím dálkový přístup informuje o obecně závazných vyhláškách, u kterých bylo rozhodnuto o pozastavení účinnosti a u nichž byl podán návrh Ústavnímu soudu na jejich zrušení. V rámci této informace zveřejňuje texty rozhodnutí o pozastavení účinnosti těchto obecně závazných vyhlášek a návrhů Ústavnímu soudu na jejich zrušení.

Čl. 4

Postup Ministerstva vnitra při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů obcí, krajů a hlavního města Prahy vydaných v samostatné působnosti

(1) Při výkonu dozoru posuzuje Ministerstvo vnitra následně soulad usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů obcí, krajů a hlavního města Prahy vydaných v samostatné působnosti – nejde-li o obecně závaznou vyhlášku – (dále jen „usnesení vydané v samostatné působnosti“) se zákonem či jiným právním předpisem, přičemž postupují dle § 124 zákona o obcích, § 82 zákona o krajích a § 107 zákona o Praze. Ministerstvo vnitra vykonává dozor nad usneseními vydanými v samostatné působnosti na základě vlastních zjištění nebo na základě vnějších podnětů.

(2) Jestliže Ministerstvo vnitra obdrží vnější podnět k výkonu dozoru nad usnesením vydaným v samostatné působnosti:

a) má-li k dispozici text tohoto usnesení oficiálně zasláný územním samosprávným celkem, posoudí jeho zákonnost a podle výsledků posouzení ve lhůtě stanovené § 42 správního řádu

1. písemně sdělí podateli, že dosud neshledal skutečností odůvodňující dozorový zákrok (např. je-li k posouzení věci nutná součinnost dalších správních úřadů), nicméně že se věci dále zabývá a o výsledku jej bude neprodleně informovat,
2. písemně sdělí podateli, že neshledal důvody pro uplatnění dozorových opatření; ve sdělení svůj právní názor odůvodní,
3. písemně sdělí podateli, že posuzované usnesení vydané v samostatné působnosti nebo jeho část shledal v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem a informuje jej o dalším postupu ve věci; ve sdělení svůj právní názor odůvodní.

V tomto případě současně požádá územní samosprávný celek o zaslání kopií všech dalších dokumentů nezbytných k provedení dozoru. Postupuje při tom obdobně podle písm. c).

b) pokud má text dozorovaného usnesení vydaného v samostatné působnosti z jiných zdrojů (např. z internetu), posoudí jeho soulad se zákonem či jiným právním předpisem a podle výsledků posouzení ve lhůtě stanovené § 42 správního řádu

1. písemně sdělí podateli, že dosud neshledal skutečností odůvodňující dozorový zákrok (např. je-li k posouzení věci nutná součinnost dalších správních úřadů), nicméně že se věci dále zabývá a o výsledku jej bude neprodleně informovat,
2. písemně sdělí podateli, že neshledal důvody pro uplatnění dozorových opatření; ve sdělení svůj právní názor odůvodní,
3. písemně sdělí podateli, že posuzované usnesení vydané v samostatné působnosti nebo jeho část shledal v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem a informuje jej o dalším postupu ve věci; ve sdělení svůj právní názor odůvodní.

V tomto případě současně požádá územní samosprávný celek o zaslání kopií všech dokumentů nezbytných k provedení dozoru. Postupuje při tom obdobně podle písm. c).

c) pokud text dozorovaného usnesení k dispozici nemá, neprodleně požádá obec (§ 128 odst. 3 zákona o obcích), kraj (§ 85 odst. 3 zákona o krajích) nebo hlavní město Prahu (§ 112 odst. 4 zákona o Praze), aby v určené lhůtě zaslaly (podle povahy konkrétního dozorovaného usnesení vydaného v samostatné působnosti)

1. kopii dozorovaného usnesení, včetně všech souvisejících a navazujících usnesení;
2. kopii zápisu z jednání příslušného orgánu územního samosprávného celku, na kterém bylo dozorované usnesení schváleno, a všech zápisů z jednání příslušného orgánu územního samosprávného celku, na nichž byla schválena související či navazující usnesení,
3. sdělení údaje o skutečném počtu členů orgánu územního samosprávného celku v době rozhodování o přijetí dozorovaného usnesení, není-li tento údaj uveden v zápise z jednání tohoto orgánu; dále sdělení údaje o počtu členů orgánu územního samosprávného celku přítomných na zasedání tohoto orgánu, na kterém bylo dozorované usnesení schváleno, a údaje o počtu členů orgánu hlasujících pro přijetí dozorovaného usnesení, nejsou-li tyto údaje uvedeny v zápise z zasedání příslušného orgánu územního samosprávného celku,
4. vyjádření k vnějšímu podnětu, který obci, kraji nebo hlavnímu městu Praze současně zašle v kopii (pokud o to podatel požádá, bude podnět zaslán v anonymizované podobě).

Po obdržení těchto dokumentů postupuje podle písm. a).
Pozn: Úředně ověřené kopie dokumentů se vyžadují pouze v odůvodněných případech, např. jestliže je pochybnost o správnosti zasláných dokumentů. Má se za to, že územní samosprávný celek zasláním kopií k žádosti dozorového orgánu jejich obsah současně implicitně verifikuje.

(3) Jestliže Ministerstvo vnitra dospěje z vlastní činnosti k závěru, že usnesení vydané v samostatné působnosti může být v rozporu se zákonem či jiným právním předpisem, postupuje podle odstavce 4 a 5. Jestliže nedisponuje jednotlivými dokumenty nutnými pro výkon dozoru, postupuje přiměřeně podle odstavce 2 písm. c).

(4) Má-li Ministerstvo vnitra na základě vlastního či vnějšího podnětu za to, že je dozorované usnesení v samostatné působnosti v rozporu se zákonem či jiným právním předpisem, postupuje podle odstavce 5. Považuje-li to za účelné, zejména jestliže lze ze strany územního samosprávného celku očekávat dobrovolné zjednání nápravy, a nevyžadují-li okolnosti věci okamžité uplatnění dozorových opatření může před uplatněním postupu podle odstavce 5 celou záležitost s obcí, krajem či hlavním městem Prahou neformálně projednat.

(5) Má-li Ministerstvo vnitra na základě vlastního či vnějšího podnětu za to, že dozorované usnesení je v rozporu se zákonem či jiným právním předpisem, postupuje následujícím způsobem:

- **vyzve** obec, kraj či hlavní město Prahu **ke zjednání nápravy**, výzvy není třeba v případě zřejmého a závažného rozporu příslušného dozorovaného usnesení se zákonem;
- nezjedná-li obec, kraj či hlavní město Praha nápravu **do 60 dnů** od doručení výzvy ke zjednání nápravy, vydá Ministerstvo vnitra **rozhodnutí o pozastavení výkonu** dozorovaného usnesení, v němž stanoví obci, kraji či hlavnímu městu Praze další přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy;
- výkon dozorovaného usnesení je doručením rozhodnutí pozastaven;
- nezjedná-li obec, kraj či hlavní město Praha nápravu, podá Ministerstvo vnitra **do 30 dnů** od uplynutí lhůty pro podání rozkladu nebo, byl-li podán rozklad, ode dne právní moci rozhodnutí o rozkladu, **příslušnému krajskému soudu návrh na zrušení** dozorovaného usnesení vydaného v samostatné působnosti.
- Ministerstvo vnitra **rozhodnutí o pozastavení výkonu** dozorovaného usnesení vydaného v samostatné působnosti **zruší**:
 - **neprodleně**, zjedná-li obec, kraj či hlavní město Praha nápravu ve stanovené lhůtě;
 - **do 15 dnů** od doručení sdělení obce, kraje či hlavního města Prahy o zjednání nápravy v případě, že obec, kraj či hlavní město Praha nápravu zjedná až po uplynutí stanovené lhůty, avšak před vydáním rozhodnutí příslušného krajského soudu;
- **rozhodnutí o pozastavení výkonu dozorovaného usnesení pozbývá platnosti** dnem právní moci rozhodnutí příslušného krajského soudu o odmítnutí, zamítnutí nebo zastavení řízení o návrhu na zrušení dozorovaného usnesení;
- **Ministerstvo vnitra o pozastavení výkonu** dozorovaného usnesení **nerozhodne**, jestliže dozorované usnesení již bylo vykonáno. V takovém případě **podá** Ministerstvo vnitra pouze **návrh na zrušení** dozorovaného usnesení příslušnému krajskému soudu.
 - (6) Ministerstvo vnitra ve **výzvě ke zjednání nápravy**
 - a) označí usnesení vydané v samostatné působnosti, u kterého shledalo rozpor se zákonem či jiným právním předpisem,
 - b) odůvodní, v čem shledalo porušení zákona nebo jiného právního předpisu, včetně uvedení konkrétního ustanovení příslušného zákona či jiného právního předpisu, s nimiž je dozorované usnesení v rozporu, a současně odkáže na relevantní soudní judikaturu k věci se vztahující,
 - c) doporučí způsob zjednání nápravy,
 - d) poučí o právních důsledcích nezjednání nápravy,
 - e) požádá obec, kraj nebo hlavní město Prahu, aby výzvu projednaly ve svých orgánech na jejich nejbližším zasedání a aby k tomu příslušné orgány obce, kraje a hlavního města Prahy rozhodly o zjednání nápravy, popř. výslovně rozhodly o tom, že se s výzvou neztotožňují, a tuto svou vůli vyjádřily ve svém rozhodnutí.
 - (7) Jestliže se důvod nezákonnosti vztahuje pouze k některým bodům dozorovaného usnesení, **rozhodne se o pozastavení výkonu pouze těchto částí dozorovaného usnesení**.
 - (8) Odůvodnění **rozhodnutí o pozastavení výkonu usnesení v samostatné působnosti** musí obsahovat podrobný rozbor zjištěných nezákonností, včetně upozornění na možnost dobrovolného zjednání nápravy ze strany územního samosprávného celku až do okamžiku rozhodnutí příslušného soudu o návrhu na zrušení tohoto usnesení.
 - (9) V **návrhu příslušnému soudu na zrušení usnesení v samostatné působnosti** se kromě podrobného odůvodnění zjištěných nezákonností uvede též dosavadní postup Ministerstva vnitra při výkonu dozoru, včetně reakcí obce, kraje nebo hlavního města Prahy na výzvu ke zjednání nápravy a včetně výsledku případného neformálního projednání s obcí, krajem nebo hlavním městem Prahou podle odstavce 4.
 - (10) Ministerstvo vnitra způsobem umožňujícím dálkový přístup informuje o usneseních v samostatné působnosti, u kterých bylo rozhodnuto o pozastavení výkonu a u nichž byl podán návrh příslušnému soudu na jejich zrušení. V rámci této informace zveřejňuje texty rozhodnutí o pozastavení výkonu těchto usnesení, texty návrhů příslušným soudům a texty soudních rozhodnutí ve věci.
 - (11) Výkonu dozoru nepodléhají rozhodnutí či jiné úkony orgánů obcí, krajů a hlavního města Prahy, přijatá v samostatné působnosti podle správního řádu nebo zákona o správě daní a poplatků (§ 128 odst. 7 zákona o obcích; § 85 odst. 5 zákona o krajích a § 112 odst. 7 zákona o hlavním městě Praze).
 - (12) Při výkonu dozoru nad usneseními, rozhodnutími a jinými opatřeními orgánů územních samosprávných celků v samostatné působnosti se neposuzuje rozpor dozorovaných aktů s právními předpisy občanského, obchodního nebo pracovního práva a případné porušení povinností stanovených zvláštními právními předpisy, jestliže tyto předpisy současně upravují dozor či kontrolu plnění těchto povinností zvláštním (speciálním) a uceleným způsobem (např. zákon č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých

rých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, ale též zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách nebo právní předpisy upravující poskytování veřejné podpory – viz § 124 odst. 6 zákona o obcích; § 82 odst. 6 zákona o krajích a § 107 odst. 6 zákona o hlavním městě Praze.

Díl 3

POSTUP KRAJSKÝCH ÚŘADŮ

při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení, usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů obcí vydaných v přenesené působnosti

Čl. 5

(1) Postup při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení, usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů obcí v přenesené působnosti je upraven v hlavě VI, dílu 2 (§ 125 a 126) zákona o obcích.

(2) Výkon tohoto dozoru je, dle uvedeného zákona, svěřen krajským úřadům, přičemž tato působnost je výkonem přenesené působnosti.

Čl. 6

Postup krajských úřadů při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení obcí vydaných v přenesené působnosti

(1) Při výkonu dozoru posuzuje krajský úřad následně soulad nařízení obcí se zákonem, jiným právním předpisem a s lidskými právy a základními svobodami, přičemž postupuje dle § 125 zákona o obcích. Na tento postup se nevztahuje správní řád, s výjimkou ustanovení o základních zásadách činnosti správních orgánů. Krajský úřad vykonává dozor nad nařízeními obcí na základě vlastních zjištění nebo na základě vnějších podnětů.

(2) Při výkonu dozoru nad nařízeními obcí postupuje krajský úřad obdobně podle čl. 3 odst. 2 a 3, čl. 3 odst. 4 věta druhá a čl. 3 odst. 6 až 9 s tím, že při výkonu dozoru posuzuje soulad nařízení obce podle hledisek uvedených v odstavci 1.

(5) Má-li příslušný krajský úřad na základě vlastního či vnějšího podnětu za to, že je nařízení obce v rozporu se zákonem či jiným právním předpisem postupuje následujícím způsobem:

- **vyzve obec ke zjednání nápravy**, výzvy není třeba v případě zřejmého rozporu nařízení obce s lidskými právy a základními svobodami;
- **nezjedná-li obec nápravu do 60 dnů** od doručení výzvy ke zjednání nápravy, vydá krajský úřad **rozhodnutí o pozastavení účinnosti** nařízení obce, v němž stanoví

obci další přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy;

- účinnost nařízení obce je doručením rozhodnutí pozastavena;
- **nezjedná-li obec nápravu**, podá ředitel krajského úřadu **do 30 dnů** od uplynutí lhůty pro zjednání nápravy **Ústavnímu soudu návrh na zrušení** dozorovaného nařízení obce;
- Krajský úřad **rozhodnutí o pozastavení účinnosti** nařízení obce **zruší**:
 - **neprodleně**, zjedná-li obec nápravu ve stanovené lhůtě;
 - **do 15 dnů** od doručení sdělení obce o zjednání nápravy v případě, že obec nápravu zjedná až po uplynutí stanovené lhůty, avšak před vydáním rozhodnutí Ústavního soudu;
- **rozhodnutí o pozastavení účinnosti nařízení obce pozbývá platnosti** dnem právní moci rozhodnutí Ústavního soudu o odmítnutí, zamítnutí nebo zastavení řízení o návrhu na zrušení dozorovaného nařízení.

Čl. 7

Postup krajských úřadů při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů obcí vydaných v přenesené působnosti

(1) Při výkonu dozoru posuzuje krajský úřad následně soulad usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů obcí v přenesené působnosti (dále jen „usnesení orgánů obce v přenesené působnosti“) se zákony, jinými právními předpisy a v jejich mezích též s usneseními vlády, směrnicemi ústředních správních úřadů nebo opatřeními krajských úřadů přijatými při kontrole výkonu přenesené působnosti, přičemž postupuje dle § 126 zákona o obcích. Na tento postup se nevztahuje správní řád, s výjimkou ustanovení o základních zásadách činnosti správních orgánů. Krajský úřad vykonává dozor nad usneseními orgánů obce v přenesené působnosti na základě vlastních zjištění nebo na základě vnějších podnětů.

(2) Při výkonu dozoru nad usneseními orgánů obce v přenesené působnosti postupuje krajský úřad obdobně podle čl. 4 odst. 2 a 3, čl. 4 odst. 4 věta druhá a čl. 4 odst. 6 s tím, že při výkonu dozoru se posuzuje soulad usnesení orgánů obce v přenesené působnosti podle hledisek uvedených v odstavci 1.

(3) Má-li příslušný krajský úřad na základě vlastního či vnějšího podnětu za to, že usnesení orgánu obce v přenesené působnosti je v rozporu se zákonem či jiným právním předpisem a v jejich mezích též s usnesením vlády, směrnicí ústředního správního úřadu nebo opatřením krajského

úřadu přijatým při kontrole výkonu přenesené působnosti, postupuje následujícím způsobem:

- **vyzve obec ke zjednání nápravy**, výzvy není třeba v případě zřejmého a závažného rozporu dozorovaného usnesení obce se zákonem;
- nezjedná-li obec nápravu **do 60 dnů** od doručení výzvy ke zjednání nápravy, vydá krajský úřad **rozhodnutí o zrušení** dozorovaného usnesení obce a informuje o tom obecní úřad.

(4) Jestliže se důvod pro uplatnění dozorových opatření vztahuje pouze k některým bodům dozorovaného usnesení, bude **rozhodnuto o zrušení** pouze těchto částí dozorovaného usnesení.

(5) Výkonu dozoru nepodléhají rozhodnutí či jiné úkony orgánů obcí, přijatá v přenesené působnosti podle správního řádu nebo zákona o správě daní a poplatků (§ 128 odst. 7 zákona o obcích).

Díl 4

POSTUP VĚCNĚ PŘÍSLUŠNÝCH MINISTERSTEV A JINÝCH ÚSTŘEDNÍCH SPRÁVNÍCH ÚŘADŮ při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení, usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů krajů a hlavního města Prahy vydaných v přenesené působnosti

Čl. 8

(1) Postup při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení, usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů krajů v přenesené působnosti je upraven v hlavě VI, dílu 2 (§ 83 a 84) zákona o krajích.

(2) Postup při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení, usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů hlavního města Prahy v přenesené působnosti je upraven v hlavě X, dílu 2 (§ 108 a 109) zákona o Praze.

(3) Výkon tohoto dozoru je, dle uvedených zákonů, svěřen věcně příslušným ministerstvům a jiným ústředním správním úřadům (dále je „ústřední orgány státní správy“).

Čl. 9

Postup ústředních orgánů státní správy při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení krajů a hlavního města Prahy vydaných v přenesené působnosti

(1) Při výkonu dozoru posuzují ústřední orgány státní správy následně soulad nařízení krajů a hlavního města Prahy se zákonem, jiným právním předpisem a s lidskými právy a základními svobodami, přičemž postupují dle § 83

zákona o krajích a § 108 zákona o Praze. Na tento postup se nevztahuje správní řád, s výjimkou ustanovení o základních zásadách činnosti správních orgánů. Ústřední orgány státní správy vykonávají dozor nad nařízeními krajů a hlavního města Prahy na základě vlastních zjištění nebo na základě vnějších podnětů.

(2) Při výkonu dozoru nad nařízeními krajů a hlavního města Prahy postupuje věcně příslušný ústřední orgán státní správy obdobně podle čl. 3 odst. 2 a 3, čl. 3 odst. 4 věta druhá a čl. 3 odst. 6 až 10 s tím, že při výkonu dozoru posuzuje soulad nařízení podle hledisek uvedených v odstavci 1.

(3) Má-li ústřední orgán státní správy na základě vlastního či vnějšího podnětu za to, že je nařízení kraje či hlavního města Prahy v rozporu se zákonem či jiným právním předpisem postupuje následujícím způsobem:

- **vyzve kraj či hlavní město Prahu ke zjednání nápravy**, výzvy není třeba v případě zřejmého rozporu nařízení kraje či hlavního města Prahy s lidskými právy a základními svobodami;
- nezjedná-li kraj či hlavní město Praha nápravu **do 60 dnů** od doručení výzvy ke zjednání nápravy, vydá ústřední orgán státní správy **rozhodnutí o pozastavení účinnosti** nařízení kraje či hlavního města Prahy, v němž stanoví kraji či hlavnímu městu Praze další přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy;
- účinnost nařízení kraje či hlavního města Prahy je doručením rozhodnutí pozastavena;
- nezjedná-li kraj či hlavní město Praha nápravu, podá ústřední orgán státní správy **do 30 dnů** od uplynutí lhůty pro zjednání nápravy **Ústavnímu soudu návrh na zrušení** dozorovaného nařízení obce;
- ústřední orgán státní správy **rozhodnutí o pozastavení účinnosti** nařízení kraje či hlavního města Prahy **zruší**:
 - **neprodleně**, zjedná-li kraj či hlavní město Praha nápravu ve stanovené lhůtě;
 - **do 15 dnů** od doručení sdělení kraje či hlavního města Prahy o zjednání nápravy v případě, že kraj či hlavní město Praha nápravu zjedná až po uplynutí stanovené lhůty, avšak před vydáním rozhodnutí Ústavního soudu;
- **rozhodnutí o pozastavení účinnosti nařízení kraje či hlavního města Prahy pozbývá platnosti** dnem právní moci rozhodnutí Ústavního soudu o odmítnutí, zamítnutí nebo zastavení řízení o návrhu na zrušení dozorovaného nařízení.

Čl. 10**Postup ústředních orgánů státní správy při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů krajů a hlavního města Prahy vydaných v přenesené působnosti**

(1) Při výkonu dozoru posuzují ústřední orgány státní správy následně soulad usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů krajů a hlavního města Prahy v přenesené působnosti (dále jen „usnesení orgánů kraje v přenesené působnosti“) se zákony, jinými právními předpisy a v jejich mezích též s usneseními vlády, směrnicemi ústředních správních úřadů nebo opatřeními věcně příslušných ministerstev či jiných ústředních správních úřadů přijatými při kontrole výkonu přenesené působnosti, přičemž postupují dle § 84 zákona o krajích a § 109 zákona o Praze. Na tento postup se nevztahuje správní řád, s výjimkou ustanovení o základních zásadách činnosti správních orgánů. Ústřední orgány státní správy vykonávají dozor nad usneseními orgánů kraje v přenesené působnosti na základě vlastních zjištění nebo na základě vnějších podnětů.

(2) Při výkonu dozoru nad usneseními orgánů kraje v přenesené působnosti postupuje krajský úřad přiměřeně podle čl. 4 odst. 2 a 3, čl. 4 odst. 4 věty druhé a čl. 4 odst. 6 s tím, že při výkonu dozoru se posuzuje soulad usnesení orgánů kraje v přenesené působnosti podle hledisek uvedených v odstavci 1.

(3) Má-li ústřední orgán státní správy na základě vlastního či vnějšího podnětu za to, že usnesení orgánů kraje v přenesené působnosti je v rozporu se zákonem či jiným právním předpisem a v jejich mezích též s usnesením vlády, směrnicí ústředního správního úřadu nebo opatřením krajského úřadu přijatým při kontrole výkonu přenesené působnosti, postupuje následujícím způsobem:

- **vyzve** kraj či hlavní město Prahu **ke zjednání nápravy**, výzvy není třeba v případě zřejmého a závažného rozporu dozorovaného usnesení se zákonem;
- nezjedná-li kraj či hlavní město Praha nápravu **do 60 dnů** od doručení výzvy ke zjednání nápravy, vydá ústřední orgán státní správy **rozhodnutí o zrušení** dozorovaného usnesení a informuje o tom krajský úřad či Magistrát hlavního města Prahy.

(4) Jestliže se důvod pro uplatnění dozorových opatření vztahuje pouze k některým bodům dozorovaného usnesení, bude **rozhodnuto o zrušení** pouze těchto částí dozorovaného usnesení.

(5) Ústřední orgán státní správy způsobem umožňujícím dálkový přístup informuje o usneseních orgánů kraje v přenesené působnosti, která byla rozhodnutím zrušena.

V rámci této informace zveřejňuje texty rozhodnutí o zrušení dozorovaných usnesení.

(6) Výkonu dozoru nepodléhají rozhodnutí či jiné úkony orgánů krajů a hlavního města Prahy, přijatá v přenesené působnosti podle správního řádu nebo zákona o správě daní a poplatků (§ 85 odst. 5 zákona o krajích a § 112 odst. 7 zákona o hlavním městě Praze).

Díl 5**POSTUP MAGISTRÁTŮ ÚZEMNĚ ČLENĚNÝCH STATUTÁRNÍCH MĚST A MAGISTRÁTŮ HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů městských obvodů nebo městských částí vydaných v samostatné i v přenesené působnosti****Čl. 11**

(1) Postup při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů městských obvodů a městských částí územně členěných statutárních měst je upraven v hlavě VI, dílu 3 (§ 127 a 127a) zákona o obcích.

(2) Výkon tohoto dozoru je, dle uvedeného zákona, svěřen magistrátům územně členěných statutárních měst.

(3) Postup při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů městských částí hlavního města Prahy je upraven v hlavě X, dílu 3 (§ 110 a 111) zákona o Praze.

(4) Výkon tohoto dozoru je, dle uvedeného zákona, svěřen Magistrátu hlavního města Prahy.

Čl. 12**Postup magistrátů územně členěných statutárních měst a Magistrátu hlavního města Prahy při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů městských obvodů nebo městských částí vydaných v samostatné působnosti**

(1) Při výkonu dozoru posuzují magistráty územně členěných statutárních měst a Magistrát hlavního města Prahy (dále jen souhrnně „magistrát“) následně soulad usnesení, rozhodnutí či jiných opatření orgánů jejich městských obvodů nebo městských částí (dále jen „usnesení orgánů městského obvodu v samostatné působnosti“) se zákonem či jiným právním předpisem, přičemž postupují dle § 127 zákona o obcích a § 110 zákona o Praze. Magistrát vykonává dozor nad usneseními orgánů městského obvodu

v samostatné působnosti na základě vlastních zjištění nebo na základě vnějších podnětů.

(2) Při výkonu dozoru nad usneseními orgánů městského obvodu v samostatné působnosti postupuje magistrát přiměřeně podle čl. 4 odst. 2 a 3, čl. 3 odst. 4 věta druhá 4 a čl. 4 odst. 7 až 9. V odůvodnění rozhodnutí o pozastavení dozorovaného usnesení uvede též skutečnosti podle čl. 4 odst. 6.

(3) Má-li magistrát na základě vlastního či vnějšího podnětu za to, že dozorované usnesení je v rozporu se zákonem či jiným právním předpisem, postupuje následujícím způsobem:

- **vydání rozhodnutí o pozastavení výkonu** dozorovaného usnesení, v němž stanoví městskému obvodu či městské části lhůtu ke zjednání nápravy, která nesmí být delší než 3 měsíce;
- výkon dozorovaného usnesení je doručení rozhodnutí pozastavení;
- nezjedná-li městský obvod či městská část nápravu **do 60 dnů** od uplynutí lhůty pro zjednání nápravy, podá magistrát **příslušnému soudu návrh na zrušení** dozorovaného usnesení;
- Magistrát **rozhodnutí o pozastavení výkonu** dozorovaného usnesení **zruší**:
 - **neprodleně**, zjedná-li městský obvod či městská část nápravu ve stanovené lhůtě;
 - **neprodleně** od doručení sdělení městského obvodu či městské části o zjednání nápravy v případě, že městský obvod či městská část nápravu zjedná až po uplynutí stanovené lhůty, avšak před vydáním rozhodnutí příslušného soudu;
- **rozhodnutí o pozastavení výkonu dozorovaného usnesení pozbývá platnosti** dnem právní moci rozhodnutí příslušného soudu o odmítnutí, zamítnutí nebo zastavení řízení o návrhu na zrušení dozorovaného usnesení;
- **Magistrát o pozastavení výkonu** dozorovaného aktu **nerozhodne**, jestliže byl dozorovaný akt obce, kraje či hlavního města Prahy již vykonán. V takovém případě **podá** magistrát **pouze návrh na zrušení** dozorovaného aktu příslušnému soudu.

(5) Výkonu dozoru nepodléhají rozhodnutí či jiné úkony orgánů městských obvodů nebo městských částí územně členěných statutárních měst nebo orgánů městských částí hlavního města Prahy, přijatá v samostatné působnosti podle správního řádu nebo zákona o správě daní a poplatků (§ 128 odst. 7 zákona o obcích a § 112 odst. 7 zákona o hlavním městě Praze).

(6) Při výkonu dozoru nad usneseními, rozhodnutími a jinými opatřeními orgánů městských obvodů nebo měst-

ských částí územně členěných statutárních měst nebo orgánů městských částí hlavního města Prahy v samostatné působnosti se neposuzuje rozpor dozorovaných aktů s právními předpisy občanského, obchodního nebo pracovního práva a případné porušení povinností stanovených zvláštními právními předpisy, jestliže tyto předpisy současně upravují dozor či kontrolu plnění těchto povinností zvláštním (speciálním) a uceleným způsobem (např. zákon č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, ale též zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách nebo právní předpisy upravující poskytování veřejné podpory] – viz § 127 odst. 5 zákona o obcích; § 110 odst. 5 zákona o hlavním městě Praze.

Čl. 13

Postup magistrátů územně členěných statutárních měst a Magistrátu hlavního města Prahy při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů městských obvodů nebo městských částí vydaných v přenesené působnosti

(1) Při výkonu dozoru posuzují magistráty územně členěných statutárních měst a Magistrát hlavního města Prahy (dále jen souhrnně „magistrát“) následně soulad usnesení, rozhodnutí či jiných opatření orgánů městských obvodů nebo městských částí v přenesené působnosti (dále jen „usnesení orgánů městského obvodu v přenesené působnosti“) se zákony, jinými právními předpisy, usneseními vlády, směrnicemi ústředních správních úřadů nebo opatřeními magistrátu přijatými při kontrole výkonu přenesené působnosti, přičemž postupují dle § 127a zákona o obcích a § 111 zákona o Praze. Na tento postup se nevztahuje správní řád, s výjimkou ustanovení o základních zásadách činnosti správních orgánů. Magistrát vykonává dozor nad usneseními orgánů městského obvodu v přenesené působnosti na základě vlastních zjištění nebo na základě vnějších podnětů.

(2) Výkon tohoto dozoru je výkonem přenesené působnosti.

(3) Při výkonu dozoru nad usneseními orgánů městského obvodu v přenesené působnosti postupuje magistrát přiměřeně podle čl. 4 odst. 2 a 3, čl. 4 odst. 4 věty druhé a čl. 4 odst. 6 s tím, že při výkonu dozoru se posuzuje soulad usnesení orgánů obce v přenesené působnosti podle hledisek uvedených v odstavci 1.

(4) Má-li magistrát na základě vlastního či vnějšího podnětu za to, že je dozorovaný akt orgánu městského obvodu či městské části územně členěného statutárního města či hlavního města Prahy v rozporu se zákonem či jiným právním předpisem, postupuje následujícím způsobem:

- **zruší** dozorovaný akt městského obvodu či městské části a informuje o tom úřad městského obvodu či městské části.

ČÁST DRUHÁ

KONTROLA

Díl 1

Postup Ministerstva vnitra při kontrole výkonu samostatné působnosti orgány obcí, krajů a hlavního města Prahy

Čl. 14

(1) Postup při provádění kontroly výkonu samostatné působnosti orgány obcí, krajů a hlavního města Prahy je upraven v hlavě VII zákona o obcích, hlavě VII zákona o krajích a hlavě XI zákona o Praze. Provádění kontrol výkonu samostatné působnosti orgány obcí, kraje a hlavního města Prahy je dle uvedených zákonů svěřeno Ministerstvu vnitra.

(2) Předmětem kontroly výkonu samostatné působnosti prováděné u obcí, krajů a hlavního města Prahy je dodržování zákonů a jiných právních předpisů.

(3) Předmětem kontrol výkonu samostatné působnosti prováděných Ministerstvem vnitra není výkon samostatné působnosti, v případech je-li zvláštním zákonem založena působnost jiných kontrolních orgánů (např. Ministerstva financí, krajských úřadů). Kontrole Ministerstva vnitra zejména nepodléhá:

- a) přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí (upravuje zákon č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí, ve znění pozdějších předpisů),
- b) záležitosti, které jsou předmětem finanční kontroly (upravuje zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů /zákon o finanční kontrole/, ve znění pozdějších předpisů),
- c) záležitosti podléhající státnímu dozoru nad zákonností právních předpisů a dalších aktů (usnesení, rozhodnutí a jiných opatření) územních samosprávných celků.
- d) plnění povinností, jejichž kontrola je upravena zvláštními právními předpisy a svěřena zvláštním správním orgánům (veřejná podpora, veřejné zakázky ap).

(4) Kontroly výkonu samostatné působnosti Ministerstvo vnitra provádí výhradně na základě vlastních nebo vnějších podnětů, jimiž jsou stížnosti, petice a jiná podání fyzických a právnických osob nebo upozornění jiných orgánů veřejné správy. Od obsahu těchto podnětů se odvíjí věcné zaměření kontroly a výběr kontrolovaného subjektu.

(5) V průběhu kontrol výkonu samostatné působnosti orgánů územních samosprávných celků postupuje Ministerstvo vnitra podle ustanovení ke kontrole samostatné působnosti obsažených v zákoně o obcích, o krajích a zákoně o Praze.

(6) Ministerstvo vnitra jako kontrolní orgán zejména:

- a) provádí kontrolu na základě písemného pověření; k tomu Ministerstvo vnitra ve svých interních předpisech určí osobu oprávněnou vydávat písemné pověření ke kontrole,
 - b) zjišťuje skutečný stav kontrolovaných činností, který prokazuje doklady a porovnává jej s příslušnými právními předpisy,
 - c) o výsledcích kontrol pořizuje protokol,
 - d) u kontrol obcí uvede v protokole doporučení možného řešení odstranění zjištěných nedostatků, požádá-li o to starosta nebo jím pověřený zástupce,
 - e) s obsahem protokolu seznamuje starostu (primátora), hejtmana, primátora hlavního města Prahy, nebo jimi pověřeného zástupce,
 - f) pokud starosta (primátor), hejtman, primátor hl. města Prahy, nebo jimi pověřený zástupce, odmítne podepsat protokol o kontrole, kontrolující tuto skutečnost vyznačí v protokolu,
 - g) upozorní starostu, hejtmana, primátora, případně jimi pověřeného zástupce na možnost podání písemných námitek ve lhůtě 15 dnů ode dne převzetí protokolu a na možnost podat odvolání proti rozhodnutí kontrolujícího o námitkách, pokud jim nebylo vyhověno k tomu, kdo kontrolujícího pověřil kontrolou (dále jen vedoucí) a to do 15 dnů od doručení rozhodnutí,
 - h) rozhoduje o námitkách proti protokolu o kontrole a o odvolání proti rozhodnutí vedoucího o námitkách, přičemž:
 - o námitkách proti protokolu rozhoduje kontrolující (vedoucí kontrolní skupiny),
 - o odvolání proti rozhodnutí o námitkách rozhoduje vedoucí,
 - i) došetřuje námitkami napadené části protokolu o kontrole a případně vyhotovuje dodatek k protokolu,
- (7) Při rozhodování o námitkách (rozhodnutí o námitkách a rozhodování o odvolání) se nepostupuje podle správního řádu, s výjimkou ustanovení o základních zása-

dách činnosti správních orgánů, doručování a obsahových a formálních náležitostech rozhodnutí.

(8) Fyzické osobě, která zavinila, že obec nesplnila povinnost podle § 129a odst. 2 zákona o obcích, nebo že kraj nesplnil povinnost podle § 87 odst. 2 zákona o krajích, případně že hlavní město Praha nesplnilo povinnost podle § 114 odst. 2 zákona o Praze, může Ministerstvo vnitra (kontrolní orgán) uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč.

(9) Pořádkovou pokutu lze uložit i opakovaně, nebyla-li povinnost splněna ani ve lhůtě nově stanovené kontrolujícím. Úhrn takto uložených pořádkových pokut nesmí přesáhnout částku 200 000 Kč.

(10) Tuto pokutu lze uložit do 1 měsíce ode dne nesplnění povinnosti.

(11) Pořádkovou pokutu vybírá a vymáhá kontrolní orgán, který ji uložil. Pořádková pokuta je příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost kontrolního orgánu, který pokutu uložil (tj. v případě ústředních správních úřadů je příjmem státního rozpočtu).

Díl 2

Postup ministerstev a jiných ústředních správních úřadů při kontrole výkonu přenesené působnosti orgány krajů a hlavního města Prahy

Čl. 15

(1) Postup při provádění kontroly výkonu přenesené působnosti orgány krajů a hlavního města Prahy je upraven v hlavě VII zákona o krajích a hlavě XI zákona o Praze. Provádění kontrol výkonu přenesené působnosti orgány krajů a orgány hlavního města Prahy je dle uvedených zákonů svěřeno věcně příslušným ministerstvům a jiným ústředním správním úřadům.

(2) Předmětem kontroly výkonu přenesené působnosti prováděné u krajů a hlavního města Prahy je dodržování zákonů, jiných právních předpisů a v jejich mezích též usnesení vlády, směrnic ústředních správních úřadů, jakož i opatření příslušných orgánů veřejné správy přijatých při kontrole výkonu přenesené působnosti.

(3) Činnost orgánů všech krajů a hlavního města Prahy se kontroluje ve dvouletých obdobích na základě zpracovaného plánu kontrol. Provádění kontrol nad rámec zpracovaného plánu v mezích výše uvedených ustanovení zákona o krajích a zákona o Praze ve vlastní působnosti kontrolních orgánů v reakci na aktuální potřeby není omezeno.

(4) Kontroly se zaměřují zejména na prověření výkonu přenesené působnosti na svěřeném úseku, tzn. správnosti vedených správních řízení, a to jak z hlediska formálního - uplatňování zejména správního řádu, tak z hlediska věcného - uplatňování zvláštních právních předpisů.

(5) V rámci této části zaměření kontrol se dále prověřují ty úkoly krajů, resp. hlavního města Prahy na úseku výkonu přenesené působnosti, které vyplývají z právních předpisů neodvětvového charakteru. Jedná se o prověření:

a) kontrolního systému krajů a jeho úrovně při kontrole výkonu přenesené působnosti orgány obcí a Magistrátu hlavního města Prahy při kontrole výkonu přenesené působnosti orgány městských částí,

b) rozhodování, že pro obec, která neplní povinnosti zákonem svěřeného rozsahu státní správy, bude přenesenou působnost vykonávat pověřený obecní úřad, do jehož správního obvodu tato obec patří (§ 65 zákona o obcích),

(6) Kontroly se dále zaměřují na dodržování usnesení a opatření vlády podle § 93 písm. b) zákona o krajích v činnosti orgánů krajů. Kontrolní orgány vyhodnocují zejména plnění úkolů uložených krajům a jejich orgánům jednotlivými usneseními vlády pro příslušné úseky výkonu přenesené působnosti.

(7) Konkrétní věcné zaměření kontrol si určují jednotlivé kontrolní orgány. Specifikace tohoto zaměření pak pro ně vyplývá zejména z právních předpisů upravujících jednotlivá odvětví výkonu přenesené působnosti, dále z vlastních potřeb a poznatků nebo vnějších podnětů, jimiž jsou petice, stížnosti a jiná podání fyzických a právnických osob. Ve věcném zaměření se zohledňují právní předpisy platné v kontrolovaném období.

(8) V průběhu kontrol činnosti orgánů územních samosprávných celků postupují ministerstva a jiné ústřední správní úřady v případech, kdy jsou jejich pravomoci dílčím či komplexním způsobem upraveny zvláštními zákony postihujícími jednotlivé úseky státní správy, podle těchto zvláštních ustanovení. Pokud tento postup není zvláště upraven, postupují ministerstva a jiné ústřední správní úřady podle ustanovení ke kontrole obsažených v zákoně o krajích a zákoně o Praze.

(9) Ministerstva a jiné ústřední správní úřady jako kontrolní orgány zejména:

a) provádějí kontrolu na základě písemného pověření; k tomu ministerstva a jiné ústřední správní úřady ve svých interních předpisech určí osobu oprávněnou vydávat písemné pověření ke kontrole,

b) zjišťují skutečný stav kontrolovaných činností, který prokazují doklady a porovnávají jej s příslušnými právními předpisy,

c) o výsledcích kontrol pořizují protokol,

d) mohou v protokolu o kontrole

1. uložit splnit úkol stanovený zákonem nebo provést nápravu nezákonného postupu nebo jiných nedostatků zjištěných při kontrole a stanovit k tomu přiměřenou lhůtu,

2. uložit povinnost podat kontrolnímu orgánu ve lhůtě stanovené podle bodu 1 písemnou zprávu o splnění úkolu stanoveného zákonem nebo o nápravě nezákonného postupu nebo jiných nedostatků zjištěných při kontrole.
- e) s obsahem protokolu seznamují ředitele krajského úřadu, resp. ředitele Magistrátu hlavního města Prahy, nebo jimi pověřeného zástupce,
- f) pokud ředitel krajského úřadu, resp. ředitel Magistrátu hlavního města Prahy, nebo jimi pověřený zástupce, odmítne podepsat protokol o kontrole, kontrolující tuto skutečnost vyznačí v protokolu,
- g) upozorní ředitele krajského úřadu, ředitele Magistrátu hlavního města Prahy, případně jimi pověřené zástupce, na možnost podání písemných námitek ve lhůtě 15 dnů ode dne převzetí protokolu a na možnost podat odvolání proti rozhodnutí o námitkách, pokud jim nebylo vyhověno k tomu, kdo kontrolujícího pověřil kontrolou (dále jen vedoucí) a to do 15 dnů od doručení rozhodnutí,
- h) rozhodují o námitkách proti protokolu o kontrole a o odvolání proti rozhodnutí o námitkách, přičemž:
- o námitkách proti protokolu rozhoduje kontrolující (vedoucí kontrolní skupiny),
 - o odvolání proti rozhodnutí o námitkách rozhoduje vedoucí,
- i) došetřují námitkami napadené části protokolu o kontrole a případně vyhotovují dodatek k protokolu.

(10) Při rozhodování o námitkách (rozhodnutí o námitkách a rozhodování o odvolání) se nepostupuje podle správního řádu, s výjimkou ustanovení o základních zásadách činnosti správních orgánů, doručování a obsahových a formálních náležitostech rozhodnutí.

(11) Kontrolní orgán může fyzické osobě, která zavini-la, že kontrolovaná osoba neposkytla kontrolnímu orgánu v průběhu kontroly veškerou součinnost, uložit pořádkovou pokutu. Přitom postupuje přiměřeně podle části druhé - Kontrola, Čl. 14 odst. 8 - 11 .

Díl 3

Postup krajských úřadů při kontrole výkonu přenesené působnosti orgány obcí

Čl. 16

(1) Postup při provádění kontroly výkonu přenesené působnosti orgány obcí je upraven v hlavě VII zákona o obcích. Provádění kontrol výkonu přenesené působnosti orgány obcí je dle uvedeného zákona svěřeno krajským úřadům.

(2) Předmětem kontroly výkonu přenesené působnosti prováděné u obcí je dodržování zákonů, jiných právních

předpisů a v jejich mezích též usnesení vlády, směrnice ústředních správních úřadů, jakož i opatření příslušných orgánů veřejné správy přijatých při kontrole výkonu přenesené působnosti.

(3) Výběr kontrolovaných obcí závisí výhradně na rozhodnutí příslušných kontrolních orgánů podle jejich vlastních plánů kontrolní činnosti na dané období.

(4) Zvláštní zřetel je kladen především na kontrolu činnosti obcí s rozšířenou působností v souvislosti s uzavřenými veřejnoprávními smlouvami, v nichž tyto obce vystupují jako jednotlivé smluvní strany, zvláště pak těch obcí, které na sebe veřejnoprávními smlouvami přebírají závazek plnit výkon přenesené působnosti za obce jiné.

(5) Při kontrole se kontrolní orgány zaměřují na úroveň existujícího zabezpečení výkonu přenesené působnosti v době kontroly, včetně naplnění předpokládaných obecných podmínek pro plnění povinností vyplývajících ze zákonem svěřeného rozsahu státní správy.

(6) Při kontrolách činnosti obcí neuvedených v odstavci 4, se kontroly zaměřují především na prověření výkonu přenesené působnosti orgány obcí na svěřeném úseku. Rovněž se kontroly týkají dalších činností, které si samostatně určují jednotlivé kontrolní orgány s ohledem na právní předpisy platné v kontrolovaném období, na vlastní poznatky a další podněty.

(7) V průběhu kontrol činnosti orgánů obcí postupují krajské úřady v případech, kdy jsou jejich pravomoci dílčím či komplexním způsobem upraveny zvláštními zákony postihujícími jednotlivé úseky státní správy, podle těchto zvláštních ustanovení. Pokud tento postup není zvláště upraven, postupují krajské úřady podle ustanovení ke kontrole obsažených v zákoně o obcích.

(8) Krajské úřady jako kontrolní orgány zejména:

- a) provádějí kontrolu na základě písemného pověření; k tomu krajské úřady ve svých interních předpisech určí osobu oprávněnou vydávat písemné pověření ke kontrole,
- b) zjišťují skutečný stav kontrolovaných činností, který prokazují doklady a porovnávají jej s příslušnými právními předpisy,
- c) o výsledcích kontrol pořizují protokol,
- d) uvedou v protokolu doporučení možného řešení odstranění zjištěných nedostatků, požádá-li o to tajemník obecního úřadu, v případech, kdy není funkce tajemníka zřízena starosta, případně jím pověřený zástupce,
- e) mohou v protokolu o kontrole

1. uložit splnit úkol stanovený zákonem nebo provést nápravu nezákonného postupu nebo jiných nedostatků zjištěných při kontrole a stanovit k tomu přiměřenou lhůtu,

2. uložit povinnost podat krajskému úřadu ve lhůtě stanovené podle bodu 1 písemnou zprávu o splnění úkolu stanoveného zákonem nebo o nápravě nezákonného postupu nebo jiných nedostatků zjištěných při kontrole.
- f) s obsahem protokolu seznamují tajemníka obecního úřadu, v případech, kdy není funkce tajemníka zřízena starostu, popřípadě jím pověřeného zástupce,
- g) pokud tajemník obecního úřadu, v případech, kdy není funkce tajemníka zřízena starostu, popřípadě jím pověřený zástupce, odmítnou podepsat protokol o kontrole, kontrolující tuto skutečnost vyznačí v protokolu,
- h) upozorní tajemníka, v případech, kdy není funkce tajemníka zřízena starostu, popřípadě jím pověřeného zástupce, na možnost podání písemných námitek ve lhůtě 15 dnů ode dne převzetí protokolu a na možnost podat odvolání proti rozhodnutí o námitkách, pokud jim nebylo vyhověno k tomu, kdo kontrolujícího pověřil kontrolou (dále jen vedoucí) a to do 15 dnů od doručení rozhodnutí,
- i) rozhodují o námitkách proti protokolu o kontrole a o odvolání proti rozhodnutí o námitkách, přičemž:
1. o námitkách proti protokolu rozhoduje kontrolující (vedoucí kontrolní skupiny),
 2. o odvolání proti rozhodnutí o námitkách rozhoduje vedoucí,
- j) došetřují námitkami napadené části protokolu o kontrole a případně vyhotovují dodatek k protokolu,
- (9) Při rozhodování o námitkách (rozhodnutí o námitkách a rozhodování o odvolání) se nepostupuje podle správního řádu, s výjimkou ustanovení o základních zásadách činnosti správních orgánů, doručování a obsahových a formálních náležitostech rozhodnutí.
- (10) Kontrolní orgán může fyzické osobě, která zavini-la, že kontrolovaná osoba neposkytla kontrolnímu orgánu v průběhu kontroly veškerou součinnost, uložit pořádkovou pokutu. Přitom postupuje přiměřeně podle části druhé - Kontrola, Čl. 14 odst. 8 - 11 .
- (11) Krajský úřad provede následnou kontrolu nápravy nezákonného postupu nebo jiných nedostatků zjištěných při kontrole.
- (12) Kontrolu vykonává krajský úřad podle pololetního plánu. Plán sestavuje tak, aby kontroly byly přednostně provedeny u obecních úřadů s rozšířenou působností a pověřených obecních úřadů.
- (13) Krajský úřad vždy k 15. únoru zasílá na vyžádání vyhodnocení výsledků kontrol nad výkonem jednotlivých úseků přenesené působnosti obcí za předchozí kalendářní rok věcně příslušnému ústřednímu správnímu úřadu.
- (14) Na vyžádání krajský úřad poskytne ústředním správním úřadům protokol o kontrole.

(15) Kontrolní pravomoc příslušných ústředních správních úřadů, do jejichž působnosti náleží úseky přenesené působnosti vykonávané orgány obcí není dotčena, pokud vyplývá z jednotlivých zvláštních zákonů, které upravují výkon státní správy na příslušných úsecích. Kontrolu obcí provádějí věcně příslušné ústřední správní úřady podle potřeby vyplývající ze situace na příslušném úseku státní správy. V případech, kdy je to účelné, je vhodné koordinovat kontrolní činnost s místně příslušným krajským úřadem, nebo magistrátem.

(16) Krajský úřad poskytuje Ministerstvu vnitra informace potřebné pro zpracování „Vyhodnocení výsledků kontrol krajů a hlavního města Prahy“ (dále jen „Vyhodnocení výsledků kontrol“). Tyto dílčí informace předávají krajské úřady Ministerstvu vnitra nejpozději do 15. února roku následujícího po ukončení příslušného kontrolního období. Rozsah a formu podkladů předkládaných krajskými úřady určí Ministerstvo vnitra do 30. listopadu roku předcházejícího dvouletému kontrolnímu období.

Díl 4

Postup magistrátů statutárních měst a Magistrátu hlavního města Prahy při kontrole výkonu samostatné a přenesené působnosti orgány městských obvodů a městských částí

Čl. 17

(1) Postup při provádění kontroly výkonu samostatné a přenesené působnosti orgány městských obvodů a městských částí územně členěných statutárních měst je upraven v hlavě VII zákona o obcích. Provádění kontrol výkonu samostatné a přenesené působnosti orgány městských obvodů a městských částí územně členěných statutárních měst je dle uvedeného zákona svěřen magistrátům územně členěných statutárních měst.

(2) Postup při provádění kontroly výkonu samostatné a přenesené působnosti orgány městských částí hlavního města Prahy je upraven v hlavě XI zákona o Praze. Provádění kontrol výkonu samostatné a přenesené působnosti orgány městských částí hlavního města Prahy je dle uvedeného zákona svěřeno Magistrátu hlavního města Prahy.

Čl. 18

Kontrola výkonu samostatné působnosti

(1) Předmětem kontroly výkonu samostatné působnosti prováděné u orgánů městských obvodů či městských částí je dodržování zákonů a jiných právních předpisů.

(2) Konkrétní věcné zaměření kontrol si určuje kontrolní orgán. Kontroly výkonu samostatné působnosti se zamě-

ří zejména na provádění kontrol na základě vnějších podnětů, jimiž jsou stížnosti, petice a jiná podání fyzických a právnických osob, nebo vnitřních podnětů (tzn. vlastních poznatků kontrolního orgánu). Od obsahu těchto podnětů se zejména odvíjí věcné zaměření kontroly a výběr kontrolovaného subjektu.

(3) V průběhu kontrol výkonu samostatné působnosti orgány městských obvodů či městských částí postupují magistráty podle ustanovení ke kontrole samostatné působnosti obsažených v zákoně o obcích či zákoně o Praze.

(4) Magistráty jako kontrolní orgány zejména:

- a) provádějí kontrolu na základě písemného pověření; k tomu magistráty ve svých interních předpisech určí osobu oprávněnou vydávat písemné pověření ke kontrole,
- b) zjišťují skutečný stav kontrolovaných činností, který prokazují doklady a porovnávají jej s příslušnými právními předpisy,
- c) o výsledcích kontrol pořizují protokol,
- d) zpracují písemné doporučení možného řešení odstranění zjištěných nedostatků, požádá-li o to starosta městského obvodu či městské části nebo jím pověřený zástupce, a pokud je v možnostech kontrolních orgánů s ohledem na kvalitu a úplnost předložených podkladů a celkovou znalost místní situace takové doporučení odpovědně vypracovat,
- e) s obsahem protokolu seznamují starostu městského obvodu či městské části, nebo jím pověřeného zástupce,
- f) pokud starosta městského obvodu či městské části, nebo jím pověřený zástupce, odmítne podepsat protokol o kontrole, kontrolující tuto skutečnost vyznačí v protokolu,
- g) upozorní starostu městského obvodu či městské části, případně jím pověřeného zástupce, na možnost podání písemných námitek ve lhůtě 15 dnů ode dne převzetí protokolu a na možnost podat odvolání proti rozhodnutí o námitkách, pokud jim nebylo vyhověno k tomu, kdo kontrolujícího pověřil kontrolou (dále jen vedoucí), a to do 15 dnů od doručení rozhodnutí,
- h) rozhodují o námitkách proti protokolu o kontrole a o odvolání proti rozhodnutí o námitkách, přičemž:
 1. o námitkách proti protokolu rozhoduje kontrolující (vedoucí kontrolní skupiny),
 2. o odvolání proti rozhodnutí o námitkách rozhoduje vedoucí,
- i) došetřují námitkami napadené části protokolu o kontrole a případně vyhotovují dodatek k protokolu,

(5) Při rozhodování o námitkách (rozhodnutí o námitkách a rozhodování o odvolání) se nepostupuje podle správního řádu, s výjimkou ustanovení o základních zásadách činnosti správních orgánů, doručování a obsahových a formálních náležitostech rozhodnutí.

(6) Kontrolní orgán může fyzické osobě, která zavini-la, že kontrolovaná osoba neposkytla kontrolnímu orgánu v průběhu kontroly veškerou součinnost, uložit pořádkovou pokutu. Přitom postupuje přiměřeně podle části druhé - Kontrola, Čl. 14 odst. 8 - 11.

Čl. 19

Kontrola výkonu přenesené působnosti

(1) Předmětem kontroly výkonu přenesené působnosti prováděné u orgánů městských obvodů či městských částí je dodržování zákonů, jiných právních předpisů a v jejich mezích též usnesení vlády, směrnic ústředních správních úřadů, jakož i opatření příslušných orgánů veřejné správy přijatých při kontrole výkonu přenesené působnosti.

(2) Kontrolu vykonává magistrát podle pololetního, resp. ročního plánu. Výběr kontrolovaných městských obvodů či městských částí závisí výhradně na rozhodnutí magistrátu.

(3) Při kontrole se magistrát zaměřuje především na prověření výkonu přenesené působnosti orgány městských obvodů či městských částí na svěřeném úseku, na úroveň existujícího zabezpečení výkonu přenesené působnosti v době kontroly, včetně naplnění předpokládaných obecných podmínek pro plnění povinností vyplývajících ze statutu svěřeného rozsahu státní správy. Rovněž se kontroly týkají dalších činností, které si samostatně určují jednotlivé kontrolní orgány s ohledem na právní předpisy platné v kontrolovaném období, na vlastní poznatky a další podněty.

(4) V průběhu kontrol výkonu přenesené působnosti orgány městských obvodů či městských částí postupuje magistrát podle ustanovení ke kontrole obsažených v zákoně o obcích či zákoně o Praze.

(5) Magistrát při kontrole výkonu přenesené působnosti procesně postupuje dle ustanovení čl. 18 odst. 4 s tím rozdílem, že:

- a) s obsahem protokolu seznamuje tajemníka úřadu městského obvodu či městské části, nebo jím pověřenou osobu,
- b) pokud tajemník úřadu městského obvodu či městské části, nebo jím pověřený zástupce, odmítnou podepsat protokol o kontrole, kontrolující tuto skutečnost vyznačí v protokolu,
- c) upozorní tajemníka městského obvodu či městské části, případně jím pověřeného zástupce, na možnost podání písemných námitek ve lhůtě 15 dnů ode dne převzetí protokolu a na možnost podat odvolání proti rozhodnutí o námitkách, pokud jim nebylo vyhověno k tomu, kdo kontrolujícího pověřil kontrolou (dále jen vedoucí), a to do 15 dnů od doručení rozhodnutí,

(6) Kontrolní orgán může fyzické osobě, která zavini-la, že kontrolovaná osoba neposkytla kontrolnímu orgánu v průběhu kontroly veškerou součinnost, uložit pořádko-vou pokutu. Přitom postupuje přiměřeně podle části druhé - Kontrola, Čl. 14 odst. 8 - 11.

(7) Pokud byly kontrolou zjištěny nedostatky, provede magistrát následnou kontrolu plnění uložených opatření.

(8) Magistrát hlavního města Prahy vždy k 15. únoru zasílá na žádost doručenou do 15. ledna kalendářního roku vyhodnocení výsledků kontroly nad výkonem jednotlivých úseků přenesené působnosti městských částí za předchozí rok věcně příslušnému ústřednímu správnímu úřadu.

(9) Na vyžádání Magistrát hlavního města Prahy poskyt-ne ústředním správním úřadům též protokol o kontrole.

(10) Kontrolní pravomoc příslušných ústředních správ-ních úřadů, do jejichž působnosti náleží úseky přenesené působnosti vykonávané orgány městských obvodů či měst-ských částí není dotčena, pokud vyplývá z jednotlivých zvláštních zákonů, které upravují výkon státní správy na příslušných úsecích. Kontrolu městských obvodů či měst-ských částí provádějí věcně příslušné ústřední správní úřa-dy podle potřeby vyplývající ze situace na příslušném úse-ku státní správy.

(11) Považuje-li ústřední správní úřad za nezbytné pro-vést kontrolu výkonu přenesené působnosti na městské části, může tak učinit pouze, stanoví-li tak zvláštní zákon.

(12) Magistrát hlavního města Prahy poskytuje Minis-terstvu vnitra informace potřebné pro zpracování „Vy-hodnocení výsledků kontrol“. Tyto dílčí informace pře-dává Magistrát hlavního města Prahy Ministerstvu vnitra nejpozději do 15. února roku následujícího po ukončení příslušného kontrolního období. Rozsah a formu podkla-dů předkládaných Magistrátem hlavního města Prahy určí Ministerstvo vnitra do 30. listopadu roku předcházejícího dvouletému kontrolnímu období.

ČÁST TŘETÍ

KOORDINAČNÍ ÚLOHA MINISTERSTVA VNITRA

Čl. 20

(1) Ministerstvo vnitra k zabezpečení úkolů vyplývají-cích z tohoto usnesení vlády, ve spolupráci s kontrolními orgány organizuje provádění kontrol výkonu přenesené pů-sobnosti, zejména:

a) zpracovává Plán kontrol krajů a hlavního města Prahy (dále jen „plán kontrol“) na základě podkladů ústřed-ních správních úřadů,

b) eviduje změny termínů kontrol nahlášené ústředními správními úřady,

c) vyhodnocuje a kontroluje plnění plánu kontrol,

d) vyhodnocuje výsledky kontrol,

e) navrhuje opatření k nápravě zjištěných nedostatků,

f) organizuje koordinační porady se zástupci kontrolních orgánů,

g) ve spolupráci s ostatními kontrolními orgány navrhu-je potřebná opatření a návrhy těchto opatření předkládá vládě.

(2) Ministerstvo vnitra zpracovává plán kontrol výko-nu přenesené působnosti a nejpozději do 30. listopadu před zahájením příslušného dvouletého období jej předává spo-lupracujícím kontrolním orgánům.

(3) Plán kontrol výkonu přenesené působnosti obsahuje

a) přehled kontrolovaných,

b) měsíc zahájení kontrol,

c) věcné zaměření kontrol v členění podle jednotlivých úseků státní správy; lze upravovat operativně dle potře-by,

d) případně další skutečnosti vyplývající z aktuální potře-by.

(4) Pokud kontrolní orgány uskuteční kontroly výkonu přenesené působnosti územních samosprávných celků nad rámec plánu kontrol (včetně následných kontrol), informu-jí o nich pololetně Ministerstvo vnitra, a to vždy k 15. čer-venci a 15. lednu.

(5) Ministerstvo vnitra zpracovává a předkládá vládě „Vyhodnocení výsledků kontrol“, ve kterém komplexně analyzuje výsledky provedených kontrol krajů a hlavního města Prahy. Při zpracování vyhodnocení výsledků kontrol vychází Ministerstvo vnitra z dílčích informa-cí spolupracujících kontrolních orgánů, které je spolu s případně vyžádanými kopiemi protokolů z provede-ných kontrol, předávají Ministerstvu vnitra nejpozději do 15. února roku následujícího po ukončení příslušné-ho kontrolního období. Součástí vyhodnocení výsledků kontrol je rovněž část zahrnující zobecněné zásadní po-znatky z kontrol výkonu samostatné působnosti. Rozsah a formu podkladů předkládaných jednotlivými kontrol-ními orgány stanoví Ministerstvo vnitra do 30. listopa-du před zahájením příslušného dvouletého kontrolního období.

(6) Součástí hodnotící zprávy jsou i poznatky z vyhod-nocení kontroly výkonu přenesené působnosti krajů a hlav-ního města Prahy zpracované na základě podkladů organi-zací (organizačních složek), které k tomuto účelu ústřední orgán státní správy zřídil. Protokoly z kontrol prováděných uvedenými organizacemi (organizačními složkami) se Mi-nisterstvu vnitra nezasílají.

(7) Ministerstvo vnitra předkládá vyhodnocení výsledků kontrol vládě do 30. dubna roku po skončení dvouletého kontrolního období.

(8) Neprodleně po seznámení se vládou s vyhodnocením výsledků kontrol jej Ministerstvo vnitra zasílá pro informaci všem ředitelům krajských úřadů a řediteli Magistrátu hlavního města Prahy a dále všem hejtmanům krajů a primátorovi hlavního města Prahy.

(9) Ministerstvo vnitra v souvislosti s organizační rolí při provádění kontrol dále:

- a) poskytuje spolupracujícím kontrolním orgánům metodickou pomoc v oblasti kontroly,
- b) poskytuje všem úrovním veřejné správy metodickou pomoc v oblasti kontroly neodvětvového charakteru (v rozsahu zákona o obcích, zákona o krajích a zákona o Praze).

Odbor dozoru a kontroly veřejné správy uveřejňuje veškeré své metodické materiály určené obcím a krajům na svých internetových stránkách, jejichž adresa je

<http://www.mvcr.cz/odk>

* * *

Internetové stránky odboru dozoru a kontroly veřejné správy

Z obsahu vybíráme:

1) Aktuality

- Otázky a odpovědi k výkonu funkce správce obce
- Kontakty na správce obcí
- Informace pro starosty obcí – Ustavující zasedání zastupitelstva

2) **Stanoviska odboru dozoru a kontroly veřejné správy** k výkladovým problémům zákonů o územních samosprávných celcích a k otázkám souvisejícím (též přímo na <http://www.mvcr.cz/stanoviska>).

3) Věstník vlády pro orgány obcí a orgány krajů

4) **Kontakty na územní oddělení dozoru** odboru dozoru a kontroly veřejné správy, včetně plánu konzultačních dnů

5) Dokumenty odboru, vypracované v rámci metodické pomoci obcím a krajům

A. Pravidla pro výkon dozoru a kontroly

- Usnesení vlády České republiky ze dne 18. října 2006 č. 1181 o Postupu ústředních orgánů státní správy, krajských úřadů a magistrátů hlavního města Prahy a územně členěných statutárních měst při realizaci systému dozoru a kontroly územních samosprávných celků
- Metodická pomůcka k vyřizování stížností podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.

B. Metodická pomoc obcím

(např. vzory právních předpisů obcí, přehled zákonných zmocnění a jiné metodické materiály pro obce)

- Informace o vzniku nových obcí Ladná a Držovice
- Metodika k problematice OZV o místním poplatku za užívání veřejného prostranství
- Informace k novele zákonů o územních samosprávných celcích

- Obecně závazné vyhlášky obcí o veřejném pořádku a čistotě
- Vzory právních předpisů obcí
- Pravidla pro vydávání právních předpisů obcí a krajin
- Přehled zákonných zmocnění pro vydávání právních předpisů územních samosprávných celků
- Stanoviska odboru dozoru a kontroly veřejné správy
- Přehled nejdůležitějších rozhodnutí Ústavního soudu k problematice územní samosprávy
- Metodické materiály pro obce k akcím typu technopárty
- Sborník odboru dozoru a kontroly veřejné správy za rok 2005

C. Dokumenty ke kontrole vykonávané odborem

- Zpráva o vyhodnocení výsledků kontrol výkonu přenesené působnosti krajů a hl. m. Prahy v letech 2004–2005
- Kontrola prováděná orgány veřejné správy – sjednocení právního prostředí
- Plán kontrol krajů na rok 2006–2007

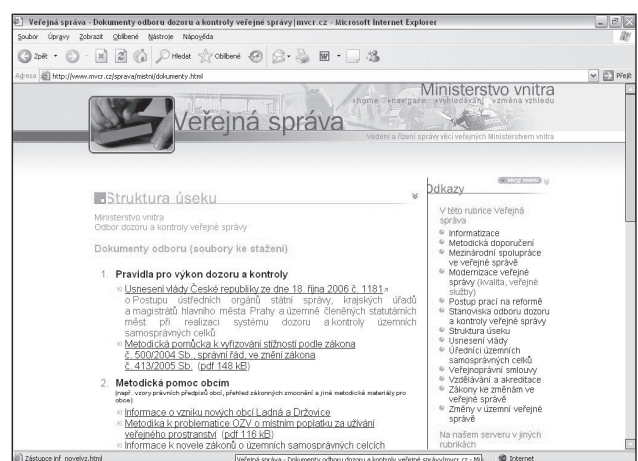
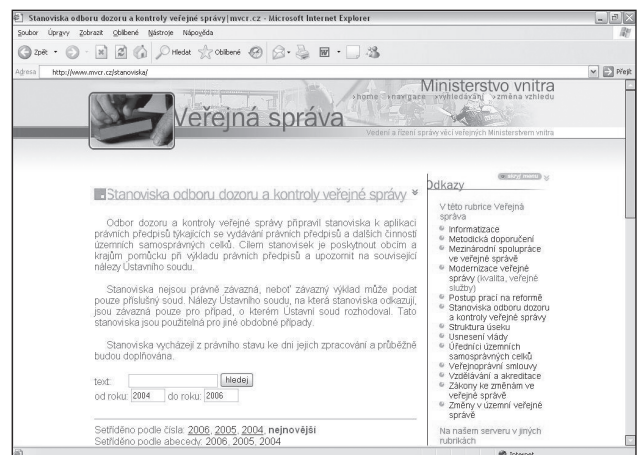
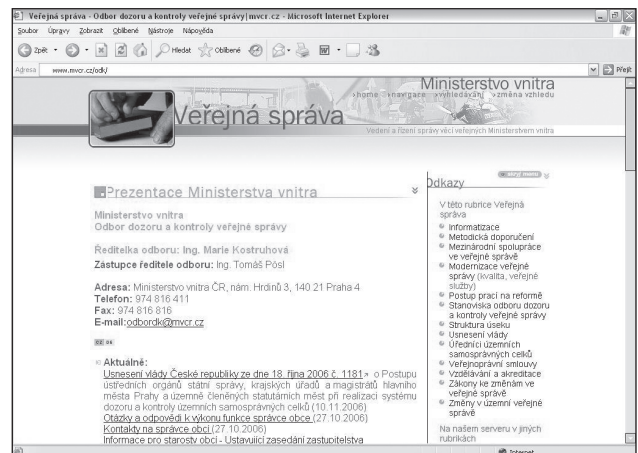
D. Semináře

- Zápis ze semináře k problematice veřejné podpory ve vztahu k obcím pořádaný odborem dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra a Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže dne 20. září 2006 (16. 10. 2006)
- Seminář k problematice činnosti veřejného ochránce práv ze dne 25. května 2006
- Seminář k problematice dozoru nad samostatnou a přenesenou působností územních samosprávných celků ze dne 6. června 2006 + Sborník z tohoto semináře
- Seminář z koordinační rady ke kontrole ze dne 15. června 2006
- Příloha č. 1 – Kontrolní činnosti KÚ v oblasti zacházení s návykovými látkami
- Příloha č. 2 – Nejčastější nedostatky zjištěné při kontrolách výkonu přenesené působnosti
- Příloha č. 2 – Metodická pomůcka k vyřizování stížností podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.

E. Ostatní dokumenty

- Analýza zákonných zmocnění pro vydávání právních předpisů územních samosprávných celků

- Usnesení vlády České republiky ze dne 2. května 2001 č. 418 + P o určení kritérií pro posouzení návrhů obcí na stanovení městy vládou a o vyjádření vlády k žádostem obcí o stanovení městy



Přehled působnosti vybraných odborů ministerstva vnitra pro poskytování metodické pomoci obcím

1. Právní úprava zákona o obcích – obecně ke všem otázkám
odbor dozoru a kontroly veřejné správy
<http://www.mvcr.cz/odk>
e-mail: odbordk@mvcr.cz, tel. 974 816 411,
fax 974 816 816
2. Odměňování členů zastupitelstev obcí
odbor rozvoje lidských zdrojů ve veřejné správě
<http://www.mvcr.cz/sprava/priprava/index.html>
e-mail: sekpac@mvcr.cz, elijel@mvcr.cz,
jgrafova@mvcr.cz
tel. 974 816 638, 974 816 288, 974 816 291,
fax 974 816 808
3. Názvy obcí, obecní symboly
odbor územní veřejné správy
<http://www.mvcr.cz/sprava/reforma/index.html>
e-mail: polaskav@mvcr.cz, tel. 974 816 611,
fax 974 816 832
4. Volby a místní referendum
odbor všeobecné správy
<http://www.mvcr.cz/ministerstvo/ovs.html>
e-mail: volby@mvcr.cz, tel. 974 817 378 ,
fax 974 816 873
(Pozn: místní referendum – oznamovací povinnosti dle §47 zákona o místním referendu – odbor dozoru a kontroly veřejné správy)
5. Rozhodování o odvoláních proti rozhodnutím orgánů krajů vydaných v samostatné působnosti podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, a řešení stížností v těchto případech
odbor dozoru a kontroly veřejné správy
<http://www.mvcr.cz/odk>
e-mail: odbordk@mvcr.cz, tel. 974 816 411,
fax 974 816 816
6. Veřejnoprávní smlouvy podle zákona o obcích
odbor územní veřejné správy
<http://www.mvcr.cz/sprava/reforma/index.html>
e-mail: polaskav@mvcr.cz, tel. 974 816 611,
fax 974 816 832
7. Obecní policie
odbor bezpečnostní politiky
www.mvcr.cz/ministerstvo/obp.html
e-mail: obp@mvcr.cz, tel. 974 832 282,
fax 974 833 509

8. Správní řád

odbor legislativy a koordinace předpisů

www.mvcr.cz/spravnirad

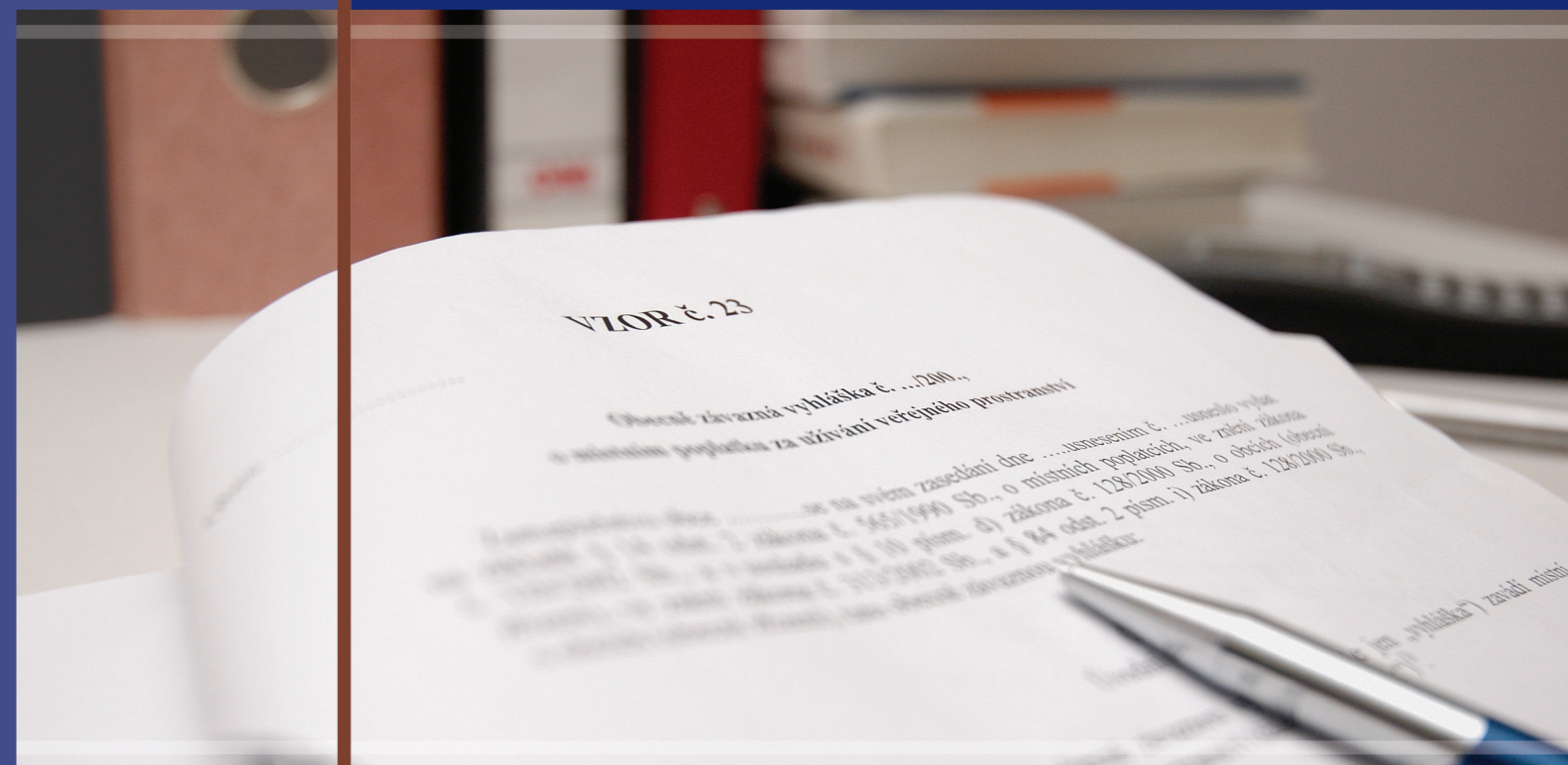
Poradní sbor ministra vnitra ke správnímu řádu

<http://www.mvcr.cz/ministerstvo/poradnisbor/zavery/index.html>

9. Reforma a modernizace veřejné správy

odbor reformy regulace a kvality veřejné správy

Odbor dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra 2006



Odbor dozoru a kontroly
veřejné správy
Ministerstva vnitra

2006